

Giới thiệu Trò Chơi Luân Hồi

Thể loại: sắc hiệp, tiên hiệp, huyền ảo, dị giới, xuyên không

Nội dung truyện xoay quanh việc nam chính xuyên vào từng thế giới trong các truyện kiếm hiệp và thử sức mình vượt qua những cửa ải đầy khó khăn bằng chính năng lực tu luyện của hắn.

Các kiếp mà hắn phải trải qua gồm kiếp thứ nhất - Đấu Phá Thương Khung

_ Tiêm Viêm đệ đệ, Huân Nhi là của ngươi. Còn những nữ nhân khác... ca ca không khách sáo!

Kiếp thứ hai - Toàn Chức Pháp Sư

_ Mạc Phàm... Mục Ninh Tuyết với Diệp Tâm Hạ ta sẽ không nhúng chân. Còn mấy nữ nhân khác... ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ!

Kiếp thứ ba - Hoành Tảo Hoang Vũ

_ Lâm Lạc à Lâm Lạc... thân là tỷ phu của ngươi, ta không thể để ngươi tình tấn nhân vong được... thôi thì để ca hy sinh thay ngươi...

Kiếp thứ tư - Thần Không Thiên Hạ

Lăng Tiểu... huynh đệ chúng ta thi xem Harem của ai lớn hơn, ok?

Kiếp thứ năm - Đại Chúa Tể

Khoan... ở đâu lòi ra thêm 1 cái Thiên Phật Điện... cái này không giống trong nguyên tác...

Kiếp thứ sáu, thứ bảy, thứ tám, thứ chín, thứ mười...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Đấu Phá Thương Khung

1/4/2018, Bến Ninh Kiều, Cần Thơ

Con gió đêm se lạnh thổi qua từng hàng cây vang lên tiếng xào xạc rợn người. Một người đàn ông lặng lẽ bước đi trên con đường vắng như một con sói đang lang thang tìm mồi. Bất chợt hắn dừng lại, nhìn chăm chú một người thanh niên đang ngơ ngẩn tựa vào lan can, đôi mắt vô thần nhìn về phía dòng sông u tối. Hắn mỉm cười bước đến sau lưng người thanh niên rồi cất tiếng gọi:

_ Đây chàng trai trẻ!

_ Ngươi có cảm thấy thế giới này quá nhàm chán hay không?

_ Ta biết là ngươi có nghe ta nói. Thế nào, có muốn chơi 1 trò chơi hay không?

Tiếng nói nhẹ nhàng nhưng vang vọng từ 4 phía và lạnh lẽo phảng phất như tiếng quỷ sứ gọi hồn từ u minh địa ngục. Người thanh niên xoay người lại, đập vào mắt anh ta là một người đàn ông mặc áo vest đen, đội 1 chiếc mũ choàng trùm kín đầu. Khuôn mặt của hắn tối tăm còn hơn cả màu đen thuần túy nhất nhưng đôi mắt lại đỏ lòm tựa như ánh sáng chết chóc của loài cá chup đèn.

_ Xin chào, xin tự giới thiệu ta tên là Atharas. Ta đến từ thế giới của các vị thần.

Người thanh niên không nói gì, chỉ nhìn chăm chăm vào đôi mắt chết chóc.

_ Có vẻ ngươi nhớ lại được điều gì rồi nhỉ? Ngươi là một ứng viên sát thần đang thực hiện thử thách để trở thành sát thần chân chính. Nhưng có 1 chút sự cố đã xảy ra và... bằng cách nào đó, linh hồn của ngươi lại bị lạc đến thế giới này rồi... nên gọi là đầu thai nhỉ... trở thành 1 con người.

_ Bây giờ tôi phải làm gì? - Lần đầu tiên, người thanh niên lên tiếng.

_ Linh hồn ngươi hiện tại đã bị suy yếu rất nhiều. Để có thể quay trở lại thân phận ứng viên sát thần trước đây, ngươi cần phải trải qua một thử thách cũng là để rèn luyện linh hồn. Ta gọi nó là... **TRÒ CHƠI LUÂN HỒI**.

_ Nào chàng trai trẻ, người đã sẵn sàng để chết hay chưa?

.....

Bíp... Đang khởi tạo thế giới... Đấu Khí Đại Lục khởi tạo hoàn tất!

Bíp... Đang khởi tạo cốt truyện... Đấu Phá Thương Khung khởi tạo hoàn tất!

Bíp... Đang khởi tạo nhân vật... Tiêu gia - Tiêu Lệ (16 tuổi) khởi tạo hoàn tất!

_ Chào mừng chủ nhân tỉnh lại! Xin tự giới thiệu em gọi là Linh Nhi. Em là người sẽ hỗ trợ chủ nhân thực hiện thử thách bách thế luân hồi. Giờ em sẽ gửi các thông tin cần thiết trực tiếp vào não của chủ nhân nhé...

Một cơn đau đầu cực độ khiến Tiêu Lệ tỉnh lại. Một lượng thông tin khổng lồ trực tiếp tràn vào trong đầu hắn giúp hắn biết mình đang ở trong hoàn cảnh nào. Hiện giờ hắn đã trở thành Tiêu Lệ, con trai thứ 2 của tộc trưởng Tiêu gia Tiêu Chiến. Hắn còn 1 đại ca gọi là Tiêu Đình và 1 tiểu đệ gọi là Tiêu Viêm cũng là nhân vật chính trong Đấu Phá Thương Khung - Viêm Đế.

Thử thách này giống như 1 trò chơi nhập vai, màn đầu tiên lấy bối cảnh là truyện Đấu Phá Thương Khung. Để vượt qua thì hắn cần phải hoàn tất các nhiệm vụ mà trò chơi đưa ra. Các nhiệm vụ được chia làm 4 loại: nhiệm vụ chủ tuyến dựa theo cốt truyện là nhiệm vụ bắt buộc phải hoàn thành để hoàn tất trò chơi; nhiệm vụ phụ tuyến sẽ phát sinh theo nhiệm vụ chủ tuyến; nhiệm vụ treo thưởng chủ yếu là các dạng nhiệm vụ như săn giết ma thú, tìm kiếm linh thảo, bảo vật hoặc là thách đấu người khác... khi hoàn tất sẽ có các loại phần thưởng phong phú; Loại hiếm thấy nhất là nhiệm vụ ẩn sẽ kích hoạt trong vài trường hợp đặc biệt, nhiệm vụ ẩn thường có độ khó rất cao nhưng đổi lại phần thưởng cũng cực kỳ khủng khiếp.

_ Haizzz sao lại là Tiêu Lệ mà không phải là Tiêu Viêm chứ. Tên khốn chết tiệt! Đã trò chơi thì cho ta làm nhân vật chính đã sao? Cái tên Tiêu Lệ này... thiên phú như shit... sau này hươt Phệ Sinh Đan rồi mà vẫn còn kém xa so với Tiêu Viêm.. vậy thì còn chơi cái khi mocc...

Thở dài, Tiêu Lệ uể oải vươn vai định đứng dậy thì bất thành linh, 1 giọng thiếu nữ trong trẻo vang lên.

_ Đó là Tiêu Lệ trong nguyên tác thôi, chủ nhân cũng đâu phải dựa vào thiên phú để tu luyện...

_ Ai? Là ai đang nói?

Tiêu Lệ giật mình hoảng hốt quay đầu nhìn khắp 4 phía nhưng trong phòng ngoài hắn ra thì tuyệt nhiên không thấy bóng dáng của bất kỳ ai. Lúc này, giọng thiếu nữ kia lại vang lên 1 lần nữa:

_ Em gọi là Linh Nhi. Em được ngài Atharas giao trách nhiệm hỗ trợ chủ nhân hoàn thành thử thách. Chủ nhân đừng quay ngang quay dọc nữa, chóng mặt lắm đó! Em đang ở bên trong đầu của người, chỉ khi chủ nhân đạt đến Đấu Giả thì mới có thể nhìn thấy em. Mặt khác, nếu chủ nhân muốn nói chuyện với em thì chỉ cần suy nghĩ trong đầu là được, không cần phải la hét như vậy.

Ổn định lại tinh thần, Tiêu Lệ ngồi yên trên giường tập trung tinh thần để nói chuyện với Linh Nhi..

_ Rồi rồi, vậy bây giờ ta phải làm gì?

_ Hi hi, trước tiên em sẽ giới thiệu 1 số thông tin cơ bản cho chủ nhân, mời người nhắm mắt lại.

Giọng nói trong trẻo của Linh Nhi lại vang lên. Tiêu Lệ nghe lời nhắm mắt lại, tinh thần của hắn giống như chìm sâu vào 1 cái hố tối tăm, rồi bất chợt phía trước sáng lên, một màn hình lớn như trong rạp CGV hiện ra.

Ting! Thông Tin Nhân Vật

Tên: Tiêu Lệ - Tuổi: 16 - Tu Vi: 8 đoạn đấu khí (0/1000)

Công pháp: không - Đấu kỹ: không

Trang bị: không - Tài phú: 1235 kim tệ

Danh vọng: 3 - Mị lực: 1

Giọng của Linh Nhi lại vang lên giới thiệu

_ Điểm kinh nghiệm còn gọi là exp, người bình thường trong thế giới này chỉ có thể đột phá cảnh giới dựa vào tu luyện hoặc sử dụng thiên tài địa bảo nhưng chủ nhân thì chỉ cần có đủ exp là có thể đột phá mà không có bất kỳ bình cảnh nào tồn tại. Có nhiều cách để nhận được exp: tu luyện, giết quái, cắn thuốc hoặc là làm nhiệm vụ.

_ Danh vọng chủ yếu ảnh hưởng đến lực hiệu triệu, danh vọng càng cao thì càng dễ dàng chiêu mộ thuộc hạ. Ngoài ra danh vọng còn có tác động nhất định đối với kẻ địch và mình hữu.

_ Mị lực chủ yếu ảnh hưởng đến lòng trung thành, mị lực càng cao thì độ trung thành của thuộc hạ càng cao. Ngoài ra mị lực cũng làm tăng sức hấp dẫn

đối với nữ nhân.

_ Hiện tại còn 3 tháng sẽ tới gia tộc đại lễ. Các tộc nhân trẻ tuổi của Tiêu Gia đang tích cực tu luyện để đạt thành tích tốt khi khảo hạch. Chủ nhân nếu có thể trước khi gia tộc đại lễ mở ra thành công đột phá Đấu Giả sẽ nhận được phần thưởng cao nhất của nhiệm vụ chủ tuyển.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Nhiệm Vụ Đầu Tiên

Yên lặng lắng nghe những gì Linh Nhi nói, Tiêu Lệ dựa theo ký ức bắt đầu hấp thu nguyên khí thiên địa để chuyển hóa thành đấu khí. Ngồi trên giường 30 phút, Tiêu Lệ lại bắt đầu réo gọi Linh Nhi.

_ Này Linh Nhi, có gì đó sai sai thì phải... sao ta tu luyện từ nãy đến giờ mà không thấy tăng tí exp nào vậy?

_ Dựa theo thiên phú của Tiêu Lệ thì chủ nhân phải tu luyện 1 giờ mới tăng được 1 exp.

Linh Nhi cười tủm tỉm trả lời, trong miệng còn xen lẫn tiếng nhóp nhép như là đang ăn cái gì đó.

_ WTF? Vậy thì 3 tháng lên Đấu Giả kiểu gì?

Tiêu Lệ bức dọc, cái hệ thống này đúng là quá đáng, không làm nhân vật chính đã đành, lại còn chơi khó.

_ Theo nguyên tác Tiêu Lệ là đột phá Đấu Giả năm 18 tuổi. Nhưng mà chủ nhân thì khác nha, chủ nhân có thể làm nhiệm vụ tăng exp mà?

Đáp lại Tiêu Lệ vẫn là nụ cười khúc khích của Linh Nhi.

_ Suýt chút thì quên mất! Xem nhiệm vụ như thế nào vậy Linh Nhi!

Tiêu Lệ hưng phấn a... "kiếp trước" hẳn cũng hay xem mấy tiểu thuyết xuyên không, mấy người có được hệ thống ai nấy cũng đều uy phong bát diện, chả phải làm gì nhiều mà vẫn tăng cấp âm ỉ, bước ra đường vạn tộc triều bái, trở về nhà thế thiếp thành đàn...

_ Chủ nhân nhìn sang bên trái kia...

Phía bên trái Tiêu Lệ cũng sáng lên 1 màn hình to lớn khác giống với màn hình trước mặt. Phía trên hiển thị 3 nhiệm vụ mà hắn có thể nhận hiện tại.

Nhiệm vụ chủ tuyển: Khởi Đầu Mới.

Yêu cầu: thăng cấp thành đấu giả.

Phần thưởng: Kích hoạt hệ thống + Gói Quà Tân Thủ + Tứ Tượng Bí Pháp

Nhiệm vụ phụ tuyển: Luyện Thể

Yêu cầu: Tập chống đẩy 1000 lần và chạy 100 vòng quanh Tiêu Gia

Phần thưởng: Huyền giai hạ phẩm trang bị + Huyền giai sơ cấp đấu kỹ + 300 exp

Nhiệm vụ treo thưởng: Săn Heo Rừng

Yêu cầu: Thu thập 10 cái Nanh heo rừng

Phần thưởng: 10 lọ Luyện Thể Linh Dịch + 100 exp + 1 vạn kim tệ

Chống đẩy 1000 lần rồi chạy 100 vòng, wat de fak? Đùa nhau à? Còn săn heo... loại này dã thú mặc dù không phải là ma thú nhưng cũng không kém bao nhiêu... lại còn đòi tận 10 cái răng nanh... 1 con tối đa cũng chỉ có 2 cái...

Tiêu Lệ phiền muộn, mấy cái nhiệm vụ đánh đố như vậy là cho người làm à?

_ Nhiệm vụ luyện thể là tích lũy, cũng không bắt buộc ngài phải chống đẩy 1000 lần liên tục. Còn nhiệm vụ săn heo... kì thực ngài có thể hợp tác với người khác... cũng không bắt buộc ngài phải tự mình hoàn thành.

Linh Nhi cười tủm tỉm, vị chủ nhân mới này thật thú vị, mấy vị ứng viên sát thân trước đây toàn là 1 dạng mặt lạnh như tiền, nói chuyện với nàng toàn là

dùng giọng điệu ra lệnh, nào có đùa giỡn như vậy...

_ À à à...Nói cách khác, chỉ cần ta nộp đủ 10 cái nanh heo rừng là được phải không?

1 ý tưởng chợt lóe qua trong đầu Tiêu Lệ, nếu cái này giống như game thì...

_ Đúng là vậy... chủ nhân, ngài vừa nghĩ ra cái ý tưởng kì quái gì à?

Linh Nhi nghi ngờ hỏi, đáp lại chỉ là nụ cười quái dị của Tiêu Lệ.

_ Sao lại kì quái người cứ chờ đi sẽ biết!

Mang theo nụ cười bí hiểm, Tiêu Lệ chạy 1 mạch ra đến Tiêu gia phường thị. Sau 1 hồi lùng sục, cuối cùng hắn cũng tìm thấy 1 cửa hàng nhỏ chuyên bán những loại nguyên liệu thu thập được từ dã thú.

Trên Đấu Khí Đại Lục này ma thú chưa đạt đến nhất giai đều gọi chung là dã thú, thông thường là do những người chưa đạt đến Đấu Giả, vì kiếm chút tiền lời hoặc vì luyện tập mà đi săn.

_ Đại thúc, mấy cái nanh heo này bán thế nào vậy?

Chủ cửa hàng là 1 vị trung niên đại thúc, vẻ mặt tươi cười như mây tên gian thương trên địa cầu.

_ Heo rừng rất hung hãn, săn được cũng không dễ nên giá cũng hơi cao! Như vậy đi, xem mặt mũi Tiêu thiếu gia ta tính 1 cái 14 kim tệ không biết Tiêu thiếu gia muốn mua mấy cái?

Heo rừng mặc dù hung hãn nhưng dù sao cũng chỉ là dã thú, nanh heo rừng thông thường chỉ từ 12-13 kim tệ. Nhưng mà với đại phú hào tương lai như Tiêu Lệ thì hắn cũng lười trả giá trực tiếp báo ra số lượng.

_ 10 cái đi, ta cũng không cần nhiều.

Chủ tiệm nụ cười hơi cứng lại 1 chút nhưng rất nhanh lại tiếp tục cười hề hề nói.

_ Tiếc quá, tiếc quá... tiệm của ta hiện tại chỉ còn lại 7 cái nếu Tiêu thiếu gia đến sớm 1 chút thì muốn bao nhiêu là có bấy nhiêu rồi! Thôi thì như vậy, 7 cái ta tính chẵn 100 kim tệ thôi, thiếu gia thấy thế nào?

Tiêu Lệ bức mình, hắn cũng không tiếc chút tiền này. Tưởng là mua 1 lần là đủ hết ai dè chỉ được 7 cái. Hắn cũng không quen thuộc phường thị, giờ đi tìm 1 chỗ bán khác cũng không dễ dàng.

_ Được rồi vậy cứ lấy hết cho ta đi.

Sau khi mất thêm 1 thời gian tìm mua nốt 3 cái nanh heo rừng còn lại, Tiêu Lệ hí hửng chạy như bay về phòng.

Đóng cửa lại, ngồi xếp bằng trên giường, tinh thần Tiêu Lệ chìm vào hệ thống.

_ Giao nộp nhiệm vụ Săn Heo Rừng!

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Săn Heo Rừng, ban thưởng: Luyện Khí Linh Dịch (10), exp (100), kim tệ (1 vạn).

Ting, chúc mừng ngài lần đầu hoàn thành nhiệm vụ treo thưởng, ban thưởng: Hộp Quà May Mắn (sơ cấp).

Đúng như hắn đoán, mấy cái nhiệm vụ thu thập này dùng tiền mua cũng được. Chỉ mất 140 kim tệ đổi lại được 1 vạn kim tệ lại thêm 100 exp và 10 lọ thuốc, quá lời. Lại còn thêm thưởng ngoài ngạch.

_ Mở hộp quà may mắn!

Ting, chúc mừng ngài nhận phẩm bạo phát khi mở Hộp Quà May Mắn (sơ cấp) nhận được phần thưởng ưu việt: Huyền giai Cao cấp Đấu kỹ - Lôi Ảnh Bộ, Huyền giai Cao cấp Vũ khí - Lôi Xà Thương, Tứ phẩm Đan dược - Tụ Khí Tán.

Luyện Khí Linh Dịch - nhất phẩm đan dược, có tác dụng tương tự Trúc Cơ Linh Dịch nhưng hiệu quả kém hơn.

Lôi Ảnh Bộ - di chuyển nhanh trong khoảng cách ngắn, đồng thời để lại 1 lòi ảnh tại vị trí cũ để mê hoặc kẻ địch. Lôi ảnh nhận công kích sẽ phát nổ gây ra sát thương trong phạm vi nhỏ.

Lôi Xà Thương - tăng thêm 127% sát thương và hiệu quả tê liệt lòi thuộc tính

Tụ Khí Tán - cửu đoạn đấu khí khi sử dụng sẽ lập tức gia tăng 10000 exp. Ngoài ra chỉ nhận được 1000 exp.

Ting, mở tính năng "học nhanh". Ngài có 1 cơ hội học nhanh đấu kỹ miễn phí phải chăng sử dụng?

_ Tất nhiên sử dụng, học tập Lôi Ảnh Bộ.

Ting, chúc mừng ngài học tập thành công Lôi Ảnh Bộ (độ thành thạo 100%)

Ting, ngài có 1 cơ học nhanh sử dụng vũ khí miễn phí, phải chăng sử dụng?

_ Tất nhiên sử dụng, học tập Lôi Xà Thương.

Ting, chúc mừng ngài luyện tập thành công Lôi Xà Thương (độ thành thạo 100%)

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Đầu Cơ Trục Lợi

_ Hử!!! Đầu cơ trục lợi, chủ nhân thật quá gian xảo mà!

_ Quá khen, quá khen!!! Bao giờ mới tạo mới nhiệm vụ vậy Linh Nhi?

_ Nhiệm vụ chủ tuyến sẽ tạo mới ngay sau khi hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến hiện tại, nhiệm vụ phụ tuyến và nhiệm vụ ẩn phát động là tùy cơ. Nhiệm vụ treo thưởng cứ 10 ngày sẽ xuất hiện 1 lần. Tuy nhiên, xin chủ nhân lưu ý, nếu số nhiệm vụ đạt tới 10 thì sẽ không tạo mới nữa. Ngoại trừ nhiệm vụ chủ tuyến, nếu có nhiệm vụ chủ nhân không thích thì có thể dùng đơn trị để xóa, riêng nhiệm vụ ẩn thì chủ nhân sẽ bị giảm 1 cấp nếu muốn xóa

_ Ừm, đơn trị là gì vậy? Còn tính năng "học nhanh" làm sao để kích hoạt vậy Linh Nhi?

_ Đơn trị là "tiền" trong hệ thống. Tất cả tính năng cũng như vật phẩm trong hệ thống đều được thanh toán bằng "đơn trị". Hiện tại chủ nhân chưa kích hoạt hệ thống nên không thể sử dụng các tính năng này tự do!

_ Vậy làm sao để kiếm đơn trị?

_ Khi hệ thống được kích hoạt thì phần thưởng kim tệ sẽ được thay thế bằng đơn trị.

Thời gian thấm thoát trôi qua, đã 1 tháng kể từ khi Tiêu Lệ đến thế giới này. Trong thời gian này, mỗi ngày Tiêu Lệ đều dành 3-4 giờ để tu luyện, thời gian còn lại thì dạo chơi xung quanh tìm hiểu tình hình Tiêu Gia và Ô Thần Thành hoặc là dẫn theo 1 đám Tiêu Gia hộ vệ đi làm nhiệm vụ.

Dựa vào thân pháp Lôi Ảnh Bộ, dù là Đấu giả cấp thấp cũng không dễ dàng đánh bại Tiêu Lệ. Mặc khác, những hộ vệ mỗi lần theo Tiêu nhi thiếu gia đều được ban thưởng rất hậu hĩnh. Bởi vậy đoạn thời gian này, danh vọng của Tiêu Lệ ở bên trong Tiêu gia tăng lên rất nhanh, thậm chí không kém bao nhiêu so với tam đệ của hắn - Tiêu Viêm.

Tiêu Viêm năm nay 11 tuổi, từ năm ngoái đã đạt đến 9 đoạn đấu khí, 2 tháng gần đây thường xuyên ở trong phòng riêng tu luyện. Nếu như theo đúng cốt truyện thì lần này bên trong Gia tộc đại lễ hắn sẽ trở thành người trẻ nhất Tiêu gia đạt tới Đấu giả, trở thành thiên tài được vạn chúng chú mục.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Luyện Thể, ban thưởng Huyền giai hạ phẩm Thanh Minh Giáp, Huyền giai sơ cấp Tụ Lôi Chưởng, exp (300).

Thanh Minh Giáp - mặc trên người có thể làm suy yếu 80% công kích của Đấu giả, 50% công kích của Đấu Sư, 20% công kích của Đại Đấu Sư. Đấu Linh trở lên không có hiệu quả.

Tụ Lôi Chưởng - tích súc lôi đấu khí thành 1 quả cầu và ném gây nổ kèm hiệu quả tê liệt ngắn.

_ Phewww! Cuối cùng cũng xong! Cái nhiệm vụ chết tiệt này, báo hại bản thiếu ngày nào cũng phải chịu khổ! Kiểm tra xem thông tin hiện tại như thế nào rồi!

Ting! Thông Tin Nhân Vật

Tên: Tiêu Lệ - Tuổi: 16 - Tu Vi: 8 đoạn đấu khí (492/1000)

Công pháp: không - Đấu kỹ: Lôi Ảnh Bộ, Tụ Lôi Chưởng

Trang bị: Lôi Xà Thương, Thanh Minh Giáp - Tài phú: 7224 kim tệ

Danh vọng: 10 - Mị lực: 2

Trong thời gian 1 tháng này, bên trong hệ thống cũng xuất hiện thêm 3 nhiệm vụ treo thưởng nữa nhưng Tiêu Lệ vẫn chưa thực hiện xong được cái nào.

Nhiệm vụ thứ nhất yêu cầu bắt được 5 con Lục Hồ, mặc dù chỉ là dã thú bình thường nhưng số lượng ít ỏi hơn nữa am hiểu ẩn nấp nên rất khó tìm. Hắn lùng sục gần 1 tháng mới bắt được 1 con cộng thêm 2 con tìm mua được tổng cộng mới có 3 con.

Nhiệm vụ thứ 2 là hái 10 gốc Hồng Diệp Thảo, loại thảo dược này là nguyên liệu để làm chữa thương được cấp thấp không quá khó để mua được ở phường thị. Có điều yêu cầu nhiệm vụ là phải tự hái từ trong đất mà không phải là nộp dược liệu đã hái sẵn, vậy nên sau 1 tháng hắn mới tìm được vốn vẹn 3 gốc.

Nhiệm vụ thứ 3 lại càng khó hơn, giết 1 con nhát gai ma thú Địa Yêu Thử. Mặc dù là loại lót đáy trong nhát gai ma thú nhưng lại có khả năng đào đất bỏ trốn cực kỳ nhanh. Trong vòng 1 tháng, Tiêu Lệ đã 3 lần dẫn theo Tiêu gia hộ vệ săn giết nhưng vì bước cuối cùng là phải không chừa để tự tay hắn giết nên lần nào cũng để nó trốn thoát.

Thở ra 1 hơi, tinh thần Tiêu Lệ rời khỏi hệ thống. Bên trong hệ thống hiện tại ngoài 2 màn hình lớn thì chỉ còn lại 1 màu đen chẳng có gì thú vị... nếu không cần thiết Tiêu Lệ nhất định không mở hệ thống lên. Tiêu Lệ đứng dậy vươn vai vừa định ra khỏi phòng thì bất chợt nghe tiếng gõ cửa.

_ Thiếu gia, có người nói đã bắt được 2 con Lục Hồ theo yêu cầu của thiếu gia.

Người nói chuyện là 1 thanh niên tầm 25 tuổi khuôn mặt phổ thông. Người này tên là Chu Cường là 1 trong những tên hộ vệ Tiêu gia thường đi theo bên người Tiêu Lệ, làm việc cũng khá nhanh nhẹn.

_ Ủ, ta biết rồi, người cứ bảo hắn trực tiếp mang đến đây cho ta đi.

Tiêu Lệ hồ hững đáp lại, trải qua mấy nhiệm vụ đầu tiên hắn cũng đã có kinh nghiệm, phạm không phải là nhiệm vụ săn giết đều có thể nhờ người khác làm hộ, chỉ cần đáp ứng yêu cầu nhiệm vụ là được. Thậm chí hắn cũng đã hỏi kỹ Linh Nhi, dù là nhiệm vụ săn giết, nếu có thể nhờ người bắt sống rồi đem đến cho hắn giết thì vẫn tính là thông qua.

Bởi vậy trong thời gian này, hắn đem mấy nhiệm vụ vừa nhận sửa sang lại 1 chút rồi đem công bố ở dong binh công hội. 2 con Lục Hồ đầu tiên hắn mua được cũng là nhờ cách này.

Bảo người ta mang đến đây cũng không phải là thực sự mang vào bên trong Tiêu gia mà là đến 1 quán rượu gần Tiêu gia, gọi là Minh Hồng Lâu. Dù sao, Tiêu gia không phải người ngoài tùy tiện có thể vào.

Minh Hồng Lâu là quán rượu lớn nhất quanh đây, ông chủ cũng rất biết làm ăn. Cả quán rượu chia làm 3 tầng, tầng 1 bài trí khá đơn giản và sạch sẽ dùng để tiếp khách bình thường, tầng thứ 2 bài trí trang nhã và lịch sự hơn, muốn lên tầng này phải có thân phận nhất định. Tầng 3 thì chia làm 4 gian phòng riêng biệt, bài trí cũng cực kỳ lộng lẫy sa hoa, người lên được tầng này hầu như đều đến từ các đại gia tộc, thậm chí là nhân vật quan trọng trong gia tộc....

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Phản Khách Vi Chủ

Mang theo 4 tên hộ vệ, Tiêu Lệ đi thẳng vào gian phòng ở phía Nam. Trong phòng có 1 nam, 1 nữ đang chờ sẵn, nam nhân khuôn mặt lạnh lẽo, trên trán có 1 vết sẹo dài nhìn cứ như cá thiên hạ đều nợ tiền hắn.

Nữ nhân thì lại khá quyến rũ, vòng 1 căng tròn, eo thon thả, bờ mông săn chắc, khuôn mặt xinh đẹp treo 1 nụ cười lẳng lơ khiến 4 tên hộ vệ phía sau Tiêu Lệ nuốt nước bọt ừng ực. Nữ nhân vừa nhìn thấy mấy người bước vào thì đứng dậy mỉm cười chào hỏi:

_ Xin chào Tiêu thiếu gia, lần đầu gặp mặt, xin tự giới thiệu ta gọi là Hồng Diệp, đây là gia huynh Lam Phong. Mời thiếu gia ngồi, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện.

Trên bàn đã dọn sẵn những món ngon nhất của Minh Hồng Lâu, Tiêu Lệ ung dung ngồi vào bàn đồng thời đưa mắt đánh giá 2 người trước mặt. Lam Phong và Hồng Diệp là 2 người khá nổi tiếng trong giới dong binh ở Ô Thần Thành, thực lực cả 2 đều là Tam tinh Đấu Sư, liên thủ thậm chí có thể đánh bại Ngũ tinh Đấu Sư, không nghĩ đến loại nhiệm vụ nhỏ như bắt Lục Hồ mà họ lại thấy hứng thú.

_ Mang lên đây!

Hồng Diệp vỗ tay 1 cái, lập tức có 1 nữ nhân khác mang 1 cái lồng bên trong chứa 2 con Lục Hồ khá xinh xắn đến. Nữ nhân này thực lực cũng là lục tinh đấu giả, mặc dù không xinh đẹp như Hồng Diệp nhưng cũng có thể xem là mỹ nhân. Nghe nói Lam Phong và Hồng Diệp không thích tham gia dong binh đoàn mà chỉ tập hợp 1 nhóm người khá có thực lực làm thành một cái tiểu đoàn đội.

_ Tiêu thiếu gia, nghe nói thiếu gia đang tìm Lục Hồ, đây là chút quà gặp mặt, mong thiếu gia không chê!

Hồng Diệp nở 1 nụ cười quyến rũ đồng thời đá lỏng nheo Tiêu Lệ khiến cả người hắn đều nóng lên, 1 vài bộ phận nào đó thậm chí còn có chút dị động.

_ Hồng Diệp tiểu thư quá lời rồi! 2 vị dù sao cũng là Đầu Sư cường giả, mấy chuyện nhỏ nhặt này đâu đáng để 2 vị phải động tay, Tiêu Lệ tự nhận mình còn chưa có mặt mũi để mời 2 vị làm việc a!

Cổ nén hỏa khí bên dưới đang rực rạch, Tiêu Lệ điềm tĩnh đáp lời Hồng Diệp.

_ Không có gì, đây chỉ là quà gặp mặt thôi. Tiêu thiếu gia hình như còn công bố 1 nhiệm vụ là bắt sống 1 đầu Địa Yêu Thử phải không? Huynh muội chúng ta cũng có thể hỗ trợ thiếu gia 1 chút.

Hồng Diệp giữ nguyên nụ cười quyến rũ trên môi khiến Tiêu Lệ như muốn bắt chước tất cả đầy ngả yêu tình này.

_ Đa tạ thịnh tình của Hồng Diệp tiểu thư nhưng xưa nay vô công bất thụ lộc. Không biết là 2 vị tặng quà hậu hĩnh như vậy cho Tiêu Lệ là có chuyện gì cần Tiêu Lệ ra sức?

Tận lực giữ cho mình bình tĩnh, Tiêu Lệ hơi chuyển mắt nhìn về phía Lam Phong mượn khuôn mặt lạnh lẽo hăm tãi của hắn để làm giảm hỏa khí trong cơ thể.

_ Huynh muội chúng ta lang bạt giang hồ đã lâu, nay nghĩ muốn tìm 1 thế lực nương tựa. Mà Tiêu gia là 1 trong 3 gia tộc lớn nhất Ô Thần Thành, Tiêu Lệ thiếu gia lại là con trai của tộc trưởng..

Ting, khởi động nhiệm vụ ẩn: Phản Khách Vi Chủ. Miêu tả nhiệm vụ: Lam Phong nhìn trúng thân pháp Lôi Ảnh Bộ của Tiêu Lệ, hơn nữa điều tra được đây cũng không phải là vũ kỹ của Tiêu gia nên lập mưu muốn cướp đoạt. Yêu cầu nhiệm vụ: Thu phục Lam Phong và Hồng Diệp. Ban thưởng: Huyền giai cao cấp đầu kỳ, Huyền giai thượng phẩm trang bị, 10 vạn exp. Thất bại: giảm 3 cấp! Thời gian nhiệm vụ - 3 tháng

Trong lúc Tiêu Lệ còn đang cân nhắc xem ý định thực sự của Hồng Diệp là gì thì bất chợt tiếng hệ thống vang lên trong đầu hắn. Hóa ra 2 người này nghĩ mình là 1 con dê béo nên định hung hăng "lâm thịt" 1 phen. Có điều... bây giờ ai lâm thịt ai còn chưa biết!

Nghĩ đến cặp hung khí đồ sộ của Hồng Diệp, Tiêu Lệ lại cảm thấy nóng hết cả người. Nếu có thể thu phục cô nàng này thì không những có được 1 thủ hạ Đầu Sư mà buổi tối còn có thể làm vài chuyện thú vị nào đó.

Nhưng mà 2 người này thực lực không tầm thường, cần phải tính toán thật cẩn thận. Thời gian nhiệm vụ tới tận 3 tháng nên chớ việc gì phải gấp. Nếu không được cùng lắm là mời Tiêu Chiến ra tay.

_ Với thực lực của 2 vị, dù đi đến đâu cũng sẽ được xem là thượng khách. Ta nghĩ phụ thân cũng sẽ không phản đối. Có điều dù phụ thân là tộc trưởng nhưng cũng không thể đại biểu toàn bộ Tiêu gia. Như vậy đi, ta sẽ về nói cho phụ thân để người bàn bạc lại với mấy vị trưởng lão rồi sẽ cho 2 vị câu trả lời hài lòng.

Nghĩ nghĩ cẩn thận, Tiêu Lệ tìm cách nói khéo. Trước mắt chỉ có thể dùng kế hoãn binh, đợi về nhà bàn bạc lại với Linh Nhi. Dù sao đã rõ ý định của 2 người này, hắn cũng không sợ 2 người đợi lâu sẽ bỏ đi

_ Được rồi, vậy thì Hồng Diệp đa tạ thiếu gia trước! Nào nào, mời Tiêu thiếu gia nâng ly, hôm nay Hồng Diệp sẽ bồi tiếp thiếu gia. Chúng ta không say không về!

Mấy loại rượu ở đây kém xa so với rượu ở Địa Cầu, cũng không có rượu Sherry mà hắn ưa thích, ngoại trừ 1 loại rượu bồ đào còn có 1 chút hương vị giống rượu Sherry xem như miễn cưỡng hợp khẩu vị hắn, mấy loại rượu khác Tiêu Lệ đều là không thêm đụng tới. Sau 1 hồi cố gắng moi móc thông tin từ Hồng Diệp, Tiêu Lệ mượn cơ hội trở về Tiêu Gia. Tất nhiên là mang theo 2 con Lục Hồ.

Về đến Tiêu gia, Tiêu Lệ lao thẳng về phòng mình đánh 1 giấc dài. Nói thật, Hồng Diệp tửu lượng mạnh kinh khủng, 1 ly lại tiếp 1 ly, may là loại rượu bồ đào hắn uống độ cồn không quá cao, cũng không gây chóng mặt nếu không có khi hắn đã gục luôn tại bàn.

Bất quá chuyến đi này thu hoạch cũng không nhỏ, ngoài 2 con Lục Hồ, từ miệng Hồng Đào, hắn còn ngoài ý muốn biết được 1 tiểu gia tộc ở phụ cận Ô Thần Thành chuyên trồng Hồng Diệp Thảo, hơn nữa còn kích hoạt được 1 cái nhiệm vụ ẩn..

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Hệ Thống Luân Hồi

Ngủ 1 giấc tới tận sáng hôm sau, Tiêu Lệ mang theo mấy người hộ vệ đến Khắc Tây gia tộc mà Hồng Diệp đã nhắc tới. Khắc Tây gia tộc chỉ là 1 tiểu gia tộc có chưa đến trăm người, cường giả mạnh nhất cũng chỉ mới tứ tinh Đầu Sư. Tiêu Lệ thuận lợi mua được và hái đi 7 gốc Hồng Diệp Thảo mà không mất quá nhiều công sức.

Quay lại Tiêu gia, Tiêu Lệ vừa về đến phòng đã không kịp chờ đợi, tinh thần lập tức dung nhập vào hệ thống.

_ Giao nộp nhiệm vụ Tiểu Hồ Ly, Linh Thảo Cấp Thấp!

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Tiểu Hồ Ly, ban thưởng: Hồi Khí Đan lv1 (10), exp (200), kim tệ (2 vạn)

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Linh Thảo Cấp Thấp, ban thưởng: Tổ Huyết Đan lv1 (10), exp (200), kim tệ (2 vạn)

_ Vẫn còn thiếu 1 chút mới đạt đến 9 đoạn...

Những ngày tiếp theo đối với Tiêu Lệ là trên cơ bản là ăn uống và tu luyện, Tiêu Lệ tận dụng Luyện Khí Linh Dịch ở bên trong phòng tu luyện. Mặc dù Luyện Khí Linh Dịch tác dụng kém xa so với Trúc Cơ Linh Dịch nhưng cũng đề thăng gần gấp 3 tốc độ tu luyện. Dù vậy tốc độ tăng exp so với khi làm nhiệm vụ thì kém quá xa khiến cho Tiêu Lệ cực kỳ nhàm chán và mệt mỏi. Cuối cùng, sau 12 ngày tu luyện mòn mỏi, cuối cùng Tiêu Lệ cũng thăng lên 9 đoạn

Ting, chúc mừng ngài tấn thăng cửu đoạn đầu khí. Ban thưởng 10 đơn trị.

Ting, tứ phẩm đan dược Tụ Khí Tán, sử dụng nhanh nhận được 1 vạn exp, ngài hiện tại còn 1 cơ hội sử dụng nhanh đan dược miễn phí, xác nhận sử dụng?

_ Xác nhận!

Ting, chúc mừng ngài nhận được 1 vạn exp.

Ting, chúc mừng ngài tấn thăng nhất tinh Đấu giả. Ban thưởng 200 đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ tân thủ Khởi Đầu Mới trong vòng 42 ngày, đánh giá hoàn mỹ, ban thưởng: kích hoạt Hệ Thống Luân Hồi, Gói Quà Tân Thủ (hoàn mỹ), Thiên Giai Tứ Tượng Bí Pháp (tự chọn).

Hệ thống bước vào quá trình update cần 3 ngày thời gian... trong thời gian này mọi công năng của hệ thống đều sẽ tạm ngưng. Hẹn gặp lại!

Trong thời gian tu luyện, Tiêu Lệ cũng tranh thủ sai người mang thư cho Hồng Diệp đề tri hoãn với lý do là hiện tại Tiêu gia đang bận rộn chuẩn bị gia tộc đại điển, đồng thời cũng mời 2 người đến tham dự. Dù sao hiện tại cả 2 vẫn chưa biết Tiêu Lệ đã nhìn thấu mưu đồ của họ nên hoàn toàn không nghi ngờ gì...

3 ngày trôi qua nhanh như một con gió. Trong thời gian này tiếng thông báo của hệ thống thì thoảng lại vang lên càng khơi gợi sự tò mò của Tiêu Lệ...

Ting, đang loading hệ thống 0%... 10%... 30%...50%...70%...90%...

Ting, hệ thống cập nhật hoàn tất.

Trọn vẹn 3 ngày, hệ thống mới cập nhật xong. Tiêu Lệ gấp gáp khó nhịn ngay lập tức dung nhập vào hệ thống. Đập vào mắt hắn bây giờ không còn là 2 cái màn hình lớn giữa không gian tối tăm nữa mà là 1 tòa lâu đài vô cùng rộng lớn nguy nga bài trí theo phong theo phong cách Châu Âu cổ điển.

Giữa đại sảnh là những màn hình rộng lớn quen thuộc nhưng trước màn hình bất thành linh xuất hiện 1 tiểu cô nương chừng 12,13 tuổi đang ngồi ăn mứt hoa quả như là 1 tiểu công chúa tính nghịch.

_ Chào mừng chủ nhân đến với Hệ Thống Luân Hồi! Đề Linh Nhi giới thiệu với người các chức năng người có thể sử dụng bây giờ nhé!

_ Đầu tiên là Đại Sảnh, nơi này có 4 màn hình gồm Giới Thiệu Bảng, Truyền Tống Bảng, Nhiệm Vụ Bảng và Giám Định Bảng. Giới Thiệu Bảng giúp chủ nhân kiểm tra thông tin nhân vật của mình. Truyền Tống Bảng hiện tại chỉ có thể giúp chủ nhân di chuyển nhanh đến các căn phòng khác trong hệ thống.

_ Ngoài ra ở bên ngoài khi chủ nhân đến 1 nơi nào đó có thể dùng Định Vị Phù để đánh dấu, sau đó có thể sử dụng đơn trị để di chuyển từ trong hệ thống đến khu vực đó. Nhiệm Vụ Bảng hiển thị các nhiệm vụ chủ nhân đang làm cũng như nhiệm vụ có thể nhận. Cuối cùng, Giám Định Bảng có chức năng giám định thẻ giúp chủ nhân kiểm tra thông tin của bất kỳ người hoặc đồ vật nào.

Giới thiệu xong về Đại Sảnh, Linh Nhi dẫn Tiêu Lệ đến trước Truyền Tống Bảng để đi đến nơi khác vì nơi này... không có cửa, cầu thang duy nhất dẫn lên tầng 2 bị ngăn bởi 1 bức tường vô hình mà chỉ có Linh Nhi có thể đi qua vì theo lời Linh Nhi thì đây là nhà riêng của nàng mà đại sảnh thì là phòng khách.

_ Tiếp theo là Bạch Hồ Đường, chủ nhân có thể luyện tập công pháp, đấu kỹ, vũ khí... Ngoài ra còn có thể chọn chức năng gia tốc luyện tập và tất nhiên là gia tốc càng nhanh thì tốn đơn trị càng nhiều.

Linh Nhi dẫn hắn đến 1 nơi như là võ đường, bên trong có rất nhiều võ sinh đang luyện tập cùng với 1 số võ sư đang chỉ dạy. Linh Nhi nói cho hắn nguyên bản cả Hệ Thống Luân Hồi từng là 1 thành thị rộng lớn nhưng bị Atharas luyện hóa trở thành 1 món thần khí và những người ở đây Tiêu Lệ có thể xem như NPC. Sau khi tham quan xong Bạch Hồ Đường, Linh Nhi lại dẫn hắn đến 1 tòa lầu các cao vút gọi là Kỳ Trân Các.

_ Kỳ Trần Các có chức năng mua hoặc bán vật phẩm. Vật phẩm mua không được phép cao hơn đăng cấp hiện tại. Ví dụ chủ nhân là Đầu già thì chỉ có thể mua nhất phẩm đan dược hoặc là huyền giai hạ phẩm trang bị. Còn về phần bán thì tùy theo chênh lệch đăng cấp vật phẩm sẽ bị khấu trừ % thuế. Ví dụ chủ nhân muốn bán tứ phẩm đan dược thì sẽ bị trừ 30% tiền thuế...

Nơi đây cũng không khác mấy so với các cửa hàng lớn trong Ô Thản Thành có chăng là quy mô hơn xa mà thôi. Có điều những NPC ở đây càng nhân tính hóa, khách nhân đến mua hàng, nữ tiếp tân nhiệt tình, nữ quản sự tỉ mỉ... thậm chí có 1 nữ quản sự thấy hấn đi cùng Linh Nhi còn đá lông nheo với hấn.

Linh Nhi cũng giải thích sơ với hấn về tình hình thế giới này. Những người và sự vật ở đây đều tuân theo luật lệ của hệ thống. Thời gian và không gian ở đây rất hỗn loạn, "ngày hôm qua" sẽ được lặp lại vô số lần và do đó những người ở đây đều là bất tử, bất lão. Tuy nhiên có 1 ngoại lệ chính là Tiêu Lệ hấn, bởi vì hấn là chủ nhân của thế giới này nên không chịu ảnh hưởng bởi luật lệ ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Lôi Vũ Đế Quyết

Cùng Linh Nhi đi 1 mạch đi tới phía Nam thành, Tiêu Lệ nhìn thấy 1 tòa cung điện nguy nga rộng lớn. Linh Nhi giới thiệu với hấn đại điện phía trước gọi là Kim Loan Điện cũng "thủ phủ" của tòa thành thị này.

Hành cung phía sau Kim Loan Điện gọi là Đế Nữ Cung cũng là hậu cung của hấn. Hiện tại 2 tính năng đều chưa được kích hoạt nên hấn chưa thể đi vào. Bên phải Kim Loan Điện là 1 dãy giống như nhà kho có rất nhiều hộ vệ mặc giáp màu hoàng kim đang liên tục tuần tra.

_ Đây là Tàng Bảo Khố, chức năng giống như là Nạp Giới nhưng chất lượng thì vượt xa tỉ năm ánh sáng. Người có thể cất bất kỳ vật phẩm gì vào đây mà không sợ hư hao thất thoát. Thậm chí, nếu mấy vật phẩm này có ấn ký gì đó của người khác thì liên lạc cũng bị ngăn cách dù là Đầu Đế cũng không cảm nhận được.

_ Hiện tại chủ nhân chỉ mới sử dụng được 3 chức năng này thôi. Những chức năng khác sẽ được kích hoạt sau khi chủ nhân đạt đến cấp độ nhất định, hoặc là hoàn thành nhiệm vụ ẩn.

Đi vào bên trong Tàng Bảo Khố, Tiêu Lệ nhìn thấy mấy nữ quản sự đang đốc thúc mười mấy nàng tỷ nữ cẩn thận lau chùi và bảo quản mấy món đồ của hấn như Lôi Xà Thương hay Thanh Minh Giáp. Thấy hấn và Linh Nhi đi vào, tất cả đều quỳ xuống cung kính y hệt như trong phim cổ trang hấn vẫn hay xem.

Lại dạo 1 vòng quanh thành thị, tham quan 1 vài địa điểm chưa mở khác như Ma Thú Cốc, Linh Dược Viên,... Tiêu Lệ cùng Linh Nhi quay trở lại đại sảnh ban đầu. Hiện giờ trên Giới Thiệu Bảng đang hiển thị thông tin nhân vật hiện tại của hấn nhưng có thêm vài dòng mới so với lúc đầu.

Tên: Tiêu Lệ - Tuổi: 16 - Tu Vi: Nhất tinh Đầu Già (0/12.000)

Công pháp: không - Bí pháp: không

Đấu kỹ: Lôi Ảnh Bộ.

Trang bị: Lôi Xà Thương, Thanh Minh Giáp

Tài phú: 210 đơn trị + 34.612 kim tệ

Danh vọng: 12 - Mị lực: 3

Kho: Gói Quà Tân Thủ, Tứ Tượng Bí Pháp.

Thê thiếp: 0 - Thê lực: 0

Hiện tại trên bảng nhiệm vụ cũng xuất hiện rất nhiều nhiệm vụ mới tổng cộng tới 7 nhiệm vụ. Theo thứ tự là:

Nhiệm vụ chủ tuyến: Tiêu Gia Song Hùng

Yêu cầu: Trên gia tộc đại lễ, tỉ thí với Tiêu Viêm, thiết lập uy vọng trong Tiêu gia

Ban thưởng: Tam phẩm đan dược + 1 vạn exp + 100 đơn trị

Nhiệm vụ phụ tuyến: Tiêu Ngọc Hoài Xuân

Yêu cầu: Chinh phục Tiêu Ngọc

Ban thưởng: Huyền giai sơ cấp đầu kỹ + Huyền giai hạ phẩm trang bị + 1000 exp

Nhiệm vụ ẩn: Phán Khách Vi Chủ

Yêu cầu: Thu phục Lam Phong và Hồng Điệp

Ban thưởng: mở Kim Loan Điện + mở Đế Nữ Cung + 10 vạn exp

Nhiệm vụ treo thưởng: Địa Yêu Thử

Yêu cầu: Giết 1 con nhất giai ma thú Địa Yêu Thử

Ban thưởng: Nhất phẩm đan dược + 500 exp + 5 đơn trị

Nhiệm vụ treo thưởng: Hắc Hồng Chu

Yêu cầu: Giết 3 con nhất giai ma thú Hắc Hồng Chu

Ban thưởng: Nhất phẩm đan dược + 2000 exp + 20 đơn trị

Nhiệm vụ treo thưởng: Thôn Mộc Hồ

Yêu cầu: Tự bắt sống 1 con nhất giai ma thú Thôn Mộc Hồ

Ban thưởng: Nhị phẩm đan dược + 3000 exp + 30 đơn trị

Nhiệm vụ treo thưởng: Tử U Lan

Yêu cầu: Tìm được 1 gốc Tử U Lan đang trong thời kỳ sinh sản

Ban thưởng: Nhị phẩm đan dược + 5000 exp + 50 đơn trị

Nhiệm vụ chủ tuyến khá đơn giản, Tiêu Viêm là tam đệ của hắn thì 1 chút cũng không ảnh hưởng lắm. Còn thiết lập uy vọng càng đơn giản, hiện giờ hắn đã là Đấu Giả, trừ Tiêu Viêm căn bản không có đối thủ.

Nhiệm vụ phụ tuyến cũng không khó. Tiêu Ngọc mặc dù hơi bướng bỉnh nhưng đối với Tiêu Lệ trước đây vẫn là rất có hảo cảm. Nếu thêm chút sức thu nài vào tay cũng không phải là không thể. Tiêu Mỹ nhân như vậy dù không có nhiệm vụ Tiêu Lệ cũng không định bỏ qua.

Nhiệm vụ ẩn độ khó có chút cao. Thu phục 2 Đấu Sư còn khó hơn giết họ, hơn nữa nếu thất bại thì trừng phạt cũng khá nặng. Mà nếu thành công... khoan... hình như phần thưởng thay đổi rồi! Xem ra là không làm không được. Trước mắt cứ dùng kế hoãn binh chờ sau khi hoàn thành gia tộc đại điển lại tính tiếp.

Mấy nhiệm vụ treo thưởng lại càng biến thái... Địa Yêu Thử thì còn đỡ. Sau khi tấn cấp Đấu Giả, Tiêu Lệ đã nắm chắc có thể tự mình đánh giết nó nhưng còn Hắc Hồng Chu... Loại yêu thú này không những mạnh hơn Địa Yêu Thử mà còn tinh thông ẩn nấp, lại là loài quần cư... Muốn săn giết trừ khi là huy động 1 cái dong binh đoàn...

Thôn Mộc Hồ thì không mạnh như Hắc Hồng Chu nhưng xét về khả năng ẩn nấp và bỏ trốn thì hơn xa. Nhớ lúc trước chỉ bắt 1 con Lục Hồ mà Tiêu Lệ cùng với 4 tên hộ vệ phải mất mấy ngày mới thành công. Mà lần này nhiệm vụ còn yêu cầu tự bắt tức là không được nhờ bất kỳ ai giúp đỡ...

Tử U Lan loại dược liệu nhị giai này cũng không tính quá quý hiếm. Vấn đề là nó 30 năm mới sinh sản 1 lần, mà mỗi lần thời gian rất ngắn chỉ tầm 15 phút là xong. Bởi vậy muốn thu thập được thì cách duy nhất là phải tìm được 1 cây Tử U Lan gần đến thời kỳ sinh sản rồi cắm chốt ngồi chờ thôi, hoàn toàn là dựa vào vận khí...

Tạm thời không nghĩ đến mấy vấn đề rắc rối đó nữa, Tiêu Lệ quyết định mở quà tân thủ trước xem có đồ gì tốt không rồi mới quyết định bước kế tiếp...

_ Mở Gói Quà Tân Thủ!

Ting, chúc mừng ngài thành công mở Gói Quà Tân Thủ (hoàn mỹ) nhận được Ngọc Ước Nguyên, Đế giai Sơ cấp Công pháp Lôi Vũ Đế Quyết, Tịch Tà Yêu Lôi.

Ngọc Ước Nguyên - có thể ngẫu nhiên cải tạo cơ thể/huyết mạch/thiên phú...

Lôi Vũ Đế Quyết - công pháp do Thượng cổ Lôi Đế sáng tạo ra, có thể cường hóa lôi trong thiên hạ... có thể hấp thu lôi đình lực lượng để cường hóa cơ thể.

Tịch Tà Yêu Lôi - Dị Lôi Bảng xếp hạng 17 uy lực rất mạnh và có khả năng khắc chế tà vật.

Ting, ngài có 1 cơ hội học nhanh công pháp miễn phí, phải chăng sử dụng?

_ Tất nhiên sử dụng, học tập Lôi Vũ Đế Quyết!

Ting, chúc mừng ngài học tập thành công Lôi Vũ Đế Quyết (độ thành thạo 1%)

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tứ Tượng Bí Pháp

_ Sao kỳ lạ vậy Linh Nhi? Lần trước ta học Lôi Ảnh Bộ thì độ thành thạo là 100% mà bây giờ lại chỉ có 1% vậy?

_ Do công pháp Đế giai vượt khỏi giới hạn của Đấu Pháp Thương Khung nên chủ nhân chỉ học được 1% thôi. Nếu mà không có cơ hội học nhanh miễn phí thì chủ nhân căn bản không thể học được bởi vì công pháp này chỉ có Đấu Đế mới đủ khả năng lĩnh ngộ. Chủ nhân thì lại không có khả năng trả đơn trị để học nhanh bình thường, bất quá dù chỉ được 1% nhưng chỉ cần lĩnh ngộ rồi thì độ thành thạo có thể chậm rãi tăng lên.

Linh Nhi từ tốn giải thích, bất quá nàng cũng cực kỳ bất ngờ. Theo lý thuyết dù là gói quà hoàn mỹ thì tối đa cũng chỉ mở ra vật phẩm đẳng cấp Thiên giai cực hạn mới đúng. Chẳng qua nàng cũng chỉ là người hỗ trợ Tiêu Lệ chứ không phải là khí linh chân chính khống chế hệ thống, mấy vấn đề này nàng cũng lười quan.

_ Ngọc Ước Nguyên này sử dụng thế nào vậy Linh Nhi? Còn Tịch Tà Yêu Lôi làm sao sử dụng?

_ Ngọc Ước Nguyên thì chủ nhân cứ mang ra bên ngoài rồi nuốt vào trong người là được. Còn Tịch Tà Yêu Lôi chủ nhân có thể lợi dụng Lôi Vũ Đế Quyết để thao túng nó.

Linh Nhi cười gian làm Tiêu Lệ lạnh sống lưng. Nuốt 1 viên đá vào người liệu có bị nghẹn chết không...

_ Tạm để nó qua 1 bên vậy. Hình như ta còn 1 quyển Tứ Tượng bí pháp phải không?

_ Tứ Tượng Bí Pháp không phải là 1 quyển bí pháp mà là 1 bộ gồm 4 quyển bí pháp. Đó là Thanh Long Tổ Tâm Kinh, Bạch Hổ Kim Cương Biến, Huyền Vũ Hí Mệnh Luân và Chu Tước Ngự Hỏa Thuật. Mỗi loại bí pháp đều có đặc thù riêng và chủ nhân chỉ được chọn 1 trong 4 quyển.

Linh Nhi chậm rãi giải thích.

Chu Tước Ngự Hỏa Thuật - Chu Tước sinh ra từ hỏa diễm có khả năng khống chế hỏa siêu việt. Bí pháp mô phỏng thuật khống chế hỏa của Chu Tước tộc, luyện đến tận cùng có thể thao túng vạn hỏa trên thế gian, đồng thời thức tỉnh hỏa thuộc tính đầu khí và trở thành Luyện Dược Sư.

Tầng thứ nhất - lộng hỏa thuật - điều khiển hỏa diễm

Tầng thứ hai - dung hỏa thuật - dung hợp hỏa diễm

Tầng cuối cùng - ngự hỏa thuật - khống chế hỏa diễm

Huyền Vũ Hí Mệnh Luân - Huyền Vũ sinh mệnh dài dòng, có khả năng suy diễn tương lai. Bí pháp mô phỏng thuật đoán mệnh của Huyền Vũ tộc, luyện đến tận cùng có thể trường sinh bất lão, nắm giữ số mệnh.

Tầng thứ nhất - đoán mệnh luân - nhìn lên vận mệnh

Tầng thứ hai - nghịch mệnh luân - cải biến vận mệnh

Tầng thứ ba - hí mệnh luân - khống chế vận mệnh

Bạch Hổ Kim Cương Biến - Bạch Hổ tính tình hung bạo, sức chiến đấu siêu cường. Bí pháp mô phỏng thuật cuồng hóa của Bạch Hổ tộc, luyện đến tận cùng sẽ có được thân thể kim cương bất hoại, bách độc bất xâm.

Tầng thứ nhất - nham cương biến - cứng rắn như đá tảng

Tầng thứ hai - tinh cương biến - cứng rắn như sắt thép

Tầng thứ ba - kim cương biến - cứng rắn như kim cương

Thanh Long Tổ Tâm Kinh - Thanh Long bản tính hảo dâm, có thể giao hợp với muôn loài và thể chất rất cường tráng. Bí pháp mô phỏng thuật hợp hoan của Thanh Long tộc, luyện đến tận cùng sẽ có thể tá âm bổ dương, kim thương bất đảo là khắc tinh của tất cả nữ tính trên thế gian.

Tầng thứ nhất - bá long kinh - kim thương bất đảo

Tầng thứ hai - ngư nữ kinh - tá âm bổ dương

Tầng thứ ba - tổ tâm kinh - khắc tinh nữ nhân

_ Khó chọn thật đấy! Hm...

Tiêu Lệ đau đầu, phải chi được lấy cả 4 thì tốt rồi, Luyện Dược Sư tên nào tên nấy giàu nứt đố vách. Mấy tên thầy bói (Dự Ngôn Sư) trên Đẩu Khí Đại Lục này còn hiếm thấy hơn, so với Luyện Dược Sư chỉ hơn không kém

Bạch Hổ bí pháp thì bảo mệnh rất tốt cũng rất uy phong, so với Thiên Hòa Tam Huyền Biến của Tiêu Viêm thì như mặt trăng so với đom đóm, hoàn toàn không cũng 1 đẳng cấp. Còn Thanh Long bí pháp... đây chính là truy cầu của toàn bộ đàn ông trên thế giới a...

_ Luyện Dược Sư thì có Tiêu Viêm rồi, không cần cũng được. Trường sinh bất lão thì cũng không tệ nhưng mà ta không có ý định sống luôn ở thế giới này nên cái này tạm thời không cần. Bạch Hổ bí pháp có thể tăng sức chiến đấu rõ ràng là thích hợp nhất ở giai đoạn này, Thanh Long bí pháp để sau cũng được. Được rồi vậy thì chọn Bạch Hổ bí pháp đi!

Ting, ngài xác định chọn Bạch Hổ bí pháp (Lưu ý: mỗi người chỉ có thể học 1 loại bí pháp)

_ Khoan đã, Linh Nhi mỗi người chỉ có thể học 1 loại bí pháp là sao?

Tiêu Lệ hoang mang a, hắn còn đang nghĩ cách làm sao thu thập đủ 4 loại bí pháp thì hệ thống đã tạt 1 gáo nước lạnh vào mặt hắn.

_ Tứ tượng mặc dù không phải thiên địch nhưng cũng tuyệt đối không phải hữu hảo, mỗi loài đều hùng cứ 1 phương không ai phục ai. Vì lẽ đó 1 khi chủ nhân đã học bí pháp của 1 tộc thì không thể học bí pháp của các tộc còn lại.

Linh Nhi không nhanh không chậm giải thích, trong tay không biết từ lúc nào xuất hiện 1 đĩa trái cây tươi ngon, hương thơm ngào ngạt khiến Tiêu Lệ tức nổ đom đóm. Người hướng dẫn này quả không trách nhiệm rồi, hắn khổ tâm suy tính này giờ còn nằng thì đi tìm đồ ăn.

_ Vậy thôi không chọn Bạch Hổ nữa, ta quyết định chọn Thanh Long bí pháp!

Ting, ngài xác định chọn Thanh Long bí pháp (Lưu ý: mỗi người chỉ có thể học 1 loại bí pháp)

_ Xác định!

Ting, chúc mừng ngài nhận được Thanh Long Tổ Tâm Kinh!

_ Dâm tặc! Dê xôm! Chủ nhân là đồ biến thái!

Linh Nhi liên tục kháng nghị nhưng Tiêu Lệ mặc kệ, hắn nhanh chóng đi đến Bạch Hổ Đường để gia tốc lĩnh ngộ Thanh Long Tổ Tâm Kinh. Tiện thể cũng học luôn đấu kỹ Tụ Lôi Chương mà hắn vừa nhận được.

Bên trong Bạch Hổ Đường có 4 gian phòng đặc thù. Căn phòng đầu tiên dùng để lĩnh ngộ công pháp và bí pháp, căn phòng thứ 2 dùng để rèn luyện đấu kỹ, căn phòng thứ 3 dùng để tập luyện vũ khí còn căn phòng cuối cùng để hấp thụ nhanh đan dược.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Bá Long Mật Kinh

Bước vào căn phòng đầu tiên, Tiêu Lệ nhìn thấy 1 bảng hướng dẫn chọn cách gia tốc lĩnh ngộ (10%, 30%, 60%) và lĩnh ngộ nhanh (100%).

Bởi vì tầng thứ nhất của Thanh Long Tổ Tâm Kinh - Bá Long Mật Kinh chỉ tương đương huyền giai cao cấp bí pháp nên giá cả cũng không quá cao, chỉ có 100 đơn trị, mà loại bí pháp này tự thân lĩnh ngộ rất khó vì vậy Tiêu Lệ cắn răng bỏ ra 100 đơn trị lĩnh ngộ nhanh bí pháp này. Sau đó, Tiêu Lệ lại bỏ ra thêm 30 đơn trị để lĩnh ngộ nhanh Tụ Lôi Chương rồi quay về đại sảnh.

Tinh thần rời khỏi hệ thống, Tiêu Lệ bắt đầu ngắm nghía cái viên đá trong tay. Đây là 1 viên đá hình thoi 4 mặt, bên trong óng ánh 1 màu xanh tím huyền ảo chính là Ngọc Ước Nguyên mà hắn vừa nhận được. Nếu không phải là Linh Nhi khẳng định chắc chắn, hắn còn không dám nuốt viên đá này vào bụng.

Nhắm mắt lại hít sâu 1 hơi, Tiêu Lệ bỏ Ngọc Ước Nguyên vào miệng rồi nuốt xuống. Một luồng khí mát lạnh chạy dọc theo thực quản rồi đến trong bụng, Tiêu Lệ cảm thấy rõ ràng viên đá đang cấp tốc hòa tan trong dạ dày của hắn. Cùng lúc đó, huyết mạch của hắn bắt đầu sôi sùng sục lên.

Ting, chúc mừng ngài khi sử dụng Ngọc Ước Nguyên thành công dung hợp 1 giọt tinh huyết Lôi Đế (độ dung hợp 1%) thành công cải tạo huyết mạch thành Đẩu Đế huyết mạch.

Không ngờ lại là Đẩu Đế tinh huyết, mặc dù chỉ dung hợp 1% nhưng cũng cải tạo lớn lao thiên phú và thân thể của Tiêu Lệ, giờ đây thiên phú của hắn đã không kém bao nhiêu so với Tiêu Viêm hơn nữa cũng ngày càng hòa hợp với lõi thuộc tính trong thiên địa.

Tiếp đà hưng phấn, Tiêu Lệ quyết định thử dung hợp Tịch Tà Yêu Lôi. Có điều vận khí của hắn có lẽ đã dùng hết, Yêu Lôi mặc dù không bài xích hắn nhưng hắn cũng không thể chân chính dung hợp nó.

Lôi Đế mặc dù kinh tài tuyệt đỉnh, nhưng hắn cũng không sáng tạo ra được công pháp dung hợp dị lõi mà chỉ có thể điều hòa khiến chúng nó không bài xích lẫn nhau đồng thời dựa vào thực lực mạnh mẽ khống chế chúng nó. Dựa theo đẳng cấp của Tịch Tà Yêu Lôi, dù chủ nhân có lợi dụng Lôi Vũ Đế Quyết và Lôi Đế huyết mạch thì ít nhất cũng phải đến Đại Đẩu Sư mới chân chính khống chế được nó.

Đúng lúc Tiêu Lệ đang vò đầu bứt tai thì Linh Nhi lại xuất hiện như vị cứu tinh giúp hắn giải quyết nghi hoặc. B

òì vì Lôi Vũ Đế Quyết, Tiêu Lệ không thể dung hợp dị lõi nhưng vẫn có thể khống chế nó. Hơn nữa Tịch Tà Yêu Lôi hiện tại cũng không phải là vô ích, mặc dù không thể dung hợp nhưng lõi thuộc tính của hắn cũng đã lấy nhiễm được 1 chút sức mạnh của Tịch Tà Yêu Lôi, uy lực tăng gấp đôi so với Đẩu Giả bình thường.

Bá Long Mật Kinh chủ yếu là rèn luyện tiểu đệ đệ của hắn, khiến cho nó hùng dũng như rồng, kim thương bất đao. Hơn nữa, bên trong mật kinh còn bao hàm 1 số mật kỹ có thể khiến nữ nhân "chết đi sống lại". Đó cũng là lý do tại sao dù long tộc và xà tộc đều đắm tà nhưng hầu hết các nữ tính tộc khác đều tình nguyện hợp hoan với nam tính long tộc mà không phải là xà tộc.

Bởi vì chọn cách lĩnh ngộ 100% nên các mật kỹ này Tiêu Lệ cũng "vô sự tự thông". Nào là Thanh Long Xuất Thủy, Mãnh Long Giáng Cốc, Cửu Long Liên Châu, Nộ Long Oanh Thiên, Bá Long Hoành Tảo.... chỉ nhớ lại những hình ảnh minh họa lúc lĩnh ngộ thôi mà bất giác cả người Tiêu Lệ đã nóng lên, long thương chỉ thẳng...

Tu luyện 1 lúc để bình ổn hỏa khí trong cơ thể, Tiêu Lệ quyết định trước hết phải tìm cách thu Tiêu Ngọc vào hậu cung của mình. Nguyên dương của nam nhân tu luyện Bá Long Mật Kinh rất quý giá, tác dụng đối với nữ nhân vượt qua lục phẩm đan dược. Tiêu Lệ cũng không muốn lãng phí, tiện nghi người ngoài không bằng tiện nghi tiểu Ngọc nhà mình...

Ra khỏi phòng, Tiêu Lệ quyết định trước hết đến thăm mẫu thân rồi sau đó dẫn Tiêu Ngọc đi dạo phường thị 1 chút thuận tiện tìm cơ hội thử nghiệm Bá Long Mật Kinh. Hơn nửa tháng nay đắm chìm trong tu luyện và tìm hiểu hệ thống, Tiêu Lệ đã không hề có thời gian đến thăm mẫu thân.

Tình trạng sức khỏe của mẫu thân hắn hiện nay càng ngày càng tệ, phụ thân Tiêu Chiến tìm đủ mọi cách mà không thể giúp nàng thuyên giảm, thậm chí còn không tìm được nguyên nhân căn bệnh.

Theo nguyên tắc thì mẫu thân của Tiêu Lệ qua đời sau khi Tiêu gia đại diện kết thúc không lâu và đó cũng là thời điểm bắt đầu 3 năm ác mộng của Tiêu Viêm. Lúc trước đọc đến đoạn này, hắn vẫn thắc mắc tại sao 1 người bình thường như mẫu thân của Tiêu Viêm lại sở hữu chiếc nhẫn của Dược Lão.

Ting, kích hoạt nhiệm vụ phụ tuyến: Thân Phận Diệp Vấn

Yêu cầu: tìm hiểu thân phận thực sự của Diệp Vấn nhưng không được cứu trợ nàng.

Ban thưởng: Huyền giai hạ phẩm trang bị - Huyền giai sơ cấp đấu kỹ - 3000 exp

Ting, kích hoạt nhiệm vụ ẩn: Linh Hồn Diệp Vấn

Yêu cầu: bảo vệ linh hồn Diệp Vấn để sau này tìm cơ hội tái sinh nàng.

Ban thưởng: Huyền giai trung phẩm trang bị - Huyền giai trung cấp đấu kỹ - 2 vạn exp

2 tiếng Ting của hệ thống vang lên cắt ngang mạch suy nghĩ của Tiêu Lệ khiến hắn cảm xúc lẩn lộn. Lúc mới xem xong nhiệm vụ đầu tiên, hắn rất phần nộ bởi vì Diệp Vấn... chính là mẫu thân của hắn trong thế giới này.

Tuy vậy, sau khi xem nốt nhiệm vụ thứ 2 hắn đã bình tĩnh lại, có lẽ là giai đoạn này hắn căn bản không thể thực sự cứu trợ được mẫu thân dù sao thì Tiêu Chiến đã cố gắng bao nhiêu năm đều vô kế khả thi.

Lắc lắc đầu vứt bỏ mớ suy nghĩ mông lung ra khỏi tâm trí, Tiêu Lệ lại tiếp tục rảo bước đi đến phòng mẫu thân của hắn. Tiêu Lệ quyết định trước tiên thử nghiệm Giám Định Thuật của hệ thống để xem tác dụng nó như thế nào rồi sẽ tiếp đến bước tiếp theo...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Diệp Vấn

Đi ngang qua diễn võ trường, Tiêu Lệ bắt gặp mấy thiếu niên, thiếu nữ đang cùng nhau tập luyện hoàng giai đấu kỹ. Vừa nhìn thấy hắc đế, 1 tiểu loli đã ngay lập tức bỏ qua mấy tỷ muội đang đối luyện rồi chạy như bay đến trước mặt Tiêu Lệ nũng nịu:

_ Tiêu Lệ ca ca, đã nửa tháng nay ngươi không đến tìm Ngọc nhi rồi!

Tiêu Lệ trong nguyên tác là 1 người lãnh huyết, hung ác mặc dù Tiêu Ngọc lúc nhỏ khá ngượng mộ hắc đế nhưng hoa rơi có ý, nước chảy vô tình, sau khi Tiêu Lệ cùng Tiêu Đình rời khỏi gia tộc ra bên ngoài lịch lãm thì mối quan hệ của cả 2 cũng chấm dứt.

Nhưng từ khi hắc đế trở thành Tiêu Lệ mọi chuyện đã hoàn toàn thay đổi,. Kiếp trước lúc đọc Đấu Phá Thương Khung, hắc đế vô cùng yêu thích Tiêu Ngọc. Giờ có cơ hội nên mỗi khi rảnh rỗi, hắc đế vẫn thường hay dẫn nàng đi dạo phường thị đồng thời mua cho nàng mấy món quà nhỏ khiến tiểu loli thích mê cứ bám dính lấy hắc đế.

_ Gia tộc đại diện gần đến rồi, nửa tháng nay ca ca phải bế quan tu luyện. Giờ ca ca muốn đi thăm mẫu thân, muội có muốn đi cùng không? Xong rồi ta sẽ dẫn muội đi dạo phố.

Tiêu Lệ hồi đáp, hắc đế đang muốn tìm Tiêu Ngọc, nếu đã thuận tiện gặp được thì mang nàng theo luôn, đỡ tốn công một lát phải đi tìm.

_ Ủm ta cùng đi với huynh, bá mẫu mấy hôm nay đã khá lên nhiều rồi!

Mang theo Tiêu Ngọc trên đường, Tiêu Lệ thuận tiện hỏi nàng 1 chút về tình hình sức khỏe của mẫu thân. Không mất bao lâu, cả 2 đã đến phòng của Diệp Vấn.

Thông báo 1 tiếng với tỷ nữ trông cửa, nàng nói cho hắc đế là ca ca Tiêu Đình và phụ thân hắc đế vừa rời khỏi, mẫu thân hắc đế cũng mới chợp mắt không lâu. Tiêu Lệ vừa định quay về thì trong lòng chợt động, dù sao cũng đã đến, không bằng nhân dịp này thử nghiệm Giám Định Thuật.

Cùng Tiêu Ngọc đi vào phòng, Diệp Vấn hiện tại khí sắc đã khá hơn so với nửa tháng trước nhưng Tiêu Lệ biết đây chỉ là hồi quang phản chiếu, không bao lâu nữa người mẫu thân này của hắc đế sẽ qua đời. Tập trung tinh thần liên lạc với hệ thống, Tiêu Lệ lập tức kích hoạt chức năng Giám Định Thuật.

Ting, giám định Diệp Vấn cần 10 đơn vị, xác nhận sử dụng?

_ Xác nhận!

Ting, Thông tin nhân vật!

Tên: Diệp Vấn - Tuổi: 48 - Tu Vi: Tứ Tinh Đấu Tông (ẩn mồn)

Công pháp: Thiên Xà Bảo Điện

Đấu kỹ: Thanh Xà Kiếm Pháp, Xà Hành Thuật, Thiên Xà Chương...

Thông tin khác: Diệp Vấn từng là thánh nữ của Thiên Xà Phủ, vì giúp đỡ Dược Trần mà bị Hồn Điện truy sát, mặc dù thành công trốn thoát nhưng cuối cùng lại bị trúng hồn độc phải lưu lạc đến ẩn cư ở Ô Thần Thành. Vì hồn độc ẩn mồn mà nhiều năm qua thực lực liên tục suy giảm, hiện tại đã không khác gì người bình thường, qua thêm vài tháng chắc chắn lành ít ỏi thôi.

Một luồng tin tức bên trong Giám Định Bảng truyền trực tiếp vào đầu hắc đế khiến Tiêu Lệ giật mình không ít, hóa ra mẫu thân của hắc đế lại lịch ghê gớm như vậy. Điều này cũng lý giải tại sao những người của Thiên Xà Phủ lại nhận biết Dược Lão.

Nhưng mà vấn đề lớn nhất bây giờ là hồn độc, thứ này bám chặt vào linh hồn, một khi bộc phát sẽ khiến linh hồn của Diệp Vấn nhanh chóng tan biến, làm sao có thể bảo vệ linh hồn của nàng đây?

_ Linh Nhi? Tại sao ta vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ phụ tuyến?

Tiêu Lệ thắc mắc, rõ ràng giám định thuật đã giúp hắc đế điều tra được thân phận của mẫu thân.

_ Vì hiện tại chủ nhân mới hoàn thành 1 nửa, sau khi Diệp Vấn chết đi nhiệm vụ mới xem như hoàn thành.

Linh Nhi bình thản giải thích, đối với nàng tất cả những người trong thế giới này đều không khác gì NPC nên nàng cũng không quan tâm mấy đến sống chết của họ, tất nhiên là trừ Tiêu Lệ ra.

Gật gật đầu, Tiêu Lệ quyết định trước tiên xử lý chuyện của Tiêu Ngọc và làm mấy nhiệm vụ đơn giản trước. Biết đâu lại nhận được vật phẩm gì hay ho giúp hắc đế giải quyết nan đề này.

Cùng Tiêu Ngọc rời khỏi phòng Diệp Vấn, Tiêu Lệ mang theo nạng và mấy tên hộ vệ đi đến Tiêu gia phường thị.

Tiêu gia phường thị hiện tại rất náo nhiệt, nương theo danh tiếng của Tiêu Lệ và Tiêu Viêm, nhân khí của Tiêu gia phường thị hiện tại càng ngày càng tăng lên, mơ hồ có xu thế đè ép phường thị của Gia Liệt gia tộc và Áo Ba gia tộc.

Mang theo Tiêu Ngọc đi dạo từng cửa hàng quần áo và trang sức, nhìn nàng hết sức hưng phấn thử thử cái này chọn chọn cái kia, Tiêu Lệ âm thầm thở dài. Nữ nhân dù là Trái Đất hay Đầu Khí Đại Lục cũng đều yêu thích dạo phố và mua sắm a... cũng may hiện tại kim tệ của Tiêu Lệ rất dư dả... không lo không nuôi nổi nàng...

Mất hết cả 1 buổi chiều bồi tiếp Tiêu Ngọc dạo phố và mua cho nàng 3,4 món hoàng giai hạ phẩm trang sức cùng 1 đồng quần áo xinh đẹp, Tiêu Lệ mang theo tiểu loli đang hưng phấn bùng bùng nhanh chóng trở về Tiêu Gia.

Cùng mấy tên hộ vệ mang theo bao lớn bao nhỏ đến phòng Tiêu Ngọc, Tiêu Lệ nhanh chóng đuổi khéo bọn hộ vệ đi nơi khác rồi lặng lẽ bước theo Tiêu Ngọc vào phòng.

Tiêu Ngọc mặc dù nhìn thấy hành động đó của Tiêu Lệ thế nhưng cũng không có đuổi hẳn ra ngoài xem như âm thầm chấp thuận. Bất quá nàng lại không biết trong đầu Tiêu Lệ hiện tại toàn là suy nghĩ đen tối. Nàng nhượng bộ hẳn 1 chút như vậy hẳn đã định "ăn thịt" nàng...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 10: Tiêu Ngọc Ngây Thơ

Khuê phòng Tiêu Ngọc khá đẹp, phần lớn vật trang trí đều là màu xanh và hồng. Tiêu Lệ ngắm sơ 1 vòng rồi ngồi xuống đánh giá Tiêu Ngọc. Hơn nửa tháng không gặp, Tiêu Ngọc đã nhanh chóng trở mả ngày càng xinh đẹp. Vẫn là khuôn mặt loli dễ thương nhưng cặp chân thon đã dài hơn 1 chút, bộ ngực nhỏ xinh cũng đã phát triển thêm 1 vòng chắc là cũng gần đến cup A, mông nhỏ cũng bắt đầu có thịt...

_ Tiêu Lệ ca ca, người nhìn ta như vậy làm gì?

Tiêu Ngọc lí nhí nói, gương mặt nhỏ ửng hồng.

_ Haha Ngọc nhi càng ngày càng xinh đẹp rồi, lớn 1 chút nữa có khi người cầu hôn người xếp hàng từ Tiêu Gia ra tới cổng Ô Thần Thành mất...

Tiêu Lệ không chút do dự đánh giá, hẳn biết Tiêu Ngọc có hảo cảm với hắn, chỉ là mắc cỡ nên hờn dỗi vậy thôi. Bất quá nhìn gương mặt đỏ tươi của Tiêu Ngọc, 1 ý tưởng gian tà lóe lên trong đầu hắn.

_ Ngọc nhi người tu luyện đến đâu rồi?

_ Ta hiện tại là 5 đoạn đầu khí, còn Tiêu Lệ ca ca?

Nghe đến tu luyện, gương mặt của Tiêu Ngọc đỏ hồng hơn 1 chút.

_ Ca ca người hôm qua vừa đột phá Đầu Giả nha, lợi hại không?

_ Woahhh.... Tiêu Lệ ca ca lợi hại quá, trong gia tộc chưa có người nào mới 16 tuổi mà đã đột phá Đầu Giả đâu!

Tiêu Lệ mỉm cười, xem ra cô nàng này hiện tại rất sùng bái mình.

_ Ca ca chưa phải lợi hại nhất đâu, tam đệ đang bế quan đột phá Đầu Giả, nếu thành công thì hẳn mới là Đầu Giả trẻ nhất trong lịch sử Tiêu gia, Ngọc nhi có muốn lợi hại như ca ca không?

_ Muốn! Muốn!! Tất nhiên là muốn!!!

Đôi mắt Tiêu Ngọc cong lại thành hình trăng lưỡi liềm, độ sùng bái đã đạt đến đỉnh điểm.

_ Ta còn 1 viên Tổ Tâm Đan, nếu muội sử dụng thì ít nhất cũng sẽ đạt đến 6 đoạn trước khi gia tộc đại diện.

Tiêu Lệ tiếp tục dụ dỗ, đồng thời đưa 1 viên tiểu Tổ Tâm Đan cho Tiêu Ngọc. Tổ Tâm Đan là đan dược đặc thù của long tộc thượng cổ, có tác dụng kích thích hóc môn nữ tính bởi vậy thường được dùng để kích thích phát dục cho các tiểu long nữ. Bất quá, nó còn có 1 vài tác dụng phụ khác....

Bởi vì thể chất của các chủng tộc khác không mạnh mẽ như long tộc, bởi vậy tác dụng phụ của Tổ Tâm Đan hết sức rõ ràng mà tác dụng phụ nổi bật nhất của nó chính là... kích tình... do đó ở bên ngoài Tổ Tâm Đan thường bị coi là xuân dược.

Hiện tại mặc dù Tiêu Ngọc chỉ là phục dụng 1 viên tiểu Tổ Tâm Đan nhất phẩm, có thể được lực của nó vẫn quá mạnh so với cơ thể của 1 tiểu loli mới 14 tuổi và chưa đột phá Đẩu Giả như nàng.

Tiêu Ngọc nhận lấy tiểu Tổ Tâm Đan, nhanh chóng nuốt xuống không chút nghi ngờ rồi lập tức ngồi xếp bằng tập trung luyện hóa được lực. Chưa đầy 5 phút, được lực của tiểu Tổ Tâm Đan đã lan tỏa khắp người nàng. Một luồng khí nóng chạy dọc khắp cơ thể rồi len lỏi vào từng tế bào khiến Tiêu Ngọc mồ hôi tứa ra như tắm...

_ Tiêu...Tiêu...Lệ...ca...ca... ta...ta...nóng... nóng...quá....

Tiêu Ngọc thờ dốt nói, mồ hôi ướt đầm áo váy làm lộ ra những đường cong quyến rũ. Mặc dù hiện tại vẫn giữ khuôn mặt loli nhưng ngực nàng đã lớn hơn mấy vòng... ít nhất cũng phải là B cup, mông cũng lớn hơn một chút. Đôi chân lại càng là tối ưu điểm của Tiêu Ngọc, vừa thon dài mà lại vừa trắng mịn nuốt nà khiến cho tiểu Tiêu Lệ liên tục biểu tình, hùng dũng đứng lên chỉ thẳng vào Tiêu Ngọc...

Tiêu Lệ cũng không có ý định tiếp tục kiểm chế nó, dù sao Tiêu Lệ cũng đang có ý định thu Tiêu Ngọc vào hậu cung, sớm 1 chút cũng tốt. Dù nàng còn hơi nhỏ nhưng vừa đúng ngay thời kỳ phát dục, nếu có thể điều dưỡng tốt sẽ giúp nàng phát triển 1 cách hoàn mỹ nhất....

Được rồi... thật ra là do hấn yêu thích... đồng nhân cự nhũ... dù sao chuyện đó hiện tại cũng không quan trọng lắm. Bởi vì tiểu mỹ nhân trước mặt hình như đã tới giới hạn rồi... váy áo của nàng tuột xuống hơn 1 nửa, bên trong cũng không có nội y làm lộ ra bộ ngực không quá lớn nhưng vạm vỡ cao ngạo nghệ tràn đầy sức sống thanh xuân... trong miệng nàng liên tục thốt ra những tiếng rên rỉ mơ hồ không rõ nghĩa...

Khóa cửa cẩn thận, Tiêu Lệ ôm Tiêu Ngọc lên giường. Hai tay bắt đầu xoa nắn 2 bầu ngực mềm mại của nàng, tuy không lớn nhưng rất vừa tay. Bị Tiêu Lệ kích thích, tác dụng của tiểu Tổ Tâm Đan càng phát huy mạnh mẽ khiến Tiêu Ngọc rên rỉ không ngớt, bên dưới cũng trở nên ướt đầm... Tiêu Lệ có thể cảm nhận 2 quả cầu thịt trong tay đang lớn lên từng chút một, hơi thở của nàng cũng trở nên gấp gáp...

_ Ca...ca... ta...ta...khó...chịu...chịu...quá...

Tiêu Lệ cúi xuống hôn nàng, đầu lưỡi nhanh chóng vờn ra cuốn lấy chiếc lưỡi thơm của Tiêu Ngọc, 1 tay vẫn tiếp tục luân phiên chăm sóc 2 quả cầu thịt, trong khi tay kia đã mò xuống bên dưới tiểu động ẩm ướt của nàng. Tiêu Lệ hôn rất điêu luyện, lưỡi hấn như 1 con linh xà liên tục đùa giỡn bên trong miệng nhỏ của Tiêu Ngọc, 2 tay thì liên tục xoa bóp vị trí mẫn cảm của nàng, thỉnh thoảng còn se se 2 chiếc núm hồng đáng yêu...

_ Um...um...tr...tr...a.a.a.a.a....â...ááááá....

Miệng của Tiêu Ngọc bị Tiêu Lệ gắt gao khóa chặt khiến nàng chỉ có thể rên lên những âm thanh vô nghĩa, cơ thể của nàng cũng bị Tiêu Lệ kích thích liên tục... chẳng bao lâu thì đạt đến cao triều.... 1 tiếng rên rỉ cao vút vang lên từ trong miệng nàng vang lên... cơ thể nàng run bần bật... 1 dòng nước ấm chảy ra thấm ướt tay phải của Tiêu Lệ.... bắt quả được lực của tiểu Tổ Tâm Đan chỉ vừa mới bắt đầu...

Đôi mắt Tiêu Ngọc trở nên mê ly.... lý trí căn bản không còn tồn tại.... chỉ biết liên tục dùng cơ thể quyến rũ cọ cọ vào người Tiêu Lệ.... mong hấn giúp nàng giải tỏa nóng bức trong cơ thể...

Tiêu Lệ cũng không khách khí, long thương đã sớm cứng rắn như sắt thép đâm thẳng vào trong huyết động nhỏ bé của Tiêu Ngọc.... vì nàng vừa mới đạt đến cao triều nên bên trong khá ẩm ướt, long thương không bỏ của Tiêu Lệ đi vào không quá khó khăn....

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Thẻ Luân Hồi và Trúng Thần Bí

Tiêu Ngọc rên rỉ vài tiếng, 2 mắt nhắm chặt tận hưởng khoái cảm của trái cấm... mặc dù là lần đầu nhưng do hiệu quả của tiểu Tổ Tâm Đan, Tiêu Ngọc cũng không hề cảm thấy đau đớn mà trái lại khoái cảm còn gấp mấy lần so với những thiếu nữ khác lần đầu phá thân...

Chậm chậm chuyển động long thương, đợi cho Tiêu Ngọc dần thích nghi với kích cỡ của hấn, Tiêu Lệ bắt đầu tăng tốc, mặc dù ở thế giới này hấn vẫn còn là xử nam nhưng dù sao cũng có ký ức của kiếp trước, không nói tình thông cỡ nào nhưng đối phó với tiểu mỹ nhân như Tiêu Ngọc khẳng định là dư sức....

36 chiêu 72 thế học được từ JAV cộng thêm 12 mật kỹ bên trong Bá Long Mật Kinh lần lượt được hấn triển khai.... Tiêu Ngọc đạt đến cao triều không biết bao nhiêu lần.... đã sớm thiếp đi.... Tiêu Lệ vẫn cố gắng phóng xuất nốt lần thứ 3 vào trong người nàng rồi ôm tiểu Ngọc nhí vào trong lòng mà nghỉ ngơi....

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Tiêu Ngọc Hoài Xuân, ban thưởng: Ngân Lôi Xích, Tử Lôi Châm (3), exp (1000)...

Ting, chúc mừng ngài lần đầu thu được thẻ thiếp ban thưởng: Hộp Quà May Mắn (sơ cấp).

Ngân Lôi Xích - lợi dụng lõi đầu khí hóa thành dây xích để trói mục tiêu, gia tăng hiệu quả tê liệt

Từ Lôi Châm - ám khí hệ lôi, tốc độ nhanh và hiệu quả tê liệt mạnh.

Sáng hôm sau, Tiêu Ngọc tỉnh dậy, đầu óc mang theo chút mơ hồ. Nhìn thấy mình không 1 mảnh vải nằm trong vòng tay Tiêu Lệ, nàng nhát thời hét toáng lên. Bất quá âm thanh chưa kịp vang lên thì đã lập tức im bất bởi vì miệng nhỏ của nàng đã bị đôi môi của Tiêu Lệ khóa chặt. Khí tức nam tử phả vào mũi khiến toàn thân Tiêu Ngọc như nhũn ra không còn một chút sức phản kháng nào...

_ Ngọc nhi, làm gì mới sáng sớm đã hét ầm lên vậy?

Tiêu Lệ mở miệng nói, 2 tay cũng không nhả rời liên tục xoa bóp 2 quả cầu thịt cùng mông nhỏ của Tiêu Ngọc khiến nàng không nhịn được rên khẽ. Trải qua được lực của tiểu Tổ Tâm Đan, ngực của Tiêu Ngọc đã vững vàng B cup, thậm chí có xu hướng tiếp cận C cup. Mông đẹp cũng trở nên phi nhiều hơn khiến Tiêu Lệ cực kỳ thỏa mãn...

Tiêu Ngọc then thừng nhìn Tiêu Lệ, 2 gò má ửng đỏ, cũng không có tiếp tục la hét mà dùng giọng lí nhí như muỗi kêu ập a ập ứng nói...

_ Tiêu Lệ... ca ca... chúng ta... chúng ta...

_ Ngọc nhi! Người có thích ca ca không? Có muốn làm nữ nhân của ca ca không?

Tiêu Lệ ngắt lời Tiêu Ngọc, nhìn thẳng vào mắt nàng, cực kỳ bá đạo hỏi.

_ Ta...ta...ừ...

_ Thích hay không?

Tiêu Lệ mạnh mẽ vỗ mông nàng 1 cái không cho nàng tiếp tục suy nghĩ, tiếp tục áp bức.

_ M...uốn...

Tiêu Ngọc úp mặt xuống không dám nhìn Tiêu Lệ, ngượng ngừng đáp!

_ Được, từ hôm nay Ngọc nhi người liền là nữ nhân của ta!

Tiêu Lệ bá đạo tuyên bố. Sau đó không để Tiêu Ngọc kịp phản ứng, 1 tay se se nàng hạt đậu nhỏ, tay kia càng là mò xuống bên dưới đào nguyên của nàng...

Mặc dù được lực của tiểu Tổ Tâm Đan đã trôi qua nhưng cơ thể của Tiêu Ngọc vẫn còn rất mẫn cảm, bị Tiêu Lệ đùa giỡn chốc lát, bên dưới đã ướt đầm một mảng. Tiêu Lệ không chút chần chờ xách theo long thương lần nữa ra trận, làm đến Tiêu Ngọc như muốn chết đi sống lại, liên tục cầu xin tha thứ...

Dày vò Tiêu Ngọc cả 1 buổi sáng, nhìn nàng như con mèo nhỏ cuộn trong lòng mình chìm vào giấc ngủ say. Tiêu Lệ cảm thấy cực kỳ thỏa mãn. Xem ra quyết định chọn Thanh Long bí pháp là không sai.

Kiếp trước mặc dù thi thoảng có mượn Rocket 1h trợ giúp hoang dã vô độ với bạn gái 1 phen. Bất quá chưa lần nào cảm thấy uy phong lẫm liệt như hôm nay... mà đây mới chỉ là tầng đầu tiên của Thanh Long bí pháp...

Nhìn Tiêu Ngọc an tĩnh trong vòng tay mình, Tiêu Lệ cũng nhắm mắt lại. Tinh thần rất nhanh chìm vào hệ thống. Cẩn thận đánh giá 1 phen những vật phẩm vừa nhận được, Tiêu Lệ hơi lắc đầu.

Ngân Lôi Xích chỉ là so với dây thừng tiện lợi 1 chút, tác dụng cũng không lớn. Ngân Lôi Châm ngược lại có thể dùng để đối phó với Đấu Sư, có điều chỉ có 3 cây nếu không phóng trúng thì chả khác nào vô dụng. Vậy thì chỉ còn...

_ Mở hộp quà!

Ting, chúc mừng ngài nhân phẩm bạo phát khi mở Hộp Quà May Mắn (sơ cấp) thành công nhận được phần thưởng ưu việt: Thẻ Luân Hồi, Tử giai linh dược Tuyết Tinh Thảo, Trứng Thần Bí.

Thẻ Luân Hồi - kích hoạt nhiệm vụ luân hồi và là thẻ thông hành đến tiểu thiên thế giới.

Tuyết Tinh Thảo - là nguyên liệu chính trong 1 số đan dược phụ trợ song tu, khi bị ướt sẽ phát ra hương khí có tác dụng thôi tỉnh, người có tu vi càng thấp hiệu quả thôi tỉnh càng mạnh.

Trứng Thần Bí - quả trứng không rõ nguồn gốc.

Nhìn danh sách vật phẩm nhận được, Tiêu Lệ có chút cảm nín. 3 vật phẩm thì hết 2 không rõ tác dụng, còn lại 1 cây tử giai linh dược thì lại là xuân dược...

_ Linh Nhi! Thẻ Luân Hồi là thế nào? Còn quả trứng làm sao ấp nở?

Linh Nhi giống như vừa tỉnh ngủ, hằm hồ hằm hồ giải thích 1 phen cho Tiêu Lệ rồi lại nhanh chóng chui rúc vào ổ chăn của mình khiến hắn dờ khóc dờ cười, bất quá cũng đại khái cũng hiểu sơ 1 chút.

Thẻ Luân Hồi cho hắn 1 nhiệm vụ ần đặc biệt, nó sẽ mở ra đường nối đến 1 tiểu thiên thế giới khác. Nếu muốn trở về thì phải hoàn tất nhiệm vụ ần đó hoặc là... chết.

Quả trứng thì không phức tạp như vậy, chỉ cần hắn liên tục truyền đầu khí vào vài ngày là nó sẽ nở. Bất quá ra loại ma thú nào hoàn toàn đều xem vận khí. Bất quá dù là ma thú nào đều chỉ là ầu thú, cần hắn phải bỏ công nuôi dưỡng 1 phen thì mới có thể sử dụng.

Những ngày kế tiếp của Tiêu Lệ trôi qua khá nhàn nhã. Sau ngày điên cuồng đó quan hệ của Tiêu Lệ và Tiểu Ngọc nhanh chóng thăng lên mấy cấp bậc.

Nhờ Bá Long Mật Kinh, nguyên dương của hắn đã giúp Tiểu Ngọc trực tiếp đề thăng lên 7 đoạn để cho nàng không chút nghỉ ngơi về viên "đan dược" của Tiêu Lệ ca ca. Tiêu Lệ còn mua từ Kỳ Trân Các thêm 20 bình Luyện Khí Linh Dịch để giúp Tiểu Ngọc đề thăng tốc độ tu luyện, dù sao cũng chỉ 1 đơn trị 1 bình, đối với nữ nhân của mình, hắn tương đối hào phóng.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Chuẩn Bị Đại Diễn

Thời gian thấm thoát thoi đưa, chớp mắt đã sắp đến ngày gia tộc đại diễn. Trong những ngày này, Tiểu Ngọc hầu như đều dính bên người Tiêu Lệ, dù là hắn đi làm nhiệm vụ nàng cũng đều đi theo.

Địa Yêu Thử đã sớm giết, Thôn Mộc Hồ cũng mới bắt được không lâu, thậm chí trong lúc truy đuổi Thôn Mộc Hồ hắn còn vô tình tìm được 1 mảnh vườn Tử U Lan mọc hoang, trong đó có vài cây là sắp đến thời kì sinh sản...

Mấy hôm trước, Tiêu Viêm cũng thành công đột phá Đấu Giả, phụ thân hắn gọi cả 3 huynh đệ đến cùng ăn mừng 1 phen. Đến khi biết được hắn cũng đã sớm đột phá Đấu Giả càng là cao hứng không thôi trực tiếp uống đến say mềm.

Tiêu Lệ cũng nhân cơ hội này thuận tiện ước hẹn tí thí với Tiêu Viêm. Dù sao hắn cũng là tam đệ mình lại còn là nhân vật chính, không thể vô ý làm tổn thương tình cảm huynh đệ được.

_ Tiêu Lệ ca ca! Vì sao mấy hôm nay người đều quanh quẩn ở đây chẳng làm gì cả. Mấy hôm trước còn dẫn ta đi săn ma thú, giờ chỉ ngồi đây ngắm mấy cây hoa hoa cỏ cỏ... chán chết đi được...

Tiểu Ngọc có chút buồn bực nói. Tiêu Lệ nghe vậy cũng chỉ cười khở. Hiện tại trong hệ thống chỉ còn lại 3 nhiệm vụ treo thưởng là Hắc Hồng Chu, Tử U Lan và 1 nhiệm vụ mới là Bạch Băng Viên... nhị giai ma thú... Hắc Hồng Chu tạm thời không săn được, Bạch Băng Viên càng không phải nói... nên Tiêu Lệ chỉ có thể ngồi chờ Tử U Lan thành thực.

Hắn cũng không quá rõ ràng cơ chế xuất hiện nhiệm vụ của hệ thống, trước khi kích hoạt trong vòng 1 tháng xuất hiện đến 3 nhiệm vụ, còn bây giờ cũng từng ấy thời gian chỉ có 1 nhiệm vụ...

Hắn cũng định sử dụng Thẻ Luân Hồi để xuất hiện nhiệm vụ ần nhưng Linh Nhi khuyên hắn trước mắt cứ làm xong hết những nhiệm vụ đang có, đợi thực lực đề thăng 1 chút rồi hãy thực hiện nhiệm vụ luân hồi. Dù sao hiện tại thực lực của hắn quá thấp, mà một khi sử dụng Thẻ Luân Hồi thì trừ khi hoàn thành nhiệm vụ ần trong đó nếu không sẽ không thể trở lại Đấu Khí Đại Lục.

Nếu tốn thời gian quá dài rất có thể sẽ lỡ mất những tình tiết quan trọng dẫn đến độ khó của nhiệm vụ chủ tuyến tăng gấp bội... Còn trường hợp chết để trở về hắn cũng không dám nghĩ tới bởi vì khi đó xem như nhiệm vụ thất bại, không những tu vi giảm xuống mà còn 1 số trừng phạt khác...

_ Ngọc nhi, người nếu thấy chán thì có thể vào đây "tu luyện" với ca ca nha.

Tiêu Lệ cười gian nói. Kể từ khi "thu" Tiểu Ngọc, hề có thời gian rảnh là hắn lại kéo nàng vào phòng "tu luyện" tầng thứ 2 của Thanh Long bí pháp - Thanh Long Ngự Nữ Kinh, mỗi lần đều khiến Tiểu Ngọc rên rỉ cầu xin tha thứ.

Trải qua Tiêu Lệ tỉ mỉ "chăm sóc" cộng thêm được lực của tiểu Tổ Tâm Đan, hiện giờ đáng người của Tiểu Ngọc đã không thua kém so với những thiếu nữ 17,18 khác trong khi vẫn giữ được khuôn mặt ngây thơ như thiên sứ khiến Tiêu Lệ muốn ngừng mà không ngừng được...

_ Xù ca ca, suốt ngày chỉ biết bắt nạt người ta, không thèm nói chuyện với người nữa.

Tiểu Ngọc lườm hắn hờn dỗi nói, mặc dù nàng đã ân ái với Tiêu Lệ nhưng dù sao vẫn mới chỉ 14 tuổi, vẫn còn rất dễ ngượng ngùng, thường xuyên bị Tiêu Lệ trêu chọc đến mặt đỏ như quả cà chua... Tiêu Lệ còn định trêu chọc nàng thêm 1 chút thì bất chợt có vài cây Tử U Lan sáng lên rồi bắt đầu phát

tán những cánh hoa của nó tạo nên 1 cảnh tượng huyền ảo mê ly (giống cơ chế của cây Bồ Công Anh nha mấy chế).

Tiêu Lệ thấy cảnh đó liền nhanh chóng đào 1 cây Từ U Lan lên rồi mang về lều. Tập trung tinh thần, Tiêu Lệ nhanh chóng dung nhập vào hệ thống.

_ Giao nhiệm vụ Từ U Lan!

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Từ U Lan, ban thưởng Phong Hành Đan lv2, exp (5000), đơn trị (50).

Phong Hành Đan - gia tăng tốc độ của người sử dụng.

_ Kiểm tra thông tin!

Ting, thông tin nhân vật

Tên: Tiêu Lệ - Tuổi: 16 - Tu Vi: Nhất tinh Đẩu Giả (8644/12.000)

Công pháp: Lôi Vũ Đế Quyết - Bí pháp: Bá Long Mật Kinh

Đấu kỹ: Lôi Ảnh Bộ, Tụ Lôi Chương, Ngân Lôi Xích (15%)

Trang bị: Lôi Xà Thương, Thanh Minh Giáp, Từ Lôi Châm

Dị Lôi: Tịch Tà Yêu Lôi

Tài phú: 127 đơn trị + ~3 vạn kim tệ

Danh vọng: 23 - Mị lực: 7

Kho: Thẻ Luân Hồi, Trừng Thần Bí, Túi Đan Dược, Túi Dược Liệu

Thê thiếp: Tiêu Ngọc - Thê lực: 0

Khoảng thời gian này Tiêu Lệ rất lười tu luyện, exp tăng lên hầu như đều dựa vào nhiệm vụ. Bởi vì mặc dù được Lôi Đế tinh huyết cải tạo huyết mạch tuy nhiên thiên phú của Tiêu Lệ vẫn chưa tăng bao nhiêu.

Hiện giờ hần tu luyện 6 phút mới được 1 exp, ít hơn xa so với làm nhiệm vụ, mà nhất phẩm đan dược không có loại nào phụ trợ để tăng tốc độ tu luyện, bởi vậy Tiêu Lệ cũng chẳng muốn tốn thời gian làm gì...

Bước ra khỏi lều, Tiêu Lệ thầm tính toán 1 chút, còn 5 ngày nữa là đến gia tộc đại diện, khoảng thời gian này cũng không tiện đi làm nhiệm vụ, thôi thì dành thời gian bồi tiếp Tiêu Ngọc cùng mẫu thân. Thờ ơ 1 chút biết đâu lại nghĩ ra cách bảo vệ linh hồn cho nàng.

Quay về gia tộc mất hết gần 3 ngày, Tiêu Lệ quyết định nghỉ ngơi thật tốt để chuẩn bị cho gia tộc đại diện thì bất ngờ tiếng hệ thống lại vang lên.

Ting, xuất hiện nhiệm vụ mới.

Nhiệm vụ phụ tuyển: Kỹ Năng Ân Núp

Yêu cầu: Thành công nhin trộm 1 vị nữ chấp sự tắm rửa hoặc thay quần áo

Ban thưởng: Huyền giai trung cấp đấu kỹ + Huyền giai trung phẩm trang bị + 8000 exp

Nhiệm vụ treo thưởng: Chúng Tinh Cùng Nguyệt

Yêu cầu: thu được hãm mộ của 30 nữ nhân

Ban thưởng: nhị phẩm đan dược + 3000 exp + 30 đơn trị.

Tiêu Lệ choáng váng, này là cái quỷ gì a... nhin trộm nữ chấp sự tắm rửa... Tiêu gia chấp sự ít nhất cũng là Đấu Sư... nếu lỡ bị phát hiện thì hần xác cmn định... còn cái nhiệm vụ treo thưởng thì hần bó tay rồi...

_ Thôi mặc kệ, dù gì cũng không yêu cầu thời gian... đợi qua đại diện lại tính tiếp....

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Gia Tộc Đại Diện

Gia tộc đại diện cử hành, rất nhiều công đoạn dài dòng, buồn tẻ quả thực có chút làm cho người ta đau đầu. Ngồi ở dưới đài, Tiêu Lệ nhìn một đám thiếu niên đang đứng như tượng gỗ trên đài, không khỏi xoa xoa huyệt thái dương, quay sang Tiêu Ngọc bên cạnh cười khổ.

—Mấy cái nghi thức này đúng là nhảm chán, quả thật là làm mệt có tổ chức mà...

Nhìn bộ dáng bất đắc dĩ của Tiêu Lệ, Tiêu Ngọc hung hăng nhìn hắn, là lưỡi làm mất quý. Nàng còn đang hững hờ trừng trừng chờ đến lượt mình khoe khoang 7 đoạn đầu khí 1 phen, Tiêu Lệ ca ca thì lại làm 1 bộ không quan tâm khiến nàng tức nộ đom đóm..

Tiêu Lệ ca ca nếu không thích có thể không tham gia nha...

Nghe Tiêu Ngọc trêu chọc, Tiêu Lệ cũng chỉ cười trừ. Quay sang nhìn Tiêu Viêm và Huân Nhi cũng đang hưng phấn, Tiêu Lệ thầm lắc đầu. Suy nghĩ 1 chút, dù sao tộc nhân dòng chính đến gần cuối mới kiểm tra. Tiêu Lệ quyết định chộp mất 1 lúc cho qua thời gian chờ đợi.

Đang mơ màng trong mộng đẹp, bất chợt 1 cơn đau nhói từ bên hông khiến Tiêu Lệ tỉnh lại. Nhìn sang bên cạnh "hung thủ" đang trừng mắt nhìn mình, Tiêu Lệ bất đắc dĩ cười khổ.

_ Ngọc nhi, người làm gì vậy?

—Ca ca còn nói! Bộ người là heo sao, suốt ngày đều muốn ngủ, sắp đến lượt chúng ta rồi kìa...

Thì ra các tộc nhân khác đã trắc thí xong, giờ chỉ còn tộc nhân dòng chính. Tiêu Lệ nhìn quanh 1 chút, cũng chỉ còn 7,8 người. Thông thường trước khi tộc diễn diễn ra 1 tháng đều tiến hành 1 lần nghiệm trắc, chỉ có tộc nhân thông qua nghiệm trắc hoặc là trong thời gian 1 tháng này đột phá 7 đoạn mới được tham gia phục trắc trên tộc diễn.

Tiêu Ngọc.

Nhị trưởng lão cất tiếng gọi. Nghe tên Tiêu Ngọc, xung quanh vang lên tiếng xì xào bàn tán.

— Sao nàng lại được gọi, chẳng phải nàng mới 5 đoạn đầu khí hay sao?

— Ai mà biết được, tháng trước nàng cũng không tham gia nghiệm trắc...

Cứ xem đi, nếu thực lực nàng không đủ thì không được phép tham gia phúc trắc đấu...

Giữa âm thanh nghi ngờ của mọi người, Tiêu Ngọc hưng phấn bước lên đài, nhẹ nhàng đặt tay vào trắc nghiệm ma thạch.

Đầu khí: Thất đoạn.

4 chữ vàng rực rỡ hiện lên, xung quanh 1 mảnh cảm nín, đại trưởng lão vuốt râu cười, không hổ là cháu gái bảo bối của lão, thiên phú này nhìn khắp Ô Thần Thành cũng không có mấy người. Lần lượt các tộc nhân tiến lên trắc thí, hầu hết đều là 7 đoạn, chỉ có 2 người đạt đến 8 đoạn.

Tiêu Viêm

Nhi trưởng lão xướng cao giọng, xung quanh lại vang lên 1 mảnh xì xào sôi nổi.

Nghe nói Tiêu Viêm lúc 8 tuổi đã đột phá 7 đoạn không biết bây giờ là trình độ gì a...

Trời a, 8 tuổi! Lúc đó ta còn chưa tu luyện đấu khí đâu...

Đúng là lạc hậu, từ năm trước Tiêu Viêm đã đột phá 9 đoạn đấu khí rồi...

__Woahh... không hô là con của tộc trưởng a...

Ngang cao đầu bước lên đài trong ánh mắt ngưỡng mộ của thiếu niên thiếu nữ xung quanh, Tiêu Viêm nhẹ nhàng đặt tay lên trán nghiệm ma thạch.

Đấu khí: Nhất tinh Đấu giả

Nhìn 6 chữ vàng có chút chói mắt trên đài, ngay cả nhị trường lão cũng sững sờ quên tuyên đọc kết quả... phía trên đài các vị trường lão cùng khách mời đều trở mặt nhìn. Nhất tinh Đầu già a.... 11 tuổi Nhất tinh Đầu Già... trong lịch sử trăm năm qua của Ô Thần Thành cũng chưa có ai khùng bỏ như thế.

Tiêu Viêm, Nhất tinh Đầu giả! Tiêu Lê!

Phục hồi tinh thần, nhi trưởng lão tuyên đọc kết quả đồng thời tiếp tục gọi tên người cuối cùng.

Tiêu Lê năm ngoái đã là 8 đoạn, không biết năm nay có đột phá hay không.

_ Có đột phá thì đã sao? Dù sao cũng chẳng bằng Tiêu Viêm..

_ Xì còn đỡ hơn tên đàn nhà nguoi, 15 tuổi mới 5 đoạn...

Nghe âm thanh huyền ảo trong trảng, Tiêu Lệ mỉm cười bước lên bục trong tiếng hò reo cổ vũ của Tiêu Ngọc. Hoi gật đầu với Tiêu Viêm vẫn nán lại gần đó, Tiêu Lệ bình thần đặt tay lên trắc nghiệm ma thạch.

Đấu khí: Nhất tinh Đấu giả

Nhìn thấy 6 chữ vừa hiện ra, mi mắt nhị trưởng lão khẽ giật, không nhìn được có chút đồ kỳ với Tiêu Chiến mà các vị khách mời càng là tập nập chúc mừng. Khẽ thở dài cảm khái, nhị trưởng lão khẽ tuyên bố:

_ Tiêu Lệ, Nhất tinh Đấu giả! Bây giờ các tộc nhân có 1 cơ hội khiêu chiến, tộc nhân 6 đoạn đấu khí cũng có quyền khiêu chiến, nếu thành công chiến thắng người có thực lực cao hơn thì sẽ được đặc cách thông qua khảo thí...

_ Nhị trưởng lão, trước khi mọi người khiêu chiến có thể để ta và tam đệ luận bàn 1 chút được không? Dù sao cũng không ai sẽ khiêu chiến bọn ta.

Nhị trưởng lão vừa nói xong, Tiêu Lệ đã ngay lập tức xen lời. Hắn cũng không muốn lãng phí thời gian xem bọn trẻ trâu đánh nhau. Nhị trưởng lão nghe vậy hơi chân chừ, khẽ liếc mắt trên đài thấy đại trưởng lão và gia chủ cũng không có ý kiến bèn khẽ gật đầu.

_ Được rồi 2 người các nguoi lên đi, nhớ có chừng mực.

Tiêu Viêm và Tiêu Lệ tiêu sái bước lên đài trong tiếng hò reo cổ vũ từ phía.

_ Nhị ca cẩn thận, xem chiêu! Hoàng giai trung cấp đấu kỹ, Ưng Trảo Thủ!

_ Trò vật, tam đệ xem chiêu! Hoàng giai cao cấp đấu kỹ, Bài Văn Chưởng!

Ở giữa trảng, 2 người liên tục giao thủ nguoi tới ta đi. Tiêu Lệ cũng không vận dụng Huyền giai đấu kỹ, dù sao mục đích không phải là chà đạp Tiêu Viêm mà là lập uy. Máy hoàng giai đấu kỹ này đều là Tiêu Lệ tiện tay học trong Bạch Hổ Đường, giá cả rất rẻ nên hắn cũng không tiếc.

Trải qua hơn 50 chiêu, Tiêu Viêm bắt đầu thấm mệt dù sao hắn mới 11 tuổi, thể chất không thể so với Tiêu Lệ. Lại qua 1 hồi, Tiêu Lệ nhân lúc Tiêu Viêm sơ ý dùng 1 chiêu Phong Thần Thối đá vào bả vai hắn khiến hắn ngã bịch xuống sân rồi cười nói:

_ Tam đệ bình thường xem ra lười tập luyện nhi, mới đấu 1 chút mà đã thở không ra hơi rồi kia!

Tiêu Viêm cũng mỉm cười đứng lên, hơi lau bụi trên nguoi. Tiêu Lệ không chế lực đạo rất tốt, chỉ vừa đủ làm hắn ngã chứ không hề bị thương chút xiu nào.

_ Nhị ca chờ đấy, lần sau ta sẽ không thua nguoi!

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Ngưng Hôn Châu

Nhìn Tiêu Viêm hưng phấn bùng bùng, Tiêu Lệ trầm lắc đầu, người tam đệ này của hắn còn không biết tháng ngày địa ngục sắp tới, bệnh tình của mẫu thân càng ngày càng tệ đi, đến khi nàng tạ thế cũng là lúc "phế vật thiếu gia" Tiêu Viêm xuất hiện.

Tiêu Lệ cũng định sẽ giữ chiếc nhẫn của Dược Lão nhưng Linh Nhi đã cản hắn. Thứ nhất hắn không có hỏa thuộc tính cũng không có linh hồn mạnh mẽ như Tiêu Viêm, dù có nhận Dược Lão làm sư phụ cũng không có tác dụng quá lớn.

Thứ hai mới là điều quan trọng nhất, nếu hắn lấy chiếc nhẫn thì sẽ xảy ra hiệu ứng hồ điệp, độ khó của nhiệm vụ chủ tuyển sẽ tăng lên gấp nhiều lần, bởi vậy tốt nhất là hãy cứ để mọi việc diễn ra tự nhiên.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyển Tiêu Gia Song Hùng, ban thưởng: Thanh Linh Đan, exp (1 vạn), đơn trị (100).

Ting, chúc mừng ngài thắng cấp Nhị tinh Đấu giả ban thưởng: 100 đơn trị.

Thanh Linh Đan - Cửu tinh Đấu Sư sử dụng nhận được 1000 vạn exp, ngoài ra nhận được 100 vạn exp.

(Đây là tác dụng đối với Tiêu Lệ thôi nhé, với người khác thì có tác dụng y hệt trong nguyên tác là giúp Đấu Sư đột phá bình cảnh Đại Đấu Sư, sau này

các đan dược như Đẩu Linh Đan hay Hoàng Cực Đan đều thế)

Ting, xuất hiện nhiệm vụ mới.

Nhiệm vụ chủ tuyến: Con Đường Cường Giả

Yêu cầu: Thăng cấp Đẩu sư

Ban thưởng: Huyền giai cao cấp đấu kỹ + 30 vạn exp + 3000 đơn trị.

Nhiệm vụ phụ tuyến: Thiên Tài Văn Lạc

Yêu cầu: Giao chiếc nhẫn nhận được từ Diệp Vấn cho Tiêu Viêm

Ban thưởng: Huyền giai sơ cấp đấu kỹ + Huyền giai hạ phẩm trang bị + 2000 exp

Trừng phạt: giảm 10 cấp.

Giữa lúc Tiêu Lệ đang cảm thán thì âm thanh quen thuộc của hệ thống lại vang lên. Bởi vì đặc thù của hệ thống, hắn có thể ẩn hiệu ứng khi thăng cấp nếu muốn, bởi vậy cũng không tạo ra náo động gì.

Nhìn 2 nhiệm vụ vừa xuất hiện, Tiêu Lệ khẽ cười, xem ra có 1 số tình tiết là không thể thay đổi. Mấy nhiệm vụ phụ tuyến bình thường đều không có trừng phạt nhưng nhiệm vụ này lại có, mà còn trừng phạt rất nặng. Vậy thì hắn đành phải xin lỗi tam đệ rồi.

Hơn 10 ngày sau gia tộc đại điển, Tiêu Chiến cùng 3 huynh đệ Tiêu Đình, Tiêu Lệ, Tiêu Viêm đang tụ tập trong 1 căn phòng. Trước mặt 4 người là 1 nữ nhân khuôn mặt tiêu tụy đang nằm nhắm mắt trên giường. Nàng chính là phu nhân của Tiêu Chiến - Diệp Vấn, vài phút trước nàng đang dùng canh gà thì bỗng dưng ngất xỉu...

Nhìn nữ nhân đang khò sở trên giường bệnh, Tiêu Lệ lặng lẽ thở dài, chuyện gì đến vẫn phải đến. Hít sâu 1 hơi ổn định tinh thần, hắn liền liên lạc với hệ thống.

_ Hệ thống, giám định tình trạng của Diệp Vấn!

Giám Định Thuật của hệ thống có rất nhiều cách sử dụng, ngoài giám định thông tin cơ bản thì cũng có thể giám định chi tiết cục bộ, vừa tiết kiệm đơn trị mà lại có được nhiều thông tin hơn.

Ting, thông tin nhân vật!

Diệp Vấn hồn độc đã biến chứng đến giai đoạn cuối, trong vòng 1 tháng chắc chắn sẽ tử vong.

Lưu ý: nếu sử dụng Ngưng Hồn Châu ngay bây giờ thì có thể bảo tồn 69% linh hồn của nàng.

Phải, Ngưng Hồn Châu! Đây là thứ mà hắn vừa nhận được 2 hôm trước khi đi dạo hậu sơn và "vô tình" nhìn thấy Tiêu Ngừ tỷ tỷ cũng là 1 chấp sự gia tộc đang bơi lội trong hồ như 1 mỹ nhân ngư... sau khi trả giá bằng 1 trận đòn lên bờ xuống ruộng, xây xẩm mặt mày thì Tiêu Lệ cũng thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ và nhận được phần thưởng nhiệm vụ là Ngưng Hồn Châu và Tiềm Hành Thuật cùng với 8000 exp.

Tu vi hiện tại của hắn đã là Tam tinh Đẩu giả, tất nhiên là người khác cũng không biết điều này. Bởi vì có hệ thống, mặc dù là Đẩu Đế cũng không thể nhìn thấu thực lực của hắn.

Ngưng Hồn Châu có thể hấp thu và lưu trữ 1 linh hồn trong thời gian 1 tháng nhưng Tiêu Lệ cũng không cần lâu đến thế. Linh Nhi đã nói với hắn nếu hắn hấp thu linh hồn của mẫu thân vào trong Ngưng Hồn Châu rồi cất vào Tầng Bảo Khố sau đó thả linh hồn của nàng ra thì nàng có thể tạm thời sinh sống bên trong hệ thống như 1 "người dân" bình thường.

Mặt khác, Hồn độc cũng sẽ không thể tiếp tục tác quái nữa bởi vì "ngày hôm qua" của nàng cũng sẽ được lặp lại liên tục cho đến khi nàng rời khỏi hệ thống hoặc là Tiêu Lệ đủ khả năng khống chế hệ thống.

Tiềm Hành Thuật là 1 môn thân pháp đấu kỹ có tác dụng ẩn nấp và di chuyển rất tốt. Tiêu Lệ vừa nhận được thì mừng như điên vội vàng sử dụng 50 đơn trị để học nhanh nó. Tối hôm đó, nhân lúc mọi người ngủ say, Tiêu Lệ đã sử dụng Tiềm Hành Thuật lên vào phòng Diệp Vấn và sử dụng Ngưng Hồn Châu để hấp thu linh hồn của nàng.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Thân Phận Diệp Vấn, ban thưởng: Tử Lôi Châm(3), Lôi Bức Thiên Dược, 3000 exp.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Linh Hồn Diệp Vấn, ban thưởng: Lôi Bạo Đan (3), Lôi Cốt Thuần, 2 vạn exp

Lôi Bạo Đan - sức phá hoại lớn dù là Đại Đấu Sư cũng sẽ bị ảnh hưởng mạnh.

Lôi Cốt Thuần - dùng lõi đấu khí tạo thành khiên chắn, nếu chạm phải sẽ bị tê liệt nhẹ.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp Tứ tinh Đấu giả, ban thưởng: 100 đơn trị.

Tinh thần chìm sâu vào hệ thống, Tiêu Lệ xuất hiện bên trong căn phòng quen thuộc với 4 màn hình lớn xung quanh. Lặng lẽ nhìn vào Giới Thiệu Bảng, Tiêu Lệ nhìn thấy 1 bảng thông tin chi tiết về bản thân.

Tên: Tiêu Lệ - Tuổi: 16 - Tu Vi: Tứ tinh Đấu Giả (3644/25.000)

Công pháp: Lôi Vũ Đế Quyết - Bí pháp: Bá Long Mật Kinh

Đấu kỹ: Lôi Ảnh Bộ, Tiềm Hành Thuật, Tụ Lôi Chưởng, Ngân Lôi Xích

Trang bị: Lôi Xà Thương, Thanh Minh Giáp

Dị Lôi: Tịch Tà Yêu Lôi

Tài phú: 377 đơn trị + ~3 vạn kim tệ

Danh vọng: 35 - Mị lực: 12

Kho: Thẻ Luân Hồi, Trừng Thần Bí, Ngưng Hồn Châu, Dược Trần giới chi.

Thê thiếp: Tiêu Ngọc - Thê lực: 0

Túi Đan Dược: Phong Hành Đan lv2 (3), Cuồng Bạo Đan lv2 (3), Tổ Huyết Đan lv1 (10), Hồi Khí Đan lv1 (10).

Túi Dược Liệu: Tuyết Tinh Thảo lv4.

Túi Đấu Kỹ: Lôi Bức Thiên Dực, Lôi Cốt Thuần.

Túi Vật Phẩm: Tử Lôi Châm lv1 (6), Lôi Bạo Đan lv2 (3).

Nhìn thấy Linh Nhi đang nhàn nhã nằm trên ghế đệm, tay cầm 1 chiếc bánh ngọt ra sức gặm, Tiêu Lệ khẽ lắc đầu. Hàng này hoàn toàn không trông cậy được. Tiêu Lệ đành tự mình đi đến Truyền Tống Bảng rồi di chuyển đến Tầng Bảo Khố thả ra linh hồn của mẫu thân.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Gài Bẫy

Lặng lẽ đứng nhìn 1 linh hồn nhọt nhọt trôi nổi trong không trung như thể lúc nào cũng có thể tan mất, những đường chỉ xanh như những con rắn nhỏ uốn lượn khắp cơ thể nàng. Tiêu Lệ biết đây chính là hồn độc đã dày vò mẫu thân hần suốt bao năm qua.

Hiện tại linh hồn của nàng đã rơi vào trạng thái ngủ say, hơn nữa dựa theo pháp tắc trong thế giới này, giấc ngủ đó có thể kéo dài mãi mãi. Bất quá chỉ cần chờ Tiêu Viêm dung hợp xong dị hỏa sẽ có thể giúp nàng luyện chế lại cơ thể mới.

Lắc đầu bỏ qua những suy nghĩ vẩn vơ, dù sao chuyện có thể làm hần đều đã làm, bây giờ điều duy nhất còn thiếu là Tiêu Viêm đã dung hợp 3 loại dị hỏa, nhưng đó là chuyện sau này... Hiện tại hần đã đạt tới tứ tinh Đấu Giả, cũng là thời điểm đối phó với Lam Phong và Hồng Diệp rồi.

Tinh thần rời khỏi hệ thống, Tiêu Lệ nhanh chóng đến thông báo cho phụ thân tình hình của mẫu thân. Ngày hôm sau, tang lễ trang trọng của Diệp Vấn được tổ chức, cả Tiêu gia trên dưới đều nhuộm 1 màu u ám. Tiêu Lệ tìm 1 cơ hội thuận tiện đưa chiếc nhẫn của Dược Lão cho Tiêu Viêm, bảo đó là di vật của mẫu thân giao cho hần, phải giữ gìn cẩn thận.

Tiêu Lệ cũng nói với phụ thân hần muốn ra bên ngoài lịch lãm. Lúc đầu Tiêu Chiến nhất quyết không đồng ý nhưng sau khi Tiêu Lệ liên tục nài nỉ, hần cuối cùng cũng phải nhượng bộ... Sau khi thương lượng cùng 3 vị trưởng lão, Tiêu Chiến quyết định cho phép Tiêu Lệ và Tiêu Đình ra ngoài nhưng phải đi cùng 2 chấp sự và 8 hộ vệ tinh nhuệ mà gia tộc lựa chọn.

Hai vị chấp sự lần lượt là Tiêu Tùng - thất tinh Đấu Sư - tộc thúc của Tiêu Lệ, là thủ hạ tâm phúc của Tiêu Chiến. Đây cũng không có gì đặc biệt nhưng vị chấp sự còn lại thì khiến Tiêu Lệ sợ xanh mặt bởi vì nàng chính là Tiêu Ngừ tỷ tỷ vừa mới cho Tiêu Lệ 1 trận no đòn. Nàng chỉ mới đột phá Đấu Sư không lâu, thực lực còn chưa hoàn toàn ổn định ở nhất tinh Đấu Sư nhưng lại có thiên phú chiến đấu rất tốt.

Vốn Tiêu Chiến cũng không định cử nàng đi nhưng ai biết nàng lại cực lực đề cử mình, hơn nữa những chấp sự khác cũng không có ai nguyện ý ra bên ngoài bôn ba, cuối cùng vẫn là quyết định nàng cùng Tiêu Tùng theo bảo hộ Tiêu Lệ và Tiêu Đình. Thực lực Tiêu Đình là thấp nhất trong nhóm người, mới chỉ là nhị tinh Đấu Giả trong khi 8 người hộ vệ đều đạt tứ tinh đến lục tinh.

Tiêu Lệ cũng không phản đối quyết định của Tiêu Chiến, hắn đang tìm cách đối phó Lam Phong và Hồng Diệp, nếu có thêm 2 Đấu Sư trợ giúp mọi chuyện sẽ đơn giản hơn nhiều.

Trước tiên giải quyết Hắc Hồng Chu, có 2 Đấu Sư cùng 9 người Đấu Giả trợ giúp, Tiêu Lệ rất nhanh hoàn thành nhiệm vụ. Nghỉ ngơi 1 ngày, hắn cho người ước hẹn Lam Phong và Hồng Diệp cùng nhau đi săn Bạch Băng Viên.

Bạch Băng Viên thực lực ở tầm trung trong số nhị giai ma thú, tương đương nhân loại khoảng tứ tinh Đấu Sư, hơn nữa linh trí khá cao thông thường sẽ bỏ chạy nếu gặp đối thủ mạnh chứ không đâm đầu vào chỗ chết như những loài ma thú khác, bởi vậy bắt sống độ khó khá lớn.

Tiêu Lệ cũng không định sẽ bắt được Bạch Băng Viên mà chỉ muốn gài bẫy Lam Phong và Hồng Diệp nên đã an bài Tiêu Ngữ, Tiêu Đình cùng 8 hộ vệ ẩn nấp cẩn thận, chỉ có hắn cùng Tiêu Tùng 2 người đến nơi ước hẹn.

Lam Phong và Hồng Diệp bên cạnh mang theo tổng cộng 6 người gồm 3 nam 3 nữ, thực lực không đồng đều nhưng thấp nhất cũng là tứ tinh Đấu Giả. Nhìn thấy Tiêu Lệ mang theo Tiêu Tùng đến, Lam Phong hơi khẽ nhíu mày nhưng cũng không nghi ngờ gì.

Dù sao Tiêu Lệ cũng là con trai tộc trưởng Tiêu gia, hơn nữa thiên phú lại rất tốt, đi ra ngoài lịch lãm mang theo hộ vệ cũng là bình thường. Lam Phong cũng không cho là 1 tên tiểu tử 16 tuổi sẽ nhìn thấu mục đích của hắn, lại còn gài bẫy ngược lại.

Một nhóm 10 người cùng nhau tiến đến địa bàn của Bạch Băng Viên, Tiêu Lệ cùng 6 tên Đấu Giả ở bên ngoài hỗ trợ trong khi Lam Phong, Hồng Diệp và Tiêu Tùng thì bao vây công kích nó.

Lam Phong mang đầu khí phong thuộc tính hàn lợi dụng thân pháp nhanh nhẹn liên tục quấy nhiễu Bạch Băng Viên nhưng bước chân luôn lơ đãng đến gần Tiêu Tùng mà 6 người thuộc hạ của hắn bên ngoài cũng âm thầm tạo thành vòng vây đối với Tiêu Lệ.

Không mất bao lâu, Bạch Băng Viên đã lâm vào tình thế nguy cấp. Dù thể chất ma thú mạnh mẽ hơn nhiều so với nhân loại đồng cấp nhưng bị 1 thất tinh cùng 2 tam tinh Đấu Sư liên thủ vẫn khiến nó vô cùng chật vật dần dần sinh ra thoái ý.

Bạch Băng Viên gầm lên 1 tiếng, né qua Tiêu Tùng rồi bất chấp công kích từ Lam Phong mà xông thẳng tới chỗ Hồng Diệp khiến nàng vội vàng né tránh. Chỉ chờ có thế, Bạch Băng Viên nhanh chóng lao qua bên cạnh Hồng Diệp để tìm đường tẩu thoát. Tiêu Tùng thấy vậy thì vội vàng đuổi theo tung 1 chưởng vào lưng nó.

Bất chợt kinh phong ập đến từ phía sau, Tiêu Tùng vội vàng xoay người đón đỡ. Nhìn thấy kẻ công kích mình là Lam Phong và Hồng Diệp, Tiêu Tùng chợt cười gằn. Chả trách Tiêu Lệ dặn dò hắn khi đối phó Bạch Băng Viên tuyệt đối không được dùng hết sức lực, ó ra là 2 người này có vấn đề.

Cũng ngay lúc Lam Phong và Hồng Diệp công kích Tiêu Tùng, Tiêu Lệ liền vận dụng Lôi Ảnh Bộ nhanh chóng đào thoát khỏi vòng vây. Đến khi 6 người bên cạnh kịp phản ứng lại thì hắn đã vọt đi 1 quãng khá xa. Lam Phong thấy vậy vội vàng bảo Hồng Diệp truy đuổi theo còn bản thân hắn thì lợi dụng thân pháp vượt trội mà cuốn lấy Tiêu Tùng.

Vừa rồi, dù kịp thời đỡ 1 đòn của Hồng Diệp nhưng Tiêu Tùng vẫn không kịp tránh né công kích của Lam Phong nên đã bị thương nhẹ, bảo vệ bản thân thì không có vấn đề nhưng muốn thoát khỏi sự dây dưa của hắn thì rất khó khăn. Bất quá hắn cũng không lo lắng bởi vì Tiêu Lệ dường như đã đoán trước việc này. Hơn nữa phía bên kia vẫn còn Tiêu Ngữ cùng 8 tên hộ vệ tinh anh.

Đừng nhìn thực lực của phe Hồng Diệp có vẻ nhìn hơn nhưng công pháp và đấu kỹ của dòng binh bình thường thua xa đại gia tộc. Giao đấu trực diện cũng chưa chắc chiếm lợi thế, đằng này còn là bị mai phục. Hồng Diệp dẫn theo 6 thuộc hạ lao nhanh về phía Tiêu Lệ bỏ trốn.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Nhất Tiên Song Điêu

Chẳng mất bao lâu, Hồng Diệp đã đuổi kịp Tiêu Lệ. Lôi Ảnh Bộ là thân pháp gia tốc trong khoảng cách ngắn còn bản về tốc độ đường dài thì không quá nổi trội, hơn nữa chênh lệch thực lực giữa Tiêu Lệ và Hồng Diệp là rất lớn. Bất quá chỉ có mình Hồng Diệp đuổi kịp Tiêu Lệ mà hiện tại bên cạnh hắn đã có thêm 8 hộ vệ tinh nhuệ Tiêu gia.

_ Tiểu tử thú, ngươi dám gài bẫy lão nương? Ngươi nghi ngờ bọn ta từ khi nào?

Hồng Diệp tức giận nói. Gần 20 năm lăn lộn ở Ô Thần Thành chỉ có Hồng Diệp nàng tính kế người khác, không ngờ hôm nay lại bị 1 tên trẻ trâu tính kế ngược lại.

_ Mỹ nữ tỷ tỷ, bản thiếu gia cũng không có nghi ngờ ngươi nha, nhất là ngực của ngươi, ta vừa nhìn là biết ngay đồ thật không phải nghi ngờ, bắt quá... xưa nay bản thiếu gia làm việc luôn chưa 1 đường lui cho mình...

Tiêu Lệ cười chọc nói, hẳn cũng không nghĩ là dựa vào 8 hộ vệ này là có thể chống lại Hồng Diệp, chứ nói chi là bất sống nàng. Bất quá, này cũng chỉ là hóa mù, cái bấy chân chính vẫn còn ở phía sau...

_ Hừ tiểu tử nguoi định dựa vào lũ tôm tép này mà muốn đối phó lão nương sao?

Hồng Diệp vừa dứt lời, 6 bóng người đã xuất hiện phía sau lưng nàng.

_ Từng này người không đủ thì ta về gia tộc gọi thêm người, bye bye ngực bự tỷ tỷ!

Tiêu Lệ nói xong liền quay đầu bỏ trốn, bọn hộ vệ đã được hấn dẫn dò kĩ lưỡng, chỉ cần giả vờ để lọt Hồng Diệp đuổi theo hấn, vậy thì còn lại 6 tên Đẩu Già, 8 người bọn họ đối phó cũng không quá khó khăn.

Hồng Diệp dẫn đầu 6 thuộc hạ đột phá vòng vây, rất nhanh đã mở ra 1 khe hở. Nàng sợ Tiêu Lệ bỏ trốn về Tiêu gia thì mọi chuyện sẽ rất phiền phức nên quyết định trước hết đuổi theo tóm hấn lại xong rồi sẽ quay lại giải quyết nốt mấy con cá nhỏ này.

Đám Tiêu gia hộ vệ sau khi giả vờ để Hồng Diệp vượt qua ngay lập tức như biến thành những người khác, tấn công quyết liệt khiến 6 người phe Hồng Diệp nhanh chóng rơi vào thế chống đỡ. Nếu không phải Tiêu Lệ đã dẫn dò phải bất sống thì tình thế của 6 người bọn họ còn tồi tệ hơn nữa. Bất quá việc bị tóm gọn cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Trong khi đó, Hồng Diệp đuổi theo Tiêu Lệ đến bên trong 1 hang đá nhỏ thì bị Tiêu Ngừ mai phục. Mặc dù thực lực Hồng Diệp cao hơn 1 chút nhưng dù sao đã chiến đấu với Bạch Băng Viên rồi tiếp tục truy đuổi Tiêu Lệ khiến cho thực lực suy giảm, nàng đối phó với Tiêu Ngừ khá chật vật.

Bất quá Tiêu Ngừ dẫu sao vẫn chỉ mới tấn cấp Đẩu Sư, kinh nghiệm chiến đấu không đủ. Theo thời gian Hồng Diệp dần dần chiếm được thế thượng phong.

Tiêu Lệ vẫn đứng 1 bên xem xét cuộc chiến, nói thật hấn vẫn đánh giá thấp chiến lực của Hồng Diệp, có vẻ như nàng còn lợi hại hơn Lam Phong 1 chút, cũng may hấn vẫn còn vài hậu chiêu.

Trong hoàn cảnh này, Lôi Bạo Đan tạm thời không dùng được, Từ Lôi Châm cũng không ổn, 2 người đang quấn lấy nhau, hấn cũng không phải Lý Tầm Hoan. Vậy thì... chỉ còn cách dùng Tuyệt Tinh Thảo.

Thật ra lúc chọn hang động này Tiêu Lệ đã có dụng ý đó nhưng mà có tắc tâm lại không có tắc đảm. Trận đòn lần trước của Tiêu Ngừ vẫn còn ám ảnh hấn, bất quá tình thế hiện tại có vẻ như hấn không còn cách nào khác, thôi thì cứ được ăn cả ngã về không.

Quyết định dứt khoát, Tiêu Lệ lấy Tuyệt Tinh Thảo ra từ bên trong Túi Bảo Khố rồi cẩn thận trồng xuống đất, tiếp đó hấn tưới lên 1 chút nước. Chỉ vài giây sau, 1 làn khói trắng vô cùng mờ nhạt lan tỏa khắp động, 2 nữ nhân vẫn còn mải mê chiến đấu nên không hề hay biết.

Hoạt động cường độ cao khiến hô hấp 2 nàng hô hấp ngày càng dồn dập, hương khí hít vào bên trong cơ thể cũng ngày càng nhiều. Tiêu Lệ cũng hít vào 1 chút, mục đích hấn trồng Tuyệt Tinh Thảo xuống đất là để giả vờ như đây là 1 sự cố. Tiêu Ngừ là thủy thuộc tính đầu khí, trong lúc chiến đấu ngẫu nhiên văng chút nước vào 1 cây Tuyệt Tinh Thảo mọc hoang trong động cũng là hợp tình hợp lý.

Không mất bao lâu, tiếng động chiến đấu đã dừng lại, Tiêu Ngừ và Hồng Diệp nằm trên mặt đất, da thịt ửng hồng, hơi thở dồn dập rõ ràng là đã động tình.

Tiêu Lệ mặc dù cũng hít vào 1 chút hương khí của Tuyệt Tinh Thảo nhưng không nhiều, đủ để hấn vẫn duy trì tỉnh táo mà vận dụng Bá Long Mật Kinh bởi hấn biết, với khả năng của hấn hiện tại ngoài Bá Long Mật Kinh ra không còn thứ gì có thể giúp hấn chinh phục được Hồng Diệp. Về phần Tiêu Ngừ... tới đâu hay tới đó đi...

Hồng Diệp đã tự xé nát quần áo để lộ bộ ngực E cup khổng lồ của mình, 1 tay tích cực xoa nắn 2 ngọn thánh nữ phong trong khi tay còn lại thì luồn xuống bên dưới, miệng ngân lên những tiếng ý ới như ma ám mê hoặc khiến bất cứ nam nhân nào cũng phải sa ngã mà Tiêu Lệ thì không phải là ngoại lệ...

Nhìn thấy Tiêu Lệ đang từ từ tiến lại gần, Hồng Diệp như con hổ đói khát lâu ngày nhìn thấy miếng mồi ngon vội vàng vồ lấy hấn, 2 tay điên cuồng xé nát quần áo hấn để lộ ra 1 cái long thương uy mãnh đang ngẩng cao đầu khiêu khích. Không 1 chút chần chừ, nàng nắm chặt lấy long thương, hơi căn chỉnh vị trí rồi ngồi mạnh xuống, 2 âm thanh tiêu hồn đồng loạt vang lên trong sơn động hoang vắng.

Dưới ánh sáng mờ ảo của những viên Dạ Minh Châu, 2 thân hình trần trụi đang điên cuồng nhấp nhô. Tiêu Lệ đã sớm giành lấy quyền chủ động, long thương khùng bổ từ phía sau liên tục giã mạnh vào u cổ thần bí mê người của Hồng Diệp, mỗi cú giã đều chạm đến tận hoa tâm của nàng khiến nàng liên tục nấc lên sung sướng.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tiêu Ngữ

Hồng Diệp hiện tại căn bản đã hoàn toàn mất đi lý trí, miệng liên tục rên rỉ những âm thanh vô nghĩa, chỉ còn lại bản năng nguyên thủy của giống cái khiến nàng liên tục hướng về Tiêu Lệ đòi hỏi khiến hắn cũng cảm thấy có chút ăn không tiêu.

Hồng Diệp trời sinh mị cốt, nhu cầu cực kỳ cao. Dù tinh nhân của nàng - Lam Phong ở trên giường cực kỳ mạnh mẽ nhưng cũng chưa lần nào có thể hoàn toàn thỏa mãn nàng mà trái lại mỗi lần đều bị nàng hút khô 3,4 ngày đều không thể tiếp tục ngắm đầu nhìn người. Bất quá hôm nay là lần đầu tiên nàng thoải mái đến thế, cũng là lần đầu tiên nàng đạt được khoái cảm chân chính.

Tiêu Lệ không ngừng vận dụng mật kỹ bên trong Bá Long Mật Kinh khiến Hồng Diệp trầm luân trong từng cơn khoái lạc. Hơn 3 giờ liên tục lao động vất vả khiến cho Hồng Diệp đạt tới cao trào không biết bao nhiêu lần, hắn mới miễn cưỡng có thể đánh gục nàng. Bất quá không chờ hắn kịp nghỉ ngơi, 1 cơ thể mềm mại khác đã cuốn lấy hắn.

Tiêu Ngữ vẫn còn là xử nữ, tác dụng của Tuyết Tinh Thảo đối với nàng còn mãnh liệt hơn so với Hồng Diệp. Mà nàng lại cố gắng kìm nén, hậu quả là được lực liên tục tích lũy khiến cho dục vọng trong cơ thể nàng ngày càng trầm trọng. Đến rồi tiếng rên của Hồng Diệp lúc đạt đến cao trào giống như 1 cây trụ bên nhọn xuyên phá phòng tuyến cuối cùng trong lòng nàng, đánh sập chút lý trí yếu ớt còn sót lại...

Tiêu Lệ mặc dù vừa trải qua 1 trận "đại chiến" nhưng nhờ tác dụng của Bá Long Mật Kinh, tinh thần hắn vẫn cực kỳ phấn chấn, tiểu Tiêu Lệ uy phong bát diện, ngắm cao đầu sẵn sàng cho trận "đại chiến" tiếp theo...

Nhìn Tiêu Ngữ như con bạch tuyết quấn quanh người mình, Tiêu Lệ nhẹ nhàng ôm lấy nàng rồi đặt lên môi nàng 1 nụ hôn kiểu Pháp. Lưỡi của hắn như con rồng nhỏ hung hăng cạy mở đôi môi rồi quấn chặt lấy chiếc lưỡi nhỏ mềm mịn của nàng. Hai người hôn nhau say đắm, Tiêu Lệ tham lam hút lấy quỹnh hương ngọc dịch bên trong miệng Tiêu Ngữ, đôi tay cũng không nhàn rỗi chia nhau chăm sóc 2 ngọn thánh nữ phong.

Ngực Tiêu Ngữ không lớn như Hồng Diệp, chỉ khoảng C cup nhưng rất non mềm và săn chắc khiến Tiêu Lệ yêu thích không muốn buông tay. Tiêu Lệ tinh thần hơi động lập tức đổi từ hệ thống 1 viên tiểu Tổ Tâm Đan rồi mớm cho Tiêu Ngữ, đầu lưỡi tiếp tục khuấy đảo bên trong miệng nàng giúp nàng dễ dàng nuốt xuống.

Rời khỏi đôi môi Tiêu Ngữ, Tiêu Lệ nhẹ nhàng hôn lên 1 ngọn thánh nữ phong rồi ngậm lấy viên kẹo đường hồng hồng trên đó, 1 tay hắn vẫn tiếp tục chăm sóc ngọn núi còn lại, tay kia chậm rãi giải khai y phục của nàng.

Bên dưới Tiêu Ngữ đã là 1 mảng ướt đầm, nàng liên tục dùng cơ thể cọ xát vào người Tiêu Lệ, mong làm giảm sự bức rức khó chịu. Tiêu Lệ cũng không tiếp tục trêu chọc nàng, long thương cứng rắn nhắm ngay mật động mà phát uy, chỉ 1 cú Thanh Long Xuất Thủy đã phá vỡ phòng tuyến mong manh của Tiêu Ngữ, biến nàng thành nữ nhân chân chính.

_ Áááááá.....um...um...u...u...a....a.....

Đầu đón ngăn ngừa qua đi, Tiêu Ngữ dần dần chìm trong khoái cảm mới lạ, 2 tay vô thức ôm chặt cổ Tiêu Lệ thừa nhận thể công mãnh liệt của hắn. Tiêu Lệ liên tục hoạt động cường độ cao nhưng 2 tay vẫn không quên kích thích những vị trí mẫn cảm của Tiêu Ngữ, đặc biệt là bộ ngực và 2 viên kẹo hồng trên đó.

Sau hơn ngàn lần ra vào, Tiêu Ngữ khẽ ngậm lên 1 tiếng rồi tiết thân như thác lũ, huyết động siết chặt tiểu Tiêu Lệ khiến hắn phải tạm thời đình chỉ vận động. Chờ hơi thở Tiêu Ngữ bình ổn lại 1 chút, Tiêu Lệ lật người nàng lại, để nàng quỳ phía trước còn hắn thì nửa quỳ phía sau tiến hành 1 đợt công kích mới, lần thứ 2 đưa nàng lên đỉnh vu sơn.

Mây tan mưa tạnh, Tiêu Lệ nằm ôm 2 nữ nhân quyến rũ an tĩnh đi vào giấc mộng đẹp. Hắn đã sớm từ bên trong hệ thống mang ra 1 bộ chăn đệm cao cấp để làm nơi ngả lưng cho 3 người. Kỳ Trân Các lv1 mặc dù không có bao nhiêu đồ tốt nhưng lại có đầy đủ các loại đồ dùng sinh hoạt tiện nghi của kiếp trước, chất lượng vô cùng tốt mà giá cả lại rẻ cực kỳ.

Ngủ say đến tận chập tối, Tiêu Lệ là người đầu tiên tỉnh lại. Lúc này mặc dù hắn là người "làm việc" vất vả nhất nhưng nhờ tu luyện Thanh Long bí pháp, cơ thể hắn vô cùng cường tráng, thể lực cực kỳ sung mãn.

Nhìn 2 nữ nhân xinh đẹp không mảnh vải che thân tựa như 2 con mèo nhỏ chui rúc vào lòng mình, Tiêu Lệ khẽ cười gian, 2 tay chia ra 2 đường mỗi tay trèo lên 1 ngọn thánh nữ phong của 2 nàng dùng sức bóp khiến cho nó liên tục thay đổi hình dạng.

Bị Tiêu Lệ quấy rối, Tiêu Ngữ và Hồng Diệp lần lượt tỉnh lại. Hồng Diệp thấy 2 tay Tiêu Lệ đang tác quái thì lờm lờm cực kỳ quyến rũ còn Tiêu Ngữ thì thẹn thùng úp mặt xuống không dám nhìn hắn.

Tiêu Lệ mặc dù thấy 2 nàng đã tỉnh nhưng 2 tay không ngừng lại mà còn cúi xuống khẽ ngậm hạt đậu đỏ tươi của Hồng Diệp khiến nàng khẽ rên lên 1 tiếng. Bất quá cơ thể nàng không còn tí sức lực nào nên đành phải nằm im mặc cho Tiêu Lệ đùa giỡn.

Trêu chọc 1 chút khiến 2 nàng liên tục rên rỉ oán trách, Tiêu Lệ từ trong hệ thống đổi lấy 2 viên Phục Hoạt Đan lv1 để 2 nàng khôi phục chút thể lực, cùng với 2 bộ quần áo mới rồi mang theo 2 nàng quay về khách sạn trong Thanh Sơn Trấn. Đây là nơi mà đoàn người Tiêu Lệ tạm dừng chân trong lúc Tiêu Lệ đi hoàn thành mấy nhiệm vụ sẵn giết.

Tiêu Đình thì vẫn ở lại khách sạn không tham gia hành động lần này, Tiêu Tùng cùng 8 tên hộ vệ cũng đã sớm trở về, hơn nữa còn mang theo 6 tên tù binh, bất quá Lam Phong thân pháp quá tốt, Tiêu Tùng cũng không giữ được hắn.

Thì ra Lam Phong và Hồng Diệp đánh lén Tiêu Tùng nhưng hắn đã có phòng bị nên chỉ bị thương nhẹ, trải qua thời gian khổ chiến, do chênh lệch đến 4 tinh thực lực nên Lam Phong không phải là đối thủ của Tiêu Tùng đành phải dựa vào thân pháp vượt trội mà bỏ chạy trốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Làn Đầu Giết Người

Tiêu Tùng không đuổi kịp Lam Phong đành phải quay về hỗ trợ nhóm hộ vệ. Dựa vào thực lực thất tinh Đấu Sư của hắn, chẳng bao lâu cả 6 người thuộc hạ của Lam Phong đều bị bắt sống. Thấy Tiêu Lệ mang theo Tiêu Ngữ và Hồng Diệp trở về, Tiêu Tùng đơn giản trình bày 1 chút tình huống chiến đấu cho hắn.

Lam Phong thân pháp rất tốt, Hồng Diệp chiến đấu rất hung mãnh. Tiêu Lệ đã sớm tìm hiểu kỹ trước khi đối phó với bọn họ nên cũng không có gì bất ngờ. Khẽ gạt đầu với Tiêu Tùng biểu thị đã hiểu, tiếp đó Tiêu Lệ mang theo Tiêu Ngữ và Hồng Diệp trở về phòng của mình.

Thanh Long bí pháp quả nhiên huyền diệu, trải qua 1 trận phiên vân phúc vũ, Tiêu Ngữ và Hồng Diệp đã hoàn toàn say mê và thuần phục Tiêu Lệ, tựa như 2 con mèo nhỏ nhu thuận, cực kỳ vâng lời đối với hắn.

Lam Phong mặc dù là tình nhân của Hồng Diệp nhưng thực chất cũng là dựa vào thủ đoạn chiếm được nàng, giữa 2 người chỉ có quan hệ thể xác chứ không hề có tình cảm bởi vậy Tiêu Lệ mới dễ dàng thu được tâm của nàng.

Tiêu Ngữ lại càng làm hắn bất ngờ. Tiêu Lệ cứ tưởng nàng tình nguyện đi theo là để chà đạp hắn, không ngờ nàng đã sớm có tình cảm với hắn, có lẽ là từ lần hắn nhìn trộm nàng tắm rửa. Vậy nên sau khi nàng mây mưa với Tiêu Lệ, mọi chuyện liền thuận lý thành chương.

Hiện tại Lam Phong vẫn chưa biết Hồng Diệp đã theo Tiêu Lệ nên vẫn chờ nàng ở nơi trú ẩn bí mật của bọn họ. Vì vậy Tiêu Lệ quyết định để nàng giả vờ trốn thoát về và âm toán Lam Phong còn Tiêu Tùng và Tiêu Ngữ thì phục kích để phòng hắn bỏ trốn.

Mọi chuyện diễn ra thuận lợi theo kế hoạch của Tiêu Lệ, Lam Phong bị Hồng Diệp đánh lén trọng thương bỏ chạy thì bị Tiêu Tùng và Tiêu Ngữ phục kích dễ dàng bắt sống rồi giải đến trước mặt Tiêu Lệ.

Nhìn vị Đấu Sư "cường giả" tựa như 1 con chó chết quỳ dưới mặt đất, Tiêu Lệ nhếch lên 1 nụ cười gian xảo.

_ Lam Phong! Bản thiếu gia không thích dài dòng, bây giờ ngươi có 2 con đường, thần phục ta hoặc là chết, ngươi chọn đi!

_ Hừ, tiểu tử đừng có mơ, dù Lam Phong ta có chết thì cũng....Áááááá.....

Không đợi Lam Phong nói xong Tiêu Lệ đã lạnh lùng đâm 1 kiếm vào đùi hắn khiến hắn đau đớn rào gú, đôi mắt căm thù nhìn chằm chằm Tiêu Lệ.

_ Thần phục hay chết?

Tiêu Lệ lãnh khốc hỏi, hắn cũng không cần biết Lam Phong là thực sự quy hàng hay giả vờ trả hàng, chỉ cần hắn đầu hàng là hoàn thành nhiệm vụ. Tiêu Lệ cũng không thích có kẻ khác chạm vào nữ nhân của hắn, bởi vậy Lam Phong chắc chắn phải chết. Một tam tinh Đấu Sư mà thôi, chỉ cần cho Tiêu Lệ chút thời gian, hắn muốn bao nhiêu sẽ có bấy nhiêu.

Lam Phong quỳ dưới đất lạnh lùng nhìn Tiêu Lệ, trong đầu cấp tốc suy nghĩ. Hắn cũng không muốn chết ở chỗ này, trước mắt cứ giả vờ thần phục, đợi thời cơ thích hợp sẽ trả thù rồi bỏ trốn.

_ Được, ta thần phục ngươi!

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Phán Khách Vi Chủ, ban thưởng: mở ra Kim Loan Điện, mở ra Đế Nữ Cung, 10 vạn exp.

Ting, chúc mừng ngài đạt đến ngũ tinh Đấu Giả, ban thưởng: 100 đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài đạt đến lục tinh Đấu Giả, ban thưởng: 100 đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài đạt đến thất tinh Đấu Giả, ban thưởng: 100 đơn trị.

Nhìn tiếng thông báo của hệ thống, Tiêu Lệ nhoen miệng cười, cuối cùng đã xong nhiệm vụ, cũng là lúc tiễn Đấu Sư cường giả 1 đoạn rồi.

_ Bặcccccccccccc.....

Không 1 chút dấu hiệu Tiêu Lệ vung ra 1 kiếm chặt đứt đầu Lam Phong, 1 vòi máu tươi phun lên khiến Tiêu Tùng đứng ngay cạnh đó cũng giật mình...

_ Khi Tiêu Lệ ta là thẳng góc sao, trá hàng lộ liễu như vậy....

Tiêu Lệ giả vờ lăm bằm để che dấu nguyên nhân thực sự giết Lam Phong. Mọi người xung quanh đều nhìn Tiêu Lệ với ánh mắt sợ sệt, vị Tiêu nhị thiếu gia này quá tàn nhẫn rồi, nói giết là giết không chớp mắt 1 chút. Mấy tên thuộc hạ cũ của Lam Phong nhìn nhau, dường như đã có quyết định nào đó.

Lần đầu tiên giết người ở thế giới này, bất quá trong lòng Tiêu Lệ cũng không có cảm giác gì. Mặc dù kiếp trước hắn cũng chưa từng giết người nhưng theo lời Linh Nhi nói, lúc còn là ứng viên sát thân, hắn cũng đã giết chóc vô số rồi.

Tuy rằng khi linh hồn bị trọng thương và luân hồi đến Trái Đất, rất nhiều ký ức của hắn đã bị quên lãng nhưng sâu trong tiềm thức nó vẫn tồn tại. Bởi vậy hắn có thể lạnh lùng xuống tay với Lam Phong mà không chút do dự.

Phân phó Hồng Diệp cho cái xác trên mặt đất 1 chiếc Hóa Cầu Thuật tiễn đưa hắn về với cát bụi. Tiêu Lệ mang theo 3 người trở về khách sạn. Vừa về đến phòng mình, Tiêu Lệ căn dặn mọi người không được làm phiền rồi nhanh chóng dung nhập vào hệ thống. Linh Nhi vẫn như mọi lần, nhàn nhã nằm trên ghế đệm, tay bưng 1 đĩa hoa quả vô cùng vui vẻ cắn nuốt từng miếng.

Tên: Tiêu Lệ - Tuổi: 17 - Tu Vi: Thất tinh Đấu Giả (3.254/65.000)

Công pháp: Lôi Vũ Đế Quyết - Bí pháp: Bá Long Mật Kinh

Đấu kỹ: Lôi Ảnh Bộ, Tiềm Hành Thuật, Lôi Cốt Thuần, Lôi Bức Thiên Dực, Tụ Lôi Chương, Ngân Lôi Xích

Trang bị: Lôi Xà Thương, Thanh Minh Giáp

Dị Lôi: Tịch Tà Yêu Lôi

Tài phú: 581 đơn trị + ~10 vạn kim tệ

Danh vọng: 51 - Mỹ lực: 23

Kho: Thẻ Luân Hồi, Trừng Thần Bí, Ngưng Hồn Châu

Vật phẩm: Tuyệt Tinh Thảo lv4, Tụ Lôi Châm lv1 (9), Lôi Bạo Đạn lv2 (3), Thanh Linh Đan

(Mấy viên đan dược khác Tiêu Lệ phân phát cho nữ nhân với thuộc hạ hết rồi)

Thê thiếp: Tiêu Ngọc, Tiêu Ngừ, Hồng Diệp - Thê lực: 14 người.

Sơ lược kiểm tra 1 chút thông tin trên Giới Thiệu Bảng, Tiêu Lệ đi theo Linh Nhi đi đến 2 khu vực vừa mới mở ra là Kim Loan Điện và Đế Nữ Cung.

Kim Loan Điện và Đế Nữ Cung là 2 tòa cung điện nối liền nhau thành 1 thể thống nhất, tiền điện chính là Kim Loan Điện còn hậu cung thì là Đế Nữ Cung. Linh Nhi trước tiên dẫn hắn vào bên trong Kim Loan Điện, nơi đây cửa lớn đã sớm rộng mở, 2 hàng kim giáp hộ vệ tay cầm trường mâu hiên ngang đứng 2 bên, Tiêu Lệ thấy vậy thì ung dung bước vào bên trong, đôi mắt không ngừng đánh giá xung quanh...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Kim Loan Điện Và Đế Nữ Cung

Nói thật Kim Loan Điện này chả khác gì nơi thượng triều của hoàng đế mà hắn từng xem trên TV, có chăng là chỉ không có văn võ bá quan cùng lũ thái giám đáng ghét xun xoe nịnh hót mà thôi.

Ngồi lên ngai vàng ở vị trí cao nhất trong điện, Tiêu Lệ lẳng lặng nghe Linh Nhi bên cạnh đang riu ra riu rít giới thiệu.

Kim Loan Điện quản lý thế lực của hắn, tại đây hắn có thể xem danh sách thuộc hạ của bản thân cùng với độ trung thành của bọn họ thông qua 1 cái màn hình lớn gọi là Kim Bảng.

Ngoài ra nếu độ trung thành đạt tới 1 giới hạn nhất định, Tiêu Lệ có thể phong tước cho bọn họ để triệu hồi vào bên trong Kim Loan Điện. Tước vị tổng cộng chia làm 3 cấp bậc.

Độ trung thành đạt tới 50 có thể phong tước Kim Vệ có thể triệu hoán hư ảnh vào điện.

Độ trung thành đạt tới 80 có thể phong tước Linh Tướng có thể triệu hoán linh hồn vào điện.

Độ trung thành đạt tới 100 có thể phong tước Thiên Vương có thể triệu hoán chân thân vào điện.

Tác dụng của triệu hoán bỏ qua không gian pháp tắc ở thế giới này, chỉ cần hấn muốn dù thuộc hạ ở bất cứ đâu hấn cũng có thể triệu hoán được.

Ngoài ra tước vị còn giúp thuộc hạ của hấn nhận được những hiệu ứng phụ trợ như tăng sức chiến đấu, tốc độ tu luyện... bất quá Tiêu Lệ vẫn chưa đủ điều kiện để kích hoạt những hiệu ứng này hay nói đúng hơn là do hấn... không đủ đơn trị....

Trên Kim Bảng hiện giờ hiển thị 14 cái tên chính là 8 hộ vệ cùng 6 thuộc hạ cũ của Hồng Diệp, độ trung thành không đồng đều, thấp nhất là 6 người thuộc hạ cũ của Hồng Diệp đều trong khoảng từ 15 đến 20.

Tám tên hộ vệ Tiêu gia thì độ trung thành cao hơn, trên dưới 30 điểm. Tiêu Tùng và Tiêu Đình không có tên trên bảng, dù sao họ cũng không phải thuộc hạ của Tiêu Lệ.

Đế Nữ Cung cơ chế gần tương tự Kim Loan Điện nhưng là dành riêng cho nữ nhân của hấn. Trong cung có 1 cây Đế Trụ, mặt trên khắc tên những nữ nhân của hấn cùng độ thân mật với các nàng.

Khi độ thân mật đạt tới 1 giới hạn nhất định, Tiêu Lệ cũng có thể phong tước cho bọn họ để triệu hồi vào bên trong Đế Nữ Cung. Tước vị ở đây cũng chia làm 3 bậc.

Độ thân mật đạt tới 50 có thể phong tước Cung Tàn, có thể triệu hoán vào bên trong cung nhưng không thể rời khỏi vị diện này.

Độ thân mật đạt tới 80 có thể phong tước Vương Phi, có thể rời khỏi vị diện này nhưng không thể rời khỏi cung khi ở vị diện khác.

Độ thân mật đạt tới 100 có thể phong tước Đế Hậu, không có bất kỳ hạn chế nào.

Độ trung thành và thân mật là có thể tăng hoặc giảm nhưng khi đạt đến 100 thì sẽ không bao giờ thay đổi nữa. Đế Nữ Cung cũng có những hiệu ứng phụ trợ bất quá hiện giờ Tiêu Lệ cũng không có khả năng kích hoạt. Trên Đế Trụ hiện giờ chỉ có đúng 3 cái tên:

_ Tiêu Ngọc - thân mật 51 (Hồng nhan tri kỷ)

_ Tiêu Ngừ - thân mật 39 (Nhu tình mật ý)

_ Hồng Diệp - thân mật 27 (Nhu tình mật ý)

Mặt khác, sau khi Đế Nữ Cung được mở ra, hấn đã có thể đi vào hệ thống bằng chân thân mà không còn là linh hồn thể. Sau này nếu gặp kẻ thù không thể đối phó hấn cũng đã có chỗ an toàn để trốn.

Rời khỏi hệ thống, Tiêu Lệ bắt đầu cân nhắc hành động tiếp theo. Hiện tại trong nhiệm vụ bảng ngoài nhiệm vụ chính thì chỉ còn 2 nhiệm vụ treo thưởng là Bạch Băng Viên và Chúng Tinh Cùng Nguyệt, có lẽ là lúc sử dụng Thẻ Luân Hồi rồi. Bất quá trước đó, hấn cần phải sắp xếp tốt cho những người bên cạnh.

Trước tiên tìm đến địa bàn của 1 con Bạch Băng Viên khác, mặc dù con này mạnh hơn con trước 1 chút bất quá có sự hỗ trợ của 3 Đấu Sư và 15 Đấu Giả, Tiêu Lệ rất thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ này.

Nhiệm vụ Chúng Tinh Cùng Nguyệt cũng đã hoàn thành được 19/30, chủ yếu là lần gia tộc đại diện hấn cùng Tiêu Viêm đã gây chấn động Ô Thần Thành cộng thêm lần này thu được 2 nữ nhân và 3 nữ thuộc hạ.

Dành ra vài ngày nghỉ ngơi tận tình hoan lạc cùng lưỡng nữ khiến độ thân mật của Tiêu Ngừ và Hồng Diệp đã nhanh chóng tăng cao, Tiêu Lệ nhanh chóng bắt tay vào thực hiện kế hoạch của mình.

Theo như lời Linh Nhi nói, quỹ tích thời gian là rất khó cải biến. Trừ khi có 1 tác động đủ lớn còn không thì kết cục vẫn sẽ không thay đổi. Cái gọi là hiệu ứng hồ điệp chẳng qua là làm cho con sông thời gian có thêm chút gợn sóng chứ dòng chảy của nó thì vẫn là bất biến. Bởi vậy Tiêu Lệ quyết định vẫn là lợi dụng cốt truyện để có thể sống và làm nhiệm vụ cho thoải mái...

Thanh Sơn Trấn là điểm dừng chân đầu tiên trên con đường Cường Giả của Tiêu Viêm bởi vậy Tiêu Lệ quyết định lập 1 cơ sở cho mình ở đây, cũng thuận tiện tìm kiếm Tiểu Y Tiên.

Bất quá Thạch Mạc Thành bên kia cũng không thể bỏ qua, bởi vậy Tiêu Lệ đã thương nghị với Tiêu Đình và Tiêu Tùng để họ cùng 8 người hộ vệ đi 1 hướng còn mình cùng Tiêu Ngừ, Hồng Diệp và thuộc hạ của nàng sẽ đi hướng khác.

Tiêu Tùng mặc dù không quá đồng ý tách ra bất quá Tiêu Đình và Tiêu Lệ đã nhất trí, hấn cũng không tiện nói gì thêm. Tiêu Đình dẫn theo 9 người đi về hướng Tháp Qua Nhĩ sa mạc còn Tiêu Lệ cùng 8 người còn lại thành lập 1 cái tiểu dong binh đoàn và rèn luyện trong Ma Thú sơn mạch.

Hồng Diệp cùng 6 thuộc hạ của nàng vốn là dong binh, hơn nữa cũng không ít lần qua lại Thanh Sơn Trấn, cộng thêm Tiêu Ngừ cũng có thực lực Đấu Sư, Lôi Xà Trại của Tiêu Lệ nhanh chóng trở thành 1 trong những dong binh đoàn lớn nhất nơi này.

Tiêu Lệ còn đổi từ Kỳ Trân Các 1 số đan dược, trang bị cùng đấu kỹ, công pháp để Lôi Xà Trại mở 1 cửa hàng kinh doanh, danh khí cũng không tồi.

Mất gần 3 tháng, Lôi Xà Trại đã trở thành 1 trong 3 thế lực lớn nhất Thanh Sơn Trấn.

Trong thời gian này cũng xuất hiện thêm 7,8 nhiệm vụ treo thưởng khác nhau, có săn ma thú, có tìm thảo dược cũng có nhiệm vụ chiến đấu với dong binh đoàn khác bất quá độ khó cũng không quá lớn. Tiêu Lệ rất dễ dàng liền hoàn thành hơn nữa cũng đột phá bát tinh Đấu Giả...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Đấu Phá Thiên Long

Trong 1 căn phòng đầy đủ tiện nghi không khác gì 1 khu resort cao cấp mini, Tiêu Lệ đang nằm nhả nằm trên ngực 1 Hồng Diệp, hưởng thụ Tiêu Ngữ dùng cái miệng nhỏ nhắn mê người của nàng ra sức phục vụ tiểu Tiêu Lệ. Bất chợt Tiêu Lệ gầm lên 1 tiếng rồi phóng xuất tinh hoa ồ ạt vào trong miệng nàng.

Tinh hoa của Tiêu Lệ hiện tại đối với nữ nhân tác dụng tương đương tam phẩm đan dược, Tiêu Ngữ rất nhanh nuốt hết còn tiện thể dùng đầu lưỡi làm sạch tiểu Tiêu Lệ, 2 mắt quầng rử nhìn hấn như vẫn còn thòm thèm.

Khoảng thời gian này 2 nàng hoan lạc cùng Tiêu Lệ không những mỗi lần đều được hấn đưa lên tận mây xanh, khoái lạc không gì sánh được mà tu vi cũng như ngôi tàu siêu tốc nhanh chóng tăng lên.

Tiêu Lệ nhìn Tiêu Ngữ xinh đẹp quầng rử đang liếc mắt đưa tình với hấn thì không nhịn được nữa, lập tức xách long thương ra trận chinh phạt nàng khiến Tiêu Ngữ liên tục rên rỉ không thôi.

Hồng Diệp cũng không chịu yếu thế vội vàng dùng 2 trái đào khổng lồ của mình ép lên lưng Tiêu Lệ khiến hấn càng thêm hưng phấn, tiểu Tiêu Lệ cũng càng thêm ra sức, nhấp nhô nhấp nhô ngày càng mãnh liệt.

Liên tục đại chiến hết trọn buổi sáng, Tiêu Lệ thỏa mãn nằm ôm 2 nữ nhân tựa như 2 con mèo nhỏ nhu thuận được ăn no đang rúc vào lòng mình, 2 tay cũng không an phận liên tục xoa bóp ngực cùng mông của 2 nàng khiến nó liên tục thay đổi hình dạng.

Hiện tại trong hệ thống ngoài nhiệm vụ chủ tuyến ra đã không còn nhiệm vụ có thể làm. Mà với tư chất của Tiêu Lệ nếu chỉ dựa vào tu luyện bình thường thì rất khó để thăng cấp độ, săn ma thú mặc dù cũng cho exp nhưng lại khá mất thời gian, bởi vậy Tiêu Lệ quyết định sử dụng Thẻ Luân Hồi. Linh Nhi từng nói với hấn nhiệm vụ luân hồi ngoài 1 nhiệm vụ chính ra còn có các nhiệm vụ treo thưởng kèm theo...

Hiện tại độ thân mật của Tiêu Ngữ đã đạt tới 69 còn Hồng Diệp là 62, Tiêu Lệ dùng 1 cơ hội miễn phí cùng 1000 đơn trị để phong tước cho 2 nàng là Cung Tàn đồng thời triệu hoán 2 nàng vào trong Đế Nữ Cung.

Hấn cũng không có cho 2 nàng biết về hệ thống mà chỉ giải thích qua loa với 2 nàng rằng Đế Nữ Cung là 1 kiện thượng cổ thần khí cũng giải thích sơ lược về công năng của nó đồng thời nói với 2 nàng hấn sẽ đi ra ngoài 1 thời gian.

Mặc dù có chút không nỡ nhưng hiện tại tâm của Tiêu Ngữ và Hồng Diệp đều hoàn toàn thuộc về Tiêu Lệ, bất cứ quyết định nào của hấn 2 nàng đều sẽ vui vẻ chấp hành. Hơn nữa có sự tồn tại của Đế Nữ Cung, Tiêu Lệ vẫn có thể thường xuyên gặp gỡ 2 nàng, bởi vậy hấn cũng không quá quyến luyến.

_ Sử dụng Thẻ Luân Hồi!

Ting, chúc mừng ngài thành công sử dụng Thẻ Luân Hồi, phát hiện 3 địa điểm có thể xuyên việt là Thiên Long đại lục; Tam Quốc đại lục; Đấu Chiến đại lục; xin mời ngài vui lòng chọn 1 địa điểm (lưu ý: chọn ngẫu nhiên sẽ đạt được Gói Quà Hỗ Trợ)

_ Chọn ngẫu nhiên đi!

Đắn đo 1 chút Tiêu Lệ vẫn là chọn ngẫu nhiên. Thiên Long Bát Bộ, Tam Quốc hay là Đấu Chiến Cuồng Triều hấn đều khá quen thuộc, đến nơi nào cũng không khác nhau lắm, còn không bằng chọn ngẫu nhiên để có thêm ưu đãi.

Ting, bánh xe luân hồi đang quay.

Ting, bánh xe luân hồi dừng ở Thiên Long đại lục.

Ting, kích hoạt nhiệm vụ ẩn Đấu Phá Thiên Long, 30 giây sau sẽ tiến hành xuyên việt.

Tiếng hệ thống liên tục vang lên, chẳng bao lâu sau Tiêu Lệ đã thiếp đi, tinh thần chìm vào trong 1 màu đen tăm tối. Bình thường Lôi Xà Trại đều là do Tiêu Ngữ và Hồng Diệp 2 vị phó trại chủ quản lý, còn Tiêu Lệ thân là trại chủ hoàn toàn là 1 dạng quý lười.

Ngoại trừ mỗi ngày "trả lương" cho 2 nàng hấn sẽ chăm chỉ một chút còn lại thì mọi chuyện lớn nhỏ trong trại đều là 2 nàng xử lý, Tiêu Lệ hoàn toàn không nhúng tay, bởi vậy hấn biến mất cũng không có quá nhiều người chú ý.

.....
Bíp, đang xác định tọa độ....Thiên Long đại lục xác định hoàn tất.

Bíp, đang thiết lập nhiệm vụ.... chuỗi nhiệm vụ thiết lập hoàn tất.

Bíp, đang tiến hành xuyên việt.... điểm đến Vô Lượng Sơn...

Tiêu Lệ mở mắt ra, đập vào mắt hắn là 1 cảnh non xanh nước biếc. Kiểm tra thông tin hệ thống, Tiêu Lệ xác định được vị trí của mình là ngay tại Vô Lượng Sơn, hơn nữa còn là thời điểm 2 phe Đông - Tây của Vô Lượng phái tiến hành luận võ cũng là phần mở đầu của Thiên Long Bát Bộ.

Bất quá nơi này cũng không hoàn toàn giống như trong truyện của Kim Dung. Thứ nhất nơi này cao thủ không sử dụng nội công mà thay vào đó là đấu khí, đẳng cấp cao nhất là Đại Đấu Sư tương đương với Đại Tông Sư cường giả. Theo thông tin hệ thống thì hiện tại ở trong thế giới này ngoài quét rác thần tăng ra không có ai đạt tới cấp bậc này.

Thứ hai là đại lục này cũng chỉ bao gồm Tây Hạ, Thổ Phồn, Đại Lý cùng Liêu, Tống năm cái quốc gia được nhắc tới trong Thiên Long Bát Bộ còn lại đều là 1 số đảo nhỏ xung quanh và biển cả rộng lớn. Cuối cùng là nơi đây cũng có ma thú nhưng tất cả đều là nhất giai, không phân biệt là trên đất liền hay trong biển cả.

Lần này xuyên việt cũng không phải là linh hồn xuyên việt mà là chân chính bản thể bởi vậy Tiêu Lệ xuất hiện tạm thời không ảnh hưởng gì đến mạch truyện. Liếc sơ 1 chút bảng nhiệm vụ, Tiêu Lệ thoáng giật mình, cả bảng nhiệm vụ hiện tại đã bị lấp kín. Ngoài nhiệm vụ chủ tuyến ra thì có thêm 1 nhiệm vụ ẩn và 8 nhiệm vụ treo thưởng.

Nhiệm vụ ẩn: Đấu Phá Thiên Long

Yêu cầu: Thống nhất Thiên Long đại lục, sáng lập thần triều.

Ban thưởng: Thiên Long giới + Hộp Quà May Mắn (sơ cấp) + 30 triệu exp

Nhiệm vụ treo thưởng: Chấn Nhiếp Quần Hùng

Yêu cầu: đánh bại Quét Rác Thần Tăng

Ban thưởng: tứ phẩm đan dược + 3 triệu exp + 3 vạn đơn trị

Nhiệm vụ treo thưởng: Oan Gia Ngộ Hạp

Yêu cầu: hóa giải oán oán giữa Thiên Sơn Đồng Lão và Lý Thu Thủy

Ban thưởng: tứ phẩm đan dược + 1 triệu exp + 1 vạn đơn trị

Nhiệm vụ treo thưởng: Tiêu Dao Thiên Hạ

Yêu cầu: trở thành chương môn Tiêu Dao Phái

Ban thưởng: tam phẩm đan dược + 50 vạn exp + 5000 đơn trị

Nhiệm vụ treo thưởng: Đầu Sỏ Tai Họa

Yêu cầu: tiêu diệt Tiêu Viễn Sơn hoặc Mộ Dung Bác

Ban thưởng: tam phẩm đan dược + 50 vạn exp + 5000 đơn trị

Nhiệm vụ treo thưởng: Anh Hùng Hào Kiệt

Yêu cầu: thu phục Bắc Kiều Phong hoặc Nam Mộ Dung

Ban thưởng: tam phẩm đan dược + 30 vạn exp + 3000 đơn trị

Nhiệm vụ treo thưởng: Tứ Đại Ác Nhân

Yêu cầu: tiêu diệt Thiên Long đại lục tứ đại ác nhân

Ban thưởng: tam phẩm đan dược + 30 vạn exp + 3000 đơn trị

Nhiệm vụ treo thưởng: Tứ Đại Mỹ Nhân

Yêu cầu: thu phục Thiên Long đại lục tứ đại mỹ nhân

Ban thưởng: tam phẩm đan dược + 20 vạn exp + 2000 đơn trị

(Ghi chú: tứ đại mỹ nhân gồm Vương Ngữ Yên, Lý Thanh Lộ, Mộc Uyển Thanh, A Chu)

Nhiệm vụ treo thưởng: Mạn Đà La Vương

Yêu cầu: khống chế Mạn Đà Sơn Trang

Ban thưởng: tam phẩm đan dược + 20 vạn exp + 2000 đơn trị

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Tân Song Thanh

Nhìn 1 đồng nhiệm vụ thỉnh linh xuất hiện, Tiêu Lệ cuối cùng đã hiểu vì sao Linh Nhi bảo hắn nên làm hết nhiệm vụ đang có rồi mới dùng Thẻ Luân Hồi... Đọc hết 1 lượt nội dung nhiệm vụ, Tiêu Lệ bắt đầu nghiền ngẫm.

Khống chế Mạn Đà Sơn Trang có vẻ dễ nhất, hơn nữa nếu muốn dễ dàng thu được Vương Ngữ Yên thì cách tốt nhất là khống chế được Mạn Đà Sơn Trang trước khi tên tiểu tử Đoàn Dự mang nàng đi. Hoặc là tìm tới Lang Hoàn Phúc Địa bên dưới Vô Lượng Sơn không cho tiểu tử kia nhìn thấy "thần tiên tỷ tỷ".

Lý Thanh Lộ là Ngân Xuyên Công Chúa, này thì tạm thời không có cách nào còn Mộc Uyển Thanh thì chỉ cần trước Đoàn Dự 1 bước lột khăn che mặt của nàng là được. A Chu mới là khó thu được nhất, tình quái vô cùng, trước mắt hắn cũng không có biện pháp ổn thỏa.

Tứ đại ác nhân chỉ có mỗi Đoàn Diên Khánh là khó nhằn còn lại toàn là vô dụng, bất quá hắn hơi không đành lòng giết Diệp Nhi Nương, nữ nhân này cũng là mệnh khổ, nếu được Tiêu Lệ cũng không muốn giết nàng.

Hai cái nhiệm vụ tiếp theo hắn cũng đã có lựa chọn, Mộ Dung gia 1 lòng phục quốc chính là trở ngại trên con đường thống nhất Thiên Long đại lục của hắn, sớm muộn cũng phải là tử địch vậy nên hắn sẽ thu phục Tiêu Phong và tiêu diệt Mộ Dung Bác.

Mà khó nhằn nhất là hòa giải Thiên Sơn Đồng Lão và Lý Thu Thủy, theo hắn nghĩ thì vụ này còn khó hơn là đánh bại quét rác thần tăng, dù sao nhiệm vụ kia chỉ cần thực lực đầy đủ là được. Còn nhiệm vụ này... bất quá trước tiên vẫn phải cướp được chức vị chương môn Tiêu Dao phái, nếu không đừng nói là hòa giải, không bị 2 vị đại hung nhân này đánh chết thì cũng bị lột 1 lớp da...

Có điều hắn cũng không biết cách phải giải thế cờ Trần Lung, vậy nên trực tiếp đến Lôi Cổ Sơn tìm Vô Nhai Tử có lẽ là thích hợp hơn. Về phần làm sao thuyết phục Vô Nhai Tử thì đến lúc đó lại tính toán...

Cẩn thận suy nghĩ xong kế hoạch, Tiêu Lệ quyết định trước hết mở gói quà hỗ trợ xem có gì tốt hay không...

Ting, chúc mừng ngày thành công mở gói quà hỗ trợ, nhận được: Thiên Long Địa Đồ, Bạch Tuyết Ma Kính, Huyền Quy Kết Giới

Thiên Long Địa Đồ - bản đồ Thiên Long Đại Lục, có tính năng đánh dấu.

Bạch Tuyết Ma Kính - có thể trả lời 3 vấn đề, sau khi đủ 3 vấn đề thì không thể sử dụng trong 1 năm.

Huyền Quy Kết Giới - ngăn cản mọi công kích dưới Đấu Sư, giảm 50% công kích của Đấu Sư, giảm 15% công kích của Đại Đấu Sư, có thể thay đổi kích cỡ tùy ý từ 1-100m vuông.

Thiên Long Địa Đồ khiến Tiêu Lệ thầm thở phào. Hiện giờ Truyền Tống Bảng khá vô dụng vì Định Vị Phù là Thiên giai vật phẩm, phải đến Đấu Tông mới có thể mua được, cũng may là còn có thể dùng để hiển thị bản đồ. Kiếp trước hắn là chúa mù đường dù đã luân hồi rồi tật xấu này vẫn không thay đổi. Có lẽ đây cũng là 1 trong những nguyên nhân mà kiếp trước hắn lưu lạc tới Trái Đất đi...

Bạch Tuyết Ma Kính nghe có vẻ giống cái gương trong truyện Bạch Tuyết và 7 Chú Lùn, có điều trong truyện cái gương là của bà hoàng hậu nhưng mà vấn đề này hắn cũng không quan tâm, hữu dụng là được. Tiêu Lệ vừa thử nghiệm dùng thứ này để tìm nơi ẩn nấp của Vô Nhai Tử, hơn nữa còn trực tiếp định vị lên bản đồ.

Huyền Quy Kết Giới tác dụng gần giống Thanh Minh Giáp, bất quá cũng không có xung đột, có thể điệp gia, có 2 tầng bảo hộ này thì gần như Thiên Long đại lục đã không có mấy ai có thể giết được hắn. Bất quá này có 1 nhược điểm là chỉ có 3 lần kích hoạt mỗi lần tối đa duy trì 24 tiếng, phải sử dụng cẩn thận.

Nhân nhả đạo chơi ở Vô Lượng Sơn, Tiêu Lệ quyết định thử nghiệm áp nổ quả trứng ma thú, bất quá hấn cũng không đặt nhiều hy vọng, được 1 con sùng thú dễ thương là được rồi... theo lời Linh Nhi chỉ cần truyền 1 ít đầu khí vào trong 5 phút, liên tục 3 ngày là trứng sẽ nở.

Không mất bao lâu, Tiêu Lệ đã đi đến Vô Lượng Cung. Hiện tại trận chiến giữa 2 phe Đông - Tây Vô Lượng đang đến hồi gay cấn, Tiêu Lệ cũng tiện thể dùng Giám Định Thuật để kiểm tra thông tin tất cả mọi người ở trong sảnh. Thực lực bọn họ cũng không mạnh nên chẳng ai phát hiện ra Tiêu Lệ.

Nhìn khắp sảnh cũng chỉ có 3 người xem như đạt tới tiêu chuẩn nhất lưu là Tà Tử Mục, Tân Song Thanh và Lăng Tiêu Tử còn lại thì đều là nhị lưu và tam lưu mà thôi, riêng tên tiểu bạch kiếm Đoàn Dự thì tam lưu cũng không phải mà chỉ là người bình thường.

Ở Thiên Long đại lục này, thực lực từ 3 đến 6 đoạn đầu khí được coi là tam lưu, từ 7 đến 9 đoạn là nhị lưu, mà từ nhất tinh tới ngũ tinh Đẩu Giả thì mới được coi là nhất lưu cao thủ.

Phía trên nữa, lục tinh đến cửu tinh Đẩu Giả là tuyệt đỉnh cao thủ. Tiêu Phong, Mộ Dung Phục, Đoàn Diên Khánh... đều là tăng thứ này. Đẩu Sư thì được gọi là tông sư... Đồng Lão, Lý Thu Thủy hay Tiêu Viễn Sơn, Mộ Dung Bác đều là tông sư. Còn về đại tông sư... chỉ có mình quét rác thần tăng là đạt tới hơn nữa còn là tam tinh Đại Đẩu Sư.

Tiêu Lệ ở đại lục này cũng xem như tuyệt đỉnh cao thủ bởi vậy hấn làm việc cũng không quá câu nệ. Chẳng qua hấn cũng không muốn can thiệp vào chuyện nơi này mà chỉ muốn nhìn xem Chung Linh trông ra sao mà thôi nên chỉ lặng lẽ theo dõi trò vui.

Bất quá có 1 người khiến Tiêu Lệ khá ngạc nhiên chính là Tân Song Thanh, vị đạo cô này trong miêu tả của Kim Dung cũng không có gì đặc biệt nhưng mà thực tế trước mắt hấn lại là 1 mỹ nữ không thua gì Hồng Điệp, có chăng là ngực nàng nhỏ hơn 1 chút mà thôi.

Nghĩ đến đây, Tiêu Lệ có chút chờ mong, Tân Song Thanh chỉ là 1 nhân vật phụ mà còn xinh đẹp như vậy, tứ đại mỹ nhân chắc chắn là nghiêng nước nghiêng thành rồi... Dù sao nhiệm vụ cuối cùng cũng là phải thống nhất 5 nước lên ngôi thần đế, thu thêm vị đạo cô này cũng không tính là gì...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Lăng Ba Vi Bộ

Mọi chuyện kế tiếp diễn ra theo đúng kịch bản, Đoàn Dự đắc tội Tà Tử Mục rồi được Chung Linh cứu. Sau đó Thần Nông Bang tấn công Phái Vô Lượng, Đoàn Dự lo chuyện bao đồng sau cùng bị Cam Nhân Hào ép rơi xuống vực, Tiêu Lệ thấy vậy thì mở ra Lôi Bức Thiên Dực nhanh chóng theo sát hấn.

Ròng rã vài ngày cuối cùng Đoàn Dự cũng tìm tới Lang Hoàn Phúc Động bất quá không chờ hấn kịp đi tới chỗ tượng của Lý Thu Thủy, Tiêu Lệ đã xuất hiện ở ngay trước mặt hấn.

_ Tiểu tử, ngươi đến đây có việc gì.

Tiêu Lệ đã sớm đeo lên 1 tấm mặt nạ, đây là mặt nạ của nhân vật Nam Tước Bóng Đêm trong Conan mà hấn rất thích, vốn chỉ định đòi từ hệ thống để dọa Tiểu Ngạc chơi không ngờ hôm nay lại còn có việc phải dùng.

_ Tiểu sinh tên gọi Đoàn Dự, bị gian nhân hãm hại nên rơi xuống vực, vô tình đi nhầm vào nơi ẩn cư của tiền bối mong tiền bối lượng thứ.

Đoàn Dự lễ phép nói, tên ngốc này mặc dù không có võ công nhưng rất hiểu lễ nghĩa, ấn tượng của Tiêu Lệ đối với hấn đã tốt lên 1 chút. Bất quá hấn vẫn dùng giọng nghiêm khắc.

_ Ngươi bị ai hãm hại, vì sao lại bị hãm hại?

Đoàn Dự mồm năm miệng mười nhanh chóng giải thích đầu đuôi sự việc cho Tiêu Lệ, từ chuyện ở Vô Lượng Cung cho tới Thần Nông Bang, cả việc Chung Linh gặp nguy và bản thân bị ép phải uống Đoạn Trường Tán cho tới việc bị Cam Nhân Hào ép rơi xuống vực rồi bản thân may mắn thoát chết ra sao, tìm đến nơi này như thế nào đều kể rõ ràng chi tiết. Tiêu Lệ nghe vậy thì trầm ngâm 1 lúc rồi nói với hấn.

_ Bây giờ ta cho tiểu tử ngươi 2 lựa chọn. Một là ta đưa ngươi tới Vạn Kiếp Cốc để ngươi tự mình tìm cách thuyết phục tên cốc chủ. Bất quá ta cũng nhắc nhở ngươi, dù ngươi có tín vật của con gái hấn thì cũng chưa chắc thuyết phục được hấn ra khỏi cốc.

_ Cách thứ 2 thì đơn giản hơn nhiều, ta đưa ngươi lên phía trên, cũng giúp ngươi giải độc, chuyện của tiểu cô nương kia ta cũng sẽ giúp ngươi giải quyết, dù sao mẫu thân nàng và ta cũng có chút quan hệ... Bất quá ta khuyên ngươi vẫn là nên về nhà học chút võ công đi, lần sau sợ là sẽ không còn may mắn như vậy đâu...

Đoàn Dự nghe vậy thì rất mừng rỡ, trầm ngâm 1 lúc vẫn là nhờ vị "tiền bối" này giúp đỡ giải cứu Chung Linh. Dù sao theo lời của hấn và Chung Linh thì phụ thân nàng rất cổ quái, có đến cũng không chắc mời được, còn không bằng trực tiếp nhờ "tiền bối" giúp đỡ.

Tiêu Lệ nghe vậy thì mừng thầm, trực tiếp từ Kỳ Trân Các đổi cho hắn 1 viên Giải Độc Đan lvl đồng thời mở ra Lôi Bức Thiên Dực mang hắn bay lên phía trên. Thế giới này cũng tồn tại 1 ít phi hành đầu kỹ, bởi vậy Đoàn Dự cũng không quá bất ngờ.

Tiểu vong tên khờ Đoàn Dự, Tiêu Lệ nhanh chóng quay lại Lang Hoàn Phúc Địa. Trong thời gian bám theo Đoàn Dự, Tiêu Lệ vẫn không quên việc ấp trứng, ngày hôm qua cuối cùng quả trứng thần bí đã nở, bất quá chỉ là 1 con cún con màu hồng nhạt rất đáng yêu. Theo thông tin hệ thống thì đây là 1 con ấu thú Hồng Lang, thực lực hiện tại tương đương 4 đoạn đầu khí.

Hồng Lang bình thường trưởng thành cũng chỉ là nhất giai ma thú, nếu không có cơ duyên đặc thù là không thể tiến giai cao hơn. Bất quá con tiểu Hồng Lang này khá đáng yêu, Tiêu Lệ vốn rất thích sói, hắn cũng không ngại bồi dưỡng 1 chút con tiểu Hồng Lang này.

Trong Kỳ Trân Các có loại vài loại nhất giai linh dịch rất thích hợp để nuôi dưỡng ấu thú, Tiêu Lệ trực tiếp đổi ra 1 đồng lớn để dành làm sữa cho tiểu Hồng Lang. Con chó nhỏ này cũng không làm hắn thất vọng, hiện tại mặc dù thực lực chả ra sao nhưng khả năng đánh hơi không tệ. Nhờ có nó Tiêu Lệ mới dễ dàng quay lại Lang Hoàn Phúc Địa.

Tiêu Lệ dựa theo ký ức nhanh chóng phá giải các cơ quan bên trong động, cũng tìm đến bức tượng của Lý Thu Thủy và Bắc Minh Thần Công. Bất quá làm Tiêu Lệ có chút thất vọng chính là cái gọi là thần công ở thế giới này nhưng thật ra chỉ là Huyền giai thượng phẩm công pháp, có lẽ nên gọi là Bắc Minh Huyền Công thì đúng hơn.

Tuy vậy vẫn có 1 điểm vui mừng nhỏ chính là Bắc Minh Huyền Công có thể sử dụng như 1 loại bí pháp nên Tiêu Lệ vẫn có thể tu luyện được. Mà quan trọng hơn là Lăng Ba Vi Bộ.

Đây là 1 môn Huyền giai cao cấp thân pháp đầu kỹ khá ảo diệu, dùng để bỏ chạy hoặc quấy nhiễu địch nhân đều rất hữu dụng. Hiện giờ hắn có 2 thân pháp đầu kỹ, 1 cái chuyên dùng để tấn công 1 cái chuyên dùng để ẩn nấp, thêm vào Lăng Ba Vi Bộ thì xem như là hoàn hảo...

Rời đi Lang Hoàn Phúc Địa, Tiêu Lệ nhanh chóng tìm đến đại bản doanh của Thần Nông Bang.

Thần Nông Bang ngoài biết dùng độc ra thì không có cao thủ gì đáng nói chỉ có 1 mình bang chủ Tư Không Huyền là nhất lưu cao thủ còn lại đều là nhị lưu, tam lưu. Tiêu Lệ chẳng mất nhiều sức đã dễ dàng hạ gục bọn họ rồi giải thoát cho Chung Linh đang bị trói như 1 con mèo nhỏ đáng thương.

_ Cảm ơn công tử đã cứu giúp, ta gọi là Chung Linh còn người tên là gì?

Chung Linh chớp đôi mắt tròn xoe đánh giá Tiêu Lệ, chỉ thấy hắn 1 thân quần áo màu bạc, dáng người ngọc thụ lâm phong, khiến lòng nàng như nai con nhảy loạn, 2 má hồng hồng cực kỳ đáng yêu.

Hiện giờ điểm mị lực của Tiêu Lệ đã vượt qua 50, cả người tỏa ra 1 khí chất kỳ lạ khiến nữ nhân xung quanh dễ dàng bị hấp dẫn, huống chi chỉ là 1 tiểu cô nương còn chưa biết yêu như Chung Linh...

_ Ta gọi là Tiêu Lệ, lúc này có 1 tên ngốc bị rơi xuống vực ta đã cứu hắn lên, hình như tên là Đoàn Dự thì phải. Hắn còn nhờ ta đến đây cứu nàng...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Giải Cứu Chung Linh

Tiêu Lệ lúc này mới có cơ hội ngắm kỹ Chung Linh. Đây là 1 tiểu cô nương tầm 15,16 tuổi thanh thuần đáng yêu, hơn nữa phát dục cũng khá tốt, ngực cũng vào cỡ C hơn nữa vẫn còn đang phát triển.

Bất quá hắn hơi có chút thất vọng, chủ yếu là vì Tần Song Thanh xinh đẹp đã làm hắn kỳ vọng hơi cao vào các nhân vật chính.

Mặc dù Chung Linh cũng thuộc loại mỹ nữ cực kỳ hiếm có, hơn nữa còn là loại đồng nhân cự nhũ mà hắn cực kỳ yêu thích bất quá nàng cũng không xuất chúng hơn Tần Song Thanh bao nhiêu, có lẽ vì người sau không phải nhân vật chính nên bị lão Kim Dung đim hàng...

_ Tiêu Lệ ca ca, ta trông người không có lớn hơn ta lắm đâu, vì sao lại lợi hại như vậy?

Chung Linh ngây ngô hỏi, Tiêu Lệ nhìn qua rất trẻ tuổi nhưng mà có vẻ còn lợi hại hơn pa pa của nàng.

_ Ca ca chính là thần linh chuyển thể nha, có phải là rất đẹp trai?

Tiêu Lệ thấy Chung Linh đang chăm chú nhìn mình liền nửa đùa nửa thật hỏi.

_ Ừm... rất... rất... aa...

Chung Linh theo bản năng trả lời, bất chợt nhìn thấy ánh mắt trên choker của Tiêu Lệ liền đỏ bừng mặt cuối đầu xuống không dám nhìn hắn.

_ Bây giờ ca ca đưa người về nhà nhé, nhà của người ở đâu?

Tiêu Lệ giả vờ hỏi, đánh gãy không khí im lặng.

_ Không, ta không muốn về nhà, khó khăn lắm mới trốn ra ngoài được.

Chung Linh lắc đầu liên tục, nàng còn chơi chưa đủ đâu, nào có lý lại về nhà.

_ Vậy hay là người đi theo ca ca nhé? Bảo đảm sẽ rất thú vị!

Tiêu Lệ thử hỏi. Chung Linh nghe vậy thì gật đầu như gà mổ thóc. Nàng trốn ra khỏi Vạn Kiếp Cốc còn không phải vì ở trong đó không có gì chơi khiến nàng buồn như con chuồn chuồn sao.

.....

Mang theo Chung Linh 1 đường du sơn ngoạn thủy, chẳng mấy chốc Lôi Cổ Sơn đã hiện ra trước mắt. Tìm 1 khách sạn ở dưới chân núi, Tiêu Lệ quyết định nghỉ ngơi 1 đêm rồi sẽ đi tìm Vô Nhai Tử.

Nhờ có Bạch Tuyết Ma Kính, Tiêu Lệ đã biết được nơi trú ẩn của Vô Nhai Tử, cũng không cần phải đi khắp nơi tìm kiếm.

Tiêu Lệ và Chung Linh cùng thuê 1 gian phòng cao cấp, nhiều ngày ở cùng nhau quan hệ của hấn và nàng đã tiến triển vô cùng nhanh chóng, hiện tại ngoài 1 bước cuối cùng tạm thời còn chưa vượt qua, những chuyện khác nên làm đều đã làm, nhất là 2 quả đào căng mọng của Chung Linh càng là đối tượng mà Tiêu Lệ đặc biệt chăm sóc.

Tiểu cô nương này mới 16 tuổi mà cỡ ngực đã đạt đến C, lớn thêm chút nữa chắc chắn sẽ trở thành quái vật 3 đầu.

Bảo bọn tiểu nhị mang lên 1 bữa ăn thịnh soạn, ngoài ra còn bảo họ chuẩn bị 1 bồn tắm lớn, Tiêu Lệ quyết định đêm nay sẽ "làm thật" Chung Linh. Trước tiên cùng nàng thưởng thức bữa tối, thức ăn ở đây hương vị cũng không tệ.

Bởi vì chỉ cần tiêu tốn ít đơn vị là có thể mua được cả đồng hoàng kim, do vậy Tiêu Lệ xài tiền rất phóng khoáng, trên đường đi đều là chọn gian phòng tốt nhất, gọi những món đắt tiền nhất.

Ăn 1 bữa cơm cũng không yên tĩnh, Tiêu Lệ liên tục đùa giỡn Chung Linh, lúc thì sờ đùi nàng, lúc thì bóp ngực nàng, chọc cho tiểu cô nương kêu oa oa kháng nghị. Thế nhưng nàng cũng đã thành thói quen, mặc kệ Tiêu Lệ trêu chọc 2 con tiểu bạch thỏ của nàng, tập trung thưởng thức món ngon trên bàn.

Cơm no ấm cất, Tiêu Lệ bắt đầu nghĩ tới chuyện "thưởng thức" món chính. Trước kêu bọn tiểu nhị mang lên bồn tắm cùng nước nóng đã sớm chuẩn bị, Tiêu Lệ dự định sẽ cùng Chung Linh tắm uyên ương rồi nhân tiện "ăn" luôn nàng.

Cẩn thận ngắt vài cánh hoa của Tuyết Tinh Thảo phối hợp cùng ít với hoa thơm khác, Tiêu Lệ cho vào trong bồn tắm để tăng thêm chút kích thích.

Ôm lấy Chung Linh đang ngồi trên giường, Tiêu Lệ khẽ hôn lên tai nàng đề nghị cùng tắm khiến tiểu cô nương mặt đỏ lên vô cùng đáng yêu, 2 tay nhỏ liên tục đánh bịch bịch vào ngực Tiêu Lệ hờn dỗi xú ca ca ăn hiếp nàng.

Bất quá sau khi nháo 1 hồi Chung Linh vẫn là đồng ý tắm uyên ương cùng hấn, tâm của nàng đã sớm thuộc về Tiêu Lệ, nếu không nàng cũng không để hấn liên tục giờ trò trên người nàng.

Chung Linh bắt đầu cời y phục trên người nàng cũng giúp Tiêu Lệ cời y phục của hấn, quá trình này Tiêu Lệ tất nhiên cũng không nhân rồi liên tục sờ nắn khắp cơ thể Chung Linh. Sau khi cời phục y phục, Tiêu Lệ liền bảo nàng "thối tiêu" cho hấn.

Có lẽ do ảnh hưởng của Tuyết Tinh Thảo, Chung Linh trở nên cực kỳ bạo dạn, cũng không phản đối Tiêu Lệ yêu cầu, liền quỳ xuống cẩn thận dùng cái miệng nhỏ ngậm lấy tiểu Tiêu Lệ.

Tiêu Lệ bắt đầu hướng dẫn cho nàng những kỹ thuật mà hấn từng xem trên JAV. Chung Linh học rất nhanh khiến cho hấn cực kỳ thoải mái, thắm than tiểu hồ ly, không hổ là con gái Cam Bảo Bảo.

Được 1 lúc, Tiêu Lệ ôm nàng lên cùng nhau vào trong bồn tắm rửa. Tiêu Lệ cho nàng ăn 1 viên tiểu Tổ Tâm Đan rồi bắt đầu giúp Chung Linh cọ rửa cơ thể, tất nhiên là không thiếu 1 phen xoa nắn khiến nàng liên tục rên rí..

Sau 1 lúc vừa tắm vừa nghịch cơ thể Chung Linh, cảm thấy tác dụng phụ của tiểu Tổ Tâm Đan bắt đầu đến, Tiêu Lệ cẩn thận ôm nàng lên, dùng khăn mềm tỉ mỉ lau khô cơ thể của nàng rồi nhẹ nhàng đặt lên giường.

Trải qua Tiêu Lệ trêu chọc cộng thêm hiệu quả của tiểu Tổ Tâm Đan, Chung Linh hiện tại đã cực kỳ động tình, cơ thể nổi lên 1 màu hồng cực kỳ thích mắt. Tiêu Lệ dịu dàng hôn khắp cơ thể của nàng, 2 tay liên tục xoa nắn các điểm nhạy cảm nhưng không vội vàng tiến vào, chọc cho Chung Linh cực kỳ khó chịu.

Chung Linh hiện tại cơ thể đã là khô nóng khó nhịn, bắt đầu tìm kiếm tiểu Tiêu Lệ. Hấn liền bắt nàng tiếp tục ngậm lấy nó, 2 tay vịn chặt lấy đầu nàng liên tục ra vào. Dày vỏ Chung Linh 1 lúc, Tiêu Lệ liền bảo nàng xoay người đưa mông về phía hấn còn hấn thì từ phía sau dùng long thương cứng rắn mạnh

mẽ chinh phạt nàng..

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Tiêu Dao Thiên Hạ

Long thương của Tiêu Lệ đã sớm ướt đầm nước bọt của Chung Linh nên đi vào cực kỳ dễ dàng, chỉ 1 lần liền vọt thẳng tới tận hoa tâm cũng tiện thể xé đi 1 tấm màn mỏng ngăn cách nàng và hắn khiến Chung Linh không nhìn được rên lên 1 tiếng, 2 tay bầu chặt lấy tấm đệm.

Chờ 1 lúc để Chung Linh dần quen với kích cỡ của hắn, Tiêu Lệ bắt đầu nhấp nhô theo nhịp. Hiện tại Tiêu Lệ cũng xem như lão tài xế, cực kỳ thành thạo, chẳng mấy chốc đã khiến Chung Linh đạt đến cao triều, mật động xiết chặt khiến hắn không thể không tạm dừng, 2 tay xoa nắn 2 quả đào tiên của nàng.

Nhẹ nhàng đặt lên môi Chung Linh 1 nụ hôn, Tiêu Lệ bắt đầu huy động long thương dừng mảnh tiến hành cuộc chinh phạt thứ 2. Một đêm tràn ngập xuân sắc cùng tiếng rên rỉ kiều mị, cũng may là Tiêu Lệ đã sớm lường trước, trực tiếp thuê hết cả 1 dãy lầu, nếu không e là đêm nay sẽ có lắm người khó ngủ.

Phiên vận phúc vũ qua đi, Tiêu Lệ nằm ôm Chung Linh đi vào mộng đẹp cho đến khi tia nắng ban mai đáng ghét đến đánh thức làm hắn tỉnh giấc nồng.

Nhìn thấy người ngọc trong lòng vẫn đang say ngủ, Tiêu Lệ không nhìn được bắt đầu tác quái, tiểu Tiêu Lệ cũng liên tục kháng nghị cọt cọt vào mông nàng. Bị Tiêu Lệ trêu chọc, Chung Linh cũng dần tỉnh giấc, bất quá bị hắn dày vò cả 1 đêm, hiện tại nàng đã không còn chút xiu sức lực nào, chỉ có thể dùng đôi mắt tội nghiệp cầu xin tha thứ.

Sau khi bắt Chung Linh sử dụng nốt chút sức lực cuối cùng, dùng cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu hùa hạ hắn 1 chút, Tiêu Lệ cẩn thận đắp lại chăn cho nàng, cũng dặn dò nàng ở yên tại đây chờ để hắn đi tìm Vô Nhai Tử.

Chung Linh hiện tại giống như cô vợ nhỏ của hắn, cực kỳ nghe lời, ngoan ngoãn đi vào giấc nồng để hồi phục sức lực, còn Tiêu Lệ thì dựa vào định vị trên bản đồ bắt đầu tiến lên Lôi Cổ Sơn.

Không mất bao lâu, Tiêu Lệ đã tìm được nơi ẩn thân của Vô Nhai Tử. Tô Tinh Hà và Vô Nhai Tử nhìn thấy Tiêu Lệ thì vô cùng ngạc nhiên. Bất quá thấy hắn cũng không có địch ý nên 2 người cũng dần buông lỏng.

Tiêu Lệ trình bày rõ ý định của mình tìm đến đây đồng thời biên ra 1 câu chuyện, hắn ngẫu nhiên ở trong Vô Lượng Động thu được Bắc Minh Thần Công cùng uy thức của Lý Thu Thủy.

Vô Nhai Tử cũng không có nghi ngờ Tiêu Lệ, hiện tại lão đã không còn bao nhiêu thời gian, tâm nguyện cuối đời của lão chính là truyền thừa Tiêu Dao Phái. Nếu có 1 cường giả trẻ tuổi, đẹp trai như Tiêu Lệ, hơn nữa còn từng tu luyện Bắc Minh Thần công tìm tới cửa vậy lão cũng không ngại cho hắn 1 cơ hội.

Truyền nhân của Tiêu Dao Phái ta phải là người thiên tư trác tuyệt, ngọc thụ lâm phong hơn nữa còn phải tinh thông cảm kỳ thi họa, 2 điều trước người đã đạt tiêu chuẩn bất quá cảm kỳ thi họa vẫn còn cần kiểm chứng, người có đồng ý chấp nhận thử thách của ta?

Tiêu Lệ nghe vậy thì thoáng bất ngờ, trong nguyên tác cũng không có vụ này a, Hư Trúc chẳng phải là tùy tiện tiện giải 1 thế cờ là được truyền thừa hay sao? Hay là do hắn đến quá sớm, Vô Nhai Tử vẫn còn gắng gượng được nên đâm ra kén chọn, bất quá cũng không hề gì cùng lắm thì dùng hệ thống ăn gian là được.

Thử thách đầu tiên là Cảm nghệ, Tiêu Lệ trực tiếp bỏ 10 đơn trị ra để trở thành tông sư âm nhạc mượn 1 khúc Tình Trong Thiên Hạ để qua ải. Kiếp trước hắn cũng biết chơi đàn nhưng chỉ chơi được đàn piano và đàn... bà mà thử thách này thì lại bắt dùng Huyền Cảm nên hắn đành bó tay...

Thử thách kế tiếp là Kỳ nghệ, Tô Tinh Hà trực tiếp bày ra thế cờ Trân Lung khiến Tiêu Lệ lại phải bỏ ra 10 đơn trị để trở thành tông sư cờ vây, hơn nữa còn dựa vào cốt truyện đánh thí mấy nước mới miễn cưỡng qua ải... nếu là cờ tướng hắn có khi còn tự thử sức 1 phen chứ còn cờ vây... ở VN nào có mấy người biết chơi a...

Thử thách thứ 3 là Thi nghệ, cái này Tiêu Lệ trực tiếp đạo văn chứ không thèm dùng hệ thống. Mượn bài thơ "Nhân" của Nguyễn Bình Khiêm khiến cho Vô Nhai Tử và Tô Tinh Hà khen nức nở không thôi.

Một mai, một cuộc, một cần câu,

Thơ thần dầu ai vui thú nào

Ta dại, ta tìm nơi vắng vẻ.

Người khôn, người đến chốn lao xao.

Thu ăn măng trúc, đông ăn giá,

Xuân tắm hồ sen, hạ tắm ao.

Rượu, đến cội cây, ta sẽ uống

Nhìn xem phú quý tựa chiêm bao.

Bài thơ này không những hay mà ý nghĩa của nó còn vô cùng phù hợp với tiêu chí của Tiêu Dao Phái, chỉ mới 3 vòng mà cả Vô Nhai Tử và Tiêu Tinh Hà đều đã ngấm ngấm hải lòng với Tiêu Lệ bất quá còn 1 vòng cuối cùng bọn họ vẫn không chịu bỏ qua.

Thử thách cuối là Hóa nghệ, này là thứ mà hần dốt nhất ở kiếp trước nên đành trực tiếp dùng 10 đơn trị về ra 1 bức Long Du Tử Hải hoàn mỹ vượt qua 4 ải cũng thuận lợi tiếp nhận chức vị chương môn Tiêu Dao Phái và 70 năm công lực của Vô Nhai Tử.

Ting, chúc mừng ngài nhận được 70 năm công lực của Vô Nhai Tử thu được 613.200 exp.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp cửu tinh Đầu Giả, ban thưởng: 100 đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Tiêu Dao Thiên Hạ, ban thưởng: Bách Mị Đan lv3, 50 vạn exp, 5000 đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp nhất tinh Đầu Sư, ban thưởng: 3000 đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Con Đường Cường Giả, ban thưởng: Thiên Lôi Tiễn Vũ, 30 vạn exp, 3000 đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp nhị tinh Đầu Sư, ban thưởng: 1000 đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp tam tinh Đầu Sư, ban thưởng: 1000 đơn trị.

Ting, xuất hiện nhiệm vụ mới!

Nhiệm vụ chủ tuyến: Thiên Tư Trác Tuyệt

Yêu cầu: trong vòng 1 năm đột phá Đại Đầu Sư

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên (lv4) + Thẻ Ngẫu Nhiên + 3 vạn đơn trị

Bách Mị Đan - trực tiếp tăng 100 điểm mị lực.

Thiên Lôi Vũ Tiễn - dùng đầu khí hóa thành ngàn mũi tên sét tấn công địch nhân.

_ Đây là thực lực tam tinh Đầu Sư sao, thật mãnh mẽ a... Kiểm tra thông tin thử xem!

Ting, thông tin nhân vật.

Tên: Tiêu Lệ - Tuổi: 17 - Tu Vi: Tam tinh Đầu Sư (94.612/200.000)

Công pháp: Lôi Vũ Đế Quyết - Bí pháp: Bá Long Mật Kinh, Bắc Minh Huyền Công

Đấu kỹ: Thiên Lôi Vũ Tiễn, Lôi Ảnh Bộ, Lăng Ba Vi Bộ, Tiềm Hành Thuật, Lôi Cốt Thuần, Lôi Bức Thiên Dực, Tụ Lôi Chương, Lôi Hồ Trảo, Ngân Lôi Xích

Trang bị: Lôi Xà Thương, Thanh Minh Giáp

Dị Lôi: Tịch Tà Yêu Lôi

Tài phú: ~12k đơn trị + ~10 vạn kim tệ

Danh vọng: 81 - Mị lực: 157

Kho: Ngưng Hồn Châu, Tuyệt Tinh Thảo lv4, Từ Lôi Châm lv1 (9), Lôi Bạo Đan lv2 (3), Thanh Linh Đan, Thiên Long Địa Đồ, Bạch Tuyết Ma Kính, Huyền Quy Kết Giới.

Thê thiếp: Tiêu Ngọc (51), Tiêu Ngữ (69), Hồng Diệp (62), Chung Linh (52)

Thế lực: 6 người. (8 hộ vệ đi theo Tiêu Đình nên bị tách ra khỏi thế lực)

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 25: Mạn Đà Sơn Trang

Ting, chúc mừng ngài Bạch Hồ Đường update tính năng mới "dung hợp đầu kỹ", hiện tại ngài có 3 đầu kỹ có thể dung hợp và 1 cơ hội dung hợp miễn phí, phải chăng sử dụng?

_ Á đù! Dung hợp đầu kỹ luôn à, có vẻ ngon nghề đó đa, dung hợp!

Ting, chúc mừng ngài thành công dung hợp Lôi Ảnh Bộ, Tiềm Hành Thuật, Lăng Ba Vi Bộ thu được đầu kỹ mới Âm Lôi Huyền Bộ - địa giai sơ cấp - độ thành thạo xác định là 60%.

Âm Lôi Huyền Bộ - nhanh như bôn lôi, vô thanh vô tức, có thể tạo ra huyền ảnh mê hoặc địch nhân.

Đầu kỹ mới dung hợp ưu điểm của cả 3 đầu kỹ cũ, hơn nữa còn mạnh hơn vài lần khiến Tiêu Lệ cực kỳ thỏa mãn. Ba môn đầu kỹ mặc dù có thể luân phiên sử dụng bất quá cũng không phải cùng một bộ, lẫn nhau vẫn có chút kè hờ, giờ dung hợp thành 1 không những đẳng cấp đề thăng mấy lần mà còn hoàn mỹ bổ khuyết những lỗ hổng đó. Địa giai so với Huyền giai chênh lệch cũng không phải đơn giản là 1 cấp như vậy...

Còn có Tụ Lôi Chương và Lôi Hồ Trảo dù đều là công kích đầu kỹ bất quá 1 cái là cận chiến 1 cái là tầm xa, Thiên Lôi Vũ Tiễn mới nhận được tuy cũng là loại tầm xa nhưng là quần thể. Mặc dù có thể dung hợp với Tụ Lôi Chương nhưng đẳng cấp cũng không thể đề thăng bao nhiêu, còn không bằng tách riêng ra sử dụng...

Trong đầu đảo nhanh những ý niệm, Tiêu Lệ mở mắt ra liền nhìn thấy Vô Nhai Tử và Tô Tinh Hà đang mỉm cười nhìn hắn, bất chợt 1 ý nghĩa lóe qua trong đầu Tiêu Lệ.

Hiện tại hắn đã tiếp nhận chức vị chương môn Tiều Dao Phái, Vô Nhai tử xem như nửa cái sư phụ của hắn, hắn cũng muốn thử xem có thể duy trì mạng sống cho lâu hay không.

Trực tiếp nói ý định của mình cho 2 người, Tiêu Lệ mang ra Ngưng Hồn Châu thu linh hồn Vô Nhai Tử vào bên trong, sau đó mang vào trong hệ thống Linh hồn của Vô Nhai Tử chỉ là giả yếu chứ vẫn còn tốt hơn mẫu thân hắn, cũng không có làm vào ngũ say, hắn cẩn thận sắp xếp cho lão 1 gian phòng rồi quay trở ra gặp Tô Tinh Hà.

Cẩn thận an táng thể xác của Vô Nhai Tử, Tiêu Lệ sau khi cân nhắc kỹ lưỡng quyết định mang theo Tô Tinh Hà cùng đi. Vị lung á lão nhân này cũng không phải thực sự cam đắc, chỉ là giả vờ để né tránh Đình Xuân Thu mà thôi, với thực lực của hắn hiện tại cũng không hề e ngại lão độc vật kia. Hơn nữa Tô Tinh Hà trên giang hồ có hiệu là Thông Biện Tiên Sinh, danh tiếng rất tốt, mang theo hắn lợi nhiều hơn hại.

Quay về khách sạn gặp lại Chung Linh, cũng thuận tiện giới thiệu sơ 1 chút, Tô Tinh Hà hiện tại lấy thân phận là quản gia của Tiêu Lệ, Chung Linh cũng không có suy nghĩ nhiều chỉ đoán là Tiêu Lệ vừa trở về nhà, còn vì cái gì không mang nàng đi theo, nàng mới lười đoán, chỉ cần được ở cùng hắn, những thứ khác đối với nàng đều không quan trọng.

Nghỉ ngơi 1 đêm, Tiêu Lệ mang theo Tô Tinh Hà và Chung Linh thẳng hướng Tô Châu, mục tiêu tiếp theo của hắn chính là Mạn Đà Sơn Trang.

Đường lớn đến Tô Châu cũng tương đối bằng phẳng, Tiêu Lệ cũng không thích cưỡi ngựa nên từ hệ thống lấy 1 chiếc Roll-Royce Phantom khiến cho Chung Linh và Tô Tinh Hà hiểu kỳ không thôi.

Tiêu Lệ cũng không vội vàng, dù sao hiện tại còn lâu mới đến thời điểm Cư Ma Trí đại náo Thiên Long tự, hắn vừa đi vừa bồi Chung Linh ngắm phong cảnh, buổi tối thì tranh thủ làm ít chuyện gia tăng độ thân mật với nàng.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, đã nửa tháng trôi qua kể từ khi Tiêu Lệ đặt chân đến Thiên Long đại lục, cuối cùng hắn cũng đặt chân tới vùng đất Giang Nam, nơi được mệnh danh là thánh địa mỹ nữ. Tiêu Lệ cũng không có dựa theo nguyên tác mà là trực tiếp dùng Bạch Tuyết Ma Kính tìm nơi ở của Vương phu nhân.

Sau đó hắn từ hệ thống lấy ra 1 chiếc du thuyền Seven Seas để mang theo Chung Linh và Tô Tinh Hà cùng đi, cái du thuyền này là 1 trong những món đắt nhất hệ thống hiện giờ, giá trị lên tới 300 đơn trị, nếu là lúc trước Tiêu Lệ nhất định không đành lòng đổi lấy bất quá hiện tại hắn đã có hơn vạn đơn trị, tiêu phí 1 ít cũng không hề gì...

Mạn Đà Sơn Trang ẩn sâu trong những hàng cỏ lau rậm rạp, người bình thường là rất khó tìm đến nơi đây bất quá nhờ vậy nơi này canh phòng không tính là nghiêm ngặt nếu không phải nói là lỏng lẻo.

Chẳng qua dù có canh phòng cẩn mật đến đâu đi nữa thì với tông sư cao thủ như Tiêu Lệ, bọn họ bất quá cũng chỉ là 1 đám gà đất chó sành, chẳng hề có chút tác dụng nào.

Cho Seven Seas nấp vào 1 bụi cỏ lau khá lớn, Tiêu Lệ để lại Chung Linh và Tô Tinh Hà nghỉ ngơi trên du thuyền rồi tự mình mở ra Lôi Bức Thiên Dực

bay vào trong trang. Dựa vào đánh dấu trên bản đồ, Tiêu Lệ dễ dàng tìm được phòng của Vương phu nhân.

Lúc này đã là chiều tà, Vương phu nhân đang ở trong phòng tắm rửa chuẩn bị đi nghỉ ngơi. Tiêu Lệ đang cân nhắc làm sao để không chế nàng thì bất chợt nghe 1 tiếng rên rỉ khe khẽ phát ra từ phòng của Vương phu nhân. Âm thanh mặc dù không lớn nhưng với tông sư như Tiêu Lệ, không khó để nhận ra nàng làm gì trong phòng.

Cẩn thận suy nghĩ, Vương phu nhân hiện tại mới chỉ khoảng 35,36 tuổi, chính là độ tuổi như lang như hổ, lại thêm gần 20 năm nay không được nam nhân chăm sóc, phòng không gối chiếu phải tự mình thỏa mãn mình cũng là hợp tình hợp lý. Nghĩ đến đây, Tiêu Lệ trong lòng đã có kế hoạch.

Lợi dụng Âm Lôi Huyền Bộ, Tiêu Lệ vô thanh vô tức đột nhập vào trong phòng. Có lẽ là do Mạn Đà Sơn Trang từ lâu không có người ngoài, Vương phu nhân cũng không có khóa cửa cẩn thận để cho Tiêu Lệ dễ dàng đắc thủ.

Cẩn thận lấy ra Tuyết Tinh Thảo, Tiêu Lệ khẽ vẩy vào nó 1 ít nước. Cây linh dược này hiện tại chính là bảo bối của hắn, được chăm sóc rất cẩn thận, bình thường đều được trồng ở trong chậu ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Vương Phu Nhân

Chờ 1 lúc cho hương khí màu nhũ bạch lan tỏa khắp căn phòng, Tiêu Lệ cẩn thận đánh giá Vương phu nhân bên trong bồn tắm, chỉ thấy nàng da trắng như ngọc, mắt phượng mày ngài. Nếu không phải là đã biết trước, Tiêu Lệ còn tưởng nàng là tỷ tỷ của Vương Ngữ Yên.

Vương phu nhân bảo dưỡng vô cùng tốt, dù đã gần 40 tuổi lại còn từng sinh con nhưng nhìn qua chỉ như thực nữ 25,26 tuổi kiều mỹ, quyến rũ động lòng người, khiến Tiêu Lệ nhìn mà không ngừng nuốt nước bọt.

Tiếng rên rỉ trong phòng càng lúc càng lớn, dường như do ảnh hưởng của Tuyết Tinh Thảo nên Vương phu nhân trở nên rất miễn cảm, bình thường nàng chỉ cần đạt tới cao triều là có thể miễn cưỡng thỏa mãn, không hiểu sao hôm nay đã liên tục 2 lần rồi mà vẫn còn thấy khó chịu.

Tiêu Lệ thấy nàng đã bắt đầu động tình thì không tiếp tục ẩn nấp nữa, từ từ tiến về phía bồn tắm. Vương phu nhân hiện tại đang là khô nóng khó nhịn, nhìn thấy Tiêu Lệ liền như hổ đói vô mồi lao về phía hắn đòi tay ngọc dùng sức xé nát quần áo của hắn tìm tới long thương hung mãnh bên trong.

Tiêu Lệ cũng không có để cho Vương phu nhân đàn áp mình mà chủ động đè nàng xuống, nhét cây long thương đang hùng hùng hổ hổ vào trong miệng nàng. Vương phu nhân cũng cực kỳ phối hợp, ra sức bú mút khiến cho Tiêu Lệ cực kỳ thoải mái tiêu hồn, đại long thương ngày càng cứng rắn.

Được Vương phu nhân hầu hạ 1 lúc, Tiêu Lệ không nhịn được nữa rút long thương ra khỏi miệng nàng tìm tới chốn đào nguyên mà rong ruổi. Vương phu nhân dù đã là gái 1 con nhưng mật động vẫn vô cùng khát khao như xử nữ khiến Tiêu Lệ càng thêm hưng phấn, không ngừng ra sức chinh phạt, âm thanh nữ nhân rên rỉ cùng tiếng nam nhân thở dốc liên tục vang lên trong phòng.

Liên tục đại chiến 300 hiệp, Vương phu nhân lần thứ 9 đạt tới cao triều nằm xụi lơ trong lòng Tiêu Lệ. Hắn cũng đã đạt tới đỉnh điểm liên tăng nhanh tốc độ chẳng bao lâu thì phóng xuất toàn bộ tinh hoa vào trong cơ thể nàng.

Ôm người ngọc trong lòng, Tiêu Lệ lại bắt đầu không an phận, 2 tay liên tục táy máy trên khắp cơ thể nàng. Vương phu nhân hiện tại dù không còn chút sức lực nào nhưng vẫn còn tỉnh táo, nhìn thấy Tiêu Lệ liên tục đùa nghịch 2 quả cầu thịt của mình thì lờm hờn hờn dỗi.

Mặc dù bị ảnh hưởng bởi Tuyết Tinh Thảo nhưng Vương phu nhân vẫn nhớ rõ những việc vừa làm cùng Tiêu Lệ khiến nàng xấu hổ vô cùng. Bất quá do tác dụng của Đế Nữ Cung, nàng cũng không hận Tiêu Lệ mà trái lại còn có hảo cảm với hắn.

Đoàn Chính Thuần mặc dù tinh thông Nhất Dương Chi, thế nhưng 1 cái Nhất Dương Chi khác của hắn thì không có lợi hại như vậy, chưa lần nào làm cho Vương phu nhân thỏa mãn.

Mà bây giờ Tiêu Lệ mạnh mẽ vui đập nàng khiến cho Vương phu nhân cực kỳ hưởng thụ, mặc dù được lực của Tuyết Tinh Thảo đã qua đi vẫn tiếp tục ghénh đón hắn cùng cây đại long thương công thành phạt tội, chiếm đoạt tất cả của nàng.

Trải qua 1 phen mây mưa, độ thân mật của nàng và Tiêu Lệ đã nhanh chóng tăng lên khiến nàng càng nhìn hắn càng thuận mắt, tâm cũng bắt đầu treo trên người Tiêu Lệ.

_ Nàng có thoải mái không?

Tiêu Lệ cười tà hồi, 2 tay vẫn không ngừng nghỉ xoa nắn 2 trái đào tiên của nàng..

_ Ân, thoải mái lắm... Nhưng mà người là ai? Vì sao lại xuất hiện trong phòng ta?

Vương phu nhân liếc mắt đưa tình đáp...

_ Bóp...Gọi chủ nhân!

Tiêu Lệ vỗ mạnh vào hông nàng ra lệnh!

_ Ân... chủ nhân!

Vương phu nhân khẽ rên 1 tiếng, ngoan ngoãn đáp lại!

_ Ta tên là Tiêu Lệ, từ hôm nay ngươi...là của ta mà... Mạn Đà Sơn Trang này... cũng là của ta.... ngươi có phản đối?

Tiêu Lệ tiếp tục xoa bóp ngọc nhũ của nàng, tay kia tìm tới bên dưới đào nguyên màu mỡ dùng sức đào móc khiến cho Vương phu nhân liên tục rên rỉ cầu xin tha thứ...

_ U...ừ.... chủ nhân...xin tha cho ta đi... chủ nhân muốn gì cũng được hết....

Vương phu nhân động tình đáp lại, hiện tại mặc dù nàng rất muốn Tiêu Lệ tiếp tục "hành hạ" nàng, thế nhưng mà lực bất tòng tâm, vừa nãy đại chiến quá mãnh liệt hiện tại bên dưới nàng vẫn còn sưng lên...

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Mạn Đà La Vương, ban thưởng: Trú Nhan Đan lv3, 200k exp, 2k đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp tứ tinh Đấu Sư, ban thưởng: 1000 đơn trị.

Trú Nhan Đan lv3 - giúp nữ nhân có thể duy trì dung nhan trăm năm không đổi

Nghe tiếng thông báo của hệ thống, Tiêu Lệ khá mừng rỡ, hắn cũng chỉ định thử 1 chút không ngờ nhiệm vụ này lại đơn giản như vậy, chỉ cần thu phục Vương phu nhân là được.

Nhìn tác dụng của Trú Nhan Đan, Tiêu Lệ trực tiếp thưởng nó cho Vương phu nhân khiến nàng mừng rỡ không thôi. Nữ nhân nào chẳng muốn thanh xuân vĩnh trú, dù tác dụng của nó chỉ duy trì trăm năm, thế nhưng ở đại lục này nào có mấy người sống qua trăm tuổi...

Ting, chúc mừng ngài thành công ban thưởng tỷ nữ 1 viên Trú Nhan Đan đề thăng 18 điểm thân mật.

Những nữ nhân đã xác lập quan hệ với hắn mà chưa được phong tước đều bị hệ thống coi là tỷ nữ. Tiêu Lệ cũng không ngờ chỉ tặng cho nàng 1 viên Trú Nhan Đan lại khiến độ thân mật đề thăng gần 20 điểm hiện tại đã đạt tới 53 điểm... còn cao hơn cả Chung Linh và Tiêu Ngọc... khiến hắn phải suy nghĩ lại cách tăng độ thân mật cho các nữ nhân của mình.

Hiện tại đạt tới Đấu Sư hắn đã có thể đi tới tầng 2 của Kỳ Trân Các, nơi đây có thêm càng nhiều loại đan dược hữu dụng mà trong đó có 1 số loại đan dược đặc thù cho nữ nhân... lúc đầu hắn cũng không để ý lắm mấy loại "mỹ phẩm" thế nhưng hiện tại không thể không nghiên cứu kỹ.

Thử đổi ra 1 bình Tú Dung Đan lv2, 1 hộp Xuân Ngọc Tán lv2 cùng với 1 số loại sơn môi, nước hoa... cao cấp ở Trái Đất cho Vương phu nhân khiến nàng vô cùng thích thú, cũng chủ động dâng lên môi thơm để hầu hạ Tiêu Lệ. Thử kiểm tra 1 chút, mặc dù tác dụng những thứ này không có khủng khiếp như Trú Nhan Đan nhưng tổng cộng cũng đề thăng đến 10 điểm thân mật lên tới...

Vương phu nhân hiện tại đã toàn tâm toàn ý đối với Tiêu Lệ, cũng không còn chút lưu luyến Đoàn Chính Thuần, yên tĩnh nằm dựa vào trong lòng hắn. Tiêu Lệ cũng không vội vã, đã chiếm được Mạn Đà Sơn Trang, những bước tiếp theo liền trở nên dễ dàng rồi. Trước mắt là Vương Ngữ Yên, sau đó là A Chu, A Bích, Mộc Uyển Thanh... thậm chí là mấy mỹ nữ bên trong sơn trang hắn cũng không định bỏ qua...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Đại Chiến Ngũ Nữ

Ôm Vương phu nhân ngủ 1 giấc đến sáng hôm sau, Tiêu Lệ trước tiên đùa giỡn cùng nàng 1 phen rồi lập tức trở về Seven Seas đón Chung Linh và Tô Tinh Hà.

Trở lại Mạn Đà Sơn Trang, Vương phu nhân đã sớm mang người ra nghênh tiếp, nàng cũng công khai quan hệ với Tiêu Lệ và tuyên bố hắn sẽ là chủ nhân mới của nơi đây.

Điều này tuy có làm mọi người bất ngờ thế nhưng lúc bình thường Vương phu nhân ở Mạn Đà Sơn Trang chính là quyền uy tuyệt đối, quyết định của nàng cũng không có ai dám nghi ngờ. Bởi vậy Tiêu Lệ rất thuận lợi liền trở thành trang chủ của Mạn Đà Sơn Trang, mà Tô Tinh Hà thì chân chính trở thành quân gia của hắn.

Mạn Đà Sơn Trang trên dưới chỉ có khoảng trăm người, Tiêu Lệ tiến hành phân loại một chút, chọn ra những nữ tử trẻ trung xinh đẹp tiến hành 1 đợt huấn luyện đặc biệt, tổng cộng có 69 người cùng với Vương Ngữ Yên.

Từ hệ thống đổi ra 1 ít huyền giai công pháp cùng đấu kỹ, cộng thêm các loại đan dược phụ trợ, Tiêu Lệ bắt đầu đào tạo đội thân vệ đầu tiên cho mình.

Vương Ngữ Yên thiên phú vô cùng tốt nhưng lại không thích tu luyện, Tiêu Lệ đành phải cho Vương phu nhân ra mặt bắt ép nàng đi vào khuôn khổ.

Quá trình huấn luyện diễn ra cũng tràn ngập kích thích, tên sắc lang như Tiêu Lệ tất nhiên cũng không an phận, thường xuyên tranh thủ cơ hội sàm sỡ các nàng...

Hắn còn đặc biệt đề ra 1 ít chế độ thưởng phạt, phần thưởng đương nhiên là Tú Nhan Đan, Xuân Ngọc Tán cùng các loại son môi, nước hoa... còn hình phạt thì là... phải "thôi tiêu" cho hắn.

Nửa tháng tiếp theo của Tiêu Lệ trôi qua khá an nhàn. Ban ngày thì huấn luyện thuộc hạ, cũng tiện thể bồi dưỡng tình cảm với Vương Ngữ Yên. Ban đêm thì nhất long chiến song phượng cùng Vương phu nhân và Chung Linh.

Hắn cũng không phải đã quên Hồng Diệp và Tiêu Ngữ mà là cấp bậc Cung Tàn có khá nhiều hạn chế, mỗi tháng chỉ có thể triệu hoán 1 lần, sau khi các nàng rời khỏi cung thì hắn lại phải đợi thêm 1 tháng...

Hôm nay là vừa tròn 1 tháng kể từ ngày Tiêu Lệ đặt chân tới thế giới này, hắn quyết định bỏ ra 3000 đơn trị phong tước cho Vương phu nhân, Chung Linh và cả Tiêu Ngọc trở thành Cung Tàn rồi triệu hoán bọn họ cùng với Tiêu Ngữ, Hồng Diệp vào bên trong Đế Nữ Cung...

Tiêu Ngữ và Hồng Diệp vừa nhìn thấy Tiêu Lệ thì vội vàng lao nhanh tới ôm chặt cánh tay hắn liên tục kể khổ, 1 tháng nay 2 nàng không được Tiêu Lệ chăm sóc đã sớm ruộng hoang khô hạn, nếu không phải nơi này vẫn còn những người khác thì 2 nàng đã sớm lột sạch Tiêu Lệ rồi...

Hiện tại ở Đấu Khí đại lục là ban đêm, 2 nàng cũng vừa thay quần áo ngủ chuẩn bị nghỉ ngơi thì được Tiêu Lệ triệu hoán, quần áo cực kỳ khêu gợi khiến Tiêu Lệ nhìn mà cả người nóng lên, tiểu Tiêu Lệ bắt đầu biểu tình...

Tiêu Ngọc, Chung Linh và Vương phu nhân thì khá là ngạc nhiên, Tiêu Lệ cũng đơn giản giải thích 1 chút với các nàng cũng giới thiệu các nàng với nhau.

Có tác dụng của Đế Trụ, các nàng cũng hoàn toàn hòa thuận không có ghen tỵ hay xích mích gì với nhau khiến Tiêu Lệ an tâm không ít. Đối với 1 tên sắc lang như hắn thì chuyện đầu đầu nhất chính là các nữ nhân đầu đầu với nhau, cũng may là chuyện đó cũng không xuất hiện...

Sau màn chào hỏi kết thúc tất nhiên là đến tiết mục chính, Tiêu Lệ 1 mình đại chiến 5 nữ nhưng không hề rơi vào thế hạ phong, lần lượt đánh gục từng nàng.

Đề Tiêu Lệ bắt ngờ chính là Tiêu Ngọc nha đầu này lại là người cuồng nhiệt nhất. Tiêu Lệ ra ngoài lịch lãm đã gần nửa năm, cũng không có dẫn theo nàng khiến cho Tiêu Ngọc bình thường đều cực kỳ nhưng nhớ. Hôm nay vừa gặp được hắn liền triệt để hóa chaos...

Một đêm phong ba bão táp đi qua, Tiêu Lệ thoải mái nằm ôm mấy nữ nhân lẳng lặng nghe các nàng kể về tình hình Tiêu Gia và Lôi Xà Trại...

Hiện tại Tiêu Ngọc đã đạt tới 8 đoạn đấu khí, trở thành ngôi sao mới trong gia tộc còn Tiêu Viêm thì đã mất hết đấu khí trở thành tên phế vật bị cười chê, bất quá hắn vẫn còn chưa bị mọi người chế giễu quá đáng, dù sao cũng mới chỉ vài tháng, còn chưa biết được có trị khỏi quái bệnh hay không...

Lôi Xà Trại thì không có gì đặc biệt chính là đang bình ổn phát triển, quy mô hiện tại đã hơn trăm người. Có Huyền giai và Hoàng giai công pháp, đấu kỹ hấp dẫn, cộng thêm lượng lớn các loại đan dược, trang bị, lượng người muốn đầu nhập vào Lôi Xà Trại là cực kỳ đông đảo. Nếu không phải chiến lực cao tăng không đủ, Lôi Xà Trại sợ là đã sớm trở thành đệ nhất thế lực ở Thanh Sơn Trấn.

Cùng 5 nữ ngủ 1 giấc đến sáng, Tiêu Lệ dưới sự hầu hạ của các nàng chậm rãi mặc quần áo rồi cùng nhau ăn sáng, thức ăn trong hệ thống cực kỳ ngon, Tiêu Lệ cũng là gần đây mới phát hiện.

Dặn dò một chút Tiêu Ngọc, Tiêu Ngữ và Hồng Diệp các nàng, cũng nói với các nàng về quy định triệu hoán của Đế Nữ Cung, Tiêu Lệ liền để các nàng quay về Đấu Khí đại lục còn mình và Chung Linh, Vương phu nhân cũng trở về Mạn Đà Sơn Trang.

Hiện tại, Mạn Đà Sơn Trang đã phát triển thành 1 trong các thế lực hàng đầu ở Giang Nam, đặc biệt là ở phương diện thu thập tin tức. Nhờ vào những đấu kỹ, công pháp cùng các loại trang bị đặc thù từ trong Kỳ Trân Các của Tiêu Lệ, tổ chức Mạn Đà La do hắn xây dựng hầu như bao phủ toàn bộ cả 1 vùng Giang Nam rộng lớn. Hơn nữa đang không ngừng mở rộng ra phía bắc...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Đi Tắm Biển

Thời gian nhàn nhã trôi qua, ngày hôm nay Mạn Đà Sơn Trang chào đón 3 vị khách đặc biệt chính là Đoàn Dự và A Chu, A Bích.

Đoàn Dự từ lần được Tiêu Lệ cứu đã quay về nhà tìm cha hấn học nghệ, hơn nữa mặc dù không học được Bắc Minh Thần Công nhưng thực lực hiện tại của hấn còn mạnh hơn trong nguyên tác, Lục Mạch Thần Kiếm cũng sử dụng rất thành thạo chứ không còn lúc linh lúc lại không linh.

Tiêu Lệ cũng không để hấn có cơ hội gặp Ngự Yên đã sai người tống khứ về Đại Lý rồi bắt đầu nghĩ về kế hoạch "ăn 3" thần thánh của mình. Vương Ngự Yên đã sớm bị hấn dạy dỗ ngoan ngoãn, chỉ là còn chưa muốn "ăn" vội.

A Châu mặc dù tình quái nhưng lại là người giàu tình cảm, Tiêu Lệ cũng đã có biện pháp. Chỉ có A Bích không ngờ lại khó khăn nhất, bởi vì nàng cực kỳ sùng bái Mộ Dung Phục, chẳng khác nào Sky sùng bái Sơn Tùng.

A Bích dung mạo cũng không phải là loại khuynh quốc khuynh thành như Vương Ngự Yên, nhưng phần ôn nhu và dịu dàng của nàng chính là mẫu "vợ hiền" trong mơ của nam nhân. Nếu không phải Tiêu Lệ đã quyết định tiêu diệt Mộ Dung gia, hấn có lẽ sẽ để cho nàng thành 1 đôi với Mộ Dung Phục như trong nguyên tác.

Nghĩ đi nghĩ lại cũng không có biện pháp, Tiêu Lệ quyết định cứ để mọi chuyện thuận theo tự nhiên. Dù sao nhiệm vụ cũng không yêu cầu thu A Bích, hấn sẽ để cho nàng tự lựa chọn hạnh phúc của mình.

Tính toán thời gian, thời điểm Tiêu Phong bị phản bội cũng sắp đến, Mạn Đà La cũng thông báo cho hấn bọn bang chúng cái bang đang tụ họp về Tô Châu, cũng là thời điểm tạm rời khỏi Mạn Đà Sơn Trang rồi.

Mang theo Chung Linh, Vương phu nhân, Vương Ngự Yên, A Chu, A Bích các nàng cùng nhau đi ra ngoài du lịch, Tiêu Lệ để cho Tô Tĩnh Hà ở lại coi sóc Mạn Đà Sơn Trang. Vẫn còn cách 1 khoảng thời gian, Tiêu Lệ cũng không quá vội vàng, trước hết mang các nàng đi tắm biển 1 phen.

Cả 5 người đều là dạng khuê nữ điển hình, rất ít bước chân ra khỏi nhà, dù là Vương phu nhân cũng thế. Tiêu Lệ cực kỳ gian tà từ trong hệ thống lấy ra 1 ít đồ tắm sexy, bikini 2 mảnh cho Vương phu nhân và Chung Linh mặc thử, cả Vương Ngự Yên cũng không thoát, chỉ có A Châu và A Bích là được tự do lựa chọn.

Chung Linh thuộc loại đồng nhan cự nữ, được Tiêu Lệ dày công chăm sóc, hiện giờ 2 quả đào của nàng đã đạt đến cỡ D. Vương phu nhân cũng không kém bao nhiêu, nhìn 2 nàng mặc bikini 2 mảnh lượn qua lượn lại khiến Tiêu Lệ tổn không ít máu mủi.

Vương Ngự Yên không hổ là "thần tiên tỷ tỷ" mặc dù ngực không có to như mẹ nàng và Chung Linh, nhưng vóc dáng cực kỳ hoàn hảo, cộng thêm khuôn mặt thanh lệ thoát tục như tiên nữ hạ phàm. So với nàng, cái gì kiều nữ, cái gì hoa hậu, đều là gái quê lên thành phố.

A Châu thì khá bạo dạn, cũng lựa chọn 1 bộ đồ tắm cực kỳ mát mẻ khiến Tiêu Lệ được 1 phen no mắt. Chỉ có A Bích là tương đối bảo thủ, nàng lúc đầu là nhất quyết không chịu mặc.

Có thể nhìn thấy 4 nữ còn lại, ngay cả Vương phu nhân đều cực kỳ thích thú, cuối cùng nàng vẫn không tránh khỏi hiếu kỳ, nhưng chỉ là chọn 1 bộ áo tắm liền thân, che đi hầu hết da thịt trắng nõn khiến Tiêu Lệ có chút tiếc nuối.

Trải qua thời gian dài ở chung, A Châu và A Bích đều đã dần có hảo cảm với Tiêu Lệ. A Bích dù trong lòng đã có Mộ Dung Phục bất quá chỉ là tình đầu chớm nở chứ không đến mức khắc cốt铭心. Còn A Châu thì hiện tại hoàn toàn là 1 tờ giấy trắng, chính là thời điểm thiếu nữ sùng bái anh hùng.

Tiêu Lệ sau khi dùng Bách Mị Đan thì mị lực đã tăng lên rất nhiều khiến cho vẻ ngoài của hấn ngày càng trở nên phong thần tuấn lãng, cộng thêm việc đã tu luyện tới tầng thứ 2 của Thanh Long bí pháp - Thanh Long Ngự Nữ Kinh - khiến cho khí chất của hấn cũng trở nên cực kỳ xuất chúng, dễ dàng hấp dẫn mọi nữ nhân.

Vương Ngự Yên và A Bích lúc trước sùng bái Mộ Dung Phục là bởi vì các nàng hầu như rất ít ra bên ngoài. Mộ Dung Phục chính là nam nhân xuất sắc nhất mà các nàng từng gặp.

Hiện tại Tiêu Lệ so với Mộ Dung Phục, dù là thực lực, tài trí hay là thần thái đều vượt trội không biết bao nhiêu lần. Bởi vậy khiến cho hình ảnh cao lớn của Mộ Dung Phục trong lòng các nàng dần dần sụp đổ...

Biển ở đây rất đẹp, nước không quá sâu mà lại trong vắt, có thể thấy từng rạn san hô lung linh huyền ảo, các loài cá đủ loại màu sắc đang tung tăng bơi lội... cũng không có bị ô nhiễm và tràn ngập rác thải như biển ở Trái Đất, hơn nữa lại cực kỳ vắng vẻ. Có lẽ vì trên đại lục này không thịnh hành chuyện tắm biển...

Cùng 5 nữ nhân như hoa như ngọc đùa giỡn quên trời đất, chẳng mấy chốc sắc trời đã chuyển hồng, Tiêu Lệ lấy từ hệ thống 1 cái lều du lịch cỡ lớn cùng với đầy đủ giường, đệm và các loại đồ dùng cần thiết rồi để các nàng dạo quanh bờ biển tìm ít trái cây và rau củ, còn hấn thì đi đến gò đá gần đó để tìm bắt ít cá.

Đồ ăn từ hệ thống mặc dù rất ngon thế nhưng dù sao vẫn là đồ làm sẵn, đã đi biển thì phải nướng cá đốt lửa trại mới thú vị. Tiêu Lệ lấy ra Lôi Xà Thương làm xiên cá, lại lợi dụng lôi đầu khí làm chúng tê liệt để dễ dàng bắt được. Hấn cũng không có bắt nhiều, chỉ khoảng 7,8 con, sau đó lại đi dọc bờ biển đào ít sò.

Dưới ánh chiều tà, Tiêu Lệ ngồi trên 1 tảng đá, đầu gối lên núi non hùng vĩ của Vương phu nhân, 1 tay ôm eo thon mềm mại của Vương Ngự Yên, tay kia không ngừng trêu chọc cặp ngọc tho của Chung Linh khiến cho nàng liên tục cười khúc khích. A Chu và A Bích ở bên cạnh cũng đang hí hục làm sạch cá, sò và rau quả...

Chương 29: Dạ Âm Xà

Tà dương dần dần chìm xuống biển nhường chỗ cho màn đêm đen huyền ảo xâm lấn khắp không gian. Mọi người quây quần bên 1 đồng lửa lớn, những con cá được làm sạch và chế biến cẩn thận cắm xung quanh đồng lửa, sò và mấy loại rau củ thì được nướng trên 1 đồng lửa nhỏ bên cạnh.

Có lẽ vì lần đầu được cắm trại trên bãi biển nên mấy nữ nhân đều cực kỳ hưng phấn, ngay cả Vương phu nhân cũng như quay lại tuổi thanh xuân vô lo vô nghĩ của nàng... Không 1 ai hay biết nguy hiểm đang rình rập xung quanh như những con sóng ngầm chỉ chờ lao khỏi biển đen cuốn phăng mọi thứ...

Tiểu hồng lang cũng sớm được thả ra bên ngoài, đang không ngừng chạy khắp xung quanh nghịch ngợm. Lúc còn ở Mạn Đà Sơn Trang hàng này cực kỳ được các nữ nhân chào đón, thường xuyên chui vào lòng các nàng làm nũng. Cũng còn tốt nó là giống cái, nếu không Tiểu Lệ sớm đã cho vào lồng sắt giam lại..

Bất chợt tiểu hồng lang chạy xung quanh hần không ngừng sủa (thực ra là tru)... Tiểu Lệ cũng chỉ nghĩ là nó đang đùa giỡn mà không phát giác được có 1 mùi hương rất nhẹ không ngừng lan tỏa trong không khí.

Mùi hương này vô hình vô sắc, lại chỉ ảnh hưởng đến mấy nữ nhân nên Tiểu Lệ không để ý được là tối nay các nàng hưng phấn quá mức bình thường, kể cả 1 nữ nhân ôn nhu như A Bích cũng trở nên cực kỳ cuồng dã...

Bất chợt, Tịch Tà Yêu Lôi vốn ngủ say rất lâu bên trong cơ thể bắt đầu di động. Lúc đầu chỉ là 1 chút, Tiểu Lệ không quá chú ý, nhưng nó phản ứng càng ngày càng mãnh liệt, thậm chí có xu hướng vượt khỏi tầm kiểm soát của Tiểu Lệ để ra bên ngoài như là có thứ gì đó đang hấp dẫn nó...

_ Tịch Tà Yêu Lôi chuyên khắc chế tà vật, cũng lấy tà vật làm thức ăn, chắc chắn quanh đây có thứ làm nó hứng thú, nếu không nó cũng không lồng lộn lên như vậy...

Một giọng nói quen thuộc mà đã lâu Tiểu Lệ không nghe thấy chợt vang lên trong đầu Tiểu Lệ. Từ lúc vào Thiên Long đại lục đến nay hần cũng không có nhìn thấy nàng, dù là lúc vào trong hệ thống nên hần còn tưởng là nàng cũng không có xuyên việt theo hần...

_ Linh Nhi, người biến đâu mất tiêu cả tháng nay vậy?

Tiểu Lệ giống như người anh trai khó tính trách mắng em gái trốn nhà đi chơi.

_ Chuyện đó để sau đi, hiện giờ chủ nhân nên giải quyết nguy hiểm trước đã.

Linh Nhi giọng nói hơi nghiêm trọng khiến Tiểu Lệ không thể không ngưng thần mà chú ý xung quanh. Không nhìn còn không thấy, xung quanh bọn họ từ lúc nào đã âm thầm xuất hiện 5 bóng đen bao vây cả 6 người lại, tiểu hồng lang nãy giờ sủa inh ỏi có vẻ là để cảnh báo hần...

Mấy bóng đen càng ngày càng gần, dựa vào ánh lửa chập chờn, Tiểu Lệ nhận ra đây là 5 con rắn khá to cỡ như Anacoda đang dùng đôi mắt màu đỏ sậm nhìn chằm chằm bọn hần, 1 con có vẻ là thủ lĩnh dùng sức cắn về phía Chung Linh đang dần mất đi lý trí.

Tiểu Lệ phản ứng cực nhanh, chân đạp Âm Lôi Huyền Bộ, 1 tay vận Tụ Lôi Chương công kích về phía con rắn, tay còn lại ôm eo Chung Linh kéo nàng ra khỏi vùng nguy hiểm.

Nhìn thấy 4 con rắn còn lại cũng bắt đầu rục rịch, Tiểu Lệ vội vàng tung ra 1 chiêu Thiên Lôi Vũ Tiền để cầm chân chúng nó rồi nhanh chóng gom 5 nữ lại 1 chỗ, cũng mở ra Huyền Quy Kết Giới để bảo hộ các nàng.

Làm xong mọi chuyện, Tiểu Lệ bắt đầu nghiêm túc đánh giá mấy con rắn trước mặt. Dùng Giám Định Thuật 1 lúc 5 con, hần mau chóng thu được kết quả.

Ting, thông tin ma thú!

Dạ Âm Xà (thủ lĩnh) - cấp 18

Một loài ma thú cấp thấp xà tộc, thường đi theo nhóm 3-5 con, thích trú ẩn trong những rạn san hô. Chúng thường tiết ra 1 chất khí kích thích các loài khác tụ tập đến giao phối rồi bắt ngờ tấn công hạ gục con mồi.

Dạ Âm Xà - cấp 16

Một loài ma thú cấp thấp xà tộc, thường đi theo nhóm 3-5 con, thích trú ẩn trong những rạn san hô. Chúng thường tiết ra 1 chất khí kích thích các loài khác tụ tập đến giao phối rồi bắt ngờ tấn công hạ gục con mồi.

Dạ Âm Xà - cấp 16

Một loài ma thú cấp thấp xà tộc, thường đi theo nhóm 3-5 con, thích trú ẩn trong những rạn san hô. Chúng thường tiết ra 1 chất khí kích thích các loài khác tụ tập đến giao phối rồi bất ngờ tấn công hạ gục con mồi.

Dạ Âm Xà - cấp 16

Một loài ma thú cấp thấp xà tộc, thường đi theo nhóm 3-5 con, thích trú ẩn trong những rạn san hô. Chúng thường tiết ra 1 chất khí kích thích các loài khác tụ tập đến giao phối rồi bất ngờ tấn công hạ gục con mồi.

Dạ Âm Xà - cấp 16

Một loài ma thú cấp thấp xà tộc, thường đi theo nhóm 3-5 con, thích trú ẩn trong những rạn san hô. Chúng thường tiết ra 1 chất khí kích thích các loài khác tụ tập đến giao phối rồi bất ngờ tấn công hạ gục con mồi.

Thảo nào nơi đây không 1 bóng người, thì ra là có ma thú nguy hiểm như vậy, hẳn còn tưởng người ở đại lục này không biết tầm biển. Lũ rắn này nấp trong những rạn san hô đẹp đẽ, lại phóng thích xuân độc để dẫn dụ con mồi rồi bất ngờ tập kích.

Tiêu Lệ sở hữu Thanh Long bí pháp, căn bản không hề e ngại chút xuân độc cấp thấp này, rất dễ dàng liên tỉnh lọc sạch sẽ. Có điều bản thân bọn rắn này cũng không dễ đối phó, 5 con phối hợp chặt chẽ, dù là Đấu Sư cũng không dễ dàng đánh bại được chúng, đặt ở nơi này hoàn toàn là tồn tại như boss...

Đây là lần đầu tiên Tiêu Lệ 1 mình đối chiến nhiều ma thú như vậy, trước đây dù thường hay làm nhiệm vụ săn giết bắt quá hẳn toàn là chơi hội đồng, không ngờ lần này phong luân thủy chuyển, hẳn cũng phải chịu cảnh bị người... à không bị rắn hội đồng..

Hít sâu 1 hơi để ép hưng phấn trong lòng, Tiêu Lệ lập tức triệu hoán Lôi Xà Thương và Thanh Minh Giáp, chân đạp Âm Lôi Huyền Bộ xông thẳng về phía bọn rắn. Thiên Lôi Tiền Vũ liên tục phóng ra khiến lũ rắn vô cùng vất vả chống đỡ. Thứ này dù là đại chiêu lớn nhất của Tiêu Lệ nhưng mà cuối cùng vẫn chỉ là Huyền giai, với thực lực của hắn hiện tại có thể dùng khá thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Dã Chiến

Dạ Âm Xà khả năng ẩn nấp rất tốt nhưng né tránh không phải quá linh hoạt, bắt quá có 1 con đầu lĩnh, bọn nó phối hợp rất tốt, Tiêu Lệ cũng chưa hề gây được tổn thương nào nghiêm trọng cho chúng. Tiêu Lệ thấy thế thì bắt đầu tập trung tấn công con đầu lĩnh.

Tụ Lôi Chưởng mặc dù chỉ là Huyền giai sơ cấp nhưng ưu điểm là tích tụ lôi lực rất nhanh, hơn nữa lại có thể kết hợp với Lôi Xà Thương, tụ thành 1 tiểu lôi cầu ở đầu mũi thương.

Dựa vào thân pháp vượt trội và độ sắc bén của Lôi Xà Thương để phá lớp vảy của Dạ Âm Xà, Tiêu Lệ để lại vô số vết thương trên người nó, tiểu lôi cầu ở đầu mũi thương nổ tung trong cơ thể nó khiến nó vô cùng chật vật.

Dạ Âm Xà dù sao vẫn chỉ là động vật thủy sinh, bị lôi đầu khí của Tiêu Lệ hành hạ 1 thời gian đã bắt đầu trở nên chậm chạp, cũng không còn linh hoạt hỗ trợ lẫn nhau như lúc này.

Giao chiến liên tục, kỹ năng chiến đấu của Tiêu Lệ cũng nhanh chóng đề thăng, hẳn thử nghiệm dùng Lôi Xà Thương để phóng ra Thiên Lôi Vũ Tiền.

Lúc đầu có hơi trúc trắc, liên tục đánh hụt, bắt quá theo thời gian, Tiêu Lệ bắt đầu nắm giữ tốt kỹ xảo, thậm chí hắn còn phát hiện ra Thiên Lôi Vũ Tiền có thể khống chế số mũi tên công kích, số mũi tên càng ít thì tốc độ càng nhanh.

Liên tục đâm ra 9 thương vào con đầu lĩnh, đặc biệt 1 thương cuối cùng xuyên qua mắt nó đâm thẳng vào não, Tiêu Lệ cuối cùng cũng tiêu diệt được mục tiêu khó nhất.

Con đầu lĩnh vừa chết đi, 4 con còn lại chẳng khác nào rắn mất đầu, liên tục xông loạn, Tiêu Lệ chẳng mất bao nhiêu thời gian liền giải quyết sạch sẽ.

Nhìn lại thanh kinh nghiệm, không ngờ đề thăng gần 5 vạn exp khiến Tiêu Lệ hơi giật mình, trước đây hắn giết nhị giai ma thú Bạch Băng Viên cũng không có nhiều như vậy a.

_ Đó là vì trước kia chủ nhân toàn đợi last hit nên kinh nghiệm ít là phải, không chiến đấu thì đào đâu ra kinh nghiệm mà đòi nhiều, này cũng không phải chân chính là game nha...

Linh Nhi nhanh chóng giải thích nghi hoặc cho hắn, hóa ra là kinh nghiệm được là được chia cho hắn theo công sức hắn bỏ ra, nếu biết sớm hắn đã lên cấp nhanh hơn rồi...

Mấy con rắn này mặc dù chỉ là nhất giai nhưng Tiêu Lệ cũng không lãng phí, toàn bộ thu vào Tầng Bảo Khố của hệ thống. Trước đây, hắn chỉ giết ma thú để làm nhiệm vụ nên bị hệ thống lấy sạch, chưa từng có chiến lợi phẩm như bây giờ.

Thu thập xong tàn cuộc, Tiêu Lệ nhanh chóng quay về chỗ mấy nữ. Có Huyền Quy Kết Giới bảo vệ, các nàng cũng không gặp phải nguy hiểm gì, bất quá đều bị ảnh hưởng xuân độc của Dạ Âm Xà, tình hình cũng không mấy ổn. Thứ này không giống Tuyết Tinh Thảo, được lực không thể tự tản đi mà phải dựa vào nam nhân để giải độc.

Tiêu Lệ cũng không chần chờ nữa, nhanh chóng đi vào kết giới để "giải độc" giúp các nàng. Huyền Quy Kết Giới có 1 ưu điểm rất tốt là hắn có thể tùy ý xuất nhập mà không cần phải mở ra kết giới.

Nhìn Ngừ Yên, A Châu, A Bích không ngừng thở dốc rên rỉ nhưng lại không biết làm sao để giảm bớt khó chịu, Tiêu Lệ cảm thấy hơi đau lòng. Hắn đã sớm muốn "ăn" các nàng, chỉ là chưa tìm được thời cơ thích hợp, bất quá hôm nay là tình thế bất buộc, hắn cũng không phải đắn đo nữa.

Bên trong kết giới, bikini vương vãi khắp nơi, dù là trời tối ở bãi biển khá lạnh, bất quá có lửa trại ấm áp, các nàng cũng chỉ khoác thêm 1 cái áo khoác mỏng và quần khăn tắm quanh hông, rất dễ dàng liên bụng ra.

Vương phu nhân và Chung Linh đã sớm hưởng qua trái cấm, cũng không có quá xấu hổ, 1 tay cố gắng xoa nắn ngọc nhũ to mọng, tay còn lại lần xuống bên dưới tìm kiếm chốn đào nguyên đã sớm ướt đầm như sương mai.

Ngừ Yên, A Châu, A Bích thì e ấp hơn, bất quá bikini cũng đã bị tuột xuống lúc nào không hay khiến Tiêu Lệ nhà ta 2 mắt phát hỏa, nhìn chăm chăm vào mấy cặp ngọc nhũ trắng nõn như tuyết đỉnh theo mấy hạt hồng hồng như những đoá sen trên đỉnh Thiên Sơn, vô cùng xinh đẹp.

Tiêu Lệ trước tiên bắt đầu từ Vương Ngừ Yên, nàng đã sớm bị hắn dạy dỗ ngoan ngoãn, vừa thấy Tiêu Lệ tiến lại gần liền chủ động quàng cổ hắn nhiệt tình hôn lấy, chiếc lưỡi thom mềm như con lín xà không ngừng thám hiểm trong khoang miệng Tiêu Lệ.

Vương phu nhân và Chung Linh cũng không yếu thế, nhanh chóng tiến lại gần dùng 4 quả cầu thịt liên tục cọ xát vào lưng Tiêu Lệ. Tiêu Lệ 2 tay xoa nắn 2 quả đào tiên của Ngừ Yên, lưỡi không ngừng quấn lấy lưỡi nàng, đại long thương cứng rắn lần tới mặt động mạnh mẽ tiến công.

Bên dưới nàng đã sớm ướt đầm, đại long thương dễ dàng xuyên phá màn chắn mỏng manh xông thẳng đến tận hoa tâm khiến nàng bật rên lên 1 tiếng dài...

_ AAAAAA....um...um...ur...ur....

Tiêu Lệ ôm lấy cơ thể mềm mại của Ngừ Yên, nhẹ nhàng ngậm lấy 1 viên tiểu Tô Tâm Đan móm cho nàng, bên dưới cũng không ngừng hoạt động, khiến mỹ nhân trong ngực liên tục rên rỉ ý ới.

Có đến 5 nữ nhân cần "giải độc", Tiêu Lệ cũng không kéo dài thời gian, liên tục dùng sức, chẳng mấy chốc đã khiến Ngừ Yên đạt tới đỉnh điểm.

Tạm thời buông Vương Ngừ Yên đã mềm nhũn như đồng bột nhào nằm xụi lơ trên mặt đất, Tiêu Lệ quay sang ôm lấy Chung Linh, đại long thương hùng hổ xông thẳng vào mặt động nhỏ xinh của nàng.

Dù đã được Tiêu Lệ chăm sóc nhiều lần, bất quá do được tiểu Tô Tâm Đan cải tạo, mặt động của Chung Linh vẫn xiết chặt như lần đầu tiểu Tiêu Lệ thám hiểm nơi đó...

Liên tục giữ gần gần cái, Chung Linh cuối cùng cũng đạt đến cao trào. Tiêu Lệ vội vàng rút đại long thương ra đâm vào mặt động của Vương phu nhân như 1 con bạch tuột đang quấn quanh người hắn. Hiện tại các nàng đang trúng độc, hắn cần phải xoạc mỗi người 1 lần để giải độc trước đã.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Cao Triêu Trên Bãi Biển

Kỹ thuật của Vương phu nhân đã sớm thông thạo, 2 chân quắp chặt lấy hông Tiêu Lệ khiến 2 phải liên tục dùng sức đập mạnh, 2 tay nàng ôm chặt lấy Tiêu Lệ, ép 2 quả cầu thịt khổng lồ vào mặt hắn khiến Tiêu Lệ gần như nghẹt thở, tiểu Tiêu Lệ càng thêm hăng hái, dùng sức ngày càng mạnh.

_ U...ur...ur...ur...ur....ur...ur....

Tiêu Lệ liên tục dùng sức tiến vào cơ thể Vương phu nhân khiến nàng thoải mái rên la trên bãi biển vắng không người. Được 1 lúc Tiêu Lệ vỗ mạnh mấy cái vào mông của nàng, Vương phu nhân liền ngoan ngoãn thay đổi tư thế, nằm úp sấp xuống chờ Tiêu Lệ thảo phạt.

Nhìn Ngũ Yên, A Châu, A Bích an tĩnh đi vào giấc ngủ, Tiêu Lê cẩn thận đắp chăn mềm cho các nàng rồi quay lại chiếu cố cho Chung Linh và Vương

phu nhân vẫn còn chưa thỏa mãn đang cố gắng giúp đỡ nhau.

Tiêu Lệ 2 tay ôm lấy 2 cơ thể mềm mại rồi bắt đầu 1 vòng chiến mới, trên bãi biển hoang vắng liên tục vang lên tiếng rên rỉ của nữ nhân xen lẫn những tiếng da thịt chạm vào nhau như 1 bản giao hưởng đầy nhục dục...

Phong ba bão táp qua đi, Tiêu Lệ ôm 2 nàng cũng leo lên giường ngủ 1 giấc thoải mái đến tận khi những tia nắng đáng ghét của mặt trời đánh thức hán dậy...

Vương phu nhân đã sớm tỉnh, bất quá nàng vẫn tiếp tục an tĩnh nằm trong lòng Tiêu Lệ, tận hưởng cảm giác ấm áp của bình minh.

Ngữ Yên, A Châu và A Bích cũng đã tỉnh lại bất quá do tác dụng phụ của xuân độc nên vẫn cực kỳ mệt mỏi, cũng không có rời giường. Còn Chung Linh... đơn giản là 1 con sâu lười ham ngủ...

Vương Ngữ Yên nằm bên cạnh Tiêu Lệ, lén lén ngắm nhìn khuôn mặt đẹp trai của hán, hơi thở như lan thổi vào tai Tiêu Lệ, khuôn mặt cũng dần dần ửng hồng.

Lúc ở Mạn Đà Sơn Trang mặc dù Tiêu Lệ thường xuyên chiếm tiện nghi của nàng, thậm chí còn có mấy lần lợi dụng chỉ điểm đấu kỹ mà vô mộng, sờ ngực nàng... thế nhưng mà cũng không có xấu hổ như tối hôm qua a... hơn nữa lại cùng còn mẫu thân đồng thời... dù đã chuẩn bị tinh thần nhưng nàng vẫn là không ngăn được ngượng ngùng...

A Châu và A Bích cũng lén nhìn Tiêu Lệ, 2 nàng mặc dù là tỷ nữ của Mộ Dung gia bất quá mọi người ở đó cũng chưa từng xem các nàng là tỷ nữ, lão phu nhân còn nói các nàng có thể rời khỏi Mộ Dung gia bất kỳ lúc nào. Hiện tại nếu xác định đi theo Tiêu Lệ thì tất nhiên là phải rời khỏi Mộ Dung gia rồi...

Tiêu Lệ sau khi nghe bắn khoăn của các nàng thì khẽ mỉm cười, 2 nàng dù muốn theo hán nhưng lại không muốn rời bỏ Mộ Dung gia... thế thì cứ xem như cô dâu gả đi là được... bất quá lúc trước hán muốn tiêu diệt Mộ Dung gia... giờ xem như nể mặt mũi của 2 nàng, hán sẽ không tính toán với bọn họ nữa

Với lại, Vương Ngữ Yên cũng đã theo hán, Mộ Dung Phục giờ cũng không còn đáng ngại Tiêu Lệ cũng không muốn làm khó Mộ Dung gia tộc nữa... có điều Mộ Dung Bác hoặc Tiêu Viễn Sơn vẫn phải có 1 người ngã xuống...

Nhìn thấy chúng nữ kể cả Chung Linh đều đã tỉnh dậy, Tiêu Lệ liền dẫn theo 5 nàng tay không tất sát... à nhầm... người không mảnh vải đi xuống tắm biển...

Tiêu Lệ cũng không có giải trừ Huyền Quy kết giới mà còn mở rộng nó ra để đảm bảo không có người hay vật nào có thể quấy rầy hán...

Tiểu hồng lang mặc dù là hóa thuộc tính nhưng cũng không ghét nước, tích cực đùa giỡn cùng Tiêu Lệ và các nàng

Đêm qua khi Tiêu Lệ chiến đấu với lũ Dạ Âm Xà không có nhớ mang nó vào kết giới, nhưng nó rất thông minh, tự biết tìm chỗ nấp đến khi Tiêu Lệ giải quyết xong lũ rắn mới chạy ra nịnh nọt...

_ Nunu lên bờ đi, mảy nghịch nước nhiều quá sẽ cảm đấy...

Tiêu Lệ tóm được tiểu hồng lang rồi ném nó lên bờ cát, nó cũng rất biết nghe lời nằm trên cát sưởi ấm không có tiếp tục xuống biển. À mà nhân tiện thì Nu Nu chính là tên của tiểu hồng lang, đây là tên cún cưng của hán kiếp trước, nghe hơi quái quái nhỉ... bất quá hán thích là được...

Ngữ Yên và A Bích mặc dù rất ngượng ngùng khi phải khóa thân tắm biển như thế này bất quá dưới sự uy hiếp kết hợp đồ ngon đồ ngọt của Tiêu Lệ, các nàng cuối cùng vẫn là không có quá nhiều chống cự...

Sau khi đùa giỡn chán chê trên biển, Tiêu Lệ cùng các nàng lên bờ tắm lại nước ngọt rồi nằm nhàn nhã sưởi nắng.. Nước ngọt từ đâu à? Tất nhiên là từ trong hệ thống rồi!

Nằm trên bộ ngực mềm mại của Chung Linh, hưởng thụ A Châu và A Bích tỉ mỉ xoa bóp, Tiêu Lệ tinh thần thư giãn bắt đầu kiểm tra 1 chút Kim Loan Điện. Hiện tại trên Đế Trụ đã có tổng cộng 8 cái tên, hơn nữa còn phân chia rõ ràng thành 2 mục là Đấu Khí đại lục và Thiên Long đại lục...

Đấu Khí Đại Lục

_ Tiêu Ngữ - thân mật 70 (Hong nhan tri kỷ)

_ Hồng Diệp - thân mật 63 (Hong nhan tri kỷ)

_ Tiêu Ngọc - thân mật 53 (Hong nhan tri kỷ)

Thiên Long Đại Lục

_ Lý Mộng La - thân mật 69 (Hong nhan tri kỷ)

_ Chung Linh - thân mật 54 (Hong nhan tri kỷ)

_ Vương Ngữ Yên - thân mật 23 (Nhu tình mật ý)

_ A Châu - thân mật 21 (Nhu tình mật ý)

_ A Bích - thân mật 12 (Nhu tình mật ý)

A Bích mặc dù vừa trải qua 1 trận mây mưa với Tiêu Lệ nhưng chẳng qua chỉ mới vừa hồi tâm chuyển ý, cả Ngữ Yên và A Châu cũng chỉ mới bắt đầu thích Tiêu Lệ mà thôi.

Chung Linh là người đầu tiên trở thành nữ nhân của hần ở thế giới này nhưng mà Vương phu nhân còn được Tiêu Lệ tặng cho 1 đồng "mỹ phẩm", đặc biệt là "Trú Nhan Đan" bởi vậy điểm thân mật của nàng chỉ xếp thứ 2.

Tiêu Lệ nhìn điểm thân mật cao chót vót của Vương phu nhân mới chợt nhớ ra mình vẫn chưa "tặng quà" cho mấy nữ còn lại. Vội vàng vào hệ thống đổi hết các loại quà có thể tặng mà hần đã tìm hiểu, Tiêu Lệ lấy ra tặng hết cho các nàng, thế nhưng độ thân mật tăng lên cũng không đồng đều.

Có vẻ độ thân mật phụ thuộc vào sự yêu thích của người nhận đối với món quà được tặng. A Châu tăng tới 15 điểm, Ngữ Yên cũng tăng 9 điểm, còn Chung Linh và A Bích chỉ tăng có 7 điểm. Linh Nhi cũng từng bảo hần độ thân mật càng lên cao càng khó tăng lên nhưng mà hiện tại Tiêu Lệ cũng không quá để ý vấn đề này.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Tịch Tà Yêu Lôi

Kiểm tra sơ qua 1 chút mấy cái xác rắn trong Tàng Bảo Khố, Tiêu Lệ tạm thời cũng chưa biết dùng nó vào việc gì. Chẳng qua là vì đây là chiến lợi phẩm đầu tiên từ việc chiến đấu của hần nên muốn giữ lại thôi. Nhưng mà cũng không thể để mấy cái xác rắn máu me ở đây mãi được...

_ Chủ nhân nên dùng nó để "nuôi" Tịch Tà Yêu Lôi nha, mặc dù mấy thứ này đối với nó chỉ xem như đồ ăn vặt thế nhưng nó bị bỏ đói lâu lắm rồi, nếu chủ nhân cho nó ăn thì có thể tăng hảo cảm với nó nha...

Như thường lệ, Linh Nhi lại là quân sư quạu mo của Tiêu Lệ... Tịch Tà Yêu Lôi dù chỉ xếp hạng 17 trên Dị Lôi Bảng nhưng vì là dị lôi đầu tiên của thượng cổ Lôi Đế nên đã sớm thông linh.

Hơn nữa, ngoại trừ uy lực hơi yếu thì khả năng khắc chế tà vật của nó là cực kỳ kinh khủng khiếp...Hiện tại Tiêu Lệ mặc dù chưa khống chế được nó mà đầu khí của hần uy lực đã tăng lên gần 2 lần khiến Tiêu Lệ thêm thường không thôi.

Triệu hoán Tịch Tà Yêu Lôi đến chỗ mấy con rắn, còn chưa chờ Tiêu Lệ nói gì, nó đã nhanh chóng lao vào xoay quanh bọn chúng... Chỉ trong chớp lát 5 con rắn to đã biến thành 1 đồng than...

Ăn uống phù phê, Tịch Tà Yêu Lôi xoay quanh cánh tay Tiêu Lệ như muốn lấy lòng. Đây là lần đầu tiên Tiêu Lệ thấy hình dáng thật của nó, từ lúc nhận được đến nay, nó đều chỉ giữ hình dạng là 1 quả cầu sấm sét, có vẻ đang ngủ say...

Tịch Tà Yêu Lôi có hình dạng như 1 con rắn sét, bất quá càng nhìn Tiêu Lệ càng thấy nó giống 1 thanh kiếm hơn, chẳng qua vì nó là sấm sét, lại đang uốn lượn nên có vẻ hơi giống rắn mà thôi...

Mấy con Dạ Âm Xà này chỉ là nhất giai ma thú, nhưng mà cực kỳ âm tà nên rất hợp khẩu vị của Tịch Tà Yêu Lôi, bởi vậy mới có chuyện nó nịnh nọt Tiêu Lệ, mong là hần mau chóng cho nó thêm "đồ ăn ngon" nữa...

Gặp mấy con này chỉ là ngẫu nhiên, Tiêu Lệ tạm thời cũng không biết tìm đâu ra tà vật cho Tịch Tà Yêu Lôi nên đành để nó 1 chút để nó tiếp tục ngủ say rồi rời khỏi hệ thống.

Hiện tại cũng sắp đến biến cố ở Hạnh Từ Lâm, thời cơ thích hợp nhất để thu phục Tiêu Phong đã tới, hần cũng nên nhanh kết thúc kỳ nghỉ mà đến Vô Tích Thành rồi...

Tiêu Lệ đã thuận tiện hỏi Linh Nhi về mấy nhiệm vụ, bởi vì trước đây từng có kinh nghiệm lợi dụng kẻ hở hệ thống nên hần nghĩ mấy cái nhiệm vụ này cũng không nhất định phải làm đúng như vậy.

Chẳng hạn như nhiệm vụ Anh Hùng Hào Kiệt này, yêu cầu của nó là thu phục Bắc Kiều Phong hoặc Nam Mộ Dung, tức là nếu muốn thu phục Tiêu Phong thì phải hoàn thành lúc hần còn chưa đổi tên, còn Mộ Dung gia thì bất kỳ ai cũng được, hơn nữa có 1 bí mật nhỏ là mấy nhiệm vụ kiểu này nếu hần hoàn thành cả 2 yêu cầu thì sẽ được phần thưởng gấp bội...

Hơn nữa với loại nhiệm vụ tiêu diệt mà không chỉ rõ đích danh, chẳng hạn như Tứ Đại Ác Nhân, vì đây chỉ là 1 danh hiệu, có thể kế thừa, nên việc hần

cần làm là khiến danh hiệu đó biến mất vĩnh viễn mà không phải là tiêu diệt người đang nắm giữ danh hiệu đó...

Tiêu Lệ cũng không có vào bên trong Vô Tích Thành mà trực tiếp tới Hạnh Từ Lâm nơi bọn Cái Bang chuẩn bị tụ tập để phản biến Kiều Phong. Thứ nhất là hắn muốn thu phục Kiều Phong chứ không phải muốn kết huynh đệ, thứ 2 là dẫn theo 5 nữ nhân như hoa như ngọc vào thành thế nào cũng có lắm phiền phức.

Tiêu Lệ đến nơi vừa ngay lúc ả tiện phụ Khang Mẫn đang khóc lóc kể lể, âm mưu hãm hại Kiều Phong. Hắn thăm hỏi may mắn, mãi vui vẻ với các nàng suýt nữa thì bỏ qua tình tiết quan trọng

Nhìn mấy cái tên gọi là "vô lâm tiền bối" khuôn mặt tràn ngập đề tiện giả dối đang chực chờ thêm dầu vào lửa, Tiêu Lệ khẽ lắc đầu, bản tính của bọn chó hùa dù ở đâu cũng không thay đổi được...

Lặng yên theo dõi trò vui, đợi đến lúc Khang Mẫn bắt đầu thêm mắm dặm muối, Kiều Phong bị ép đến tình thần gần như sụp đổ, Tiêu Lệ biết thời cơ đã tới liền không tiếp tục ẩn núp dẫn theo 5 nữ bắt ngờ xuất hiện...

_ HAHahaha!!! Không ngờ 1 đám già tự xưng là tiền bối vô lâm lại bị 1 tên tiểu nhân và 1 ả tiện phụ đùa giỡn như 1 đám hề nhảy nhót, bị người ta lợi dụng còn tưởng rằng mình ghê gớm...

_ Tiểu tử là ai, dám hồ ngôn loạn ngữ nơi này! Áááááááá.....hự.....

Toàn Quán Thanh vừa nhìn thấy Tiêu Lệ chỉ tầm 20 tuổi thì hung hăng sửa mấy tiếng rồi lao đến định tấn công hắn, bất quá tên này chẳng qua chỉ là ngu tinh Đẩu Giả, Tiêu Lệ tùy tiện tung 1 chiêu Tụ Lôi Chương đã hét thảm rồi văng xa mấy chục mét, chạm vào 1 gốc cây lớn mới ngừng lại, còn phun ra 1 ngụm máu...

_ Cái gì mà Thập Phương Tú Tài... chỉ là 1 con chó đực tinh trùng lên não, bị ả đàn bà lăng lơ kia vuốt ve mấy cái đã quay mồm lại cắn chủ của mình...

Nhìn Tiêu Lệ chỉ hơi hốt vung tay mà 1 tên đã chủ 8 túi đã ngã lăn học máu, không thể đứng lên, mọi người ai nấy hít 1 ngụm khí lạnh, lại nhìn hắn phong thần tuấn lãng, có mấy nữ nhân như hoa như ngọc theo hầu phía sau, mọi người liếc mắt nhìn nhau, lão già gọi là Từ trường lão thấy vậy liền tiến lên nói.

_ Thường nghe Bắc Kiều Phong, Nam Mộ Dung... công tử còn trẻ đã có thực lực như vậy quả là rồng phượng trong người, thế nhưng vô duyên vô cớ xen vào việc của Cái Bang, lại còn đã thương đã chủ bang ta, vậy là có ý gì?

_ Thứ nhất, ta là Tiêu Lệ không phải cái gì Nam Mộ Dung... Hahaha! Lão già hóa Mộ Dung Bắc còn chưa xứng đáng làm người hầu của ta, tên bát tài Mộ Dung Phục có tư cách gì so sánh với ta???

_ Thứ hai, con chó đực đó vừa nhìn thấy ta liền xông tới định cắn, ta chưa giết nó đã là nhân từ lắm rồi, các ngươi còn dám chất vấn ta???

_ Thứ ba, việc của Cái Bang ngươi như thế nào ta chẳng quan tâm, chẳng qua là nhìn thấy 1 đám hề nhảy nhót nên không kìm được bật cười mà thôi...

Tiêu Lệ ung dung bình thản đáp, cũng không biết lấy đâu ra 1 cái quạt trắng phe phẩy phe phẩy. Khí tức tứ tinh Đẩu Sư lặng lẽ triển khai ép mọi người trong tràng gần như không thở nổi.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Khẩu Chiến Quân Hùng

_ Các hạ bớt giận! Chúng ta có mắt không thấy Thái Sơn, thế nhưng đây là chuyện nội bộ của Cái Bang, không biết các hạ đến đây là có điều chi chi bảo?

Gã trợ gọi là Trí Quang cẩn thận hỏi, người này còn trẻ như thế mà lại có thực lực kinh khủng như vậy...

_ Kiều Phong! Ta biết rõ ai là hung thủ sát hại tên họ Mã, cũng biết rõ danh tính cái người gọi là "đại ca dẫn đầu", thậm chí ta cũng biết ai là người đã tung tin cho hắn, thế nhưng... tại sao ta phải nói cho ngươi?

Tiêu Lệ không hề quan tâm lời của gã trợ mà trực tiếp quay về phía Kiều Phong hỏi, nói thật hắn cũng có chút khâm phục Kiều Phong, bị đâm 4 cây đao trên người mà vẫn thản nhiên như không. Tiêu Lệ mặc dù thực lực mạnh hơn hắn thế nhưng việc như vậy chắc chắn không làm được.

_ Các hạ... các hạ thực sự biết được? Nếu các hạ có thể giúp ta giải tỏa nghi hoặc trong lòng, sau này có chuyện cần sai bảo, dù là lên núi đao xuống biển lửa ta cũng không từ nan...

Kiều Phong khẳng khái nói. Tiêu Lệ chọn thời điểm rất chính xác, ngay lúc tinh thần hắn gần như sụp đổ thì nhảy ra, nếu đợi 1 lúc nữa khi hắn dần bình tĩnh lại thì khó nói rồi. Kiều Phong là người cực kỳ cương trực, đã hứa chuyện gì là sẽ không nuốt lời...

_ Vậy thì được rồi! Thứ nhất, gã họ Mã chính là do ả dâm phụ Khang Mẫn thông đồng cùng lão già họ Bạch mưu sát thân phụ, hơn nữa ả còn dùng cơ thể bản thân của ả dụ dỗ cái tên Toàn Quán Thanh lôi kéo mấy tên ngu ngốc khác phản bội người, ả hình như cái tên họ Từ cũng có 1 chân với ả...

Tiêu Lệ chậm rãi nói, những người bị hắn nói đến tên thì tái xanh mặt mày bất quá Khang Mẫn cũng không phải dạng vừa, lập tức phản bác lại.

_ Nói hươu nói vượn! Ta vì lẽ gì phải giết chồng mình, người đứng ý mình thực lực cao cường là có thể ngâm máu phun người, lại còn vu khống mấy vị trưởng lão đức cao vọng trọng Cái Bang ta...

_ Hừ! Con đàn bà lăng lợ người chẳng phải nhìn thấy Tiêu Phong thì bên dưới liền ướt, nhưng mà hắn lại làm lơ người nên người sinh lòng thù hận, liền bảo tên họ Mã làm giả di thư tố cáo Kiều Phong, tên đó không chịu làm người liên thông đồng lão già họ Bạch giết hắn, lại còn lên giường với lão già họ Từ để làm giả di thư...

Tiêu Lệ lập tức áp bách nói, lại còn vung tay phóng ra mấy cái Ngân Lôi Xích trói bọn Toàn Quán Thanh, Bạch Thế Kính và Từ trưởng lão lại, kéo ra trước mắt mọi người.

_ Người đừng nói những nói cuội! Người có chứng cứ gì không?

Khang Mẫn bị uy áp của Tiêu Lệ khiến cho không nói nên lời, Toàn Quán Thanh liền mở miệng chày cối. Những người khác cũng đưa ánh mắt nghi ngờ về phía Tiêu Lệ.

_ Chứng cứ sao? Cũng tốt... để các người tâm phục khẩu phục...

Tiêu Lệ lấy ra Bạch Tuyết Ma Kính, chiếu lại toàn bộ hình ảnh phạm tội của bọn chúng, từng câu từng chữ đều nghe rõ ràng, kể cả cảnh giường chiếu của Khang Mẫn với Toàn Quán Thanh cũng như là 2 con dê già Bạch Thế Kính và Từ trưởng lão cùng được chiếu 1 đoạn khiến cho bọn dê từ Cái Bang căng mắt ra mà nhìn... tất nhiên Tiêu Lệ đã cắt bớt vài đoạn nào đó, thế nhưng tất cả mọi người đều đang bị hắn dẫn dắt, cũng không có ai nghi ngờ...

_ Đây là Thông Thiên Kính có thể nhìn thấu vạn vật trên thế gian mà các người hay gọi là kính chiếu yêu gì đấy... Kiều Phong! Cha người là người Liêu không sai, thế nhưng mẹ người là người Tống mà người còn sinh sống ở đây từ nhỏ với nghĩa phụ nghĩa mẫu, cũng xem như nửa cái người Tống...

_ Người được bọn chúng gọi là "đại ca dẫn đầu" chính là trụ trì Thiếu Lâm tự - Huyền Từ, hắn vì tin lời của Mộ Dung Bác nên dẫn người chặn đường tàn sát gia đình người, lúc đó đang về thăm nhà ngoại ở Tống, Huyền Từ và họ Uông bởi vì muốn bù đắp lỗi lầm nên mới quyết tâm bồi dưỡng người thành anh hùng cái thế, còn truyền cho người chức vị bang chủ Cái Bang...

_ Thế nhưng con dâm phụ Khang Mẫn vì hận người không để ý đến ả nên đã thông đồng mấy lão dê già này làm giả di thư hòng hãm hại người, lại còn lôi kéo thêm mấy tên hề ngu ngốc, chẳng rõ đầu đuôi đến trợ uy hòng khiến người thân bại danh liệt...

Mọi người xung quanh nghe lời nói của Tiêu Lệ cộng thêm những hình ảnh vô cùng chân thật trên Bạch Tuyết Ma Kính thì sững sờ chết lặng, cũng không còn chút nghi ngờ mà khuôn mặt của mấy người Khang Mẫn thì trắng bệch như bệnh nhân bạch tạng...

Kiều Phong cũng vô cùng ngạc nhiên, bất quá hồi phục lại rất nhanh, lúc này hắn bị bọn người kia thay phiên nhau chỉ trích nên hoàn toàn mất đi khả năng suy nghĩ, chỉ biết theo bản năng "chấp nhận sự thật", suýt chút nữa đã tự mang tiếng xấu vào mình, thân bại danh liệt...

_ Đa tạ các hạ, đại ân của các hạ Kiều mỗ suốt đời không dám quên.

Kiều Phong ôm quyền nói, vô cùng chân thành.

_ Đa tạ thì không cần, ta cũng không làm việc miễn phí...Hiện tại ta đang thiếu 1 trợ thủ... Nếu người muốn cảm tạ ta vậy thì trở thành thuộc hạ cho ta trong vòng 1 năm, sau đó người muốn đi hay ở là tùy...

Tiêu Lệ cười nham hiểm, đừng nói là 1 năm, dù là 1 ngày đi nữa, chỉ cần người tâm phục khẩu phục, dựa vào hệ thống ta có thể khiến người trung thành tận tụy với ta...

_ Vậy...vậy... được rồi... Kiều Phong ra mắt Tiêu công tử!

Kiều Phong quỳ 1 chân xuống, 2 tay ôm quyền nói. Hắn cũng hơi phân vân bất quá nếu chỉ là 1 năm thì cũng còn trong giới hạn chấp nhận của hắn... hơn nữa vị công tử này thực lực thâm sâu khôn lường, dù là hắn cũng không nhìn thấu, làm thuộc hạ cho người như vậy cũng không có mất mặt...

_ Tốt! Chuyện còn lại là chuyện nội bộ của Cái Bang các người, ta sẽ không quản. Đây là Truyền Tin Châu, người giữ cẩn thận, khi nào ta cần sẽ liên lạc với người... À quên nhắc người, hãy mở mật hàm ra xem nhanh đi! Mà thôi... ta nói luôn cho tiện... Tây Hạ - Nhất Phẩm Đường chuẩn bị tập kích các người... cẩn thận... HAHA!

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 35: Du Sơn Ngọa Thủy

Mục đích đã đạt được, Tiêu Lệ cũng không muốn tiếp tục dây dưa ở đây liền mang theo chúng nữ rời khỏi rừng hạnh. Mục tiêu tiếp theo của hắn chính là đi Linh Thửu Cung tìm Thiên Sơn Đồng Lão... bất quá trước đó phải đi đến Vạn Kiếp Cốc tìm Mộc Uyển Thanh, cũng thuận tiện cho Chung Linh về thăm nhà...

Hiện tại còn khá lâu mới đến thời điểm Thiên Sơn Đồng Lão cái lão hoàn đồng, Tiêu Lệ cũng không vội vàng, cùng chúng nữ du lịch các nơi tìm hiểu tình hình để thuận lợi cho việc chinh phạt các nước.

Dựa vào Mạn Đà La, hắn cũng thành lập thêm các tổ chức tay sai khác nhỏ hơn, những tổ chức này ngoại trừ nghe lệnh từ Mạn Đà La thì không hề liên quan gì đến nhau, thậm chí có khi không hề biết đối phương.

Dựa vào tài phú cùng công pháp, đầu kỹ của Tiêu Lệ rất dễ dàng thành lập vô số tổ chức như thế, không những ở Tổng triều mà còn đang thâm thấu vào 4 quốc gia còn lại. Cộng thêm Tô Tĩnh Hà ra mặt hiệu triệu những nhân vật cũ của Tiêu Dao Phái, chẳng hạn Tiết Mộ Hoa.

Còn có Cái Bang dưới tay Kiều Phong nữa, tuy Tiêu Lệ không thích bọn ăn mày dối trá đó nhưng bọn chúng số lượng rất đông, khi cần thiết cũng là 1 cỗ lực lượng kinh người.

Bất quá này cũng không phải là toàn bộ, 2 thế lực quan trọng nhất trong kế hoạch của Tiêu Lệ chính là Linh Thửu Cung và Nhất Phẩm Đường, nếu có thể thuận lợi thu phục 2 thế lực này thì nhiệm vụ xem như đã thành 1 nửa, nhưng mà để khống chế 2 thế lực này thì đầu mối vẫn là Thiên Sơn Đồng Lão và Lý Thu Thủy. Xem ra không vào hang cọp thì không thể bắt được cọp con a.

_ Chủ nhân nha, người đang nghĩ gì thế?

Tiêu Lệ nằm dựa trên bộ ngực to lớn của Vương phu nhân, hưởng thụ sự xoa bóp của nàng. Vương Ngữ Yên thì đang quỳ bên dưới, tỉ mỉ chăm sóc cho tiểu Tiêu Lệ, phối hợp vô cùng ăn ý khiến Tiêu Lệ thoải mái không nói nên lời. Nghe Vương phu nhân hỏi, Tiêu Lệ qua loa đáp.

_ Không có gì, chỉ là nghĩ 1 ít chuyện vu vơ thôi...

Vương phu nhân nghe vậy thì khẽ cọ bộ ngực không lồ của nàng vào ót Tiêu Lệ rồi nói.

_ Hay là người đang nghĩ về ả dâm phụ Khang Mẫn, cũng có thể lắm, với bản tính háo sắc của chủ nhân thì tất nhiên là thêm muốn cơ thể của ả ta rồi...

Không biết tại sao, kể từ lần đó, Vương phu nhân rất thích gọi hắn là chủ nhân, mặc dù hắn cũng không có bắt buộc nàng. Thế nhưng cái người nữ nô này lại là người không nghe lời nhất trong số 5 nữ...

_ Hừ! Nàng nghĩ Tiêu Lệ ta là loại người thế nào? Thứ tàn hoa bại liễu ai cũng có thể chơi như con tiện phụ đó, có tư cách gì hầu hạ ta? Thân thể bản chủ của ả, có cho ta cũng không thêm chạm vào...

Tiêu Lệ hùng hồn nói, thực ra hắn không ngại nữ nhân dâm 1 chút, cũng không ngại nữ nhân không còn trong trắng, thế nhưng mà loại nữ nhân dụ dỗ hết gã này đến gã khác, không những cảm sùng chồng mình còn hợp mưu cùng tình nhân sát hại thân phụ đó, Tiêu Lệ cực kỳ căm ghét, có cho hắn cũng không thêm...

_ Thật không?

Vương phu nhân vô cùng vui vẻ nói, mặc dù nàng không còn khúc chiết gì với Đoàn Chính Thuần, thế nhưng nhìn tình địch 1 thời bị nam nhân hiện tại của mình chê bai như vậy vẫn khiến cho nàng cực kỳ thỏa mãn, nữ nhân nào chẳng có tâm ghen tuông và đố kỵ, chẳng qua là kiềm chế được hay không mà thôi...

_ Dám nghi ngờ phu quân của nàng, tội không thể tha thứ...

Tiêu Lệ rút đại long thương ra khỏi miệng Vương Ngữ Yên, đồng thời lột sạch 2 nàng rồi nhắm ngay mặt động của Vương phu nhân mà tấn công mãnh liệt. Hắn cũng không có văng về Vương Ngữ Yên, 1 tay ôm nàng vào lòng, xoa nắn cặp ngọc nhũ mềm mại mê người, đồng thời đặt lên môi nàng 1 nụ hôn kiểu Pháp.

Tiêu Lệ biết Vương phu nhân khi ở trên giường rất dâm, nên không chút e ngại mà tấn công mãnh liệt khiến nàng liên tục bật lên tiếng rên rỉ tiêu hồn. Sau một hồi vất vả chinh chiến, cuối cùng Vương phu nhân cũng thất thủ, rên lên 1 tiếng dài rồi nằm trên giường hô hấp dồn dập.

Rời khỏi mặt động của Vương phu nhân, Tiêu Lệ lập tức quay sang chăm sóc Vương Ngữ Yên. Cơ thể nàng giống như làm bằng nước, cực kỳ mềm mại, Tiêu Lệ cực kỳ tinh tế ra vào, tốc độ mỗi lúc 1 nhanh khiến nàng liên tục thở dốc, cuối cùng là tràn lan như thác lũ, siết chặt tiểu Tiêu Lệ khiến nó không kiềm nổi phun ra tinh tú vào trong hoa tâm của nàng...

Liên tục dày vò 2 nàng từ trời sáng đến tận buổi trưa, 3 người thỏa mãn nằm ôm nhau, đi vào giấc ngủ cho đến khi 3 nàng A Châu, A Bích và Chung Linh cùng nhau đi dạo phố về. Tiêu Lệ đi đến đâu cũng trực tiếp bao trọn khách sạn, thậm chí có khi còn mua luôn nơi đó, bởi vậy hắn và 5 nữ cũng không có bị người khác làm phiền.

Cùng mấy nàng nhân nhả ăn tối xong, Tiêu Lệ dẫn cả 5 nàng đến suối nước nóng để tắm uyên ương. Khách sạn này là 1 trong số những nơi bị Tiêu Lệ mua lại, tất nhiên là với số tiền gấp 10 lần giá trị thực, nơi này có 1 ưu điểm chính là sở hữu mạch suối nước nóng lớn nhất trong vùng, hồ tắm cực kỳ rộng rãi...

Tiêu Lệ nhìn 5 mỹ nhân ngư đang tung tăng bơi lội trong hồ, 1 ý nghĩ tà ác nổi lên trong đầu hắn. Tiêu Lệ lấy cớ ra câu cá, mà câu cá thì lại là... đại long thương của hắn. Từ khi luyện được tầng thứ 2 - Thanh Long Ngự Nữ Kinh - của Thanh Long bí pháp, Tiêu Lệ có thể dễ dàng tùy chỉnh kích cỡ, hơn nữa còn có thể tản mát ra 1 mùi hương hấp dẫn trí mạng đối với nữ nhân, khiến tất cả nữ nhân tu vi thấp hơn Tiêu Lệ đều trầm mê trong đó.

Mấy con "cá" trong hồ cũng không ngoại lệ, lần lượt bơi về phía tiêu Tiêu Lệ, dù các nàng đã thân mật cùng hắn không biết bao nhiêu lần, thế nhưng vẫn không tránh khỏi sự hấp dẫn, tranh nhau liếm láp tiêu Tiêu Lệ, giống như mấy con cún nhỏ ngoan ngoãn, tranh nhau nịnh nọt chủ nhân của mình...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Cố Ý Trồng Hoa Chưa Kịp Nở

Một lúc lâu sau, Tiêu Lệ cuối cùng không kiềm chế nổi, ôm lấy đầu của A Bích mạnh mẽ ra vào, chẳng mấy chốc liền gầm nhẹ 1 tiếng rồi phóng xuất tinh hoa vào trong miệng nàng.

A Bích nhanh chóng nuốt hết, còn chớp chớp đôi mắt đáng yêu với Tiêu Lệ khiến hắn hùng phong bạo phát, trực tiếp kéo nàng lên bờ mà mạnh mẽ vui đập. Khiến nàng liên tục rên rỉ cầu xin tha thứ.

Trải qua thời gian dài được Tiêu Lệ chăm sóc, hiện tại tu vi của các nàng đều như ngồi trên mây mà tăng lên, Chung Linh, A Bích và Ngự Yên đều đã đến 8 đoạn đầu khí, A Châu thì vừa đột phá Đầu Giả. Vương phu nhân lại càng là đạt tới lục tinh Đầu Giả. Độ thân mật theo đó cũng tăng lên nhanh chóng.

Hiện tại độ thân mật của Vương phu nhân đã là 78, Chung Linh là 65 xếp thứ 2, Vương Ngự Yên, A Châu, A Bích cũng đều vượt qua mốc 50, cũng được hắn phong làm Cung Tần và giới thiệu với mấy nàng Tiêu Ngọc, Tiêu Ngự và Hồng Diệp. Tất nhiên là đổi lại 1 trận hôn dỗi của 3 nàng.

Phong lưu ở Thiên Long đại lục, Tiêu Lệ cũng không quên mấy nữ nhân ở Đầu Khí đại lục. Tháng nào hắn cũng đều dành ra 3 ngày phiên vân phúc vũ cùng Tiêu Ngọc, Tiêu Ngự và Hồng Diệp ở bên trong Đế Nữ Cung, cũng thuận tiện nghe các nàng báo cáo tình hình ở Đầu Khí đại lục.

Không gì quá đặc biệt, giới hạn trong Thanh Sơn Trấn, Lôi Xà Trại đã không thể phát triển thêm nữa, mà nếu có phát triển thì dựa vào thực lực Tiêu Ngự và Hồng Diệp cũng không thể khống chế được. Do đó Tiêu Lệ cũng bảo 2 nàng cố gắng giữ ổn định là được, chờ hắn trở về.

Tiêu Gia lại càng không có gì để nói, Tiêu Lệ vì muốn mọi thứ diễn ra theo đúng kịch bản nên đặc biệt căn dặn Tiêu Ngọc đừng nhúng tay bất cứ chuyện gì, thậm chí dù là đệ đệ Tiêu Ninh của nàng gây chuyện với Tiêu Viêm cũng không được quản, cố gắng tu luyện rồi đi Già Nam Học Viện là được.

Cùng 5 nữ du sơn ngoạn thủy, thời gian trôi qua trở nên cực kỳ nhanh chóng, một đường tiêu dao khoái hoạt, cuối cùng Tiêu Lệ cũng đặt chân đến lãnh thổ của nước Đại Lý. Vạn Kiếp Cốc nằm ở gần Vô Lượng Sơn của Đại Lý quốc, thế nhưng vị trí cực kỳ bí ẩn, lại có lắm che giấu, nếu không có Chung Linh dẫn đường, chưa chắc Tiêu Lệ đã tìm được nơi đây.

Chung Vạn Cừ nhìn thấy 1 đoàn người tiến vào Vạn Kiếp Cốc thì hùng hùng hổ hổ xông đến, bất quá đến khi thấy được con gái bảo bối của mình thì thái độ liền thay đổi ngay tắp lự.

Chung phu nhân không lâu sau cũng xuất hiện, thế nhưng nàng vừa nhìn thấy Lý Mộng La thì không nói 2 lời lập tức lao đến tấn công...

(Tiểu: từ chương này sẽ dùng tên thật của Vương phu nhân vì hiện tại nàng đã tái giá theo Tiêu Lệ rồi)

Vợ chồng Chung Vạn Cừ thực lực sàn sàn nhau đều là tứ tinh Đầu Giả, Tiêu Lệ chỉ nhẹ nhàng mở ra Lôi Cốt Thuần liền dễ dàng ngăn cản Chung phu nhân.

Lý Mộng La hiện tại đã không còn vương vấn Đoàn Chính Thuần. Thế nên nàng cũng không có như Chung phu nhân, vừa nhìn thấy tình địch liền nổi đóa mà chỉ yên lặng đứng sau lưng Tiêu Lệ.

Chung Linh thấy vậy lập tức tiến lên kéo tay Chung phu nhân làm nũng, cũng giới thiệu những người khác cho nàng. Cam Bảo Bảo nghe được tình địch 1 thời nay lại thành "tì muội" của con gái mình thì hết sức bất ngờ, lom lom nhìn Lý Mộng La rồi lại quay sang chăm chú nhìn Tiêu Lệ.

Không nhìn còn không thấy, Tiêu Lệ hiện tại nếu tự xưng đệ nhị soái ca, Thiên Long đại lục này sẽ không ai xứng là đệ nhất, dù là Đoàn Chính Thuần năm xưa hay thậm chí là Vô Nhai Tử lúc trẻ cũng không thể sánh bằng. Lúc này, Cam Bảo Bảo chỉ lo chăm chú nhìn tình địch của mình, cũng không quá để ý Tiêu Lệ.

Chung Vạn Cừ thấy phu nhân của mình nhìn chăm chăm 1 thanh niên trẻ tuổi thì máu ghen bắt đầu nổi lên, bất quá chợt nhớ ra hắn là tình nhân của con

gái mình nên vội vàng kìm chế lại, cũng chăm chú đánh giá Tiêu Lệ mà Tiêu Lệ thì cũng đang chăm chú đánh giá hân.

Chung Vạn Cửu mặt dài như ngựa, cực kỳ xấu xí, lại lùn như goblin, ở trong kiếp trước hình tượng này chính là của bọn tiểu nhân điển hình trong phim cổ trang. Bất quá, người này ngoại trừ tính tình nhu nhược, lại cực kỳ sợ vợ ra thì cũng không phải là hạng xấu xa gì, dù cũng không thể tính là quang minh lỗi lạc được.

Mấy người chào hỏi xong xuôi liền đi vào trong, Tiêu Lệ dù là khách thể nhưng có 1 tầng quan hệ với Chung Linh hân cũng không khách sáo, không để cho bọn gia nhân ở đây động tay mà trực tiếp từ hệ thống lấy ra rất nhiều thức ăn ngon, mở 1 bữa tiệc thịnh soạn để cùng vợ chồng Chung Vạn Cửu hàn huyên.

Vạn Kiếp Cốc đại chiến cuối cùng vẫn là xảy ra, thế nhưng cũng có vài tình tiết khác đi, ví dụ như là Chung Linh và Mộc Uyển Thanh cũng không có liên lụy vào.

Biết Mộc Uyển Thanh còn chưa bị Đoàn Dự nhúng chàm, Tiêu Lệ cũng không vội vàng mà quyết định cùng 5 nữ tạm thời ở lại Vạn Kiếp Cốc vài ngày để Chung Linh có thời gian làm nũng với mẹ nàng.

Tiêu Lệ cũng không có ý nghĩ gì quá phận với Cam Bảo Bảo, mặc dù nàng rất xinh đẹp, không hề thua kém Lý Mộ Dung La bao nhiêu thế nhưng hân cũng không có hứng thú cướp vợ của người khác.

Đối với gia đình Chung Linh, Tiêu Lệ rất hào phóng trực tiếp tặng cho bọn họ không ít công pháp, đấu kỹ và đan dược... đặc biệt là Chung phu nhân, cực kỳ yêu thích mấy loại "mỹ phẩm" mà Tiêu Lệ tặng..

Vạn Kiếp Cốc địa thế rất tốt, tiến có thể công, lui có thể thủ, rất thích hợp làm bàn đạp để chiếm Đại Lý quốc. Hơn nữa Chung Vạn Cửu trước kia, ở trên giang hồ hung danh khá lớn, chẳng qua là vì muốn giấu Cam Bảo Bảo đi, không để Đoàn Chính Thuần tìm được nàng nên mới nhẫn nhục trốn ở nơi này mà thôi..

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Vô Tình Cẩm Liễu Đã Xanh Tươi

Nơi này còn đặc biệt thích hợp để nuôi dưỡng một vài loại ma thú. Lúc áp nờ tiểu Hồng Lang, Tiêu Lệ đã bỏ công tìm trong Kỳ Trân Các vài môn dưỡng thú thuật để nghiên cứu, trong đó có 1 quyển Ung Lương Bí Điển hướng dẫn cách huấn luyện ma thú phục vụ chiến tranh khiến hân rất hứng thú.

Thứ này mặc dù chỉ là chuẩn Huyền giai, chỉ có thể áp dụng với ma thú nhất giai và dã thú, thế nhưng cấp bậc này đối với Thiên Long đại lục là đã đủ.

Hơn nữa, Tiêu Lệ cũng nhận thấy không gian phát triển của nó khá lớn, chẳng qua là người sáng tạo ra bí điển này sống ở nơi có trình tự quá thấp, có lẽ tương đương với Thiên Long đại lục, thế nên làm hạn chế cấp bậc của bí điển.

Mấy ngày tiếp theo, Tiêu Lệ sinh hoạt rất nhàn nhã bên trong Vạn Kiếp Cốc, hân cũng có cái nhìn khác về Chung Vạn Cửu. Người này trong nguyên tác bị Kim Dung miêu tả rất tệ hại, thế nhưng thực tế gặp mặt, Tiêu Lệ cảm thấy hân cũng không tồi, đặc biệt là hân cực kỳ yêu thương Cam Bảo Bảo.

Hân cũng biết Cam Bảo Bảo không hề yêu hân mà chỉ luôn nhớ Đoàn Chính Thuần, thậm chí còn mơ hồ đoán ra Chung Linh cũng không phải con ruột của hân dù Cam Bảo Bảo đã cố giấu đi.

Mặc dù như vậy, Chung Vạn Cửu vẫn cực kỳ yêu thương Chung Linh như là con ruột của mình, cực kỳ cưng chiều, đến mức Cam Bảo Bảo cũng không hề nghĩ là hân đã đoán ra sự thật. Tiêu Lệ cũng dần có hảo cảm với tên mặt ngựa này.

Một ngày đẹp trời, Tiêu Lệ từ hệ thống lấy ra mấy chai Sherry để tặng cho Chung Vạn Cửu. Cùng Chung Vạn Cửu đối ẩm rất là hợp ý, Tiêu Lệ quyết định cho hân 1 viên Mị Lực Đan lv2, 1 viên Tử Dung Đan lv2 và 1 cây Tuyết Bi Thảo lv2 cho Chung Vạn Cửu để giúp hân "cải thiện" dung mạo. Chuyện còn lại Tiêu Lệ cũng không can thiệp được, có thực sự cải biến tâm ý của Cam Bảo Bảo hay không hoàn toàn dựa vào chính hân.

Từ biệt Chung Vạn Cửu, trời đã cũng đã tối mịt, Tiêu Lệ chuẩn bị quay trở về phòng thì bất chợt có ý tưởng khác.

Mấy ngày nay ở Vạn Kiếp Cốc nên Tiêu Lệ cũng không có ngủ cùng mấy nữ, A Bích và A Châu ở 1 phòng, Vương phu nhân và Ngử Yên 1 phòng còn lại Chung Linh thì ở 1 mình. Tiêu Lệ mấy ngày nay bị kiềm nén, cộng thêm hiện tại có chút hơi men trong người liền nghĩ đến thấu hương..

Hân trước tiên đi đến phòng của Vương phu nhân, thế nhưng bên trong còn có Cam Bảo Bảo, không biết 2 người đang nói gì đó.

A Bích hôm nay không khỏe trong người đã sớm cùng A Châu đi ngủ, Tiêu Lệ cũng không muốn đánh thức 2 nàng. Cuối cùng hân quyết định đến phòng Chung Linh..

Phòng Chung Linh nằm ở 1 góc khá khuất, bên trong vẫn còn sáng đèn, có tiếng nữ nhân ngâm nga cùng tiếng nước chảy róc rách. Tiêu Lệ nghe âm

thanh đó thì thầm hô trướng mảnh, bình thường Chung Linh cũng hay tắm trước khi đi ngủ, hôm nay có lẽ cũng không phải ngoại lệ.

Vận dụng Âm Lôi Huyền Bộ, Tiêu Lệ âm thầm đột nhập vào phòng. Dưới ánh sáng le lói của ngọn đèn dầu, Tiêu Lệ nhìn thấy 1 bóng lưng xinh đẹp đang nằm nhả thư giãn bên trong bồn tắm, 2 tay nhẹ nhàng vuốt ve khắp cơ thể.

Tiêu Lệ thấy vậy thì lặng lẽ tiến lên phía trước, 2 tay chụp vào 2 con ngọc thủ đang đung đưa trong không khí của nàng dùng sức bóp mạnh...

_ AAAAAAAAAA..... DÂM TẶC!!! CHẾT ĐI!!!

Vừa chạm vào Tiêu Lệ liền cảm giác không đúng, ngực của nàng nhỏ hơn Chung Linh thế nhưng lại lớn hơn A Châu 1 chút, chắc chắn cũng không phải Ngừ Yên hay A Bích, có vẻ cùng cỡ với Cam Bảo Bảo, thế nhưng hán vừa thấy Cam Bảo Bảo ở cùng 1 chỗ với Vương phu nhân rồi.

Trong đầu lướt nhanh những suy nghĩ, chân của Tiêu Lệ cũng không chậm chạp vội vàng dùng Âm Lôi Huyền Bộ chạy ngược trở ra. Bất quá dù sao cũng là bị tập kích bất ngờ, Tiêu Lệ vẫn trúng 1 chưởng của nàng, cũng may có Thanh Minh Giáp, nếu không hán đã trọng thương.

Lúc này Tiêu Lệ mới có cơ hội đánh giá mỹ nhân trước mặt, chỉ thấy nàng mi thanh mục tú, nét mặt lạnh lùng, là 1 băng sương mỹ nhân điển hình.

Trên người nàng đã sớm quấn lên 1 cái khăn mỏng, đôi mắt hình viên đạn nhìn chăm chăm Tiêu Lệ như hận không thể ăn tươi nuốt sống hán. Tiêu Lệ vội vàng dùng Giám Định Thuật lên nàng.

Ting, thông tin nhận vật!

Tên: Mộc Uyển Thanh - Tuổi: 17 - Tu vi: nhị tinh Đẩu Giả

Công pháp: Hồi Phong Mật Tích

Đấu Kỹ: Hồi Phong Chương, Tu La Dao, Vô Âm Bộ...

Thông tin khác: con gái của Đại Lý - Trần Nam Vương - Đoàn Chính Thuần và Tu Lao Dao - Tần Hồng Miên, tính cách lạnh lùng, cực kỳ ghét nam nhân.

Nhìn giới thiệu của hệ thống, Tiêu Lệ đỏ mặt hơi lạnh, hán đúng là muốn mượn Chung Linh để tiếp cận Mộc Uyển Thanh, nhưng cũng không phải là tiếp cận như thế này a...

Mộc Uyển Thanh cũng không có tiếp tục tấn công Tiêu Lệ, có lẽ nàng đã nhận ra chênh lệch quá lớn giữa 2 người nên không muốn làm chuyện vô ích mà chỉ đứng đó nhìn chăm chăm Tiêu Lệ.

_ Hm... cô nương là ai? Vì sao lại tắm ở trong phòng của Linh nhi? Linh nhi đi đâu rồi?

Tiêu Lệ đã biết mà còn giả vờ hỏi, phá vỡ sự yên tĩnh đáng sợ này.

_ Người là Tiêu Lệ?

Mộc Uyển Thanh không trả lời hán mà hỏi ngược lại hán.

_ Ta đúng là Tiêu Lệ! Có chuyện gì sao?

Tiêu Lệ cảm thấy hơi kì lạ, nhưng hán không biết là kì lạ ở chỗ nào!

_ Ta từng lập lời thề, nếu nam nhân nào nhìn thấy mặt ta thì ta phải giết kẻ đó, hoặc là lấy kẻ đó làm phu quân... Hiện giờ, người không những nhìn thấy mặt ta mà còn làm bẩn sự trong sạch của ta, nhưng người lại là phu quân của Chung Linh, người bảo ta làm sao bây giờ?

Nàng đáp lại lời Tiêu Lệ nhưng lại giống như tự nói với bản thân, khuôn mặt đăm chiêu suy nghĩ.

_ Vậy thì ta chịu trách nhiệm là được!

Tiêu Lệ đã quyết định, nếu đã lỡ làm thì làm cho trót. Hán chân đạp Âm Lôi Huyền Bộ tiến về phía Mộc Uyển Thanh, không để nàng kịp phản ứng liền dễ dàng ôm lấy, đồng thời tiện tay ném cây Tuyết Tinh Thảo vào bồn nước tắm.

Mộc Uyển Thanh dường như vẫn còn đang chết lặng, cũng không hề phản kháng mặc cho Tiêu Lệ làm bừa...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Bất Chiến Tự Nhiên Thành

Tiêu Lệ được nước lần tới, đặt lên môi nàng 1 nụ hôn, dùng đầu lưỡi cạy mở miệng nàng bắt đầu công thành chiếm đất. Hai tay hẩn nhẹ nhàng tháo bỏ cái khăn tắm vương vãi trên người nàng, nhẹ nhàng xoa nắn cặp ngọc nhũ mê hồn.

Ngực của Mộc Uyển Thanh khá lớn, cũng gần tiếp cận D, mà lại căng tròn, bóp vào cực kỳ thoải mái. Tiêu Lệ cực kỳ thành thạo, chẳng mấy chốc đã khiến nàng bắt đầu thở dốc.

Tiêu Lệ ngậm lấy 1 viên tiểu Tô Tâm Đan móm cho nàng rồi 2 tay bắt đầu lần xuống bờ mông căng tròn gọi cảm, phải nói là Mộc Uyển Thanh có dáng người quá tốt, ngực tấn công, mông phòng thủ cái nào cũng là loại siêu cấp cực phẩm, vô cùng hoàn hảo.

Tiêu Lệ rời khỏi môi nàng, nhanh chóng ngậm lấy 1 cái hạt đậu hồng đang vuron lên khiêu khích hẩn, 1 tay vẫn tiếp tục xoa nắn mông ngọc của nàng, tay kia bắt đầu thám hiểm vùng đất mới, thảo nguyên hoang dã của nàng đã sớm ướt đầm, 1 phần vì nàng mới tắm xong, Tiêu Lệ rất điều luyện kích thích cho Mộc Uyển Thanh hơi thở ngày càng trở nên gấp gáp, từ môi nàng bắt đầu bật ra tiếng rên rỉ.

Cảm thấy Mộc Uyển Thanh đã sẵn sàng, Tiêu Lệ lập tức xách long thương ra trận, thế nhưng hẩn cũng không vội vàng tiến vào. Vì muốn thu phục Mộc Uyển Thanh nên Tiêu Lệ rất chuyên chú, vận dụng Thanh Long Ngự Nữ Kinh liên tục dẫn dụ, kích thích nàng.

Hẩn đề tiểu Tiêu Lệ ở bên dưới công thành khiêu khích tướng địch nhưng lại không chịu xua quân tấn công, lại còn bình phân 3 đường kiểm soát 2 ngọn thánh nữ phong của nàng.

_ Uhm... người... ta... ta ngứa quá... người... người... cho... cho nó... cho nó vào đi... ư... ư...

Mộc Uyển Thanh cuối cùng vẫn là khuất phục dưới dâm uy của Tiêu Lệ, mở miệng cầu xin hẩn.

_ BỐP!!! Gọi chủ nhân!

Tiêu Lệ vô cùng bá đạo vô mạnh vào mông nàng ra lệnh. Cũng không có dừng khiêu khích nàng.

_ U... ư... chủ... chủ nhân... xin... xin người... cho... cho nó... vào đi... ư... ư..

Mộc Uyển Thanh đôi mắt ngập nước nhìn hẩn.

_ BỐP!!! Cho vào đâu... tiểu nô của ta?

Một là không làm, đã làm thì phải làm cho trót, hiện tại độ thành thạo của Ngự Nữ Kinh đã đạt tới 35%, Tiêu Lệ đã có thể sử dụng được 1 kỹ năng gọi là Tòa Tâm Thuật, chỉ cần nữ nhân còn chưa có ai trong lòng thì sẽ dễ dàng bị hẩn bắt được tâm, nếu là nữ nhân còn hoàn bích thì hiệu quả sẽ đạt tối đa.

_ U... ư... cho... cho... vào...bên... bên... trong... ta... chủ... chủ... nhân...!!!

Mộc Uyển Thanh hiện tại đã hoàn toàn thất thủ, vô thức phục tùng mọi lời nói của Tiêu Lệ. Hẩn cũng không tiếp tục làm khó nàng, đại long thương cứng rắn như kim cương mạnh mẽ xông phá công thành, tuyên bố chiếm đoạt quyền sở hữu vùng đất mới.

Tiêu Lệ bắt đầu triển khai mật kỹ bên trong Thanh Long bí pháp, khiến Mộc Uyển Thanh như muốn chết đi sống lại, hoàn toàn lột bỏ vẻ băng sương trên mặt nàng.

Liên tục khiến nàng trải qua hết lần cao triều này đến cao triều khác, cuối cùng Tiêu Lệ phóng hết tinh túy của mình vào sâu trong hoa tâm của nàng.

Ôm Mộc Uyển Thanh ngủ say đến sáng hôm sau, Tiêu Lệ tỉnh dậy thì nhìn thấy trong tay mình không biết từ lúc nào nhiều ra thêm 1 tiểu mỹ nhân nữa. Chỉ thấy Chung Linh đang mặc 1 bộ áo tơ mỏng manh, nằm ngủ say trong lòng hẩn, cũng không biết nàng về từ lúc nào.

Buổi sáng là thời điểm mặt trời mọc, nhưng mặt trời cũng không phải là thứ duy nhất mọc lên vào buổi sáng, tiểu Tiêu Lệ thức dậy còn sớm hơn bản thân hẩn, đang vuron cao ngạo nghề triển lộ hùng phong.

Tiêu Lệ từ ngày rời Mạn Đà Sơn Trang thì luôn giữ thói quen "tập thể dục" buổi sáng, nhất là mấy ngày nay ở Vạn Kiếp Cốc không có ngủ cùng chúng nữ, sáng nào các nàng hầu hạ hẩn thay quần áo cũng mất rất nhiều thời gian.

Nhìn thấy Chung Linh vẫn còn đang say ngủ, Tiêu Lệ bắt đầu giờ trò trên người nàng. Hẩn luôn tay vào trong chiếc áo ngủ mỏng manh của nàng, nhẹ nhàng xoa nắn 2 con đại bạch thủ trong đó.

Chung Linh là 1 con sâu ngủ chính hiệu, khi nàng ngủ là rất khó gọi dậy, Tiêu Lệ tác quái trên người nàng cũng không khiến nàng thức giấc. Tiêu Lệ thấy vậy thì càng ra sức nắn bóp, 1 tay bắt đầu luôn xuống dưới thám hiểm chốn bồng lai.

Chung Linh bị Tiêu Lệ kích thích liên tục rốt cuộc cũng tỉnh lại, nhìn thấy Tiêu Lệ đang nghịch loạn trên người mình thì lườm hẩn hờn dỗi, như oán trách tại sao lại phá giấc ngủ của nàng.

Có điều Chung Linh cuối cùng vẫn là nhượng bộ hẩn. Dù sao đối với nàng hiện giờ, Tiêu Lệ mới là quan trọng nhất còn tất cả những chuyện khác đều

không hề quan trọng...

Chung Linh sớm đã thành thói quen, vô cùng ngoan ngoãn 1 tay quàng lấy cổ Tiêu Lệ, chủ động dâng lên môi thơm, tay còn lại tìm tòi xuống bên dưới, nhẹ nhàng vuốt ve tiểu Tiêu Lệ.

Sau khúc dạo đầu, 2 người nhanh chóng đẩy chiến cuộc đến cao trào, tiếng nam nhân thờ dốc cùng tiếng nữ nhân rên rỉ tràn ngập căn phòng.

Mộc Uyển Thanh bị 2 người làm ồn cũng đã tỉnh lại, bất quá nàng vẫn là nằm yên bất động trên giường giả vờ ngủ. Không phải là nàng muốn lén xem 2 người kia hành sự, chẳng qua là đêm qua bị Tiêu Lệ hành hạ không ít, hiện tại nàng đã chẳng còn tí sức lực nào, đành phải nằm im chịu trận.

Một mình Chung Linh căn bản không phải là đối thủ của Tiêu Lệ, rất nhanh đã giương cò trắng đầu hàng, nằm xụi lơ trong lòng hắn.

Tiêu Lệ thì vẫn còn chưa thỏa mãn bất quá hiện tại năng lực của hắn thực sự quá mạnh, bình thường đều là 5 nàng liên thủ mới miễn cưỡng đối phó được hắn.

Tiêu Lệ cũng không có tiếp tục dày vò nàng, mà Mộc Uyển Thanh cũng còn chưa dậy, hắn đành nằm im hưởng thụ Chung Linh dùng cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu của nàng phục vụ, 2 tay chia làm 2 hai đường nhào nặn mấy quả cầu thịt của nàng và Mộc Uyển Thanh, miễn cưỡng đè nén tà hỏa xuống.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Bốn Loại Ma Thú

Cơ thể Mộc Uyển Thanh hiện tại còn rất mất cảm, bị Tiêu Lệ nghịch ngợm, chẳng mấy chốc liền không kiềm nén được, bật ra tiếng rên rỉ khe khẽ.

Tiêu Lệ thấy nàng đã tỉnh thì mỉm cười đặt lên môi nàng 1 nụ hôn say đắm, rồi lấy ra mấy viên đan dược hồi phục tinh lực và thể lực cho nàng phục dụng.

Mộc Uyển Thanh nhìn thấy Chung Linh đang ngậm lấy đại long thương của Tiêu Lệ, ra sức liếm mút nó thì vô cùng ngượng ngùng. Hơn nữa, bản thân nàng hiện tại không 1 mảnh vải trên người, ngọc nữ còn đang bị Tiêu Lệ dùng sức nhào nặn.

Bất quá nàng hiện tại cũng không biết làm thế nào, chỉ đành liếc mắt nhìn Tiêu Lệ hờn dỗi, như muốn bảo tất cả việc này đều do hắn gây ra, hắn đi mà giải quyết.

Tiêu Lệ nhìn vị băng sương mỹ nhân bị hắn dạy dỗ trở nên vô cùng e ấp, đang rúc vào lòng hắn liếc mắt nhìn hờn dỗi thì trở nên cực kỳ thỏa mãn, cũng không còn kiềm chế được, gầm nhẹ 1 tiếng rồi phóng xuất tinh hoa vào miệng của Chung Linh, khiến nàng suýt nữa thì bị sặc.

Mà Chung Linh thấy Mộc Uyển Thanh đã tỉnh, cũng không có thắc mắc gì, nàng đã sớm quen Tiêu Lệ trắng hoa nên cũng không ngại nhiều thêm mấy tí muối.

Vốn là nàng cũng định giặt dây Tiêu Lệ "thu" luôn Mộc Uyển Thanh nên mới bảo nàng ta đến ngủ cùng mình. Thế nhưng nàng tìm mãi không thấy Tiêu Lệ đâu, không ngờ khi về đến phòng thì lại thấy Tiêu Lệ đang ôm nàng ta ngủ, mà lại còn chẳng có mảnh vải trên người.

Tiêu Lệ sau khi thỏa mãn rốt cuộc cũng buông tha cho 2 nàng, tinh thần phấn chấn đi vòng quanh Vạn Kiếp Cốc. Hiện tại hắn đã có sơ bộ kế hoạch phát triển nơi này thành trang trại nuôi ma thú lớn nhất của mình. Bất quá Chung Vạn Cửu vẫn còn đang bẽ quan nên Tiêu Lệ còn chưa thể triển khai được...

Đêm ở Vạn Kiếp Cốc khá lạnh, Tiêu Lệ nhàn nhã nằm trên giường ôm lấy A Châu và A Bích để làm ấm người. Tập trung suy nghĩ về kế hoạch nuôi dưỡng ma thú của hắn.

Bên trong Ung Lương Bí Điện có tổng cộng 12 bộ phương pháp thuần dưỡng ma thú và dã thú, trong đó có 4 loại tồn tại trên thiên long đại lục.

Thứ nhất là Truy Phong Mã, hình thể tương đương loài ngựa bình thường ở Trái Đất, là loài ăn cỏ sống theo đàn, tính tình ôn hòa, sinh sản nhanh, ưu điểm là có khả năng là mượn sức gió để gia tăng tốc độ, cấp độ bình quân là từ lv4 đến lv6. (từ 4-6 đoạn đầu khí)

Thứ hai là Phệ Kim Ngự, hình thể tương đương loài chó Husky ở Trái Đất, là loài ăn kim loại sống theo đàn, tính tình ôn hòa nhưng có ý thức lãnh địa rất cao, chỉ cần có đủ thức ăn thì sinh sản rất nhanh, ưu điểm là thân thể cứng rắn, lực phòng ngự khá cao, cấp độ bình quân là từ lv7 đến lv9.

Thứ ba là Xích Băng Xà, hình thể tương đương loài Anacoda ở Trái Đất, là loài ăn thịt sống theo đàn, tính tình hung ác, thường đi săn mỗi theo nhóm 3 con, sinh sản khá nhanh, ưu điểm là thân thể cứng rắn và tỏa ra hơi lạnh làm trì trệ hành động của kẻ địch, cấp độ bình quân là từ lv10 đến lv13.

Cuối cùng là Viêm Tước, hình thể tương đương 1 con đại bàng nam mỹ, là loài ăn thịt sống đơn độc, tính tình táo bạo, thường dùng lửa tấn công con mồi, sinh sản tương đối nhanh, ưu điểm là có lực công kích cao và khả năng tấn công tầm xa, cấp độ bình quân là từ lv12 đến lv15

Truy Phong Mã chính là loại ngựa chiến duy nhất trong bí điển, sinh sống khá nhiều trên các thảo nguyên phía bắc, cũng tương đối dễ nuôi, có thể dùng để phát triển nên 1 quân đoàn kỵ binh tinh nhuệ.

Phệ Kim Nghĩ thường sống ở sâu trong những sơn mạch rộng lớn, giàu khoáng sản, hơn nữa chỉ cần có đủ thức ăn thì sẽ sinh sản rất nhanh. Mà trong hệ thống thì lại có vô cùng vô tận kim loại, chỉ cần hấn có đủ đơn trị, muốn nuôi bao nhiêu cũng được. Loại sinh vật này do thường xuyên ăn kim loại nên có lớp giáp rất cứng hơn nữa lực lớn vô cùng, rất thích hợp để công thành, hãm trận hoặc là kéo xe, thò hàng.

Xích Băng Xà thân thể to lớn, có lớp vảy cứng rắn, tỏa ra hàn khí làm chậm dịch nhân, lại am hiểu phối hợp tác chiến, là những cỗ xe tăng sống trên chiến trường, hơn nữa còn có khả năng leo tường và bơi lội, dùng để công thành, mai phục hay là thủy chiến đều rất thích hợp. Bất quá loài này chỉ sinh sống và phát triển tốt trong môi trường lạnh lẽo, có lẽ sau khi hấn có được Linh Thử Cung thì sẽ đẩy mạnh nuôi dưỡng nó.

Loại cuối cùng, Viêm Tước được miêu tả chính là hậu duệ cấp thấp nhất của thiên địa thánh thú Chu Tước, tính tình cực kỳ hung hãn hiếu chiến, có thể bay, có thể phun lửa, mỗi con có thể chở tới đa 2 người, có thể tạo nên 1 đội phi hành kỵ binh bách chiến bách thắng. Loài này thích sinh sống ở vùng nóng bức, hoặc là làm tổ bên trong lòng những ngọn núi lửa, rất khó bắt được.

Ở Vạn Kiếp Cốc hiện tại chỉ thích hợp nuôi Phệ Kim Nghĩ. Còn Truy Phong Mã, Xích Băng Xà và Viêm Tước mặc dù có thể nuôi nhưng rất khó phát triển số lượng lớn.

Bất quá, hấn cũng không định nuôi cả 4 loại ma thú này cùng 1 nơi. Trước mắt, hấn sẽ nuôi thử nghiệm mỗi loại 1 ít rồi từ từ lại tìm nơi khác phát triển thêm số lượng.

Nghĩ là làm, Tiêu Lệ ngay lập tức truyền lệnh cho Mạn Đà La tìm tung tích các loại ma thú này, nếu có thể bắt sống được thì càng tốt.

Truy Phong Mã tính tình ôn hòa, khá dễ thuần dưỡng, cũng được 1 số nước dùng làm ngựa chiến, chẳng hạn Liêu quốc hay Tống quốc.

Bất quá bọn họ cũng không có phương pháp ưu việt để phát triển chúng mà chủ yếu là bắt từ tự nhiên rồi đem về thuần dưỡng, hiệu suất không cao, hầu như chỉ dùng cho tướng lĩnh làm tọa kỵ hoặc là trang bị cho các đội kỵ binh tinh nhuệ mà thôi.

Có điều Tiêu Lệ thì khác, hấn muốn kiến tạo cả 1 quân đoàn kỵ binh thần tốc trên chiến trường. Cho nên Tiêu Lệ trực tiếp lấy ra 1 số tiền lớn, dùng giá cao thu mua Truy Phong Mã.

Dù rằng trong Ung Lương Bí Điển có phương pháp nhân giống, thế nhưng thời gian cũng không ngắn, mà Tiêu Lệ không quá thích chờ đợi, hiện tại đơn trị của hấn cũng rất dư dả, nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ và gia tăng thực lực mới là vương đạo.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Viêm Hoàng Sơn Mạch

Phệ Kim Nghĩ cũng thi thoảng được bán trên thị trường nhưng toàn bộ đều là xác chết, chủ yếu dùng làm nguyên liệu để chế tạo vũ khí, áo giáp.

Thế nhưng hiện tại, Tiêu Lệ lại cần Phệ Kim Nghĩ hậu còn sống, thế nên độ khó khá lớn. Hấn chỉ có thể dùng giá cao để hấp dẫn thợ săn, hoặc chí ít là thu được tin tức của đàn Phệ Kim Nghĩ.

Với thực lực của Tiêu Lệ bây giờ, đơn thân độc mã tiêu diệt 1 đàn Phệ Kim Nghĩ cũng không phải là không thể.

Vạn Kiếp Cốc quanh năm âm u, chính là nơi rất thích hợp để Phệ Kim Nghĩ phát triển, Tiêu Lệ dự định biến nơi đây thành ổ kiến lớn nhất Thiên Long đại lục.

Hấn cũng đã thử bàn bạc với Chung Vạn Cừ, lão ta cũng không phản đối, từ khi nhận được đan dược của Tiêu Lệ, "nhân sắc" của lão được cải thiện đáng kể, cho nên lão cực kỳ có thiện cảm với hấn.

Mặt khác, nếu có thể khiến Cam Bảo Bảo hồi tâm chuyển ý, Chung Vạn Cừ cũng không dự định tiếp tục ở Vạn Kiếp Cốc lâu hơn nữa.

Xích Băng Xà loại này sinh sống khá nhiều ở Thiên Sơn, thực lực tương đương nhất lưu cao thủ trong nhân loại, mà thường thường đều là hoạt động theo nhóm 3 con nên rất khó bắt sống. Tiêu Lệ cũng chỉ hi vọng tìm được tin tức, còn bản thân hấn sẽ đích thân động thủ.

Viêm Tước là khó tìm nhất, bất quá theo tin tức từ Mạn Đà La thì Viêm Hoàng Sơn Mạch ở phía nam Tống quốc có 1 đàn Viêm Tước tổng số lượng lên đến 12 con, Tiêu Lệ dự định ít ngày nữa sẽ đi tóm bọn nó.

Sắp xếp ổn thỏa kế hoạch, Tiêu Lệ hài lòng ôm 2 vị mỹ nhân đã sớm bị hấn hành hạ đến mệt mỏi thỏa mãn chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau, Tiêu Lệ mang theo 4 vị tiểu mỹ nhân bắt đầu hành trình đi thu phục Viêm Tước.

Hiện tại Cam Bảo Bảo và Lý Mộng La quan hệ vô cùng tốt, cũng không biết là do Chung Vạn Cừ đã thành công câu được tâm của Cam Bảo Bảo hay là do Lý Mộng La đã đoạn tuyệt quan hệ với Đoàn Chính Thuần.

Bởi vì vẫn còn quay lại Vạn Kiếp Cốc nên Tiêu Lệ cũng không có mang theo Chung Linh và Lý Mộng La mà muốn tập trung tăng độ thân mật với 4 nữ còn lại, nhất là Mộc Uyển Thanh vừa gia nhập hậu cung của hắn.

Tổ của bảy Viêm Tước nằm ở sâu trong Viêm Hoàng sơn mạch. Bởi vì hiện tại đã có kế hoạch bồi dưỡng ma thú nên Tiêu Lệ đi khá vội vàng, cũng không có chủ động dừng chân du sơn ngoạn thủy như lúc trước nên chẳng bao lâu đoàn người đã đến được nơi cần đến.

Viêm Hoàng Sơn Mạch ở phía nam cùng với Băng Tuyết Thiên Sơn ở phía Bắc chính là lưỡng đại hung địa ở thế giới này, ma thú sinh sôi nảy nở rất nhiều, nhân loại bình thường là không dám đặt chân bất quá lấy thực lực tứ tinh Đấu Sư hiện tại của Tiêu Lệ cũng không quá e ngại.

Một đoàn người thể như chẻ tre tiến vào trung tâm của Viêm Hoàng Sơn Mạch, nơi này dù là thiên đường của ma thú thể nhưng dã thú vẫn là chiếm phần đông. Tiêu Lệ cũng tạo cơ hội cho chúng nữ rèn luyện 1 chút, nữ nhân nếu không chăm hoạt động thì rất dễ bị béo phì.

Mấy nữ nhân ngoại trừ Mộc Uyển Thanh và A Châu công phu còn tạm được, Ngữ Yên và A Bích đều chưa từng động tay bao giờ. Tiêu Lệ muốn rèn luyện các nàng ít nhất cũng phải có năng lực tự vệ.

Bởi vì cũng không cần các nàng chiến đấu nên Tiêu Lệ để mỗi người đều luyện tập Bắc Minh Thần Công và Lăng Ba Vi Bộ.

Các nàng hiện tại đều là Đấu Giả, Mộc Uyển Thanh là ám thuộc tính, Ngữ Yên là thủy thuộc tính, A Bích là mộc thuộc tính, A Châu là huyền thuộc tính rất hiếm thấy.

Còn có Chung Linh là độc thuộc tính và Lý Mộng La là thủy thuộc tính. Tiêu Lệ đều từ Kỳ Trân Các chọn ra 1 ít đấu kỹ phòng thân cho các nàng.

Sau gần 3 ngày vừa đi vừa tập luyện, Tiêu Lệ cuối cùng cũng đến được vị trí hang ổ của Viêm Tước.

Trên đường đi vốn là có rất nhiều ma thú không biết sống chết đâm đầu ra làm bia thịt cho các nàng tập luyện bất quá mấy dặm quanh hang ổ của Viêm Tước lại không có bất kỳ ma thú nào khác, chỉ có loe ngoe vài con tiểu dã thú cùng 1 ít côn trùng.

Tiêu Lệ thấy vậy cũng an tâm để các nàng dựng trại nghỉ lại còn hắn thì mở ra Lôi Bức Thiên Dực trực tiếp tung ra 1 chiêu Thiên Lôi Tiễn Vũ, khiêu khích lũ Viêm Tước...

Viêm Tước là 1 trong 10 vị bá chủ ở Viêm Hoàng Sơn Mạch, bình thường chỉ có nó khiêu khích kẻ khác, hôm nay thế mà lại có kẻ dám trêu chọc nó. Lũ Viêm Tước nhao nhao kêu réo rồi ủa ra, tổng cộng 12 con Viêm Tước trong đó có 2 con lông nhung bóng bẩy có vẻ là con đầu đàn. Tiêu Lệ nhanh chóng sử dụng Giám Định Thuật.

Ting, thông tin ma thú

Viêm Tước (thủ lĩnh) - lv 18

Một loài chim ăn thịt, sống theo bầy nhưng đi săn đơn độc, là hậu duệ cấp thấp nhất của thiên địa thánh thú Chu Tước, tính tình hung bạo hiếu chiến, thường phun lửa để tấn công kẻ thù.

Viêm Tước (thủ lĩnh) - lv 17

Một loài chim ăn thịt, sống theo bầy nhưng đi săn đơn độc, là hậu duệ cấp thấp nhất của thiên địa thánh thú Chu Tước, tính tình hung bạo hiếu chiến, thường phun lửa để tấn công kẻ thù.

Viêm Tước - lv 15

Một loài chim ăn thịt, sống theo bầy nhưng đi săn đơn độc, là hậu duệ cấp thấp nhất của thiên địa thánh thú Chu Tước, tính tình hung bạo hiếu chiến, thường phun lửa để tấn công kẻ thù.

Viêm Tước (thủ lĩnh) - lv 14

Một loài chim ăn thịt, sống theo bầy nhưng đi săn đơn độc, là hậu duệ cấp thấp nhất của thiên địa thánh thú Chu Tước, tính tình hung bạo hiếu chiến, thường phun lửa để tấn công kẻ thù.

Viêm Tước - lv 13

Một loài chim ăn thịt, sống theo bầy nhưng đi săn đơn độc, là hậu duệ cấp thấp nhất của thiên địa thánh thú Chu Tước, tính tình hung bạo hiếu chiến, thường phun lửa để tấn công kẻ thù.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Anh Hùng Xạ Điều

Tổng cộng 12 con Viêm Tước, trong đó có 2 con thủ lĩnh, hình như là 1 cặp thư - hùng, 10 con còn lại có 3 con lv15, 3 lv 14 và 4 con là lv 13. Bọn nó dàn thành nhiều lớp bao vây lấy Tiêu Lệ.

Viêm Tước mặc dù là loại đi săn đơn độc nhưng lại thường sống theo bầy. Có sự chỉ huy của con thủ lĩnh chúng nó phối hợp cũng không tệ. Nếu chỉ là săn giết Tiêu Lệ có thể nhanh chóng xử gọn 2 con đầu đàn rồi từ từ làm gỏi bọn còn lại, thế nhưng lần này hẳn là muốn bắt sống.

Mở ra Huyền Quy Kết Giới, thứ này không phải chỉ có thể dùng để phòng ngự mà đôi khi dùng để vây khốn địch nhân cũng rất tốt. Tiêu Lệ dự định 1 mẻ bắt trọn ở Viêm Tước này, không để sống bất cứ con nào.

Bọn Viêm Tước kiêu ngạo đã quen, mặc dù cảm thấy thực lực Tiêu Lệ rất mạnh thế nhưng ý vào quân số đông đảo vẫn xông tới công kích hấn, 2 con đầu lĩnh cùng 3 con lv15 cuốn lấy Tiêu Lệ, dùng mỏ và móng vuốt sắc bén tấn công hấn trong khi 7 con còn lại tạo thành vòng vây bên ngoài liên tục phun cầu lửa quấy rối.

Tiêu Lệ thì giả vờ yếu thế 1 chút để nhử chúng vào bẫy, Huyền Quy Kết Giới của hấn đang từ từ thu nhỏ lại, đợi đến kích cỡ thích hợp hấn sẽ phản công vũ bão, 1 mẻ hốt gọn bầy chim lửa này.

Tiêu Lệ liên tục vận dụng Âm Lôi Huyền Bộ kết hợp Lôi Bức Thiên Dực để quấy rối tiết tấu của lũ Viêm Tước, đấu kỹ này được dung hợp từ Lôi Ảnh Bộ nên lôi ảnh mà nó tạo ra cũng có thể phát nổ, hơn nữa uy lực của địa giai đấu kỹ cũng không nhỏ khiến lũ Viêm Tước chật vật vô cùng.

Liên tục kéo dài thời gian, đánh lạc hướng lũ Viêm Tước, cuối cùng vòng vây cũng khép lại như mong muốn của Tiêu Lệ, hấn bắt đầu chuyển từ thủ sang công, Thiên Lôi Tiễn Vũ liên tục bắn ra.

Tiêu Lệ không muốn bọn nó bị thương quá nặng nên tăng số lượng tên và giảm uy lực xuống, thế nhưng đẳng cấp chênh lệch quá nhiều, lũ Viêm Tước vẫn bị Tiêu Lệ hành hạ đến thảm, từ 12 con hiện giờ chỉ còn 2 con thủ lĩnh và 2 con lv15 còn khả năng chiến đấu.

Đang chiếm thế thượng phong, Tiêu Lệ bất ngờ dừng lại, mở ra 1 cái Lôi Cốt Thuần để bảo đảm an toàn, hấn bắt đầu dùng Câu Thông Thuật trong Ung Lương Bí Điển. Môn bí điển này được người sáng tạo giới thiệu là diễn hóa từ tàn quyền của 1 môn Thông Linh Thuật thượng cổ, có thể câu thông yêu thú. Bất quá Câu Thông Thuật này chỉ có thể truyền đạt ý niệm với ma thú, cũng không thể chân chính giao tiếp với chúng.

Tiêu Lệ truyền đạt ý định của hấn cho Viêm Tước thủ lĩnh, để nó chọn thần phục hoặc là chết. Viêm Tước bị đánh đến thảm, thế nhưng kiêu ngạo từ huyết mạch Chu Tước không cho phép nó dễ dàng khuất phục kẻ khác. Viêm Tước thủ lĩnh gáy lên 1 tiếng kháng nghị, thế nhưng cũng không có tiếp tục tấn công, nó đã nhận ra nhân loại này quá mạnh so với chúng nó, tiếp tục liều mạng cũng không có tác dụng.

Tiêu Lệ cũng không vội vàng, tiếp tục uy hiếp chúng nó, lại kết hợp thêm dụ dỗ, liên tục gây áp lực lên tâm lý yếu ớt của chúng nó. Cuối cùng, Tiêu Lệ vẫn là người chiến thắng, dưới uy bức lợi dụ của hấn, lũ Viêm Tước cuối cùng vẫn là chọn khuất phục, bọn nó cũng không phải là sợ chết, thế nhưng Tiêu Lệ còn hứa sẽ giúp chúng tiến giai, đó mới là đòn trí mạng kết liễu sự kiêu ngạo của Viêm Tước thủ lĩnh.

Viêm Tước thủ lĩnh đã khuất phục, mấy con khác cũng không ngoại lệ liên tục biểu thị chỉ cần Tiêu Lệ giúp chúng nó tiến giai, chúng nó sẽ phục vụ hấn. Tiêu Lệ sau khi chiếm được sự thần phục của bầy Viêm Tước thì thu tất cả chúng nó vào hệ thống để bọn nó nghỉ ngơi, còn hấn thì cùng chúng nữ quay về Vạn Kiếp Cốc.

Đã đạt mục tiêu nên trên đường về Tiêu Lệ cũng thả lỏng 1 chút, không có gấp gáp như lúc đi khiến cho hành trình bị kéo dài. Vừa về đến Vạn Kiếp Cốc, Tiêu Lệ ngay lập tức lại tiếp tục đón nhận tin vui, 1 đàn Phệ Kim Nghĩ nhỏ đã bị phát hiện, hơn nữa còn ngay ở tại Vô Lượng Sơn trong biên giới Đại Lý quốc.

Đối với Tiêu Lệ, đàn kiến lớn hay nhỏ không quan trọng bởi vì hấn chỉ cần Nghĩ Hậu, bất quá đàn nhỏ tức là mới hình thành, sẽ dễ đối phó hơn những đàn kiến lâu năm, có quân lực vô cùng vô tận.

Tiêu Lệ cũng không vội đi đến Vô Lượng Sơn mà quyết định trước tiên nghỉ ngơi ở Vạn Kiếp Cốc vài ngày để khôi phục thể lực, cũng như là bố trí tốt cho 12 con Viêm Tước. Bầy Viêm Tước này hình như là 1 tộc quần bởi vì ngoài con thủ lĩnh ra thì chỉ có 2 con đực khác mà cả 2 đều là con của nó.

Trước tiên hấn từ hệ thống lấy ra 1 loại đá đặc thù gọi là Viêm Thạch, có khả năng liên tục tỏa nhiệt độ cao trong vòng 1 năm, Tiêu Lệ là muốn tạo ra hoàn cảnh sống thích hợp nhất cho Viêm Tước. Tiếp đó hấn từ hệ thống lấy ra 1 ít đan dược đặc thù chuyên dùng để nuôi ma thú.

Trong Ung Lương Bí Điển cũng có hướng dẫn phối chế 1 số loại linh dược nhưng cấp bậc thấp hơn nhiều so với đồ trong hệ thống nên Tiêu Lệ hoàn toàn bỏ qua không sử dụng.

Trải qua 10 ngày tỉ mỉ chăm sóc, thể chất của 12 con Viêm Tước đều đã được cải tạo tốt, trừ con đầu đàn 11 con còn lại đều thăng lên 1 cấp khiến lũ chim lửa này càng thêm tin phục Tiêu Lệ.

Chuyện ăn uống của chúng Tiêu Lệ cũng không quá lo, bởi vì Vạn Kiếp Cốc nằm ở sâu trong hoang sơn dã lĩnh, ma thú và dã thú tồn tại rất nhiều, chúng

hoàn toàn có thể tự đi kiếm ăn, hần chỉ cần đều đặn bổ sung các loại đan dược và thực phẩm đặc thù cho chúng là tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Phệ Kim Nghĩ

Sắp xếp tốt cho lũ Viêm Tước, Tiêu Lệ lại bắt đầu hành trình đi bắt Nghĩ Hậu.

Bởi vì Vô Lượng Sơn cách Vạn Kiếp Cốc cũng không xa nên lần này Tiêu Lệ cũng không mang theo chúng nữ. Mà Lôi Bức Thiên Dực thì lại không thích hợp di chuyển đường dài, do đó Tiêu Lệ quyết định mang theo 1 con Viêm Tước để làm tọa kỵ.

Viêm Tước chính là khắc tinh của Phệ Kim Nghĩ, có thứ này hỗ trợ Tiêu Lệ hoàn toàn có thể tự do ra vào bầy kiến. Vô Lượng Sơn cách Vạn Kiếp Cốc nửa ngày hành trình, Tiêu Lệ cười Viêm Tước rất nhanh thì đã đến nơi.

Con Viêm Tước này là con cái trong 2 con thủ lĩnh, vừa lên lv18. Nó mặc dù không phải là nhân loại thể nhưng vẫn bị Thanh Long bí pháp ảnh hưởng khiến cho nó vô cùng thân cận với Tiêu Lệ, cực kỳ ngoan ngoãn nghe lời.

Bầy Phệ Kim Nghĩ sinh sống ở phía bên Tây của Vô Lượng Sơn, lần trước Tiêu Lệ cũng không có đi qua nên không có phát hiện. Vừa đến gần hang ổ của chúng, Tiêu Lệ bất chợt phát hiện 5 bóng người đang chập vật chạy khỏi sự truy đuổi của 1 đội Phệ Kim Nghĩ.

Đi đầu là 1 vị đạo cô bóng dáng thướt tha, cũng không quá xa lạ với Tiêu Lệ, chính là Tân Song Thanh tông chủ Tây Tông Vô Lượng Phái. Đám người phía sau nàng thực lực cũng không thấp, đều đạt đến tiêu chuẩn nhất lưu.

Bất quá phía sau bọn họ có không ít Phệ Kim Nghĩ truy đuổi. Mà bọn họ cũng không dám dừng lại chiến đấu với bọn chúng, chỉ có thể dùng hết sức bình sinh để bỏ chạy.

Mỗi người trong đó đều ôm theo 1 quả trứng, có lẽ là của Phệ Kim Nghĩ, cho nên mới bị bọn chúng truy đuổi gắt gao như thế.

Hiện giờ cả 5 người đều đã thấm mệt, mắt thấy chẳng mấy chốc nữa sẽ rơi vào vòng vây của lũ kiến thì bất chợt 1 tiếng chim tước vang lên, rồi từng quả cầu lửa đỏ rực lao xuống chặn đường lũ kiến...

Trong sự ngỡ ngàng của 5 người Tân Song Thanh, Tiêu Lệ cười Viêm Tước nhẹ nhàng đáp xuống trước mặt bọn họ, đôi mắt hứng thú đánh giá 5 người, đặc biệt là vị đạo cô phía trước.

Chỉ thấy nàng mắt phượng mày ngài, dung nhan diễm lệ được bảo dưỡng rất tốt nên trông còn khá trẻ, chỉ trạc trạc Lý Mộng La.

Tiêu Lệ cũng không có đông dài với bọn họ. Hiện nay, Vô Lượng Phái đã đầu nhập Linh Thử Cung, mà hần lại là chương môn Tiêu Dao Phái. Sau này, gặp được Thiên Sơn Đồng Lão, thừa hưởng Linh Thử Cung, Vô Lượng Phái ắt cũng sẽ quy thuận dưới trướng hần.

Hiện tại, việc quan trọng nhất là bắt Nghĩ Hậu. Tiêu Lệ liền đề cho 4 người kia quay về còn Tân Song Thanh thì ở lại dẫn đường cho hần, cả 2 cùng cười Viêm Tước bay đến chỗ ổ kiến.

Lần đầu tiên cười trên lưng 1 ma thú cao cấp, lại bay trên độ cao như vậy, dù là nhất lưu cao thủ như Tân Song Thanh vẫn có chút sợ (Viêm Tước lv18 còn Tân Song Thanh chỉ có lv12), nàng vô thức nhích lại gần người Tiêu Lệ, 2 quả cầu thịt ép vào lưng hần khiến Tiêu Lệ phê hơn con tê tê.

Một đường hương diễm trôi qua rất nhanh chóng, ổ Phệ Kim Nghĩ đã hiện ra trước mắt Tiêu Lệ. Ổ kiến này có khoảng 200 con, cấp độ không đều từ lv7 đến lv9, trong đó có 10 con lv10 và 2 con lv11 vây quanh 1 con kiến hình thù mập mạp, có lẽ là Nghĩ Hậu.

Nghĩ Hậu chỉ có lv7 bắt được cũng không khó, thể nhưng đàn kiến đông đảo, Tiêu Lệ muốn bắt nó cũng có khó khăn nhất định. Suy nghĩ 1 chút, Tiêu Lệ để Tân Song Thanh ở lại trên Viêm Tước rồi vận dụng Âm Lôi Huyền Bộ lặng lẽ đột nhập vào hang kiến, tìm đến chỗ Nghĩ Hậu.

(Tiểu: ALHB có tạo lỗi ảnh hay không là phụ thuộc Tiêu Lệ nhé, chiêu này có nhiều cách dùng)

Nghĩ Hậu hầu như không có sức chiến đấu, nên được bọn Nghĩ Vệ bảo hộ rất nghiêm mật, nếu muốn không 1 tiếng động bắt cóc nó thì gần như là không tưởng.

Vậy nên, Tiêu Lệ quyết định nghĩ cách khác. Hần trước tiên dùng tín hiệu đặc thù truyền tin cho Viêm Tước để nó bắt đầu công kích tổ kiến.

Phệ Kim Nghĩ nhược điểm lớn nhất chính là sợ lửa, hơn nữa còn là lửa từ 1 loài ma thú cao cấp như Viêm Tước, hơn nữa bọn chúng cũng không biết bay, thế là cả đàn lập tức rối loạn. Tiêu Lệ thừa cơ hội đó liền nhanh chóng dùng Ngân Lôi Xích trói Nghĩ Hậu lại rồi nhanh chóng đào tẩu.

(Tiểu: Viêm Tước là ma thú hệ lửa cao cấp nhất ở đại lục này nhé)

Trở lại trên lưng Viêm Tước, Tiêu Lệ bắt đầu dùng Câu Thông Thuật đối với Nghĩ Hậu.

Đễ dàng hơn là Tiêu Lệ tưởng, loài sâu kiến vốn không có cốt khí gì đáng nói, hấn vừa uy hiếp, Nghĩ Hậu liền thỏa hiệp, không hề có phức tạp như Viêm Tước, bất quá như thế lại càng tiện.

Viêm Tước từ lúc hấn quay lại đã sớm đình chỉ công kích, liên tục hót lên để đe dọa lũ kiến bên dưới. Tiêu Lệ sau khi thu phục được Nghĩ Hậu liền ra lệnh cho nó chiêu hàng đám kiến bên dưới.

Nghĩ tộc đẳng cấp cực kỳ sâm nghiêm, Nghĩ Hậu vừa ra lệnh bọn kiến còn lại đều lục đục quy hàng. Giúp Tiêu Lệ tiết kiệm được 1 phen công sức.

Tiêu Lệ hoàn thành mục tiêu thì hết sức hài lòng, bất quá Tân Song Thanh phía sau lưng hấn thì không có thông dong được như vậy. Đàn kiến mà nàng và 4 vị trưởng lão mất sức 9 trâu 2 hổ mới chạy thoát được ở trong tay người thanh niên này không hề có 1 chút sức chống cự.

Tiêu Lệ thấy Tân Song Thanh sững sờ nhìn mình, khuôn mặt đại ra thì hết sức hài lòng, hấn muốn chính là hiệu quả này a. Nếu không hấn đã biết rõ vị trí ổ kiến, việc gì phải mang theo nàng dẫn đường.

Nhân lúc Tân Song Thanh còn chưa hồi phục tinh thần, Tiêu Lệ vội vàng thu cả đàn kiến vào hệ thống...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Song Hỷ Lâm Môn

Tiêu Lệ cũng không có để Tân Song Thanh quay về Tây Tông mà trực tiếp mang nàng theo trở về Vạn Kiếp Cốc. Dù sao nàng đã biết bí mật của hấn, cũng không thể thả nàng về được.

Tân Song Thanh cũng không hề phản đối, dù sao với 1 kẻ có thể dễ dàng thu phục 1 đàn Phệ Kim Nghĩ, hơn nữa còn có 1 con Viêm Tước cấp cao làm toạ kỵ, nàng cũng không dám có kháng nghị gì.

Tiêu Lệ thấy nàng không nói gì thì càng được nước lấn tới, lúc đi hấn để nàng ngồi phía sau lưng còn hiện tại lại bắt nàng ngồi phía trước, đôi tay không chút an phận vuốt ve eo thon mượt mà của nàng. Tân Song Thanh như con nai nhỏ trong miệng cọp, không dám có chút chống cự nào.

Tiêu Lệ được thể không tha người, 2 tay bắt đầu lần mò lên phía trên, thám hiểm 2 ngọn thánh nữ phong căng mọng của nàng, nhẹ nhàng xoa bóp, niết niết 2 hạt đậu hồng trên đỉnh núi. Tiểu Tiêu Lệ cũng không chịu yếu thế, ngẩng đầu lên cọ cọ vào mông nàng khiêu khích.

Tân Song Thanh dù đã ngoài 30 nhưng xưa nay thanh tâm quả dục tu luyện, nào chịu được kích thích như vậy, rất nhanh đã bắt đầu động tình, đôi môi hé mở phát ra những tiếng rên rỉ tiêu hồn dụ hoặc người phạm tội.

_ U... ư... ư...

Tiêu Lệ thấy nàng như vậy nào còn kiềm chế được nữa, 2 tay bắt đầu tăng tốc mạnh mẽ xoa nắn 2 quả cầu thịt khiến cho nó liên tục thay đổi hình dạng.

Tiêu Lệ như thường lệ lấy ra 1 viên tiểu Tố Tâm Đan để cho nàng ăn vào rồi hé miệng ngậm lấy đôi môi hồng hồng của nàng, đuổi bắt cái lưỡi thom nợn.

Tay của hấn bắt đầu rời khỏi thánh nữ phong, chuyển sang thám hiểm rừng rậm hoang sơ và hang động thần bí.

Nơi này đã sớm ẩm ướt như vừa trải qua 1 trận mưa rào, Tiêu Lệ thành thạo dùng những ngón tay điêu luyện đào móc kích thích cho Tân Song Thanh liên tục thờ dốc.

_ Muốn không?

Tiêu Lệ kẻ sát tai nàng khiêu khích hỏi, Tân Song Thanh 2 má ửng hồng khẽ gật đầu.

_ Muốn thì cầu xin ta đi!

Tiêu Lệ tiếp tục bức bách.

_ Cầu... cầu xin người... làm ơn...

Tân Song Thanh ngưng ngưng đáp.

_ Gọi chủ nhân! Làm ơn làm gì?

Tiêu Lệ bức ép không tha, 2 tay bóp mạnh 2 quả đào tiên của nàng, ngất lỵ nị hồng trên đó, 1 chiều này hấn càng dùng càng thích, dùng đến nghiện rồi.

_ Ứ... Chủ... chủ nhân... cầu... cầu xin... người... giúp ta... cho ta...

Tân Song Thanh ngoan ngoãn thuận theo như vậy, Tiêu Lệ không còn kiềm chế được nữa liền lập tức giải phóng đại long thương, như con ngựa chứng bất kham hướng về phía nàng triển khai thế công mãnh liệt về phía mặt động hoang sơ chưa từng có nam nhân nào khai phá, rất nhanh liền khiến nàng đạt tới cao triều.

Trên lưng Viêm Tước, 1 đôi nam nữ quần áo xóc xếch đang hoạt động càng lúc càng mãnh liệt, gió lạnh thấu xương cũng không thể làm giảm đi sức nóng ở đó.

Tiêu Lệ lần đầu hành sự trên không trung như vậy nên cực kỳ kích thích chỉ mới làm Tân Song Thanh lên đỉnh lần thứ 3 thì đã mạnh mẽ phóng xuất tinh hoa.

Tiêu Lệ hôm nay vừa bắt được Nghĩ Hậu vừa thu được mỹ nhân, song hỷ lâm môn nên cực kỳ hưng phấn.

Hấn rút đại long thương ra khỏi mặt động của nàng, để cho nàng ngâm lỵ nó. Tân Song Thanh cũng cực kỳ nhu thuận, thích thú liếm mát, như một đứa trẻ thích thú ăn kẹo hồ lô.

Được 1 lúc, Tiêu Lệ rút long thương ra khỏi miệng nàng, để nàng xoay người lại nhếch mông lên hướng về phía hấn rồi từ phía sau mạnh mẽ tiến công, bắt đầu 1 vòng chiến mới.

Tân Song Thanh dù sao cũng vừa mới phá thân, bị Tiêu Lệ dày vò như vậy rốt cuộc không chịu đựng nổi, khi về đến Vạn Kiếp Cốc thì đã như 1 đồng bần nhào nằm xụi lơ trong lòng hấn. Tiêu Lệ khoác cho nàng 1 chiếc khăn choàng rồi ôm về phòng mình.

Để cho Tân Song Thanh nghỉ ngơi trên giường của hấn, Tiêu Lệ bắt đầu bố trí nhà mới cho Nghĩ Hậu. Vạn Kiếp Cốc rất rộng rãi, Tiêu Lệ chọn 1 nơi khi hậu mát mẻ thích hợp cho Phệ Kim Nghĩ để làm nơi định cư mới cho Nghĩ Hậu và đàn của nó rồi từ hệ thống lấy ra lượng lớn quặng kim loại khác nhau để làm thức ăn cho chúng.

Phệ Kim Nghĩ thường đào hang rất sâu trong lòng đất hoặc lòng núi để tìm kim loại, hơn nữa tính kỷ luật rất cao, Tiêu Lệ cũng không sợ chúng nó gây rối gì.

Đợt Truy Phong Mã đầu tiên cũng sắp được đưa tới, bất quá do nước Liêu chiếm giữ thảo nguyên, lượng ngựa mà Tiêu Lệ mua được cũng không nhiều khiến hấn đành phải sắp xếp lại kế hoạch.

Đã hơn nửa năm kể từ ngày Tiêu Lệ đặt chân đến Thiên Long đại lục, cho tới lúc này mọi việc đều đi theo đúng dự định của hấn. Còn vài tháng nữa sẽ đến lúc Thiên Sơn Đồng Lão cải lão hoàn đồng, không lâu sau đó đến lượt nước Liêu có nội loạn, hấn cần phải nắm chắc thời gian.

Đàn Phệ Kim Nghĩ thích nghi rất nhanh, chẳng mấy chốc đã xây được 1 cái tổ lớn. Lữ Viêm Tước cũng rất thích loại Viêm Thạch của Tiêu Lệ, mấy con Truy Phong Mã thì không quá thích khí hậu phương Nam nên Tiêu Lệ cũng không để Mạn Đà La chuyển về thêm nữa. Tân Song Thanh cũng hòa nhập rất nhanh với chúng nữ, Tiêu Lệ cảm thấy cũng là lúc nên đi Thiên Sơn rồi...

Hành trình Thiên Sơn lần này Tiêu Lệ cũng không có mang theo Viêm Tước, không phải là hấn không muốn mà là vì lữ Viêm Tước rất ghét những nơi lạnh giá, mang theo chúng cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Tiêu Lệ để Chung Vạn Cừ thay hấn coi sóc đàn kiến còn bản thân dẫn theo 7 mỹ nữ đồng hành cùng đi đến Băng Tuyết Thiên Sơn.

Mặc dù còn vài tháng nữa mới đến thời điểm Đồng Lão tán công nhưng vì hiện tại có nhiều việc trong người, Tiêu Lệ cũng không có nhã hứng du sơn ngoạn thủy như lúc trước. Một đường gấp gáp, rất nhanh cả đoàn người đã đến được nơi cần đến.

Băng Tuyết Thiên Sơn là cả 1 vùng băng giá rộng lớn lấy dãy Thiên Sơn làm trung tâm. Nơi này được xưng là 1 trong 2 đại hung địa của Thiên Long đại lục. Linh Thử Cung có thể trở thành bá chủ nơi này, dù là các loại ma thú hung hãn cũng không dám xâm phạm đủ nói lên thực lực khủng khiếp của Đồng Lão.

Hiện tại Bạch Tuyết Ma Kính đã dùng đủ 3 lần, Tiêu Lệ đành phải tự mình mài mò đi tìm vị trí của Linh Thử Cung.

Theo nguyên tác thì Linh Thử Cung nằm trên ngọn Phiêu Miểu Phong thuộc dãy Thiên Sơn bất quá hấn đã thử dùng Lôi Bức Thiên Dực bay khắp nơi đây mà chẳng nhìn thấy gì khác thường...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Đồng Nhan Cự Nhũ

Tìm vài ngày mà không có kết quả, Tiêu Lệ không còn cách nào khác đành quay về thị trấn lân cận bao trọn 1 khách sạn rồi chậm rãi tìm kiếm.

Thị trấn này nằm gần Thái Hồ nên có rất đông du khách. Do đó, khách sạn ở nơi đây cũng mọc lên rất nhiều, tìm được 1 khách sạn ưng ý cũng không mấy khó khăn.

Lý Mộng La hiện tại đã hoàn toàn trở thành "chị cả" trong số chúng nữ (TLĐL), thực lực của nàng cũng chạm đến ngưỡng tuyệt đỉnh cao thủ (lv16), cộng thêm các nàng còn lại đều đã là nhất lưu (lv11-15). Tiêu Lệ cũng không quá phải lo lắng cho sự an nguy của các nàng.

Ngày qua ngày, Tiêu Lệ vẫn như 1 con ong chăm chỉ bay khắp dãy Thiên Sơn để tìm kiếm vị trí của Linh Thử Cung như tìm kim dưới đáy biển.

Cứ sau mỗi tuần không kết quả, hắn sẽ quay về khách sạn nghỉ ngơi 3 ngày cùng chúng nữ. Rất may là hắn dẫn theo các nàng, nếu không nói không chừng Tiêu Lệ đã sớm phát điên.

Khoảng thời gian này cũng không phải là không có thu hoạch, Tiêu Lệ trong lúc tìm kiếm phát hiện không ít Xích Băng Xà, xem ra chúng phát triển ở Thiên Sơn rất tốt.

Hắn cũng thuận tiện bắt lấy 3 con có lv15 để làm tọa kỵ. Dù sao, lũ rắn này cũng am hiểu Thiên Sơn hơn là Tiêu Lệ.

Rồi một ngày như thường lệ, Tiêu Lệ cười trên đầu Xích Băng Xà đi loanh quanh không mục đích trong dãy Thiên Sơn, đầu của lũ rắn này khá to và bẹt ra như 1 cái búa nên ngồi cũng khá thoải mái.

Bất chợt, 1 tiếng chim kêu vang vọng khắp đất trời, hàng trăm mũi tên băng to như cánh tay người lao xuống đầu Tiêu Lệ và lũ rắn, mặc dù không gây bao nhiêu sát thương nhưng lại tạo thành 1 cái lồng băng lớn giam cầm bọn hắn lại.

Từ trên không trung, 1 bóng dáng to lớn lao vút xuống, đôi chân to lớn với móng vuốt cứng cáp và sắc nhọn chìa thẳng hướng 1 con Xích Băng Xà.

Hình thể của nó phải lớn gấp 3 lần Viêm Tước, lông vũ 1 màu trắng muốt lạnh lùng uy nghiêm. Tiêu Lệ thấy vậy liền mở ra Lôi Cốt Thuần ngăn chặn thế công của nó rồi sử dụng Giám Định Thuật.

Ting, thông tin ma thú.

Phong Tuyết Linh Thử (Vương) - lv 20

Một loại chim ăn thịt sống đơn độc, hình thể to lớn với 1 cặp móng vuốt mạnh mẽ và sắc bén, bản tính kiêu ngạo. Có thể điều khiển gió và băng để tấn công và phong tỏa con mồi.

Nhìn thông tin hệ thống, Tiêu Lệ hơi sửng sốt, không ngờ hắn lại gặp bá chủ của vùng Băng Tuyết Thiên Sơn này.

Bất quá Tiêu Lệ cũng không e ngại nó lắm. Vừa hay, hắn còn đang thiếu 1 tọa kỵ biết bay ở vùng băng thiên tuyết địa này. Nếu như nó đã đưa đến tận cửa thì hắn cũng rất vui lòng thu nhận lấy.

Phong Tuyết Linh Thử Vương thấy đòn đánh của mình bị cản lại thì hết sức tức giận, bắt đầu hô hoán bão tuyết để tấn công Tiêu Lệ. Bản thân hắn thì vẫn ung dung bình thản, bất quá mấy con Xích Băng Xà dưới chân thì lại run như cây sậy.

Bọn chúng bình thường đều là con mồi của Phong Tuyết Linh Thử, nay lại còn gặp con cấp Vương thì gần như khó thoát khỏi số phận, cũng may là còn có Tiêu Lệ ở phía trước chúng.

Bão tuyết cấp độ như thế này không thể làm khó Tiêu Lệ, hắn sử dụng Thiên Lôi Tiễn Vũ để đối chọi với băng tiễn của nó, lại mở ra Lôi Bức Thiên Dực lao lên không trung đấu tay đôi với nó.

Tiêu Lệ đẳng cấp vượt trội, chẳng mấy chốc Lôi Xà Thương trong tay hắn đã để lại không ít vết thương trên người Phong Tuyết Linh Thử Vương, lôi đầu khí của hắn có hiệu quả tê liệt rất mạnh khiến nó vô cùng chật vật dần dần sinh ra thoái ý.

Phong Tuyết Linh Thử Vương kêu lên 1 tiếng bén nhọn, huy động tầng tầng gió tuyết và băng đá cản đường Tiêu Lệ rồi quay đầu bỏ chạy, tốc độ cực kỳ nhanh khiến Tiêu Lệ âm thầm lú lỏi, cũng may Thiên Long Địa Đò của hắn có tính năng đánh dấu, nếu không hắn đừng mơ đuổi kịp nó.

Bất quá hiện tại nó đã bị Tiêu Lệ "ghim" lại, dù có chạy đằng trời cũng đừng hòng thoát khỏi ma trảo của hắn. Tiêu Lệ có thể xác định vị trí của Thử Vương nên cũng không vội vàng, thông dong điều khiển Xích Băng Xà truy đuổi nó.

Có lẽ do bị ảnh hưởng của Tiêu Lệ, bọn rắn này bỗng dưng trở nên cực kỳ gan dạ, mới lúc này còn co rúm như mấy con giun đất thì bây giờ lại hùng hục khí thế truy đuổi Thử Vương.

Phong Tuyết Linh Thử Vương cũng không có bay quá xa mà nghỉ lại bên trong 1 hang động trên lưng chừng núi, có lẽ nó nghĩ rằng Tiêu Lệ sẽ không đuổi kịp.

Xích Băng Xà mặc dù có thể leo lên vách núi dựng đứng, thế nhưng khi nó leo thì hắc cũng không thể tiếp tục cười lên đầu nó, bởi vậy Tiêu Lệ dứt khoát để chúng nó đợi ở bên dưới còn hắc thì mở ra Lôi Bức Thiên Dực bay lên hang động phía trên.

Hang động này cũng không tối tăm như Tiêu Lệ tưởng mà được ánh sáng từ những lỗ trên vách tường, ánh sáng lọt từ những lỗ giúp hắc nhìn rõ hoàn cảnh trong động.

Vừa nhìn, hắc chợt sửng sốt, bên trong không chỉ có Thử Vương mà còn có 1 thiếu nữ 11,12 tuổi như hoa như ngọc đang chăm sóc cho nó.

Nàng khuôn mặt trắng trẻo béo mập, mái tóc dài thon thả tết thành 2 bím thả sang 2 bên vai, phía trước ngực là 1 đôi匈 khí không lồ vượt qua tầm hiểu biết của Tiêu Lệ, khiến hắc chỉ lo nhìn chăm chăm vào nó mà quên luôn mục đích đến đây của mình.

Cái gì gọi là đồng nhân cự nhũ a... đây mới chân chính là đồng nhân cự nhũ!

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Thiên Sơn Đồng Lão

Thiếu nữ thấy Tiêu Lệ nhìn chăm chăm ngực nàng thì lông mi nhú lại, lại nghe Thử Vương bên cạnh kêu lên mấy tiếng như cáo trạng hắc chính là người đánh nó thì bắt đầu nổi bão, khí thế khủng khiếp ép về phía Tiêu Lệ khiến hắc gần như không thở nổi.

Tiêu Lệ thấy vậy thì không dám chậm trễ, nhanh chóng lùi lại rồi vội vàng thì chuyển Giám Định Thuật lên nàng.

Ting, thông tin nhận vật!

Tên: Thiên Sơn Đồng Lão - Tuổi: 96 - Tu vi: cửu tinh Đấu Sư

Công pháp: Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn

Đấu Kỹ: Thiên Sơn Lục Dương Chương, Thiên Sơn Chiết Mai Thủ, Sinh Tử Phù...

Thông tin khác: Cung chủ Linh Thử Cung, tình tình quái gở và tàn nhẫn.

Nhìn mấy dòng giới thiệu ngắn gọn, Tiêu Lệ cảm thấy hơi lạnh chạy dọc sống lưng, vội vàng la lớn lên trước khi nàng hoàn toàn bạo phát, chân đã âm thầm vận dụng Âm Lôi Huyền Bộ chuẩn bị bỏ chạy.

_ Khoan đã, xin hỏi ngài có phải là Thiên Sơn Đồng Lão?

_ Người là ai?

Nàng không trả lời mà hỏi ngược lại Tiêu Lệ, khí thế không giảm mà còn tăng.

_ Ta tên là Tiêu Lệ, hiện tại là chương môn Tiêu Dao Phái. Vô Nhai Tử tiền bối bảo ta đến Thiên Sơn tìm ngài để học nghệ, đây là bằng chứng!

Tiêu Lệ vừa nói vừa chìa chiếc nhẫn chương môn của Tiêu Dao Phái ra cho nàng thấy. Thiên Sơn Đồng Lão nhìn thấy chiếc nhẫn thì hơi ngừng lại chăm chú đánh giá hắc.

_ Thực sự? Hắc.. thì sao?

_ Tất nhiên là thực! Vô Nhai Tử tiền bối đã qua đời...

Tiêu Lệ nửa thật nửa giả nói, hắc cũng không định nói về Ngưng Hồn Châu và hệ thống.

_ Ha... haha.. hahaha... cuối cùng.. cuối cùng.. sư huynh vẫn là nghĩ đến ta trước tiên... con tiện nhân Lý Thu Thủy đó cuối cùng vẫn là thua ta.... hahaha.... huhuhu...

Thiên Sơn Đồng Lão cười như điên dại, hoàn toàn mất đi khí thế Tông Sư trước đó, rồi sau đó lại rom róm nước mắt khiến cho Tiêu Lệ hoàn toàn không hiểu nổi. Tiêu Lệ phải mất không biết bao nhiêu công sức mới có thể dỗ dành nàng nín khóc...

Thiên Sơn Đồng Lão từ năm 6 tuổi đã tu luyện Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn. Đến khi sắp đại công cáo thành, cơ thể có thể lớn lên lại như người bình thường thì lại bị sư muội Lý Thu Thủy ám toán khiến nàng đầu khí đảo lộn, cả đời duy trì dung mạo như 1 đứa trẻ, tâm tính cũng bị ảnh hưởng.

Hơn nữa, cứ mỗi khi đến thời điểm phản lão hoàn đồng thì nàng lại bị mất hết công lực. Mấy năm này, nhờ phục dụng Thiên Sơn Tuyết Liên mà tình trạng có chút cải thiện, bất quá cũng chỉ "lớn" được thêm 5,6 tuổi như bây giờ.

Thiên Sơn Đồng Lão sau khi xác nhận thân phận của Tiêu Lệ thì không tiếp tục làm khó hấn.

Phong Tuyết Linh Thử Vương là vật cưỡi của Đồng Lão, sơn động này là tổ của nó. Nàng vì sắp phản lão hoàn đồng nên mới đến nơi này bế quan, cũng không giống nguyên tác chạy loạn khắp nơi để người ta bắt được.

Còn khoảng 1 tháng nữa là đến thời điểm Đồng Lão phản lão hoàn đồng, thời gian này Tiêu Lệ cũng không có quay về mà là sử dụng Truyền Tin Châu thông báo sơ lược cho chúng nữ rồi ở luôn tại hang động để học đấu kỹ từ Đồng Lão. Có hệ thống phù trợ, Tiêu Lệ lĩnh ngộ rất nhanh khiến Đồng Lão khen ngợi không ngớt.

Thiên Sơn Chiết Mai Thủ là Huyền giai Cao cấp đấu kỹ, chiêu thức thiên hướng âm nhu hiểm ác, lợi dụng tốc độ và kỹ xảo để đánh bại địch nhân. Bất quá thứ này không quá thích hợp với Tiêu Lệ, hấn cũng chỉ học để sau này dạy lại cho chúng nữ chứ không quá coi trọng nó.

Còn Thiên Sơn Lục Dương Chưởng lại làm Tiêu Lệ rất hứng thú. Môn này cũng là Huyền giai Cao cấp đấu kỹ thế nhưng thiên về cương mãnh và bá đạo, cực kỳ phù hợp với hấn. Hơn nữa, Sinh Tử Phù và Đạn Chi Thần Công đều là đấu kỹ được diễn hóa ra từ Thiên Sơn Lục Dương Chưởng.

Sinh Tử Phù là Huyền giai Trung cấp bí pháp, ngưng tụ hơi nước thành băng tinh ám phù bắn vào cơ thể địch nhân, có thể khiến đối phương ngưng ngáy vô cùng, sống không bằng chết. Thứ này chính là công cụ mà Đồng Lão dùng để khống chế người của 36 động và 72 đảo.

Đạn Chi Thần Công cũng là Huyền giai Trung cấp đấu kỹ. Bất quá so với Lục Mạch Thần Kiếm của Đoàn gia, Tiêu Lệ lại càng thích đấu kỹ này hơn, bắn bắn ra nhìn rất ngẫu. Mà nếu chỉ tính đơn thuần uy lực, Đạn Chi Thần Công còn nhìn hơn Lục Mạch Thần Kiếm 1 chút.

Hơn nửa tháng thời gian ở cùng Đồng Lão, Tiêu Lệ rốt cuộc học được hết tất cả các đấu kỹ mà nàng truyền thụ. Quảng thời gian này mặc dù không có chúng nữ ở cạnh thể nhưng vẫn tràn ngập hương điểm.

Đồng Lão thường ngày tính tình không khác gì trẻ con, ăn mặc cũng cực kỳ tùy tiện khiến Tiêu Lệ nhà ta tốn không ít máu mủ. Thế nhưng mà chỉ được nhìn không được sờ vào hiện vật khiến hấn vô cùng khó chịu.

Cáo từ Đồng Lão để nàng bắt đầu bế quan, cũng nhận ủy thác cùng tín vật của nàng thay nàng trông coi Linh Thử Cung, Tiêu Lệ trước tiên quay trở về khách sạn tìm chúng nữ.

Hơn nửa tháng sống khắc khổ, Tiêu Lệ sớm đã không thể nhịn nổi, vừa trở về liền đuổi hết những người không liên quan ra, ngay tại chỗ "xử quyết" chúng nữ, hoang dã vô độ từ sáng đến tận khuya.

Có mấy con Xích Băng Xà làm chó canh cổng, chẳng có kẻ nào muốn chết đến quấy rầy nên Tiêu Lệ cũng khá tùy tiện. Mà các nàng cũng là ruộng hạn đã lâu, không có từ chối hấn đòi hỏi, 8 người đại chiến để lại vô số vết tích ở khắp mọi góc ngách trong khách sạn.

Sáng sớm hôm sau, Tiêu Lệ mang theo chúng nữ cùng nhau lên Phiêu Miểu Phong. Trên đường về, hấn đã tiện tay bắt thêm 5 con Xích Băng Xà để làm tọa kỵ cho các nàng.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 46: Binh Bại Như Núi Đổ

Linh Thử Cung nằm dưới 1 sơn cốc khá bí ẩn, sương mù bao phủ quanh năm, nếu nhìn từ trên cao xuống không thể nào phát hiện. Tiêu Lệ mặc dù được Đồng Lão chỉ đường cũng tốn không ít công sức mới tìm được.

Đám người Tiêu Lệ vừa tiến vào trong cốc, 1 nhóm nữ nhân xinh đẹp mặc áo bào xanh thêu hình Linh Thử trên ngực đã lao ra chặn đường, đôi mắt cảnh giác nhìn chằm chằm bọn họ.

Đội cho Tiêu Lệ lấy ra tín vật của Đồng Lão, cũng đơn giản giải thích 1 chút tình hình, mấy nữ nhân này mới chịu bỏ vũ khí xuống dẫn bọn hấn vào bên trong cung.

Hiện tại Linh Thử Cung tạm thời do tứ đại kiểm vệ Mai Lan Cúc Trúc của Đồng Lão quản lý. Thực lực các nàng đều là chuẩn tuyệt đỉnh cao thủ (lv16).

Ngoài ra, nơi này còn có không ít hộ cung linh thú. Bọn chúng đều là ma thú ở Băng Tuyết Thiên Sơn bị Đồng Lão thu phục để giữ nhà cho nàng Bối vậy, Linh Thử Cung chẳng bao giờ bị ma thú ở nơi đây quấy rầy.

Thực lực chính thể của Linh Thử Cung cũng không mạnh lắm. Nơi đây ngoại trừ 1 vị Tông Sư đỉnh cấp như Đồng Lão ra thì không còn cao thủ gì đáng nói. Nếu không phải là có Sinh Tử Phù uy hiếp, Linh Thử Cung căn bản không trấn áp được 36 động và 72 đảo.

Dù sao ở đây hầu hết đều là cô nhi do Đồng Lão nuôi dưỡng, cũng không phải đặc biệt tuyển chọn. Ngoại trừ số ít người có thiên phú, số còn lại đều thực lực thường thường.

Bởi vì biết trước 36 động và 72 đảo sẽ làm phản, cộng thêm Lý Thu Thủy mang theo cao thủ Nhất Phẩm Đường đến quấy rối, Tiêu Lệ vừa tiếp nhận Linh Thử Cung liền bắt tay vào bố trí bẫy rập.

Bất quá khó khăn nhất vẫn là Lý Thu Thủy. Nàng ta thực lực cũng là cửu tinh Đấu Sư, mặc dù không có chiến lực mạnh mẽ như Đồng Lão nhưng lại lắm mưu ma chước quỷ, vô cùng khó đối phó.

Tiêu Lệ nằm 1 mình trong phòng vắt chân lên trán suy nghĩ mãi mà không có cách nào khả thi, rốt cuộc cũng không nghĩ nữa. Nếu không có cách nào khác thì cứ câu giờ chờ Đồng Lão xuất quan là được.

Mấy ngày tiếp theo, Tiêu Lệ sinh hoạt vô cùng nhàn nhã. Ban ngày thì hẩn đi xung quanh xếp đặt bố trí bẫy rập, tiện thể trêu chọc mấy tiểu mỹ nữ ở Linh Thử Cung. Ban đêm thì hẩn lại cùng chúng nữ phiên vân phúc vũ, tu vi theo đó cũng an ổn mà tăng lên.

.....

Thời gian khoái hoạt của Tiêu Lệ trôi qua rất mau, Lý Thu Thủy tính toán ngày Thiên Sơn Đồng Lão tán công liền mang theo cao thủ Nhất Phẩm Đường đến Phiêu Miểu Phong, còn kích động 36 động chủ và 72 đảo chủ làm phản, thanh thế cực kỳ lớn mạnh.

Tiêu Lệ dù biết thì vẫn ung dung bình thản. mấy ngày trước khi Đồng Lão tán công, Tiêu Lệ đã thành công thu phục 1 ổ lớn Xích Băng Xà thậm chí trong đó còn có 1 con Xà Vương.

Tất nhiên, hành động này không thiếu công lao của Phong Tuyết Linh Thử Vương. Nhờ có nó uy hiếp, lũ rắn mới ngoan ngoãn như vậy.

Hiện tại, nếu bọn người 36 động và 72 đảo cùng với Nhất Phẩm Đường mà dám tấn công lên Linh Thử Cung thì chính là tự tìm đường chết, đưa thức ăn cho Tiêu Lệ nuôi rắn mà thôi...

Lý Thu Thủy huy động gần 200 cao thủ của Nhất Phẩm Đường, lại lợi dụng hơn ngàn người của 36 động, 72 đảo làm tiên phong hấp dẫn sự chú ý của Linh Thử Cung rồi cho quân theo đường nhỏ đột kích vào.

Tiêu Lệ không muốn để các nữ đệ tử của Linh Thử Cung chết uổng nên ra lệnh cho các nàng không được ham chiến, cố gắng bảo vệ bản thân.

Bởi vì chỉ cần dẫn dụ địch nhân vào bẫy là được, Tiêu Lệ liền ra lệnh các nàng từ xa điều khiển các loại ma thú chiến đấu, vừa đánh vừa lui. Do đó, mặc dù chiến đấu cực kỳ thảm khốc thế nhưng phía Linh Thử Cung lại chẳng có thương vong đáng nói.

Bên dưới mặt tuyết sớm đã chôn giấu không ít Lôi Bạo Đạn, chỉ cần Tiêu Lệ vừa dẫn động đấu khí thì chúng sẽ phát nổ.

Tiêu Lệ cũng không định giết hết người của 36 động, 72 đảo nên chôn mỗi viên Lôi Bạo Đạn cách nhau khá xa, chủ yếu là lợi dụng khả năng gây tê liệt của nó mà thôi.

Không ngoài dự đoán của Tiêu Lệ, người 36 động và 72 đảo bởi vì không có 1 chỉ huy thống nhất nên đội hình vô cùng rối loạn, thấy người Linh Thử Cung lui lại thì ủa cả lên, dễ dàng bị trúng mai phục của hẩn, nhân số tổn thất hơn 3 phần 10, số còn lại hầu hết cũng mất khả năng chiến đấu, dễ dàng bị khống chế lại.

Cao thủ Nhất Phẩm Đường theo đường nhỏ đánh lên cũng bị Tiêu Lệ tính trước, bố trí Phong Tuyết Linh Thử cùng Xích Băng Xà mai phục, bản thân hẩn tự mình áp trận đối phó với Tứ Đại Ác Nhân và 3 vị thủ lĩnh của Nhất Phẩm Đường.

Nhân loại đồng cấp vốn không phải là đối thủ của ma thú, đằng này lại phải đối phó với ma thú cao cấp hơn ở "sân nhà" của chúng, rất nhanh liền rơi vào bại cục.

Tiêu Lệ dựa vào Âm Lôi Huyền Bộ 1 mình đối chiến 7 tuyệt đỉnh cao thủ vẫn thong dong đối phó, đánh cho bọn họ không thể nào dứt ra được. Nếu không phải Tiêu Lệ sợ Tứ Đại Ác Nhân quay đầu bỏ chạy, thì đã hẩn đã có thể sớm kết thúc trận chiến này.

Đám thuộc hạ của Nhất Phẩm Đường không có thủ lĩnh căn bản không phải là đối thủ của Phong Tuyết Linh Thử và Xích Băng Xà, cuối cùng đều trở thành thức ăn trong bụng chúng.

Ngay sau đó, lũ ma thú theo lệnh Tiêu Lệ âm thầm tạo thành vòng vây đối với Tứ Đại Ác Nhân và 3 vị thủ lĩnh của Nhất Phẩm Đường.

Tiêu Lệ thấy vòng vây đã hình thành thì không dần dừ nữa, bộc phát ra toàn bộ thực lực đánh cho 7 người bọn họ gần như không có sức hoàn thủ.

Vân Trung Hạc là người đầu tiên ngã xuống. Tiếp theo, lần lượt từng người từng người trở thành thức ăn cho Phong Tuyết Linh Thử, cuối cùng chỉ còn lại Diệp Nhị nương bị hẩn dùng Ngân Lôi Xích trói lại mang về Linh Thử Cung.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 47: Lý Thu Thủy

Đã gần 2 tháng trôi qua kể từ cuộc đại chiến trên Linh Thứu Cung, các đảo chủ và động chủ tham gia phản loạn hầu hết đều bị Tiêu Lệ xử tử, thế lực nguyên bản của họ bị kẻ khác thôn tóm.

Chỉ có vài nữ nhân như Lê phu nhân, Ngân Bạch Hồ hay Diệp nhị nương... là may mắn thoát nạn. Bất quá cũng không phải là không có trừng phạt nào dành cho họ.

Mấy nữ nhân này dung mạo xinh đẹp, thực lực mạnh mẽ, ít nhất đều là nhất lưu cao thủ, giết đi thì rất lãng phí. Bởi vậy, Tiêu Lệ để cho bọn họ 2 lựa chọn. Hoặc là tự rời khỏi thế lực của mình trở thành cận vệ bên cạnh hắn... hoặc là chết.

Tổng cộng có 12 người cuối cùng đều là chọn gia nhập Nguyệt Vệ.

Tất cả các nữ nhân đó sau khi biết có cơ hội được sống, hơn nữa thế lực bản thân cũng vì thế mà thoát khỏi trừng phạt của Linh Thứu Cung thì hết sức mừng rỡ.

Mặt khác, hiện tại điểm mị lực của Tiêu Lệ rất cao, đã tiếp cận 300 điểm, khiến cho sức hút của hắn đối với nữ nhân là vô cùng lớn, bởi vậy các nàng đều vô cùng tình nguyện làm thân vệ bên cạnh hắn.

Chỉ có Diệp nhị nương là hơi chút lẩn cán, thế nhưng khi Tiêu Lệ nói cho nàng là hắn biết tung tích đứa con trai thất lạc của nàng thì thái độ của nàng ngay lập tức thay đổi.

Tất nhiên là Tiêu Lệ sẽ không nói ngay lập tức cho nàng nhưng hắn cũng không định giấu diếm. Dù sao hiện tại đã cướp đi cơ duyên của Hư Trúc, giúp hắn sớm tìm lại cha mẹ xem như là chút hồi báo đi, Tiêu Lệ cũng khá thích tên hòa thượng ngốc này.

Diệp nhị nương đã quy thuận, Tiêu Lệ cũng lấy binh khí của nàng cùng với đầu của 3 đại ác nhân còn lại công cáo thiên hạ khiến uy danh của Linh Thứu Cung và Mạn Đà La tăng lên như điều gặp gió, cũng thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ Tứ Đại Ác Nhân nhận được 1 viên Thanh Linh Đan.

Bởi vì đã có sẵn 1 viên Thanh Linh Đan để đột phá Đại Đấu Sư từ lúc gia tộc đại diệt, Tiêu Lệ cũng không để dành viên này mà trực tiếp phục dụng để thu được 100 vạn exp, cộng thêm 30 vạn exp từ nhiệm vụ Tứ Đại Ác Nhân, khiến cho Tiêu Lệ đã tăng 1 mạch 3 cấp trở thành thất tinh Đấu Sư.

Hiện tại, mối lo lớn nhất của Tiêu Lệ chỉ còn lại 1 mình Lý Thu Thủy.

Theo lời của Diệp nhị nương, sau khi nàng ban lệnh cho Nhất Phẩm Đường liền rời khỏi, đến nay cũng không có tung tích. Chẳng biết có phải là vì nàng phát hiện ra Đồng Lão cũng không có ở Linh Thứu Cung nên đã quay về Tây Hạ hay không.

Đang suy nghĩ vẩn vơ, bất chợt 1 tiếng chim kêu vang vọng khiến Tiêu Lệ bừng tỉnh.

Nhìn lên bầu trời, chỉ thấy Phong Tuyết Linh Thứu Vương cả thân hình nhuộm đỏ màu khiến nó như biến thành 1 con huyết thú. Phong Tuyết Linh Thứu Vương nhìn thấy Tiêu Lệ thì vô cùng mừng rỡ sà xuống bên cạnh hắn kêu lên mấy tiếng bi thương.

Có Câu Thông Thuật, Tiêu Lệ cũng nhanh chóng hiểu đại khái điều nó muốn truyền đạt.

Thì ra khoảng thời gian này Lý Thu Thủy cũng không có biến mất mà là đi loay quanh khắp Thiên Sơn tìm tung tích của Đồng Lão, nàng biết Thứu Vương là vật cưỡi của Đồng Lão nên âm thầm tìm kiếm nó.

Hôm nay, khi Thứu Vương vừa mang 1 con mồi về cho Đồng Lão lấy máu thì Lý Thu Thủy bất ngờ xuất hiện.

Hiện tại Đồng Lão mới khôi phục được 69 năm tu vi, căn bản không phải là đối thủ của Lý Thu Thủy, liền tiếp bại lui. Rất may là có Huyền Quy Kết Giới mà Tiêu Lệ để lại, nàng mới miễn cưỡng chèo chống được.

Phong Tuyết Linh Thứu Vương thấy chủ nhân gặp nguy hiểm thì liều mình phá vòng vây bay đi tìm Tiêu Lệ cầu cứu.

Tiêu Lệ cho Thứu Vương vài viên đan dược để khôi phục thương thế rồi cười trên lưng nó nhanh chóng đi đến cứu viện cho Đồng Lão.

Đan dược trong Kỳ Trân Các hiệu quả rất mạnh, chỉ mới ít phút đã khiến cho Phong Tuyết Linh Thứu Vương lại trở nên sinh long hoạt hổ, tốc độ bay cực nhanh khiến Tiêu Lệ thậm hồ sáng khoái.

Có Phong Tuyết Linh Thứu Vương làm tọa kỵ, chẳng mấy chốc Tiêu Lệ đã đến được sơn động mà Đồng Lão bế quan.

Lý Thu Thủy là thủy thuộc tính đầu khí, lực công kích cũng không quá mạnh nhưng dây dưa không ngừng khiến Đồng Lão không thể nào dứt ra được.

Lý Thu Thủy cũng không vội vàng, dù có mai rùa Huyền Quy Kết Giới nhưng chỉ cần nàng ta liên tục dây dưa, Đồng Lão nhiều ngày không thể hút được

máu tươi liền sẽ đầu khí đảo loạn, công lực mất hết.

Về phần con Phong Tuyết Linh Thử Vương đã chạy đi xin tiếp viện nàng cũng không bận tâm. Bởi vì nàng cũng không nghĩ ra, ngoài vị sư tỷ trước mặt, trên đại lục này hiện tại còn có người nào đủ sức đánh bại nàng.

Từ lúc ra lệnh cho Nhất Phẩm Đường đi tập kích Linh Thử Cung, Lý Thu Thủy liền đi khắp nơi tìm tung tích của Đồng Lão, cũng không biết Nhất Phẩm Đường đã thất bại, ngoại trừ Diệp nhị nương quy hàng ra còn lại toàn quân bị diệt, lại càng không biết có 1 người như Tiêu Lệ tồn tại.

Tiêu Lệ vừa thấy Đồng Lão gặp nguy thì không nói 2 lời liền lao tới công kích Lý Thu Thủy, mặc dù tu vi hẳn không bằng nàng nhưng dựa vào lời khắc thủy vẫn gây cho nàng không ít phiền phức, giúp Đồng Lão có cơ hội thở dốc.

Lý Thu Thủy mất thấy sắp ép chết được Đồng Lão thì lại có 1 tên tiểu tử từ đâu nhảy ra ngăn cản nàng nên vô cùng phẫn nộ, lớn tiếng quát vắn hấn.

_ Các hạ là ai, vì sao lại can dự vào chuyện nội bộ của Tiêu Dao Phái ta?

_ Hahaha tiện nhân ngu ngốc, hấn hiện tại là chương môn Tiêu Dao Phái, chuyện của Tiêu Dao Phái hấn không quản thì ai quản.. hahaha!!!

Chưa đợi Tiêu Lệ kịp lên tiếng, Đồng Lão đã vội cướp lời, oan giả ngộ hẹp gặp nhau, có cơ hội liền châm chọc đối thủ, không để cho đối thủ chút mặt mũi. Tiêu Lệ cũng mỉm cười gật đầu xem như đồng ý, tiện thể dùng Giám Định Thuật lên người Lý Thu Thủy.

Ting, thông tin nhận vật!

Tên: Lý Thu Thủy - Tuổi: 90 - Tu vi: cửu tinh Đấu Sư

Công pháp: Bắc Minh Thần Công, Tiểu Vô Tướng Công

Đấu Kỹ: Thiên Sơn Lục Dương Chương, Lăng Ba Vi Bộ, Quy Tứ Công, Truyền Âm Sư Hồn Đại Pháp...

Thông tin khác: Hoàng Thái Phi của Tây Hạ, trời sinh mị cốt, tính cách lạnh lùng và tàn nhẫn.

Nhìn giới thiệu ngắn gọn của hệ thống, khỏe môi Tiêu Lệ nhếch lên 1 nụ cười xảo trá.

Trời sinh mị cốt, hấn cũng không lạ gì thứ này. Lý Mộng La và Vương Ngữ Yên cũng đều là trời sinh mị cốt. Nữ nhân như thế bình thường đều cực kỳ ""đam đang"", nhu cầu vô cùng cao, ngay cả nữ nhân ôn nhu như Vương Ngữ Yên cũng không ngoại lệ.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Người Tính Không Bằng Trời Tính

Lặng lẽ quan sát Lý Thu Thủy, Tiêu Lệ trong đầu cấp tốc suy nghĩ cách đối phó với nàng.

Âm thầm lấy ra Tuyết Tinh Thảo trong không gian thả xuống mặt tuyết, Tiêu Lệ giả vờ trò chuyện với Lý Thu Thủy để thu hút sự chú ý của nàng.

Không phải là hấn có ý đồ gì với thân thể của Lý Thu Thủy mà chỉ là muốn lợi dụng Tuyết Tinh Thảo kích thích khiến chiến lực của nàng giảm xuống để tiện đối phó mà thôi.

Đồng Lão và Lý Thu Thủy khiêu khích lẫn nhau, rất nhanh thì lại bắt đầu đánh tiếp.

Tiêu Lệ cũng gia nhập vòng chiến, hấn cố tình dẫn dắt lấy 1 ít nước từ đòn công kích của Lý Thu Thủy để tưới lên Tuyết Tinh Thảo. Không bao lâu đã có 1 làn sương màu nhũ bạch mịn mờ tỏa ra, xen lẫn trong màu trắng tinh khôi của mưa tuyết.

Có Tiêu Lệ gia nhập, cộng thêm ảnh hưởng của Tuyết Tinh Thảo, Lý Thu Thủy dần dần đã rơi vào thế hạ phong. Nàng ta bèn thay đổi sách lược, sử dụng Truyền Âm Sư Hồn Đại Pháp liên tục khiêu khích Đồng Lão, lại nói ra việc từng chung sống với Vô Nhai Tử, cả 2 người còn có với nhau 1 đứa con gái.

Y như trong nguyên tác, Thiên Sơn Đồng Lão sau khi bị Lý Thu Thủy dùng Truyền Âm Sư Hồn Đại Pháp kích thích, liền như phát điên, chủ động giải trừ Huyền Quy Kết Giới, không muốn sống công kích Lý Thu Thủy khiến Tiêu Lệ hầu như không thể chen vào được.

Thiên Sơn Đồng Lão dù sao mới khôi phục được 7 thành công lực, nào phải đối thủ của Lý Thu Thủy, lại thêm liều mạng công kích, chẳng bao lâu liền mất thể chủ động, bị Lý Thu Thủy 1 đòn phản kích văng ra xa.

Lý Thu Thủy được thế không tha người, chân đạp Lăng Ba Vi Bộ tiến tới, định dùng Thiên Sơn Lục Dương Chương lấy mạng của Đồng Lão.

Mất thấy Đồng Lão sắp không xong, Tiêu Lệ không kịp suy nghĩ nhiều liền mạnh mẽ xen vào giữa trận chiến, tung ra 1 chiêu Thiên Sơn Lục Dương Chưởng đối chọi lại với Lý Thu Thủy.

Tiêu Lệ thực lực kém hơn Lý Thu Thủy không ít, lại gấp gáp cứu người nên chưa kịp sử dụng toàn lực, mạnh mẽ đối chưởng với nàng liền trọng thương thổ huyết, bất quá lực phản chấn của hắn cũng khiến Lý Thu Thủy văng ngược ra xa 1 đoạn, bị thương không nhẹ.

Lý Thu Thủy còn muốn tiếp tục công kích bỗng dưng cả người nàng bỗng cứng đờ đổ xuống, liên tục thở hổn hển. Tiêu Lệ còn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra đã thấy Đồng Lão bị thương nằm bên cạnh cũng có trạng thái tương tự, hơn nữa còn là cực kỳ mãnh liệt.

Tiêu Lệ bản thân cả người cũng bắt đầu nóng lên, hần rớt cuộc cũng minh bạch tại sao 2 nàng lại lâm vào trạng thái khác thường.

Thì ra là do chiến đấu kịch liệt khiến 3 người hít vào không ít hương khí của Tuyết Tinh Thảo. Mà sau khi cả 3 bị thương thì được lực của nó còn phát huy mãnh liệt hơn, không còn cách nào kiềm chế.

Lý Thu Thủy là trời sinh mị cốt, ảnh hưởng của Tuyết Tinh Thảo lên nàng gấp 3 lần người bình thường, rất nhanh liền động tình như lửa, bắt đầu phát ra tiếng rên rỉ mê người.

Thiên Sơn Đồng Lão thì nguyên nhân là do tu luyện Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn công, đấu khí của nàng xung đột với được lực của Tuyết Tinh Thảo khiến cho nó bị khuếch đại lên gấp mấy lần. Hơn nữa xuân dược còn dị biến thành xuân độc cực mạnh, nếu không được giải thì sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

Tiêu Lệ cũng bị Thanh Long bí pháp ảnh hưởng, theo bản năng bắt đầu hướng về phía 2 nàng, mà Lý Thu Thủy và Thiên Sơn Đồng Lão cũng dần mất đi lý trí, bị khí tức Thanh Long trên người Tiêu Lệ hấp dẫn bắt đầu tiến về phía hắn.

Tiếng gió tuyết xào xạc vang lên giữa khung trời hoang vắng như báo hiệu 1 trận đại chiến sắp bắt đầu...

Lý Thu Thủy là người từng trải, sớm đã không còn nhìn được, nhanh chóng thoát sạch quần áo ôm chặt lấy Tiêu Lệ, đôi môi 2 người dính chặt lấy nhau như 2 thỏi nam châm cực mạnh.

Tiêu Lệ cũng không chịu yếu thế, 2 tay bò lên 2 ngọn thánh nữ phong của nàng, dùng sức nắn bóp. Ngực của Lý Thu Thủy rất lớn, so với Lý Mộ Dung La còn lớn hơn 1 vòng, hơn nữa không biết bảo dưỡng bằng cách gì mà từng này tuổi vẫn còn vô cùng săn chắc, không hề chảy xệ chút nào, xúc cảm vô cùng thoải mái.

Tiêu Lệ rời khỏi đôi môi nàng, vui mặt vào trong 2 quả đào tiên, 1 tay rời khỏi ngực nàng bắt đầu chu du đến những chốn thần tiên khác. Lý Thu Thủy người cũng như tên, cơ thể cực kỳ mềm mại như được làm thành từ nước, đào nguyên ướt đầm như sương giá ngày xuân.

Cả 2 người đều là dạng lão luyện rất nhanh thì đã đẩy chiến cuộc tới cao trào, Tiêu Lệ sử dụng 100% công lực mạnh mẽ tiến công vào thành lũy của Lý Thu Thủy, vận dụng hết tất cả kỹ xảo mà hắn có, quyết tâm phải chinh phục bằng được yêu phụ này.

Lý Thu Thủy cũng không phải dạng vừa, có thể trở thành Hoàng Thái Phi 1 nước, kỹ thuật trên giường so với những nữ nhân của Tiêu Lệ lợi hại hơn đâu chỉ gấp 10 lần, khiến hắn mấy lần suýt nữa thì thất thủ lui binh, trận chiến xuân sắc này còn hung hiểm hơn trận chiến đao thương lúc này nhiều lần.

Tiêu Lệ dù sao cũng có Thanh Long thể chất, hơn nữa lực lĩnh ngộ rất cao, qua ít phút ban đầu lép vế, hắn đã dần dần chiếm lấy thế thượng phong, khiến cho Lý Thu Thủy chìm đắm trong khoái lạc, giống như 1 con mèo đến thời kỳ động dục, liên tục rên rỉ cầu hoan.

_ Ừm... ừm... ừ... ừ... ừ...

Tiêu Lệ thấy Lý Thu Thủy đã hoàn toàn trầm luân thì thừa thế xông lên, trùng kích mạnh mẽ vào tận hoa tâm của nàng, khiến đại vu vật hoàn toàn biến thành tiểu tình nô của hắn.

Lý Thu Thủy thực sự rất xinh đẹp, khuôn mặt nếu trè lại 1 chút và mất đi vết sẹo thì giống Vương Ngữ Yên như 2 giọt nước, chả trách tên tiểu tử Đoàn Dự lại lâm lẩn giữa 2 người, hơn nữa còn gọi nàng là thần tiên tỷ tỷ.

Tiêu Lệ xưa nay 1 là không làm, nếu đã làm thì sẽ làm tới cùng, hắn xoay người Lý Thu Thủy lại, để nàng quỳ bò trên mặt đất còn hắn từ phía sau dùng toàn lực dùng mãnh công kích, tốc độ càng ngày càng nhanh.

Hơn 1 giờ điên loạn đảo phượng, kinh qua đủ các loại tư thế khác nhau, cuối cùng Tiêu Lệ cũng khuất phục được Lý Thu Thủy, khiến nàng tiết thân ở ạt như thủy triều, mặt động ôm chặt lấy tiêu Tiêu Lệ, như cái miệng nhỏ tinh xảo không ngừng mút lấy, khiến cho hắn cũng không thể kiềm chế được phóng xuất toàn bộ tinh hoa vào trong cơ thể nàng.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 49: Song Mỹ Đồng Sàng

Buồng Lý Thu Thủy đã mất gần như cạn kiệt sức lực xuống đất, Tiêu Lệ mới chú ý thấy Thiên Sơn Đồng Lão đang ngồi bệt cạnh đó, 2 mắt rung rung nhìn hẩn như đứa trẻ bị cướp mất món đồ chơi.

Thiên Sơn Đồng Lão dù lớn tuổi thế nhưng vẫn còn là xử nữ, hơn nữa tính cách không khác gì trẻ con, thế nên cũng không biết sự khó chịu trong cơ thể đến từ đâu, chỉ có thể giống như đứa trẻ bị bệnh, khóc nức nở mong được người lớn chăm sóc nâng.

Tiêu Lệ thấy nàng như vậy thì vô cùng không đành lòng. Mặc dù lúc bình thường trong đầu hẩn vô vàn ý dâm đối với đôi ngọc nhũ khổng lồ của Đồng Lão, cũng từng có ý định nhân lúc nàng ngủ lên sờ trộm chúng nó.

Thế nhưng hẩn cũng chỉ là tưởng tượng mà thôi, cũng không có nghĩ sẽ thực hiện. Bất quá hiện tại tình thế bắt buộc, Tiêu Lệ cũng không câu nệ nữa, dù sao đã "làm" Lý Thu Thủy, hẩn cũng không ngại làm tới bến.

Ôm lấy Đồng Lão đang nước mắt lưng tròng trên mặt đất, Tiêu Lệ nhẹ nhàng đặt 1 nụ hôn ngọt ngào lên đôi môi nàng, 2 tay xoa nắn cặp ngọc nhũ cỡ G của nàng.

Thiên Sơn Đồng Lão cũng vô cùng nhu thuận đáp lại hẩn, như tiểu muội muội nhà bên ngoan ngoãn nhu mì, nào còn đáng đáp của 1 vị cung chủ Linh Thứu Cung khiến cho người trên giang hồ vừa nghe tên đã sợ mất mật.

Tiêu Lệ kỹ thuật điều luyện chẳng mất bao lâu đã làm Đồng Lão mất hết khí lực, hẩn cũng không để nàng tiếp tục khó chịu, đại long thương đã sớm hồi phục hùng phong nhắm ngay hang động hoang sơ mà khám phá, liên tục ra vào cực nhanh khiến Đồng Lão vô thức bật ra tiếng rên rỉ dụ hoặc.

Tiêu Lệ đã lỡ làm thì phải làm cho trót, giờ hết kỹ xảo trên người Đồng Lão, phiên vân phúc vũ khiến nàng như lạc vào đỉnh Vu Sơn, tựa như 1 con bạch tuột quấn trên người Tiêu Lệ, thừa nhận hẩn mạnh mẽ khuấy đảo bên trong cơ thể nàng, mạnh mẽ khiến nàng dục tiên dục tử.

Đồng Lão mặc dù mới phá thân, thế nhưng tu vi thâm hậu, lại tu luyện Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn vô cùng bá đạo khiến thể lực của nàng gần như vô cùng vô tận, Tiêu Lệ phải mất sức 9 trâu 2 hổ, kiên trì hơn 2 giờ mới có thể hoàn toàn khuất phục nàng.

Vừa đẹp yên được Đồng Lão, Tiêu Lệ lại quay sang chinh phạt Lý Thu Thủy, liên tục làm 2 nàng từ trưa đến tận tối mịt mới cắt kèn hiệu lui binh. Hoàn toàn chinh phục được 2 nàng, Tiêu Lệ thỏa mãn, từ hệ thống lấy ra chăn ấm đệm êm, an ổn ôm 2 mỹ nhân đi vào giấc ngủ.

Trưa hôm sau, khi ánh mặt trời yếu ớt khó nhọc len qua làn mưa tuyết, cũng đánh thức Tiêu Lệ khỏi giấc ngủ sâu. Hôm qua "lao động" quá vất vả, dù có Thanh Long thể chất, Tiêu Lệ cũng có chút ăn không tiêu, cũng may cuối cùng đại công cáo thành, cũng không uống hẩn 1 phen khổ sở.

Lý Thu Thủy và Đồng Lão đều đã sớm tỉnh lại, bất quá 2 người hôm qua bị hẩn dày vò quá độ, hiện tại chẳng còn chút khí lực, chỉ đành nằm im trong lòng Tiêu Lệ, trừng mắt nhìn hẩn hờn dỗi.

Lý Thu Thủy là người từng trải đương nhiên biết hôm qua đã xảy ra chuyện gì, còn Đồng Lão mặc dù có 1 nửa là "đồng" nhưng cũng không phải chân chính là trẻ con không hiểu chuyện gì, tất nhiên biết Tiêu Lệ đã làm gì với nàng.

Bất quá 2 nàng cũng không có phản đối Tiêu Lệ, bao nhiêu năm tranh đấu, 2 người đối với Vô Nhai Tử càng nhiều là chấp niệm chứ không hoàn toàn là tình yêu, hơn nữa Vô Nhai Tử hiện tại cũng đã không còn.

Trải qua 1 ngày điên cuồng, hiện tại Tiêu Lệ đã thành công "khắc tên" 2 nàng lên Đế Trụ cũng nhờ diệu dụng của Đế Nữ Cung mà hóa giải mâu thuẫn giữa 2 nàng thành công hoàn thành nhiệm vụ.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Oan Gia Ngõ Hẹp, ban thưởng: Phục Nhan Đan (lv4), 1 triệu exp, 1 vạn đơn trị.

Ting chúc mừng ngài thăng cấp bát tinh Đấu Sư, ban thưởng: 1000 đơn trị.

Phục Nhan Đan - có tác dụng khôi phục vết sẹo, bệnh trạng và sự lão hóa của khuôn mặt và da thịt.

Nhìn thông báo của hệ thống, Tiêu Lệ khẽ mỉm cười, những ngày này nuôi dưỡng lượng lớn ma thú, đặc biệt là Phệ Kim Nghĩ, Xích Băng Xà, Viêm Tước và Phong Tuyệt Linh Thứu... tài khoản của Tiêu Lệ đã gần như cạn kiệt.

Cũng may là trận đại chiến Linh Thứu Cung vừa rồi đã bổ sung cho hẩn thêm 6 ngàn đơn trị, bây giờ lại được thêm 11 ngàn nữa, hẩn lại có thể tiếp tục tiêu xài thoải mái rồi.

Thêm nữa, hiện tại Tiêu Lệ cũng chỉ còn thiếu hơn 2 vạn exp nữa là lên cấp cửu tinh, bất quá hiện tại hẩn săn giết ma thú đã không còn được bao nhiêu exp, 1 phần bởi vì chênh lệch đẳng cấp quá lớn.

Phần khác là bởi vì cách tính toán của hệ thống, phần là tích lũy được càng nhiều kinh nghiệm thực tế thì càng thu được nhiều exp, còn những việc hẩn đã quen thuộc thì hầu như chẳng cho tỷ exp nào.

Còn 2 cách khác để có exp là hoàn thành nhiệm vụ hoặc sử dụng đan dược, thế nhưng mà đan dược lv2 trong Kỳ Trân Các không có loại nào giúp hẩn trực tiếp tăng exp cả.

Còn nhiệm vụ thì hiện tại có 1 cái có thể nhận là nhiệm vụ thu phục Bắc Kiều Phong, bất quá Tiêu Lệ rất tham lam, hẳn còn muốn thu phục cả Nam Mộ Dung để được nhận gấp 2 lần ban thưởng từ nhiệm vụ.

Nhiệm vụ thu phục Tứ Đại Mỹ Nhân thì hiện tại đã được 75% cũng chỉ còn thiếu mỗi Ngân Xuyên công chúa, có lẽ là thời điểm thu nàng rồi. Có Lý Thu Thủy làm tay trong, chuyện này khẳng định là ván đã đóng thuyền, cũng không cần tổ chức lễ tuyển chọn phò mã gì đó làm chi.

Phục Nhan Đan vừa nhận được Tiêu Lệ cũng tặng cho Lý Thu Thủy, đồng thời để nàng cho người mang Ngân Xuyên công chúa tới Linh Thử Cung.

Không phải là Tiêu Lệ thiên vị nàng, mà bởi vì tình trạng của Đồng Lão là do rối loạn bên trong cơ thể, Phục Nhan Đan không có tác dụng

.....

Nhất Phẩm Đường mặc dù tổn thất rất nhiều cao thủ thế nhưng không phải toàn quân bị diệt, có Tiêu Lệ âm thầm thao túng, rất nhanh sẽ có thể khôi phục như trước, thậm chí là con phát triển mạnh mẽ hơn.

Tây Hạ thảo nguyên mặc dù điều kiện không tốt như Liêu quốc, thế nhưng cũng có thể nuôi dưỡng Truy Phong Mã, Tiêu Lệ sẽ biến nơi đây thành trại nuôi ngựa của hân.

Vạn Kiếp Cốc hiện tại đã hoàn toàn trở thành 1 ổ Phệ Kim Nghi, có Tiêu Lệ cung cấp vô cùng vô tận kim loại nuôi dưỡng, chỉ sau khoảng nửa năm quân số của chúng đã gia tăng nhanh chóng từ 200 lên đến hơn ngàn con.

Lũ Viêm Tước cũng đã sớm bị hân cho người chuyển đến làm tổ ở Mạn Đà Sơn Trang. Cộng thêm Xích Băng Xà ở Linh Thử Cung, hang ổ của tứ đại ma thú trong Ung Lương Bí Địa cơ bản đã được Tiêu Lệ bố trí ổn thỏa.

Mặc dù ở Linh Thử Cung cũng còn vài loại ma thú mạnh mẽ khác, chẳng hạn như Phong Tuyết Linh Thử hay là Băng Tuyết Bạo Hùng, thế nhưng tạm thời Tiêu Lệ chưa có phương pháp nuôi dưỡng thích hợp, cũng chỉ có thể dựa vào Đồng Lão thu phục từ hoang dã mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 50: Ngân Xuyên Công Chúa

Ngân Xuyên công chúa tên thật là Lý Thanh Lộ, là cháu ngoại của Lý Thu Thủy, xem như biểu muội của Vương Ngữ Yên, 1 nhà lớn nhỏ 4 vị mỹ nhân đều sắp bị tên sắc lang Tiêu Lệ chiếm trọn. Tính toán thời gian, Tiêu Lệ đến Thiên Long đại lục cũng đã tròn 1 năm.

Trong 1 năm này, vì sự xuất hiện của Tiêu Lệ, hầu hết sự kiện đều bị ảnh hưởng thậm chí là bị thay đổi. Bắt đầu là từ việc Đoàn Dự nghe lời hân quay về nhà học võ công, do đó mà Vạn Kiếp Cốc đại chiến cũng không có kéo Chung Linh và Mộc Uyển Thanh vào.

Tiếp đó là chuyện của Cái Bang, Tiêu Lệ lợi dụng thực lực và miệng lưỡi để khiến mọi người tin rằng Kiều Phong vẫn có "1 nửa" là người Tống, cộng thêm những việc làm dơ bẩn của Khang Mẫn, Bạch Thế Kính và Toàn Quán Thanh bị hân vạch trần, càng thuyết phục bọn họ rằng Kiều Phong chỉ là người bị hại. Thế nên cuối cùng hân vẫn là bang chủ Cái Bang được người người kính ngưỡng.

Tiếp đến là đại chiến Tự Hiền Trang, sự kiện này diễn ra vì Tiêu Lệ đã ra lệnh cho Tiết Mộ Hoa thực hiện nó, thế nhưng nhân vật chính không phải là Bắc Kiều Phong mà là Nam Mộ Dung, quân hùng thiên hạ muốn Mộ Dung Phục cho họ 1 câu trả lời về những cái chết bí ẩn trong giang hồ thời gian gần đây, tất nhiên là trừ cái chết của Mã Đại Nguyên đã có lời giải đáp từ Tiêu Lệ.

Mộ Dung Phục tất nhiên cũng đến phó ước, hẳn mặc dù không có bằng chứng chứng minh hân vô tội nhưng cũng không có nhược điểm nào để người khác nắm thóp vì dẫu sao những việc đó cũng thực sự không phải do hân làm.

Có điều với bản tính kiêu ngạo của mình, cộng thêm Tiết Mộ Hoa âm thầm dẫn dắt, Mộ Dung Phục rốt cuộc vẫn là đại chiến cùng quân hùng, thế nhưng hân thực lực còn kém Kiều Phong một bậc nên cuối cùng bị đánh trọng thương rồi được Mộ Dung Bác cứu đi.

Đình Xuân Thu cũng đã đến Trung Nguyên, thế nhưng vì Kiều Phong cũng không có rồi đi thế nên hân cũng không thể làm loạn. Tinh Túc lão quái mặc dù có thực lực Tông Sư thế nhưng tu luyện theo lộ tuyến âm hiểm, chỉ giỏi dùng độc và ám chiêu, chiến lực cũng không cao.

Trái lại, Kiều Phong hiện tại dù còn kém 1 bước mới tới Tông Sư nhưng sức chiến đấu tuyệt luân, ý chí kiên định có thể vượt cấp chiến đấu ngang tay với lão quái.

Hiện tại chuyện của Linh Thử Cung cơ bản đã ổn thỏa, Tiêu Lệ chỉ cần đợi Ngân Xuyên công chúa tới là sẽ trở về Trung Nguyên bắt đầu đại kế hoạch của hân, cũng tiện thể mượn cái đầu của Tinh Túc lão quái làm quà tặng cho Vô Nhai Tử và Tô Tinh Hà.

Bởi vì khoảng cách giữa Tây Hạ và Thiên Sơn khá xa, hơn nữa đường đi hung hiểm, mà Ngân Xuyên công chúa tu vi lại thấp, thế nên mất hơn 1 tuần

nàng và đoàn tùy tùng mới tới Linh Thử Cung.

Lý Thu Thủy nhờ viên Phục Nhan Đan của Tiêu Lệ mà khôi phục dung mạo, mất đi vết sẹo xấu xí mà Thiên Sơn Đồng Lão gây ra cho nàng, hơn nữa còn khôi phục dung mạo lúc trẻ, trông cứ như tỷ muội song sinh của Vương Ngữ Yên, bởi vậy càng khiến nàng yêu thương Tiêu Lệ, độ thân mật tăng lên nhanh chóng.

Thiên Sơn Đồng Lão mặc dù bị hiệu ứng của Đế Nữ Cung ảnh hưởng, thế nhưng tính gan đua với Lý Thu Thủy như đã ăn sâu vào tiềm thức, bởi vậy khi thấy độ thân mật của nàng thấp hơn Lý Thu Thủy, thì liên tục quần lấy Tiêu Lệ như 1 con sam dính chặt không rời, đêm nào cũng là người nhiệt tình nhất, khiến Tiêu Lệ gần như kiệt sức.

Hắn mặc dù có thể chất Thanh Long, thế nhưng tu vi vẫn còn khá thấp, 1 mình đối phó 9 nữ, trong đó lại có Đồng Lão và Lý Thu Thủy như lang như hổ, miễn cưỡng chèo chống được đã là không tồi.

Thiên Sơn Đồng Lão tên thật lúc trước đã sớm quên, bởi vậy Tiêu Lệ đặt cho nàng 1 cái tên mới, lấy theo họ hiện tại của hắn, gọi là Tiêu Đồng Đồng.

Đối với quyết định này của Tiêu Lệ, nàng cũng không phản đối, tên là gì đối với nàng không quá quan trọng, hơn nữa nữ nhân nào ai nguyện ý mình già.

Về tình trạng của Tiêu Đồng Đồng, Tiêu Lệ cũng đã hỏi qua Linh Nhi, hiện tại hắn có 3 biện pháp có thể sử dụng.

Cách thứ nhất là sử dụng đan dược để cân bằng âm dương trong cơ thể nàng, cách này không khác gì uống rượu độc giải khát, có lẽ sẽ có hiệu quả tức thời nhưng về lâu về dài sẽ để lại rất nhiều ảnh hưởng xấu.

Cách thứ 2 là tìm 1 bộ bí pháp thuần âm cho nàng luyện tập, để có thể âm dương điều hòa, loại bỏ những tác dụng phụ từ Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công, thế nhưng cách này có 1 nhược điểm, đó là nàng không thể "lớn" lên được mà vẫn duy trì hình dáng và cơ thể của 1 cô bé 12 tuổi như bây giờ.

Cách cuối cùng là tự phế tu vi rồi thay đổi luân công pháp, chỉ cần tìm 1 quyển công pháp thích hợp với nàng, hơn nữa có cấp độ cao hơn so với Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn là chuẩn địa giai, là có thể hoàn toàn loại bỏ những tác dụng xấu, cũng có thể "lớn" lên trở thành nữ nhân bình thường.

Cách này này nhược điểm lớn nhất chính là vô cùng tốn thời gian, không nói đến chuyện phải tự phế tu vi, địa giai công pháp thích hợp cho nàng hiện tại Tiêu Lệ cũng không có cách nào kiếm được.

Nghĩ mãi vẫn không thể làm ra lựa chọn, Tiêu Lệ quyết định đem cả 3 phương pháp nói cho Đồng Đồng để cho nàng tự quyết định. Ngân Xuyên công chúa đã quen chỗ ở, cũng là lúc nên thu nàng vào hậu cung rồi.

Tính toán thời gian, chỉ còn gần 10 ngày nữa là hết thời gian cho nhiệm vụ chính tuyến, Tiêu Lệ cũng không thể tiếp tục chần chờ được...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Thiên Sơn Thang Tuyền

Linh Thử Cung xây dựng ở Thiên Sơn nên quanh năm lạnh lẽo, mặc dù người ở đây sớm đã quen nhưng Tiêu Lệ thì không như vậy. Sau trận đại chiến của Linh Thử Cung, hắn đã từ hệ thống lấy ra 1 ít Viêm Thạch, lại bỏ ra không ít ngày nghiên cứu rốt cuộc thành công kiến tạo được 1 cái suối nước nóng giữa lòng băng sơn.

Hôm nay là ngày suối nước nóng có thể bắt đầu sử dụng, Tiêu Lệ dự định mang chúng nữ đến đó cùng tắm, nhân tiện "ăn" mừng lễ khánh thành. Bởi vì xây dựng gấp gáp, diện tích của khu vực suối nước nóng cũng không lớn, không thể mang quá nhiều người vào cùng lúc, bởi vậy lần khai trương này Tiêu Lệ cũng chỉ dẫn theo A Châu, A Bích, Vương Ngữ Yên, Lý Mộng La, Lý Thu Thủy và Lý Thanh Lộ.

Các nàng đã sớm quen Tiêu Lệ hoang đường, cũng không ai phản đối, chỉ có Lý Thanh Lộ khi nhìn thấy Tiêu Lệ thì vô cùng ngượng ngùng. Mặc dù Lý Thu Thủy đã sớm nói cho nàng muốn nàng hầu hạ Tiêu Lệ thế nhưng dù sao nàng vẫn là thiếu nữ mới lớn, lần đầu lại là ở trong hoàn cảnh như thế này, có thể bình thường được thì mới là chuyện lạ. Lý Thanh Lộ cũng là trời sinh mị cốt giống như Vương Ngữ Yên các nàng, trải qua ít phút ban đầu e dè, nàng đã bắt đầu bạo dạn hơn, cũng học theo các nữ nhân khác, hầu hạ Tiêu Lệ tắm rửa.

Tiêu Lệ nằm trên 1 bãi đá nông giữa lòng hồ nước, đầu tựa lên bộ ngựa căng tròn của Lý Mộng La, 2 tay chậm rãi xoa nắn 2 con đại bạch thỏ mềm mại của Vương Ngữ Yên và Lý Thanh Lộ. A Châu và A Bích thì quỳ 2 bên dùng đôi tay nhỏ thon mềm khéo léo xoa bóp cho hắn, còn Lý Thu Thủy thì lặn xuống nước ra sức phục vụ tiêu Tiêu Lệ.

Lý Thanh Lộ đã sớm ăn vào tiểu Tổ Tâm Đan, hiện tại được lực đã bắt đầu phát tác, cơ thể dần nóng lên, vô thức ép bộ ngực tròn trịa vào cánh tay Tiêu Lệ cọ qua cọ lại. Hắn biết nàng đã không nhịn được nữa liền để các nữ nhân khác tạm thời ngừng lại, còn hắn thì đưa đại long thương đã sớm cứng rắn tìm đến mặt động của Lý Thanh Lộ, chậm chậm tiến vào để nàng có thể dần quen với kích cỡ của hắn.

_ Um. ư... ư... ư... ư... ư...

Lý Thanh Lộ rất nhanh đã bắt đầu rên rỉ, còn chủ động phối hợp giúp Tiêu Lệ có thể tiến quân vào sâu hơn trong thành trì của nàng. Tiêu Lệ thấy nàng như vậy thì cũng không tiếp tục khách sáo, bắt đầu mạnh mẽ ra vào, tần suất càng lúc càng nhanh khiến nàng như bay lên mây, hoàn toàn mất đi năng lực suy nghĩ.

Chẳng bao lâu, Lý Thanh Lộ đã nằm xụi lơ trong lòng Tiêu Lệ, hần để nàng dựa lên 1 tảng đá nhô cao khỏi mặt nước rồi tiếp tục chiều cổ những nữ nhân khác. Vương Ngữ Yên trải qua Tiêu Lệ tỉ mỉ bồi dưỡng hiện tại cơ thể phát dục vô cùng tốt, ngực còn lớn hơn mẫu thân nàng 1 vòng, chỉ có kém mỗi Chung Linh và Đồng Đồng, đáng người mà quý lại phối hợp với 1 khuôn mặt thiên sứ khiến Tiêu Lệ yêu thích không muốn rời tay.

Vương Ngữ Yên đã sớm quen thuộc sở thích của Tiêu Lệ, 2 tay ôm lấy đầu hần, chủ động áp 2 quả đào tiên của nàng vào mặt Tiêu Lệ, để hần tùy ý thưởng thức. A Châu và A Bích cũng không chịu yếu thế, cuối xuống ngậm lấy tiểu Tiêu Lệ, thay nhau ra sức phun ra nuốt vào. Lý Thu Thủy và Lý Mộng La thấy các nàng đã chiếm hết đại tiểu Tiêu Lệ thì không còn cách nào khác đành phải tận dụng bộ ngực căng mọng của mình, 2 bên trái phải massage cho Tiêu Lệ, khiến hần thoải mái nói không nên lời.

Được 1 lúc, A Châu là người đầu tiên không nhịn được nữa, chủ động ngồi lên tiểu Tiêu Lệ, trở thành nữ kỹ sĩ dùng mảnh bắt đầu giao tranh cùng hần. A Châu kỹ thuật rất tốt, mấy lần ép cho tiểu Tiêu Lệ suýt thất thủ, cũng may là Thanh Long Ngự Nữ Kinh của hần hiện tại đã tu luyện đến đại thành (69%), có thể miễn cưỡng đè nén xuống, nếu không vừa lâm trận đã thu bình, không bị các nàng cười chê mới lạ.

A Châu kiên trì không được bao lâu thì đã ngã ngựa, A Bích lập tức liền tiến lên thay thế. A Bích quả thực là vũ vật đối với nam nhân, dù không có lâm chiêu trò như A Châu, nhưng lại cực kỳ tinh tế hiểu ý Tiêu Lệ, khiến hần hưởng thụ vô cùng thoải mái.

A Bích kiên trì cũng chẳng lâu hơn A Châu thì đã lui xuống nhường chỗ cho Vương Ngữ Yên, còn nàng thì thay thế đáng 2 quả đào tiên của mình cho Tiêu Lệ thưởng thức. Vương Ngữ Yên bình thường ôn nhu nhã nhặn, nhưng trời sinh mị cốt, một khi đã động tình thì vô cùng cuồng dã, liên tục nhấp nhô mãnh liệt, chẳng bao lâu thì đã tuyên cáo bại lui để mẫu thân nàng thay phiên ra trận.

Lý Mộng La chính là lần đầu tiên cùng mẫu thân và nữ nhi đồng thời hầu hạ Tiêu Lệ nên vô cùng kích thích, ép cho Tiêu Lệ không thể không vận dụng Ngự Nữ Kinh, miễn cưỡng hạ gục được nàng. Bất quá hiện tại hần đã sắp đến giới hạn, cũng không dám lại chiến đấu ngay với Lý Thu Thủy, liền chuyển mục tiêu sang Lý Thanh Lộ đã hồi phục được chút sức lực, đang 2 mắt mê trai nhìn đắm đắm hần.

Hiện tại Lý Thanh Lộ công thành đã sớm rộng mở, Tiêu Lệ rất dễ dàng liền tiến vào, bên trong nàng đã sớm vô cùng lay lộn, hần cũng không sợ làm đau nàng liền bắt đầu đẩy nhanh tiến độ, vô cùng mạnh mẽ vui đập khiến Lý Thanh Lộ liên tục cầu xin tha thứ. Cũng không mất bao lâu, nàng đã lại tiết thân, mặt động xiết chặt lấy tiểu Tiêu Lệ, hần cũng không tiếp tục kiềm giữ nữa mà ồ ạt xua quân vào chiếm lĩnh tâm cung của nàng.

Nằm dựa trên ngực Ngữ Yên nghỉ ngơi 1 chút, để cho A Châu và A Bích tỉ mỉ xoa bóp khắp toàn thân, Tiêu Lệ 1 tay vuốt ve mái tóc dài thon thả của Lý Thu Thủy, liên tục ra vào trong miệng nàng, 1 tay ôm lấy bờ mông đầy đặn của Lý Mộng La mạnh mẽ nắn bóp.

Nằm thư giãn 1 lúc, Tiêu Lệ lại tiếp tục xách long thương ra trận, dùng mảnh giao chiến cùng Lý Thu Thủy mấy trăm hiệp, rồi lại luân phiên giao phong cùng mấy nữ nhân khác, 7 người hoang lạc từ chiều tà cho đến tận bình minh hôm sau mới mệt mỏi quay trở về phòng nghỉ ngơi...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Diên Cuồng Thăng Cấp

Ngủ 1 giấc thoải mái đến tận chiều, Tiêu Lệ mới uể oải tỉnh dậy. Qua loa vệ sinh cá nhân, Tiêu Lệ từ hệ thống lấy ra 1 con heo sữa quay thơm lừng đánh chén phủ phê. Ăn uống no nê, Tiêu Lệ bắt đầu tiến vào hệ thống để giao nhiệm vụ vừa hoàn thành.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ *Tử Đại Mỹ Nhân*, ban thưởng: Trú Nhan Đan, 20 vạn exp, 2000 đơn trị

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp cửu tinh *Đấu Sư*, ban thưởng: 1000 đơn trị.

_ Hm... sử dụng nhanh Thanh Linh Đan!

Ting, sử dụng nhanh Thanh Linh Đan cần tiêu tốn 1000 đơn trị, phải chăng sử dụng!

_ Đồng ý sử dụng!

Ting, chúc mừng ngài thành công sử dụng Thanh Linh Đan gia tăng 10 triệu exp!

Ting, chúc mừng ngài thành công thăng cấp nhất tinh *Đại Đấu Sư*, ban thưởng: 3 vạn đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Thiên Tư Trắc Tuyệt, ban thưởng: Địa giai sơ cấp đầu kỹ Lôi Xà Loạn Vũ, Thẻ Nhiệm Vụ, 3 vạn đơn trị.

_ Hm... Đại Đấu Sư rồi... cũng sắp đến lúc kết thúc hành trình ở Thiên Long đại lục thôi.

Tiêu Lệ sử dụng 3000 đơn trị để học Lôi Xà Loạn Vũ (60% thông thạo). Tiếp đó, hắn dung hợp Thiên Lôi Tiễn Vũ, Đạn Chi Thần Công và Tụ Lôi Chương thành 1 đầu kỹ mới là Thiên Lôi Đạn Chi, đẳng cấp đạt tới chuẩn Địa giai, không những uy lực đề tăng nhiều lần mà còn tăng mạnh hiệu quả tê liệt.

Thiên Sơn Lục Dương Chương và Thiên Sơn Chiết Mai Thủ cộng thêm Lôi Hồ Trảo cũng được hắn dung hợp lại thành Âm Dương Long Trảo Thủ, đẳng cấp đạt tới Địa giai sơ cấp. Xong xuôi, hắn bắn đầu mỏ băng thông tin ra để kiểm tra thông tin hiện tại của mình.

Thiên Lôi Đạn Chi - tụ lôi thành đạn, bắn ra với tốc độ cao, khi chạm địch nhân sẽ phát nổ, uy lực cực mạnh kèm hiệu quả tê liệt cao, có thể đồng thời phóng xuất ngàn viên đạn.

Âm Dương Cầm Nã Thủ - trong nhu có cương, trong cương có nhu, thiên biến vạn hóa, uy lực mạnh mẽ, kỹ xảo đa đoan, cực kỳ khó lường.

Lôi Xà Loạn Vũ - triệu hoán 8 con lôi xà liên tục tấn công địch nhân, uy lực cực mạnh.

Thẻ Nhiệm Vụ - sử dụng nhận được 1 nhiệm vụ ẩn.

Ting, thông tin nhân vật!

Tên: Tiêu Lệ - Tuổi: 18 - Tu Vi: Nhất tinh Đại Đấu Sư (179.139/1.200.000)

Công pháp: Lôi Vũ Đế Quyết (7%)

Bí pháp: Ngự Nữ Tâm Kinh, Bắc Minh Huyền Công, Đại Vô Tướng Công, Tiểu Vô Tướng Công, Quy Tức Công, Truyền Âm Sư Hồn Đại Pháp, Ung Lương Bí Điển.

Đầu kỹ: Âm Lôi Huyền Bộ, Âm Dương Long Trảo Thủ, Thiên Lôi Đạn Chi, Sinh Tử Phù, Lôi Cốt Thuần, Lôi Bức Thiên Dực, Ngân Lôi Xích.

Trang bị: Lôi Xà Thương (lv3), Thanh Minh Giáp (lv1), Bạch Tuyết Ma Kính (lv3), Ngưng Hồn Châu (lv2)

Kho: Tịch Tà Yêu Lôi, Tuyệt Tinh Thảo (lv4) Thiên Long Địa Đồ (lv3).

Tài phú: ~8 vạn đơn trị / ~10 vạn kim tệ

Danh vọng: 127 - Mị lực: 322

Đế Nữ Cung:

ĐKĐL - Tiêu Ngữ (77), Tiêu Ngọc (73), Hồng Diệp (71).

TLĐL - Lý Mộng La (81), Vương Ngữ Yên (75) Chung Linh (71), A Châu (70), A Bích (69), Lý Thu Thủy (69), Tiêu Đồng Đồng (66), Mộc Uyển Thanh (63), Tân Song Thanh (39), Lý Thanh Lộ (19).

Kim Loan Điện:

Thế lực: Lôi Xà Trại (127 người), Mạn Đà La (34.612 người), Linh Thử Cung (1.235 người)

Thuộc hạ: Nguyệt Vệ (12 người). (Kiều Phong là trên danh nghĩa thôi)

Ting, xuất hiện nhiệm vụ mới.

Nhiệm vụ chủ tuyến: Diên Cuồng Thăng Cấp

Yêu cầu: trong thời gian 3 năm thăng cấp Đấu Linh

Ban thưởng: Update Hệ Thống, Hộp Quà May Mắn (trung cấp), Vật Phẩm Ngẫu Nhiên (lv5)

_ Tốt rồi, sử dụng Thẻ Nhiệm Vụ!

Ting, chúc mừng ngài thành công sử dụng Thẻ Nhiệm Vụ, kích hoạt nhiệm vụ ẩn!

Nhiệm vụ ẩn: Băng Hỏa Tranh Phong

Yêu cầu: Tiêu diệt Thiên Niên Băng Tầm hoặc Viễn Cổ Chu Cáp

Bạn thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên (lv4) + 5 triệu exp + 5 vạn đơn trị.

Ở thế giới này, Băng Tầm và Chu Cấp là 2 chủng tộc khủng bố nhất, thống trị 2 đại hung địa là Băng Tuyết Thiên Sơn và Viêm Hoàng Sơn Mạch. Bởi vì trong 2 tộc này tồn tại 2 đại hung vật vượt qua giới hạn của Thiên Long đại lục, 2 con tam giai ma thú. Thế nhưng bọn chúng bình thường đều ngủ say trong trung tâm của 2 đại hung địa, thế nên ở đại lục này hầu hết người đều không biết đến sự tồn tại của chúng.

Tiêu Lệ hiện tại chỉ mới lên cấp Đại Đấu Sư, căn bản không có khả năng đánh bại chúng, bởi vậy hắn đành phải tạm thời bỏ qua nhiệm vụ này. Hiện tại ngoài nhiệm vụ này, hắn vẫn còn 4 nhiệm vụ chưa có hoàn thành là Đấu Phá Thiên Long, Chấn Nhiếp Quần Hùng, Đầu Sở Tai Họa và Anh Hùng Hào Kiệt.

Cái cuối cùng vốn là có thể hoàn thành từ lâu bất quá từ khi biết có thể gấp đôi phần thưởng, Tiêu Lệ vẫn là để dành chờ thu phục nốt Mộ Dung Phục hẳn sẽ giao luôn 1 thể. Nhiệm vụ ả vẫn còn đang đợi thời cơ mà 2 nhiệm vụ còn lại thì cũng sắp đến lúc thực hiện rồi.

Bởi vì A Châu đã đi theo Tiêu Lệ không có đến Thiếu Lâm Tự trốn Dịch Cân Kinh, cộng thêm Tự Hiền Trang đại chiến nằm dưới sự khống chế của Tiêu Lệ, bởi vậy hiện giờ Du Thần Chi vẫn đang sống yên ổn ở Tự Hiền Trang, mà Toàn Quán Thanh cũng đã bị Kiều Phong xử tử sau biến cố ở Hạnh Từ Lâm. Bởi vậy, Tiêu Lệ đành phải làm thay công việc của hắn, để Mạn Đà La pháp thiếp tự hợp quần hùng lên Thiếu Lâm Tự.

Tiêu Lệ cũng không có dùng chiêu trò như Toàn Quán Thanh mà là lợi dụng danh nghĩa của Tiêu Dao Phái và Mạn Đà La trực tiếp ấn định 1 ngày rồi phát thiệp mời cho các thế lực lớn trong thiên hạ tụ hội lên Thiếu Lâm Tự, cũng thông báo trước cho phái Thiếu Lâm họ chuẩn bị sẵn sàng.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Thiếu Lâm Đại Chiến

Tổng cộng có 8 thế lực có tư cách tranh đoạt võ lâm minh chủ là Thiếu Lâm Tự, Cái Bang, Linh Thử Cung, Thương Lang Viện, Đại Luân Tự, Nhất Phẩm Đường, Thiên Long Tự, Cô Tô Mộ Dung. Những thế lực khác được mời đến để tham gia náo nhiệt mà thôi.

Thiếu Lâm Tự từ lâu được coi là Thái Sơn Bắc Đẩu của võ lâm, thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

Cái Bang là thiên hạ đệ nhất bang.

Linh Thử Cung thần bí khó lường, lại có 36 động và 72 đảo thần phục.

Thương Lang Viện là cỗ máy chiến tranh của Liêu Quốc chia ra Nam - Bắc 2 viện phụ trách đối ngoại và đối nội.

Đại Luân Tự là được coi là cổ vấn tối cao của hoàng tộc Thổ Phồn, thực lực thâm sâu khó dò.

Nhất Phẩm Đường cao thủ đông như kiến, là tinh nhuệ chân chính của Tây Hạ.

Thiên Long Tự là hậu thuẫn của hoàng tộc Đại Lý, Lục Mạch Thần Kiếm là 1 trong những đấu kỹ đỉnh cấp thiên hạ.

Cô Tô Mộ Dung gia là hậu duệ của nước Yên, "lấy đạo của người trả lại cho người" không ai là không biết.

Bởi vì không có nhiệm vụ yêu cầu hắn phải trở thành minh chủ võ lâm, Tiêu Lệ cũng lười tham gia náo nhiệt. Hắn chỉ muốn nương theo cốt truyện để tạo 1 cơ hội khiến cho Tiêu Viễn Sơn và Mộ Dung Bác xuất hiện, cũng như là vị Tảo Địa Thần Tăng thần bí kia.

Lấy thực lực và danh vọng của Tiêu Dao Phái, tự mình rút lui khỏi phân tranh và trở thành trọng tài cũng không khiến mọi người có ý kiến gì, bởi vậy Tiêu Lệ có thể dễ dàng thao túng cục diện theo ý muốn của hắn.

Quy tắc phân tranh rất đơn giản mỗi phe chọn ra 5 người gồm 1 thủ lĩnh và 4 hộ pháp, sau đó bốc thăm chia cặp thi đấu với nhau. Nếu thủ lĩnh phe nào bị đánh bại thì phe đó sẽ bị loại.

Nếu 2 phe trong vòng 1 giờ không thể đánh hạ thủ lĩnh đối phương thì phe nào có nhiều hộ pháp còn sức chiến đấu hơn sẽ thắng. Trong trường hợp số hộ pháp tiếp tục ngang nhau thì thủ lĩnh 2 phe sẽ đơn đấu cho đến khi có người chiến thắng.

Bởi vì muốn cục diện diễn ra gần giống cốt truyện, Tiêu Lệ đã chủ động sắp xếp kết quả bốc thăm.

Trận đầu tiên Thiếu Lâm Tự đối chiến Đại Luân Tự, trận thứ 2 Cái Bang đối với Mộ Dung gia, trận thứ 3 là Đoàn Gia với Nhất Phẩm Đường và cuối cùng là Linh Thử Cung với Thương Lang viện.

Theo nguyên tác, khởi đầu của Thiếu Lâm Tự phong ba là lúc Cưu Ma Trí cùng bọn Trích Tinh Từ, Thần Sơn Thượng Nhân... mượn cơ Thiếu Lâm Tự giam giữ Ba La Tinh để đến gây rối, sau đó Toàn Quán Thanh dùng mưu phát thiệp mời xa gần để quần hùng tụ hội lên Thiếu Lâm tranh đoạt chức vị

mình chủ.

Thế nhưng lần này là Tiêu Lệ dùng danh nghĩa Mạn Đà La quy tụ quần hùng lên, bởi vậy cũng không có những khúc dạo đầu như vậy.

Bởi vì quy tắc thi đấu đã sớm được Mạn Đà La ghi trong thư mời, Cưu Ma Trí lần này dẫn theo 4 sư huynh đệ của hắn là Cưu Ma Tín, Cưu Ma Nghĩa, Cưu Ma Lễ và Cưu Ma Nhân.

Còn phe Thiếu Lâm xuất chiến 5 nhà sư hàng chữ Huyền là phương trượng Huyền Từ cùng 4 sư huynh đệ là Huyền Độ, Huyền Trùng, Huyền Nạn, Huyền Tịch tiến lên ứng chiến.

Y như nguyên tác, Cưu Ma Trí vừa vào tràng đã bắt đầu khiêu khích chúng tăng Thiếu Lâm, sau đó còn lợi dụng Tiểu Vô Tướng Công mô phỏng 72 tuyệt kỹ Thiếu Lâm để đối chiến với Huyền Từ, 4 vị sư huynh đệ thì dùng Hóa Diễm Dao Trận đối phó với La Hán Trận của chúng tăng Thiếu Lâm Tự.

Dịch Cân Kinh trầm ổn chắc chắn đối đầu với Hóa Diễm Dao cương mãnh bá đạo khiến quần hùng 1 phen mắt tròn mắt dẹt. Trong khi Cưu Ma Trí liên tục sử dụng từng chiêu khác nhau trong 72 tuyệt kỹ Thiếu Lâm quấy nhiễu, Huyền Từ phương trượng lại không hề dao động, vẫn bình thản ung dung đối phó. Hư Trúc cũng không thấy xuất hiện nên không có người vạch trần trò giả mạo Tiểu Vô Tướng Công.

Thực lực của Huyền Từ và Cưu Ma Trí đều là ngũ tinh Đấu Sư nên giao chiến cực kỳ ác liệt mà vẫn không phân thắng bại trong khi 4 vị sư huynh đệ của Huyền Từ có Huyền Trùng và Huyền Nạn đều là Đấu Sư thì dần dần áp đảo 4 sư huynh đệ của Cưu Ma Trí chỉ có Cưu Ma Tín là Đấu Sư.

Giao chiến hơn 3 khắc, Huyền Nạn lợi dụng Cưu Ma Lễ sơ hở, 1 chiêu Tụ Lý Càn Khôn đánh bay hắn ra khỏi vòng chiến. Tiếp đó phe Thiếu Lâm Tự dựa vào chênh lệch quân số dần dần lấn áp, cuối cùng lấy ưu thế hơn người mà chiến thắng Đại Luân Tự.

....

Trận chiến thứ 2 là giữa Cái Bang và Mộ Dung gia tộc, Kiều Phong dẫn đầu 4 vị trưởng lão Tổng Hề Trần Ngô tiến vào trong tràng.

Có sự giúp đỡ của Tiêu Lệ, Kiều Phong đã thành công đột phá gông xiềng, hơn nữa hậu tích bạc phát 1 lần vọt tới nhị tinh Đấu Sư, hơn nữa chiến lực vượt trội, đã tiếp cận ngũ tinh Đấu Sư.

Bên phía Mộ Dung gia, Mộ Dung Phục dẫn đầu tứ đại gia tướng Đặng Bách Xuyên, Công Dã Càn, Bao Bất Đồng và Phong Bá Ác lần lượt tiến lên đối diện với Kiều Phong.

Từ lần thảm bại ở Tụ Hiền Trang, Mộ Dung Phục gần như biệt tăm biệt tích giang hồ, nếu không phải Mạn Đà Sơn Trang có liên hệ nhất định với Tham Hợp Trang, Tiêu Lệ cũng không biết là Mộ Dung Phục đã trở về.

Không biết bằng cách gì, chỉ biến mất 1 thời gian, Mộ Dung Phục hiện tại có vẻ còn mạnh hơn Kiều Phong 1 chút, thực lực cơ bản đã đạt tới tam tinh Đấu Sư, chỉ bất quá không biết chiến lực như thế nào mà thôi.

Tứ đại gia tướng của hắn cũng đều là tuyệt đỉnh cao thủ như tứ đại trưởng lão của Cái Bang, thực lực chênh lệch không nhiều, vậy nên trận so tài giữa Bắc Kiều Phong và Nam Mộ Dung có lẽ sẽ quyết định kết quả trận chiến.

Kiều Phong được lệnh của Tiêu Lệ, vừa vào tràng đã trực tiếp đơn đấu với Mộ Dung Phục để 4 vị trưởng lão kết Đà Cầu Trận bao vây lấy 4 vị gia tướng Mộ Dung gia.

Người phía Mộ Dung gia cũng không phải củi mục, rất nhanh đã kết thành Tham Hợp Trận đối phó lại với Đà Cầu Trận.

Thế cuộc lâm vào giằng co, mọi ánh mắt đều đổ dồn vào trận chiến giữa Kiều Phong và Mộ Dung Phục. Kiều Phong 1 bộ Hàng Long Thập Bát Chương luyện đến xuất thần nhập hóa, thế công vô cùng mãnh liệt.

Mộ Dung Phục trong thời gian này hình như đã được Mộ Dung Bác huấn luyện, Đấu Chuyển Tinh Di vô cùng thuần thục ung dung hóa giải thế công của Kiều Phong.

Nếu là đơn đả độc đấu, có lẽ Kiều Phong vẫn nhỉnh hơn Mộ Dung Phục 1 chút, bất quá này cũng không phải là đơn đấu.

Mộ Dung Phục vừa đánh vừa lui, như Kiều Phong công kích mình, chẳng mấy chốc đã đến gần vòng chiến giữa Cái Bang tứ trưởng lão và Mộ Dung tứ gia tướng.

Mộ Dung Phục làm rất khéo léo, mọi người trong tràng cũng không ai phát giác ra hành động bất thường của hắn, đợi đến khi Mộ Dung Phục dùng Đấu Chuyển Tinh Di thành công chuyển 1 chiêu Phi Long Tại Thiên đánh bay Hề trưởng lão, mọi người mới ô lên đầy kinh ngạc.

Cái Bang tứ trưởng lão căn bản không ngờ Mộ Dung Phục sẽ ám toán, rất nhanh liền trận cước đại loạn, bị Mộ Dung tứ gia tướng đánh cho tối tăm mặt mũi, tan tác chim muông.

Kiều Phong muốn viện trợ thế nhưng hữu tâm vô lực, bị Mộ Dung Phục như sam cuốn lấy, cuối cùng thời gian đã hết, Cái Bang đành chịu thua Mộ Dung gia.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 54: Đánh Bại Tảo Địa Thần Tăng

Trận thứ 3 là Nhất Phẩm Đường đối chiến với Thiên Long Tự. Nhất Phẩm Đường mới vừa bị Tiêu Lệ giết mất 3 vị thủ lĩnh, dù hấn đã âm thầm giúp nó khôi phục chút nguyên khí nhưng thực lực cao tăng vẫn bị sụt giảm 1 mảng lớn, cuối cùng bị Thiên Long Tự dành chiến thắng dễ dàng.

Trận cuối cùng Thương Lang Viện đối chiến với Linh Thửu Cung.

Thương Lang Viện thế mạnh là chiến tranh cỡ lớn, cũng không có Tông Sư cao thủ nào áp trận. Tiêu Đồng Đồng 1 mình quét sạch 5 cao thủ Liêu quốc trong vòng 3 phút khiến quần hùng đều khiếp vía.

Bốc thăm chia cặp đấu tiếp theo rất nhanh được tiến hành. Thiếu Lâm Tự đối chiến với Linh Thửu Cung trong khi Mộ Dung Gia đối đầu Thiên Long Tự.

Phía Thiếu Lâm vẫn là 4 nhà sư Huyền Từ, Huyền Nạn, Huyền Trùng, Huyền Độ chỉ có Huyền Tịch bị thương được thay bằng Hư Trúc.

Hư Trúc trong thế giới này không hề thu được cơ duyên Tiêu Dao Phái nên vẫn luôn ở Thiếu Lâm Tự.

Thế nhưng hào quang nhân vật chính quá mạnh, hấn vì ngốc nghếch lại si mê Phật học mà vô tình được Tảo Địa Thần Tăng thu làm quan môn đệ tử, luyện được Dịch Cân Kinh, hơn nữa còn vô tình hấp thu được 1 con Băng Tâm, thực lực so với nguyên tác không hề thua kém chút nào.

Bên phía Linh Thửu Cung, Tiêu Đồng Đồng dẫn theo Mai Lan Cúc Trúc bốn nàng ứng chiến. Thực lực của Đồng Đồng hiện tại đã là Đấu Sư đỉnh phong, chỉ còn kém 1 chút là có thể tiến giai.

Ở đại lục này hiện tại, ngoài Tảo Địa Thần Tăng và Tiêu Lệ ra không ai có thể đánh bại nàng, dù tứ kiếm thực lực khá yếu (lv17 so với các cao thủ tham chiến thì thuộc loại lót đáy), thế nhưng Đồng Đồng vẫn dựa vào thực lực bá đạo của bản thân đánh bại Huyền Từ phương trượng mà dành lấy chiến thắng cho Linh Thửu Cung.

Trận kế tiếp là của Thiên Long Tự và Mộ Dung gia tộc. Bên phía Thiên Long Tự vẫn là 4 nhà sư Bán Nhân, Bán Quan, Bán Tướng, Bán Trần (Đoàn Chính Minh), chỉ có Bán Tham bị thương được thay bằng Đoàn Dự.

Giống như Hư Trúc, Đoàn Dự mặc dù không học được Bắc Minh Thần Công thế nhưng lại sớm chuyên tâm học võ, cơ duyên xảo hảo thu được 60 năm công lực của Khô Vinh Đại Sư và vô tình ăn được 1 con Mãng Cổ Chu Cấp, lại thêm học được toàn bộ Lục Mạch Thần Kiếm 1 cách cẩn thận.

Đoàn Dự vốn là thiên tài tu luyện, chẳng qua lúc trước say mê Phật pháp, lại cho rằng tu luyện chỉ là để giết người, bởi vậy mới bỏ nhà trốn đi.

Hiện tại hấn mặc dù không có Lăng Ba Vi Bộ, thế nhưng Lục Mạch Thần Kiếm sử dụng thành thạo, chứ không phải lúc linh lúc không linh, thực lực không thể khinh thường.

Mộ Dung gia tộc thì vẫn là do Mộ Dung Phục dẫn đầu, cùng với 4 vị gia tướng Đặng, Công, Bao, Phong lần lượt tiến vào trận.

Rút kinh nghiệm từ Cái Bang, 5 người Thiên Long Tự trực tiếp bố trí Lục Mạch Kiếm Trận, lấy Đoàn Dự làm trung tâm tấn công dồn dập Mộ Dung gia.

Mộ Dung Phục dù là tam tinh Đấu Sư, thế nhưng Thiên Long Tự cũng có 2 nhất tinh Đấu Sư là Bán Nhân và Đoàn Dự, cộng thêm Lục Mạch Kiếm Trận thần diệu, 5 người Thiên Long Tự phối hợp vô cùng ăn ý rất nhanh đã bị ép vào thế hạ phong.

Mộ Dung Phục dựa vào bản thân thực lực vượt trội cộng thêm Đấu Chuyển Tinh Di thần kỳ vẫn miễn cưỡng chống đỡ được. Có điều 4 gia tướng của hấn không có thực lực như vậy không bao lâu đều bị đánh bay học máu.

Mộ Dung Phục vẫn luôn nuôi mộng phục quốc, trở thành võ lâm minh chủ là cơ hội tốt để hiệu triệu quần hùng, người đây đã tâm như hấn nào có thể bỏ qua.

Mất thấy cả 4 thuộc hạ lần lượt bị đánh bại, Mộ Dung Phục tức muốn nổ phổi, cũng bất chấp tất cả mạnh mẽ sử dụng bí pháp để thắng 3 tinh thực lực.

Lục tinh Đấu Giả so với tam tinh chênh lệch đâu chỉ gấp 3 lần, 1 mình Mộ Dung Phục dần dần ép lại 5 người Thiên Long Tự, thế nhưng tạm thời cũng không có cách nào đánh bại họ.

Thiên Long Tự cũng không phải đèn cạn dầu, dựa vào Lục Mạch Kiếm Trận kỳ diệu, áp dụng chiến thuật dây dưa với Mộ Dung Phục như cách hấn đã làm với Kiều Phong, quả thật là gây ông đập lưng ông, lấy đạo của người trả lại cho người.

Mộ Dung Phục sử dụng bí pháp mạnh mẽ để thắng thực lực tất nhiên là thời gian duy trì không lâu, bị người của Thiên Long Tự dây dưa như vậy khiến hấn vừa tức vừa vội, điên cuồng tấn công bất chấp hậu quả. Đoàn Dự thừa lúc hấn sơ hở, lục kiếm tề phát nhắm đến những vị trí yếu hại trên người Mộ Dung Phục.

Ngay lúc ngàn cân treo sợi tóc ấy, 1 nhà sư bịt mặt xông ra, mạnh mẽ ngăn cản cả 6 kiếm cho Mộ Dung Phục. Tiêu Lệ nhìn thấy cảnh ấy thì nhoen miệng cười gian tà, con cá mà hắn chờ rất cuộc cũng đã cắn câu.

Hắn cũng không vội xuất hiện mà để cho Tô Tinh Hà lấy danh nghĩa trọng tài tiến ra chất vấn.

Câu chuyện diễn ra sau đó khá giống với nguyên tác, Mộ Dung Bác thấy bản thân bị lộ cũng không ngần ngại kéo Tiêu Viễn Sơn xuống nước. Cha con Kiều Phong tức giận liều mạng với cha con Mộ Dung Phục, cuối cùng Tảo Địa Thần Tăng xuất hiện mạnh mẽ ngăn cản 2 người.

Tiêu Lệ thấy thời cơ đã tới rút cuộc không tiếp tục ngồi xem kịch, từ trên khán phòng trực tiếp tung chiêu Thiên Lô Đạn Chỉ tấn công Tảo Địa Thần Tăng.

Tiêu Lệ từ khi tấn cấp Đại Đấu Sư đã có thể mượn 1 phần uy lực của Tịch Tà Yêu Lô vào trong đấu khí của hắn, nếu không phải lão thần tăng tu luyện Phật học, chính khí lắm nhien, không có 1 chút yếu tà nào, Tiêu Lệ thậm chí có thể kích phát Yêu Lô trực tiếp tấn công hắn.

Tảo Địa Thần Tăng được hệ thống miêu tả là 1 trong 3 boss của đại lục này, thực lực vô cùng mạnh mẽ, 72 tuyệt kỹ hắn đều tinh thông, cũng không giống Cưu Ma Trí là dựa vào Tiểu Vô Tướng Công để mô phỏng, bởi vậy Tiêu Lệ đối phó khá vất vả, mấy lần suýt thua, cũng may là hắn có Âm Lô Huyền Bộ.

Quần hùng nhìn trận chiến giữa 2 người bất ngờ xuất hiện thì ai nấy đều há mồm tròn mắt, căn bản không tin được vào mắt mình.

Ở đại lục này Tông Sư đã là rất hiếm hoi, càng đừng nói đến Đại Tông Sư vốn chỉ là tồn tại truyền thuyết, không ngờ hôm nay cùng lúc xuất hiện đến 2 người, lại còn đối chiến với nhau.

Giao chiến vô cùng giằng co, Tiêu Lệ tấn công nhanh như sấm chớp, khiến người xem chung quanh không ai bắt kịp động tác của hắn.

Tảo Địa Thần Tăng thì lại kiên trì phong thủ, vững vàng như núi khiến hắn tạm thời vô kế khả thi, chỉ có thể không ngừng công kích để tìm thời cơ.

Dịch Cân Kinh dù sao cũng chỉ là chuẩn Địa giai, mặc dù trầm ổn hùng hậu, cuối cùng cũng không so được Lô Vũ Đế Quyết.

Đánh nhau kịch liệt gần 1 giờ, Tiêu Lệ thấy lão tăng đã thấm mệt liền vận dụng đại chiêu mạnh nhất của hắn hiện tại, Âm Dương Long Trảo Thủ đánh lão học máu bay ra ngoài...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Thuyết Phục

Tiêu Lệ nghe tiếng thông báo của hệ thống nhiệm vụ đã hoàn thành thì không dây dưa với lão tăng nữa, chân đạp Âm Lô Huyền Bộ, tiến tới chỗ cha con Mộ Dung Phục dễ dàng không chể lại 2 người.

Ngay khi Tiêu Lệ chuẩn bị động thủ lấy mạng Mộ Dung Bác thì từ phía chỗ hắn ngồi, A Châu và A Bích bất ngờ lao xuống.

A Châu và A Bích dù đã theo Tiêu Lệ thế nhưng từ nhỏ 2 nàng đã được Mộ Dung gia nuôi dưỡng, ân sâu nghĩa nặng, bởi vậy 2 nàng mới vội vàng tiến lên cầu tình cho Mộ Dung Bác.

Tiêu Lệ thấy 2 nàng như vậy thì cũng không đành lòng, đang không biết làm sao thì nhìn thấy Tảo Địa Thần Tăng từ từ tiến lại gần.

Lúc này, hắn mới sực nhớ ra trong nguyên tác lão thần tăng từng đánh "chết" 2 người Tiêu Viễn Sơn và Mộ Dung Bác để hủy diệt tâm ma rồi lại cứu tình họ vì vậy vội vàng tiến tới thỉnh giáo.

Tảo Địa Thần Tăng mặc dù không hiểu vì sao người thanh niên này trước thì vô cùng hung hăng, thậm chí còn đánh lão học máu, bây giờ lại vô cùng lễ kính, bất quá lão thần tăng 1 lòng hướng Phật, cũng không chấp nhất Tiêu Lệ trước đó vô lễ, vẫn ung dung trò chuyện với hắn.

Tuyệt kỹ mà Tiêu Lệ muốn gọi là Thiên Tăng Chi, 1 trong 72 tuyệt kỹ Thiếu Lâm, là 1 môn huyền giai cao cấp đấu kỹ. Môn đấu kỹ này vừa có cương vừa có nhu nên không tạo lực phản chấn gây nội thương khi đánh vào.

Mặc dù lão thần tăng không hiểu tại sao hắn lại muốn đấu kỹ này nhưng cũng không giấu diếm hắn, trực tiếp quay trở về Tàng Kinh Các, chỉ ít phút sau đã mang ra 1 quyển đấu kỹ cho Tiêu Lệ mượn đọc.

Tiêu Lệ chỉ đọc lướt qua 1 lần, sau đó dùng 100 đơn trị trực tiếp học được Thiên Tăng Chi rồi trả lại cho lão thần tăng.

Sau đó hắn dùng Ngân Lô Xích trói cha con Mộ Dung Phục lại rồi mang theo họ cùng cha con Tiêu Phong trở về khán phòng riêng của mình, rồi ra hiệu

cho Tô Tinh Hà tiếp tục chủ trì trận cuối cùng của lần tranh đoạt võ lâm minh chủ này giữa Linh Thứu Cung và Thiên Long Tự.

(Bởi vì Kiều Phong đã nhận cha rồi nên từ đây bắt đầu gọi là Tiêu Phong)

Phải nói là Lục Mạch Thần Kiếm của Thiên Long Tự vô cùng huyền diệu, trước đây rõ ràng là Tiêu Lệ đã đánh giá quá thấp nó, mỗi 1 kiếm trong lục mạch đều tương đương với huyền giao cao cấp đấu kỹ, lục kiếm tề phát uy lực thậm chí có thể so sánh với địa giai.

Mai Lan Cúc Trúc tứ kiếm rất nhanh đã bị đánh bại thế nhưng Tiêu Đồng Đồng dựa vào bản thân thực lực vô cùng mạnh mẽ, nỗ lực phá Lục Mạch Kiếm Trận.

Phía Thiên Long Tự thì vẫn tiếp tục dây dưa như lúc đánh với Mộ Dung gia, hòng chiến thắng bằng cách chênh lệch nhân số.

Nếu vẫn là Thiên Sơn Đồng Lão trước đây, mặc dù không đến mức bại, thế nhưng muốn phá Lục Mạch Kiếm Trận cũng cực kỳ khó khăn.

Thế nhưng Tiêu Đồng Đồng bây giờ trải qua Tiêu Lệ liên tục mưa móc, bình cảnh Đại Đấu Sư của nàng đã dần dần buông lỏng, chiến cuộc khó khăn chỉ khiến cho đấu chí của nàng tăng mạnh, càng đánh càng hăng, lấy sức 1 người liên tục dồn ép 5 người Thiên Long Tự.

Rốt cuộc chuyện gì đến cũng phải đến, Tiêu Đồng Đồng lâm chiến đột phá, trở thành vị Đại Đấu Sư thứ 3 ở đại lục này, thế trận giằng co bỗng chốc biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đại Đấu Sư chênh lệch với cửu tinh Đấu Sư đâu chỉ đơn giản là 1 cấp, đối với thiên tài như Đồng Đồng càng là 1 bước nhảy vọt, chiến lực tăng cao hơn 10 lần, chỉ 1 chiêu Dương Quan Tam Diệp trong Thiên Sơn Lục Dương Chương liền dễ dàng phá tan Lục Mạch Kiếm Trận.

Lại nói Tiêu Lệ dẫn cha con Mộ Dung Phục và cha con Tiêu Phong trở về khán phong của mình liền không tiếp tục quan tâm tới cuộc chiến bên dưới.

Trước tiên hấn thử chiêu hàng cha con Mộ Dung Phục, thế nhưng với bản tính kiêu ngạo của họ, nào dễ dàng chấp nhận quy phục Tiêu Lệ.

Tiêu Lệ cũng không vội vàng, nếu đã không thể uy bức, vậy thì dùng lợi dụ.

Giấc mộng lớn nhất của Mộ Dung gia tộc chính là phục quốc, hấn trực tiếp nêu ra ý đồ thống nhất đại lục của mình cho Mộ Dung Bác đồng thời đảm bảo sau khi thành công sẽ phong cho bọn hấn trở thành Yên Vương.

Giữa 1 bên là hoàn thành đại nghiệp phục quốc, 1 bên là trở thành vong hồn dưới đao, rốt cuộc cha con Mộ Dung Phục vẫn là thỏa hiệp.

Tiêu Lệ tiếp đó gọi cha con Tiêu Phong lên để nói về ý định thống nhất 5 nước của hấn.

Tiêu Viễn Sơn hoàn toàn không phản đối, chỉ có Tiêu Phong bị người Tống tẩy não từ nhỏ, vẫn không quá đồng ý, bất quá hấn cũng không nói gì.

Tiêu Lệ sau khi đạt được thỏa thuận với Tiêu Viễn Sơn và Mộ Dung Bác liền dùng Thiên Tăng Chi đánh "chết" 2 người bọn họ, thuận lợi hoàn thành 2 nhiệm vụ Đầu Sỏ Tai Họa và Anh Hùng Hào Kiệt.

Cộng thêm đánh bại Tảo Địa Thần Tăng trước đó hoàn thành nhiệm vụ Chấn Nhiep Quần Hùng, tổng cộng thu được 1 viên tứ phẩm và 2 viên tam phẩm đan dược 3 văn Thanh Linh Đan (lv4), Cuồng Bạo Đan (lv3) x2 và Sinh Huyết Đan (lv3) x2 cùng với 460 vạn exp, 46.000 đơn trị.

Tiêu Lệ cũng thuận tiện để Mộ Dung Bác công nhận cho A Bích 1 thân phận ở Mộ Dung gia như tâm nguyện của nàng, lấy tên là Mộ Dung Bích, vai vế ngang hàng với lão.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp nhị tinh Đại Đấu Sư, ban thưởng: 1 vạn đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp tam tinh Đại Đấu Sư, ban thưởng: 1 vạn đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp tứ tinh Đại Đấu Sư, ban thưởng: 1 vạn đơn trị.

Cuồng Bạo Đan: tăng tấn công và phòng ngự trong thời gian ngắn.

Sinh Huyết Đan: chữa thương và hồi máu trong thời gian ngắn.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 56: Gió Nổi Mây Phun

Tiêu Lệ triệu tập đại hội võ lâm này có 3 mục đích.

Thứ nhất là dựa theo nguyên tác để dẫn Mộ Dung Bác, Tiêu Viễn Sơn và Tào Địa Thần Tăng ra.

Thứ 2 là để chấn nhiếp quần hùng nhân tiện thu phục nhân tâm.

Cái thứ 3 mới là quan trọng nhất, 1 mẻ tóm gọn cao thủ của 5 nước.

Tổng quốc đã sớm hù bại mục nát không chịu nổi, nếu không phải là có Thiếu Lâm và Cái Bang chống đỡ, sớm đã bị các nước xung quanh thôn tính.

Thương Lang Viện nắm giữ rất nhiều cơ mật của Liêu quốc, mặc dù lần này chỉ phái cao thủ Nam Viện tới nhưng tóm được nó xem như chặt cửa Liêu vương 1 cánh tay.

Đại Luân Tự là cố vấn tối cao của Thổ Phồn quốc, nếu mất nó Thổ Phồn vương tộc chả khác nào mất đi bộ não, mà bọn đầu óc ngu si tứ chi phát triển xưa nay đối phó rất dễ dàng.

Thiên Long Tự, Đại Lý quốc ngoại trừ lão vương Đoàn Chính Minh (Bản Trần) ra còn có thái tử Đoàn Dự, thậm chí đương kim quốc vương Đoàn Chính Thuần cũng đến tham gia náo nhiệt, lần này xem như bị 1 mẻ hốt trọn.

Tiêu Lệ lợi dụng thực lực cường đại của bản thân, lại có thêm Đồng Đồng và Linh Thửu Cung, Lý Thu Thủy và Nhất Phẩm Đường, cùng với Mộ Dung gia mới quy thuận và Tiêu Viễn Sơn hoàn toàn không chế quần hùng đến tham gia võ lâm đại hội.

Phần lớn cao thủ các thế lực trải qua chiến đấu khốc liệt sớm đã là cung giường hết cỡ làm sao có thể chống đỡ Tiêu Lệ mưu tính đã lâu, tất cả đều không ai chạy thoát.

Công việc tiếp theo là chiêu hàng các thế lực, Thiếu Lâm Tự mặc dù ủng hộ Tống triều thế nhưng bọn họ lại càng sợ sinh linh đồ thác, rốt cuộc đành phải chấp nhận yêu cầu của Tiêu Lệ, không được tham gia vào chiến sự.

Cái Bang phần lớn đều là bọn hèn mọn, trải qua Tiêu Lệ uy bức lợi dụ phần lớn cũng đều quy thuận hần.

Đại Lý Đoàn thị toàn bộ nhân vật trọng yếu đều nằm trong tay Tiêu Lệ không thể không thỏa hiệp. Đoàn Chính Thuần từ bỏ ngôi vị sống đời nhàn vân đã hạc cùng Đào Bạch Phụng và Nguyễn Tinh Trúc. Đoàn Dự thì được Tiêu Lệ phong là Chu Vương địa vị ngang hàng với Yên Vương Mộ Dung Phục.

Đại Luân Tự Curu Ma Trí kiêu ngạo vô cùng, lúc đầu nhất quyết không thỏa hiệp. Thế nhưng Tiêu Lệ biết 1 nhược điểm trí mạng của hần, trực tiếp lấy Âm Dương Long Trảo Thủ làm mồi nhử.

Địa giai đấu kỹ ở đại lục này là tồn tại giống như truyền thuyết, cuối cùng thành công thuyết phục tên phiên tăng này.

Gia Luật Niết Cổ Lô của Thương Lang Viện bị Tiêu Lệ khích tướng, quay về cùng chủ của hần là Hoàng thái thúc Gia Luật Trọng Nguyên dấy binh làm phản y như trong nguyên tác.

Bất quá... lần này Gia Luật Hồng Cơ cũng không có Tiêu Phong bên người, không biết hần có tai qua nạn khỏi hay không.

Về phần Tây Hạ, Lý Thu Thủy vốn không chế hơn nửa quyền lực triều chính, Sùng Tông thì rất nghe lời nàng, đã sớm đã đầu phục Tiêu Lệ, tiếp tục làm Hạ vương của hần.

Hơn nữa, hiện tại Lý Thu Thủy đã không màng tục sự, trao trả phần lớn quyền lợi cho Sùng Tông khiến hần vô cùng hài lòng với quyết định của mình.

Tiêu Lệ thấy thời cơ đã chín muồi thì truyền lệnh cho Mạn Đà La phát động toàn bộ thế lực đã sớm bồi dưỡng, hơn 3 ngàn bang hội môn phái.

Mỗi cái ít thì vài chục người, nhiều thì vài trăm người, thậm chí lên đến mấy ngàn người... tổng cộng hơn 30 vạn nhân sĩ, mỗi người chỉ ít đều có thực lực tam lưu, khiến cho quân Tống trở tay không kịp hàng loạt thành trấn liên tiếp rơi vào sự không chế của Mạn Đà La.

Tiêu Lệ đã có giao ước với Thiếu Lâm Tự, thế nên quân giáo thuộc hạ vô cùng nghiêm cẩn, tuyệt đối nghiêm cấm hành vi cướp của giết người, cưỡng bức dân nữ, kẻ nào trái lệnh sẽ được ném thử tư vị của Sinh Tử Phù.

Mỗi 1 thế lực đều có cao thủ của Mạn Đà La hoặc Linh Thửu Cung giám sát cẩn mật, bởi vậy dù lúc đầu thi thoảng vẫn có vài sự cố thế nhưng rốt cuộc cũng coi như hoàn thành lời hứa với Thiếu Lâm Tự.

Thiếu Lâm thì bàng quan, Cái Bang bị mua chuộc, Tống triều mục nát nhanh chóng sụp đổ, bọn câu quan lũ lượt đầu hàng, trung thần nhà Tống kẻ chết người cáo lão hồi hương.

Tổng Triết Tông Triệu Hú trên đường đào tẩu bị người của Mạn Đà La tóm được áp giải về Linh Thửu Cung.

Thổ Phồn mất đi Đại Luân Tự chống đỡ tựa như rấn mất đầu, bị Tiêu Lệ xưa Phệ Kim Nghi tàn phá, chẳng bao lâu đã toàn bộ quy hàng.

Đại Lý và Tây Hạ đã sớm đầu hàng nên vẫn giữ được ngôi vị. Chỉ có Gia Luật Trọng Nguyên và Gia Luật Niết Cổ Lô là tệt hại.

Bọn họ mặc dù dấy binh tạo phản thành công, giết chết được Gia Luật Hồng Cơ, thế nhưng bọn họ đã tâm có thừa mà năng lực lại không đủ, bị Hoàn

Nhan A Cốt Đả cùng Nữ Chân tộc ngư ông đắc lợi, 1 hơi đánh mất gần nửa lãnh thổ Liêu quốc, Gia Luật Trọng Nguyên tử trận sa trường.

Hoàn Nhan A Cốt Đả sau khi đánh giết Gia Luật Trọng Nguyên liền tự mình đến Linh Thửu Cung diện kiến Tiêu Lệ, mong được phép quy thuận hần.

Đối với biểu hiện hần, Tiêu Lệ vô cùng hài lòng liền cho hần 1 tước hiệu Kim Vương, để hần và Gia Luật Niết Lỗ Cổ tranh đấu, kẻ nào thắng sẽ là Bắc phiên vương.

Mọi chuyện mặc dù diễn ra vô cùng thuận lợi, không hề vượt ra khỏi tính toán của Tiêu Lệ thế nhưng chuyện lớn đã thành mà chuyện nhỏ thì còn nhiều vô số.

Yêu cầu hệ thống ngoài thống nhất 5 nước còn phải thành lập được 1 thần triều.

Đối với vấn đề này, Linh Nhi cũng có nói qua với hần. Thần triều là 1 chế độ chính quyền tôn giáo mà ở đó Tiêu Lệ hần chính là vị thần tối cao được mọi người thờ phụng.

Bất quá cái này cũng không phải là việc làm vô bổ mà là để thu được lực lượng tín ngưỡng, còn điểm tín ngưỡng này dùng làm gì thì sau này hần sẽ biết.

Linh Nhi cũng hướng dẫn hần làm sao để xây dựng thần triều, làm sao để thu được nhiều lực tín ngưỡng nhất, chỉ có điều việc này tốn cũng không ít thời gian...

Trước tiên Tiêu Lệ xóa bỏ hết mọi tôn giáo khác ở Thiên Long đại lục, ngoại trừ Phật giáo vì có giao ước với hần nên vẫn được giữ lại.

Thế nhưng ngoài 4 chùa lớn ở 4 phương là Thiếu Lâm Tự, Thiên Long Tự, Đại Luân Tự và Lô Âm Tự toàn bộ những chùa chiền lớn nhỏ khác đều phải sáp nhập vào 4 nơi này, hơn nữa cũng không ai được phép xây dựng chùa miếu, đền thờ... mà không có sự cho phép của thần triều.

Kể đó hần theo hướng dẫn của Linh Nhi xây dựng 12 đại thần miếu và vô số thần miếu lớn nhỏ khác trên khắp đại lục, chọn ra 12 vị thần sư mỗi người cai quản 1 đại thần miếu cùng tạo thành 1 cái nghị hội, giúp hần quản lý tất cả sự vụ ở Thiên Long đại lục này.

Những cơ cấu quyền lực khác cũng hoàn toàn theo sự an bài của Linh Nhi, phân chia vô cùng rõ ràng, mấy thứ này Tiêu Lệ không hiểu lắm nên cùng lười quản hoàn toàn giao Tiêu Đồng Đồng và Lý Thu Thủy sắp xếp, hần chỉ phụ trách "tra công" cho 2 nàng là tốt rồi.

Tiêu Lệ cũng dẹp bỏ hết mấy lễ nghi rườm rà, phiền phức và tốn kém của Tống triều, chỉ giữ lại những thứ thực sự cần thiết, cả việc lập người kế vị hay định kỳ tuyển tú gì đó Tiêu Lệ cũng dẹp bỏ.

Dù sao mỹ nữ bên cạnh hần hiện tại đã rất nhiều, mà hần lại là người cực kỳ kén chọn, trừ khi là giai nhân tuyệt sắc khuynh quốc khuynh thành hoặc là có điểm gì đặc biệt đủ để mê hoặc Tiêu Lệ còn không hần cũng lười truy...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Thành Vương Bại Khấu

Hơn 1 năm vất vả, cuối cùng thần triều cũng được xây dựng hoàn tất, lấy tên là Thiên Long thần triều, tổng cộng gồm có 1 thủ đô và 4 châu, 8 phủ.

Thủ đô tất nhiên là trung tâm của đại lục, 4 châu do tứ phương phiên vương cai quản gồm có Tây Hạ, Đông Yên, Nam Chu và cuối cùng là... Bắc Kim.

Hoàn Nhan A Cốt Đả hùng tài đại lược, chỉ mất nửa năm đã hoàn toàn đánh bại Gia Luật Niết Lỗ Cổ thống nhất vùng thảo nguyên phương bắc, lập thành Kim châu.

Tây Hạ Sùng Tông hoàng đế Lý Càn Thuận sớm đầu phục Tiêu Lệ nên vẫn tiếp tục là Hạ vương cai quản Hạ Châu.

Đoàn Dự thì trở thành Chu vương cai quản Chu Châu trải dài từ Vô Lượng Sơn cho đến tận Viêm Hoàng Sơn Mạch.

Mộ Dung Phục cũng thỏa mộng phục quốc của hần, được Tiêu Lệ giao cho cai quản Yên Châu trải dài 1 vùng duyên hải phía đông.

Từ châu tạo thành 1 vòng tròn bao quanh Thiên Long đại lục, mỗi châu đều có 1 đại thần miếu do phiên vương kiêm nhiệm vị trí thần sư.

Phía trong, rải rác tứ okupmgw là 8 phủ cũng tạo thành 1 vòng tròn bao lấy thủ đô.

Mỗi phủ cũng có 1 đại thần miếu, ngoài ra mỗi vị thần sư cũng đều kiêm 1 chức vị Chủ Bộ, phụ trách 8 bộ Binh, Hình, Hộ, Lễ, Sỹ, Nông, Công, Thương tương ứng phụ trách quân đội, công an, tài chính, văn hóa, giáo dục, nông nghiệp, công nghiệp và thương nghiệp.

Quân đội xây dựng cũng không phải là để phục vụ chiến tranh mà là để thu được càng nhiều lực lượng tín ngưỡng, bởi vì nơi có tính cạnh tranh và kỷ luật

cao như quân ngũ sẽ xuất hiện càng nhiều cường giả, mà tín ngưỡng lực thu từ người có tu vi cao luôn luôn chênh lệch rất nhiều so với người bình thường.

Hiện tại ngoài tứ phương phiên vương đã xác định, 8 vị Chủ Bộ mới chỉ có 3 người là Tiêu Phong ở Bình Bộ, Cưu Ma Trí ở Hình Bộ, Tô Tinh Hà ở Lễ Bộ.

Còn lại những vị trí khác Tiêu Lệ giao quyền cho Lý Thu Thủy sắp xếp, mà hắn thì chuẩn bị bế quan 1 thời gian.

Hiện tại đã hoàn thành nhiệm vụ ần, cũng sắp tới lúc trở về rồi...

.....

Trong tầm cung rộng lớn nguy nga, Tiêu Lệ nằm trên giường lớn trái ôm Vương Ngữ Yên, phải áp Lý Thanh Lộ xung quanh nằm la liệt 8 mỹ nữ khác, tất cả đều không 1 mảnh vải, mệt mỏi chìm vào giấc ngủ sau 1 trận chiến khốc liệt với Tiêu Lệ. Hắn sau khi thỏa mãn các nàng thì mới tiến vào hệ thống.

_ Giao nhiệm vụ Đấu Phá Thiên Long!

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Đấu Phá Thiên Long, ban thưởng: Thiên Long Giới, Hộp Quà May Mắn (Sơ cấp), 30 triệu exp.

Thiên Long Giới - thượng cổ thần khí bị tàn phá, bên trong phong ấn 1 tiểu thiên thể giới, người sở hữu có thể toàn quyền khống chế thể giới, tùy ý xuất nhập.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp ngũ tinh Đại Đấu Sư, ban thưởng: 1 vạn đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp lục tinh Đại Đấu Sư, ban thưởng: 1 vạn đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp thất tinh Đại Đấu Sư, ban thưởng: 1 vạn đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp bát tinh Đại Đấu Sư, ban thưởng: 1 vạn đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp cửu tinh Đại Đấu Sư, ban thưởng: 1 vạn đơn trị.

_ Sử dụng Hộp Quà May Mắn!

Ting, chúc mừng ngài nhận phẩm bạo phát khi mở Hộp Quà May Mắn (Sơ cấp) nhận được phần thưởng ưu việt: Trừng Thần Bí, Địa Tâm Thối Thệ Linh Dịch (lv4), Địa giai sơ cấp đấu kỹ Cuồng Tử Phong Bạo.

Địa Tâm Thối Thệ Linh Dịch - có công hiệu tẩy tủy phạt cốt, khi sử dụng thu được 10-100 triệu exp.

Cuồng Tử Phong Bạo - tạo ra 1 vùng gió xoáy điện từ liên tục gây sát thương, đồng thời khiến kẻ địch bị trì trệ, đấu khí tắc nghẽn không thể sử dụng đấu kỹ (giống Ultimate của Disruptor trong Dota2 ấy ^ _ ^)

Ting, thông tin nhân vật!

Tên: Tiêu Lệ - Tuổi: 19 - Tu Vi: Cửu tinh Đại Đấu Sư (5.353.777/100.000.000)

Công pháp: Lôi Vũ Đế Quyết (12%)

Bí pháp: Ngự Nữ Tâm Kinh, Bắc Minh Huyền Công, Dịch Cân Kinh, Đại Vô Tướng Công, Tiểu Vô Tướng Công, Quy Tức Công, Truyền Âm Sư Hồn Đại Pháp, Ung Lương Bí Điển.

Đấu kỹ: Âm Lôi Huyền Bộ, Cuồng Tử Phong Bạo, Âm Dương Long Trảo Thủ, Thiên Lôi Đạn Chi, Đầu Chuyển Tinh Di, Thiên Tăng Chi, Sinh Tử Phù, Lôi Cốt Thuần, Lôi Bức Thiên Dực, Ngân Lôi Xích.

Trang bị: Lôi Xà Thương (lv3), Thanh Minh Giáp (lv1), Bạch Tuyết Ma Kính (lv3), Ngưng Hồn Châu (lv2)

Kho: Tịch Tà Yêu Lôi, Tuyệt Tinh Thảo (lv4) Thiên Long Địa Đồ (lv3)

Tài phú: ~19 vạn đơn trị

Danh vọng: 644 - Mị lực: 379

Đế Nữ Cung:

ĐKĐL - Tiêu Ngữ (79), Tiêu Ngọc (77), Hồng Diệp (74).

TLĐL -Lý Mộng La (83), Vương Ngữ Yên (79) Chung Linh (75), A Châu (75), A Bích (75), Lý Thu Thủy (74), Tiêu Đồng Đồng (73), Mộc Uyển Thanh (70), Tân Song Thanh (57), Lý Thanh Lộ (51).

Kim Loan Điện:

Thế lực: Lôi Xà Trại (127 người), Thiên Long hoàng triều (~45 triệu người)

Thuộc hạ: Tô Tinh Hà (63), Tiêu Phong (57), Diệp Loan (52).

(Diệp Loan là Diệp nhị nương, trong ngoặc là độ thân mật đối với ĐNC và độ trung thành đối với KLD, chỉ hiển thị những người trung thành trên 50)

Một lần thăng liên 5 cấp, chỉ còn 1 bước nữa là đã có thể đạt tới Đẩu Linh, bất quá vẫn cần tới 95 triệu exp nữa.

Hệ thống cái gì cũng tốt, chỉ có lên cấp đại cảnh giới là vô cùng vất vả, mấy lần trước may mà có đan dược hỗ trợ, nếu không chả biết Tiêu lệ phải cày nhiệm vụ đến năm tháng nào.

Bởi vì đánh dẹp 5 nước, khuất phục 4 phương, danh vọng của Tiêu Lệ tăng lên nhanh chóng, 1 lần nữa vượt qua mị lực. Diệp nhị nương đứng đầu 12 nguyệt vệ, từ khi nhận lại Hư Trúc thì càng thêm thần phục Tiêu Lệ, độ trung thành tăng lên nhanh chóng.

Hiện tại ngoài nhiệm vụ chính ra thì chỉ còn nhiệm vụ diệt Băng Tầm và Chu Cáp, cũng nên sắp xếp thời gian làm nốt rồi trở về Đẩu Khí đại lục mới được. Không bao lâu nữa, Nạp Lan Yên Nhiên sẽ đến cửa từ hôn. Tiêu Lệ hẳn cũng nên quay về Tiêu gia 1 chuyến rồi.

Hơn nữa, ở đây cũng không thể xuất hiện thêm nhiệm vụ, tiếp tục lưu lại cũng không có quá nhiều ý nghĩa. Có Thiên Long Giới, Tiêu Lệ có thể trở lại gặp chúng nữ bất cứ lúc nào nên hẳn cũng không quá lưu luyến...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Thiên Niên Băng Tầm

Nghỉ ngơi vài ngày, tận tình hoang lạc cùng chúng nữ, Tiêu Lệ cuối cùng cũng nén lòng rời khỏi ôn nhu hương, dắt theo Tiêu Đồng Đồng và Lý Thu Thủy tiến về Băng Tuyết Thiên Sơn. Mục tiêu đầu tiên của hắn chính là bá chủ của cả vùng hung địa phương bắc - Thiên Niên Băng Tầm.

Thiên Niên Băng Tầm và tộc đàn của nó sinh sống ở sâu dưới lòng tuyết Thiên Sơn, Tiêu Lệ phải dựa vào Bạch Tuyết Ma Kính mới có thể tìm ra vị trí của nó.

Cười trên lưng Phong Tuyết Linh Thú, 1 đường không chút trở ngại, chẳng mấy chốc Tiêu Lệ đã tìm đến lối vào hang động dẫn xuống sào huyệt của tộc Băng Tầm.

Hắn để lại 3 con Phong Tuyết Linh Thú ở ngoài cổng rồi cùng Tiêu Đồng Đồng và Lý Thu Thủy bắt đầu tìm xuống.

Băng tầm tộc mặc dù là bá chủ ở Băng Tuyết Thiên Sơn, thế nhưng phần lớn thời gian trong cuộc đời nó đều ngủ đông, hơn nữa khả năng sinh sản cũng không quá tốt, bởi vậy mới để cho Phong Tuyết Linh Thú và Băng Tuyết bạo hùng chiếm núi xưng vương.

Bên trong hang động cũng không phải chỉ có mỗi Băng Tầm tộc mà còn có không ít các tộc đàn ma thú khác sinh sống. Dẫu sao, Băng Tầm tính tình khá hiền lành, chỉ ăn Thiên Sơn Tuyết Liên, sẽ không tùy tiện công kích chúng nó, mà ở lãnh địa của Băng Tầm, những bá chủ khác là không dám bén mảng tới.

Với thực lực của nhóm 3 người Tiêu Lệ, chỉ cần thả ra chút uy áp là căn bản không có bất cứ ma thú nào dám đến gần quấy nhiễu, bởi vậy nhóm người rất mau chóng đã tới sâu bên trong lòng hang động. Phạm vi vài trăm mét quanh đây là lãnh địa riêng của Băng Tầm, không có bất cứ ma thú nào khác dám đến gần.

Bên trong đây lít nha lít nhít Băng Tầm phải đến 2,3 ngàn con, bất quá đa số đều là ấu trùng, chỉ có hơn trăm con Băng Tầm trưởng thành. Trong đó có gần 10 con hình thể khá lớn, hoa văn sắc sỡ đang vây quanh 1 hồ sen mọc đầy Thiên Sơn Tuyết Liên.

Ở giữa hồ lại có 1 con Băng Tầm mập mạp, hình thể vô cùng to lớn, gần như 1 chiếc xe tải nhỏ, dựa vào Giám Định Thuật, Tiêu Lệ biết nó chính là Thiên Niên Băng Tầm.

Ở bên ngoài, Thiên Sơn Tuyết Liên là vô cùng quý hiếm, dù là ở Linh Thú Cung được Đồng Đồng khổ công nuôi dưỡng cũng chỉ có 1 hồ nhỏ mà thôi. Bất quá ở nơi đây Tuyết Liên giống như cỏ dại ven đường, nhìn đâu đâu cũng thấy, chả trách lũ Băng Tầm chả buồn ra khỏi nơi đây.

Băng Tầm - chủng tộc diễn sinh từ Thiên Niên Băng Tầm, tính tình hiền lành, ưa ngủ đông, thích ăn Thiên Sơn Tuyết Liên, được chia làm 3 cấp bậc: Tiểu Băng Tầm, Đại Băng Tầm và Huyền Văn Băng Tầm.

Thiên Sơn Tuyết Liên - 1 loại sen tuyết đặc hữu chỉ sinh sống ở sâu trong lòng Thiên Sơn, có tác dụng đề thăng tu vi, chữa thương giải độc. Thường xuyên ăn sẽ làm chậm quá trình lão hóa, có thể trẻ mãi không già. Ngoài ra còn có thể sinh ra băng hàn thuộc tính vào trong đầu khí.

Mấy con ấu trùng lít nha lít nhít chắc là Tiểu Băng Tầm. Bọn này đều chưa tới nhất giai, sức chiến đấu khá kém, vòng đời lại ngắn ngủi, nếu không thể thành công lột xác thành Đại Băng Tầm, rất nhanh thì sẽ chết đi, trở thành phân bón tốt nhất để Thiên Sơn Tuyết Liên sinh trưởng.

Bất quá... việc lột xác cũng không đơn giản, thường thường mấy trăm con Tiểu Băng Tầm mới có 1 con thành công.

Đại Băng Tầm to hơn 1 chút, vòng đời cũng lên đến hơn 10 năm. Con Băng Tầm mà Hư Trúc hấp thu có lẽ là 1 con Đại Băng Tầm.

Bọn này cuối cùng hầu như cũng đều chỉ là phân bón cho Thiên Sơn Tuyết Liên, chỉ có 1 ít cá thể cực kỳ xuất sắc mới có thể tiến hóa thành Huyền Văn Băng Tầm, sở hữu trăm năm sinh mệnh.

Thiên Niên Băng Tầm dường như là cộng sinh với hồ sen này. Nó không ngừng sinh sản hậu đại, mượn nhờ Thiên Sơn Tuyết Liên để phát triển, rồi sau khi chết đi lại trở thành phân bón cho Thiên Sơn Tuyết Liên sinh trưởng, tạo thành 1 vòng tuần hoàn vững chắc.

Bất quá Tiêu Lệ bây giờ có nhiệm vụ trong người, cũng không có thương xót nó. Hắn để Đồng Đồng, Thu Thủy ở lại áp trận, kiểm chế mấy con Huyền Văn Băng Tầm, còn bản thân hắn mở ra Lôi Bức Thiên Dực bay đến giữ hồ sen, tấn công Thiên Niên Băng Tầm.

Từ khi lên Đại Đấu Sư, Tiêu Lệ đã có thể dần dần khống chế Tịch Tà Yêu Lôi. Bây giờ hắn đã có thể hoàn toàn sử dụng nó khiến cho Thiên Niên Băng Tầm khó không thể tả.

Thế nhưng, nó lại chỉ chăm chăm bảo vệ những cây Tuyết Liên gần đó, hoàn toàn không có dấu hiệu sẽ phản kích lại hắn. Tiêu Lệ thấy vậy thì ngừng công kích, lẳng lặng trôi nổi trên không trung, sử dụng Câu Thông Thuật đối với Thiên Niên Băng Tầm.

Hóa ra nơi này vốn là linh mạch của cả vùng Băng Tuyết Thiên Sơn, Thiên Niên Băng Tầm chính là vì nơi này mà sinh ra, trách nhiệm duy nhất của nó là thủ hộ nơi này.

Trái ngược với Viễn Cổ Chu Cáp hung bạo, Thiên Niên Băng Tầm có thể xem là thánh thú, nó sẽ không chủ động công kích bất cứ sinh vật nào mà chỉ chuyên tâm thủ hộ và nuôi dưỡng hồ Tuyết Liên này mà thôi.

Ngay khi Tiêu Lệ vừa định buông tha cho nó, chuyển sang săn giết Viễn Cổ Chu Cáp, thì hắn lại nhận được 1 thông điệp từ Thiên Niên Băng Tầm. Thì ra là sinh mệnh của nó đã sắp đến điểm cuối, 1 trong số những con Huyền Văn Băng Tầm ở đây sẽ tiếp nhận ma hạch của nó và tiến hóa trở thành 1 đời Thiên Niên Băng Tầm mới. Nó cầu xin Tiêu Lệ hãy buông tha tộc đàn của nó, đừng tàn phá nơi này, đổi lại nó sẽ tặng cho hắn 1 đóa Thiên Sơn Tuyết Liên vạn năm duy nhất ở nơi đây.

Tiêu Lệ vốn cũng không định tàn sát tộc Băng Tầm làm gì, sau khi biết Thiên Niên Băng Tầm cũng đã sắp chết thì yêu cầu nó để hắn kết liễu, đổi lại hắn sẽ không lấy đi ma hạch của nó. Hơn nữa Tiêu Lệ muốn cả tộc Băng Tầm phải thần phục hắn và nhận hắn làm chủ.

Thiên Niên Băng Tầm không hề phản đối, nó trước tiên lặn sâu xuống đáy hồ, 1 lúc sau đã mang vạn năm Thiên Sơn Tuyết Liên lên cho Tiêu Lệ. Thiên Sơn Tuyết Liên bình thường chỉ là nhất giai linh dược, nếu sinh sống được 10 năm sẽ trở thành nhị giai, trăm năm thì là tam giai, lên đến ngàn năm sẽ tăng lên tứ giai. Về phần vạn năm thì chắc chắn là 1 gốc ngũ giai linh dược.

Những Tuyết Liên trên mặt hồ đa số đều là nhất giai và nhị giai, tam giai chỉ có lác đác vài cây về phần tứ giai và ngũ giai là hoàn toàn không thấy, thì ra là sinh trưởng ở đáy hồ. Nếu không phải Tiêu Lệ chấp nhận thỏa hiệp với Thiên Niên Băng Tầm, có lẽ hắn cả đời cũng đừng mơ nhìn thấy vạn niên Tuyết Liên...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Viễn Cổ Chu Cáp

Ngoài 1 cây vạn năm, Thiên Niên Băng Tầm còn hái cho hắn 3 cây ngàn năm. Sau đó, nó gọi tất cả 8 con Huyền Văn Băng Tầm lại, dặn dò 1 chút, rồi ra hiệu cho Tiêu Lệ kết liễu nó.

Tiêu Lệ thấy vậy thì có chút không nỡ, đắn đo 1 lát, cuối cùng vẫn cắn răng ra tay, hắn sử dụng chính là nhu kinh trong Âm Dương Long Trảo Thủ, cố gắng giúp nó ra đi thanh thản không đau đớn.

Lũ Huyền Văn Băng Tầm thấy Thiên Niên Băng Tầm đã chết thì bắt đầu thực hiện 1 nghi thức kỳ lạ. Toàn bộ huyền văn trên người chúng sáng lên tạo thành 1 bức tranh bằng sương rực rỡ vô cùng đẹp để khiến cho Tiêu Lệ ngắm nhìn không chớp mắt.

Ngay cả những nữ nhân từng trải tang thương như Lý Thu Thủy và Tiêu Đồng Đồng cũng không nhịn được tấm tắc khen ngợi, đứng song vai cùng Tiêu Lệ thưởng thức mỹ cảnh.

Nghi thức kéo dài hơn 30 phút, cuối cùng 1 con Huyền Văn Băng Tầm có vẻ là kẻ chiến thắng tiến lên bắt đầu gặm cắn đầu của Thiên Niên Băng Tầm,

mọi ra mà hạch rồi nuốt chửng.

Sau đó, cả người nó bắt đầu phát sáng, 1 chiếc kén bằng lung linh huyền ảo dần hình thành.

Tiêu Lệ thấy mọi chuyện đã xong thì cũng không lại tiếp tục ở lâu. Hắn ra lệnh cho mấy con Huyền Văn Băng Tầm còn lại hái thêm 1 ít tam giai Thiên Sơn Tuyết Liên rồi dẫn theo Tiêu Đồng Đồng và Lý Thu Thủy trở về Linh Thửu Cung.

Tiêu Lệ cũng không định hái hết, không nói đến ước định của hắn với Thiên Niên Băng Tầm, đâu không có thì hắn cũng định tiếp tục phát triển nơi đây thành 1 cái được viên chuyên cung cấp Thiên Sơn Tuyết Liên cho hắn.

Quay trở về Linh Thửu Cung, Tiêu Lệ trước tiên sai người xây dựng 1 sơn trang ở nơi đó, cũng tuyển ra 1 nhóm nữ nhân thông minh khéo léo để giúp hắn chăm sóc Thiên Sơn Tuyết Liên rồi dạy bọn họ những phương pháp mà hắn tìm được trong hệ thống.

Hắn cũng chuyển ở Xích Băng Xà đến đây để vừa nuôi dưỡng vừa bảo vệ nơi này, hơn nữa hang động phía ngoài trong hang ổ của Băng Tầm cũng vô cùng thích hợp cho Xích Băng Xà phát triển.

An bài xong xuôi, Tiêu Lệ quay về tâm cung của mình thư giãn cùng chúng nữ vài ngày rồi lại mang theo Lý Thu Thủy và Tiêu Đồng Đồng thẳng hướng phương nam, mục tiêu tiếp theo của hắn chính là bá chủ của Viêm Hoàng Sơn Mạch - Viễn Cổ Chu Cáp.

.....

Lần nữa trở lại Viêm Hoàng Sơn Mạch, Tiêu Lệ trước tiên ghé qua Mạn Đà Sơn Trang để lấy mấy con Viêm Tước làm tọa kỵ.

Lần đi săn Viễn Cổ Chu Cáp này chỉ có Tiêu Lệ và Lý Thu Thủy, còn Tiêu Đồng Đồng thì phải ở lại Linh Thửu Cung để trông coi việc xây dựng Băng Tầm Sơn Trang.

Cười trên lưng Viêm Tước, hầu như không có bất kỳ ma thú nào ở Viêm Hoàng Sơn Mạch dám tìm chết cản đường Tiêu Lệ, bất quá muốn đến được hang ổ của Viễn Cổ Chu Cáp cũng không dễ dàng như là Thiên Niên Băng Tầm.

Viễn Cổ Chu Cáp mặc dù ngủ say bên trong lòng núi lửa, thế nhưng tộc đàn của nó thì lại không có yên ổn như vậy, thường xuyên gây hấn khắp nơi. Cũng may là chúng nó chỉ thích ăn độc vật, nếu không đã sớm ạt xâm lấn ra ngoài Viêm Hoàng Sơn Mạch.

Tộc Chu Cáp trú ẩn bên trong 1 sơn cốc bao quanh bởi nhiều ngọn núi lửa gọi là Viêm Cốc.

Xung quanh lãnh địa của bọn chúng lại có 3 tộc đàn ma thú khác cũng thuộc hàng bá chủ sinh sống, vì lũ Chu Cáp làm tay sai, phân biệt là Xích Diễm Hồ, Huyết Vũ Ưng và Địa Ngục Ma Khuyển.

Tiêu Lệ cũng không ngại chúng, Tịch Tà Yêu Lôi của hắn "đôi bụng" đã lâu, lần trước ở hang Băng Tầm nó cũng chả ăn được chút gì, bây giờ thấy được mồi ngon nào còn có thể nhịn được, liên tục thoát ẩn thoát hiện.

Tiêu Lệ cười Viêm Tước xông thẳng vào địa bàn của Huyết Vũ Ưng.

Đây là 1 loài ma thú hình chim khá dị hợm và kinh tởm, lông đỏ như máu, trên lưng sinh ra 6 cái xúc tu chuyên dùng hút máu con mồi và đánh lên kẻ địch, móng vuốt của nó không to nhưng cực kỳ sắc bén, lại có tâm chất độc khiến con mồi không thể cầm máu.

Đối với loài vật âm tà như vậy Tiêu Lệ cực kỳ chán ghét, thế nhưng chúng lại là món khoái khẩu của Tịch Tà Yêu Lôi.

Nó không cần đợi Tiêu Lệ ra lệnh liền trực tiếp phóng ra quần lấy 1 con Huyết Vũ Ưng, chẳng mấy chốc đã biến con chim xấu số thành tro bụi, không kịp kêu lên 1 tiếng.

Sau đó, nó nhanh chóng quần lấy 1 con Huyết Vũ Ưng khác gần đó, tiếp tục tái hiện màn thảm sát yên tĩnh và quỷ dị này.

Huyết Vũ Ưng tính khí táo bạo, mắt thấy đồng bạn lũ lượt chết đi, thế nhưng chúng nó cứ như tre già măng mọc liên tục xông tới Tiêu Lệ.

Vì muốn để Tịch Tà Yêu Lôi ăn no, Tiêu Lệ cũng không động thủ mà chỉ sử dụng Thiên Lôi Đạn Chi làm bọn Huyết Vũ Ưng mất sức chiến đấu không thể bỏ trốn.

Đến khi Địa Ngục Ma Khuyển và Xích Diễm Hồ đến, bây giờ Huyết Vũ Ưng đã là 10 không còn 1, giống như tan tác chim muông tìm đường chạy trốn.

Tiêu Lệ cũng lười truy đuổi vài con cá lọt lưới, ra lệnh Tịch Tà Yêu Lôi chuyển mục tiêu sang Địa Ngục Ma Khuyển và Xích Diễm Hồ vừa mới tới.

Địa Ngục Ma Khuyển hình dáng khá giống chó Phú Quốc Ridgeback, lông đen mắt đỏ, trên đầu có 1 cặp sừng giống như sừng dê, tính tình còn hung ác hơn cả Huyết Vũ Ưng.

Bọn chúng dũng mãnh không sợ chết, tầng tầng lớp lớp lao về phía Tiêu Lệ, liên tục phun ra những quả cầu lửa đen để công kích hắn.

Lũ chó này lúc mới nhìn từ xa thì khá oai vệ, Tiêu Lệ còn định giữ lại làm chó giữ nhà cho hắn. Thế nhưng khi hắn đến gần, 1 mùi xú uế từ người bọn chúng tỏa ra khiến hắn dẹp luôn ý tưởng đó, ra lệnh Tịch Tà Yêu Lôi nhanh chóng xử lý đám rác rưởi này.

Địa Ngục Ma Khuyển thực lực cũng không mạnh hơn Huyết Vũ Ưng. Sau khi bị Tịch Tà Yêu Lôi tiêu diệt 1 mảng lớn, bọn chúng cuối cùng cũng biết hoảng sợ, giống như chó nhà có tang, từng con từng con cắm đầu bỏ chạy thực mạng, nào giống như khí thế hùng hổ lúc mới vừa đến.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Tiêu Diệt Chu Cáp

Xích Diễm Hồ hình dáng như cáo đỏ, nhỏ hơn Địa Ngục Ma Khuyển 1 chút, lưng đỏ bụng trắng, lông nhung mượt mà.

Lúc mới đến bọn chúng cũng rất tích cực phun lửa trợ giúp Địa Ngục Ma Khuyển. Thế nhưng, sau khi nhìn thấy bọn Ma Khuyển bị thảm sát thì bọn chúng lại quay đầu tìm đường bỏ chạy.

Tiêu Lệ nào dễ buông tha bọn nó, Cuồng Tử Phong Bạo đã sớm chuẩn bị nhanh chóng thi triển ra, bao vây toàn bộ lũ cáo lại.

Lũ Xích Diễm Hồ thấy đường lui không còn thì quả quyết quay đầu trở lại. Bất quá ngay khi Tiêu Lệ tưởng rằng bọn chúng sẽ tràn lên liều mạng với hắn thì chỉ thấy từng cặp mắt rung rung như những con mèo nhỏ tội nghiệp đang nhìn hắn. Vài con bạo dạn thậm chí còn tiến lại gần cọ cọ vào chân hắn.

Tiêu Lệ cũng cạn lời với bọn Xích Diễm Hồ này. Đánh không được thì chạy, chạy không được thì chuyển sang nịnh nọt. Nếu như Huyết Vũ Ưng âm hiểm, Địa Ngục Ma Khuyển tàn bạo thì lũ Xích Diễm Hồ này lại thuộc loại hình xảo trá.

Bất quá bọn chúng hình dáng khá đáng yêu, cơ thể lại có mùi thơm nhẹ chứ không kinh tởm như Huyết Vũ Ưng hay Địa Ngục Ma Khuyển, bởi vậy Tiêu Lệ cuối cùng cũng không đuổi tận giết tuyệt.

Mang theo bảy Xích Diễm Hồ mới thu phục, Tiêu Lệ cùng Lý Thu Thủy từ từ tiến vào sâu trong trung tâm Viêm Cốc, cũng là nơi trú ngụ của lũ Chu Cáp.

Tộc Chu Cáp cơ cấu cũng khá tương tự với Băng Tằm, ngoại trừ 1 con boss cuối là Viễn Cổ Chu Cáp, bọn còn lại cũng chia thành 3 cấp.

Số lượng nhiều nhất đương nhiên là 1 bọn nòng nọc gọi là Hồng Trùng, lít nha lít nhít bên trong các hồ nước khoáng và suối nước nóng rải rác quanh Viêm Cốc.

Hồng Trùng sau khi trưởng thành nếu có thể lột xác thành công thì sẽ trở thành Chu Cáp còn nếu không thì sẽ chết đi trở thành phân bón cho các loại linh hoa, linh thảo sinh trưởng rậm rạp nơi đây.

Chu Cáp giống như 1 con cóc đỏ sần sùi, yêu thích ăn độc vật, mà điều kiện bên trong Viêm Cốc lại thích hợp cho vô số loài độc vật phát triển, số lượng cực kỳ nhiều, bởi vậy lũ Chu Cáp rất ít khi rời khỏi nơi đây.

Những cá thể xuất chúng nhất bên trong tộc Chu Cáp sẽ tiến hóa trở thành Mãng Cổ Chu Cáp tính tình vô cùng tàn nhẫn, có thể phun ra hỏa độc để giết chết con mồi rồi nuốt chửng.

Đối với lũ sinh vật ghê tởm này Tiêu Lệ không hề có 1 chút tiếc thương, thẳng tay tàn sát, Thiên Lôi Đạn Chi liên tục phóng ra, Tịch Tà Yêu Lôi cũng như đũa tre tham ăn, nhanh như gió cuốn thương thức "bữa tiệc" của nó.

Bọn Mãng Cổ Chu Cáp sau khi chết mất 3 con thì không tiếp tục liều mạng, bắt đầu kêu ầm lên rêu gọi Viễn Cổ Chu Cáp đang ngủ say bên trong lòng núi lửa.

Chẳng bao lâu, 1 tiếng gào ập vang vọng khắp núi rừng truyền vào tai Tiêu Lệ, Viễn Cổ Chu Cáp như 1 cỗ xe tăng đầy mun nhọt lao thẳng đến chỗ Tiêu Lệ.

Viễn Cổ Chu Cáp mặc dù chỉ là lv33, thế nhưng quanh năm sống trong núi lửa, ngày ngày tắm rửa trong dung nham, da thịt còn cứng rắn hơn đá tổ ong khiến Tiêu Lệ đối phó nó vô cùng vất vả.

Bất quá nó cũng không làm gì được hắn. Viễn Cổ Chu Cáp có hỏa độc cùng khả năng phòng ngự ghê gớm, thế nhưng tốc độ của nó lại vô cùng tệ hại, chỉ có thể sai khiến lũ Chu Cáp và Mãng Cổ Chu Cáp liều mạng kiềm chân Tiêu Lệ.

Tiêu Lệ đánh lâu không được thì bắt đầu nóng vội, ra lệnh cho Tịch Tà Yêu Lôi tàn sát toàn bộ lũ Chu Cáp còn lại, Xích Diễm Hồ cũng mượn gió bẻ măng liên tục phun lửa hỗ trợ.

Tiêu Lệ thì từ trong hệ thống đổi ra 1 đồng lớn Lôi Bạo Đạn rồi sử dụng Thiên Lôi Đạn Chi điên cuồng bắn về phía Viễn Cổ Chu Cáp.

Lôi Bạo Đạn uy lực vốn đã khá lớn có thể làm bị thương Đầu Sư, lại được Tiêu Lệ dùng Thiên Lôi Đạn Chi phóng ra 1 lần hơn trăm viên, uy lực bạo

phát cực kỳ kinh khủng, chỉ 1 đòn liền biến cả 1 khu vực lớn thành bình địa.

Viễn Cổ Chu Cáp dù da dày thịt béo thế nhưng lại hứng trọn cả vụ nổ khủng khiếp đó, rốt cuộc cũng không chống đỡ được, cả thân hình mập mạp chần chịt vết thương, những cái mụn nhọt trên cơ thể nó vỡ ra chảy xuống từng dòng dung nham nóng hổi trông mà rợn người.

Tiêu Lệ được thể không tha người, kêu gọi Tịch Tà Yêu Lôi trở lại dung nhập vào trong đầu khí của hắn, lợi dụng lôi lực từ Lôi Bạo Đạn còn chưa tàn đi hết, nhanh chóng tích súc đầu khí.

Chỉ mất khoảng 3 phút, 1 cái Cuồng Từ Phong Bạo quy mô cực lớn xuất hiện ngay trên đầu Viễn Cổ Chu Cáp rồi nhanh chóng giáng xuống đầu nó, sấm sét rít rào làm tê liệt mọi hoạt động của nó.

Tịch Tà Yêu Lôi mượn nhờ đầu kỹ của Tiêu Lệ, nhanh chóng len qua vết thương trên cơ thể Viễn Cổ Chu Cáp để chui vào cơ thể nó, bắt đầu từ bên trong tàn phá.

Viễn Cổ Chu Cáp mặc dù da dày thịt béo, thế nhưng nội tạng bên trong thì không có được lực phòng ngự ghê gớm như vậy, nhanh chóng trở nên đau đớn quần quai, không đầy 1 phút đã chỉ còn 1 lớp da trống rỗng bay phất phới trong gió.

Tịch Tà Yêu Lôi sau khi ăn no thì hài lòng quay lại bên người hắn, xoay quanh xoay quanh biểu thị hài lòng, còn truyền đến ý niệm bảo hắn lần sau có chuyện tốt như vậy nhất định phải nhớ đến nó.

Chu Cáp tộc đã chết gần hết, chỉ có số ít con lưu lạc bên ngoài là còn sống sót thế nhưng Tiêu Lệ cũng không muốn đuổi tận giết tuyệt, thứ hắn quan tâm bây giờ là chiến lợi phẩm bên trong Viêm Cốc.

Giống như trong hang Băng Tầm có Thiên Sơn Tuyết Liên, bên trong Viêm Cốc cũng có 1 loại thiên địa linh vật gọi là Huyết Hỏa Mân Côi, cũng phân chia thành mấy cái cấp bậc.

Phía bên ngoài chỉ toàn là loại nhất giai, nhị giai, rải rác vài cây tam giai, về phần tứ giai, ngũ giai có lẽ là sinh trưởng bên trong lòng dung nham rồi.

Thế nhưng nơi đây cũng không phải chỉ có 1 loại Huyết Hỏa Mân Côi như vậy, bởi vì điều kiện khí hậu thích hợp, cộng thêm đất đai cực kỳ màu mỡ, vô số loại linh dược phát triển rậm rạp bên trong Viêm Cốc.

Tiêu Lệ cũng từ Mạn Đà La tuyển ra 1 nhóm người ưu tú rồi để Lý Thu Thủy chủ trì, xây dựng Viêm Cốc thành được viên thứ 2 của hắn ở Thiên Long đại lục này.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Trở Về Đầu Khí Đại Lục

_ Giao nộp nhiệm vụ Băng Hỏa Tranh Phong!

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Băng Hỏa Tranh Phong, ban thưởng: Địa giai hạ phẩm trang bị Thiên Tầm Bảo Giáp, 10 triệu exp, 10 vạn đơn trị.

Thiên Tầm Bảo Giáp (lv4) - dệt từ tơ của Thiên Tầm, cực kỳ bền chắc, có thể bỏ qua mọi công kích dưới Đầu Linh và suy giảm 50% công kích dưới Đầu Tông.

Hoàn thành xong nhiệm vụ, Tiêu Lệ để bọn Xích Diễm Hồ ở lại Viêm Cốc còn hắn thì cười Viêm Tước quay về tâm cung của mình.

Hiện tại ở Thiên Long đại lục đã không còn việc gì để làm, tính toán thời gian, hắn cũng nên rời khỏi nơi đây để quay trở lại Đầu Khí đại lục rồi.

Trong 1 cung điện sa hoa tráng lệ, 1 nữ nhân xinh đẹp đang nửa quỳ trên giường, thừa nhận nam nhân phía sau trừng kích mãnh liệt.

Tiêu Lệ mấy ngày này nếu không phải là bồi hồi ở nơi băng thiên tuyết địa thì cũng là hành tẩu trong chốn hoang sơn dã lĩnh. Mặc dù có Tiêu Đồng Đồng và Lý Thu Thủy bên cạnh thế nhưng 2 nàng cũng không đủ khả năng hoàn toàn thỏa mãn hắn.

Bởi vậy ngay khi vừa trở về tâm cung của mình, Tiêu Lệ đã lập tức không kịp chờ đợi, liền kéo toàn bộ chúng nữ vào phòng mây mưa cùng hắn.

Chiến cuộc đến cao trào, Tiêu Lệ tăng nhanh tốc độ rồi gầm nhẹ 1 tiếng, phóng xuất tinh hoa ồ ạt vào trong cơ thể Vương Ngự Yên.

Rời khỏi cơ thể mềm mại của nàng, tiểu Tiêu Lệ không kịp nghỉ ngơi liền bị Mộc Uyển Thanh ngậm lấy, không ngừng phun ra nuốt vào.

Chung Linh thấy tí muội tốt của mình đã chiếm trước tiên cơ thì cũng không chịu yếu thế, ép 2 quả dưa hấu căng mọng của nàng vào lưng Tiêu Lệ.

Mộc Uyển Thanh kỹ thuật vô cùng điêu luyện, nút liếm cây gậy thịt của Tiêu Lệ khiến hắn thoải mái lên đến tận mây xanh, cuối cùng đạt tới giới hạn, phun ra từng dòng sữa trắng xối xả vào trong miệng của nàng.

Mộc Uyển Thanh vừa nhả ra còn thịt, Lý Mộng La đã nhanh như chớp chen vào.

Tiêu Lệ cũng không chần chừ liền dùng thanh "Đà Nữ Bồng" của hắn đâm sâu vào trong cơ thể nàng khiến Lý Mộng La bật lên tiếng rên cực kỳ dâm dăng.

Tiêu Lệ đã nhiều lần 1 mình chống lại chúng nữ, nhất tâm tam dụng, nhục bồng vẫn tiếp tục phục vụ Lý Mộng La, 2 tay bình chia 2 đường đồng thời chăm sóc cho A Châu và A Bích.

Tân Song Thanh và Lý Thanh Lộ mặc dù gia nhập muộn, thế nhưng cũng không chịu thua chị kém em, thi nhau dùng cặp búi mềm mại của mình massage toàn thân cho Tiêu Lệ. Một nam cùng 8 nữ cứ thế đại chiến từ chiều hôm trước đến tận trưa hôm sau mới thỏa mãn chìm vào giấc ngủ say.

Ánh chiều tà nhuộm màu đỏ thắm như báo hiệu thời điểm kết thúc hành trình Thiên Long đại lục. Tiêu Lệ như thường lệ vẫn là người đầu tiên tỉnh lại, nhìn quanh 1 chút, từng quả đào tiên tươi ngon món mơn đang nhẹ nhàng lắc lư trước mắt hắn khiến cho long thương lại 1 lần nữa biểu tình. Bất quá Tiêu Lệ cũng không nhẫn tâm phá vỡ mộng đẹp của chúng nữ, chỉ đành ôm 1 bụng hỏa khí đi ra khỏi phòng.

Bầu trời bên ngoài đã sớm tối đen như mực, Tiêu Lệ nóng bức không chỗ phát tác, cuối cùng lẩm lũi đi đến phòng tắm, dự định rửa sạch nước mát lạnh để kiềm chế nhiệt khí của mình.

Bởi vì đã khuya, Tiêu Lệ cũng không có gọi tỷ nữ mà tự mình rảo bước đến hồ tắm ngoài trời.

Thả mình trong làn nước mát rượi, Tiêu Lệ nhắm mắt lại để tận hưởng cảm giác thư thái khi từng cơn gió đêm se lạnh khẽ thổi lên da thịt của mình, không hề để ý gần đó cũng có mấy tiểu mỹ nhân ngư cũng đang thích thú bơi lội giữa những đóa sen hồng.

Bất chợt, từng tiếng cười khúc khích trong trẻo như gió xuân truyền vào tai Tiêu Lệ làm hắn rời khỏi cơn mơ màng.

Tiêu Lệ ngưng thần nhìn xung quanh, chỉ thấy 4 mỹ nhân ngư giống nhau như đúc đang thỏa thích đùa giỡn, khung cảnh sống động mà mỹ diệu khiến tiêu Tiêu Lệ vừa an giấc nồng lại bừng tỉnh, hỏa khí vừa mới kiềm nén xuống giờ lại bộc phát mãnh liệt như núi lửa phun trào.

Tiêu Lệ thấy các nàng còn chưa nhận ra sự hiện diện của hắn thì nổi lên tâm đùa giỡn, âm thầm lặn xuống bên dưới rồi bất chợt tóm chân 1 nàng lôi xuống.

Trúc Kiếm bất ngờ bị nắm lấy thì vô cùng hoảng loạn, liên tục vùng vẫy, mấy nàng khác cũng nhanh như chớp phản ứng lại, đồng loạt lặn xuống nước để xem thứ gì đang tác quái.

Tiêu Lệ nào để các nàng dễ dàng như vậy đạt được mục đích, hắn đeo lên mặt nạ cười (mặt nạ của Nam Tước Bồng Đêm ấy) rồi dùng Thiên Tăng Chi điểm huyết cả 4 nàng rồi ôm cả 4 lên trên bãi đá bên cạnh ngọn giả sơn ở phía trung tâm của hồ nước.

Bởi vì Tiêu Lệ đã sớm có ý định đã chiến cùng chúng nữ, bởi vậy hắn đã cho xây dựng 1 bãi đá khá lớn, thừa sức để 5 người nằm trên đó mà vẫn còn rộng rãi.

Mai Lan Cúc Trúc nhìn thấy 1 người đeo mặt nạ, thực lực cao cường, có thể thần không biết quỷ không hay lên vào hoàng cung, lại còn trong chớp lát liền khống chế cả 4 người thì vô cùng hoảng sợ. Bất quá, Tiêu Lệ đã sớm điểm huyết nói của các nàng nên cũng không thể la lên được.

Tiêu Lệ nhìn 4 con cừu xinh đẹp giống nhau như đúc đang nằm bất động đợi ác lang "làm thịt" thì bắt đầu tiến lên vuốt ve cơ thể mỹ diệu của các nàng.

Trước tiên là mấy quả đào thơm ngát, mặc dù không lớn nhưng vô cùng săn chắc, hơn nữa lại còn cùng 1 kích cỡ, không chênh lệch dù chỉ 1 ly.

Tiêu Lệ hiện tại đã tới cảnh giới đại thành của Ngự Nữ Tâm Kinh, cơ thể phát ra 1 mùi hương đặc hữu khiến những nữ nhân có tu vi thấp hơn hắn đều trở nên mê mẩn.

Mai Lan Cúc Trúc cũng không phải ngoại lệ, rất nhanh đã trở nên động tình, liên tục thở dốc, đào nguyên ướt đẫm như rừng mưa nhiệt đới.

Tiêu Lệ thấy các nàng đã mê muội thì cũng không tiếp tục trêu chọc, tháo mặt nạ ra rồi giải huyết cho cả 4 nàng. Mai Lan Cúc Trúc thấy người đùa giỡn cả bọn này giờ lại là chủ nhân thì thầm thở phào.

Dù sao tất cả tỉ muội ở Linh Thử Cung kể cả các nàng đã sớm là người của Tiêu Lệ, hắn muốn hưởng dụng lúc nào cũng được.

Tiêu Lệ trước tiên để các nàng lần lượt ngậm lấy đại nhục bồng, Mai Lan Cúc Trúc dù vẫn còn là xử nữ, thế nhưng chưa ăn thịt heo thì cũng từng nhìn thấy heo chạy.

Lúc trước Tiêu Lệ ở Linh Thử Cung hoan dâm vô độ, các nàng đều dùng hầu gần đó, bởi vậy cũng học được 1 ít kỹ thuật, trúc trắc hầu hạ Tiêu Lệ khiến hắn có 1 phen khoái cảm khác lạ, không nhịn được bật lên 1 tiếng ngâm khe khẽ.

Tiêu Lệ hỏa khí đã lên đến đỉnh điểm rút cuộc tiến vào tiết mục chính, hắn để 4 nàng quỳ trên mặt đất rồi bắt đầu từ Mai Kiếm lần lượt lấy đi tẩm thân

xử nữ của các nàng.

Tiêu Lệ hiện tại nhu cầu vô cùng lớn, dù là 1 cân 4 thế nhưng vẫn cực kỳ sung mãn, rất nhanh đã khiến cả 4 nàng lên tới đỉnh vu sơn, nằm la liệt trên mặt đất, mỗi một không còn chút sức lực. Tiêu Lệ không thể làm gì khác hơn là ôm cả 4 về phòng để các nàng nghỉ ngơi.

Quay trở về tâm cung của mình Tiêu Lệ liền nhìn thấy Lý Mộng La và Mộc Uyển Thanh đã sớm tỉnh dậy, đang lười biếng nằm trên giường ngắm nhìn trần nhà.

Hắn thấy vậy thì nhanh chóng tiến lại để Mộc Uyển Thanh ngậm lấy đại long thương vẫn chưa tiêu hết hỏa khí, 1 tay tóm lấy bộ ngực sung mãn của Lý Mộng La thỏa sức nắn bóp khiến nàng bật lên tiếng rên rỉ đánh thức chúng nữ còn lại.

Một trận phiên vân phúc vũ lại lần nữa diễn ra, 1 đêm đầy xuân sắc lặng yên trôi qua nhường chỗ cho ánh bình minh mang những tia nắng ban mai chiếu rọi khắp thế gian.

Tiêu Lệ rút cuộc không tiếp tục dây dưa ở Thiên Long đại lục, gọi Tiêu Đồng Đồng và Lý Thu Thủy trở về rồi tổ chức 1 buổi yến tiệc linh đình để chuẩn bị tạm thời chia tay với chúng nữ, cũng giao cho 2 nàng thay hắn quản lý Thiên Long thần triều.

An bài xong xuôi tất cả mọi việc, Tiêu Lệ bắt đầu kích hoạt Thiên Long giới.... Đấu Khí đại lục, Tiêu Lệ ta đã trở về.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Lục Đạo Luân Hồi

Vùng ngoại vi Ma Thú Sơn Mạch, gió nhẹ thổi, bầu trời trong vắt không 1 gợn mây.

Giữa khung cảnh êm đềm đó, 1 tiếng sét bất ngờ vang lên oanh động khắp vòm trời, 1 khe nứt đen ngòm như vực sâu thăm tối bất chợt hiện ra giữa nền trời êm ả.

Rồi từ trong khe nứt đó, 1 tia chớp khủng khiếp bất chợt giáng xuống giữa bình nguyên, xóa sổ 1 đám Độc Ma Lang đang thường thức chiến lợi phẩm từ cuộc săn trước đó.

Bíp, quá trình xuyên việt hoàn tất, điểm đến... Đấu Khí đại lục.

Bíp, xác định chủ thể hạ cánh an toàn, tiến hành ngắt truyền tải.

Bíp, Thiên Long Giới năng lượng tiêu hao quá lớn, tiến vào trạng thái ngủ đông.

Vết nứt trên không trung khép lại, 1 thanh niên áo bạc ho sặc sụa bước ra từ đồng đồ nát. Tiêu Lệ nhìn quanh 1 chút, mở ra Lôi Bức Thiên Dực bay lên không trung để nhìn xem mình đang ở đâu.

Trở lại mặt đất, những loài ma thú khác đã sớm tháo chạy thật xa khỏi nơi xảy ra dị tượng, chỉ còn lưu lại 1 đồng thịt bầy nhầy của Độc Ma Lang cùng vài cái xác của Thôn Mộc Hồ còn sót lại.

Tiêu Lệ khẽ thở dài 1 tiếng, vừa định bước đi thì bất chợt 1 tiếng cáo kêu nhỏ xiu lọt vào tai hắn.

Tiêu Lệ hiếu kỳ liền từ từ tiến về phía đó, bên trong 1 bụi Thanh Túc Thảo, 1 con tiểu Thôn Mộc Hồ nhỏ chừng 3 nắm đấm của người lớn đang chui rúc trong đó, đôi mắt sợ hãi nhìn chằm chằm Tiêu Lệ.

Con cáo nhỏ này rất thông minh, Thanh Túc Thảo có mùi hương khá nồng giống như mùi hoa sữa, mùi này có thể che lấp đi mùi cơ thể nó, khiến Độc Ma Lang không thể đánh hơi ra. Nếu không phải lúc này nó sợ ý phát ra 1 tiếng động nhỏ, dù lấy thực lực cửu tinh Đại Đấu Sư của Tiêu Lệ cũng không thể phát giác ra được.

Tiêu Lệ xưa nay rất yêu động vật, nhất là mấy con thú nhỏ dễ thương, thế nên hắn định mang con cáo nhỏ tội nghiệp này về nuôi dưỡng.

Nó mặc dù có thể miễn cưỡng tránh thoát 1 kiếp, thế nhưng ở nơi hung hiểm như Ma Thú sơn mạch này, 1 con thú nhỏ không có con trưởng thành bảo bọc như nó là rất khó tồn tại, sớm muộn sẽ trở thành thức ăn cho những kẻ săn mồi hung tàn khác.

Tiêu Lệ khẽ dùng 2 tay bế nó lên phía trước mặt mình rồi sử dụng Câu Thông Thuật, có lẽ nhận thấy Tiêu Lệ cũng không có địch ý, tiểu Thôn Mộc Hồ cũng không có phản kháng, tùy ý để Tiêu Lệ nâng lên, đôi mắt nhỏ lanh lợi chăm chú đánh giá nhân loại trước mặt nó.

Giao tiếp với kẻ thông minh luôn luôn dễ dàng, tiểu Thôn Mộc Hồ sau khi biết ý định của Tiêu Lệ thì vô cùng mừng rỡ, hưng phấn kêu lên mấy tiếng, dùng cái đầu nhỏ cọ cọ vào tay hắn nịnh nọt.

Nó cũng biết rõ hoàn cảnh bản thân, dù có thể trốn được lần này nhưng lần sau chẳng biết có may mắn như vậy nữa hay không.

Mất thấy cáo mẹ và các anh chị em của nó lần lượt gục ngã trong vũng máu, bị xé nát bởi móng vuốt sắc bén của Độc Ma Lang. Thế nhưng bản thân chỉ có thể sợ hãi trốn trong 1 bụi Thanh Túc Thảo run cầm cập, bất lực nhìn những kẻ hung ác đang ăn thịt mẹ mình. Nó... càng khát vọng có được lực lượng.

Nhân loại trước mặt nó vô cùng mạnh mẽ, chỉ vừa xuất hiện liền biến lũ sói độc ác thành 1 đồng thịt nhão, nếu hấn nguyên ý cuu mang nó thì không có lý do gì nó lại từ chối. Chỉ có đi theo cường giả như vậy nó mới có hi vọng trở nên mạnh mẽ, không phải suốt ngày trốn chui trốn nhủi như thế này nữa.

Ting, chúc mừng ngài thu được sủng thú thứ 2: Thôn Mộc Hồ (nhỏ).

Ting, chúc mừng ngài thành công thu phục được 2 loài ma thú thuộc chủng tộc thiên địch, kích hoạt 1 trong 7 nhiệm vụ ẩn của hiền giả: Lục Đạo Luân Hồi.

Nhiệm vụ ẩn: Lục Đạo Luân Hồi.

Yêu cầu: thu phục được 6 loài ma thú thuộc 3 chủng tộc thiên địch.

Ban thưởng: mở ra Ma Thú Cốc + Lục Đạo Luân Bàn (lv?) +? Exp

_ Linh Nhi, Linh Nhi!!! Ra đây giải thích hộ ta cái, tất cả chuyện này là sao?? Lại còn phần thưởng "?" nữa?

Đem 1 con cáo nhỏ về làm sủng vật cũng có thể nhận được nhiệm vụ, hơn nữa là loại mà trước đây Tiêu Lệ chưa từng thấy, hấn vội vàng réo gọi cái con mèo lười Linh Nhi ra khỏi ổ chần của nàng.

_ Nghe rồi, nghe rồi! Người ta đang ngủ ngon...! Hm.. hm... như chủ nhân đã biết thì nhiệm vụ ẩn sẽ xuất hiện sau khi có 1 điều kiện kỳ quặc nào đó được thỏa mãn, mà nhiệm vụ ẩn lại không phải chỉ có 1 loại, trong đó thì nhiệm vụ ẩn của thất hiền giả chính là loại khó xuất hiện nhất, khó làm nhất nhưng mà phần thưởng cũng là hiếm thấy nhất, loại nhiệm vụ này chỉ có thể ngộ không thể cầu.

_ Về phần "?" thì nghĩa là ban thưởng phụ thuộc vào đánh giá mức độ hoàn thành của chủ nhân, nếu là loại nhiệm vụ như thế này thì đánh giá sẽ phụ thuộc vào chủng tộc ma thú, cấp bậc ma thú và thời gian hoàn thành

Linh Nhi uể oải miễn cưỡng rời khỏi giấc nồng, háng giọng 1 chút rồi bắt đầu dùng giọng nói dễ thương của nàng, giống như 1 cô thư ký tận tụy bắt đầu giải thích từng chi tiết cho Tiêu Lệ.

_ Vậy làm sao để biết 2 loài nào là thiên địch?

Tiêu Lệ lại hỏi.

_ Thiên địch không phải là chỉ giữa 2 loài mà là giữa 2 nhóm loài, ví dụ chó và mèo, mèo và chuột, chim và rắn... nhưng mà phải là cùng tầng thứ, chứ không có lý nào 1 con Ấm Dạ Miêu Yêu nhất giai lại có thể là thiên địch với 1 con Tà Huyền Địa Thử ngũ giai cả. Nếu chủ nhân đã sở hữu trước 1 con thì có thể dùng Giám Định Thuật để kiểm tra xem nó có những loài thiên địch nào.

Linh Nhi lười biếng giải thích.

_ Hm... hiểu rồi, bên trong kho hình như còn 1 quả trứng, ta ấp nở luôn nhĩ..

Tiêu Lệ trầm ngâm nói.

_ Tùy chủ nhân thôi, à mà quên nhắc nhở chủ nhân, hiện giờ Hồng Lang và Thôn Mộc Hồ của người là thiên địch nhưng giả sử 1 trong số chúng tiến hóa thì sẽ không phải là thiên địch nữa, trừ khi con còn lại cũng tiến hóa thành loài thiên địch tương ứng thì mới được.

Linh Nhi trước khi tiếp tục cuộn vào ổ chần của mình còn không quên nhắc nhở Tiêu Lệ.

_ Ừm hiểu rồi trước tiên quay về Thanh Sơn Trấn đã.

Tiêu Lệ ngán ngẩm đáp.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Buồn Ngủ Gặp Chiêu Mạnh

Nơi đây mặc dù chỉ là vùng ngoại vi của Ma Thú Sơn Mạch, chẳng có bao nhiêu nguy hiểm đối với Tiêu Lệ. Thế nhưng vấn đề là hắn cũng không biết mình đang ở đâu. Vậy nên Tiêu Lệ không còn cách nào khác là đành đi loanh quanh để tìm đường về Thanh Sơn Trấn.

Tiêu Lệ là chúa mù đường, càng đi lại càng lại càng vào sâu bên trong, một đường gặp phải không ít tam giai thậm chí là tứ giai ma thú vô cùng mạnh mẽ khiến đoạn đường này của hắn vô cùng vất vả

Phải khó khăn lắm, Tiêu Lệ rốt cuộc mới tìm đúng phương hướng rời khỏi vùng trung tâm, quay ngược trở về vùng ngoại vi của Ma Thú Sơn Mạch.

Ròng rã mười mấy ngày, Tiêu Lệ mới tìm thấy được 1 nhóm dong binh đầu tiên. Thế nhưng tình cảnh của họ lại không mấy khả quan, ai nấy quần áo xóc xệch, dùng hết sức bình sinh để chạy trốn sự truy đuổi của 1 bầy Huyết Thú Hồi Trư.

Dẫn đầu là 1 nữ nhân dung mạo xinh đẹp, vạt áo bên tay trái bị rách 1 mảng lớn lộ ra da thịt trắng nõn khiến kẻ mấy ngày không gần nữ sắc như Tiêu Lệ vô cùng hứng thú nhìn chằm chằm vào đó.

Tiêu Lệ vốn là kẻ vô cùng thương hương tiếc ngọc, thấy mỹ nữ gặp nguy liền lòng không đành, vội vàng huy động Lôi Bức Thiên Dực lao nhanh đến, liên tục phóng ra Thiên Lôi Đạn Chỉ công kích lũ heo rừng.

Huyết Thú Ma Trư dù sao chỉ là nhị giai ma thú, thực lực bình quân cũng chỉ tương đương nhất, nhị tinh Đấu Sư, nào có thể chịu được công kích của Tiêu Lệ, rất nhanh liền bị lôi điện nướng chín, bốc ra mùi thơm nức mũi.

_ Đa tạ tiền bối giúp đỡ, tiểu nữ tên gọi là Tô Thanh Thanh, thủ lĩnh đội trinh sát thứ 3 của Lôi Xà Trại.

Nhóm người thấy nguy cơ đã được giải, ai nấy đều thở phào ngồi bệt xuống đất, nữ nhân dẫn đầu thì tiến về phía Tiêu Lệ khẽ hành lễ với hắn. Một số cường giả tính khí rất quái gở, nếu làm phật ý hắn, toàn quân bị diệt cũng không phải là không có khả năng.

_ Ừm... không có gì... hừ... các ngươi là người của Lôi Xà Trại? May quá! Ta đang muốn đến đó! Các ngươi có thể dẫn đường cho ta không?

Không ngờ lại gặp người của Lôi Xà Trại, đúng là buồn ngủ lại gặp chiếu manh, đối với cơ cấu của Lôi Xà Trại, Hồng Diệp cũng có nói qua với hắn.

Hiện giờ ở Lôi Xà Trại ngoài 1 vị trại chủ thần bí cả năm nay không lộ diện cùng 2 vị phó trại chủ Tiêu Ngữ, Hồng Diệp có thực lực cao giai Đấu Sư bên dưới gồm có 12 đội chia làm 3 đội trinh sát và 9 đội chiến đấu, tổng cộng 127 người.

Đội trinh sát có nhiệm vụ tìm hiểu thông tin và đánh giá tình hình các loại ma thú trong khu vực để đội chiến đấu có thể thuận lợi tiến hành săn giết.

Về phân đội chiến đấu chính là đội chủ lực của Lôi Xà Trại, bình thường sẽ phụ trách săn giết ma thú và thủ vệ trong trại cũng như tiếp nhận các nhiệm vụ khác nhau.

Tô Thanh Thanh mặc dù không biết tại sao vị cường giả này lại muốn đến Lôi Xà Trại, thế nhưng người ta vừa cứu nàng, cũng không tiện từ chối, mà thực sự thì nàng cũng không dám từ chối.

Vị này có thể dễ dàng tiêu diệt 1 đám nhị giai Huyết Thú Ma Trư thì cũng có thể dễ dàng tiêu diệt nhóm các nàng.

Đội trinh sát số 3 này hiện tại có tổng cộng 8 thành viên, gồm 5 nam 3 nữ. Tô Thanh Thanh là đội trưởng có thực lực nhị tinh Đấu Sư, 1 gã đội phó gọi là Tả Hữu Tiến cũng có thực lực Đấu Sư, còn lại thì đều là thất đến cửu tinh Đấu Giả.

Với khả năng của bọn họ dù Tiêu Lệ không cứu thì bọn họ vẫn có cách đào thoát, chỉ là hơi chật vật mà thôi.

Tô Thanh Thanh sau khi giới thiệu sơ lược với Tiêu Lệ thì liền dẫn hắn quay về Lôi Xà Trại.

Lôi Xà Trại bản doanh nằm ở phía nam Thanh Sơn Trấn, có Tô Thanh Thanh dẫn đường, Tiêu Lệ rất dễ dàng liền tiến vào, cũng nhờ nàng thông báo cho Tiêu Ngữ và Hồng Diệp chuyển hẳn trở về.

Hầu hết người trong Lôi Xà Trại đều không biết thân phận của vị trại chủ thần bí, mà Tô Thanh Thanh thì cũng nằm trong số đó, bất quá nàng vẫn là giúp hắn đi thông báo, dù sao vị này thực lực quá mạnh, nàng không thể tùy tiện đắc tội.

Hồng Diệp hiện tại đang giải quyết công việc ở bên ngoài, chỉ có 1 mình Tiêu Ngữ ở lại trấn thủ Lôi Xà Trại. Nàng vừa nghe Tô Thanh Thanh mang theo Tiêu Lệ trở về liền vứt bỏ giấy tờ đang viết dở xuống đất, vội vàng chạy ra đại sảnh để tiếp đón hắn khiến Tô Thanh Thanh và các hộ vệ xung quanh như phát mộng.

Tiêu Ngữ phó trại chủ lúc bình thường nổi tiếng là người điềm đạm, dù gặp chuyện lớn đến đâu cũng luôn thông dong. Không ngờ hôm nay, nàng chỉ vì nghe tên của một người mà lại thất thố như vậy.

Tiêu Ngữ chạy vội đến đại sảnh, vừa vận nhìn thấy Tiêu Lệ đang rào bước hiếu kỳ đánh giá chung quanh, nàng liền bắt chập ánh mắt kinh ngạc của mọi người xung quanh, như chim én về tổ sà vào lòng hắn.

Mấy tháng nay Tiêu Lệ bận rộn nhiều việc, mỗi tháng gặp gỡ các nàng 1 lần cũng chỉ lưu lại vài giờ khiến cho nàng vô cùng nhung nhớ, bây giờ hắn đã trở về, nàng vì quá vui mừng nên mới phản ứng như thế.

Niềm vui sướng tạm lắng xuống, Tiêu Ngữ mới chợt nhìn thấy ánh mắt kỳ lạ của mọi người xung quanh khiến nàng xấu hổ đến đỏ mặt. Bất quá nàng vẫn là không muốn rời khỏi người của Tiêu Lệ mà chỉ phản phó cho Tô Thanh Thanh vừa đến gọi tất cả các thủ lĩnh đang ở trong trại tập trung đến phòng nghị sự, cũng sai người tức tốc thông báo cho Hồng Diệp và các thủ lĩnh ở gần Thanh Sơn Trấn quay trở về trại.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Lô Xà Trại

Bên trong phòng nghị sự, Tiêu Lệ ngồi trên chủ vị còn Tiêu Ngữ thì ngồi bên cạnh hắn, bên dưới là các vị thủ lĩnh khác cũng ngay ngắn ngồi tại vị trí của mình, xì xào bàn tán về Tiêu Lệ.

Tiêu Ngữ đã giới thiệu với mọi người hấn chính là vị trại chủ thần bí mà lâu nay không xuất hiện. Mặc dù 1 số người lúc đầu còn hơi có chút không phục, thế nhưng sau khi Tiêu Lệ thả ra uy áp cửu tinh Đại Đấu Sư thì ai cũng câm như hến.

Lôi Xà Trại hiện nay có tổng cộng 33 người có cấp bậc thủ lĩnh, tất cả đều có thực lực Đấu Sư, mỗi đội chiến đấu có 1 thủ lĩnh và 2 phó thủ lĩnh, đội trinh sát thì chỉ có 1 phó thủ lĩnh. Ngoài ra các thành viên trong trại còn có 90 Đấu Giả thực lực từ thất đến cửu tinh cùng 4 y sư phụ trách hậu cần.

Bởi vì gần 1 năm nay, toàn bộ tinh lực của Tiêu Lệ đều tập trung ở Thiên Long đại lục. Do đó thực lực chính thể của Lô Xà Trại vẫn chưa có nhiều đột biến so với lúc hắn chưa tấn cấp Đại Đấu Sư. Hơn nữa hầu hết những người này cũng đã dùng hết tiềm lực, rất khó lại phát triển.

Tiêu Lệ cũng không phải là keo kiệt với thuộc hạ mà là hiện tại lượng tài nguyên của hắn có hạn, chỉ có thể tập trung bồi dưỡng 1 ít người thân cận, thêm nữa là giai đoạn này hắn cũng chỉ cần chất lượng mà không phải số lượng. Bởi vậy Tiêu Lệ quyết định dùng Giám Định Thuật để sàng lọc trong đám người.

Có cả bảy người được chọn, người thứ nhất là Đinh Bộ Lâm - 27 tuổi, tu vi lục tinh Đấu Sư - thủ lĩnh đội chiến đấu số 1 của Lô Xà Trại.

Thứ hai là Lý Nhượng Lan - 28 tuổi, tu vi lục tinh Đấu Sư - thủ lĩnh đội chiến đấu số 2.

Thứ ba là Trần Nguyên Mạnh - 25 tuổi, tu vi ngũ tinh Đấu Sư - thủ lĩnh đội chiến đấu số 4.

Thứ tư là Lê Dung - 25 tuổi, tứ tinh Đấu Sư - thủ lĩnh đội chiến đấu số 7.

Thứ năm là Nguyễn Vũ - 24 tuổi, tứ tinh Đấu Sư - phó thủ lĩnh đội chiến đấu số 2.

Thứ sáu chính là Tô Thanh Thanh - 23 tuổi, tu vi nhị tinh Đấu Sư - thủ lĩnh đội trinh sát số 3 của Lô Xà Trại.

Còn người cuối cùng là 1 lựa chọn ngoài ý muốn của Tiêu Lệ, người mà hấn tình cờ gặp được khi đi lạc ra phía sau dược viên của Lô Xà Trại - y sư Tiểu Y Tiên.

Tiểu Y Tiên là được Lý Nhượng Lan mang về trong 1 lần đi làm nhiệm vụ. Nàng hiện đang cùng 3 y sư khác coi sóc dược viên của Lô Xà Trại.

Nàng hiện tại mặc dù chỉ có vài đoàn đầu khí làm cơ sở. Thế nhưng Tiêu Lệ biết rằng, với Ách Nạn Độc Thể, tu vi của nàng sẽ tăng lên chóng mặt nếu biết bồi dưỡng đúng cách.

Bên trong Lô Xà Trại cũng có 1 ít tộc nhân Tiêu Gia ra ngoài lịch lãm. Thế nhưng, phàm là người đạt đến Đấu Sư đều đã quay về bên trong gia tộc, vậy nên lần này lựa chọn cũng không có tộc nhân Tiêu Gia trong đó.

Tính toán thời gian, còn hơn 3 tháng là đến tộc điển Tiêu Gia lần tiếp theo, Tiêu Lệ quyết định vào trong Ma Thú Sơn Mạch 1 chuyến rồi quay trở về Tiêu Gia, màn kịch hay sắp đến, Tiêu Lệ cũng không muốn bỏ lỡ.

Mất gần 1 tháng thời gian để sắp xếp và ổn định công việc trong Lô Xà Trại, Tiêu Lệ mới có thể bắt đầu hành trình quay trở về Tiêu Gia.

Trước tiên hấn thăng chức cho thủ lĩnh đội chiến đấu số 3 trở thành quyền phó trại chủ, cũng thăng chức cho các phó thủ lĩnh của các đội tương ứng trở thành thủ lĩnh để khóa lấp vào những vị trí bị khuyết.

Làm xong xuôi mọi việc, Tiêu Lệ liền dẫn theo Tiêu Ngữ, Hồng Diệp, Tiểu Y Tiên cùng 6 hộ vệ mới lựa chọn bắt đầu hành trình quay trở về Tiêu Gia.

Bởi vì còn gần 3 tháng thời gian nữa mới đến tộc điển, mà khoảng cách từ Thanh Sơn Trấn đến Ô Thản Thành cũng không quá xa, bởi vậy Tiêu Lệ quyết định trước tiên đi đến bên trong Ma Thú Sơn Mạch 1 chuyến để hoàn thành 1 đồng nhiệm vụ treo thưởng mới xuất hiện.

Có vẻ như do đoạn thời gian trước hắn ở Thiên Long Đại Lục nên ngay khi vừa trở về Đấu Khí đại lục không bao lâu, đám nhiệm vụ treo thưởng đã ồ ạt xuất hiện, lấp đầy cả bảng nhiệm vụ của Tiêu Lệ.

Có cả thầy 5 nhiệm vụ sẵn ma thú và 3 nhiệm vụ thu thập linh dược, cũng không quá phức tạp.

Quả Trùng Thần Bí của hắc cũng vừa mới nở, quả trùng lần này mất rất nhiều thời gian để nở, tiểu Hồng Lang chỉ mất 3 ngày còn nó thì mất đến gần 1 tháng. Bất quá nó vừa nở ra thì đã là nhị giai, mà còn có tiềm lực để phát triển đến tứ giai, là 1 con Hắc Ma Chu cực kỳ hiếm thấy.

Tiểu Hồng Lang cũng đã trưởng thành, hơn nửa lần trước ở Viêm Cốc nó còn ăn vụng được ma hạch của Viễn Cổ Chu Cáp mà Tịch Tà Yêu Lôi bỏ lại, cũng ăn được mấy loại thiên tài địa bảo nào đó trong cốc nên hiện giờ đang có dấu hiệu tiến hóa.

Tiểu Thôn Mộc Hồ thì vừa mới thu nhận, chưa có phát triển gì đặc biệt, chỉ mới tương đương nhân loại 5 đoạn đầu khí mà thôi.

Mấy cái nhiệm vụ treo thưởng này cũng không khó khăn lắm, Tiêu Lệ chỉ tốn hơn 1 tháng thời gian là đã hoàn thành toàn bộ, thu được 39 triệu exp, 39 vạn đơn trị cùng với 8 viên tam phẩm đan dược các loại trong đó có 2 viên Trú Nhan Đan đã tặng cho Tiêu Ngữ và Hồng Diệp khiến các nàng vô cùng vui sướng, độ thân mật theo đó cũng nhanh chóng tăng lên vượt ngưỡng 80.

Bất quá hiện tại Tiêu Lệ cũng không vội phong tước cho các nàng.

Thứ nhất là chưa cần thiết, thứ hai là đơn trị của hắc cũng không dư dả lắm, mỗi lần phong tước Vương Phi tốn đến 10 vạn đơn trị, gấp 100 lần phong tước Cung Tần mà hắc thì đang có chưa đến 30 vạn mà thôi, không thể phong tước...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Trở Lại Tiêu Gia

Chuyến đi này thu hoạch cũng không tệ, ngoài 39 triệu exp từ nhiệm vụ, Tiêu Lệ còn thu được thêm gần 12 triệu exp từ việc chiến đấu, chỉ còn thiếu khoảng 30 triệu nữa là có thể lên cấp Đầu Linh, cũng là lúc nên sử dụng Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch rồi, hi vọng đừng nhận được quá ít exp.

Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch được điều chế từ Địa Tâm Thối Thể Nhũ, chính là thứ Tiêu Viêm dùng để 1 hơi đột phá từ bát tinh Đại Đấu Sư vượt qua 2 cấp lên thẳng tới Đầu Linh. Bất quá thiên phú của Tiêu Lệ không bằng Tiêu Viêm, có lẽ sẽ không có hiệu quả kinh khủng như vậy.

Từ khi ra khỏi Ma Thú Sơn Mạch, Tiêu Lệ vì sợ bỏ lỡ trò hay nên gấp rút di chuyển, còn đặc biệt từ hệ thống đổi ra 1 chiếc trực thăng Agusta Westland để chở mọi người,

Chỉ mất hơn 10 ngày, đoàn người đã đến được Ô Thần Thành. Bất quá hắc cũng không vội quay về Tiêu Gia mà trước tiên ở lại trong 1 khách sạn lớn để sử dụng Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch, Tiêu Lệ đã không thể tiếp tục chờ đợi để lên cấp Đầu Linh rồi.

Bên trong 1 căn phòng tương đối rộng rãi và sa hoa của khách sạn, Tiêu Lệ đang lặng yên ngồi trong 1 bồn nước lớn, cố gắng hấp thu dược lực trong đó, tiếng báo tăng exp của hệ thống thì thoảng lại vang lên báo cho hắc biết là quá trình buồn chán này vẫn còn chưa kết thúc...

...

Ting, chúc mừng ngài hấp thu Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch thu được 40 vạn exp...

Ting, chúc mừng ngài hấp thu Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch thu được 40 vạn exp...

Ting, chúc mừng ngài hấp thu Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch thu được 40 vạn exp...

Quá trình tu luyện lúc nào cũng vô cùng dài dòng và buồn chán, chỉ có âm thanh hệ thống cứ mỗi giờ lại đều đặn vang lên một lần giúp Tiêu Lệ cảm thấy bớt đi chút sự cô đơn.

Trong vòng 3 ngày, Tiêu Lệ đã hấp thu đủ 30 triệu exp và tấn cấp Đầu Linh. Thế nhưng bởi vì dược lực bên trong linh dịch vẫn còn, Tiêu Lệ cũng không muốn lãng phí, do đó tốn thêm gần 1 ngày mới hấp thu toàn bộ.

Ting, chúc mừng ngài thành công thăng cấp nhất tinh Đầu Linh, ban thưởng: 30 vạn đơn trị.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Điện Cuồng Thăng Cấp, ban thưởng: update hệ thống, Địa giai trung cấp đấu kỹ Phong Lôi Thiên Vũ, Hộp Quà May Mắn (trung cấp).

_ Sử dụng Hộp Quà!

Ting, chúc mừng ngài nhận phẩm bạo phát khi sử dụng Hộp Quà May Mắn (trung cấp) nhận được phần thưởng ưu việt: Địa giai thượng phẩm trang bị - Tịch Tà Trảm Ma Kiếm, Địa giai cao cấp đấu kỹ - Tịch Tà Cửu Cực Kiếm, Thất phẩm đan dược - Phạt Cốt Tủy Tỳ Đan.

Phong Lôi Thiên Vũ - phi hành đầu ky được chế tác từ cánh của Phong Lôi Thiên Điều, tốc độ cực nhanh, vào ban ngày còn có thể mượn nhờ phong lôi chi lực bề cong ánh sáng khiến kẻ khác khó phát hiện.

Tịch Tà Trảm Ma Kiếm - vũ khí thành danh của Tịch Tà Lôi Đế, sắc bén vô cùng, đã từng trảm giết vô số tà ma, có thể dung hợp với Tịch Tà Yêu Lôi để tăng phúc gấp bội.

Tịch Tà Cừu Cực Kiếm - đầu ky thành danh của Tịch Tà Lôi Đế, lấy nhanh phá chiêu, có tổng cộng 9 lần điệp gia, cừu kiếm quy nhất uy lực có thể so với Thiên giai đầu ky.

Phạt Cốt Tẩy Tủy Đan - có thể rửa xương đổi tủy, gia tăng tiềm lực và tổ chất thân thể của người sử dụng.

Ting, xuất hiện nhiệm vụ mới!

Nhiệm vụ chủ tuyến: Chân Mệnh Vương Giả

Yêu cầu: Đột phá Đấu Vương và đánh bại Từ Tinh Dục Sư Vương.

Ban thưởng: Vật Phẩm Tự Chọn (lv6) + Đồng Giáp Ma Vệ (lv6) + 1 tỷ exp.

Hải lòng rời khỏi hệ thống, Tiêu Lệ mới lơ đãng nhìn lại đồng hồ. Vừa nhìn thấy cát bên trong đã sớm cháy hết, Tiêu Lệ vội vàng thay quần áo, rồi chỉ kịp thông báo cho Tiêu Ngự 1 tiếng liền vận dụng Âm Lôi Huyền Bộ hết tốc lực nhanh chóng chạy đến Tiêu Gia.

.....

Bên trong đại sảnh rộng lớn, Tiêu Chiến và 3 vị trưởng lão ngồi trên chủ tọa ở vị trí cao nhất, phía bên trái là 1 số chấp sự trong tộc cùng với những người trẻ tuổi xuất sắc. Phía bên phải là 3 người khách nhân 1 già 2 trẻ, trên người mặc y phục màu nguyệt bạch chính là đến từ Vân Lam Tông.

Hiện tại 2 bên đang thảo luận với nhau chuyện gì đó, không khí trong đại sảnh dần dần trở nên nóng nảy. Chỉ nghe Cát Diệp ngưng ngưng nói.

_ Tiêu tộc trưởng, ngài cũng biết, Vân Lam tông môn quy nghiêm, hơn nữa tông chủ đại nhân đối với Yên Nhiên tiểu thư kỳ vọng rất cao, cơ bản là đã đem nàng bồi dưỡng trở thành tông chủ đời tiếp theo của Vân Lam tông...

_ Do một chút quy củ đặc thù, truyền nhân của tông chủ trước khi chính thức có thể kế nhiệm trở thành tông chủ đều là không thể cùng nam tử qua lại...

_ Tông chủ đại nhân từng hỏi qua Yên Nhiên, biết được nàng cùng Tiêu gia còn có một thân sự, cho nên... cho nên tông chủ đại nhân muốn mời Tiêu tộc trưởng có thể... giải trừ hôn ước này...

Bên trong đại sảnh, không khí có chút yên tĩnh, ba vị trưởng lão cũng bị lời nói của Cát Diệp chấn động, bất quá một lúc sau, bọn họ nhìn về phía Tiêu Chiến ánh mắt đã thêm một mạt châm chọc cùng cười nhạo.

_ Tiêu tộc trưởng, ta biết yêu cầu này có chút làm khó cho ngươi, bất quá xem tại mặt mũi của tông chủ đại nhân, xin mời ngươi hãy giải trừ hôn ước đi... Tông chủ đại nhân cũng biết yêu cầu hôm nay có chút không lễ phép, cho nên để tại hạ mang đến một vật, coi như là bồi lễ!

Bất đắc dĩ hít sâu một hơi, Cát Diệp nhàn nhạt nói với Tiêu Chiến rồi khẽ chạm vào giới chỉ trên ngón tay, một cái cổ hạp bằng ngọc trống rỗng xuất hiện trong tay hắn.

Cẩn thận mở ra, một cổ dị hương nhất thời tràn ngập đại sảnh, tất cả mọi người tinh thần đều cảm thấy thư giãn. Ba vị trưởng lão tò mò ngẩng đầu, nhìn bên trong hạp ngọc, thân thể đều chấn động, kinh hoàng thất thanh nói.

_ TỰ KHÍ TÁN???

Bên trong cổ hạp, một viên thuốc toàn thân màu xanh nhạt, to bằng quả long nhãn đang lẳng lẳng nằm đó, mà cổ dị hương mê người chính là bắt đầu từ bên trong nó phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66: Tam Niên Chi Ước

Tại Đấu Khí Đại Lục, muốn trở thành một Đấu Giả chân chính, điều kiện đầu tiên là phải ngưng tụ đấu khí toàn trong cơ thể.

Mà ngưng tụ đấu khí toàn cũng có tỉ lệ thất bại không nhỏ. Sau khi thất bại, 9 đoạn đấu khí sẽ trở lại 8 đoạn.

Một số người vận khí không tốt, nói không chừng phải ngưng tụ cả chục lần mới có thể thành công.

Như vậy hần sẽ mất đi giai đoạn tu luyện tốt nhất, kết quả là tổn hao tiền đồ.

Tụ Khí Tán, tác dụng của nó chính là giúp cho một người có chín đoạn đầu khí tuyệt đối thành công ngưng tụ đầu khí toàn! Loại đặc hiệu này làm cho vô số những người muốn nhanh chóng trở thành Đấu Giả mơ ước không thôi, ngày đêm đều nghĩ mà không thể được.

Nói đến Tụ Khí Tán, không thể không nói đến người chế tạo nó: Luyện Dược Sư! Đầu Khí Đại Lục, có một loại chức nghiệp còn cao quý hơn Đấu Giả, mọi người gọi bọn họ là Luyện Dược Sư!

Luyện Dược Sư, tên giống như ý nghĩa, bọn họ có thể luyện chế ra nhiều loại đan dược thần kỳ để gia tăng thực lực.

Tất cả các Luyện Dược Sư đều sẽ được các thế lực chiêu mộ bằng bất cứ giá nào, thân phận cực kỳ hiển hách!

Luyện Dược Sư có thể có đãi ngộ như vậy, tự nhiên số lượng cũng vô cùng ít ỏi, bởi vì điều kiện để trở thành Luyện Dược Sư là cực kỳ hà khắc.

Đầu tiên, Đấu Giả tự thân thuộc tính phải là hỏa.

Tiếp theo, ở bên trong hỏa thể còn phải có thêm một tia mộc khí, có hiệu quả trung hòa khi luyện dược!

Phải biết rằng trên Đầu Khí Đại Lục này, thuộc tính của con người quyết định bởi linh hồn của họ.

Mỗi người vĩnh viễn chỉ có một thuộc tính, không thể có thuộc tính khác lẫn vào. Cho nên, một thân thể có hai loại thuộc tính mạnh yếu không giống nhau như vậy là cực kỳ hiếm thấy.

Bất quá đơn giản chỉ có hỏa mộc hai thuộc tính linh hồn cũng chưa thể xưng là một Luyện Dược Sư chân chính. Bởi vì một điều kiện không thể thiếu khác của Luyện Dược Sư, đó là linh hồn cảm giác lực!

Luyện chế đan dược, trọng yếu nhất là ba điều kiện: Tài liệu, hỏa chủng, linh hồn cảm giác lực!

Tài liệu đương nhiên là các loại thiên tài địa bảo.

Luyện Dược Sư cũng không phải thần, không có cực phẩm tài liệu, bọn họ cũng không thể làm ra được gì ra hồn, bởi vậy tài liệu tốt là phi thường trọng yếu.

Hỏa chủng, cũng chính là ngọn lửa mà Luyện Dược Sư cần để luyện chế đan dược.

Loại lửa bình thường không thể sử dụng, mà phải dùng ngọn lửa do hỏa thuộc tính đầu khí tạo thành.

Đương nhiên, trong thế gian cũng có rất nhiều thiên địa dị hỏa. Một số Luyện Dược Sư có thực lực mạnh mẽ mới có thể sử dụng loại ngọn lửa này.

Dùng Dị Hỏa để luyện dược, không những đem hiệu suất thành công tăng lên nhiều lần mà công hiệu của đan dược cũng được đề thăng 1 bậc.

Bởi vì luyện dược cần rất nhiều thời gian luyện chế, cực kỳ tiêu hao đầu khí, bởi vậy mỗi vị kiệt xuất luyện dược thật ra đều là một hỏa diễm Đấu Giả mạnh mẽ!

Điều kiện cuối cùng, đó là linh hồn cảm giác lực!

Tại trong lúc luyện dược, hỏa hầu cao hay thấp đều là cực kỳ trọng yếu. Đôi lúc chỉ cần hỏa hầu hơi mạnh một chút, cả lò đan dược sẽ hóa thành tro bụi. Cho nên, thao khống hỏa hầu là việc Luyện Dược Sư bắt buộc phải học.,

Nhưng mà... muốn thao khống hỏa hầu thì Luyện Dược Sư phải có linh hồn cảm giác lực mạnh mẽ. Mất đi điểm này, cho dù hai điều trên có tốt thế nào cũng chỉ là vô dụng!

Bởi mấy loại hà khắc điều kiện này, người có tư cách trở thành Luyện Dược Sư, đương nhiên là vô cùng ít ỏi. Mà luyện Dược Sư càng ít, các loại thần kì đan dược tự nhiên cũng rất hiếm hoi.

Vật càng hiếm mới càng quý giá. Cũng vì vậy mới tạo nên thân phận cực kỳ tôn quý của Luyện Dược Sư.

.....

Không khí trong đại sảnh đạt đến cao trào, Tiêu Viêm đứng ra đối chất với Nạp Lan Yên Nhiên

_ Nạp Lan tiểu thư, xem tại mặt mũi của Nạp Lan lão gia tử, Tiêu Viêm khuyên nguoi vài câu, ba mươi năm hà đông, ba mươi năm hà tây, mặc khi thiếu niên cùng.

Tiêu Viêm thốt ra lời nói lạnh lùng, làm cho Nạp Lan Yên Nhiên thân thể bất giác run lên.

_ Hay, hay cho một câu mặc khi thiếu niên cùng! Con của Tiêu Chiến ta, quả nhiên bất phàm!

Trên thủ vị, Tiêu Chiến hai mắt sáng ngời, hai tay đập mạnh lên mặt bàn, làm nước trà đổ ra.

Cần răng nhìn thiếu niên đang cười lạnh trước mặt, Nạp Lan Yên Nhiên bình thường đều được người khác yêu quý, chưa từng bị bạn cùng lứa tuổi giáo huấn qua, lập tức tức giận đến đầu choáng váng, non nớt thanh âm cũng có chút bén nhọn.

_ Ngươi... ngươi dựa vào cái gì để giáo huấn ta? Cho dù trước kia thiên phú của ta không bằng ngươi, thế nhưng bây giờ ngươi chỉ là 1 phế vật không hơn không kém! Tốt, Nạp Lan Yên Nhiên ta sẽ chờ ngày ngươi mạnh hơn ta, việc giải trừ hôn ước hôm nay ta có thể hoãn lại. Bất quá ba năm sau, ta sẽ ở Vân Lam tông chờ ngươi, để ta xem trình độ của ngươi đã đến thế nào!

_ Nếu ngươi có thể đánh thắng ta, Nạp Lan Yên Nhiên ta kiếp này sẽ làm nô tỳ của ngươi, mọi việc đều nghe lời! Đương nhiên, nếu như ba năm sau ngươi vẫn là một phế vật, vậy thì ngoan ngoãn giao ra khế ước giải trừ hôn ước, đừng có cộc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga!

_ Không cần đợi ba năm sau, ta đối với ngươi không có nửa điểm hứng thú!

Nhìn thiếu nữ sắc mặt cao ngạo, Tiêu Viêm cười nhạo mở miệng.

Nói xong, cũng không thèm nhìn Nạp Lan Yên Nhiên khuôn mặt băng hàn mà lạnh lùng xoay người, bước nhanh đến trước bàn, cầm bút viết thật nhanh.

Giấy hết, bút dừng, Tiêu Viêm tay phải rút ra đoản kiếm trên bàn, mũi kiếm sắc bén cứa lên tay trái, xuất hiện một đạo huyết khẩu, bàn tay nhiễm máu, tại trên giấy trắng, lưu lại huyết ấn chói mắt!

Nhẹ nhàng đọc lại phần khế ước này, Tiêu Viêm cười lạnh một tiếng, lúc đi đến trước mặt Nạp Lan Yên Nhiên, bàn tay đập mạnh tờ giấy trên mặt bàn.

_ Đừng nghĩ Tiêu Viêm ta để ý đến người hôn thê thiên tài như ngươi! Tờ khế ước này, không phải là khế ước giải trừ hôn ước mà là bản thiếu gia đem ngươi trực xuất Tiêu gia lưu chứng! Từ nay trở đi, Nạp Lan Yên Nhiên ngươi cùng Tiêu gia ta không có quan hệ.

_ Ngươi... ngươi dám hừ ta?

Nhìn khế ước trên bàn, hai mắt Nạp Lan Yên Nhiên trừng lớn, không dám tin nói. Bằng mỹ mạo và thiên phú cùng với bối cảnh của nàng, vậy mà lại bị 1 tên phế vật của một tiểu gia tộc trực tiếp đuổi? Loại đột biến tình huống này làm nàng cảm giác không chút chân thật, thậm chí có chút hoang đường.

Lạnh lùng nhìn Nạp Lan Yên Nhiên bộ dáng kinh ngạc, Tiêu Viêm đột nhiên xoay người, quỳ xuống đối với Tiêu Chiến lạy một cái, cắn chặt môi, quát cường không nói 1 lời...

Mặc dù trong gia tộc, danh nghĩa là đem Nạp Lan Yên Nhiên trực xuất, nhưng việc này truyền ra ngoài người khác cũng sẽ không cho rằng như vậy.

Người không biết... đều sẽ cho rằng Nạp Lan Yên Nhiên là lấy bối cảnh mạnh mẽ ép Tiêu gia hồi hôn.

Dù sao, lấy tài mạo cùng bối cảnh của Nạp Lan Yên Nhiên, nếu đem phối với 1 tên phế vật thiếu gia như Tiêu Viêm tuyệt đối chính là hoa lại đem cắm bãi phân trâu.

Không ai cho rằng Tiêu Viêm hẳn sẽ có khí phách đi đến Vân Lam Tông đòi lại công đạo...

Mà như vậy, Tiêu Chiến sẽ phải chịu vô số châm chọc...

_ Ta tin tưởng con của ta sẽ không phải cả đời phế vật, mấy lời đồn nhảm, sau này đứng trước sự thật ắt không công mà phá...

Nhìn Tiêu Viêm quỳ dưới đất, hiểu được áy náy của hắn, Tiêu Chiến lạnh nhạt cười nói.

_ Phụ thân, ba năm sau, Viêm nhi sẽ tự mình đến Vân Lam tông, vì ngài rửa sạch mỗi nhục hôm nay!

Khóe mắt có chút ướt át, Tiêu Viêm lạy thật mạnh một cái, sau đó lập tức đứng dậy, không do dự rời khỏi đại sảnh.

_ Bộp bộp bộp!!! Khí phách lắm, không hổ là tam đệ của ta.

Giữa lúc mọi người còn đang ngỡ ngàng, 1 giọng nói đậm mạc vang lên khiến đôi chân Tiêu Viêm chợt dừng lại.

Một người thanh niên toàn thân áo bạc chậm rãi bước vào đại sảnh, đôi mắt lạnh lùng đánh giá khắp toàn trường, cuối cùng ngẩng đầu nhìn Tiêu Chiến đang run run đứng trên chủ vị, khẽ ồm quyền.

_ Phụ thân, ta đã trở về!

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Được Lão! Được Lão!

_ Ba vị, nếu các người đã đạt được mục đích thì mời trở về đi. Tiêu Gia không chào đón các người! À, viên Tụ Khí Tán rác rưởi đó cũng mang về đi, Tiêu Gia không nhận đồ bố thí.

Nhìn 3 người của Vân Lam Tông thần sắc cao ngạo, Tiêu Lệ không nhịn được liền hạ lệnh trục khách.

Mấy năm nay Tiêu Lệ đã quen ở ngôi vị cao, thậm chí còn từng lên ngôi hoàng đế. Trên người hắn cũng tự nhiên toát ra 1 cỗ khí thế bề ngễ thiên hạ, khiến cho người khác không tự chủ liền muốn triều bái.

Quá trình hấp thụ Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch tốn nhiều thời gian hơn là Tiêu Lệ dự kiến, cũng may là vẫn thuận lợi đột phá Đấu Linh. Thế nhưng cũng vì vậy mà khiến Tiêu Lệ lỡ không ít thời gian, chỉ vừa kịp xem được đoạn cuối của màn kịch, bất quá như vậy cũng không tính là muộn lắm.

_ Tiêu tử nhà ai mà lại ngông cuồng như vậy, trong mắt chẳng lẽ không có tôn ti trật tự hay sao. Vậy thì để lão phu thay trưởng bối nhà người cho người 1 chút giáo huấn.

Cát Diệp nhìn thấy 1 thiếu niên không biết từ đâu xuất hiện, còn giọng khinh thường bọn hắn thì tức muốn nổ phổi.

Cộng thêm nảy giờ đè nén, hiện tại gặp phải kích thích hắn liền không còn kiềm chế được nữa, triệt để bạo phát, vận lên Thanh Mộc Kiếm Quyết liền muốn giáo huấn Tiêu Lệ vừa mới tiến vào.

Tiêu Lệ nào phải đèn cạn dầu, khí thế nhất tỉnh Đấu Linh bùng nổ, chỉ 1 chiêu Âm Dương Long Trảo Thủ liền đánh cho Cát Diệp học máu bay ngược về sau.

Đó là Tiêu Lệ còn xem trên mặt mũi của Vân Vận, không muốn trở mặt cùng Vân Lam Tông bây giờ, nếu không Cát Diệp đã là 1 xác chết.

_ To gan! Tiêu Lệ, người mau dừng tay!

Nhị trưởng lão nhìn thấy Tiêu Lệ đánh trọng thương Cát Diệp thì vội quát mắng hắn.

Bất quá khi nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng cùng uy áp khủng khiếp toát ra từ người Tiêu Lệ thì hắn mới sực nhớ ra kẻ mà mình đang hô to gọi nhỏ là kẻ có thể 1 chiêu đánh trọng thương trưởng lão thất tinh Đại Đấu Sư của Vân Lam Tông.

_ Nhị trưởng lão, có việc gì sao? Hay là người cũng muốn thay phụ thân giáo huấn ta?

Nhìn biểu hiện của nhị trưởng lão, Tiêu Lệ nhận nhậ nói, uy áp càng khủng bố hơn phát ra ép cho toàn trường ngoại trừ Tiêu Chiến, Tiêu Viêm và Tiêu Huân Nhi đều trở nên hít thở không thông.

Mấy người trẻ tuổi càng là mồ hôi nhễ nhại, sợ hãi nhìn chằm chằm Tiêu Lệ, không dám tin những gì trước mắt.

Thấy nhị trưởng lão im thin thít không nói 1 lời, Tiêu Lệ nhận nhậ đưa ánh mắt đánh giá Nạp Lan Yên Nhiên.

Phải nói là thiếu nữ này rất đẹp, tựa như 1 con thiên nga cao ngạo, cười nhạo lũ cóc ghè xúm xít xoay quanh.

Công bằng mà nói thì Tiêu Lệ cũng không ghét nàng, dù sao nàng vẫn chỉ là 1 đứa trẻ, có chút bông bột cũng là dễ hiểu, có điều sai lầm là vẫn là sai lầm, Tiêu Lệ cũng không thể dễ cho nàng được dễ dàng.

_ Nạp Lan Yên Nhiên, hy vọng sau này người sẽ không vì hành động tiểu thư ngày hôm nay mà hối hận! Còn nữa, đừng tưởng rằng có Vân Lam tông làm chỗ dựa mà hoành hành vô kị, Đấu Khí Đại Lục rất to lớn, người mạnh hơn Vân Sơn và Vân Vận cũng có không ít đâu. . .

Tiêu Lệ mượn lời thoại của Tiêu Huân Nhi, đối với Nạp Lan Yên Nhiên nhận nhậ nói ra. Khóe mắt còn hiện lên chút châm chọc, bất quá hắn cũng không tiếp tục làm khó bọn họ, để cho gã thanh niên ôm lấy Cát Diệp, cùng với Nạp Lan Yên Nhiên 3 người xám xịt rời đi.

.....

Phía sau hậu sơn của Tiêu gia, Tiêu Lệ và Tiêu Viêm, Tiêu Chiến đang lặng lẽ đứng trước phần mộ của Diệp Vấn. Cả 3 người nhìn nhau không nói gì 1 lúc thật lâu. Cuối cùng, Tiêu Lệ vẫn là người đầu tiên phá vỡ không khí yên tĩnh, hắn trước tiên nhìn về Tiêu Viêm nói.

_ Đệ có biết tại sao đệ lại mất hết đấu khí hay không?

_ Tại sao? Huynh biết!!!

Tiêu Viêm vô thức hỏi ngược lại, rồi chợt vỡ òa lên, hôm nay mặc dù trên đại sảnh hắn rất khí phách, thế nhưng nếu không có thực lực tương xứng đi

kèm, khí phách đến đấy thì cũng chỉ là trò cười cho thiên hạ mà thôi, thùng rỗng kêu to không hơn không kém.

_ Chuyện này nói ra thì dài dòng, trước tiên để ta nói về chuyện của mẹ đi. Mẹ thân phận thật sự là thánh nữ của Thiên Xà Phủ, 1 trong những bá chủ của vùng Tây Bắc địa vực này, bởi vì giúp đỡ cho 1 người mà bị 1 tổ chức gọi là Hồn Điện truy sát, thực lực mất hết phải ẩn cư nơi Ô Thần Thành.

_ Chiếc nhẫn mẫu thân để lại cho đệ chính là thứ lưu giữ linh hồn của người đó, cũng chính hắn đã lấy đi đầu khí bao năm qua đệ tu luyện...

_ Đừng vội oán trách... đệ hãy xem như đó là 1 khảo nghiệm của mẹ và hấn dành cho đệ đi...

_ Được Trần tiên bối, nếu người đã tỉnh thì sao còn trốn trốn tránh tránh làm gì...

Tiêu Lệ cũng không nương theo nguyên tắc mà là trực tiếp gọi Dược lão ra, dù sao 1 số chi tiết nhỏ cũng không ảnh hưởng đến toàn cục, cũng không cần phải thêm phiền phức làm gì.

_ Dược Lão! Dược Lão! Đừng trốn trốn tránh tránh nữa! Nếu người còn không ra thì đừng trách Tiêu Lệ ta không nói chuyện tình cảm, chỉ là 3 năm không tu luyện mà thôi, ta cũng không phải là không thể giải quyết...

_ Hắc hắc, tiểu oa nhi, đừng nóng nảy như vậy, ta ra còn không phải được sao.

Tiêu Lệ gọi mãi không được liền bực mình lớn tiếng hăm dọa, cuối cùng cũng lôi được Dược Lão ra khỏi chiếc nhẫn, 1 linh hồn mờ nhạt gần như trong suốt trôi nổi trước mặt 3 cha con Tiêu Lệ.

_ Dược Lão, chúng ta không phải người xa lạ, ta sẽ nói thẳng, mẹ ta đã từng cứu ngài, tam đệ ta cũng chịu nhọc 3 năm vì cung phục đầu khí cho ngài hồi tỉnh. Ta cũng không có yêu cầu gì quá đáng, chỉ hi vọng ngài nhận tam đệ làm đệ tử, cũng giúp ta chiêu mộ hấn... chuyện này... có lẽ cũng không coi là yêu cầu nhỉ...

Tiêu Lệ chậm rãi lựa lời nói, hấn cũng không biết sự xuất hiện của mình có làm ảnh hưởng gì đến Dược Trần không nên cũng không dám vội vàng.

_ Tiểu tử người là con sâu ở trong bụng ta sao, dù người không nói thì ta cũng có ý định thu tên nhóc này làm đệ tử, chỉ là vẫn chưa có cơ hội thích hợp.

_ Dược Trần cảm khái nói.

Mọi chuyện tiếp theo lại quay trở về quỹ đạo của nguyên tắc, Tiêu Viêm bá Dược Lão làm thầy cũng bắt đầu quay trở lại con đường tu luyện.

Tiêu Lệ vì không muốn mọi chuyện bị diễn biến quá nhiều nên sau khi để lại cho Tiêu Viêm 1 chút kim tệ liền tìm cơ hội rời đi. Dẫn theo bọn Tiêu Ngự, Hồng Điện quay trở lại Lôi Xà Trại.

Có Tiêu Lệ cường thế hậu thuẫn, con đường của Tiêu Viêm trở nên dễ dàng hơn rất nhiều, cũng không có bị lũ ruồi nhặng suốt ngày bu quanh làm phiền.

Bởi vậy tốc độ tu luyện của hấn còn nhanh hơn cả trong dự kiến, chỉ trong vòng 1 năm đã đột phá từ 3 đoạn đầu khí lên thẳng tới nhất tinh Đẩu Giả, nhưng đó là chuyện của sau này...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Nội Gian

Quay trở lại Lôi Xà Trại, Tiêu Lệ bắt đầu tính toán kế hoạch tiếp theo của hấn.

Sau khi giải quyết xong vấn đề của Tiêu Viêm, đã có 3 nhiệm vụ phụ tuyển và 1 nhiệm vụ ẩn nữa đồng thời xuất hiện.

Nhiệm vụ ẩn: Thanh Trùng Sâu Mọt

Yêu cầu: tiêu diệt gián điệp của Hồn Điện ẩn bên trong Tiêu Gia.

Ban thưởng: Lôi Thần Thịnh Nộ (lv6) + Thủy Ngục Châu (lv6) + 1 tỷ exp.

Nhiệm vụ phụ tuyển: Tìm Lại Hào Quang

Yêu cầu: trợ giúp Tiêu Viêm trong vòng 1 năm đột phá Đẩu Giả

Ban thưởng: Tẩy Nguyên Đan (lv4) + Tinh Huyết Ma Thú + 10 triệu exp

Nhiệm vụ phụ tuyển: Lãnh Đạo Gia Tộc

Yêu cầu: tiếp nhận vị trí gia chủ Tiêu Gia

Ban thưởng: Đan Dược Ngẫu Nhiên (lv4) + Vật Phẩm Ngẫu Nhiên (lv4) + 20 triệu exp

Nhiệm vụ phụ tuyển: Sóng Gió Ô Thần Thành

Yêu cầu: trục xuất Gia Liệt gia tộc và Áo Ba gia tộc ra khỏi Ô Thần Thành

Ban thưởng: Đấu Kỹ Ngẫu Nhiên (lv4) + Vật Phẩm Đặc Biệt (lv4) + 40 triệu exp

Lôi Thần Thịnh Nộ - có thể tích trữ lôi đình chi lực trong cơ thể, khi giải phóng có thể bộc phát tốc độ và lực công kích nhiều lần trong thời gian ngắn.

Thủy Ngục Châu - tạo ra 1 lao tù bằng nước có thể giam giữ mọi sinh vật, có khả năng hấp thụ mọi công kích uy lực dưới Đấu Tông (chỉ sử dụng 1 lần).

Tây Nguyên Đan - có thể giúp ma thú cải tạo thể chất, nếu tiềm lực tốt có thể tiến hóa thành loài cao cấp hơn.

Tinh Huyết Ma Thú - tinh huyết của ma thú.

Nhiệm vụ đầu tiên khiến Tiêu Lệ khá bất ngờ,. Trong Tiêu Gia vậy mà lại có nội gián, có lẽ là tên đó được Hồn Điện cài vào để tìm kiếm Đà Xá Cổ Đế Ngọc. Còn vì sao hẳn phải lên lén thì chỉ có thể giải thích là Cổ Tộc cũng có cơ sở ngầm ở bên trong Tiêu Gia.

Theo thông tin hệ thống cung cấp thì đây là 1 tên Đấu Hoàng nhưng không rõ mấy tinh, rất giỏi ngụy trang và cực kỳ xảo trá.

Bất quá hiện tại Tiêu Lệ cũng không có manh mối gì đặc biệt, cứ từ từ rồi tính. Dù sao bây giờ có tìm ra hẳn thì Tiêu Lệ cũng không có thực lực để mà tiêu diệt.

Mấy nhiệm vụ phụ tuyển có vẻ cũng không đơn giản.

Tiêu Viêm trong nguyên tác trong 1 năm chỉ đến 8 đoạn, thêm 3 tháng nữa mới thành Đấu Giả. Đan dược thì hẳn là không thiếu vậy thì chỉ còn cách dùng vật phẩm phụ trợ.

Trong hệ thống có 1 cái vật phẩm huyền giai thượng phẩm gọi là Tinh Khí Liên, nếu đeo trên người lúc tu luyện thì có thể gia tăng tốc độ hấp thu đấu khí khoảng 30%, thứ này có lẽ thích hợp với hẳn.

Đối với người không tu luyện như Tiêu Lệ thì không có mấy tác dụng nhưng đối với người bên cạnh hẳn thì khá hữu ích, Tiêu Lệ vốn đã đổi ra 3 cái cho Tiêu Ngọc, Tiêu Ngừ và Hồng Diệp.

Thứ này lên tới 1 vạn đơn trị 1 cái, hẳn cũng không dám đổi số lượng lớn bây giờ, chỉ có thể ưu tiên những người bên cạnh trước.

Khổng chế Tiêu Gia cũng không khó, với thực lực Đấu Linh của Tiêu Lệ, nếu hẳn muốn thì dù là 3 vị trưởng lão hay mấy chấp sự gia tộc có lẽ cũng không ai có ý kiến. Bất quá hiện tại Tiêu Chiến vẫn đang là gia chủ, chẳng lẽ lại kêu hẳn cướp chức vị của cha hẳn sao...

Trục xuất 2 gia tộc còn lại nghe thì có vẻ dễ dàng, chỉ cần dựa vào thực lực mạnh mẽ của hẳn và Lôi Xà Trại thậm chí có thể tiêu diệt cả 2 gia tộc.

Thế nhưng nhiệm vụ lại yêu cầu là phải trục xuất, mà bọn họ cắm rễ ở Ô Thần Thành đã lâu, muốn trục xuất hoàn toàn nào phải chuyện 1 sớm 1 chiều.

Tạm thời bỏ qua mấy cái nhiệm vụ chưa thực hiện được này, Tiêu Lệ bắt đầu dẫn theo Tiêu Ngừ, Hồng Diệp, Tiểu Y Tiên cùng với nhóm hộ vệ tiến vào Ma Thú Sơn Mạch săn giết ma thú, vừa để rèn luyện vừa để cây cấp.

Từ khi hẳn lên cấp Đấu Linh hệ thống đã update, thế nhưng hẳn vẫn chưa thấy có gì thay đổi.

Điều duy nhất khác biệt hiện giờ có lẽ là lượng exp nhận được khi giết ma thú đã tăng lên rất nhiều. Nếu hẳn có thể chiến đấu và tiêu diệt ma thú đồng cấp thì lượng exp nhận được là rất khả quan.

Tiểu Y Tiên hiện giờ cũng đã bắt đầu tu luyện, thế nhưng bởi vì Tiêu Lệ cũng không có công pháp thực sự phù hợp với Ách Nạn Độc Thể của nàng nên cũng chỉ có thể để cho nàng học 1 loại công pháp cơ sở có tác dụng trị thương và giải độc tương ứng với thân phận y sư của nàng.

Mấy cái công pháp và đấu kỹ thu được bên trong Thiên Long đại lục cũng bị Tiêu Lệ dung hợp lại, 3 môn huyền giai cao cấp là Bắc Minh Thần Công, Đại Vô Tướng Công và Tiểu Vô Tướng Công sau khi Tiêu Lệ dùng lượng lớn đơn trị cường ép dung hợp đã trở thành 1 môn bí pháp mới thích hợp hơn với hẳn là Vô Tướng Tâm Nhãn là địa giai sơ cấp bí pháp có tác dụng nhìn thấu sơ hở của kẻ địch khi chiến đấu.

Bắc Minh Thần Công mặc dù có thể hấp thu đấu khí của kẻ khác chuyển hóa thành đấu khí của mình thế nhưng ở thế giới này nó không có mấy tác dụng, thứ nhất là chỉ có thể hấp thu của người cùng thuộc tính đấu khí, thứ 2 khi hấp thu của người mạnh hơn thì hiệu suất cực kỳ chậm chạp còn của kẻ yếu hơn thì lại chẳng được bao nhiêu, còn chẳng bằng đem dung hợp.

Đầu Chuyển Tinh Di và Thiên Tàng Chi bị dung hợp vào trong Âm Dương Long Trảo Thủ giúp cho đấu kỹ này dễ thăng 1 cấp trở thành địa giai trung

cấp đầu kỹ, lại còn có thêm 2 cách biến hóa khi chiến đấu...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Tuyệt Ảnh Chu Lang

Một nơi nào đó ở sâu trong Ma Thú Sơn Mạch, một nhóm chín người đang căng sức đối đầu với mười mấy con Tam Nhân Ma Ngưu. Lũ trâu điên này phần lớn đều là tam giai, con đầu đàn thậm chí đạt tới là tứ giai. Tiêu Lệ một mình đối chiến hơn 10 con ma ngưu chỉ để lại 3 con tam giai cho nhóm người Hồng Diệp tập luyện.

Hiện tại đã qua 7 tháng kể từ điểm Tiêu Lệ trở về Tiêu Gia. Trong thời gian này Tiêu Ngữ và Hồng Diệp đều đã tấn cấp Đại Đấu Sư, mấy hộ vệ cũng đều là Đấu Sư cao cấp, chỉ có Tiểu Y Tiên vẫn chưa đột phá Đấu Giả. Bất quá như thế vẫn còn kém xa so với kỳ vọng của Tiêu Lệ.

Bản thân Tiêu Lệ hiện tại cũng đã là tam tinh Đấu Linh, lượng exp thu được khi săn giết tứ giai ma thú của hắn cũng đã bắt đầu giảm xuống, không còn nhiều như trước, trừ khi là ngũ giai ma thú hoặc là loại đỉnh cấp ở trong tứ giai.

Dựa vào 1 đồng Địa giai đầu kỹ, Tiêu Lệ thậm chí cũng đã thử khiêu khích cả ngũ giai ma thú.

Tuy cuối cùng hắn vẫn là thất bại bỏ chạy, thế nhưng con ngũ giai ma thú kia cũng không làm gì được hắn, chỉ giúp Tiêu Lệ sử dụng Địa giai đầu kỹ thành thạo hơn mà thôi.

Dù sao Địa giai không giống Huyền giai, hệ thống không còn cho hắn khởi đầu từ 100% thông thạo như lúc trước mà chỉ là 60% thông thạo, phần còn lại phải dựa vào Tiêu Lệ tự thân nỗ lực.

Hồng Lang thì đã tiến hóa trở thành Tuyệt Ảnh Chu Lang, dễ dàng đột phá công xiềng giai bậc để trở thành nhị giai ma thú.

Trong khi đó, Hắc Ma Chu với huyết mạch cấp cao có sẵn vẫn chỉ hết ăn rồi ngủ chờ tiến giai, hoàn toàn là 1 con nhện lười.

Thôn Mộc Hồ thì vô cùng cố gắng, bất quá có hạn chế huyết mạch, tốc độ của nó phát triển rất chậm, hoàn toàn không so sánh được với Tuyệt Ảnh Chu Lang và Hắc Ma Chu.

Đánh dẹp xong bầy trâu, bọn người Tiêu Lệ tranh thủ nghỉ ngơi 1 chút còn Tuyệt Ảnh Chu Lang, Hắc Ma Chu thì bắt đầu đánh chén mấy cái xác trâu nằm la liệt trên mặt đất.

Tiểu Thôn Mộc Hồ thì chỉ có thể nằm trong lòng Tiêu Ngữ mà gặm linh thảo, dù sao nó là loài ăn cỏ, không ăn được mấy thứ kia.

Sau 1 hồi dưỡng sức, đoàn người Tiêu Lệ lại bắt đầu tiến vào chỗ sâu trong Ma Thú Sơn Mạch.

Hiện tại ở khu vực này đã không còn bao nhiêu ma thú có thể cung cấp exp cho hắn, ngẫu nhiên gặp được vài loại ma thú tam giai sống thành đàn mới có thể khiến Tiêu Lệ động tay.

Tiêu diệt 1 bầy Tam Nhân Ma Ngưu chỉ có thể xem là khởi động, mục tiêu chân chính lần này của bọn Tiêu Lệ cũng không phải là chúng nó.

Đoàn người sau khi nghỉ ngơi đầy đủ lại bắt đầu tiếp tục tiến đến lãnh địa của 1 loài ma thú khác, cũng chính là mục đích hôm nay Tiêu Lệ cất công tiến vào Ma Thú Sơn Mạch, 1 trong những loài thiên địch của Hắc Ma Chu, kẻ săn mồi đáng sợ nhất Bắc bộ Ma Thú Sơn Mạch. - Tâm Ma Phong.

Tâm Ma Phong là 1 loài ma thú sống thành đàn, cấp độ chủ yếu là nhị giai đến tam giai, 1 số ít cá thể nổi trội mới có thể đạt tới tứ giai.

Bọn chúng là 1 trong số ít những ma thú mà hầu như không bất kỳ kẻ nào nguyện ý trêu chọc.

Bởi vì bọn chúng số lượng đông đảo, tính báo thù cực kỳ cao, dù là ngũ giai thậm chí lục giai ma thú trêu chọc chúng nó cũng sẽ bị dây dưa không dứt cực kỳ phiền toái.

Tiêu Lệ cũng là đắn đo rất kỹ mới quyết định chọn nó. Hắn cũng không phải nhắm tới những con Tâm Ma Phong bình thường mà là Tâm Ma Phong Hậu.

Bởi vì đã từng nuôi 1 loài ma thú bầy đàn khác là Phệ Kim Nghi, Tiêu Lệ biết rõ sự lợi hại của chúng nó, 1 con ma thú là có thể tự mình chống đỡ 1 phương.

Trên đường đi cũng không quá yên ả, thi thoảng lại có 1 ít tam giai, tứ giai ma thú không muốn sống tập kích đoàn người Tiêu Lệ, bất quá cuối cùng đều trở thành thức ăn trong bụng của Nu Nu và Na Na (tên của Tuyệt Ảnh Chu Lang và Hắc Ma Chu, đặt theo tên chó mèo nhà Tiểu thôi hehe).

Một đường hữu kinh vô hiểm, cuối cùng đoàn người Tiêu Lệ cũng đến được nơi cần đến, hang ổ của Tâm Ma Phong.

Lũ Tâm Ma Phong có tập tính làm tổ trên những thân cây lâu năm to lớn, ngoài 1 tổ chính ở trung tâm còn có không ít tổ phụ ở xung quanh như những trạm canh gác, đề phòng kẻ địch xâm nhập.

Ở gần tổ của chúng, chỉ có những loài ma thú thuộc loại giáp xác có lớp vỏ vô cùng cứng cáp hoặc là trong thân thể có độc mới dám sinh sống, bởi vì Tâm Ma Phong rất kén chọn, không bao giờ ăn những loại ma thú này.

Tiêu Lệ cũng không vội vàng tiến lên, người phe hãn chỉ có 1 Đấu Linh, 2 Đại Đấu Sư, 6 Đấu Sư lại có 1 người chưa tới Đấu Giả cùng với 2 con nhị giai hậu kỳ ma thú.

Nếu tùy tiện xông lên đừng nói có đạt được mục đích hay không, có thể giữ mạng là đã tốt rồi, dù sao hung danh của Tâm Ma Phong không phải chuyện đùa.

Đoàn người Tiêu Lệ hiện tại có thể chia thành 5 nhóm nhỏ, đảm nhiệm 5 vai trò khác nhau.

Tiêu Lệ với thực lực tam tinh Đấu Linh cộng thêm gần 1 tá Địa Giai đấu kỹ tất nhiên là chủ lực chiến đấu. Tiêu Ngữ và Hồng Diệp 1 thủy 1 hỏa, hơn nữa phối hợp vô cùng ăn ý có vai trò hỗ trợ.

Tô Thanh Thanh là phong thuộc tính, hơn nữa khả năng điều tra và ẩn nấp vô cùng tốt, là trinh sát trời sinh trong khi Tiểu Y Tiên thì vẫn chủ yếu làm y sư của nàng.

Về phần 5 người còn lại thuộc tính vừa hay lại là Thổ - Mộc - Kim - Hỏa - Thủy tương ứng với ngũ hành, Tiêu Lệ để bọn họ tập luyện 1 bộ hợp kích đấu kỹ mà hãn ngẫu nhiên phát hiện trong hệ thống, gọi là Ngũ Hành Khốn Long Trận. Dựa vào ngũ hành tương sinh tương khắc, lấy thực lực Đấu Sư của bọn họ vậy mà có thể dễ dàng khống chế 1 lúc 3 con tam giai ma thú.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Tâm Ma Phong

Đoàn người trước tiên dừng chân ở phụ cận lãnh địa của Tâm Ma Phong rồi lập một doanh trại tạm thời, khoảng cách đủ xa để không khiến chúng nó chủ động kích.

Hơn nửa năm nay thường xuyên hành tẩu trong Ma Thú Sơn Mạch, mọi người đã sớm quen việc này nên chuẩn bị cực kỳ mau chóng.

Tiêu Lệ còn cẩn thận lấy ra 1 ít khu trùng thạch xếp rải rác xung quanh doanh trại để khiến Tâm Ma Phong không đến gần.

Chuẩn bị xong xuôi, mọi người liền nghỉ lại doanh trại để cho Tiêu Lệ và Tô Thanh Thanh đi do thám đặc tính và phân bố của Tâm Ma Phong.

Lũ ong này mặc dù khá đáng sợ nhưng ngoại trừ Phong Hậu, những con còn lại trí tuệ khá thấp so với ma thú cùng cấp, rất dễ dàng qua mặt.

Ting, thông tin ma thú.

Tâm Ma Phong - lv 23

Ma thú sống theo đàn, tính tình hung hãn không sợ chết, mắt và cánh màu bạc, người thon gầy, phần đuôi có hình dáng 1 cái tổ ong chứa 1 loại hấp huyết ký sinh trùng sống cộng sinh với chúng, chi trước là 2 cây kim to và sắc bén như 2 ngọn giáo La Mã, có chứa nọc độc gây tê liệt.

Tâm Ma Phong - lv 27

Ma thú sống theo đàn, tính tình hung hãn không sợ chết, mắt và cánh màu bạc, người thon gầy, phần đuôi có hình dáng 1 cái tổ ong chứa 1 loại hấp huyết ký sinh trùng sống cộng sinh với chúng, chi trước là 2 cây kim to và sắc bén như 2 ngọn giáo La Mã, có chứa nọc độc gây tê liệt.

Tâm Ma Phong Vệ - lv 35

Ma thú sống theo đàn, tính tình hung hãn không sợ chết, mắt và cánh màu bạc, người thon gầy, phần đuôi có hình dáng 1 cái tổ ong chứa 1 loại hấp huyết ký sinh trùng sống cộng sinh với chúng, chi trước là 2 cây kim rất to và cực kỳ sắc bén như 2 ngọn giáo La Mã, có chứa nọc độc gây tê liệt mạnh.

(Đại loại là hình dáng của 1 con Vespiqueen với cánh và kim của 1 con Beedrill)

Ting, thông tin bổ sung!

Tâm Ma Phong có 3 thủ đoạn công kích chính.

Thứ nhất là "nhảy múa", chúng di chuyển trong không khí theo những quỹ tích kỳ lạ kết hợp với việc đập cánh tần suất cao gây nên ảo giác cho kẻ thù.

Thứ hai là "xuyên phá" với cặp kim sắc bén, chúng có thể phá vỡ lớp phòng ngự của kẻ thù và tiêm vào nọc độc gây tê liệt.

Cuối cùng là "kí sinh", chúng sẽ bắn những con hấp huyết kí sinh trùng sống cộng sinh trong cái tổ ở thân dưới vào kẻ thù.

Ưu điểm của Tâm Ma Phong là tốc độ nhanh, khả năng phối hợp nhóm tốt, khả năng công kích và xuyên phá phòng thủ tốt cùng với khả năng quấy rối linh hồn. Nhược điểm là sợ lửa, thủ đoạn công kích đơn giản cùng với lực phòng ngự và khả năng phản ứng rất kém.

....

Giám Định Thuật sau khi hệ thống update đã cung cấp thông tin chi tiết hơn rất nhiều giúp Tiêu Lệ tiết kiệm không ít thời gian, đồng thời giúp hắn có thể dễ dàng lên kế hoạch tóm gọn Phong Hậu.

Tiêu Lệ lợi dụng Viêm Thạch để bố trí Phần Viêm Trận trong Ngũ Hành Khốn Long Trận, lại để cho Hồng Diệp chủ trì, phối hợp với nhóm hộ vệ, sau đó hắn trực tiếp 1 thân 1 mình làm mồi nhử, khiêu khích bầy ong.

Tâm Ma Phong ý thức lãnh địa rất cao, nào quản là bầy hay không ồ ạt xông ra bao vây Tiêu Lệ. Thế nhưng, lũ nhị giai, tam giai ma thú bây giờ hầu như không thể làm gì được hắn, mãi cho đến khi mấy con tứ giai xuất hiện, Tiêu Lệ mới bắt đầu bỏ chạy đến nơi đã định sẵn.

Phần Viêm Trận chỉ là 1 trong 5 loại biến hóa của Ngũ Hành Khốn Long Trận, uy lực thực tế chỉ có khả năng khống chế vài con tam giai ma thú.

Thế nhưng Tâm Ma Phong vốn e ngại lửa, trừ khi là cùng đường mạt lộ, nếu không chúng sẽ không tùy tiện mở đường máu thoát ra.

Bởi vậy bọn chúng bị mấy hộ vệ của Tiêu Lệ đùa giỡn xoay quanh, mấy trăm con nhị giai, tam giai thậm chí cả mấy con tứ giai đều bay vòng vòng trong trận pháp đến khi cạn kiệt sinh lực mà không thể nào thoát ra được.

Dự đi hơn 7 phần Tâm Ma Phong giữ tổ, Tiêu Lệ quay trở lại đột kích thẳng vào hang ổ của Phong Hậu.

Có 1 điểm hắn vẫn thắc mắc từ đầu cuộc chiến đến giờ là Phong Hậu không hề xuất hiện, số lượng tứ giai Tâm Ma Phong Vệ cũng quá ít so với tình báo của hắn.

Rốt cuộc đến khi Tiêu Lệ xông vào được hang ổ của Tâm Ma Phong Hậu, mọi chuyện liền rõ ràng.

Bên cạnh Phong Hậu đáng lẽ có 12 con Tâm Ma Phong Vệ tứ giai thì hiện nay chỉ còn lại 12 cái xác khô, mà bản thân Phong Hậu thì đang ở bên trong 1 cái kén trong suốt như pha lê, ánh lên hào quang ngũ sắc.

Ting, thông tin ma thú.

Tâm Ma Phong Hậu - lv 50 (tiến hóa)

Ma thú biến dị hiếm từ Tâm Ma Phong cái, mỗi con có thể tổ kiến thành 1 đàn Tâm Ma Phong mới, tính tình hung ác và tàn nhẫn, trí tuệ và khả năng phòng ngự rất cao nhưng lực công kích tương đối kém.

Hóa ra là Tâm Ma Phong Hậu đang muốn tiến hóa, nó đã "lâm thị" sạch sẽ mấy con Phong Vệ để bổ sung năng lượng cung cấp cho việc tiến hóa của mình, bởi vậy phòng ngự trong tổ ong cực kỳ lỏng lẻo khiến Tiêu Lệ có thể vô cùng trót lọt thực hiện kế hoạch của hắn.

Tiêu Lệ thấy vậy thì mỉm cười, bắt đầu sử dụng Thông Linh Thuật để câu thông với Tâm Ma Phong Hậu. Bí pháp Thông Linh Thuật này Tiêu Lệ phát hiện trong Kỳ Trân Các sau khi hệ thống update, chính là bản đầy đủ của môn bí pháp tàn khuyết đã tạo nên Ung Lương Bí Điển, có thể giúp hắn trực tiếp trao đổi với ma thú, thậm chí là cưỡng ép ký kết linh hồn khế ước.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Huyền Thiên Tâm Ma Phong

Tâm Ma Phong Hậu đang trong giai đoạn then chốt sinh tử thì bị người phá rối nên vô cùng phẫn nộ. Nó phát ra những luồng sóng siêu âm để công kích linh hồn của Tiêu Lệ, thế nhưng 1 chiêu bách phát bách trúng của nó lần này lại gặp phải khắc tinh.

Thông Linh Thuật vốn có tác dụng áp chế linh hồn, cộng thêm linh hồn nguyên bản của Tiêu Lệ mạnh hơn rất nhiều so với Tâm Ma Phong Hậu khiến cho cuộc giao phong ngắn ngủi nhanh chóng có kết quả.

Không cam lòng, Phong Hậu bắt đầu thả ra bọn hấp huyết trùng cộng sinh trong cơ thể nó.

Không giống với Tâm Ma Phong bình thường phải bắn hấp huyết trùng về phía kẻ thù, hấp huyết trùng của Phong Hậu có cánh và có thể tự chủ công kích bởi vậy bọn chúng khiến Tiêu Lệ đối phó vô cùng vất vả.

Ngay khi Tiêu Lệ chuẩn bị 1 trận khổ chiến thì trợ giúp của hắn xuất hiện, Tuyệt Ảnh Chu Lang và Hắc Ma Chu sau khi giải quyết sạch sẽ lũ ong còn sót lại bên ngoài liền tiến vào trợ giúp hắn, 1 con phun lửa thiêu rụi từng mảng hấp huyết trùng trong khi con còn lại giăng lưới ăn sạch lũ trùng còn lại.

Giữa lúc thế thượng phong đang dần nghiêng về Tiêu Lệ thì thế cuộc lại bất ngờ xảy ra biến hóa...

Kén của Tâm Ma Phong Hậu bắt đầu phát sáng, ánh sáng xanh lam lung linh rực rỡ lan tỏa khắp mọi ngõ ngách.

Bên trong ánh sáng xinh đẹp đó, một hơi thở cường đại từ từ lan tỏa ra khắp nơi, như báo hiệu một vị vương giả mới chuẩn bị sinh ra đời.

Ánh sáng dần dần tắt, hình hài của thứ bên trong nó dần lộ rõ.

Thân trên của nàng như một thiếu nữ xuân sắc với gương mặt lạnh lùng cao ngạo, mái tóc bạch kim óng ả được tô điểm bởi 1 cái vương miện trong suốt như pha lê nằm trên nó.

Thân dưới của nàng giống như một tà váy dài mượt mà màu vàng kim tuyệt đẹp.

Chi trước của nàng là bốn cái móng vuốt vô cùng sắc bén như 4 thanh bảo kiếm cực kỳ sang trọng. Sau lưng nàng là hai đôi cánh màu u lam cực mỏng đến gần như trong suốt, thế nhưng lại cho người ta cảm giác chỉ cần đập nhẹ là có thể xé rách cả không gian.

Nàng ngạo nghễ trôi nổi trong không khí như một vị nữ vương cao ngạo, đôi mắt tràn ngập phần nộ nhìn chăm chăm vào những kẻ dám khiêu khích quyền uy của nàng.

Ting, thông tin ma thú!

Huyền Thiên Tâm Ma Phong - lv50

Dạng tiến hóa của Tâm Ma Phong Hậu, trí tuệ siêu quần, tốc độ cực nhanh, có khả năng quấy nhiễu linh hồn và xé rách không gian, khả năng công kích và phòng ngự toàn diện, hầu như không có điểm yếu.

_ Cường ép tiến hóa sao... kiểu ngạo lắm, ta bắt đầu thích người rồi đó... bắt quá, người cường ép tiến hóa như vậy thì cùng lắm chỉ là ngụy ngũ giai... có thể đánh bại ta sao? Huyền Thiên Tâm Ma Phong...

Nhìn thấy Phong Hậu liều mạng như vậy, Tiêu Lệ nhanh chóng thu Tuyệt Ảnh Chu Lang và Hắc Ma Chu vào hệ thống rồi âm thầm vận lực.

Trước tiên mở ra Vô Tướng Tâm Nhãn, Tiêu Lệ chân đạp Âm Lôi Huyền Bộ để lại vô số tàn ảnh xung quanh Phong Hậu, 2 tay không ngừng phát ra Thiên Lôi Đạn Chỉ công kích nó.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong không giống như Tâm Ma Phong bình thường, nó gần như là 1 loài ma thú hoàn hảo, ngoại trừ dùng sức mạnh vượt trội để áp đảo ra thì không còn cách nào khác để đánh bại nó.

Có thể nói... trận chiến này là trận chiến hung hiểm nhất mà Tiêu Lệ phải đối mặt kể từ khi đặt chân đến thế giới này.

Chuẩn Địa giai đầu kỹ uy lực không phải nhỏ, thế nhưng hạn chế bởi thực lực bản thân Tiêu Lệ, toàn bộ lôi đạn nổ tung trên kết giới ngũ sắc của Huyền Thiên Tâm Ma Phong hầu như không để lại 1 chút vết tích nào.

Chẳng qua, Tiêu Lệ cũng không định dựa vào chiêu này để thủ thắng nó.

Thiên Lôi Đạn Chỉ ưu điểm lớn nhất là tốc độ phát chiêu nhanh và tổn hao đầu khí ít hơn nhiều so với các Địa giai đầu kỹ khác, hơn nữa khi sử dụng nhìn rất ngầu, bởi vậy Tiêu Lệ mới thường hay sử dụng nó. Bắt quả hắn cũng không phải chỉ biết mỗi 1 chiêu này.

Lợi dụng lúc Huyền Thiên Tâm Ma Phong bị quấy nhiễu, Tiêu Lệ nhanh chóng ngưng tụ Cuồng Từ Phong Bạo bao vây nó vào bên trong.

Sau đó, hắn lấy ra Lôi Xà Thương, cũng triệu hoán Tịch Tà Yêu Lôi, rồi nhắm ngay trung tâm của phong bạo dừng mãnh xông vào chiến đấu.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong cũng không phải dạng vừa, lợi dụng tốc độ cùng 4 cái móng vuốt sắc bén phản kích để lại vô số vết thương trên người Tiêu Lệ.

Nếu không phải là nó cường ép tiến hóa tạm thời không dùng được khả năng phá vỡ không gian cùng quấy nhiễu linh hồn, tình thế của Tiêu Lệ sẽ càng gay go hơn.

Tiêu Lệ cũng không phải là vô duyên vô cớ chịu đòn, tốc độ của Huyền Thiên Tâm Ma Phong quá nhanh, dù không xé rách không gian cũng vượt xa tốc độ công kích của hắn.

Bởi vậy Tiêu Lệ lợi dụng Cuồng Từ Phong Bạo cùng Thiên Lô Đạn Chỉ không ngừng quấy rối nó, hơn nữa cũng không ngừng thả chậm tốc độ, để nó không nhận ra bản thân đang bị lôi thuộc tính của hấn ảnh hưởng, càng ngày càng trở nên chậm chạp.

Đến 1 lúc nào đó, cảm thấy thời cơ đã đến, Tiêu Lệ liền không tiếp tục cầm chừng nữa.

Hắn lấy ra Tịch Tà Trảm Ma Kiếm thay cho Lô Xà Thương, để Tịch Tà Yêu Lô quấn lên thân kiếm rồi liên tiếp thi triển Thiên Lô Đạn Chỉ quấy nhiễu, chân đạp Âm Lô Huyền bộ lui ngược ra tạo khoảng cách với Phong Hậu.

Tiêu Lệ tay nắm chặt Tịch Tà Trảm Ma Kiếm, ngưng thần tích tụ đầu khí, cuồng lôi chớp lóe quanh người Tiêu Lệ tạo nên 1 cảnh tượng vô cùng hùng tráng.

Toàn thân kiếm dần sáng lên 1 thứ ánh sáng trắng huyền ảo chết chóc, Tiêu Lệ lại lần nữa xông vào giữa tâm phong bạo tấn công Phong Hậu.

_ Độ nhất kiếm - Trảm Phong Kiếm.

Địa giai cao cấp đầu kỹ uy lực kinh người, chỉ mới kiếm thứ nhất đã chém vỡ kết giới phòng hộ của Huyền Thiên Tâm Ma Phong, ép nó phải lùi lại né tránh.

_ Độ nhị kiếm - Diệt Địa Kiếm

Tiêu Lệ thừa thế xông lên chém ra kiếm thứ 2 hoàn toàn phong tỏa đường lui của Phong Hậu buộc nó phải chính diện chống đỡ, để lại trên móng vuốt của nó 1 vết nứt nhỏ.

_ Độ tam kiếm - Phá Thiên Kiếm

Kiếm thứ 3 uy lực còn vượt xa 2 kiếm trước, đánh bay Phong Hậu 1 quãng xa.

_ Độ tứ kiếm - Tru Tà Kiếm

Tiêu Lệ thừa thế xông lên kiếm thứ 4 vẽ 1 đường vòng cung huyền ảo, phá nát lớp giáp của Phong Hậu để lại vết thương đầu tiên trên người nó. Phong Hậu còn chưa kịp phản ứng thì kiếm thứ 5 đã theo sát tới.

_ Độ ngũ kiếm - Đồ Ma Kiếm

Tiêu Lệ hiện tại chỉ mới thi triển được đến kiếm thứ 5 của Tịch Tà Cửu Cực Kiếm, thế nhưng chừng đó đã đủ đánh bại Huyền Thiên Tâm Ma Phong, 1 chiêu Đồ Ma Kiếm chặt đứt móng vuốt của Phong Hậu, dùng sát ngay trước cổ nó, để lại 1 dấu máu mờ nhạt trên đó.

Nếu không phải Tiêu Lệ là muốn bắt sống Huyền Thiên Tâm Ma Phong, hiện giờ, nó đã bị chia làm 2 đoạn...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Mễ Đặc Nhĩ - Nhã Phi

Tiêu Lệ nhanh chóng khống chế Phong Hậu rồi dùng Thông Linh Thuật để trao đổi với nó.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong là cường ép tiến hóa, lại trải qua kịch chiến trọng thương. Hiện tại, nó đã lần nữa bị giáng xuống tứ giai đình phong, cơ thể suy nhược cực độ. Tiêu Lệ đành phải cho nó ăn 1 viên thuốc trị thương.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong cũng không có tiếp tục liều mạng. Tiêu Lệ ngay lập tức bắt đầu dụ dỗ nó.

Bất quá Phong Hậu trí tuệ quá cao, Tiêu Lệ cũng không dễ dàng lừa dối.

Cuối cùng, trải qua không ít lần uy bức lợi dụ, dẫn ra không biết bao nhiêu loại điều kiện mê hồn cùng với uy hiếp, Huyền Thiên Tâm Ma Phong mới chịu quy phục hấn.

Đại công cáo thành, Tiêu Lệ cũng không tiếp tục dây dưa ở đây.

Hắn phân phó cho nhóm hộ vệ xử lý chiến trường và thu nhặt chiến lợi phẩm còn bản thân thì dẫn theo mọi người cùng quay trở về Lô Xà Trại nghỉ ngơi.

Trận chiến cuối cùng với Huyền Thiên Tâm Ma Phong, Tiêu Lệ mặc dù thắng lợi áp đảo thế nhưng tiêu hao cũng cực kỳ to lớn, gần như rút sạch toàn bộ đầu khí mà hấn đang có. Bất quá trận chiến như vậy... thu hoạch cũng không tệ.

Không nói đến mớ chiến lợi phẩm như móng vuốt, ma hạch... chỉ riêng 1 con nguy ngữ giai Huyền Thiên Tâm Ma Phong là đã đáng giá Tiêu Lệ vất vả. Lại còn chưa kể đến lượng exp khủng khiếp khi diệt gọn 1 ổ Tâm Ma Phong.

Hơn nữa, từ khi hệ thống update, đánh bại ma thú cũng cho 1 lượng exp nhất định. Mặc dù không nhiều như là trực tiếp giết, thế nhưng cũng được khoảng 60% con số đó.

Tiêu Lệ lấy thực lực tam tinh Đấu Linh, 1 mình đánh bại nguy ngữ giai ma thú tất nhiên thu được không ít exp, 1 lần hành động liền đột phá ngũ tinh Đấu Linh, chỉ thiếu tầm 10 triệu exp nữa là đạt tới lục tinh.

Những địa giai đấu kỹ mà hắn có cũng sử dụng càng ngày càng thuận tay, Thiên Lôi Đạn Chỉ càng là tùy ý thu phát.

Sau gần 1 tháng nghỉ ngơi dưỡng sức, cũng tranh thủ bồi dưỡng tình cảm với Phong Hậu, Tiêu Lệ lại mang người lần nữa tiến vào Ma Thú Sơn Mạch lịch lãm.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong hiện tại đã hoàn toàn khôi phục thương thế, móng vuốt cũng đã mọc lại. Hơn nữa, mặc dù nó cuối cùng bị giáng trở lại tứ giai thể nhưng dù sao cũng đã hoàn thành tiến hóa, nó sớm muộn cũng sẽ lần nữa đột phá công xiềng giai bậc.

Lại qua mấy tháng, tộc diễn hàng năm của Tiêu gia đã sắp tới gần, Tiêu Lệ tính toán tốt thời gian liền kết thúc chuyến hành trình săn ma thú của mình, mang theo 1 nửa lực lượng của Lô Xà Trại quay trở về Tiêu gia.

.....

Ô Thần Thành, Tiêu gia.

Hôm nay là đại điển thường niên của Tiêu gia, không khí vô cùng náo nhiệt.

Những người trẻ tuổi đã vượt qua nghi thức nghiệm trắc vô cùng hào hứng chờ đợi chứng tỏ mình. Bởi vì hôm nay, có rất nhiều khách quý ở Ô Thần Thành đến tham gia quan khán đại điển.

Trên khán phòng cao nhất của Tiêu gia hiện tại đang có 7 người an vị.

Ở chủ vị là tộc trưởng Tiêu Chiến, 2 bên tả hữu là Đại Trưởng Lão và Tam Trưởng Lão, ngồi phía bên phải là 2 vị khách quý đến từ phòng đấu giá Mễ Đặc Nhĩ là Nhã Phi và Cốc Ni, ngồi bên phải chính Tiêu Lệ cùng với Hồng Diệp.

Tiêu Ngọc vì không dám ngồi chung 1 chỗ với Đại Trưởng Lão nên đã cùng với Tiêu Ngữ lên ra ngoài đi dạo.

Bởi vì Tiêu Lệ không can thiệp quá nhiều, mọi tình tiết diễn ra hầu như không có mấy thay đổi.

Tiêu Trữ và Tiêu Mị vẫn đạt tới 8 đoạn đấu khí.

Chỉ có Tiêu Viêm bởi vì đan dược và vật phẩm phụ trợ của Tiêu Lệ đưa cho mà tốc độ tu luyện tăng lên không ít, lúc nghiệm trắc đã là 9 đoạn đấu khí. Bây giờ càng là thành công ngưng tụ đấu khí toàn, đột phá Đấu Giả, cũng giúp Tiêu Lệ hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Tiêu Lệ hôm nay vốn không định xuất hiện ở đây, chỉ là hệ thống vừa xuất hiện 1 nhiệm vụ phụ tuyến khiến hắn không thể không đến, đó là thu phục được cô nàng Nhã Phi ở trước mặt.

Nhã Phi cực kỳ xinh đẹp, dáng người có lồi có lõm, mang 1 nét kiều sa quyến rũ như 1 vị nữ vương cao quý. Nếu không phải là muốn lần trốn mấy gã hảo sắc ở đô thành dây dưa không dứt, nàng ta cũng không đến 1 thành trì nhỏ như Ô Thần Thành.

Thế nhưng tránh vô dưa gặp vô dưa, Tiêu Lệ đã sớm tầm tia cô nàng này từ trước khi chưa xuyên việt.

Nhã Phi hôm nay mặc 1 bộ sườn xám màu đỏ rực, bó sát người làm nổi bật lên cặp hung khí đồ sộ của nàng.

Tiêu Lệ lần trước trở về gia tộc vừa ngay lúc nàng ta không có ở Ô Thần Thành, bởi vậy cũng không có cơ hội gặp được. Bất quá lần này còn có cả nhiệm vụ, bằng mọi giá hắn phải đưa Nhã Phi vào hậu cung của mình.

Mấy tiếng đồng hồ thời gian diễn ra đại điển, Tiêu Lệ vô cùng tích cực tán tỉnh Nhã Phi khiến cho Hồng Diệp bên cạnh không ít lần lườm hằn hòn dỗi, cũng thi thoảng len lén khế nhéo vào hông hắn.

_ Trúc Cơ Linh Dịch quả thật lợi hại, chỉ 1 năm mà Tiêu Viêm thiếu gia đã đề thăng 7 đoạn, còn thành công đột phá Đấu Giả, sau này chắc chắn là 1 vị cường giả a.... Lại thêm Tiêu Lệ thiếu gia còn trẻ như vậy cũng đã đột phá Đấu Linh, Tiêu tộc trưởng thật là có phúc đó nha!

Nhã Phi nhìn kết quả dưới sân không nhịn được cảm thán nói, Tiêu gia nhân tài xuất hiện lớp lớp sớm muộn gì cũng sẽ đè ép 2 gia tộc còn lại, độc bá Ô Thần Thành. Xem ra gia tộc cần phải cân nhắc lại mối quan hệ đối với 3 đại gia tộc của Ô Thần Thành này, không thể tiếp tục duy trì trung lập.

_ Ta có 1 loại đan dược hiệu quả còn tốt hơn Trúc Cơ Linh Dịch, hơn nữa cũng rất thích hợp với Đấu Giả như Nhã Phi tiểu thư đây, nếu nàng có hứng thú tới nay chúng ta có thể trao đổi cần thận hơn...

Tiêu Lệ đã qua rồi cái thời truy cầu tán tỉnh mỹ nữ, thấy có cơ hội liền trực tiếp hướng về Nhã Phi biểu đạt mong muốn, bất quá đáp lại chỉ là 1 nụ cười mỉm đầy ẩn ý của nàng, không rõ là đồng ý hay từ chối. Tiêu Lệ cũng không hấp tấp, nếu dễ dàng như vậy liền có thể tới tay, vậy nàng cũng không phải là Nhã Phi rồi...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Sóng Gió Ô Thản Thành

Tiêu Gia đại diện bên dưới vẫn diễn ra vô cùng náo nhiệt, những người trẻ tuổi có dịp thể hiện bản lĩnh của mình thì cực kỳ hưng phấn khiến cho bầu không khí xung quanh càng thêm sôi động

Mà phía trên khán phòng cao nhất cũng có một kẻ nhiệt tình không kém đám người trẻ tuổi dưới kia

_ Nàng không có hứng thú sao, ta có thể cung cấp số lượng lớn đan dược như vậy, hơn nữa độc quyền cho phòng đấu giá của nàng, chỉ là không biết Nhã Phi tiểu thư đây liệu có thể khai ra một cái giá khiến ta vừa lòng hay không... Lôi Xà Trại chúng ta khẩu vị cũng không phải là nhỏ...

Tiêu Lệ dù thấy Nhã Phi khéo léo từ chối vẫn không nản lòng, nhanh chóng thả ra thêm một miếng mồi khác. Máy loại Luyện Khí Linh Dịch, Trúc Cơ Linh Dịch, Tụ Nguyên Đan,... với lượng đơn trị hiện giờ, hẳn có thể lấy ra bao nhiêu cũng được.

_ Thật sao! Nếu Tiêu Lệ thiếu gia có thể cung cấp số lượng lớn đan dược tốt như vậy cho chúng ta, điều kiện mà Mễ Đặc Nhĩ gia tộc chúng ta đưa ra, nhất định sẽ không khiến thiếu gia thất vọng...

Nhã Phi làm sao không nghe ra ẩn ý của Tiêu Lệ, thế nhưng trước miếng mồi hấp dẫn của hắn, nàng cũng không ngại đấu trí một phen.

Tiêu Viêm có thể trong 1 năm từ một tên phế vật 3 đoạn đầu khí đột phá Đấu Giả, nói không có Tiêu Lệ giúp đỡ, đánh chết nàng cũng không tin.

Dù sao, Trúc Cơ Linh Dịch nàng và Cốc Ni cũng đã kiểm tra qua, hiệu quả đúng là tốt thế nhưng còn xa mới tốt đến như vậy.

_ Được rồi, vậy đêm nay hẹn nàng ở Minh Hồng Lâu, sương phòng phía Nam, chúng ta sẽ bàn bạc kỹ hơn vấn đề này... Lấy năng lực của Mễ Đặc Nhĩ gia tộc, chất lượng đan dược của Lôi Xà Trại bọn ta, nàng cũng không có khả năng không biết. Còn về chuyện số lượng thì phải xem thành ý của các nàng rồi...

.....

Tộc diễn cũng có không có thêm điểm gì đáng chú ý, nếu Tiêu Viêm chỉ là 8 đoạn đầu khí như trong nguyên tác, có thể sẽ có vài kẻ đuôi mù không biết tự lượng sức mà khiêu chiến hắn, thế nhưng Đấu Giả là 1 khái niệm hoàn toàn khác, dù có dựa vào ngoại vật cũng không thể so sánh được...

Bên trong Minh Hồng Lâu, Tiêu Lệ thoải mái ngồi giữa Tiêu Ngọc, Tiêu Ngữ và Hồng Diệp, đối diện là Nhã Phi và Cốc Ni, ngoài ra còn có Huân Nhi, Tiêu Viêm, Tiêu Trữ và Tiêu Mị cũng đến tham gia náo nhiệt.

Buổi tiệc diễn ra rất sôi động và vui vẻ, thế nhưng chuyện hợp tác trước đó, Tiêu Lệ lại không hề nhắc đến nữa chữ khiến cho Cốc Ni và Nhã Phi sốt ruột không thôi.

Thế nhưng, trái với Cốc Ni vẻ nóng vội hiện rõ trên mặt, Nhã Phi vẫn là bình thản mỉm cười, hăng say nói chuyện quên trời đất với Tiêu Lệ cùng chúng nữ.

_ Nhã Phi tiểu thư, về chuyện đan dược hôm trước, người dự định thế nào, muốn ta cung cấp độc quyền cho phòng đấu giá ở Ô Thản Thành hay là cho toàn bộ Mễ Đặc Nhĩ gia tộc?

Tiêu Lệ cuối cùng là vẫn không giỏi xài tâm lý chiến, nhất là đối với mỹ nữ.

_ Ừm chuyện này... Nếu có thể, hi vọng Tiêu Lệ thiếu chi cung cấp độc quyền cho chúng ta mà thôi, có được không? Người cũng biết dù là cùng 1 gia tộc thì giữa các thành viên cũng có sự cạnh tranh nhất định mà...

Nhã Phi mỉm cười nói, còn không quên ném cho Tiêu Lệ 1 cái mị nhãn.

_ Không thành vấn đề, nếu không phải là ngưỡng mộ Nhã Phi tiểu thư, ta cũng không định làm bút giao dịch này, dù sao ta cũng không quá tin tưởng những người khác trong Mễ Đặc Nhĩ gia tộc...

Tiêu Lệ cũng không phải dạng vừa, nhìn chăm chăm vào bộ ngực nhô cao của Nhã Phi nói.

- Nếu Tiêu Lệ thiếu gia đã có thành ý như thế, vậy tiểu nữ cung kính không bằng tuân mệnh, việc hợp tác cụ thể như thế nào có lẽ chúng ta nên hẹn 1 buổi khác bàn bạc kỹ hơn vậy.

-

- Nhã Phi mỉm cười nói.

.....

Tiệc vui kéo dài cũng không quá lâu, bởi vì Nhã Phi đang chuẩn bị đấu giá 1 lô "hàng mẫu" mà Tiêu Lệ vừa mới tặng cho nàng để làm quà ra mắt.

Trong số đó có 100 bình Luyện Khí Linh Dịch, 20 bình Trúc Cơ Linh Dịch, 10 viên Tụ Nguyên Đan và 3 viên Thanh Linh Đan, cùng với 1 ít vũ khí áo giáp.

Tiêu Viêm bây giờ cũng không có thiếu thốn tài chính như lúc trước, nên cũng chẳng mất công đi đấu giá linh dịch kiếm tiền.

Hơn nữa hiện tại, hắn đã đột phá Đấu Giả, đã bắt đầu tu luyện Phần Quyết. Ngoài ra, hắn cũng đã bắt đầu chuyên tâm học tập luyện dược thuật.

Gia Liệt gia tộc cũng giống nguyên tác, mời về một tên nhất phẩm Luyện Dược Sư gọi là Liễu Tịch.

Thế nhưng một tên hảo sắc rác rưởi chỉ có thể luyện ra vài loại nhất phẩm đan dược cấp thấp, nào có thể so sánh với Tiêu Lệ tùy ý liền có thể lấy ra nhị phẩm, tam phẩm đan dược.

Phường thị Tiêu gia dưới sự âm thầm thao túng của Tiêu Lệ ngày càng lấn át 2 đại gia tộc còn lại, dần dần có xu thế một mình thống trị toàn bộ thị trường ở Ô Thần Thành.

Hiệp ước của Tiêu Lệ và Nhã Phi cũng đã được ký kết. Theo đó, hắn sẽ cung cấp cho các nàng 3 loại đan dược cao cấp là Trúc Cơ Linh Dịch, Tụ Nguyên Đan và Thanh Linh Đan theo một số lượng nhất định.

Về phần Luyện Khí Linh Dịch cùng với một số loại nhất phẩm, nhị phẩm đan dược khác, Tiêu Lệ quyết định để lại cho Tiêu gia tự mình kinh doanh. Dù sao hắn cũng không bài xích gia tộc này.

Xây dựng được mối quan hệ hữu hảo với phòng đấu giá Mê Đặc Nhĩ, Tiêu Lệ bắt đầu tính tới chuyện kế nhiệm Tiêu Chiến trở thành tộc trưởng cùng với trực xuất Gia Liệt và Áo Ba gia tộc ra khỏi Ô Thần Thành, hoàn thành nhiệm vụ. Tất nhiên là cũng không thể thiếu chuyện thu mỳ nữ Nhã Phi vào hậu cung rồi...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Kế Hoạch Đấu Giá Hội

Đấu giá hội của phòng đấu giá Mê Đặc Nhĩ diễn ra vô cùng sôi nổi.

Có hiệu ứng của Tiêu Viêm mấy hôm trước, cộng thêm Nhã Phi tích cực tuyên truyền, người đến tham dự đấu giá hội vô cùng đông đúc tạo nên một khung cảnh náo nhiệt nhất trong mấy năm gần đây ở Ô Thần Thành.

Bởi vì Tiêu Lệ vẫn chưa nói chuyện đan dược cho Tiêu Chiến và mấy vị trưởng lão cho nên bọn họ vẫn vô cùng hăng hái đến tham gia đấu giá hòng giành về cho tôn tử của mình một ít đồ tốt, hi vọng chi nhánh của bọn họ cũng xuất hiện những nhân vật xuất chúng như Tiêu Viêm.

Nhã Phi mặc dù chưa đến hai mươi, thế nhưng trên thương trường, nàng là một con cáo già thực sự.

Nàng ta cũng không có mang toàn bộ vật phẩm Tiêu Lệ "tặng" ra đấu giá mà chỉ lấy mỗi thứ một phần, 50 bình Luyện Khí Linh Dịch, 10 bình Trúc Cơ Linh Dịch, 4 viên Tụ Nguyên Đan và 1 viên Thanh Linh Đan.

Vật hiếm thì quý, nàng ta làm như vậy là để tạo sự cạnh tranh nhằm tăng giá trị đồ vật.

Luyện Khí Linh Dịch và Trúc Cơ Linh Dịch đều chỉ thích hợp cho người chưa tới Đấu Giả, hiệu quả chênh lệch nhau khoảng 5 lần.

Thứ này cũng chỉ là để đào tạo ra một số hậu bối ưu tú, hẳn chính hấp dẫn được mấy đại gia tộc vẫn là Tụ Nguyên Đan và Thanh Linh Đan.

Tụ Nguyên Đan là nhị phẩm đan dược có tác dụng giúp Đấu Giả đề thăng tốc độ tu luyện và tăng xác suất đột phá tiểu cảnh giới.

Thanh Linh Đan mặc dù chỉ là nhất phẩm nhưng cũng có thể giúp Đấu Sư đề thăng 1 tinh thực lực và có tỉ lệ nhỏ gia tăng khả năng thành công đột phá Đại

Đấu Sư.

Cần biết là ở Ô Thần Thành hiện tại, tộc trưởng của tam đại gia tộc cũng chỉ mới là ngũ tinh Đại Đấu Sư mà thôi.

Luyện Khí Linh Dịch và Trúc Cơ Linh Dịch đều được chia thành 5 phần phân biệt là 10 bình và 2 bình mỗi phần.

Phần Luyện Khí Linh Dịch đầu tiên cũng không dẫn phát quá nhiều tranh giành, tam đại gia tộc còn giữ thái độ quan sát thế nên cạnh tranh chủ yếu vẫn là giữa một số gia tộc tầm trung.

Năm phần Luyện Khí Linh Dịch rất nhanh đã đấu giá xong, tam đại gia tộc mỗi phương chỉ lấy 1 phần. Mãi cho đến khi Trúc Cơ Linh Dịch xuất hiện, bầu không khí mới dần trở nên nóng nảy.

Tam đại thế lực cạnh tranh vô cùng kịch liệt, những người khác hầu như không có 1 chút cơ hội xen vào.

Phần linh dịch đầu tiên rốt cuộc bị Gia Liệt Tất cướp đi, thế nhưng hắn cũng bị Tiêu Chiến chơi một vỏ, mất thêm không ít tiền.

Có vết xe đổ của Gia Liệt Tất, phần thứ hai rốt cuộc bị Tiêu Chiến thuận lợi thu được vào tay, mặc dù vậy Tiêu Chiến cũng bị Áo Ba Mạt nâng giá lên một ít.

Tiêu Lệ cảm thấy thời cơ đã thích hợp thì âm thầm nhắc nhở Tiêu Chiến đừng tiếp tục cạnh tranh nhưng vẫn giả vờ như không có chuyện gì xảy ra, cố gắng bày hai gia tộc kia tốn càng nhiều tiền càng tốt.

Tiêu Chiến cũng là người thông minh, nghe nhi tử nhắc khéo rất nhanh đã nắm được tình hình, về mặt văn bình chân như vại không hề có một chút biến hóa, thế nhưng lại âm thầm châm dầu vào lửa khiến hai gia tộc kia tranh giành càng kịch liệt.

Rốt cuộc 3 phần Trúc Cơ Linh Dịch và 4 viên Tụ Nguyên Đan đều bị Gia Liệt Tất và Áo Ba Mạt chia nhau trong ánh mắt tiếc nuối của 3 vị Tiêu gia trưởng lão.

Tiêu Chiến bề ngoài cũng tỏ ra vô cùng bức tức, thế nhưng trong lòng âm thầm cười trộm. Chỉ tội nghiệp 3 vị trưởng lão vẫn không biết rõ tình hình, ra sức thuyết phục Tiêu Chiến bằng mọi giá phải tranh bằng được Thanh Linh Đan.

Thanh Linh Đan có khả năng tạo nên một tên Đại Đấu Sư cường giả, mà ở một thành trì nhỏ như Ô Thần Thành, Đại Đấu Sư đã là tầng lớp cao nhất, bởi vậy mấy đại gia tộc đều quyết tâm tranh đoạt.

Tiêu Chiến bề ngoài tất nhiên là đồng ý, khởi đầu cũng tỏ vẻ hết sức quyết tâm, thế nhưng đúng lúc quyết định lại giả vờ không nổi ra tay, để Gia Liệt Tất dương dương đắc ý thành công chiếm được viên Thanh Linh Đan duy nhất.

Phía sau lại có đấu giá thêm một ít trang bị, bất quá đẳng cấp không cao cộng thêm mấy đại gia tộc hầu như đã dốc hết vốn liếng, rốt cuộc cũng đến lượt các tiểu gia tộc và 1 số dòng binh khá có thực lực tranh đoạt, Mặc dù giả cả không cao thế nhưng cạnh tranh còn kịch liệt hơn cả lúc trước.

.....

Đấu giá hội của Mê Đắc Nhĩ gia tộc đã kết thúc được gần nửa tháng, khoảng thời gian này trôi qua tương đối yên ả.

Gia Liệt gia tộc vì muốn thu hồi vốn nên bán ra lượng lớn thuốc trị thương do Liễu Tịch luyện chế, Tiêu Viêm cũng vừa mới học được luyện dược thuật, chế tạo không ít thuốc trị thương để Tiêu gia đối phó lại.

Bình yên ngắn ngủi trước giông tố rốt cuộc cũng kết thúc, Tiêu Lệ đã sớm bàn bạc với Tiêu Chiến kế hoạch của mình nhằm trục xuất 2 đại gia tộc kia ra khỏi Ô Thần Thành.

Hắn tận dụng nửa tháng thời gian này để chuẩn bị, rồi bất ngờ bán ra lượng lớn Luyện Khí Linh Dịch, hấp dẫn gần như toàn bộ nhân khí về phường thị Tiêu Gia.

Gia Liệt gia tộc và Áo Ba gia tộc vừa mới bị hắn lừa hết sạch vốn lưu động, nay lại bị thêm một chiêu rút củi dưới đáy nồi, kinh tế càng ngày càng quần bách.

Bọn họ đều là lũ cáo già, nào dễ ngồi yên chờ chết, rốt cuộc hai gia tộc đạt thành hiệp nghị bí mật, liên kết với nhau tấn công Tiêu gia.

Tiêu Lệ đã bỏ công bố trí bấy rap, nào không lường trước được chuyện này.

Tiêu gia đã sớm hấn lợi dụng đan dược và trang bị, âm thầm đề thăng thực lực tổng thể Tiêu gia lên một mảng lớn, đơn thương độc mã chống lại sự công kích của hai gia tộc vẫn giữ được trận thế, khiến bọn họ không thể dễ dàng tiến vào.

Tiêu Lệ muốn một mẻ hốt gọn cả hai gia tộc, bởi vậy bày kế giương đông kích tây.

Một mặt hắn để Tiêu gia không nên ham chiến, cố gắng dây dưa với chủ lực của hai gia tộc.

Mặt khác hắn lại để lực lượng tinh nhuệ của Lô Xà Trại binh chia hai đường do Tiêu Ngữ và Hồng Điệp dẫn dắt âm thầm tập kích bản doanh của hai gia

tộc này.

Gia Liệt Tắt và Áo Ba Mạt chỉ biết Tiêu Lệ đã tấn cấp Đẩu Linh thể nhưng không hề biết hắn còn là trại chủ Lôi Xà Trại, có nằm mơ cũng không ngờ Tiêu gia vẫn còn dư lực.

Đến khi bọn họ nhận được cấp báo thì gia viên đã là một mảnh hoang tàn, căn cơ mất hết, cộng thêm Tiêu gia và Lôi Xà Trại trước sau giáp công rồi cuộc binh bại như núi đổ dẫn theo tộc nhân còn sót lại, như chó nhà có tang bỏ trốn khỏi Ô Thần Thành.

Tiêu Viêm đã thuận lợi lên Đẩu Giả, Gia Liệt gia tộc và Áo Ba gia tộc đã bị trục xuất, Tiêu Lệ cũng thành công thuyết phục Tiêu Chiến nhường lại vị trí gia chủ cho hắn, hoàn thành tất cả 3 nhiệm vụ phụ tuyến, dễ dàng thu được 70 triệu exp cùng một đồng vật phẩm kèm theo, một hơi liền đốt phá thất tinh Đẩu Linh.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Đêm Trắng Cùng Nhã Phi

Trong 1 căn phòng tiếp đãi vô cùng sang trọng bên trong phòng đấu giá Mễ Đặc Nhĩ, Tiêu Lệ cùng với Tiêu Ngọc, Tiêu Ngữ, Hồng Diệp còn có Nhã Phi đang vô cùng vui vẻ thưởng thức yến tiệc, chúc mừng Tiêu Lệ vừa chính thức tiếp quản vị trí tộc trưởng của Tiêu gia từ Tiêu Chiến.

Hiện tại thế cục của Ô Thần Thành đều là do Tiêu gia và phòng đấu giá Mễ Đặc Nhĩ định đoạt, bởi vậy 2 người chủ sự của 2 phía cũng có mối quan hệ khá tốt.

Tiêu Lệ liên tục mượn cớ hợp tác để tiếp cận Nhã Phi, cũng giờ ra không ít thủ đoạn để tán tỉnh nàng ta, cuối cùng thậm chí còn vận dụng cả Thanh Long Ngự Nữ Kinh.

Nhã Phi mặc dù rất thông minh, luôn khéo léo đưa đẩy khiến Tiêu Lệ gần như bó tay hết cách. Bất quá nàng rất cuộc tu vi quá thấp, không hề có khả năng kháng cự lại Thanh Long chân khí, chẳng mấy chốc đã từ từ buông bỏ đề phòng, dần dần bị Tiêu Lệ hấp dẫn.

Là chủ nhân của bữa tiệc hôm nay, Nhã Phi diện một bộ sườn xám màu đỏ bó sát người cực kỳ nóng bỏng, cổ áo khoét sâu để lộ ra hơn phân nửa cặp hung khí đồ sộ, khiến Tiêu Lệ nhìn chằm chằm không chớp mắt, quyết tâm đêm nay phải "làm thật" cho bằng được nàng ta.

Nhã Phi dường như cũng có ý câu dẫn Tiêu Lệ, bởi vậy thường xuyên liếc mắt đưa tình với hắn, vô tình hữu ý phô bày ra những đường cong quyến rũ. Lại còn vô cùng tự nhiên đùa giỡn cùng Tiêu Ngọc, Tiêu Ngữ, Hồng Diệp tam nữ khiến cho hai trái đào tiên căng mọng của nàng và chúng nữ liên tục lắc lư, nảy lên nảy xuống trước mặt hắn khiêu khích, hoàn toàn không quan tâm tiêu Tiêu Lệ đang kịch liệt biểu tình.

Cuối cùng chuyện gì đến cũng phải đến, Tiêu Lệ bị các nàng liên tục câu dẫn như vậy rốt cuộc không còn kiềm chế được hóa thân thành dã lang hung ác, lao vào giữa 4 con cừu xinh tươi mon mồn trước mặt, hai tay tóm lấy hai nàng rồi bắt đầu triển khai móng vuốt, một đêm điên cuồng cứ thế mà bắt đầu...

Tiêu Lệ trước tiên ôm lấy Nhã Phi đang cười đùa hết sức vui vẻ, hai tay tóm chặt hai con đại bạch thỏ đang rung động mãnh liệt, dùng sức mà nhào nặn đủ kiểu. Nhã Phi cũng chỉ chống cự lấy lệ một thoáng rồi ồm ờ để mặc Tiêu Lệ tùy ý đùa nghịch một quả cầu thịt mềm mại của nàng.

Tiêu Lệ thấy Nhã Phi không phản kháng thì càng được nước lấn tới, vô cùng thành thạo đặt lên môi nàng 1 nụ hôn sâu kiểu Pháp, 2 tay càng không ngừng hoạt động trên bộ ngực căng mọng, lúc thì mạnh mẽ nắn bóp, lúc lại nhẹ nhàng vờn ve 2 hạt anh đào hấp dẫn trên đó, khiến Nhã Phi dần dần trở nên động tình, liên tục thở dốc rên rỉ, hơi thở như lan phả vào mặt Tiêu Lệ làm hắn càng trở nên hưng phấn.

Tiêu Lệ một tay vẫn chiếm giữ cứ điểm trên đỉnh núi còn tay kia thì đã âm thầm đột kích vào vùng cấm địa. Hắn hiện tại giống như xe nhẹ đường quen, không vội vàng thưởng thức món chính mà là từ từ trêu chọc, kích thích cơ thể trinh nguyên mẫn cảm của Nhã Phi, khiến nàng vô cùng khó chịu, thế nhưng lại mãi không chịu tiến hành bước tiếp theo ép buộc nàng phải mở miệng cầu xin hắn.

Nhã Phi cũng là một nữ cường nhân, dù là trong chuyện này cũng không chịu lép vế, cố gắng chịu đựng Tiêu Lệ khiêu khích, đồng thời cũng bắt đầu mon mồn cơ thể hắn, là nữ nhân xuất thân từ đại gia tộc, những thứ này nàng đã sớm biết chỉ là chưa tự thân trải nghiệm mà thôi.

Tiêu Lệ thấy như vậy tâm tính háo thắng nổi lên, lại càng khiêu khích mãnh liệt hơn, khiến cho đào nguyên của Nhã Phi như vừa trải qua 1 trận lũ lụt, vô cùng ướt át, tràn đầy sức sống thanh xuân. Tiêu Lệ được thể không tha người, lợi dụng kỹ thuật điều luyện của mình liên tục tìm tòi khai phá vùng đất mới.

Hai người quấn quýt hồi lâu mà chưa phân thắng bại, Tiêu Ngọc, Tiêu Ngữ, Hồng Diệp tam nữ bên cạnh nhưng đã gấp gáp khó nhịn, bắt đầu hỗ trợ Tiêu Lệ từ trên xuống dưới đủ mọi vị trí tập kích những điểm mẫn cảm trên cơ thể nõn nà mềm mại của Nhã Phi.

_ Ừm...

Nhã Phi dù sao vẫn là xử nữ, đối phó một mình Tiêu Lệ là đã cố hết sức, nay lại bị thêm các nàng hợp sức trêu chọc rốt cuộc tinh thần thất thủ, bật lên 1

tiếng rên khẽ, đôi mắt long lanh ngân nước nhìn về phía Tiêu Lệ.

Tiêu Lệ vốn cũng không phải là ăn chay, nào còn quân cái gì thắng thua liền mạnh mẽ xách long thương ra trận, tìm ngay hiểm địa mà tấn công vào, xuyên phá công thành mỏng manh rồi bắt đầu chinh phạt.

Bên trong Nhã Phi vô cùng âm áp, xiết chặt lấy đại long thương của Tiêu Lệ khiến nó như muốn bị bóp nát, cũng may là hán không phải là xử nam, nếu không sợ là vừa tiến vào thì đã phải đánh keng lui quân.

Nhã Phi mặc dù tính cách quật cường thế nhưng cơ thể lại vô cùng mềm cảm, bị Tiêu Lệ dày vò chẳng bao lâu đã ồ ạt tiết xuân thủy, nằm xụi lơ trên sàn ngọc thờ hồn hên. Tiêu Lệ đã nâng nghi ngời một lúc rồi bắt đầu quay sang chiếu cố cho tam nữ còn lại.

Tiêu Ngọc từ gần 2 năm trước đã tiến nhập Già Nam học viện, so với nguyên tác càng sớm 1 năm, bởi vậy Tiêu Lệ cũng không có nhiều thời gian ở bên cạnh nàng.

Mấy năm trôi qua, Tiêu Ngọc hiện tại đã là một đại mỹ nhân. Bởi vì Tiêu Lệ từ rất sớm đã bắt đầu điều dưỡng, cơ thể nàng trở nên rất tốt, không những đôi chân thon dài mềm mại, vòng eo tinh tế mà cả hai quả cầu thịt trước ngực cũng phát dục vô cùng tốt.

Tiêu Lệ ôm lấy Tiêu Ngọc, để đôi chân dài mượt mà của nàng siết chặt lấy hông mình, rồi từ phía dưới mạnh mẽ trùng kích khiến cho nàng như bay lên mây xanh, hai tay vô thức ôm chặt lấy cổ hán, đón nhận từng đợt tấn công mãnh liệt vào đến tận hoa tâm.

Hai người liên tục thay đổi hơn chục tư thế, Tiêu Lệ mới thỏa mãn phóng ra tinh hoa vào trong cơ thể Tiêu Ngọc, để nàng nằm bên cạnh Nhã Phi rồi quay sang chỗ Tiêu Ngữ và Hồng Diệp đang giúp nhau thỏa mãn.

Từ lúc ở Thiên Long đại lục trở về, Tiêu Lệ cùng với 2 nàng luôn là song phi, lần này cũng không ngoại lệ. Hán 2 tay tóm lấy 2 quả đào tiên căng mọng của Hồng Diệp ra sức nắn bóp, Tiêu Ngữ hiểu ý liền tiến tới ngậm lấy tiểu Tiêu Lệ, dùng cái lưỡi non mềm điều luyện thành thạo vuốt ve nó.

Sau màn dạo đầu ngắn ngủi, Tiêu Lệ liền rút đại long thương ra khỏi môi son của Tiêu Ngữ, rồi ôm lấy nàng mạnh mẽ tiến vào bên trong, ra sức khuấy đảo, chẳng mấy chốc đã đưa nàng lên đỉnh vu sơn.

Cả hai đều đã sớm quen thuộc lẫn nhau, đều biết cách nào để làm đối phương thoải mái nhất, bởi vậy quán quít nhau cực kỳ nồng nhiệt, Hồng Diệp cũng từ phía sau ép hai quả đào tiên của mình vào lưng Tiêu Lệ liên tục cọ sát.

Tiêu Lệ thể công mãnh liệt, khiến Tiêu Ngữ liên tục bật ra những tiếng rên rỉ dâm đãng, chẳng bao lâu đã ồ ạt tiết thân.

Vừa thỏa mãn xong Tiêu Ngữ, Hồng Diệp đã vội vã tóm lấy nhục bông của Tiêu Lệ, hướng nó đến mặt động của nàng nhanh chóng đưa vào bên trong. Hồng Diệp đã sớm ướt đầm, Tiêu Lệ tiến quân cực kỳ dễ dàng, cùng nàng triển miên không dứt, liên tục đưa nàng lên tận mây xanh.

Gió mưa hoan lạc kéo dài đến tận tờ mờ sáng mới lấy kết cục là tứ nữ sức cùng lực kiệt thỏa mãn ôm lấy Tiêu Lệ ngủ thiếp đi, bản thân hán cũng thoải mái nằm ôm bốn vị mỹ nhân như hoa như ngọc chìm vào mộng đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Thôn Mộc Hồ Tiến Hóa

Kể từ khi hệ thống update, tần suất xuất hiện nhiệm vụ đã giảm đáng kể, cả tháng trời mới có một nhiệm vụ mới. Độ khó nhiệm vụ cũng tăng lên đáng kể, bù lại thì phần thưởng nhiệm vụ cũng gấp mấy lần lúc trước.

Thời gian rảnh rỗi, Tiêu Lệ không thể làm gì khác hơn là buồn tẻ tu luyện, tiện thể bồi dưỡng lũ thú cưng của mình.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong đã phục hồi đẳng cấp ngũ giai, chính là ma thú có cấp bậc và huyết mạch mạnh nhất bên cạnh Tiêu Lệ hiện giờ.

Tuyệt Ảnh Chu Lang và Hắc Ma Chu cũng đã tiến hóa lên tam giai, mặc dù không thể hỗ trợ Tiêu Lệ khi chiến đấu thế nhưng mấy bản lĩnh đặc thù của chúng cũng giúp hán ít nhiều.

Đặc biệt là Tuyệt Ảnh Chu Lang sau khi tiến cấp tam giai hình thể lại càng trở nên to lớn uy vũ, đã có thể dùng làm vật cưỡi, cũng rất có khí thế. Chỉ có tiểu Thôn Mộc Hồ là vẫn còn kẹt ở nhất giai.

Hiện tại Lily (tên Thôn Mộc Hồ) ngoài có thể trở thành sủng vật cho các nàng trên đũa thì không có tác dụng gì khác, hơn nữa theo giám định hệ thống thì huyết mạch của nó còn kém Tuyệt Ảnh Chu Lang một bậc, nếu không thể tiến hóa thì cũng không thể đáp ứng nhiệm vụ Lục Đạo Luân Hồi được.

Nghĩ nghĩ một chút, trong số phần thưởng nhiệm vụ lần trước có 1 viên Tây Nguyên Đan và 1 phần tinh huyết ma thú viễn cổ. Thứ này đều là vật chuyên dùng để cải tạo huyết mạch cho ma thú, có lẽ nên sử dụng cho tiểu Thôn Mộc Hồ.

Mặc dù tinh huyết được giám định là của Viễn Cổ Tam Vỹ Hồ, đối với Thôn Mộc Hồ cũng không quá thích hợp. Bất quá Tiêu Lệ cũng không còn lựa chọn nào khác. Dù sao hồ và hồ ly cũng cùng một họ, có lẽ miễn cưỡng vẫn có chút hiệu quả đi.

.....

Trong một sơn động bí mật ở trong hậu sơn của Tiêu gia, Tiêu Lệ cùng Tiêu Ngọc, Tiêu Ngữ, Hồng Diệp, Nhã Phi còn có Tiêu Viêm và Huân Nhi đang đứng xung quanh một con tiểu hồ ly nằm co ro trên mặt đất.

Nó chính là Lily vừa mới ăn xong Tây Nguyên Đan và Tinh Huyết Tam Vỹ Hồ, hiện giờ đang hấp thụ được lực cũng như là dung hợp tinh huyết.

Vốn là Tiêu Lệ định để cho nó lần lượt sử dụng từng cái, ai biết Linh Nhi đột nhiên kiến nghị hẳn nên cho nó đồng thời ăn. Xưa nay Linh Nhi chưa bao giờ có vấn đề sai lầm, Tiêu Lệ vì thế cũng không chút nghi ngờ.

Sơn động này vốn là nơi Tiêu Viêm học tập luyện được thuật, hiện giờ để cho tiểu Thôn Mộc Hồ làm chỗ tiến hóa cũng khá thích hợp.

Bất quá ban đầu Tiêu Lệ chỉ định một mình đến đây, ai biết Tiêu Viêm lại nói cho Huân Nhi. Thế là cô bé đó lại kéo thêm mấy vị tỷ tỷ cùng đến xem náo nhiệt, dù sao bình thường các nàng vẫn là rất yêu thích tiểu Lily ngoan ngoãn đáng yêu, cũng không muốn nó gặp bất trắc.

Quá trình cải tạo huyết mạch diễn ra vô cùng thuận lợi, tiểu Lily mặc dù chỉ là ấu thú nhưng ý chí vô cùng kiên định.

Sau gần 3 giờ dần vật thống khổ rốt cuộc nó cũng thành công lột xác, tiến hóa trở thành một con tiểu Tam Vỹ Hồ rất xinh xắn, so với Thôn Mộc Hồ lúc trước còn dễ thương hơn mấy phần khiến chúng nữ đều ríu ra ríu rít muốn bế.

Nếu không phải Tiêu Lệ nhanh chóng cản lại, có khi nó đã phải ngộp thở trong một rừng đào tiên.

Hoàn thành tiến hóa cho tiểu Lily, Tiêu Lệ liền thư thái dẫn theo chúng nữ đi xung quanh Ô Thần Thành dạo chơi.

Phải nói là đám nữ nhân cứ như trời sinh có thiên phú mua sắm, có thể đi cả ngày mà không biết mệt, hứng thú bùng bùng lôi kéo Tiêu Lệ mua hết thứ này đến thứ kia.

Còn vài tháng nữa mới tới thời gian Giả Nam học viện chiêu sinh, Tiêu Lệ hiếm có khoảng thời gian rảnh rỗi liền quyết định tạm trú tại gia tộc, tranh thủ bồi tiếp mấy nữ nhân của mình. Cũng tiện thể thăm dò về tên gián điệp của Hồn Điện ẩn thân bên trong Tiêu gia.

.....

Thời gian yên bình luôn rất ngắn ngủi, thoáng đãng đã trôi qua gần nửa năm. Khoảng thời gian này, trong hệ thống xuất hiện thêm không ít nhiệm vụ mới.

Liếc sơ bảng nhiệm vụ, hiện giờ danh sách nhiệm vụ của hắn có tổng cộng 9 cái bao gồm 1 cái nhiệm vụ chủ tuyến, 2 cái nhiệm vụ ẩn và 6 cái treo thưởng. Bất quá Tiêu Lệ vẫn còn đang lười chưa muốn làm vội.

Nhiệm vụ chủ tuyến: Chân Mệnh Vương Giả

Yêu cầu: Đột phá Đấu Vương và đánh bại Tử Tinh Dục Sư Vương.

Ban thưởng: Vật Phẩm Tự Chọn (lv6) + Đồng Giáp Ma Vệ (lv6) + 1 tỷ exp.

...

Nhiệm vụ ẩn: Lục Đạo Luân Hồi.

Yêu cầu: thu phục được 6 loài ma thú thuộc 3 chủng tộc thiên địch.

Ban thưởng: mở ra Ma Thú Cốc + Lục Đạo Luân Bàn (lv?) +? Exp

...

Nhiệm vụ ẩn: Thanh Trùng Sâu Mọt

Yêu cầu: tiêu diệt gián điệp của Hồn Điện ẩn bên trong Tiêu Gia.

Ban thưởng: Lôi Thần Thịnh Nộ (lv6) + Thủy Ngục Châu (lv6) + 1 tỷ exp.

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Xích Vỹ Ngư

Yêu cầu: tiêu diệt tứ giai Xích Vỹ Ngư và thu được 100 cái Xích Vỹ.

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv4, 20 triệu exp, 20 vạn đơn trị.

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Tuyết Tinh Thảo

Yêu cầu: thu thập 30 cây tứ giai Tuyết Tinh Thảo.

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv4, 30 triệu exp, 30 vạn đơn trị.

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Hắc Vũ Ô Nha

Yêu cầu: tiêu diệt 10 con tứ giai Hắc Vũ Ô Nha.

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv4, 50 triệu exp, 50 vạn đơn trị.

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Tử Kim Thạch

Yêu cầu: thu thập 5 khối tứ phẩm Tử Kim Thạch.

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv4, 50 triệu exp, 50 vạn đơn trị.

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Ma Vân Báo

Yêu cầu: đánh bại 1 con ngũ giai Ma Vân Báo.

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv5, 100 triệu exp, 100 vạn đơn trị.

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Diệp Vũ Lan

Yêu cầu: hái được 1 đóa ngũ giai Diệp Vũ Lan.

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv5, 100 triệu exp, 100 vạn đơn trị.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Tuyết Ny

Sau khi thu được Nhã Phi, Tiêu Lệ cũng đã đột phá bát tinh Đấu Linh.

Như hần dự đoán, kinh nghiệm để đột phá cửu tinh là 80 triệu. Vậy thì theo như trước đó, để đột phá lên Đấu Vương hần phải kiếm được tới 1 tỷ exp.

Hiện giờ trong danh sách nhiệm vụ cũng có 2 cái thu được từng đấy exp, thế nhưng yêu cầu hoàn thành thì... chẳng khác nào đánh đố hần.

Không nói nhiệm vụ chủ tuyến bản thân yêu cầu chính là đột phá Đấu Vương, cái nhiệm vụ ản cũng cực kỳ khó nhằn.

Dựa vào chút thông tin ít ỏi mà hệ thống cung cấp thì kẻ địch thế nhưng là Đấu Hoàng, dù có tìm ra được thì với thực lực hiện nay của Tiêu Lệ cũng không có 1 tỷ cơ hội nào.

Mấy nhiệm vụ treo thưởng exp cũng không ít, có điều còn kém xa mức cần thiết để đột phá Đấu Vương.

Tạm gác lại vấn đề đau đầu này, ngày mai chính là ngày Giã Nam học viện chiêu sinh, Nhược Lâm đạo sư của Tiêu Ngọc sẽ đến Ô Thần Thành phụ trách tuyển chọn.

Vị mỹ nữ đạo sư này Tiêu Lệ đã nghe Tiêu Ngọc nhắc đến không biết bao nhiêu lần, bởi vậy hắn quyết định trước tiên tham gia trò náo nhiệt này, nhân tiện ngắm mỹ nhân rồi sau đó sẽ bắt đầu đi làm mớ nhiệm vụ còn tồn đọng.

.....

Ngày hôm nay Ô Thần Thành vô cùng náo nhiệt, bởi vì có xuất hiện của đoàn người Già Nam học viện chiêu nạp học sinh, hầu như mọi người trong thành đều bàn tán về chủ đề này.

Đối với những người này, có thể được Già Nam học viện chọn trúng chính là một cơ hội quý hơn vàng để đổi đời, vì vậy có rất nhiều người mặc dù điều kiện không đủ vẫn cố tình trà trộn để thử vận may.

Giống như nguyên tác Tiêu Viêm, Tiêu Huân Nhi, Tiêu Ninh, Tiêu Mị cũng đến tham dự tuyển sinh, tất nhiên là được Tiêu Ngọc dắt đi cửa sau.

Vốn là Tiêu Viêm muốn theo Tiêu Lệ vào Ma Thú Sơn Mạch rèn luyện. Bất quá Dược Lão nhất quyết bảo hắn đi Già Nam học viện tìm cơ hội thu được Văn Lạc Tâm Viêm, Tiêu Lệ cũng không muốn phá vỡ cốt truyện tất nhiên vô cùng đồng ý. Bởi vậy Tiêu Viêm không còn cách nào khác là theo Tiêu Ngọc đến chỗ ghi danh chiêu sinh.

Tiêu Ngọc so với nguyên tác mạnh hơn không ít. Điều này là bởi vì nàng từ sớm đã trở thành nữ nhân của Tiêu Lệ, được hắn trợ giúp và bồi dưỡng.

Hiện giờ Tiêu Ngọc đã là bát tinh Đấu Giả, là học trò cưng được yêu quý nhất của Nhược Lâm đạo sư, Bởi vậy, nàng rất dễ dàng mang mọi người tiến vào nơi tập trung của Già Nam học viện.

Tiêu Lệ tất nhiên cũng đi cùng Tiêu Ngọc, từ khi tu luyện Thanh Long Tổ Tâm Kinh, khuôn mặt hắn hầu như không hề già đi, hiện giờ đã 21 tuổi rồi nhưng vẫn không khác mấy so với lúc 17 tuổi..

Nhóm người vào tới giữa sân, một cái lều lớn màu xanh biếc được dựng tại một khoảng đất trống hiện ra trong tầm mắt.

Bên trong lều có không ít người tấp nập đi lại, thỉnh thoảng lại có mấy nam nữ thiếu niên vượt qua kiểm tra, vẻ mặt hưng phấn tiến vào bên trong sân.

_ Ngọc nhi!!!

Vừa mới tiến đến gần lều trung tâm, tiếng cười của một nữ tử truyền vào tai mấy người Tiêu Lệ. Một bóng dáng áo đỏ rất nhanh đi tới, cuối cùng cười hi hi ôm lấy Tiêu Ngọc, đôi tay không thành thật mò lên đôi thính nữ phong của nàng sờ soạng một phen.

_ Để bốn tiểu thư sờ xem xem, dạo này có béo lên hay không?

_ Dâm nữ, cút ngay!

Khẽ cười đem nữ tử trong lòng đẩy ra, Tiêu Ngọc xoay người đối với Tiêu Lệ mấy người giới thiệu.

_ Đây là tỷ muội tốt của ta tại Già Nam học viện, tên gọi Tuyết Ny, thực lực là tứ tinh Đấu Giả.

Nghe vậy, Tiêu Lệ mấy người liền đem ánh mắt hướng đến vị nữ tử này.

Tuyết Ny hôm nay mặc một thân quần áo đỏ, khuôn mặt tươi cười rạng rỡ, mái tóc nâu dài tùy ý kết thành một cái đuôi ngựa. Trước ngực nàng là một đôi gò bồng đảo cực kỳ đầy đặn, so với Hồng Điệp còn lớn hơn một vòng.

Trong số nữ nhân của Tiêu Lệ, chỉ có Tiêu Đồng Đồng và Chung Linh là so sánh được.

Bộ ngực gọi cảm phối hợp cùng với vòng eo mảnh khảnh, mỡ mướt mà vểnh cao. Mặc dù dung mạo của nàng so với Tiêu Ngọc còn kém hơn một chút. Bất quá đáng người bốc lửa đến cực điểm của Tuyết Ny vẫn khiến cho không ít nam nhân cảm thấy thèm thuồng. Ánh mắt của hầu hết nam nhân ở trong sân đều như có như không, mờ mịt dừng trên ngực của nàng.

_ Bọn họ đều là tộc nhân của ta, đây là Huân Nhi, hihi, xinh đẹp không? Bất quá người không được có ý đồ xấu với nàng, người ta sẽ không có hứng thú với người đâu! Còn nha đầu này là Tiêu My, cũng rất xinh đẹp phải không? Tên đứng bên cạnh Tiêu My là Tiêu Ninh, đệ đệ của ta, còn tên đứng bên cạnh Huân Nhi gọi là Tiêu Viêm..

Tiêu Ngọc thân mật lôi kéo Tuyết Ny bắt đầu giới thiệu từng người, nhìn vẻ mặt của nàng, tất nhiên là hai người họ có quan hệ vô cùng tốt.

_ Vậy còn vị đệ đệ đẹp trai này?

Tuyết Ny lúc này mới chú ý đến Tiêu Lệ. Nàng mặc dù là bách hợp, bình thường không hề có hứng thú với nam nhân. Bất quá hiện tại Tiêu Lệ mị lực quá cao, chút mê trai còn sót lại ẩn sâu trong lòng nàng hôm nay rốt cuộc bị đào ra...

_ Không phải đệ đệ, huynh ấy... huynh ấy là...

Tiêu Ngọc ngượng ngùng ấp úng nói.

_ Ta là phu quân tương lai của Ngọc nhi, gọi là Tiêu Lệ. Tiểu mỹ nhân, nếu nàng muốn về thăm Ngọc nhi nhà ta, hay là theo ta luôn đi...

Còn không đợi Tiêu Ngọc nói hết lời, Tiêu Lệ đã tiến lên ôm eo nàng kéo vào lòng mình thể hiện chủ quyền, thậm chí còn chủ động tán tỉnh mỹ nữ ngực bự này, dù sao hiện tại hắn đã có không ít nữ nhân, cũng không ngại thêm một người.

_ A... a... Ngọc nhi, người không ghen sao?

Tuyết Ny đỏ mặt ấp úng nói, nàng còn là lần đầu tiên thấy nam tử trong lòng ôm mỹ nhân lại còn dám đi tán tỉnh người khác như vậy, bất quá... nàng hình như cũng không phản cảm chuyện này nha...

_ Sao phải ghen chứ! Người là tỷ muội tốt của ta mà. Ta còn định bảo Tiêu Lệ ca ca thu người luôn đây. Dù sao hắn hào sảng như vậy, sớm muộn ta cũng sẽ có thêm không ít tỷ muội, tiện nghi người khác còn không bằng tiện nghi tỷ muội tốt của mình...

Tiêu Ngọc ôm chặt cánh tay Tiêu Lệ, đối với hắn trắng hoa đã thành thói quen, hướng về Tuyết Ny cười đùa nói.

_ Thật không? Người cũng đừng trêu chọc ta nha?

Tuyết Ny nửa đùa nửa thật nói.

Tiêu Lệ thấy hai nàng vô cùng hưng phấn đùa giỡn thành một đoàn, hoàn toàn không quan tâm đến mọi người xung quanh thì khẽ tăng hắng một tiếng.

Rồi không để mọi người kịp phản ứng, hắn liền nhanh như chớp dùng cánh tay còn lại ôm luôn Tuyết Ny kéo vào lòng mình, tiện thể ở trên mông mỡ của nàng len lén bóp một cái, cao giọng nói.

_ Được rồi, được rồi! Đùa giỡn đủ rồi, vào trong thôi!

Nói rồi bất chấp ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Tiêu Lệ trái ôm phải ấp hai đại mỹ nữ tiếng vào bên trong lều lớn.

Tiêu Ngọc sớm đã nói với hắn về Tuyết Ny, cũng vô cùng tán thành hắn thu luôn nàng. Mà Tuyết Ny thì có vẻ cũng đã say nắng hắn, dù là trước mặt mọi người vẫn không hề phản đối Tiêu Lệ động tay động chân trên người mình. Bởi vậy Tiêu Lệ không còn cách nào khác hơn là đành vui vẻ chấp nhận...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Một Đám Sắc Nữ

Nhóm người tiến đến gần lều lớn trung tâm thì thấy hơn mười tên nam nữ đang nhàn nhã ngồi quây tròn bên trong tán gẫu với nhau.

Xem bọn họ thần sắc thoải mái như vậy, chắc hẳn cũng giống như Tuyết Ny, đều là đệ tử của Già Nam học viện.

Phía bên ngoài lều lớn, có hơn hai mươi tên nam nữ trẻ tuổi lại phải ngồi trên mặt đất, chịu đựng ánh nắng chói chang từ mặt trời tỏa ra.

Mặc dù nhiệt độ cao khiến cho khuôn mặt mồ hôi chảy ròng ròng bất quá thần sắc bọn họ vẫn tràn ngập câu nệ, nhìn đáng vẻ có lẽ là tân sinh vừa mới thông qua khảo nghiệm.

Trong lều lớn, mấy nữ sinh đang tán dóc, đột nhiên ngẩng đầu nhìn thấy đám người Tiêu Ngọc chậm rãi đi tới, khuôn mặt liền hiện lên vẻ kinh hãi.

Một đám nữ nhân cười hi hi bước đến vây lấy Tiêu Ngọc. Bất quá khi thấy nàng đang ôm chặt cánh tay một nam nhân, mà cái tên nam nhân đó một tay khác còn đang ôm eo Tuyết Ny, ai nấy miệng há to đến mức có thể nhét một quả trứng gà vào bên trong....

_ Đây là ai nha? Đẹp trai quá đi! Ngọc nhi, người không định giới thiệu với bọn ta một chút sao?

Đám nữ sinh nhìn thấy Tiêu Lệ ai nấy đều hiện lên vẻ mê trai, hai mắt long lanh lời kéo Tiêu Ngọc hưng phấn hỏi, có mấy nàng còn len lén nháy mắt với Tiêu Lệ.

_ Ta là Tiêu Lệ, phu quân tương lai của Ngọc nhi, các nàng là bằng hữu của nàng ấy à?

Tiêu Lệ buông Tiêu Ngọc và Tuyết Ny ra, đối với chúng nữ si mê hoàn toàn không có chút phản ứng. Không phải là bọn họ không xinh đẹp mà là so với tiêu chuẩn của hắn còn kém không ít.

Tiêu Lệ hiện giờ hậu cung đông đảo, bởi vậy cũng không cần thiết tùy tiện thu thêm nữ nhân. Trừ phi là người đó có điểm gì đặc biệt khiến hắn hứng thú.

_ Um... chúng ta là bạn tốt! Nói vậy huynh chính là Tiêu Lệ ca ca mà Ngọc nhi hay nhắc tới rồi. Huynh không biết đâu, Ngọc nhi ở học viện chúng ta nhân duyên vô cùng tốt, người theo đuổi rất nhiều. Thế nhưng nàng suốt ngày trong miệng chỉ có Tiêu Lệ ca ca của nàng thôi. Bất quá... huynh anh tuấn như vậy, Ngọc nhi chết mê chết mệt cũng đúng...

Mấy thiếu nữ vui vẻ đem Tiêu Ngọc vây lại, ríu ra ríu rít cười đùa không ngớt nói. Nhìn thần sắc kinh hi của các nàng, có thể thấy Tiêu Ngọc ở Già Nam học viện quan hệ với mọi người quả thực vô cùng tốt.

_ Vậy sao, vậy thì phải cảm ơn các nàng đã chăm sóc cho Ngọc nhi rồi!

Tiêu Lệ cười cười nói.

_ Ngọc nhi, hai tháng không gặp, ngươi đầy đặn lên thật nhiều nha! Nên thành thật một chút, có phải hay không được vị soái ca này... Hmm..?

Một thiếu nữ khuôn mặt tú lệ, bàn tay len lén sờ tới sờ hai quả đào tiên trước ngực Tiêu Ngọc, sau đó bóp mạnh một cái trêu chọc hỏi.

Đứng bên cạnh, Tiêu Lệ bất đắc dĩ khẽ thở dài, bằng hữu của Ngọc nhi như thế nào đều là sắc nữ vậy...

_ Biển, dâm nữ! Mau dừng lại cho ta.

Khuôn mặt tươi cười có chút ửng đỏ, Tiêu Ngọc vội vàng đem nữ tử trong lòng đẩy ra. Nhìn thấy nàng ta lại chuẩn bị tiến lên, Tiêu Ngọc vội vã lùi về phía sau lưng Tiêu Lệ trốn tránh.

Mọi người cùng nhau cười nói vui vẻ, Tiêu Ngọc cũng nhân đó giới thiệu những người còn lại.

Chúng sắc nữ nhìn thấy hai tiểu mỹ nhân xinh đẹp Tiêu Huân Nhi và Tiêu Mị thì lại một lần nữa xúm lại trêu chọc khiến hai nàng mặt đỏ tới tận mang tai. Về phần hai tên nam nhân Tiêu Ninh, Tiêu Viêm thì mặc nhiên bị bọn họ bỏ qua, chỉ có thể âm thầm cười khổ.

_ Ngọc nhi... đã lâu không gặp a!

Giữa lúc mọi người còn đang trò chuyện hăng say, thanh âm một nam tử đột ngột vang lên.

Nghe thanh âm này, mọi người khẽ quay đầu lại liền thấy một thanh niên một quần áo trắng muốt, khuôn mặt tươi cười đang từ từ tiến vào.

Thanh niên này bộ dáng rất tuấn tú, là nam đệ tử có thực lực cực mạnh trong đội ngũ chiêu sinh lần này, tu vi đã đạt tới thất tinh Đấu Giả. Không ít nữ sinh trong đội đối với vị học trưởng thực lực mạnh mẽ lại anh tuấn ôn hòa này đều đem lòng hảo cảm.

_ Lâm Nam, đã lâu không gặp! Còn nữa, đừng gọi ta là Ngọc nhi, ta với ngươi cũng không có thân quen như vậy!

Tiêu Ngọc vẻ mặt bình thản, khẽ xoay người lại. Tay ngọc của nàng vẫn khoát lấy tay Tiêu Lệ, đối với người thanh niên vừa tiến vào hờ hững nói.

Tên này là một trong những kẻ theo đuổi nàng dai dẳng nhất ở Già Nam học viện.

_ Ha ha... mấy người này là nàng mang đến sao?

Gật gật đầu tươi cười, thanh niên được xưng là Lâm Nam chậm rãi tiến đến mỉm cười hỏi. Ánh mắt hần đường như tùy ý nhìn về phía cánh tay hai người, trong khóe mắt mờ mịt hiện lên hàn ý cùng lửa giận.

_ Um.. Ta dẫn bọn họ lại đây trắc nghiệm!

Tùy ý gật gật đầu, Tiêu Ngọc lại một lần nữa đem Tiêu Lệ, Tiêu Viêm, Tiêu Huân Nhi, Tiêu Ninh, Tiêu Mị mấy người qua loa giới thiệu, khẽ cười xã giao nói.

_ Như vậy a... Vừa đúng lúc, Nhược Lâm đạo sư vừa cấp cho ta một khối trắc nghiệm thủy tinh, để bọn họ thử đi! Trắc nghiệm thủy tinh này hoàn toàn giống với trắc nghiệm thủy tinh bên trong thông đạo, nếu không muốn lấy của ta thử thì phải đợi một lát nữa mới được.

Cười gật gật đầu, Lâm Nam từ trong ngực móc ra một quả cầu thủy tinh màu đỏ to bằng một nắm tay, giơ giơ lên cười nói.

Nghe vậy Tiêu Ngọc thoáng chần chờ một lúc mới hơi gật đầu, quay lại đối với đám người Tiêu Viêm ôn nhu giải thích.

_ Trắc nghiệm thủy tinh này rất đơn giản. Chỉ cần thực lực của ngươi đạt tới bát đoạn đấu khí, nó sẽ tự động tỏa sáng. Như vậy, các ngươi sẽ thông qua kiểm tra, các ngươi cứ tùy ý thử đi..

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Nhược Lâm Đạo Sư

Mỉm cười gật đầu, Huân Nhi cùng Tiêu My, Tiêu Trữ ba người tiến lên, bàn tay đặt tại thủy tinh cầu. Dừng lại chốc lát, đợi đến khi thủy tinh cầu sáng lên, bọn họ mới rút tay trở về.

Sau khi ba người lần lượt thành công, Tiêu Viêm cũng tùy ý tiến lên sờ sờ, đồng dạng cũng thu được hiệu quả như vậy. Nhìn bọn họ đều thông qua trắc thí, Tiêu Ngọc thần nhiên nói.

_ Yên tâm đi, nếu như không có thông qua trắc nghiệm, ta cũng không tự ý dẫn bọn họ đến đây.

_ Ha ha.. không phải là ta không tin tưởng nàng, chỉ có điều đây là quy củ... Còn vị đệ đệ này sao lại không trắc thí?

Hướng về phía Tiêu Ngọc tỏ ý xin lỗi cười cười, Lâm Nam giả vờ khó hiểu hướng về phía Tiêu Lệ tùy ý hỏi.

_ Ta à... ta đã vượt qua 20 tuổi rồi... ngươi phải gọi ta là ca ca chứ không phải đệ đệ. Ta chỉ đến xem nào nhiệt thôi..

Khẽ nhếch môi cười, Tiêu Lệ tùy ý đáp lại.

Hắn không chút nghi ngờ mị lực của Tiêu Ngọc. Được chính mình khổ tâm bồi dưỡng, năng so với Huân Nhi cũng không kém bao nhiêu, làm kẻ trông cây si cũng là cực kỳ bình thường.

Đối với mấy con ruồi phiền phức này, Tiêu Lệ hẳn... chưa từng bận tâm.

_ Ô.... vậy à? Ngươi là tộc nhân của Ngọc nhi, vì sao lần trước chúng ta tuyển chọn không thấy mặt ngươi a?

Lâm Nam bắt chết không tha hỏi, sâu trong đáy mắt hiện lên chút ghen tuông không dễ phát giác.

_ À... ta có chút việc bận. Hơn nữa, Già Nam học viện... cũng không chắc có khả năng dạy dỗ ta a...

Tiêu Lệ làm sao không biết ẩn ý trong lời nói của Lâm Nam, bất quá hắn không chú ý lắm. Đối với mấy con ruồi vo ve phiền phức này, nếu hắn không vui, tùy ý bóp chết là được rồi..

_ Ngươi nói cái gì, Già Nam học viện không đủ tư cách dạy ngươi à... Ha ha ha... Mấy kẻ kiêu căng ngạo mạn ta gặp nhiều rồi thế nhưng khoác lác đến như ngươi thì mới là lần đầu gặp a... Để ta xem ngươi có bản lĩnh gì...

Vừa nói dứt lời Lâm Nam bỗng nhiên tập kích Tiêu Lệ.

Hắn vốn đã cực kỳ khó chịu khi thấy Tiêu Ngọc tay trong tay cùng Tiêu Lệ vô cùng thân mật. Bây giờ lại bị Tiêu Lệ khinh thường, máu nóng dồn lên não. Hắn cũng bất chấp hình tượng học trưởng phóng khoáng đã dày công xây dựng trong lòng mấy nữ sinh, một đòn toàn lực ý đồ phế bỏ Tiêu Lệ.

Bất quá, lấy thực lực thất tinh Đấu Giả của hắn, dù Tiêu Lệ có đứng im không động đậy, hắn cũng đừng mơ làm Tiêu Lệ có trầy xước tí nào.

Tiêu Lệ thấy Lâm Nam tấn công thì vô cùng bất ngờ. Có điều, hắn chỉ khẽ cười..

Tiêu Lệ hơi hốt vẩy tay một cái, Lâm Nam đã như điều đứt dây bay ngược ra sau, đập mạnh vào vách tường không rõ sống chết...

Những người xung quanh thấy cảnh đó thì hai mắt tròn xoe, không dám tin vào một màn trước mắt. Lâm Nam có thực lực thất tinh Đấu Giả vậy mà bị người phát tay liền bại. Tên tinh nhân của Tiêu Ngọc này thực lực cũng quá khủng bố rồi...

_ Woahh... Tiêu Lệ ca ca thật là lợi hại nha... không những đẹp trai mà thực lực cũng mạnh như vậy... Ngọc nhi, nếu không ngươi nhường lại cho bọn ta đi... hoặc là chia sẻ với bọn ta cũng được...

Mấy thiếu nữ nhìn Tiêu Ngọc hâm mộ nói.

_ Biến, dân nữ, đừng có mơ!!!

Tiêu Ngọc giả vờ giận nói khiến mấy thiếu nữ lại bật cười khúc khích.

_ Bộp bộp bộp, tân sinh năm nay thật thú vị, lần này hình như ta nhất được bảo bối rồi!

Giữa lúc mọi người còn đang ngạc nhiên, một thanh âm nữ nhân đột ngột vang lên, ôn nhu đến mức làm lòng người say đắm. Giọng nói thanh thoát quanh quần đầu đây khiến cho Tiêu Lệ vốn định lực rất cao cũng có đôi chút thất thần.

Sau một lát, hắn mới dời mắt về phía lều vải bên cạnh.

Trước cửa lều vải, chỉ thấy một nữ nhân một nữ nhân quần áo xanh biếc đang đứng đó mỉm cười.

Nữ nhân khuôn mặt xinh đẹp, nụ cười rạng rỡ động lòng người. Sóng mắt lưu chuyển, ánh mắt nhu hòa nhìn về phía mọi người tựa như làn nước nhẹ nhàng chảy qua, làm cho người ta không nhận được phải mê mẩn theo.

Nữ nhân nhìn qua tuổi có lẽ chỉ lớn hơn đám người Tiêu Ngọc một ít nhưng dáng người đầy đặn của nàng lại tỏa ra một phong vận thành thực mê người theo năm tháng. Loại phong tình vạn chủng này... không phải những thiếu nữ ngây thơ như Tiêu Ngọc có thể so bì...

Tiêu Lệ đảo mắt quét một vòng trên người nàng.

Mặc dù dung mạo của Nhược Lâm nếu so sánh với Huân Nhi hay Tiêu Ngọc thì vẫn kém hơn một chút. Bất quá khí chất ôn nhu không một chút giả tạo của nàng khiến Tiêu Lệ trong lòng cảm thấy tràn ngập rung động.

Nữ nhân đối diện, chính là tiêu biểu cho câu nói "nữ nhân như nước", là hiền thê lương mẫu mà hầu hết nam nhân đều mơ ước...

Sau khi Nhược Lâm xuất hiện, Tiêu Lệ có thể phát hiện, phần lớn các nam đệ tử trong lều vài ánh mắt đều như nóng cháy lên, trong lúc nhìn về phía nàng mơ hồ xuất hiện một loại tình cảm khó hiểu.

Thấy tình trạng này, Tiêu Lệ khẽ lắc đầu không biết nói gì. Xem ra bọn họ đối với Nhược Lâm đạo sư có lẽ đã thâm mến từ lâu.

Bất quá điều này cũng không có gì kỳ quái, hầu hết thiếu niên đều thích nữ nhân thành thực mà...

_ Nhược Lâm đạo sư, hi hi, Ngọc nhi nhớ người muốn chết!

Nhìn thấy nữ nhân trước lều vải, Tiêu Ngọc kinh hi kêu lên một tiếng, rồi chạy nhanh về phía nàng. Hai tay dang rộng ôm lấy vòng eo của thon mịn Nhược Lâm rồi dụi đầu vào ngực nàng làm nũng.

_ Ha ha... Ngọc nhi, ngày nghỉ có thoải mái không?

Ôm Tiêu Ngọc trong lòng, Nhược Lâm đạo sư ôn nhu cười hỏi.

_ Cũng không tệ lắm! Hi hi... Đạo sư càng ngày càng ôn nhu như vậy, nếu sau này có nam nhân nào bị đạo sư coi trọng sợ rằng sẽ bị cái ôn nhu này hớp hồn mất nha...

Tiêu Ngọc nhè nhẹ cắn vào vành tai của Nhược Lâm đạo sư, nhẹ giọng trêu tức

_ Người đưa nhỏ này...

Khuôn mặt của Nhược Lâm đạo sư nổi lên chút rạng mây đỏ, bất đắc dĩ lắc đầu cười mắng

_ Những người này là người đưa tới hay sao? Nhìn qua rất không tòi a!

Sùng ái vỗ vỗ đầu Tiêu Ngọc, Nhược Lâm đạo sư mới hướng về phía đám người Tiêu Lệ, Tiêu Viêm khẽ mỉm cười hỏi.

_ Hi hi, đương nhiên là vậy rồi!

Tiêu Ngọc kiêu ngạo ưỡn bộ ngực đầy đặn của mình lên, đối với Nhược Lâm đạo sư khen ngợi vô cùng thích thú hài lòng nói, cũng thuận tiện giới thiệu mọi người lại một lần nữa cho nàng.

Buông Tiêu Ngọc đang như con bạch tuột quần trên người mình ra, Nhược Lâm đạo sư chậm rãi tiến về phía Lâm Nam đang nằm co ro như một con chó chết, tùy ý phân hai tên đệ tử nâng hân dậy rồi dùng thủy thuộc tính đầu khí của mình cẩn thận chữa trị.

Tiêu Lệ ra tay cũng rất có chừng mực, chỉ khiến Lâm Nam chịu đau đón thể xác chứ không bị chút nội thương nào. Bởi vậy chữa trị rất nhanh, hân liền không có việc gì.

_ Được rồi, tất cả mọi người vào trong đi thôi.

Chữa trị xong xuôi, Nhược Lâm đạo sư bảo hai tên đệ tử đó mang Lâm Nam đã khôi phục chút khí sắc vào trong lều nghỉ ngơi. Còn bản thân nàng thì quay trở lại chỗ mấy tân sinh đang khổ sở phơi nắng ôn nhu nói.

Bọn tân sinh nghe vậy đều như được đại xá, ai nấy mừng rỡ theo sau Nhược Lâm đạo sư tiến vào trong lều...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Phía Sau Hậu Sơn

Đoàn người vừa vào trong lều lớn, lập tức có một nữ đệ tử sớm chuẩn bị ghế đệm. Nhược Lâm đạo sư ưu nhã ngồi xuống, đảo mắt một vòng nhìn các tân sinh.

Khẽ gạt đầu, nàng chậm rãi đưa lên bàn tay trắng nõn nà, chiếc nhẫn trên ngón tay út phát ra một tia sáng nhẹ nhàng. Lập tức, một quyển trục da dê màu xanh cùng một chiếc bút trống rỗng xuất hiện trong tay nàng.

Ánh mắt hơi dừng một chút trên người Tiêu Lệ, Nhược Lâm đạo sư biếng nhác chớp chớp đôi lông mi đen nhánh, khẽ cười duyên nói.

_ Các vị đồng học, chúc mừng các người đã thông qua kiểm tra. Hiện tại, các người xem như đã là học sinh của Già Nam học viện. Bất quá, học viện muốn phân loại năng lực của các người, cho nên phiền phức các người lần nữa báo ra thực lực của mình.

_ Tiêu chuẩn cơ bản của Già Nam học viện là cấp F, tương đương với 8 đoạn đầu khí, 9 đoạn là cấp E. Có thực lực nhất tinh Đấu Giả sẽ là cấp D, cứ thế mỗi tăng 1 tinh là 1 cấp. Cao nhất chính là cấp S, thực lực yêu cầu là ngũ tinh Đấu Giả, giới hạn đều là dưới 20 tuổi.

_ Nếu mọi người không còn thắc mắc gì nữa, vậy thì chúng ta bắt đầu thôi! Người đầu tiên, Hắc Nham!

...

Gần 20 người trắc thí phần lớn đều chỉ là dưới Đấu Giả. Trong đó, cũng có một số người là tấn cấp lên Đấu Giả thất bại mà phải tụt xuống bát đoạn đầu khí.

Còn một người nữa là đến phiên của Tiêu Viêm, bất quá cũng là một người mười bảy tuổi, đạt tới nhất tinh Đấu Giả. Theo như tính toán thì hẳn đạt cấp D. Cho dù chỉ như thế cũng đã làm cho Nhược Lâm khá thỏa mãn rồi.

Tên này báo danh xong, rốt cuộc cũng đến lượt Tiêu Viêm, chẳng qua hiện tại hắn đang đứng dựa vào gốc cột, hai mắt lim dim như đang sắp sửa tiến vào giấc nồng.

Huân Nhi đứng bên cạnh thấy Tiêu Viêm ánh mắt mơ màng, không nhận được véo vào hông của hắn một cái thật mạnh, làm cho Tiêu Viêm như bị tát một chậu nước lạnh, hoàn toàn tỉnh táo.

Tiêu Lệ thấy cảnh này thì chỉ biết che miệng cười trộm.

Cô bé Huân Nhi này chẳng hề nhu thuận như trong nguyên tác mà trái lại rất rất hung dữ, Tiêu Viêm từ nhỏ đã bị nàng ta quàn chặt.

Thời điểm Tiêu Viêm còn phong quang chói lọi, trong gia tộc có không ít tiểu mỹ nữ thầm thương trộm nhớ hắn. Bất quá, tất cả bọn họ đều bị Huân Nhi lườm cho chạy sạch.

Tiêu Lệ vốn là lúc trước rất hâm mộ Tiêu Viêm, lừa gạt được tiểu mỹ nhân xinh đẹp như vậy. Thế nhưng hiện tại hắn đã hoàn toàn vứt bỏ ý niệm đó.

Đùa chứ... nếu cưới một tiểu công chúa như vậy, lại còn bị vợ quản nghiêm, hắn làm sao đi trêu hoa ghẹo nguyệt a... làm sao xây dựng hậu cung a... chẳng lẽ chỉ vì một đóa hồng mà hắn phải vứt bỏ cả vườn hoa...

Trong lúc Tiêu Lệ đang vu vơ với những ý niệm đen tối của mình, Tiêu Viêm đã bắt đầu tiến lên báo cáo thực lực cho Nhược Lâm đạo sư.

Tiêu Viêm hiện tại so với nguyên tác còn mạnh hơn một chút, cấp bậc đã đạt đến lục tinh Đấu Giả, vượt qua tiêu chuẩn cấp S, khiến cho khuôn mặt ôn nhu xinh đẹp của Nhược Lâm đạo sư toát lên vẻ kinh ngạc, đôi mắt trong suốt khẽ chớp chớp tràn ngập phong tình.

Ngay sau Tiêu Viêm, đến lượt Huân Nhi cũng bước lên báo cáo.

Lần này thì không có mấy sai biệt. Mặc dù có Tiêu Lệ trợ giúp thế nhưng bản thân nàng huyết mạch đã cực kỳ ưu tú, hắn cũng không có biện pháp nào.

Rốt cuộc hiện tại, Huân Nhi vẫn chỉ là lục tinh Đấu Giả như Tiêu Viêm, có chăng là người sau vừa mới tấn cấp còn người trước thì chỉ thiếu một chút là đột phá thất tinh.

Ô Thân Thành nho nhỏ lại cho ra đến hai vị siêu cấp thiên tài vượt qua cấp S, mà tuổi lại còn rất trẻ. Tiêu Viêm vừa qua 17 tuổi 1 chút, còn Tiêu Huân Nhi thì cũng chỉ mới 16 tuổi.

Nghĩ tới mình sắp thu được hai đứa học trò tiềm lực vô hạn, dù là một người ôn nhu trầm tĩnh như Nhược Lâm đạo sư cũng trở nên kích động không thôi. Bộ ngực căng mọng phập phồng theo từng nhịp thở của nàng khiến cho mấy tên nam đệ tử háo sắc nhìn chằm chằm không chớp mắt, có mấy tên định lực hơi kém đã bắt đầu dưng lều.

Mỹ cảnh như vậy, Tiêu Lệ tất nhiên cũng không bỏ lỡ. Thế nhưng hắn dù sao cũng là người từng trải, cũng không có lộ liễu như mấy tên thiếu niên mới lớn, chỉ âm thầm liếc mắt thưởng thức vóc người hoàn hảo của Nhược Lâm..

Tiêu Lệ rốt cuộc cũng không có bê sừng làm nghề đề dự thi vào Già Nam học viện, hắn còn có vài chuyện quan trọng hơn.

Bất quá, Tiêu Viêm thì vẫn như nguyên tác, sau khi thi xong liền xin nghỉ, khiến cho Nhựợc Lâm đạo sư tức giận không thôi. Thế nhưng sau khi biết chuyện "tam niên chi ước" nàng cũng không còn cách nào khác đành chấp thuận cho hắn nghỉ phép.

Sau khi hoàn thành đợt khảo thí đầu tiên, Tiêu Ngọc liền mời Nhựợc Lâm đạo sư về Tiêu gia nghỉ ngơi. Chuyện này cũng khiến cho 1 tên sắc lang nào đó đứng ngồi không yên, cả ngày đều suy nghĩ kế hoạch làm sao ôm người đẹp về phòng...

Hoàng hôn vừa buông xuống, những tia nắng cuối cùng của ban ngày cũng dần biến mất nhường chỗ cho màn đêm đen ngịt tri. Tiêu Ngọc các nàng sau một ngày vất vả hỗ trợ Nhựợc Lâm đạo sư khảo thí chiêu sinh, ai nấy cơ thể đều không thoải mái.

Tiêu Ngọc thấy vậy liền đề nghị bọn họ đến phía sau hậu sơn cùng nhau tắm rửa, còn lôi kéo cả Nhựợc Lâm đạo sư đi cùng...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Nhìn Trộm

Phía sau hậu sơn có một cái hồ khá lớn, lúc nhỏ Tiêu Ngọc vẫn thường ra đây bơi lội.

Bất quá hiện tại, nơi này đã được Tiêu Lệ cải tạo trở thành một cái hồ nước nóng lộ thiên, đồng thời cũng trở thành cấm địa của Tiêu gia. Ngoại trừ Tiêu Lệ và mấy nữ nhân của hắn không ai được phép tiến vào.

Cũng vì vậy, hắn mới biết được sắp có không ít mỹ nhân chuẩn bị đi tắm rửa.

Tiêu Lệ xưa nay chưa bao giờ tự nhận mình là chính nhân quân tử, thời cơ có một không hai như vậy hắn làm sao bỏ lỡ.

Tiêu Ngọc vừa rời khỏi phòng, Tiêu Lệ đã âm thầm vận dụng Âm Lôi Huyền Bộ theo sát sau nàng, mục đích tất nhiên là... nhìn trộm.

Bên trong hồ nước nóng, chúng nữ sau một ngày mệt mỏi ai nấy đều cực kỳ thả lỏng, vừa tắm rửa vừa đùa giỡn khiến cho Tiêu Lệ nhìn không chớp mắt.

Tuyệt Nỵ vóc người tốt nhất, bộ ngực đầy đặn căng tròn đến mức Tiêu Lệ dám chắc dù nàng nhìn xuống cũng không thấy được chân mình.

Nhựợc Lâm đạo sư cũng không kém bao nhiêu. Mặc dù lúc ở khu tuyển sinh trông đã rất lớn rồi. Thế nhưng mãi cho đến hiện tại, khi nàng cởi áo ra, Tiêu Lệ mới biết đó là một cú lừa, chỉ nhìn sơ qua ngực của Nhựợc Lâm có lẽ cũng phải cỡ D là ít...

Mấy nữ nhân khác đáng người cũng rất tốt, chỗ nên lồi đều lồi, chỗ nên lõm đều lõm. Mặc dù nhan sắc các nàng vẫn kém một ít so với Tiêu Ngọc thế nhưng cũng có thể xem như mỹ nữ, ít nhất cũng sẽ không kém hơn mấy cô người mẫu chân dài ở kiếp trước của hắn.

Nhìn trộm từ xa đã không còn đủ thỏa mãn Tiêu Lệ, hắn âm thầm vận dụng thân pháp từ từ tiến lại gần. Âm Lôi Huyền Bộ của Tiêu Lệ hiện tại đã đạt tới mức lô hỏa thuần thanh, cộng thêm thực lực bát tinh Đấu Linh của hắn, chúng nữ hoàn toàn không hề phát hiện ra có người đang nhìn trộm, vẫn vô tư đùa giỡn như những mỹ nhân ngư nghịch nước.

Đám bạn của Tiêu Ngọc hầu hết đều là sắc nữ, đùa giỡn với nhau cực kỳ lớn mật, khiến cho mấy quả đào tiên của các nàng cứ lắc lư trong làn nước mát, còn khiến cho một người nào đó đang ẩn nấp toàn thân nóng lên, vài bộ phận bắt đầu biểu tình.

_ Ngọc nhi, ta nói vì sao trong học viện các học trường theo đuổi người đều bị ngó lơ, hóa ra là đã sớm có tình lang đẹp trai như vậy.... nhưng mà hắn thực lực như thế nào vậy? Lâm Nam dù sao cũng là thất tinh Đấu Giả, vậy mà bị hắn phát tay liền bất tỉnh...

Một nữ nhân khuôn mặt trái xoan cột tóc đuôi ngựa từ phía sau lên tới, tóm lấy hai ngọn thánh nữ phong của Tiêu Ngọc mạnh mẽ nắm bóp hỏi.

_ Hình như là... thất, bát tinh Đấu Linh gì đó, ta không nhớ rõ lắm.

Tiêu Ngọc như không có việc gì trả lời.

_ Ra là vậy bát tinh Đấu... CÁI Gì??? Người khẳng định là Đấu Linh? Vậy chẳng phải là còn lợi hại hơn Nhựợc Lâm đạo sư à?

Thiếu nữ giật mình hỏi, Nhựợc Lâm năm nay 26 tuổi cũng chỉ mới là ngũ tinh Đại Đấu Sư mà thôi.

_ Ừm!! Hắn từ một năm trước đã là Đấu Linh rồi...

Tiêu Ngọc khẳng định trả lời.

_ Ngọc nhi, chúng ta là tỷ muội tốt mà phải không? Hay là... người bảo Tiêu Lệ ca ca cũng thu chúng ta luôn đi...

Thiếu nữ cười đùa nói, chúng nữ phía sau cũng nhiệt tình hưởng ứng, chỉ có Nhưộc Lâm đạo sư là mặt đỏ lên không nói gì.

Póc!

Một viên đá nhỏ rơi xuống nước tạo lên chút gợn sóng. Chúng nữ đều không hề chú ý chỉ có một người là ngoại lệ.

_ AI!!! Kê nào???

Nhưộc Lâm đạo sư hét lớn. Lấy thực lực của nàng dù không nhận ra sự hiện diện của Tiêu Lệ thế nhưng vẫn cảm nhận được có điều gì đó không đúng quanh đây.

Tiêu Lệ nấp trong bụi cây thâm hô không ổn. Hẳn khi nghe tiểu mỹ nữ kia đưa ra đề nghị như vậy thì cực kỳ bất ngờ nên mới sơ sẩy đá trúng một hòn đá văng xuống hồ. Bất quá... cẩn thận ngẫm lại... ý kiến đó cũng không tồi nha..

Trong khi Tiêu Lệ vẫn còn đang đắm chìm trong những ảo tưởng, một bóng người không biết từ lúc nào đã từ từ tiến về phía hần...

Nhưộc Lâm đạo sư từ trong Nạp Giới trên tay lấy ra cái áo choàng bằng lụa mỏng manh khoác tạm lên ngực thể làm nổi bật lên những đường cong quyến rũ chết người của nàng.

Tiếp đó, nàng lại lấy ra một cây roi màu xanh lục. Đây chính là vũ khí yêu quý của nàng, gọi là Bích Xà Tiên được làm từ gân của ngũ giai mà thú Du Thủy Bích Hoa Xà.

Làm tốt chuẩn bị, Nhưộc Lâm đạo sư bất ngờ vung roi lên công kích về phía một lùm cây gần đó.

Tiêu Lệ còn đang mãi ngẩn ngơ ngắm nhìn cơ thể mỹ diệu hoàn hảo không tỳ vết của Nhưộc Lâm thì bất chợt nhìn thấy nàng công kích, hần không kịp phản ứng liền bị trúng một đòn văng ra khỏi chỗ ẩn nấp.

Rất may là trên người Tiêu Lệ còn mặc một cái Thiên Tầm Bảo Giáp nên mới không bị thương. Thứ này vốn là nội giáp mặc bên trong y phục. Hôn nữa, nó được làm từ tơ của Thiên Tầm mặc vào rất thoải mái. Bởi vậy, Tiêu Lệ rất ít khi cởi ra.

_ Dâm tặc to gan, không biết nơi này là cấm địa của Tiêu gia hay sao, còn định lên vào tìm chết?

Chúng nữ nhìn thấy có kẻ rình trộm không những không sợ hãi, chỉ là nhanh chóng lấy khăn tắm che đi 1 vài bộ vị trọng yếu liền nhanh chóng tiến tới bao vây Tiêu Lệ, Tuyệt Ny càng là cường hãn đứng ra lớn tiếng chất vấn hần.

_ Ahaha hiểu nhầm, hiểu nhầm! Ta thấy ở đâu nhiều mỹ nữ như vậy, sợ có kẻ gian giở trò nên mới âm thầm nấp ở một bên cánh giới, ai ngờ lại bị Nhưộc Lâm đạo sư phát hiện. Hôn nữa... hôn nữa.... cấm địa này cũng không có cấm ta vào mà...

Tiêu Lệ thấy đã bại lộ vẫn không thêm chạy trốn, vội vàng tìm một lý do vụng về chống chế hành vi sắc lang của mình...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Chịu Trách Nhiệm

Tiêu Ngọc trông thấy người nhìn trộm lại là Tiêu Lệ thì khế thở phào, bất quá vẫn là hồn dỗi ngất nhéo hần 1 phen. Mấy thiếu nữ khác thấy thế cũng cười khúc khích trêu đùa phụ họa.

Chỉ có Nhưộc Lâm đạo sư là mặt đỏ bừng bừng, lao nhanh ra khỏi hồ mất dạng, cũng không biết là do ngượng ngùng hay tức giận. Có điều Tiêu Lệ cảm nhận được nàng cũng không hề ghét hần, vậy có lẽ chỉ là nữ nhân xấu hổ đi..

_ Huhu... Tiêu Lệ ca ca, ngươi đã nhìn thấy hết của ta rồi! Sau này, ta làm sao còn tìm phu quân được nữa... Ta không biết đâu! Ngươi phải chịu trách nhiệm a...

Một thiếu nữ đáng người cao gầy, khuôn mặt khá ái, già vờ khóc lóc ní non nói.

_ Đúng đó! Tiêu Lệ ca ca, ngươi phải chịu trách nhiệm cho bọn ta nữa... huhu!

Mấy thiếu nữ khác thấy vậy cũng làm ra dáng vẻ ủy khuất, ý ôi phụ họa. Bất quá trên mặt ai nấy đều ần ần ý cười, Tiêu Lệ dù có ngốc cũng nhận ra là họ nghĩ một đằng nói một nẻo...

Chúng nữ vốn đang vây xung quanh hần, nay biết người đến là Tiêu Lệ thì lại càng trở nên bạo dạn hơn.

Mặc dù ngoài miệng các nàng vẫn không ngừng ai oán Tiêu Lệ, thế nhưng cơ thể lại không chút thành thật, từng bước ép sát vào hắn.

Có một cô nàng thậm chí còn khẽ dùng bộ ngực căng tròn của mình, cách một lớp khăn tắm mỏng manh cò cọ nhẹ vào cánh tay Tiêu Lệ.

Nhìn một đám sắc nữ vây xung quanh mình, Tiêu Lệ chỉ biết lắc đầu cười khổ. Hắn còn không nghĩ hiện tại mị lực của mình cao đến mức như thế, mấy nữ nhân bình thường này hầu như là hoàn toàn không có khả năng kháng cự.

Nếu lúc này hắn không lén lút mà trực tiếp xông vào, có khi các nàng cũng nhiệt tình hưởng ứng. Bất quá... vụng trộm thì vẫn kích thích hơn...

_ Haizz... các nàng muốn ta chịu trách nhiệm như thế nào a... Cũng chỉ là xem xem 1 chút, nào có mất miếng thịt nào...

Khẽ thở dài, Tiêu Lệ giả vờ bất đắc dĩ nhún nhún vai nói.

_ Tiêu Lệ ca ca, người là giả vờ ngực hay là có tình không hiểu vậy... người ta đã biểu đạt rõ ràng như vậy rồi...

Một thiếu nữ khuôn mặt tú lệ, hai bím tóc thả sang hai bên trông rất dễ thương nghe hắn nói vậy liền ép sát bộ ngực mềm mại của mình vào ngực hắn nức nở nói.

Tiêu Lệ nhận ra cô nàng này chính là cô bé lúc sáng đã len lén nắn ngực Tiêu Ngọc trước mặt hắn, hình như tên gọi là A Lệ Nhã.

_ Vậy ta phải chịu trách nhiệm như thế nào đây... hay là... thế này...

Tiêu Lệ cũng không diễn nữa, tay trái nhắm ngay bờ mông mềm mịn của nàng dùng sức vỗ mạnh tạo thành một tiếng "Bốp" thật lớn.

Sau đó, tay của hắn giống như con lính xà lanh lợi, từ từ thám hiểm xuống chốn đào nguyên thần bí, liên tục tiến sâu vào bên trong khiến nàng không nhịn được bắt đầu bật ra tiếng rên rỉ khoái lạc.

Mấy thiếu nữ khác thấy vậy cũng không chịu yếu thế, lần lượt rũ bỏ khăn tắm, dùng cơ thể trắng nõn mê hoặc của mình thay nhau khiêu khích câu dẫn Tiêu Lệ chú ý. Tiêu Ngọc sớm đã cùng các tỷ muội khác hầu hạ Tiêu Lệ, bởi vậy vô cùng hiểu ý nhanh chóng giúp hắn giải khai y phục rồi vô cùng quen thuộc quỳ xuống thêm, hé ra miệng ngọc bắt đầu chăm sóc cho tiểu Tiêu Lệ.

Tiêu Lệ một tay ôm lấy Tuyết Ny chậm rãi thưởng thức bộ ngực đồ sộ lại không kém phần mềm mại của nàng, tay còn lại cực kỳ điều khiển hoạt động ở dưới thân A Lệ Nhã khiến nàng ta liên tục rên rỉ xin tha.

Tiêu Ngọc thì vẫn đang chăm chú không ngừng phun ra nuốt vào đại long thương của Tiêu Lệ khiến hắn vô cùng thoải mái, được một lúc liền phóng xuất tinh hoa vào trong miệng nàng.

Món khai vị đã thưởng thức xong, mọi người bắt đầu bước vào bữa tiệc chính. Tiêu Lệ trước tiên ôm lấy Tuyết Ny, đặt một nụ hôn thật ngọt ngào lên môi nàng, hai tay không ngừng hoạt động tại các vị trí mẫn cảm.

Đến khi nàng bắt đầu rên rỉ, hắn mới cho đại long thương của mình xuất trận, tìm đến một vùng đồng cỏ màu mỡ bắt đầu tiến hành khai khẩn đất hoang.

Thanh Long Ngự Nữ Kinh của Tiêu Lệ hiện tại đã đạt tới cảnh giới viên mãn, mùi hương nam tính từ cơ thể hắn phát ra đối với những nữ nhân tu vi thấp chẳng khác nào xuân dược, khiến các nàng trầm luân trong đó.

Tuyết Ny mặc dù vẫn còn là xử nữ, thế nhưng vẫn cực kỳ nhiệt tình đáp ứng Tiêu Lệ đòi hỏi, hai người hoan lạc từ trên bờ cho đến tận giữa lòng hồ.

Tiêu Lệ hiện tại năng lực rất mạnh, chẳng bao lâu đã khiến Tuyết Ny không còn khả năng tái chiến, nằm trên bờ hồ thở hổn hển. Buông ra mỹ nhân trong ngực, Tiêu Lệ bắt đầu quay sang chiều cổ Tiêu Ngọc.

Cả hai người sớm đã thân mật nhiều năm, bởi vậy vô cùng ăn ý phối hợp, đủ mọi tư thế cực kỳ khiêu khích người nhìn. Tiêu Ngọc ở bên cạnh tình lang thể hiện ra một bộ mặt dams nữ hiếm thấy, đến mức mấy nàng sắc nữ bên cạnh ai nấy mặt đỏ tới mang tai, cũng không biết là ngượng ngùng hay là hưng phấn.

Tiêu Lệ và Tiêu Ngọc cùng nhau phiến vân phúc vũ hơn nửa giờ, hắn mới thỏa mãn để mấy trăm triệu tinh binh của mình chiếm đóng bên trong hoa tâm của nàng rồi tiếp tục quay sang chiều cổ các nữ nhân còn lại.

Lần này theo Nhược Lâm đạo sư có tổng cộng 6 nữ học sinh, không tính Tuyết Ny thì còn lại 5 người, đều trạc 19-20 tuổi.

A Lệ Nhã là 1 thiếu nữ đáng người nhỏ nhắn, khuôn mặt thanh tú cùng hai bím tóc thả bên trông giống như cô bé nhà bên cực kỳ dễ thương.

Một nữ nhân khác đáng người không kém bao nhiêu so với Tuyết Ny, nhất là cặp mông màu mỡ vênh cao, cực kỳ kêu gọi. Nàng gọi là Triệu Oanh Oanh, vốn là một nữ nhân tương đối bảo thủ, bất quá ở lâu ngày với đám sắc nữ này nên bị bọn họ dạy hư.

Mấy nữ nhân còn lại cũng khá xinh đẹp, đáng người có lỗi có lỗm, bất quá so với Tuyết Ny và Triệu Oanh Oanh thì vẫn còn kém không ít.

Tiêu Lệ ai đến đều chào đón, cũng không có nặng bên này nhẹ bên kia, lần lượt đưa từng nàng lên đỉnh vu sơn, điên loạn đảo phượng đến hơn nửa đêm

mới miễn cưỡng chấm dứt, ôm các nàng về phòng mình ngủ một giấc thoải mái đến tận sáng hôm sau...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Xích Vũ Ngư

Trải qua chuyện ở hồ nước nóng, Nhược Lâm đạo sư giống như là muốn trốn tránh Tiêu Lệ, vừa thấy hắn liền tìm cơ lên đi mất, dù là chuyện chủ trì khảo hạch cũng lấy lý do không khỏe trong người mà giao toàn quyền cho Tiêu Ngọc phụ trách.

Bất quá mấy nữ học sinh của nàng thì đều giống như giống như những con sam, suốt ngày oanh oanh yến yến bên cạnh Tiêu Lệ khiến đám nam sinh vô cùng ghen ghét.

Chẳng qua, ở Ô Thần Thành vài ngày, bọn họ cũng biết Tiêu Lệ là Đẩu Linh cường giả, dù có ghen tị cũng không ai dám nói gì.

Tiêu Lệ cũng không có chủ động đi tìm Nhược Lâm đạo sư.

Mặc dù hắn rất có hảo cảm với nàng, lại thêm bọn Tiêu Ngọc, Tuyết Ny liên tục giật dây. Thế nhưng nàng đã muốn trốn tránh hắn, Tiêu Lệ cũng không cố gắng miễn cưỡng.

Lại kéo dài ở Ô Thần Thành thêm vài ngày, bởi tiếp mấy nữ nhân mới thu nạp, cho đến khi Già Nam học viện hoàn tất đợt chiêu sinh ở Ô Thần Thành lần này, Tiêu Lệ mới lưu luyến để các nàng theo Nhược Lâm đạo sư quay trở về Già Nam học viện.

Bản thân hắn thì mang theo Tiêu Ngữ, Hồng Diệp và mấy hộ vệ quay trở về Lôi Xà Trại.

Tiêu Viêm đã sớm một bước lên đường đi Thanh Sơn Trấn.

Vốn là Tiêu Lệ còn muốn mang hắn theo cùng lịch lãm rèn luyện. Bất quá, Dược Lão lại yêu cầu Tiêu Viêm phải tự đi một mình, hắn không còn cách nào khác hơn là phải đồng ý.

Vừa trở lại Lôi Xà Trại, Tiêu Lệ đã nghe bọn thủ hạ xì xào bàn tán về chuyện âm ỷ giữa một tên thiếu niên và Lang Đầu dong binh đoàn.

Đúng như Linh Nhi đã nói, quỹ tích thời gian là rất khó thay đổi. Hiện tại mặc dù không có sự ảnh hưởng của Tiểu Y Tiên, thế nhưng Mục Lực và Tiêu Viêm vẫn xảy ra mâu thuẫn.

Mục Lực hung hăng càn quấy đã quen, định cướp đoạt một cái kho báu mà Tiêu Viêm vô tình phát hiện. Bản thân Tiêu Viêm cũng không phải quả hồng mềm, hung hãn phản kích giết chết mấy tên thủ hạ của Mục Lực, mang theo kho báu bỏ chạy.

Hơn nữa, trong quá trình lẩn trốn, Tiêu viêm còn không ngừng đặt bẫy giết đi không ít người của Lang Thủ dong binh đoàn. Ân oán của hai bên cũng vì thế mà ngày càng chồng chất.

Hiện tại, Tiêu Viêm nghe nói đã trốn vào sâu bên trong Ma Thú Sơn Mạch.

Đối với chuyện này, Tiêu Lệ hoàn toàn không bận tâm.

Tiêu Viêm hiện tại so với nguyên tác còn mạnh hơn vài lần. Hơn nữa, có Dược Lão bên cạnh hắn cũng không chết được. Mấy tên nhãi nhép có mắt không trông này cứ để cho hắn làm đá kê chân là được rồi.

Lôi Xà Trại hiện giờ đã sớm không còn theo kịp bước chân Tiêu Lệ. Hắn cũng không dự định tiếp tục phát triển nó mà giao cho Đình Bộ Lâm tiếp quản chức trại chủ, Trần Nguyên Mạnh và Nguyễn Vũ làm phó trại chủ.

Bản thân Tiêu Lệ thì mang theo Tiêu Ngữ, Hồng Diệp cùng với Tiểu Y Tiên, Lý Nhược Lan, Tô Thanh Thanh các nàng tiến vào sâu trong vùng Đông bộ Ma Thú Sơn Mạch để cây level, cũng là để tìm cơ hội thích hợp làm thịt Từ Tinh Dục Sư Vương.

Muốn lấy thực lực Đẩu Vương đánh bại lục giai ma thú, cũng không phải dựa vào sức là được...

.....

Một nơi nào đó bên trong Ma Thú Sơn Mạch, từng cơn gió rít gào mang theo dòng nước cuộn cuộn chảy tạo thành từng cơn sóng hung hăng ập về phía trước, gây nên những tiếng động rầm rầm như từng đoàn kỵ binh màu bạc cưỡi trên mặt nước hành quân.

Trước khung cảnh thiên nhiên hùng vĩ ấy, có sáu bóng người lặng lẽ đứng phía trên bờ sông như là đang bàn bạc cái gì đó.

Chỉ thấy người thanh niên duy nhất trong số sáu người từ nấp giới lấy ra một tảng thịt ma thú lớn rồi ném mạnh về phía mặt sông cuồng bạo.

Bất chợt, từng tiếng kêu rúc rúc dần vọng lên. Một đám quái ngư với chiếc đuôi đỏ thẫm cùng hàm răng lởm chởm sắc nhọn như những chiếc máy nghiền cỡ bự hùng hổ xé rách từng ngọn sóng cuộn trào, nhanh chóng lao về phía miếng mồi thơm ngon đầm máu.

Chỉ mới vài cái chớp mắt, tảng thịt ma thú còn to hơn cả một chiếc xe tải đã bị bọn chúng phân chia sạch sẽ, dù là một mẫu xương cũng không hề sót lại, chỉ còn vương vãi chút máu loang loang trong nước như chứng minh nó đã từng xuất hiện ở nơi đây.

Từ giai ma thú Xích Vũ Ngư, chúng nó chính là mục tiêu chủ yếu của Tiêu Lệ trong hành động lần này. Mặc dù hình dáng bên ngoài có không ít khác biệt, thế nhưng càng nhìn, hẳn càng thấy bọn chúng giống hệt cá lũ hồ Piranha ở sông Amazon.

Bọn chúng bình thường đều hoạt động đơn lẻ, tự do du dương trong lòng sông rộng lớn. Thế nhưng chỉ cần xuất hiện kẻ địch hay con mồi, cả đám háo ăn này sẽ lập tức kéo bè kéo lũ đến, tre già măng mọc không sợ chết công kích mục tiêu.

Thực sự mà nói, lũ Xích Vũ Ngư này còn khó nhằn hơn là phần lớn ma thú sống bầy đàn.

Xích Vũ Ngư cũng không phải là không có nhược điểm. Dựa vào Giám Định Thuật, Tiêu Lệ biết chúng rất sợ lôi điện và chất độc.

Phần lớn thủy sinh ma thú đều sợ điện, chuyện này cũng không có gì bất ngờ. Thế nhưng muốn chúng chịu ảnh hưởng thì dòng điện cũng phải đủ mạnh, ít nhất là với trình độ của Tiêu Lệ hiện tại, nếu không sử dụng Tịch Tà Yêu Lôi thì phải mất vài tháng mới săn đủ trăm con.

Còn nếu như sử dụng Tịch Tà Yêu Lôi? Đùa chứ... chút "tiểu ma thú" này vài giờ là bị dọn dẹp sạch sẽ... Bất quá... nếu làm như vậy thì hẳn cũng không thể nào hoàn thành nhiệm vụ được.

Đơn giản là vì Tịch Tà Yêu Lôi là một tên tham ăn chính hiệu, nó sẽ không hề biết nể mặt mũi chủ nhân mà chừa lại một tý thịt cá nào cho Tiêu Lệ, chứ đừng nói là phần đuôi đỏ vốn là thứ "ngon lành" nhất của Xích Vũ Ngư.

Về phần dùng độc... Đây là quả thực là một biện pháp rất có tính khả thi bởi vì Xích Vũ Ngư có khả năng nhận biết và kháng độc tố gần như là con số 0 tròn trĩnh.

Hơn nữa, bọn chúng lại ăn tạp cực kỳ, phạm là thứ gì có thể tiêu hóa được đều bị chúng xoi tái sạch sẽ. Từ trước tới nay, chủng loài Xích Vũ Ngư chết đi mười phần thì hết chín là do ăn phải thức ăn có độc.

Mặt khác, dùng độc để săn Xích Vũ Ngư thì vẫn có thể thu hoạch được phần đuôi mà giao nộp nhiệm vụ, bởi vậy cách này có thể xem là cực kỳ hoàn hảo... ít nhất... trên lý thuyết là vậy...

Còn thực tế thì sao? Dòng sông trước mặt Tiêu Lệ là một đoạn ngắn nằm ở khoảng giữa của con sông Bạch Sa Giang to lớn trải dài gần hai phần 3 lãnh thổ của vùng Đông bộ Ma Thú Sơn Mạch này.

Sở dĩ có tên gọi như vậy là bởi vì trong nước sông có chứa rất nhiều Bạch Sa Khoáng, thứ này giống như phù sa trôi nổi trong dòng nước tạo nên một màu trắng bạc lấp lánh vô cùng rực rỡ cho Bạch Sa Giang.

Bạch Sa Khoáng này là một cái phiền phức khá lớn bởi vì chúng là một loại khoáng vật kỳ dị có khả năng hấp thụ độc tố. Bất cứ loại chất độc nào chỉ cần xuất hiện trong Bạch Sa Giang, chẳng mấy chốc sẽ bị loại khoáng vật này hấp thụ sạch sẽ.

Điều này cũng giải thích tại sao nơi này rất ít sinh vật có độc sinh sống mà tộc dân Xích Vũ Ngư thì lại tụ tập rất đông ở trong Bạch Sa Giang..

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Câu Cá

Nằm vắt chân lên trán cả đêm suy nghĩ, thậm chí còn khiến Tiêu Ngự và Hồng Diệp "mất ngủ" theo hẳn, rốt cuộc Tiêu Lệ cũng tìm ra được một biện pháp miễn cưỡng có thể coi là hữu dụng, đó chính là "câu cá".

Sử dụng lôi điện sở dĩ hiệu suất không cao là bởi vì để có thể làm bất tỉnh một con Xích Vũ Ngư thì lôi lực lượng truyền vào trong nước phải vô cùng lớn (vì luôn ẩy).

Làm như thế không những khiến Tiêu Lệ tiêu hao rất nhiều đầu khí so với tu vi Đẩu Linh của hắn mà lại còn làm lũ Xích Vũ Ngư xung quanh bắt đầu cảnh giác hơn.

Mà Xích Vũ Ngư tốc độ cực kỳ nhanh, chỉ cần bọn chúng cảm nhận được nguy hiểm thì sẽ ngay lập tức đào tẩu mất dạng. Tiêu Lệ sẽ phải tìm đến một đoạn sông khác, hoặc là chờ đợi một thời gian để chúng quay trở lại.

Phiền phức như vậy là bởi vì Bạch Sa Giang rất rất là hiểm trở, ẩn nấp không ít ma thú mạnh mẽ, cũng không phải đoạn sông nào cũng có thể thuận lợi săn bắt Xích Vỹ Ngư được.

Thế nhưng nếu có thể lấy cần câu làm vật dẫn, trong khoảnh khắc ngắn ngủi liền sốc điện bắt tỉnh một con Xích Vỹ Ngư rồi sau đó nhanh chóng kéo nó ra khỏi mặt nước thì với cái trí tuệ ít ỏi của lũ quái ngư, chúng sẽ hoàn toàn không hiểu chuyện gì xảy ra. Làm như vậy có thể giúp Tiêu Lệ tiết kiệm không ít thời gian và công sức.

.....

Câu cá là một công việc cực kỳ đòi hỏi tính kiên nhẫn vốn là thứ tương đối xa xỉ với Tiêu Lệ. Rất may cho hắn là Xích Vỹ Ngư còn thiếu kiên nhẫn hơn cả hắn, chỉ cần nhìn thấy thịt tươi là ngay lập tức cả đám bu hết cả lại.

Giống như là FA lâu năm nhìn thấy gái đẹp rắc thính, không chút suy nghĩ liền lao tới thử vận may. Bất quá... lần nào cũng vậy... nếu không phải là thính độc thì cũng là bả mà thôi...

Thịt ma thú được Tiêu Lệ chọn lựa là của một loại tam giai Hoa Ban Báo có mùi thơm vô cùng hấp dẫn. Hơn nữa bên trong thịt có chứa một chút độc chất gây tê liệt sẽ không dễ dàng bị rửa trôi theo dòng nước.

Lưỡi câu là một viên Lôi Xung Đan lv4 có lực sát thương không cao nhưng đặc tính gây tê liệt thì cực kỳ dữ dội. Nếu là được Đấu Giả có Lôi thuộc tính kích hoạt thì những tứ giai ma thú lột da như Xích Vỹ Ngư, chỉ cần giật một phát là sẽ lập tức chuyển sang trạng thái bơi ngửa, hoàn toàn mất hết ý thức.

Mấy ngày tiếp theo của Tiêu Lệ trôi qua rất nhàn nhã, lúc nào rảnh thì lại ra bờ sông ngồi câu cá. Đến khi cạn kiệt đầu khí lại mang chiến lợi phẩm về lều để cho chúng nữ chế biến thành những món ăn thơm ngon hảo hạng.

Xích Vỹ Ngư mặc dù hình dáng xấu xí thế nhưng chất thịt lại cực kỳ ngon, đặc biệt là phần đuôi màu đỏ chính là trân bảo hiếm thấy trên bàn tiệc, dù ăn bao nhiêu cũng không thấy ngán.

Lại phối hợp cùng một thịt thú rừng và rau quả hoang dại do chúng nữ đi xung quanh rèn luyện mang về, bữa ăn hàng ngày của nhóm người Tiêu Lệ phải nói là cực kỳ phong phú và hấp dẫn, không hề thua kém so với đồ ăn làm sẵn trong hệ thống.

Thức ăn trong hệ thống mặc dù rất ngon, thế nhưng giá tiền cũng không hề rẻ. Đặc biệt là nguyên liệu càng cao cấp thì giá tiền lại càng là một con số bất hợp lý. Có điều cũng vì vậy mới khiến Tiêu Lệ phát hiện được trong số chúng nữ có một vị đầu bếp tài ba.

Lý Nhượng Lan bản thân vốn là cô nhi, từ nhỏ đã phải bán mình làm nô tỳ cho một tiểu gia tộc nọ. Bởi vì bẩm sinh có tài nấu nướng, nàng được đại phu nhân của gia tộc đó sủng ái trở thành thiếp thân nha hoàn của bà ta, được tu luyện đầu khí rồi trở thành một Đấu Giả.

Cuộc sống tươi đẹp đó kéo dài đến năm nàng hai mươi tuổi thì tuyên bố chấm dứt. Trong một lần cùng phu nhân đi du ngoạn, họ bị một bọn đạo tặc chặn đường giết người cướp của.

Đại phu nhân mặc dù có thực lực tứ tinh Đấu Sư thế nhưng trong số bọn cướp cũng có đến 3 tên Đấu Sư, hơn nữa người đông thể mạnh cuối cùng bọn họ vẫn không tránh khỏi một kiếp.

Tất cả nam nhân đều bị giết, đại phu nhân bị phong tỏa đầu khí cùng với một số các nô tỳ có chút tư sắc, trong đó có nàng, đều bị bọn chúng mang về làm đồ chơi.

Lý Nhượng Lan là một nữ nhân bề ngoài mềm yếu nhưng bên trong rất kiên cường. Nàng lợi dụng trí tuệ của mình không những thành công câu dẫn một tên đầu lĩnh, thoát khỏi kiếp tình nô mà còn lợi dụng tài nguyên bọn chúng cướp được, không ngừng tu luyện, dựa vào thiên phú vào nỗ lực của mình âm thầm đột phá Đấu Sư.

Sau đó nàng lợi dụng thủ đoạn của mình, không chút dấu vết gây nên mâu thuẫn giữa 3 tên đầu lĩnh, khiến bọn chúng dùng đao kiếm nói chuyện với nhau.

Cuối cùng, khi bọn chúng gần như lưỡng bại câu thương, nàng bất ngờ xuất hiện cho mỗi tên một kiếm, tiễn chúng một đoạn xuống âm phủ.

Trả xong mối thù cho đại phu nhân của nàng, người đã bị bọn chúng làm nhục đến chết vài năm trước, Lý Nhượng Lan mang theo những tỷ muội đồng cảm ngộ lang bạt khắp nơi, cuối cùng dừng chân ở Thanh Sơn Trấn gia nhập Lôi Xà Trại của Tiêu Lệ.

Trong thời gian này, Tiêu Lệ cũng sáng tạo ra một cái bẫy đặc biệt chuyên dùng để bắt Hắc Vũ Ô Nha khi hắn vô tình phát hiện loài ma thú này cực kỳ thích ăn ấu thú của một loài tứ giai ma thú khác là Độc Nhân Kim Kê.

Hắc Vũ Ô Nha là một loài ma thú ăn thịt cỡ lớn, hình dáng gần tương tự như quạ đen nhưng trên lông vũ của chúng ẩn hiện những đường vân mà nếu nhìn kỹ sẽ thấy đó là một bức tranh địa ngục.

Loài ma thú này cực kỳ hung ác và gian xảo, chúng thường chờ đợi các loài ma thú khác chiến đấu với nhau rồi cướp lấy còn mồi hoặc thậm chí là làm thịt luôn cả tên thợ săn xấu số.

Độc ác hơn nữa, chúng rất thích ăn ấu thú của các loài ma thú khác, đặc biệt là Độc Nhân Kim Kê. Chúng thường chờ đợi ấu thú rời khỏi tổ săn mồi

rồi lên vào rồi xoi tái sạch sẽ những con non không chút khả năng chống cự.

Với thuộc tính hắc ám cũng khả năng kháng độc vô cùng mạnh mẽ, chúng thực sự là những tử thần tàn nhẫn nhất trong Đông bộ Ma Thú Sơn Mạch...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Bận Rộn Cày Cáp

Bởi vì Hắc Vũ Ô Nha khả năng ẩn nấp quá tốt, Tiêu Lệ không còn cách nào khác là phải đặt bẫy dụ chúng rời khỏi hang.

Hắn lợi dụng Lôi Xung Thạch tạo thành một cái bẫy chim mà hắn tình cờ học được ở kiếp trước, hình dạng giống như một chiếc nón lật ngược.

Phía dưới mũi nhọn là mấy con tiểu Độc Nhãn Kim Kê mà lần trước sau khi điều tra và tiêu diệt một con Hắc Vũ Ô Nha hắn thuận tiện mang về.

Phía trên là một hệ thống bẫy tinh vi mà khi có con mồi tiến vào, miệng nón được làm bằng Lôi Xung Thạch sẽ đóng kín lại, đồng thời phát ra một luồng điện tử mạnh mẽ làm tê liệt nó trước khi kịp chạm vào lũ gà con bên dưới.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong thì ẩn nấp gần đó để cảnh giới đề phòng có biến cố xảy ra hoặc là bồi thêm một nhát chí mạng cho những tên tham ăn may mắn thoát khỏi bẫy rập...

Thời gian an nhàn luôn rất ngắn ngủi, trải qua hơn một tháng sinh hoạt dã ngoại, ban ngày thì câu cá bẫy chim, ban đêm lại phiên vân phúc vũ cùng Tiêu Ngọc và Hồng Diệp, thi thoảng lại trêu chọc Tô Thanh Thanh và Tiểu Y Tiên, cuộc sống thư thả thoải lạc như là ở chốn bồng lai tiên cảnh của Tiêu Lệ rốt cuộc cũng đến hồi tuyên bố chấm dứt.

Bởi vì bọn Tiêu Lệ đã ăn hết một phần Xích Vỹ kiếm được, cộng thêm tốc độ bắt Hắc Vũ Ô Nha khá chậm nên khiến hắn mất hơi nhiều thời gian. Lũ quạ đen lúc đầu còn khá dễ dụ, cứ tầm 2 ngày là hắn đã bắt được một con.

Về sau, một phần vì những con ở gần đều đã sa bẫy, phần khác là vì chúng đã bắt đầu cảnh giác, Tiêu Lệ phải đi tìm tòi khắp nơi mới săn đủ một 0 con giao nộp nhiệm vụ, cũng vừa đủ tân cấp cửu tinh Đấu Linh.

Ting, thông tin nhận vật!

Tên: Tiêu Lệ - Tuổi: 22 - Tu Vi: Cửu tinh Đấu Linh (173.595/1.000.000.000)

Công pháp: Lôi Vũ Đế Quyết (23%)

Bí pháp: Thanh Long Tổ Tâm Kinh (Tầng 2 Viên Mãn), Vô Tướng Tâm Nhãn,...

Đấu kỹ: Tịch Tà Cửu Cực Kiếm lv6, Phong Lôi Thiên Vũ lv5, Âm Dương Long Trảo Thủ lv5, Âm Lôi Huyền Bộ lv4, Cuồng Từ Phong Bạo lv4, Thiên Lôi Đạn Chi lv3, Sinh Từ Phù lv2, Lôi Cốt Thuần lv2, Ngân Lôi Xích lvmột.

Trang bị: Tịch Tà Trảm Ma Kiếm lv6, Thiên Tầm Bảo Giáp lv4, Lôi Xà Thương lv3, Ngưng Hồn Châu lv2

Kho: Tịch Tà Yêu Lôi, Phạt Cốt Tủy Tùy Đan lv7, Tuyệt Tinh Thảo lv4, Cuồng Bạo Đan lv4, Dạ Hành Đan lv4

Thú nuôi: Huyền Thiên Tâm Ma Phong lv52, Hắc Ma Chu lv36, Tuyệt Ảnh Chu Lang lv34, Tam Vỹ Hồ lv27

Tài phú: ~100 vạn đơn vị

Danh vọng: 1235 - Mị lực: 539

Đế Nữ Cung:

ĐKĐL - Tiêu Ngự (87), Tiêu Ngọc (83), Hồng Diệp (8một), Tuyết Ny (39), A Lệ Nhã (3một), Triệu Oanh Oanh (30), Phạm Bích Hữu (22), Nguyễn Quỳnh Anh (22), Lương Thu Thủy (22).

TLĐL -Lý Mộng La (83), Vương Ngự Yên (79) Chung Linh (75), A Châu (75), A Bích (75), Lý Thu Thủy (74), Tiêu Đồng Đồng (73), Mộc Uyển Thanh (70), Tân Song Thanh (57), Lý Thanh Lộ (5một).

(Giải thích một chút, hiện tại Thiên Long Giới tiêu hao quá nhiều năng lượng, tạm thời rơi vào trạng thái phong ấn, thời gian và không gian bị đóng băng lại, không thể liên lạc hay tác động, sau này khi Tiêu Lệ mạnh lên sẽ có cách mở ra phong ấn)

Kim Loan Điện:

Thế lực: Thiên Long hoàng triều, Tiêu gia, Lôi Xà Trại.

Tâm phúc: Lý Nhượng Lan(79), Tô Thanh Thanh(69), Tô Tinh Hà (63), Tiêu Phong (57), Diệp Loan (52)

.....

Vừa làm xong 2 nhiệm vụ Xích Vỹ Ngư và Hắc Vũ Ô Nha, Tiêu Lệ đã nhanh chóng rời khỏi ôn nhu hương để tiếp tục hành trình cày cấy của mình.

Vài ngày trước, Đình Bộ Lâm vừa gửi cho hắn tình báo về Tử Kim Thạch mà hắn cần tìm, bởi vậy Tiêu Lệ mới cần phải lập tức lên đường.

Vân Vận không biết lúc nào sẽ đến khiêu chiến Tử Tinh Dực Sư Vương, hắn phải nhanh chóng đột phá Đẩu Vương trước thời điểm đó. Đây chính là cơ hội tốt nhất để Tiêu Lệ có thể thuận lợi đánh bại Dực Sư Vương, hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến của hắn.

Theo tình báo thì Tử Kim Thạch ở trong một hang động ở vị trí tương đối gần trung tâm đông bộ Ma Thú Sơn Mạch.

Xung quanh đó, lại có vài ổ ma thú tứ giai khá mạnh mẽ khác nên Đình Bộ Lâm cũng không dám xâm nhập quá sâu, chỉ có thể dùng biện pháp đặc thù xác định được 2 trong 3 ổ ma thú là của Cự Giác Ma Trùng và Độc Hoa Chu.

Hắn cũng xác định là có một quặng nhỏ Tử Kim Thạch bên trong hang động. Về phần sâu bên trong hang động có hay không tồn tại ma thú càng mạnh mẽ hắn cũng không chắc chắn.

Với thực lực hiện tại của Tiêu Lệ cộng thêm ngũ giai Huyền Thiên Tâm Ma Phong, lũ ma thú tứ giai đã không thể gây ra bất cứ nguy hiểm nào cho hắn, dù là một ít ma thú ngũ giai hơi yếu hắn cũng có thể ứng dụng đối phó.

Thu dọn qua loa, Tiêu Lệ liền dẫn theo chúng nữ một đường thẳng tiến đến hang động có Tử Kim Thạch. Chúng nữ hiện tại ngoại trừ Tiểu Y Tiên vẫn còn chưa đột phá Đẩu Giả ra, 4 người còn lại đều đã là Đại Đẩu Sư.

Tiêu Ngữ thiên phú tốt nhất, lại thường xuyên thân mật với Tiêu Lệ, tu vi đã sớm đạt đến thất tinh Đại Đẩu Sư. Hồng Diệp thiên phú kém hơn nàng một chút, hiện tại mới là ngũ tinh Đại Đẩu Sư.

Lý Nhượng Lan mặc dù thiên phú tốt hơn Hồng Diệp, thế nhưng nàng lại không được Tiêu Lệ "chăm sóc", bởi vậy tu vi liền kém xa Hồng Diệp, mới chỉ đạt tới Nhị tinh Đại Đẩu Sư.

Tô Thanh Thanh thân thể cũng không đơn giản, là con gái của gia chủ một gia tộc Đẩu Tông suy tàn ở Trung Châu. Gia tộc của nàng phải lưu lạc tới vùng đất phía nam có trình độ đấu khí chỉ đạo thấp hơn để kéo dài hương hỏa.

Hiện tại ở gia tộc nàng, người mạnh nhất cũng chỉ là tứ tinh Đẩu Linh, bởi vậy nàng mới muốn tự mình ra ngoài lịch lãm, hi vọng thu được cơ duyên để phục hưng gia tộc.

Nàng có thiên phú rất tốt, mặc dù chưa được Tiêu Lệ mưa móc thế nhưng hiện tại cũng đã đột phá nhất tinh Đại Đẩu Sư.

Mấy con thú cưng của Tiêu Lệ cũng phát triển rất nhanh chóng. Huyền Thiên Tâm Ma Phong đã sớm đột phá ngũ giai, là trợ giúp đắc lực nhất của Tiêu Lệ hiện tại.

Hắc Ma Chu và Tuyết Ảnh Chu Lang đã sớm đột phá tam giai, thực lực đều nằm ở trung tầng. Bất quá hiện tại bọn chúng trợ giúp đối với Tiêu Lệ cũng chưa có tác dụng quá lớn.

Hắc Ma Chu thỉnh thoảng còn có thể dùng tơ tằm liệt giúp hắn đặt bẫy hoặc không chế con mồi, còn Tuyết Ảnh Chu Lang với ưu thế tốc độ và sức bền hầu như đã bị hắn biến thành vật cưỡi. Cũng may, nó hình thể to lớn, có thể chở được cả 6 người bọn hắn.

Về phần Tam Vỹ Hồ, nó mặc dù mới tiến hóa thế nhưng cực kỳ cố gắng chăm chỉ, đã sớm đột phá nhị giai rồi lần nữa tiếp cận tiến giai kỳ. Bất quá hình thể của nó lại không có lớn thêm bao nhiêu, như cũ vẫn là một con tiểu sùng vật để các nàng ôm ấp trên đùi...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Hữu Kinh Vô Hiểm

Cự Giác Ma Trùng hình dáng khá giống mấy con bọ hung khổng lồ, thích ăn xác thối.

Bình thường, chúng khá lành tính. Thế nhưng nếu có kẻ địch xâm phạm lãnh địa, chúng nó sẽ hóa thân thành những con quái vật, giẫm nát những kẻ xâm

nhập.

Độc Hoa Chu còn khó đối phó hơn! Bọn chúng hình thể không lớn, so với Hắc Ma Chu của Tiêu Lệ còn nhỏ hơn một chút.

Bất quá, chúng lại là những bậc thầy về dùng độc và ẩn nấp, thường giấu mình phía sau những đóa hoa thơm sắc sỡ rồi dùng chất độc cực mạnh đánh lên con mồi, là một kẻ địch vô cùng đáng sợ.

Có điều... đó là đối với những người khác. Hắc Ma Chu của Tiêu Lệ chính là lão tổ tông trong nghề đặt bẫy và dùng độc.

Ở thời kỳ viễn cổ, tộc đàn Hắc Ma Chu được mệnh danh là những kẻ thống trị địa ngục, hầu như rất ít chủng tộc nào dám đối đầu với chúng, dù cấp bậc nó có thấp hơn nhưng nếu Tiêu Lệ trợ giúp nó một tay thì không thành vấn đề.

Về phần Cự Giáp Ma Trùng, chúng nó khá tri độn, chỉ cần để Huyền Thiên Tâm Ma Phong phát ra một ít cảnh báo, bọn nó sẽ ngoan ngoãn ở yên trong lãnh địa, để đoàn người Tiêu Lệ thuận lợi đi qua.

Đúng như kế hoạch, Huyền Thiên Tâm Ma Phong phát ra một ít cảnh cáo, Tuyệt Ảnh Chu Lang nhanh chóng mang bọn người Tiêu Lệ vượt qua lãnh địa của Cự Giáp Ma Trùng tiến đến một khu vực mọc đầy Bích Linh Hoa. Đây là một loại linh dược đẳng cấp dao động từ tam giai đến ngũ giai, là hang ổ và bãi săn bắn ưa thích của lũ Độc Hoa Chu.

Tiêu Lệ để Hắc Ma Chu dùng tơ của nó làm vật dẫn, tiết ra một ít mùi hương đặc biệt dụ bọn Độc Hoa Chu được ra ngoài.

Hắc Ma Chu là một loài biến dị đặc thù, toàn bộ tộc đàn đều là giống cái. Bởi vậy, chúng nó mới có khả năng sản sinh ra một mùi hương hấp dẫn con đực của các loài nhện khác đến, vừa giúp chúng nó duy trì nòi giống, vừa kiếm được một bữa tiệc ngon lành.

Lũ Độc Hoa Chu được ừn ừn rời khỏi nơi ẩn nấp, mấy con cái tất nhiên cũng sẽ không nằm yên, cũng lũ lượt kéo theo.

Rất nhanh, hơn 30 con Độc Hoa Chu đã xuất hiện trước mặt bọn người Tiêu Lệ. Trong đó, phần lớn đều là tam giai, chỉ có vèn vèn 8 con đạt đến tứ giai.

Ở bên ngoài, Tiêu Lệ đã sớm dùng Lôi Xung Thạch bố trí một cái bẫy rập lớn. Vừa thấy lũ Độc Hoa Chu tiến vào bẫy, hắn liền sử dụng Tịch Tà Yêu Lôi kích phát Lôi Xung Thạch, tạo nên một tấm lưới điện khủng bố bao vây toàn bộ bầy nhện.

Đối phó với những độc vật âm tà, Tịch Tà Yêu Lôi luôn tỏ ra cực kỳ hữu dụng, chẳng bao lâu đều đã ngửa tám chân lên trời. Tịch Tà Yêu Lôi thấy thế thì nhanh chóng tiến lên thương thứ chiến lợi phẩm.

Hắc Ma Chu cũng có công thả thính, tất nhiên không chịu thua kém lập tức xông vào chia phần. Một luồng sét và một con nhện tranh giành thức ăn, cảnh tượng vô cùng thú vị.

Vượt qua lãnh địa của Độc Hoa Chu, bọn người Tiêu Lệ không gặp chút trở ngại liền tới hang động cần tìm.

Theo như mô tả của Đinh Bộ Lâm, bên ngoài cửa động ẩn giấu một đám ma thú, bất quá hắn không điều tra được đó là thứ gì. Thực lực của hắn chỉ là tam tinh Đại Đấu Sư, cũng không dám tiến vào tìm hiểu, chỉ có thể dùng một vài biện pháp đặc thù để thăm dò mà thôi.

Tiêu Lệ vì đảm bảo an toàn của chúng nữ nên đặc biệt bỏ ra chút thời gian để thăm dò. Thế nhưng ngoài một ít dây leo nhìn qua có vẻ vô hại, hắn cũng không phát hiện bất kỳ thứ gì khác.

Bất quá, để bảo đảm an toàn, Tiêu Lệ vẫn là tiêu tốn 5 vạn đơn trị mua một cái Huyền Quang Kết Giới lv4 bao phủ toàn bộ xung quanh Tuyệt Ảnh Chu Lang.

Thứ này mặc dù không thể ngăn cản hoàn toàn công kích của tứ giai ma thú, chẳng qua chỉ cần có thể kéo chút thời gian, đối với Tiêu Lệ đã là đầy đủ.

Cẩn tắc vô áy náy! Cẩn thận không bao giờ là thừa! Bọn người Tiêu Lệ vừa đi qua khỏi cửa động, những sợi dây leo tưởng chừng như bình thường kia bỗng chốc hóa thành những thanh gươm đoạt mệnh, vô cùng sắc bén đâm về phía bọn họ.

Cũng may, Huyền Quang Kết Giới có thể ngăn cản nó một chút, giúp Tiêu Lệ có đầy đủ thời gian sử dụng Cuồng Tử Phong Bạo, hoàn toàn bẻ gãy từng đợt tấn công.

Thiết Thứ Ma Đằng - lv 42

Ma thực vật hút máu có tập tính sinh trưởng ở xung quanh những hang động tăm tối, trong lòng đất có nhiều quặng kim loại, có khả năng ngưng trang thành dây leo bình thường rồi dùng mũi gai như một thanh kiếm sắc nhọn công kích kẻ địch.

Thiết Thứ Ma Đằng - lv 41

Ma thực vật hút máu có tập tính sinh trưởng ở xung quanh những hang động tăm tối, trong lòng đất có nhiều quặng kim loại, có khả năng ngưng trang thành dây leo bình thường rồi dùng mũi gai như một thanh kiếm sắc nhọn công kích kẻ địch.

Ma thực vật hút máu có tập tính sinh trưởng ở xung quanh những hang động tăm tối, trong lòng đất có nhiều quặng kim loại, có khả năng ngụy trang thành dây leo bình thường rồi dùng mũi gai như một thanh kiếm sắc nhọn công kích kẻ địch.

.....

Thứ này ngụy trang tốt như vậy, thảo nào Đình Bộ Lâm lại không điều tra được. Có điều, hấn vậy mà vẫn nhận ra sự tồn tại của nó, thực sự là một thuộc hạ đáng bồi dưỡng.

Nếu như không phải sớm có tình báo, Tiêu Lệ sẽ không thể thông dong đối phó như hiện tại, sợ sẩy còn có thể nguy hiểm tới chúng nữ, dù sao lũ ma đằng này cũng đều là tứ giai.

Sử dụng Tịch Tà Yêu Lôi nướng chín toàn bộ lũ Thiết Thử Ma Đằng, Tiêu Lệ liền để mọi người dừng lại nghỉ ngơi một chút, cũng để Tịch Tà Yêu Lôi thường thức chiến lợi phẩm.

Thứ này đi theo Tiêu Lệ thường xuyên được ăn ngon, bởi vậy càng ngày càng nghe lời, khiến Tiêu Lệ sử dụng cũng vô cùng vừa ý.

Lũ thú cưng của Tiêu Lệ đều không ăn thực vật, ngoại trừ Tam Vỹ Hồ thỏ một đoạn tương đối non xốp rồi chui vào trong ngực Hồng Diệp gặm cắn, phần còn lại đều chui vào cái bụng không đáy của Tịch Tà Yêu Lôi.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Kỳ Ngộ

Nghỉ ngơi xong xuôi, đoàn người lại tiếp tục tiến sâu vào trong hang.

Theo tình báo thì Tử Kim Thạch nằm ở bên dưới lòng đất, cũng không quá sâu. Chẳng qua là nếu muốn thuận lợi đào bới thì trước tiên phải thanh lý hoàn toàn mọi mối nguy hiểm tiềm ẩn trong hang.

Nếu không, khi hấn đang tìm tòi lại nhảy ra một thứ gì như Thiết Thử Ma Đằng vừa nãy, hấn cũng vô phương đối phó được.

Cái hang này cũng không quá sâu, trông không có vẻ gì là một hang động tự nhiên mà càng giống như được con người tỉ mỉ xây dựng. Tiêu Lệ tiến vào không bao lâu đã tới tận cùng của hang. Nơi này, ngoài một gốc thực vật hình thù kỳ lạ với cánh hoa như từng đàn bướm đang lượn lờ thì không còn bất cứ thứ gì khác.

Có kinh nghiệm lần trước, Tiêu Lệ vội vàng dừng lại, giữ khoảng cách với gốc thực vật rồi sử dụng Giám Định Thuật xem nó là cái gì.

Diệp Vũ Lan Thú - lv55

Một loài ma thú kỳ lạ tương đối hiếm thấy, trên người cộng sinh một loại thực vật bề ngoài có hình dáng như một đàn bướm đang nhảy múa, dự đoán mỗi tiến lại gần rồi sử dụng hương thơm để mê muội chúng. Sau khi còn mỗi hoàn toàn mất khả năng chống cự, bản thể của nó sẽ chui ra từ lòng đất rồi nuốt rồi nuốt chửng con mồi.

.....

Thứ này nếu so với các loại ngũ giai ma thú khác thì lực công kích và phòng ngự không cao, thế nhưng cực kỳ quý dị. Nếu không phải Tiêu Lệ có Giám Định Thuật, cộng thêm đã sớm đề phòng, bọn hấn sợ là sẽ ăn phải quả đắng.

Đã biết đặc tính và nhược điểm của nó, Tiêu Lệ cũng thông thả bố trí đối phó. Hấn để Huyền Thiên Tâm Ma Phong làm mồi nhử dụ nó ra khỏi mặt đất, phía trên đã sớm bố trí bẫy rập Lôi Xung Thạch, cộng thêm Hồng Diệp và Tuyệt Ảnh Chu Lang cũng đã sẵn sàng châm lửa.

Diệp Vũ Lan Thú tương đối ngu ngốc, vừa thấy Huyền Thiên Tâm Ma Phong giả vờ biểu hiện suy yếu liền lao ra khỏi mặt đất.

Chỉ chờ có thế, Huyền Thiên Tâm Ma Phong liền cho nó một đòn trí mạng rồi nhanh chóng lao ra, để bọn người Tiêu Lệ nhanh chóng biến nó thành một củ khoai lang nướng bốc mùi thơm nức mũi để mọi người chia nhau thưởng thức.

Diệp Vũ Lan Thú mặc dù bản thể hình dáng cực kỳ xấu xí, nhưng lại thơm ngon vô cùng khiến bọn người Tiêu Lệ được một bữa tiệc thịnh soạn.

Hấn cũng đã cẩn thận, trong lúc nó còn đang bị khống chế liền sử dụng Âm Dương Long Trảo Thủ ngắt đi mấy cây Diệp Vũ Lan trên mình nó. Thứ này hiểm như vậy, nếu không nhân cơ hội thu lấy cũng không biết đến khi nào mới tìm được nữa.

Trong lúc mọi người còn đang hăng say thưởng thức món ngon vật lạ thì bất chợt Tam Vỹ Hồ đã sớm no bụng, vẫn đi loanh quanh chơi từ này đến giờ đứng tại chỗ mà Điệp Vũ Lan Thù vừa trôi lên lúc này, còn không ngừng kêu to.

Tiêu Lệ thấy vậy thì tạm vứt bỏ miếng thịt nướng trong tay mình xuống, nhanh chóng chạy đến chỗ của Tam Vỹ Hồ.

_ Lily, người kêu cái gì vậy?

Tiêu Lệ hỏi. Tam Vỹ Hồ nhìn hẩn rồi nhanh chóng nhảy xuống dưới hồ, 2 chân trước không ngừng đào móc, chẳng mấy chốc đã để lộ ra một miếng kim loại lớn, nhìn kỹ thì là một cánh cửa hay nói đúng hơn là một cái nắp hầm.

Tiêu Lệ thấy vậy thì liền gọi Tuyết Ảnh Chu Lang tới nhanh chóng bới toàn bộ đất đá, để lộ ra một cái nắp hầm cỡ lớn hoa văn tinh xảo tráng lệ. Thứ này không biết làm từ kim loại gì mà cực kỳ kiên cố, Tiêu Lệ phải tốn không ít sức lực mới phá mở được nó.

Bên dưới hoàn toàn là một thế giới khác, xung quanh bày trí rất một màu đỏ rực. Nơi đây giống như là một khuê phòng của oán phụ, tràn ngập hương điểm nhưng cũng tràn ngập hận thù.

Bất quá nơi đây cũng không còn một chút dấu hiệu của sự sống nào, Tiêu Lệ dẫn theo các nàng thăm thú xung quanh rất nhanh tìm được trên bàn trang điểm một lá thư dài.

Thì ra nơi đây vốn là nơi ẩn cư của một vị Thất Phẩm Luyện Dược Sư. Nàng ta bởi vì tình yêu không được đáp lại mà sinh ra chán nản, rồi bỏ chốn phồn hoa đô hội về núi rừng ẩn cư sinh sống, cuối cùng an nghỉ tại nơi đây.

Trong thư, nàng ta nói rằng nếu người nào có duyên phá giải được toàn bộ cạm bẫy nàng ta sắp xếp, trong đó bao gồm Độc Hoa Chu ở bên ngoài, Thiết Thứ Ma Đăng ở cửa hang và Điệp Vũ Lan Thù ở tận cùng, đồng thời hóa giải được cơ quan trên cửa đá thì sẽ được nàng ta thu làm đồ đệ, thừa hưởng toàn bộ những thứ mà nàng ta để lại ở bên trong nơi này.

Đối với chuyện nhận sư phụ Tiêu Lệ hoàn toàn không có hứng thú, thế nhưng đối với di vật nàng ta để lại thì khác. Mặc dù trong thư nói phải đập đầu trăm cái trước linh vị của nàng thì bảo vật mới hiện ra, thế nhưng Tiêu Lệ lại không thích như vậy.

Lợi dụng Giám Định Thuật, Tiêu Lệ không mất nhiều thời gian để tìm ra cơ quan bí mật trong phòng, thì ra là ngay phía trước linh vị của vị Thất Phẩm Luyện Dược Sư.

Mở ra cơ quan, một cái quan tài bằng thủy tinh cực kỳ lộng lẫy hiện ra trước mắt bọn người Tiêu Lệ. Bên trong quan tài, một nữ nhân cực kỳ xinh đẹp, như là một đóa hồng liền đang yên lặng ngủ say.

Nữ nhân này có thể nói là người đẹp nhất Tiêu Lệ từng gặp, ngoại trừ Vương Ngữ Yên không ai có thể so sánh với nàng. Thậm chí, trên người nàng có một khí chất cực kỳ cao quý, cùng với phong vận thành thực, đáng người cực kỳ nóng bỏng, so với Ngữ Yên còn nhìn hơn một chút.

Nàng nằm đó, cứ như là công chúa ngủ trong rừng, chờ đợi hoàng tử đánh thức. Thế nhưng Giám Định Thuật cho Tiêu Lệ biết được, nàng đã không còn một chút sinh cơ, chỉ là dựa vào Bích Băng Hàn Thạch làm quan tài mà giữ cho thân thể còn nguyên vẹn.

Xung quanh quan tài chất đầy hộp lớn hộp nhỏ, đều là một ít công pháp, đấu kỹ, luyện dược thuật và mấy cái nạp giới. Bên trong nạp giới có khá nhiều đan dược, có lẽ thời gian chưa quá lâu, phần lớn vẫn còn bảo tồn nguyên vẹn.

Có tổng cộng 8 viên thất phẩm đan dược, 19 viên lục phẩm và gần trăm viên ngũ phẩm. Về phần tứ phẩm trở xuống hẳn không có xem xét kỹ.

Nữ nhân này có vẻ cực kỳ coi trọng dung mạo, đám đan dược có hơn một nửa đều là cái loại đan dược tung tụt như Tú Dung Đan, Trú Nhan Đan, Thanh Xuân Đan.

Trong 8 viên thất phẩm thì có hết 5 viên là "mỹ phẩm", 2 viên là đan dược đề thăng thực lực cho Đấu Tông, viên còn lại là Hóa Hình Đan. Trong 19 viên lục phẩm tương tự cũng có tới 12 viên là "mỹ phẩm", 7 viên đan dược còn lại đều là các loại đề thăng thực lực, trong đó có một viên khiến Tiêu Lệ đặc biệt chú ý gọi là Phong Vương Đan.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Đột Phá Đấu Vương

Phong Vương Đan là một loại đan dược do chính vị thất phẩm Luyện Dược Sư này sáng chế, có tác dụng giúp Đấu Linh đỉnh phong đề thăng 7 thành xác suất đột phá Đấu Vương, tác dụng cực kỳ khủng khiếp.

Trong hộp ngọc nàng để lại cũng có phương pháp luyện chế, bất quá nguyên liệu tương đối khó tìm, nàng cũng chỉ có thể lưu lại một viên mà thôi.

Bất quá... chừng đó là đã đủ!

Tiêu Lệ còn đang đầu tìm cách đột phá Đấu Vương, không ngờ lại thu được kỳ ngộ như vậy. Có hệ thống hỗ trợ tác dụng của Phong Vương Đan đối với hắn không chỉ là 70% mà là... 100% đột phá.

Mấy viên lục phẩm đan dược khác lại càng quý giá hơn, gồm có 2 viên Đấu Linh Đan, 2 viên Hoàng Cực Đan, 1 viên Phá Tông Đan cùng với 1 viên Dung Linh Đan. mấy thứ này đều hữu dụng, Tiêu Lệ cũng không ngần ngại thu hết vào túi.

Để chúng nữ thu dọn và bày trí lại căn phòng, cũng chuyển Bích Băng Hàn Quan vào bên trong hệ thống để nó có thể bảo tồn mãi mãi, Tiêu Lệ quyết định sẽ biến nơi đây thành căn cứ bí mật của hắn chờ đợi thời điểm Vân Vận đại chiến Tử Tinh Dục Sư Vương.

.....

Sau khi thu dọn xong chỗ ở mới, Tiêu Lệ phân phát đan dược thích hợp cho các nàng phục dụng rồi từng người chia ra bắt đầu bế quan hấp thu dược lực, riêng Tiểu Y Tiên thì không tu luyện chăm chú nghiên cứu luyện dược thuật.

Tiêu Lệ cũng lấy ra Phong Vương Đan, sau đó tìm một góc vắng vẻ rồi nhanh chóng đi vào bên trong hệ thống. Thời gian gần đây Linh Nhi thường xuyên biến mất, Tiêu Lệ đã sớm thành thói quen tự mình đi đến Bạch Hồ Đường để sử dụng Phong Vương Đan.

Ting, sử dụng nhanh lục phẩm đan dược Phong Vương Đan tiêu hao 10 vạn đơn trị, phải chăng sử dụng?

_ Sử dụng!

Ting, chúc mừng ngài thành công sử dụng Phong Vương Đan thu được một tỷ exp, đơn trị còn lại: ~120 vạn.

Ting, chúc mừng ngài thành công thăng cấp Đấu Vương, ban thưởng 300 vạn đơn trị.

Ting, tiêu hao 100 vạn đơn trị có thể học nhanh cách sử dụng cánh đấu khí, phải chăng học tập?

_ Học tập!

Ting, chúc mừng ngài thành công học được cách sử dụng cánh đấu khí, tự động dung hợp với phi hành đấu kỹ Phong Lôi Thiên Vũ, đề thăng tốc độ 30%, tiêu hao đấu khí giảm 30%.

.....

Bên trong hang động này vốn cũng không có quảng mỗ Tử Kim Thạch gì, chỉ là một ít vật dụng bàn ghế trong phòng được làm bằng chất liệu này, bất quá đó cũng không phải là điều Tiêu Lệ bận tâm.

Tùy tiện lấy một cái ghế bằng Tử Kim Thạch để giao nộp nhiệm vụ, cộng thêm Diệp Vũ Lan đã thu thập trước đó tổng cộng nhận được 150 triệu exp, 150 vạn đơn trị cùng 2 món vũ khí lv4 là một cây roi và một cây kiếm.

Hiện tại Tiêu Lệ đã có Tịch Tà Trảm Ma Kiếm và Lôi Xà Thương dùng quen tay, hắn cũng không cần thêm vũ khí liền tặng 2 thứ đó cho Tiêu Ngữ và Hồng Diệp.

Sau khi thăng cấp Đấu Vương cùng giao nộp nhiệm vụ, hiện tại Tiêu Lệ đã có trong tay hơn 500 vạn đơn trị, exp cũng chỉ còn thiếu khoảng 10 triệu nữa là có thể đạt tới nhị tinh Đấu Vương.

Tính toán thời gian, Vân Vận cũng sắp đến Ma Thú Sơn Mạch. Nơi này sau khi được Tiêu Lệ thanh lý sạch sẽ thì tương đối an toàn, lại có một bầy Cự Giáp Ma Trùng làm lính gác tự nhiên, hắn cũng an tâm để chúng nơi cùng 3 con sủng thú ở lại đây tu luyện.

Bản thân Tiêu Lệ thì mang theo Huyền Thiên Tâm Ma Phong tiến càng sâu hơn vào Ma Thú Sơn Mạch, tìm một gốc cây lớn ở phụ cận hang động của Tử Tinh Dục Sư Vương xây dựng một căn phòng nhỏ để nghỉ lại, chờ đợi một cơ hội nhất tiễn song điêu...

Bầu trời xanh thăm thẳm lơ lửng những đám mây trôi, từng đàn chim hót líu lo như những bản giao hưởng êm dịu. Mấy ngày qua, Tiêu Lệ vẫn luôn đắm chìm trong việc củng cố cảnh giới, hoàn toàn nắm giữ thực lực Đấu Vương ở bên trong hệ thống.

Bất chợt, một đạo năng lượng ba động kịch liệt cùng với tiếng sư ngâm cuồng bạo đột ngột vang lên như sấm rền khắp vòm trời kéo hắn trở về thực tại.

Năng lượng không ngừng ba động dữ dội tạo ra từng thanh âm cuồng dã như muốn xé nát hư không, dù là ở khoảng cách rất xa cũng sẽ cảm thấy lung bùng lỗ tai.

Tiêu Lệ ở không quá xa nơi xảy ra biến cố, đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm phía chân trời. Chỉ thấy thương khung giống như bị chia ra thành hai nửa riêng biệt, bị che kín bởi hai màu xanh đỏ rõ rệt phân định bầu trời, ngay đến tầng tầng mây trắng cũng bị phủ lên lưỡng sắc quang mang.

Bên tai lại vang lên một tiếng như sấm nổ, Tiêu Lệ khẽ nuốt một ngụm nước bọt, năng lượng uy áp truyền đến trên bầu trời làm cho hắn cảm thấy cực kỳ hưng phấn, cả cơ thể cũng giống như có chút run rẩy.

_ "Vân Vận đến rồi sao?"

Trong miệng thì thảo, sơ bộ kiến thức uy thế kinh khủng được sinh ra khi Đấu Hoàng cường giả chiến đấu, Tiêu Lệ càng thêm nắm chắc bản thân có thể can thiệp vào trận chiến này. Bởi vì hắn đã biết được, chính mình hiện tại mạnh đến như thế nào...

Có thể nếu đối đầu trực diện, Tiêu Lệ còn thua kém không ít so với Đấu Hoàng chân chính. Thế nhưng nếu đội 2 kẻ đó lưỡng bại câu thương, mọi chuyện liền dễ dàng xử lý rồi. Thực lực hiện tại của hắn... đã không e ngại bất kỳ kẻ nào dưới Đấu Hoàng rồi...

Cách trận chiến trên không một khoảng, từ bên trong hốc cây đại thụ che trời, Tiêu Lệ âm thầm quan sát tình hình, đồng thời trong đầu không ngừng tính toán kế hoạch. Ở vị trí này, hắn có thể nhìn rõ song phương đang đối chiến, cũng thuận tiện chọn lựa thời cơ thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Trai Cò Đấu Nhau

Ánh mắt Tiêu Lệ trước tiên quét về phía ma thú to lớn ở trên không trung.

Ma thú này hình thể vô cùng khổng lồ như là một cái pháo đài bay B52 sống. Toàn thân nó lại bao trùm một tầng kết tinh màu tím, ánh nắng chiếu rọi làm hào quang tỏa ra bốn phía vô cùng chói mắt.

Đầu của ma thú này có hình dáng như sư tử vô cùng dữ tợn, tròng mắt phát ra từ quang xen lẫn màu huyết hồng kỳ dị, miệng rộng đầy răng nanh lớn chom sặc sỡ. Phía trên đầu nó có một chiếc sừng đỏ rực với từng luồng từ sắc hỏa điểm lượn lờ xung quanh.

Trên thân sư tử khổng lồ mọc ra một đôi cánh màu tím. Mỗi lần nó vỗ cánh, từng đoàn hỏa diễm màu tím nhạt phô thiên cái địa tràn ra. Bốn cái móng vuốt cứng cáp của nó đồng dạng cũng được bao phủ bởi từ sắc tinh thể, mỗi một lần đập xuống tường chừng đều làm không gian chấn động, lực lượng to lớn khó mà tưởng tượng được.

Ma thú khổng lồ đứng trên không trung, một cỗ uy áp vô hình từ trên bầu trời phủ xuống làm tất cả sinh vật khác trong khu vực này đều không tự chủ run rẩy, theo bản năng chạy trốn về phương xa.

_ Đây chính là Tử Tinh Dực Sư Vương đó sao? Thật đẹp a!

Ánh mắt mê ly nhìn ma thú mang trong mình cả sự hoa lệ lẫn hủy diệt trên bầu trời, Tiêu Lệ nhẹ giọng thì thầm tán thưởng. Nếu không phải đã có Tam Vỹ Hồ, hắn còn định cân nhắc xem có nên thu phục Tử Tinh Dực Sư Vương hay không.

Nhiệm vụ Lục Đạo Luân Hồi không những yêu cầu 3 cặp ma thú thuộc chủng loài thiên địch, mà còn yêu cầu các con ma thú đó không có cùng chủng loài với nhau. Thế nhưng hồ ly hay sư tử thì cũng đều thuộc chủng loài miêu tộc.

Trong lòng bởi vì vẻ ngoài của Tử Tinh Dực Sư Vương mà âm thầm cảm thán, Tiêu Lệ rốt cuộc đưa ánh mắt hướng về phía nữ nhân đang cùng Tử Tinh Dực Sư Vương đối mặt.

Trên bầu trời, Vân Vận thân thể mềm mại đầy đặn, dáng người lung linh có lỗi có lờn được bao phủ trong một bộ tổ y xanh biếc. Trong tay nàng cầm một thanh kiếm hình dáng kì dị, nhàn nhạt phát ra thanh sắc quang mang.

Mái tóc nàng búi cao thành hình phượng hoàng, dung nhan xinh đẹp động lòng người mà lại vô cùng điềm đạm, cũng không có bởi vì bản thân đang đối mặt với bá chủ của đông bộ Ma Thú Sơn Mạch mà có bao nhiêu biến hoá.

Sau lưng nàng mọc ra một đôi cánh màu xanh có chút hư ảo, rõ ràng là từ đấu khí tạo thành. Trên bầu trời, Vân Vận lạnh nhạt mà đứng, khuôn mặt xinh đẹp điềm nhiên lại lộ ra nét ung dung cùng cao quý mà tổ y khó có thể che giấu.

_ Nữ tử nhân loại kia, vì sao lại tới quấy rầy bốn vương nghị nghị?

Tử Tinh Dực Sư Vương đột nhiên dùng tiếng người quát to.

_ Muốn mượn Tử Linh Tinh của Sư Vương để dùng!

Đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Tử Tinh Dực Sư Vương, Vân Vận đôi môi đỏ mọng hé mở, âm thanh lạnh nhạt mà lại thanh thúy êm tai truyền ra.

_ Tử Linh Tinh? Tử Tinh Dực Sư bộ tộc bọn ta hai mươi năm mới có thể từ trên thân thể tách ra một khối nhỏ. Ngươi nói muốn có là có sao?

Tử Tinh Dực Sư Vương giễu cợt.

_ Ta có thể dùng đồ vật mà ngươi cần để trao đổi.

Vân Vận tựa hồ cũng có chút kiêng kỵ lực giai ma thú hung danh hiển hách này, cho nên lời nói cũng không quá cường ngạnh.

_ Trao đổi? Tốt lắm, vừa lúc ta gần đây đang bị vây ở giai đoạn hóa hình. Chỉ cần ngươi có thể lấy ra một viên Hóa Hình Đan, ta liền cho ngươi Tử Linh Tinh, như thế nào?

Nghe vậy, Tử Tinh Dực Sư Vương nhất thời truyền ra tiếng cười to.

_ Xin lỗi, Hóa Hình Đan ta không có. Mà theo ta nghĩ, thứ này dù toàn bộ Gia Mã đế quốc sợ rằng cũng không có mấy người có thể lấy ra. Bất quá nếu như ngươi nguyện ý, ta có thể dùng ba viên ngũ giai ma hạch cùng huyền gia cao cấp công pháp và đấu kỹ thích hợp với ngươi để trao đổi.

Nghe yêu cầu của Tử Tinh Dực Sư Vương, Vân Vận lông mày khẽ nhíu lại, lắc đầu nhẹ giọng nói.

_ Không có hứng thú! Nếu ngươi không có Hóa Hình Đan, vậy thì hãy sớm rút khỏi Ma Thú Sơn Mạch đi, nơi này không chào đón ngươi!

Phe phẩy cái đầu khổng lồ, Tử Tinh Dực Sư Vương miệng hơi khép lại không chút do dự cự tuyệt điều kiện của Vân Vận.

_ Nếu đã như vậy, ta đây không thể làm gì khác hơn là dùng vũ lực bắt ngươi phải giao ra.

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, Vân Vận chậm rãi giờ trường kiếm kì dị, có chút bất đắc dĩ.

_ Ha ha! Nhân loại xưa nay vẫn như thế này.

Nhìn thấy hành động của Vân Vận, Tử Tinh Dực Sư Vương lập tức phát ra một tiếng cười lớn đến nỗi làm mặt đất chấn động, sau một lúc lâu mới chậm rãi thu liễm, âm thanh lại từ từ lạnh dần.

_ Ta biết ngươi cũng là Đấu Hoàng cường giả. Bất quá nếu thật sự muốn giao chiến, ngươi có thể còn sống ra khỏi Ma Thú Sơn Mạch hay không lại là một vấn đề khác.

_ Chuyện này thì không cần Sư Vương bận tâm.

Thán nhiên lên tiếng, Vân Vận bàn tay trắng nõn khẽ đưa lên, một đạo vòi rồng màu xanh từ từ hình thành, dần dần trở nên to lớn. Vòi rồng màu xanh không ngừng gào thét, từng gốc đại thụ liên tiếp bị nhổ bật gốc rồi bị gió lốc mạnh mẽ xoắn nát, vụn gỗ bay khắp bầu trời.

_ Hừ, Ma Thú Sơn Mạch là địa bàn của ma thú chúng ta không phải là của nhân loại, nơi này không tới phiên ngươi điều võ giương oai!

Nhìn vòi rồng màu xanh càng ngày càng thêm khổng lồ, Tử Tinh Dực Sư Vương quát to một tiếng, trong miệng vang lên một tiếng rít gào trầm thấp vang vọng khắp sơn mạch.

Chiến đấu trên bầu trời càng lúc càng trở nên quyết liệt, Tiêu Lệ nấp ở một bên quan sát cũng vô cùng tập trung, chỉ chờ thời cơ thích hợp sẽ lập tức tham chiến. Lợi dụng lúc Tử Tinh Dực Sư Vương phân tâm, hắn sẽ nhất kích tất sát đánh gục nó, hoàn thành nhiệm vụ.

Thế nhưng... hệ thống lại rất thích đùa với hắn.

Ting, xuất hiện nhiệm vụ mới.

Nhiệm vụ treo thưởng: Ngư Ông Đắc Lợi.

Yêu cầu: Trong vòng một giờ kể từ bây giờ, thành công đột nhập hang ổ của Tử Tinh Dực Sư Vương, lấy được Bạn Sinh Tử Tinh Nguyên.

Ban thưởng: Thú Huyền Đan lv4, 100 triệu exp, 100 vạn đơn trị.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Ngư Ông Đắc Lợi

Giữa lúc Tiêu Lệ đang tập trung theo dõi cuộc chiến, một âm thanh quen thuộc xuất hiện trong đầu hắn.

Nhiệm vụ! Tiêu Lệ có thể thăng cấp nhanh chóng hoàn toàn là nhờ thứ này. Bởi vậy, hắn chưa từng để thất bại hay là hủy bất cứ nhiệm vụ nào. Thế nhưng nhiệm vụ lần này yêu cầu cũng quá éo le đi.

Nếu hán đi tìm Bạn Sinh Tử Tinh Nguyên, rất có thể sẽ lỡ mất thời cơ tốt nhất đánh bại Tử Tinh Dực Sư Vương. Còn nếu ở đây chờ đợi thì không biết bao giờ bọn họ mới đánh xong.

Dù sao trong nguyên tác cũng không có đề cập rõ ràng. Mà nếu để hán phải bỏ đi nhiệm vụ này thì Tiêu Lệ lại cảm thấy tiếc, dù sao hiện tại nhiệm vụ rất ít xuất hiện.

Trong đầu liên tục đấu tranh suy nghĩ, Tiêu Lệ rốt cuộc vẫn là quyết định ôm đồm hết.

Tạm thời để Huyền Thiên Tâm Ma Phong ở lại nơi này giám thị trận chiến, tùy thời thông báo tình hình cho hán, Tiêu Lệ vận dụng Âm Lôi Huyền Bộ đến cực hạn, nhanh chóng xâm nhập vào hang ổ của Tử Tinh Dực Sư Vương.

Phía trước động phủ của Tử Tinh Dực Sư Vương có không ít ma thú thủ vệ, phần lớn đều là tam giai. Bọn chúng mặc dù không thể gây ra uy hiếp gì cho Tiêu Lệ thế nhưng hán vẫn cẩn thận che giấu hơi thở, sử dụng Âm Lôi Huyền Bộ âm thầm đột nhập vào bên trong.

Vượt qua động khẩu là một con đường trần ngập ánh sáng. Xung quanh vách núi, Tiêu Lệ nhìn thấy lác đác một ít tinh thạch màu tím. Thứ này hoàn toàn do sơn động tự nhiên sinh ra, ở thế giới loài người được gọi là Tử Tinh Thạch, là một trong những vật phẩm trang sức có giá trị xa xỉ.

Tiến sâu vào bên trong sơn động, nhìn mấy khối Tử Tinh Thạch xinh đẹp như là đồ trang trí trong động phủ, Tiêu Lệ trong lòng vô vàn cảm thán.

_ Tử Tinh Dực Sư Vương quả thật biết hưởng thụ cuộc sống a... Lát nữa lấy được Bạn Sinh Tử Tinh Nguyên rồi phải "xin" thêm một ít Tử Tinh Thạch này về trang trí mới được... Chẳng qua như vậy thì không được tự nhiên nữa... haizz thôi kệ đi, làm xong việc chính đã...

Nhanh chóng di chuyển, bên trong sơn động cũng không tồn tại ma thú nào khác. Xuyên qua một con đường dài và tĩnh mịch, trước mắt Tiêu Lệ bỗng dừng lại xuất hiện 2 ngã rẽ.

Cau này nhìn về phía 2 lối vào, Tiêu Lệ hơi hít mắt lại cẩn thận cảm nhận. Con đường bên phải có một luồng hơi thở mỏng manh, hô hấp ổn định có vẻ là có sinh vật đang ngủ, còn bên trái thì lại phả ra một luồng hơi nóng ngột ngạt.

_ Lối bên phải dẫn tới chỗ Tử Tinh Dực Sư con à? Có lẽ không nên làm kinh động nó thì hơn, tên ở ngoài tương đối phiền phức...

Ngẫm nghĩ một chút, Tiêu Lệ nhanh chóng bước chân vào lối đi bên trái. Con đường này tương đối quanh co khúc chiết, Tiêu Lệ đi vòng vo vài lần mới tiến vào được nơi sâu bên trong.

Bước qua động khẩu, Tiêu Lệ tùy ý đánh giá mọi thứ xung quanh. Cuối cùng, ánh mắt hán dừng lại tại vị trí trung ương bên trong sơn động.

Nơi đó, một cái Tử Tinh Thạch Đài cao liêu xiêu hình dáng như một cái bàn lớn, phía trên khảm một viên cầu màu tím to khoảng đầu người. Nhiệt lượng bên trong sơn động toàn bộ đều là do thứ này phát ra..

Cẩn thận quan sát một chút, Tiêu Lệ lấy ra Tịch Tà Trảm Ma Kiếm định phá vỡ thứ này thu lấy linh dịch bên trong.

Bởi vì sợ kinh động tên bên ngoài, Tiêu Lệ cũng không dám sử dụng đấu kỹ quá mạnh, chỉ dám dùng một chút nhu kinh trong Âm Dương Long Trảo Thủ nhẹ nhàng công kích vào viên cầu.

Sau gần một khắc miệt mài vất vả, Tiêu Lệ rốt phá vỡ được... toàn bộ vách đá khảm nạm viên cầu, chỉ có bản thân nó là không suy sụp. Nhìn viên Bạn Sinh Tử Tinh Nguyên nằm yên trên mặt đá, hán mới chậm rãi nhớ lại nguyên tác...

Theo thực lực ngày một tăng lên, Tiêu Lệ cũng đều tùy tâm mà làm việc, rất ít khi dựa theo cốt truyện. Bất quá hôm nay có vẻ hán lại phải động não rồi...

_ Nếu ta nhớ không lầm thì Bạn Sinh Tử Tinh Nguyên này phải dùng Tử Linh Tinh mới phá vỡ được. Mà cái khối Tử Linh Tinh đó hình như ở dưới chỗ nằm của con ấu thú kia thì phải... haizz...

Thở dài một tiếng, Tiêu Lệ vốn không muốn kinh động cái tên to xác bên ngoài. Hiện tại, tình hình chiến đấu của hai kẻ ngoài kia vẫn còn rất mãnh liệt, có lẽ còn lâu nữa mới đến hồi kết. Tiêu Lệ cũng không muốn con sư tử kia quay về đây tìm hán phiền phức.

Cẩn thận suy nghĩ đối sách, dù sao nếu hán phá vỡ Bạn Sinh Tử Tinh Nguyên để thu lấy linh dịch bên trong thì cũng sẽ làm kinh động ấu thú, còn không bằng trực tiếp bắt cóc nó. Nếu lỡ bị Tử Tinh Dực Sư Vương phát hiện, hán cũng không phải là không có cách chạy trốn.

Đã có quyết định, Tiêu Lệ cũng không phải là người hay chần chừ. Hán lập tức triệu hoán Huyền Thiên Tâm Ma Phong đang giám thị bên ngoài nhanh chóng bay vào hang động, muốn lợi dụng huyền thuật của nó để dễ dàng tóm lấy ấu thú.

Đi vào động khẩu bên phải, một sơn động rộng rãi bài trí tinh mỹ hơn xa so với sơn động ở bên trái xuất hiện trong tầm mắt Tiêu Lệ. Quả thật, Tử Tinh Dực Sư Vương cực kỳ biết hưởng thụ, nơi ở của nó được chăm chút tỉ mỉ cực kỳ sạch sẽ.

Phía trung tâm sơn động, một con Tử Tinh Dực Sư non đang nằm phủ phục trên mặt đất, hơi thở đều đều như là đang chìm trong mộng đẹp. Theo trí nhớ của hán, Tử Linh Tinh là ở bên dưới chỗ con sư tử con này nằm.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong là bậc thầy huyền thuật, chỉ là đối phó với một con ấu thú, nàng chẳng mấy khó khăn liền để nó càng chìm sâu vào giấc

mộng của mình, biến nơi đó thành thiên đường mà nó có thể vui đùa thỏa thích, chẳng bao giờ muốn rời khỏi.

Nhẹ nhàng nhắc con Dực Sư non đã hoàn toàn mê muội lên, Tiêu Lệ nhanh chóng mò mẫm tìm kiếm, gõ gõ vào mấy viên tử tinh thạch bên dưới, chẳng mấy chốc đã phát hiện được chỗ giấu bí mật...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Tử Linh Tinh

Đây là một khối Tử Tinh Thạch tự nhiên khá lớn được Tử Tinh Dực Sư Vương cẩn thận đục đẽo thành một cái hộp ngàm trong lòng đất.

Mở ra nắp hộp, nhất thời ánh sáng màu tím chói lóa chiếu ra bốn phía khiến đôi mắt Tiêu Lệ bị kích thích phải vội vã nhắm chặt lại.

Đội cảm giác khó chịu biến mất, Tiêu Lệ mới chậm rãi mở mắt ra nhìn về thứ bên trong hộp. Chỉ thấy một khối linh thạch màu tím bằng nắm tay đang an tĩnh nằm ở đó, góc cạnh rõ ràng, quang hoa lưu chuyển cực kỳ xinh đẹp.

Tử Linh Tinh đã vào tay, Tiêu Lệ nhanh chóng lấy Bàn Sinh Tử Tinh Nguyên ra khỏi hệ thống rồi dùng Tử Linh Tịch đập vỡ một góc, sau đó cẩn thận dùng bình ngọc tốt nhất thu lấy linh dịch chảy ra từ vết nứt.

Bàn Sinh Tử Tinh nguyên bị hủy, Tử Tinh Dực Sư non dường như chịu phải kích thích mãnh liệt, gào nhẹ mấy tiếng có vẻ như muốn thức giấc. Bất quá nó cuối cùng vẫn chỉ là ấu thú, khả năng tự chủ không cao. Bị Huyền Thiên Tâm Ma Phong lừa nửa sử dụng Hoặc Tâm Thuật, Tử Tinh Dực Sư non rất nhanh lại chìm sâu vào mộng đẹp...

“Phù...”

Thở ra một hơi, Tiêu Lệ cẩn thận cất Tử Linh Tinh và mấy bình Tử Tinh Nguyên Linh Dịch vào trong hệ thống. Tổng cộng có 6 bình Tử Tinh Nguyên Linh Dịch, Tiêu Lệ lấy ra một bình để giao nộp nhiệm vụ, thu được 100tr exp, lên cấp nhị tinh Đẩu Vương (90tr/160tr).

Để lại Tử Tinh Dực Sư non như một chú mèo nhỏ nằm ngủ say trên mặt đất, Tiêu Lệ nhanh chóng men theo đường cũ rời khỏi sơn động.

Bên ngoài, chiến đấu vẫn diễn ra vô cùng kịch liệt. Không còn là những đòn thăm dò, Vân Vận và Tử Tinh Dực Sư Vương đều đã bắt đầu vận dụng tới sát chiêu chân chính.

Cẩn thận quay lại chỗ nắp lúc trước, Tiêu Lệ một mặt quan sát trận chiến khốc liệt trên không trung, mặt khác âm thầm đánh giá những kẻ đang quan chiến giống như hắn.

Mặc dù khoảng cách khá xa, Giám Định Thuật là không thể sử dụng. Thế nhưng trải qua thời gian dài lăn lộn trong Ma Thú Sơn Mạch, Tiêu Lệ cũng sơ bộ nhận thức được danh tính của những “vị khách” đang quan sát ở ngoài kia.

Đứng trên một đỉnh núi lớn ở phía Bắc chính một đầu ma thú toàn thân màu đen, trên người có rất nhiều hoa văn quý dị chính là ngũ giai Ma Vân Báo mà Tiêu Lệ vẫn âm thầm theo dõi mấy hôm nay.

Bất quá... bởi vì khoảng thời gian này hắn vẫn còn đang chờ đợi Vân Vận tới nên tạm thời còn chưa có kế hoạch xuống tay với nó.

Trên một ngọn cây cao chọc trời ở phía Tây là một ma thú màu hồng, hình thể tương đối nhỏ so với ma thú cấp cao khác, thế nhưng Tiêu Lệ biết những kẻ từng xem thường nó hầu hết đều đã trở thành một đồng xương trắng.

Ngũ Vũ Xuân Linh Hoan, một loại ngũ giai ma thú cực kỳ thông thạo dùng mị độc và huyền thuật, so với Huyền Thiên Tâm Ma Phong của hắn còn nhìn hơn vài phần, rất khó đối phó.

Ngồi trên một mỏm đá khá to lớn ở phía Nam là một ma thú trên người lượn lờ sát khí, dù ở rất xa Tiêu Lệ vẫn cảm nhận được. Hình thể nó vô cùng khổng lồ, thậm chí không kém bao nhiêu so với Tử Tinh Dực Sư Vương.

Những đặc điểm đó chỉ có ở ngũ giai ma thú Cuồng Sát Bạo Hùng, kẻ mạnh thứ hai ở vùng Đông bộ Ma Thú Sơn Mạch này.

À ngoài ra còn có cả tam đệ Tiêu Viêm bé bỏng nữa chứ...

Mặc dù có Dực Lão giúp hắn ẩn giấu khí tức khiến Tiêu Lệ không thể tìm ra nhưng chắc chắn là hắn sẽ đến đây quan sát trận chiến này...

Trên bầu trời, Tử Tinh Dực Sư Vương không ngừng dùng thân thể khổng lồ lao tới công kích mà Vân Vận cũng không ngừng thoái lui. Mặc dù nhìn qua thì có vẻ năng đang rơi xuống thế hạ phong bất quá thực tế cho đến lúc này năng vẫn chưa chịu bất cứ tổn thương nào.

Ngẩng đầu nhìn khung cảnh chiến đấu cực kì hoa lệ trên bầu trời khiến cho thương khung cũng không ngừng rung động. Tiêu Lệ âm thầm cảm thán. Mặc dù hiện tại hắn đã đạt tới nhị tinh Đấu Vương thế nhưng vẫn không có khả năng chính diện tham gia trận chiến ở cấp độ này.

_ Phòng ngự thân thể của Tử Tinh Dực Sư Vương cực kì mạnh mẽ. Vân Vận thì lại tu luyện phong thuộc tính đấu kĩ thiên về nhanh chóng và linh hoạt. Hơn nữa, hai người đều là cường giả cấp Đấu Hoàng, thực lực chênh lệch cũng không nhiều, tiếp tục đánh như vậy trừ khi vận dụng đòn sát thủ, nếu không rất khó phân ra thắng bại...

_ Bất quá... Tử Tinh Dực Sư Vương là thuộc tính hỏa, lại có khả năng hấp thụ ánh mặt trời để gia tăng chiến lực. Cho nên trước khi mặt trời lặn, có lẽ nó sẽ cố gắng tìm cách để nhanh chóng kết thúc trận chiến này...

Quan sát 2 bên chiến đấu, Tiêu Lệ khẽ lắc đầu. Hiện giờ tình thế có vẻ cân bằng, thế nhưng Tiêu Lệ biết rằng chẳng bao lâu nữa trận chiến này sẽ đi đến hồi kết.

Trận chiến khốc liệt trên bầu trời vẫn duy trì liên tục từ buổi sáng cho đến tận lúc hoàng hôn.

Nhìn mặt trời đã dần chìm xuống chân núi, Tử Tinh Dực Sư Vương vẫn đang không biết mệt mỏi truy kích Vân Vận lại đột ngột dừng lại, gắt gao nhìn chăm chăm Vân Vận bằng đôi mắt đỏ ngầu lấp lóe ánh tử quang, mang theo sự uy nghiêm và mất kiên nhẫn.

_ Nữ nhân loài người, ngươi đang thách thức sự kiên nhẫn ít ỏi của ta!

Tử Tinh Dực Sư Vương thấp giọng rít gào, âm thanh chấn động cả núi rừng.

_ Chỉ cần Sư Vương đem Tử Linh Tinh trao đổi với ta, sau này ta tuyệt đối không trở lại quấy nhiễu ngài.

Bị gắt gao đuổi giết đến hơn nửa ngày, Vân Vận vẫn bảo trì được vẻ ung dung cao quý nhẹ giọng nói, cùng với đó là một ngọn gió lốc xanh nhạt như ẩn như hiện bên người nàng.

_ Ngươi đã không biết tốt xấu, vậy thì đừng trách ta! Grào...

Một tiếng sư tử gầm mơ hồ mang theo phần nộ tử trong miệng Tử Tinh Dực Sư Vương phát ra. Chỉ chớp lát, tử quang trên thân thể Sư Vương càng ngày càng trở nên rực rỡ, ánh sáng mãnh liệt cơ hồ hoàn toàn lấn át đi ánh chiều tà le lói.

_ Sắp đến lúc rồi...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Đánh Lén

Nhìn uy thế trên người Tử Tinh Dực Sư Vương, Tiêu Lệ trong lòng bắt đầu nổi lên hưng phấn không rõ.

Trên bầu trời, thân thể Tử Tinh Dực Sư Vương phát ra tử quang chói lọi, gần như che lấp cả bầu trời. Dưới mặt đất, ma thú vây xem đều đột nhiên hoảng sợ bỏ chạy mất dạng, ngay cả ba đầu ngũ giai ma thú mạnh mẽ kia cũng phải lùi lại một khoảng xa.

Dị trạng trên thân thể Tử Tinh Dực Sư Vương rõ ràng như vậy, Vân Vận tất nhiên cũng phát hiện được. Cảm thụ được năng lượng thiên địa xung quanh đột nhiên bạo động kỳ dị, khuôn mặt nàng cũng dần dần trở nên ngưng trọng.

Xung quanh nàng, từng đợt cuồng phong gào thét mà xuất hiện, âm thầm hình thành một cơn bão không lồ.

Ánh sáng tím chói lòa bao phủ cả một vùng thiên địa sau vài phút ngắn ngủi đột nhiên hoàn toàn hội tụ lại. Chỉ trong nháy mắt, ngập trời tử quang hoa lệ đều bị áp súc thành một cái tử sắc quang trụ to chừng nửa thước.

_ Tử Tinh Phong Ấn Thuật sao? Chờ đợi đã lâu a...

Tiêu Lệ khẽ lắc đầu. Trong lúc Tử Tinh Dực Sư Vương đang chuẩn bị chiêu thức tối hậu thì Tiêu Lệ cũng không nhàn rỗi. Mượn dị tượng do Tử Tinh Dực Sư Vương gây ra, hắn cũng nhanh chóng tích tụ đấu khí.

Tịch Tà Cửu Cực Kiếm có 2 cách sử dụng, một là Liên Hoàn Kiếm Thức mà hắn đã từng dùng để đối phó Huyền Thiên Tâm Ma Phong. Cách còn lại là hợp nhất toàn bộ kiếm thức thành một chiêu duy nhất – Tịch Diệt Kiếm Thức.

Cách đầu tiên dễ sử dụng hơn mà độ chính xác cũng cao hơn bất quá dù dùng đến kiếm thứ 9 uy lực cũng chỉ tương đương với địa giai cao cấp đấu kỹ. Có thể so sánh với Thiên giai, phải là cửu kiếm hợp nhất.

Nói thế nhưng hiện tại Tiêu Lệ mới chỉ sử dụng được đến kiếm thứ 7, uy lực chỉ có thể vừa chạm đến địa giai trung cấp đầu kỳ mà thôi. Lấy thực lực nhị tinh Đấu Vương hiện tại của hắn, chừng đấy vẫn là chưa đủ để làm trọng thương Tử Tinh Dực Sư Vương. Bởi vậy, hắn phải chờ đợi...

Tịch Diệt Kiếm Thức chia làm 3 tầng, ngũ kiếm hợp nhất tương đương Địa giai trung cấp đầu kỳ. Thất kiếm hợp nhất thì tương đương cao cấp, chỉ có cực hạn cửu kiếm hợp nhất mới so sánh được với Thiên giai.

Tiêu Lệ hiện tại chỉ mới thành thạo ngũ kiếm hợp nhất. Muốn sử dụng thất kiếm hợp nhất vẫn tương đối miễn cưỡng bất quá hắn vẫn phải cố mà sử dụng. Chênh lệch hơn một đại cảnh giới... không phải đầu kỳ tầm thường có thể bù đắp được.

Có ánh sáng chói lọi của Tử Tinh Dực Sư Vương cộng thêm cuồng phong gào thét che phủ bầu trời của Vân Vận che giấu, Tiêu Lệ dù vận dụng địa giai cao cấp đầu kỳ vẫn không bị 2 vị cường giả trên kia phát hiện.

_ Tử Tinh Phong Ấn!

Ánh sáng tím loé lên, Tử Tinh Dực Sư Vương gầm to một tiếng vang vọng khắp sơn mạch. Trong nháy mắt lúc tử sắc quang trụ xuất hiện, Vân Vận sắc mặt biến đổi, nhanh chóng vận chuyển đầu khí phóng ra đầu kỳ mạnh mẽ để ngăn cản.

_ Liệt Phong Toàn Vũ!

Vân Vận quát nhẹ một tiếng, không gian trước mặt nàng lập tức kịch liệt rung động. Vô số phong nhận to đến hơn trăm mét xuất hiện trong không trung rồi xoay tròn với tốc độ cực cao tạo thành một cái vòi rồng công kích về phía Tử Tinh Dực Sư Vương.

"Rầm rầm"

Nơi tử sắc quang trụ cùng thanh sắc long quyền phong đi qua, không gian đều bị chấn động kịch liệt đến hơi vặn vẹo. Ngay sau đó, 2 đạo công kích khủng bố lấy một thanh thể kinh khủng như thiên thạch đụng vào nhau mà nặng nề va chạm.

Tử sắc quang trụ cùng thanh sắc long quyền phong vừa chạm vào nhau, vòi rồng rõ ràng rơi xuống thế hạ phong. Chỉ trong chốc lát, thanh sắc long quyền phong đã âm âm nổ tung tạo thành vô số con gió nhỏ cuốn lá rừng bay xào xạc.

Vậy mà, tử sắc quang trụ lại gần như không suy yếu, chỉ là ánh sáng của nó có hơi ảm đạm xuống một chút.

Sau khi phá hủy thanh sắc long quyền phong, tử sắc quang trụ dễ dàng liên tiếp xuyên qua mấy chục cái phong thuẫn mà Vân Vận đã bố trí, cuối cùng chiếu vào bên trong thân thể nàng.

Một đòn vừa đắc thủ, thân thể khổng lồ Tử Tinh Dực Sư Vương ngay lập tức xuất hiện trước mặt Vân Vận, dùng sự trào to lớn với những chiếc móng vuốt tím sắc nhọn lập lòe tử hỏa, hung hãn đập về phía nàng.

_ Phong Cực, Vãn Sát!

Ngay lúc ngàn cân treo sợi tóc, Vân Vận đột nhiên huy động thanh trường kiếm kỳ dị trong tay, một đạo ánh sáng nhỏ bằng đầu ngón tay cái từ mũi kiếm phóng ra, như xé nát không gian chiếu thẳng về phía đầu lâu của Tử Tinh Dực Sư Vương.

"Cạch!"

Đại nạn lâm đầu, Tử Tinh Dực Sư Vương phản ứng nhanh như chớp cúi đầu xuống khiến quang tuyến chệch mục tiêu, chỉ có thể bắn trúng sừng nhọn trên đỉnh đầu nó. Ngay lập tức, bộ phận cứng rắn nhất trên cơ thể của nó cứ đậu hũ, đòn giã bị cắt làm hai phần.

_ Gáo ồ...

Sừng bị chặt đứt khiến cho Tử Tinh Dực Sư Vương đau đớn kịch liệt, gầm lên một tiếng cuồng bạo. Cự trào mang theo kinh khí hỗn loạn vô cùng hung hãn, nặng nề đập lên bộ ngực mềm mại của Vân Vận.

"Coong!"

Tiếng kim loại chói tai vang lên, Vân Vận chịu phải một đòn nghiêm trọng miệng liền học ra máu tươi, sắc mặt có chút tái nhợt. Thân hình nàng đột nhiên xoay chuyển, hai cánh đầu khí rung lên, cơ thể liên tiếp loé lên quỷ dị, trong nháy mắt đã biến mất ở phía chân trời.

Ngay lúc Tử Tinh Dực Sư Vương còn chưa hết bàng hoàng vì trúng đòn phản kích bất ngờ của Vân Vận, Tiêu Lệ đã sớm chuẩn bị sẵn sàng bắt ngờ xông ra khỏi chỗ nấp, dùng tư thế sét đánh không kịp bưng tai đánh về phía sau ót Tử Tinh Dực Sư Vương.

_ Tịch Tà Cửu Cực Kiếm – Thất Kiếm Hợp Nhất – Thương Sinh Tịch Diệt!

Tiêu Lệ hét lớn một tiếng, Tịch Tà Trảm Ma Kiếm đâm thẳng về phía Tử Tinh Dực Sư Vương không một chút phòng bị.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 93: Bị Đánh Lén

Ngay lúc Tiêu Lệ tưởng chừng như sắp đại công cáo thành, Từ Tinh Dục Sư Vương bất ngờ dùng một tư thế không thể tin được xoay người, lấy cái sừng vừa bị cắt đoạn nén đau ngăn cản một kiếm trí mạng của hắn.

_ Gràooooooooo!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Họa vô đơn chí! Cái sừng vẫn còn đau quặn quại khi bị Vân Vận cắt đứt nay lại phải miễn cưỡng tiếp một công kích rất mạnh của Tiêu Lệ. Mặc dù thành công ngăn cản nhưng vẫn khiến Từ Tinh Dục Sư Vương vô cùng thống khổ, gầm lên một tiếng đau đớn xé ruột gan.

Tiêu Lệ cũng không khá hơn bao nhiêu. Từ Tinh Dục Sư Vương phản xạ như De Gea khiến cho hắn vô cùng bất ngờ, hoàn toàn không kịp phòng ngự, bị lực phản chấn nặng nề mà văng ra xa vài trăm mét.

Nếu không phải là có Thiên Tầm Bảo Giáp cản bớt 50% lực công kích, Tiêu Lệ có lẽ đã bị trọng thương.

Khó khăn phun ra một ngụm máu, Tiêu Lệ đánh lén bất thành cũng không dám ham chiến, không chút chần chừ lập tức mở ra 2 cánh đầu khí vận dụng tốc độ đến nhanh nhất mà quay đầu bỏ chạy.

_ Gràooooooooo!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Liên tiếp bị 2 nhân loại quấy nhiễu, thậm chí lần sau còn suýt nguy hiểm tới tính mạng, Từ Tinh Dục Sư Vương bị cơn đau hành hạ mà cực kỳ phẫn nộ, gầm lên một tiếng mang theo năng lượng cuồng bạo chấn động cả một vùng sơn mạch rộng lớn. Vài đỉnh núi cao vút cũng theo tiếng gầm chấn động mà không ngừng vỡ nát.

_ Lực soát cho ta! Nhất định phải mang lũ nhân loại khốn kiếp kia về đây cho ta!!!

Chiếc đầu không lồ nhìn sơn mạch trập trùng phía dưới, Từ Tinh Dục Sư Vương trừng đôi mắt đỏ ngầu, phát tiếng rít gào dữ tợn ẩn chứa sát ý mãnh liệt khiến cho lũ ma thú xung quanh vội vàng điên cuồng tản ra tứ phía.

.....

Lại nói Tiêu Lệ sau khi rời khỏi tầm mắt Từ Tinh Dục Sư Vương hắn bay loanh quanh một chút rồi bất chợt dừng lại, giống như vừa biết được chuyện gì, lập tức chuyển hướng nhanh chóng lao về một phía.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong đã sớm được hắn căn dặn trông chừng Vân Vận, mất chút thời gian đã tìm ra được vị trí của nàng rồi dùng tinh thần liên lạc thông báo cho hắn.

Nơi Vân Vận rơi xuống là một dòng sông xanh thẳm bên dưới một thác nước hùng vĩ, Tiêu Lệ dùng tốc độ nhanh nhất bay đến nơi này bất quá có một người còn đến sớm hơn hắn...

_ Tam đệ?

_ Nhị ca?

Hai âm thanh kinh ngạc đồng loạt vang lên. Tiêu Lệ mặc dù đã sớm biết Tiêu Viêm cũng đến quan sát cuộc chiến, hơn nữa trong nguyên tác chính hắn đã tìm thấy Vân Vận. Thế nhưng lần này bản thân mình xen ngang vào, không ngờ mọi chuyện vẫn không hề thay đổi.

Chưa kịp nói gì, mấy tiếng thú rống kinh khủng đã vọng tới. Tiêu Lệ nghe vậy liền nhanh chóng bay xuống hồ ôm lấy Vân Vận, để Huyền Thiên Tâm Ma Phong tóm lấy Tiêu Viêm rồi lập tức rời khỏi nơi này.

Dùng tốc độ cực hạn nhanh chóng quay trở về chỗ chúng nữ đang ở, Tiêu Lệ cũng tranh thủ trao đổi với Dược Lão.

Thì ra vào thời điểm Vân Vận rời khỏi trận chiến, Ma Vân Báo ngẫu nhiên tiến tới gần chỗ Tiêu Viêm ẩn nấp. Bởi vậy, hắn dưới sự bảo vệ của Dược Lão mới phải nhanh chóng chạy khỏi nơi nguy hiểm đó, không kịp thấy trò hay phía sau.

Nhưng mà cho dù bọn họ có cảm nhận được chuyện gì, lấy thực lực của Tiêu Viêm hiện tại, bọn họ cũng chẳng dám mạo hiểm quay lại mà xem.

Phi hành với tốc độ cao, chẳng bao lâu hang động bí mật đã hiện ra trước mặt Tiêu Lệ và Tiêu Viêm. Còn chưa kịp thở ra một hơi, cảm giác nguy hiểm bất chợt bủa vây Tiêu Lệ.

Một tiếng xé gió từ phía sau lưng hắn ập đến, móng vuốt sắc nhọn lấp lóe màu lục nhạt chứng tỏ trên đó chứa chất kịch độc, như là mũi tên đoạt mệnh nhanh chóng đâm về phía cổ hắn.

“Bạch!”

Không chút suy nghĩ, Tiêu Lệ vội vàng tung một chiêu Âm Dương Long Trảo Thủ ngăn cản đòn công kích bất ngờ. Lợi dụng lực phản chấn, hắn vận dụng Âm Lôi Huyền Bộ nhanh chóng tạo khoảng cách an toàn. Lúc này, hắn mới nhìn rõ được kẻ địch tập kích mình là ai...

Ma thú trước mặt hình dáng khá giống một con cây hương khổng lồ, trên người vẫn vẹn đen trắng. Điểm nổi bật nhất là 5 chiếc đuôi với 5 màu khác biệt phe phẩy trong không khí mang theo mùi thơm quyến rũ có thể dễ dàng mê hoặc nhưng kẻ tâm trí không kiên định.

Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan – lv 57

Một loài ma thú sở hữu trí tuệ khá cao, cực kỳ gian xảo, giỏi sử dụng mị độc và huyền thuật. Số lượng màu sắc của lông đuôi biểu thị số loại độc mà nó có.

Màu trắng là huyền độc gây ảo giác, màu bạc là mị độc gây mê muội, màu xám là liệt độc gây giãn dãn, màu nâu là xuân độc gây hưng phấn còn màu đen là hủ độc gây suy yếu.

Con Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan đã có đủ năm màu lông đuôi hiển nhiên là đã đạt tới toàn thịnh, cực kỳ mạnh mẽ rất khó đối phó.

Nó bám theo từ lúc nào Tiêu Lệ cũng không phát hiện, vậy mà kiên nhẫn như thế. Nó đợi đến lúc Tiêu Lệ về tới hang động, tinh thần buông lỏng cảnh giác thì mới bắt ngờ tập kích, suýt nữa là trở tay không kịp.

Cũng may đoạn thời gian trước hắn thường xuyên ăn ngủ ở bên trong Bắc bộ Ma Thú Sơn Mạch, cũng đã gặp không ít ma thú thiên kỳ bát quái, bởi vậy rèn luyện nên khả năng cảm nhận nguy hiểm và phản ứng cực tốt.

Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan đánh lén bất thành cũng không tiếp tục công kích mà huy động năm cái đuôi to liên tục, phát ra mấy loại độc hương lan tỏa vào không khí.

Dựa vào màu sắc Tiêu Lệ có thể biết rõ nó đang sử dụng hai loại liệt độc và hủ độc. Đây là thủ đoạn ưa thích của nó khi đối phó với những kẻ địch mà nó nghĩ là yếu hơn bản thân.

Liệt độc có tác dụng khiến người trúng trở nên mất lý trí, trở nên điên cuồng. Trong trạng thái đó mặc dù có thể gia tăng sức chiến đấu đáng kể nhưng ngược lại chỉ biết công kích bất chấp hậu quả, nó có thể dùng các loại độc khác chậm rãi mài chết kẻ thù.

Tiêu Lệ sử dụng Giám Định Thuật đã sớm biết rõ những điều này. Hắn chẳng vội vàng tiếp cận nó mà lợi dụng Phong Lôi Thiên Vũ và Âm Lôi Huyền Bộ liên tục duy trì khoảng cách 2 tay không ngừng phóng Thiên Lôi Đạn Chỉ quấy rối.

Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan mà dù thủ đoạn tăng tăng thế nhưng nó cũng có nhược điểm rõ ràng, đó là phòng ngự khá tệ. Bị Tiêu Lệ thả điều, Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan vô cùng phần nộ đã bắt đầu sử dụng huyền thuật đối phó hắn.

Tiêu Lệ một thân đều là Địa giai đấu kỹ. Dù vừa chiến đấu vừa phải phân tâm bảo vệ Văn Văn trong lòng, hắn vẫn có thể ung dung đối phó với Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan. Chỉ khi nó bắt đầu sử dụng huyền thuật, hắn mới thực sự đau đầu...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94: Trúng Độc

Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan rất giỏi khống chế tâm tình của kẻ địch. Độc của nó có đủ cả hi nộ ái ố và huyền hoặc khơi gợi lên những cảm xúc tiêu cực của đối phương.

Kẻ kiêu ngạo thì sẽ trở nên trầm mê, kẻ hiếu sát thì sẽ trở nên điên cuồng, kẻ dâm dật thì sẽ trở nên ham muốn, kẻ nhu nhược thì sẽ trở nên sợ hãi. Dần dần họ sẽ trở thành những con khôi lồi chỉ còn bản năng không còn khả năng suy nghĩ.

Để đánh bại nó chỉ có 2 cách, hoặc là dùng thực lực tuyệt đối đàn áp khiến nó không có cơ hội và dùng khí phản kháng như Tử Tinh Dực Sư Vương. Cách thứ 2 thì chính là...

_ Sasa, cơ hội đó!

Không biết từ lúc nào, Huyền Thiên Tâm Ma Phong đã để Tiêu Viêm ở nơi an toàn rồi tiếp cận phía sau lưng của Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan. Cùng là ma thú tinh thông huyền thuật, nó biết rõ nhược điểm của huyền thuật cũng như là cách để âm thầm vượt qua nó mà không bị phát hiện.

Không có ánh sáng rực rỡ như Tử Tinh Dực Sư Vương, cũng không có âm thanh cuồng bạo như Văn Văn. Tất cả những gì Huyền Thiên Tâm Ma Phong làm là đâm ra một mũi kim thật nhanh và hiểm, đủ chính xác để xuyên qua tim của Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan và cũng đủ sắc nhọn để xuyên thủng

phòng ngự của nó.

_ Crápppp!!!

Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan mọi sự chú ý đều tập trung trên người Tiêu Lệ, nào chú ý đến một con ong vừa tiến cấp ngũ giai. Bị một đòn bất ngờ, nó chỉ có thể rít lên gập dứ, cố gắng lắc lư thân mình giữa không trung khiến cho mũi kim đâm lệch khỏi tim nó trong gang tấc.

Tiêu Lệ phản ứng cũng cực nhanh. Mặc dù Huyền Thiên Tâm Ma Phong là tự mình hành động, hắn cũng không hề ra chỉ lệnh gì cho nó. Thế nhưng ngay thời điểm mũi kim của nó đâm xuyên qua cơ thể Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan, Tiêu Lệ đã nhanh như một tia chớp lao tới, dùng Tịch Tà Trảm Ma Kiếm đâm thẳng vào đầu nó.

_ Crápp!!! Crápppp!!! Cráppppp!!!

Cảm nhận sinh cơ trong thân thể bắt đầu trôi qua, Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan phần nộ rít lên từng tiếng đau đớn, trong đôi mắt đỏ ngầu lóe lên từng tia điên cuồng.

_ Crétttttt!!!

Rồi bất chợt, Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan hú lên một tiếng bi thương. Cả thân thể nó nhanh chóng phân giải thành từng luồng khói đủ màu sắc bao bọc lấy Huyền Thiên Tâm Ma Phong và Tiêu Lệ cùng với Vân Vận trong lòng hắn.

_ Sasa, cẩn thận! Có độc!

Một đòn tối hậu của Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan trả giá bằng cả tính mạng của nó tất nhiên vô cùng phiền phức. Năm loại độc trộn lẫn vào nhau, Tiêu Lệ chỉ lơ hất phải một chút thôi mà cơ thể hắn đã vô cùng khó chịu, vừa đau đầu, vừa chóng mặt, vừa buồn nôn, vừa khó thở.

Vậy mà tiểu đệ đệ của hắn còn cảm thấy chưa đủ rắc rối, ngẩng đầu lên xem tình hình, liên tục cọ cọ vào móng của Vân Vận khiến hắn dờ khóc dờ cười.

Tiêu Lệ biết không phải do hắn kiểm chế kém mà là xuân độc của Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan quá lợi hại. Nó biết không thể thoát khỏi cái chết nên bất chấp tất cả, muốn liều mạng kéo bọn hắn theo xuống mồ.

Độc của Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan hầu như đều là chất kích thích, Giải Độc Đan là hoàn toàn vô dụng. Tiêu Lệ chỉ có thể dựa vào ý chí không mấy kiên định của hắn để cố gắng chèo chống.

_ Nhị ca, ngươi sao rồi?

Tiêu Viêm thấy Tiêu Lệ bị Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan chó cùng rứt giậu nên vô cùng lo lắng chạy đến hỏi.

_ Hắn là bị trúng độc tố bản mệnh của Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan. Loại độc này vô cùng phiền phức, hầu như là không có thuốc trị, chỉ có thể dùng thực lực cường hoành ép nó ra khỏi cơ thể.

Dược Lão ánh mắt rất độc, chỉ nhìn lướt qua liền nắm bắt sơ bộ tình hình của Tiêu Lệ.

_ Hắn là không sao... Liệt độc và hủ độc có thể dùng Giải Độc Đan. Về phần huyền độc, mị độc và xuân độc không nguy hiểm tới tính mạng. Ta tự có cách giải quyết. Đừng nói nhiều nữa! Nhanh chóng vào bên trong! Nếu để bọn chúng lần theo được thì rất phiền phức...

Tiêu Lệ cảm giác tình trạng cơ thể mình cũng không quá tệ, nhanh chóng lấy ra vài viên Giải Độc Đan nuốt vào, cũng đưa cho Vân Vận và Huyền Thiên Tâm Ma Phong sử dụng.

Sau đó hắn tóm lấy cổ áo Tiêu Viêm bay nhanh vào trong hang động. Ở cổng hang có một trận pháp do vị Thất phẩm Luyện Dược Sư kia bố trí, ma thú cấp thấp sẽ không xâm nhập được, chỉ sợ bọn to xác kia mà thôi.

.....

Bên trong căn cứ bí mật của Tiêu Lệ là một mảnh náo nhiệt và lộn xộn. Chúng nữ thấy Tiêu Lệ trở về thì vô cùng mừng rỡ. Bất quá nghe tin hắn trúng độc, ai nấy đều cực kỳ lo lắng.

Huyền độc, mị độc và xuân độc của Ngũ Vỹ Xuân Linh Hoan đều tương tự với chất kích thích, làm khuếch đại cảm xúc và ham muốn tiêu cực của người trúng phải. Mà trong đó, xuân độc là thứ phiền phức nhất, bởi vì cần phải nam hoan nữ ái thì mới có thể hóa giải tác dụng của nó.

Giải độc cho bản thân Tiêu Lệ thì không thành vấn đề. Có Tiêu Ngừ, Hồng Diệp các nàng ở đây, hắn muốn "giải" bao nhiêu lần cũng được. Bất quá Vân Vận thì khó nói rồi.

Trong nguyên tác, Vân Vận cũng ăn nhầm xuân dược sau khi trúng Từ Tinh Phong Án Thuật. Thế nhưng đó chỉ là loại xuân dược cấp thấp mà Tiêu Viêm tùy ý phối chế ra, có thể dùng ý chí mà chống lại.

Lần này, Vân Vận không có ăn nhầm xuân dược mà thậm chí còn trúng phải xuân độc, hơn nữa còn là độc mà một con ngũ giai ma thú đánh đổi sinh mệnh để phóng ra. Muốn giải hoàn toàn chỉ có cách cùng nam nhân ân ái.

Nếu là lúc trước, Tiêu Lệ sẽ giúp Vân Vận "giải độc" mà không chút suy nghĩ. Bất quá sau khi chứng kiến nàng cùng Tử Tinh Dực Sư Vương chiến đấu, Tiêu Lệ mới biết tại sao Tiêu Viêm lần đó lại cố gắng làm chính nhân quân tử.

Suy nghĩ cả buổi, rốt cuộc Tiêu Lệ vẫn quyết định đánh cược một phen. Dù sao hắn cũng đã định sẽ theo đuổi Vân Vận nên mới cứu nàng, chỉ là không ngờ lại gặp phải biến cố này.

Tiêu Lệ để Tô Thanh Thanh và Lý Nhược Lan trông chừng Tiêu Viêm. Nơi này là chốn ẩn cư của một vị Thất phẩm Luyện Dược Sư, có không ít sách vở có giá trị cho hắn tham khảo.

Sắp xếp ổn thỏa, Tiêu Lệ mang theo Tiêu Ngữ, Hồng Diệp và Vân Vận tam nữ vào phòng bế quan. Một đêm điên cuồng lại sắp sửa bắt đầu...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Giải Độc

Bên trong phòng bế quan đang diễn ra 2 khung cảnh hoàn toàn trái ngược, 1 bên là Tiêu Lệ đang diễn 1 vở "hát long hí song phượng" cùng Tiêu Ngữ và Hồng Diệp, bên còn lại là Vân Vận đang ngồi xếp bằng điều tức. Ở giữa bọn họ chỉ được ngăn cách bằng 1 tấm rèm mỏng manh không che đầy được cảnh xuân sắc như ẩn như hiện.

Vốn là Tiêu Lệ muốn mượn cơ hội cả 2 người đều trúng độc này để có thể thân mật hơn với Vân Vận. Thế nhưng chỉ 1 ánh mắt lạnh như băng giá vạn năm của nàng đã làm hắn vút luôn suy nghĩ đó ra khỏi đầu.

Không phải là Tiêu Lệ sợ, chỉ là hắn không muốn trong lòng nàng có gút mắc với hắn. Với tính cách của Vân Vận, nếu Tiêu Lệ cưỡng ép giải độc bằng phương pháp nguyên thủy đó thì sau khi hồi phục nàng chắc chắn sẽ lập tức trở mặt với hắn.

Phòng bế quan này vốn cũng là phòng điều dưỡng của vị Thất phẩm Luyện Dược Sư kia. Nàng ta ở đây bố trí 1 cái trận pháp lợi dụng nguyên khí thiên địa để hỗ trợ hồi phục đồng thời còn có 1 trận pháp giúp tĩnh tâm. Bởi vậy, Tiêu Lệ mới phải kéo cả Vân Vận vào đây chữa trị.

Vân Vận đã sớm được Tiểu Y Tiên băng bó cẩn thận, thay đổi 1 thân y phục sạch sẽ, đang ngồi yên tĩnh điều tức chữa thương và hóa giải phong ấn của Tử Tinh Dực Sư Vương. Bề ngoài thì nàng có vẻ trầm lặng thế nhưng nội tâm của nàng hiện giờ như có ngàn vạn con nai đang nhảy loạn.

Vân Vận sau khi trúng đòn của Tử Tinh Dực Sư Vương đã nhanh chóng rời khỏi chiến trường, cũng không có thấy một màn tập kích sau đó của Tiêu Lệ.

Bởi vậy sau khi được Tiêu Lệ cứu khỏi vòng vây của lũ ma thú thủ hạ của Tử Tinh Dực Sư Vương, rồi sau đó lại vừa bảo vệ nàng vừa liều mạng chiến đấu với Ngũ Vũ Xuân Linh Hoan, sâu trong tâm của Vân Vận cũng bắt đầu có hảo cảm với Tiêu Lệ.

Có điều Vân Vận tính cách tương đối bảo thủ. Nếu Tiêu Lệ định thừa lúc này chiếm đoạt nàng thì sau khi hồi phục chắc chắn nàng sẽ bắt chập tất cả giết hắn rồi tự sát. Thế nhưng rốt cuộc Tiêu Lệ cũng không có làm như vậy mà chẳng biết tìm ở đâu được 1 cái phương pháp điều tức ép độc ra khỏi cơ thể để đưa cho nàng.

Đừng xem thường 1 cái phương pháp ép độc nho nhỏ này! Ít nhất với kiến thức của 1 cường giả Đấu Hoàng như nàng, trên toàn bộ phạm vi Gia Mã đế quốc cũng như là các đế quốc lân cận, chẳng ai có khả năng giải được mị độc và xuân độc của Ngũ Vũ Xuân Linh Hoan mà không có tác dụng phụ như vậy... dù là người được xưng là Đan Vương Cổ Hà đồng dạng cũng không được!

Đều là đang giải độc thế nhưng 1 bên Tiêu Lệ thì vô cùng phong lưu khoái hoạt bất quá ở bên kia, Vân Vận thì lại phải khổ rồi. Nàng chẳng những phải hết sức cố gắng vận chuyển chút đầu khí ít ỏi còn sót lại mượn chất độc phá vỡ phong ấn đồng thời ép nó ra khỏi cơ thể mà tinh thần cũng phải liên tục kiên trì chống lại ma ám quỷ nhiễu.

Chẳng biết vô tình hay cố ý, trận pháp cách âm nơi này lúc linh lúc lại không linh, âm thanh rên rỉ tiêu hồn ở bên kia thì thoảng lại vắng vắng trong tai Vân Vận khiến nàng không thể hoàn toàn tập trung được.

Tiêu Lệ ở bên kia dường như không hề hay biết, vẫn ra sức cày cấy, dù đã hoàn toàn tống chất độc ra khỏi cơ thể vẫn còn tham lam không ngừng nghỉ trên cơ thể mỹ diệu của Tiêu Ngữ và Hồng Diệp, điên loạn đào phượng cả 1 ngày dài mới đánh trống thu bình.

.....

Ròng rã 10 ngày xuân độc của Vân Vận mới hoàn toàn bị trục xuất khỏi cơ thể. Trong thời gian này, nàng vẫn luôn được Tiểu Y Tiên và Lý Nhược Lan kề cận chăm sóc. Về phần Tiêu Viêm thì không được thoải mái như thế, hắn phải tham gia khóa huấn luyện đặc biệt của Tiêu Lệ.

Mặc dù tốc độ tu luyện của Tiêu Viêm so với nguyên tác đã nhanh hơn không ít, hơn xa so với Tiêu Lệ, thế nhưng có 1 sự thực là tu vi hiện tại của hắn

vẫn còn quá thấp so với chính mình.

Mà hệ thống nhiệm vụ của Tiêu Lệ, đặc biệt là nhiệm vụ chính và phụ tuyến, đều liên quan chặt chẽ đến Tiêu Viêm. Bởi vậy Tiêu Lệ mới phải lao tâm khổ lực dùng mọi cách có thể để bồi dưỡng hần phát triển.

Tiêu Viêm hiện tại tu vi đã là cửu tinh Đẩu Giả. Chỉ cần rèn luyện căn cơ vững chắc, Tiêu Lệ có thể để hần phục dụng Tử Tinh Nguyên Đan do Dược Lão điều chế từ Bạt Sinh Tử Tinh Nguyên mà Tiêu Lệ trộm được.

Mượn nhờ dược lực cuồng bạo đó, Tiêu Viêm hoàn toàn có thể 1 lần hành động đột phá Đẩu Sư cảnh giới, đồng thời thu được tử hỏa của Tử Tinh Dược Sư Vương như trong nguyên tác.

.....

Bên trong phòng bế quan, Tiêu Viêm đang cỡi trần nửa thân trên ngồi xếp bằng trên mặt đất. Phía bên cạnh, Tiêu Lệ và Dược Lão đang thấp giọng bàn luận đồng thời quan sát phản ứng của hần để tùy cơ hỗ trợ.

Bởi vì đảm bảo bí mật sự tồn tại của Dược Lão, Tiêu Lệ đã để toàn bộ các năng lực cả Văn Vận đều rời khỏi nơi này. Bởi vậy hiện tại không gian xung quanh nơi đây trở nên cực kỳ yên tĩnh.

Tử Tinh Nguyên Đan là đan dược cấp bậc ngũ phẩm, dược tính cũng ôn hòa hơn nhiều so với Bạt Sinh Tử Tinh Nguyên. Bởi vậy, Tiêu Viêm hấp thụ tương đối thuận lợi, năng lượng màu tím liên tục lan tỏa vào huyết nhục, chẳng mấy chốc đã hình thành một đoàn hỏa diễm tử sắc lơ lửng bên trong cơ thể hần.

Dược Tiêu Lệ dẫn dắt, đoàn hỏa diễm tử sắc bắt đầu dung nhập vào vòng xoáy đầu khí bên trong cơ thể Tiêu Viêm khiến cho nó vốn đang yên tĩnh bắt đầu xoay tròn với tốc độ càng ngày càng cao, hơn nữa còn đang không ngừng khuếch trương kích cỡ.

Theo năng lượng xoay tròn tốc độ cao, hỏa diễm tử sắc dần dần phân hóa vào bên trong đậm hoàng sắc đầu khí, cuối cùng hoàn toàn dung nhập vào đầu khí bản nguyên mà vòng xoáy cũng không ngừng mở rộng kích cỡ từ ban đầu chỉ khoảng 1 nắm tay đến hiện tại như 1 quả bóng mới từ từ đình chỉ.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Phần Quyết

(Vô cùng đa tạ đạo hữu proland2305 đã nhiệt tình donate)

Nhìn vòng xoáy đầu khí của Tiêu Viêm đã đình chỉ khuếch trương, Tiêu Lệ cũng từ từ thu hồi đầu khí của mình trở lại.

Khi đầu khí của Tiêu Lệ vừa rời khỏi cơ thể Tiêu Viêm, từng đợt đầu khí hỏa thuộc tính lập tức từ bên trong vòng xoáy hùng hồn chảy xuôi ra, nhanh chóng lưu chuyển khắp toàn thân kinh mạch của Tiêu Viêm.

Cùng với đó, một khí tức mạnh mẽ hơn gấp mười mấy lần hiện tại bùng phát tỏa ra từ cơ thể Tiêu Viêm, như 1 con hỏa long ngủ say vừa thức tỉnh.

Hơn 1 giờ sau, Tiêu Viêm mới hoàn toàn bình ổn đầu khí cuồng bạo bên trong cơ thể hần.

Chậm rãi mở mắt ra, Tiêu Viêm lặng lẽ cảm nhận đầu khí hùng hậu cuộn cuộn trong cơ thể. Một cảm giác thư sướng tràn đầy khiến cho hần không nhận được thở hắt ra một hơi thật dài vô cùng sảng khoái.

_ Nhất tinh Đẩu Sư rồi... cũng không tệ! Nhưng mà để lên Văn Lam Tông làm loạn thì còn kém không ít...

Nhìn thấy Tiêu Viêm đang hưng phấn bưng bưng, Tiêu Lệ không chút lưu tình tạt ngay một chậu nước lạnh vào mặt hần.

_ Nhị ca, huynh cũng đừng trên ta... lúc huynh 17 tuổi còn chưa lên cấp Đẩu Sư kia mà!

Tiêu Viêm ngượng ngùng đáp lại.

Trong lòng Tiêu Viêm hiện tại, Tiêu Lệ còn hơn cả 1 vị huynh trưởng. Nếu không nhờ Tiêu Lệ, có khi bây giờ Tiêu Viêm hần vẫn còn là phế vật 3 đoạn đầu khí như cũ. Mà Tiêu Lệ gần 17 tuổi mới đột phá Đẩu Giả, thế nhưng chỉ trong vòng 5 năm đã đột phá Đẩu Vương khiến Tiêu Viêm vô cùng ngưỡng mộ.

_ Được rồi, nói chuyện chính sự! Lúc này ta nhìn thấy đầu khí trong cơ thể ngươi là màu đậm hoàng sắc, chẳng lẽ ngươi tu luyện công pháp Hoàng giai sơ cấp à?

Tiêu Lệ biết rõ còn giả vờ hỏi.

_ Chuyện này... chuyện này...

Tiêu Viêm còn chưa biết giải thích thế nào, Dược Lão đã thay hắn đáp lời:

_ Được rồi, tiểu Viêm Tử! Nhị ca ngươi cũng không phải người ngoài, cứ nói thật cho hắn đi!

Tiêu Viêm mồm năm miệng mười nhanh chóng giải thích về Phần Quyết cho Tiêu Lệ còn không quên khoe với hắn Phần Quyết đã tiến hóa lên Hoàng giai cao cấp.

So với Bản Sinh Tử Tinh Nguyên linh dịch cuồng bạo, Tử Tinh Nguyên Đan do Dược Lão tỉ mỉ điều chế có dược tính ôn hòa và sung túc hơn nhiều. Bởi vậy, Tiêu Viêm hấp thu đan dược mới hoàn toàn không có phản ứng phụ. Tử hỏa hắn thu được cũng tinh khiết hơn nhiều so với nguyên tác, về bản chất đã không mấy chênh lệch so với tử hỏa của Tử Tinh Dược Sư Vương.

_ Công pháp có thể dung hợp Dịch Hỏa và tiến giai sao? Nếu ta nhớ không lầm thì ta cũng biết một chút nguồn gốc của nó...

Tiêu Lệ nói. Lúc hệ thống nâng cấp, bên trong Kỳ Trần Các bất chợt xuất hiện rất nhiều công pháp, đấu kỹ và những vật phẩm liên quan đến 2 vị tuyệt thế cường giả thời thượng cổ mà theo thông tin từ hệ thống thì chính là 2 vị chúa tể ở thời đại đó – Diễm Hậu và Lôi Đế.

_ Công pháp của đệ xét theo mọi đặc tính thì rất có thể là Thiên Diễm Quyết của Diễm Hậu. Nếu đúng là vậy thì ở chỗ ta có 1 vài đấu kỹ và bí pháp có thể kết hợp với nó. Sau khi ngươi dung hợp được 1 loại Dịch Hỏa chân chính, ta sẽ đưa cho đệ.

Tiêu Lệ chậm rãi nói. Tiêu Viêm và Dược Lão nghe vậy thì đều cực kỳ ngạc nhiên.

_ Diễm Hậu? Ngươi có chắc không? Ta đã từng đọc không ít bí văn thời thượng cổ cũng chưa từng nghe cái tên này.

Dược Lão hiếu kỳ hỏi.

_ Ta cũng không quá rõ ràng. Truyền thừa của ta cũng đến từ 1 vị thượng cổ cường giả cùng thời gọi là Lôi Đế. Cả đời hắn bách chiến bách thắng, chỉ 1 lần duy nhất thất bại chính là ở trong tay của Diễm Hậu, cũng là phu nhân của hắn sau này. Bởi vậy, bên trong truyền thừa của hắn cũng có không ít công pháp và đấu kỹ của Diễm Hậu, chỉ là Thiên Diễm Quyết thì đã biến mất.

Tiêu Lệ căn cứ theo thông tin hệ thống cung cấp mà trả lời. Những thứ này vốn không có trong nguyên tác, có lẽ là do hệ thống cố tình thêm vào.

_ Được rồi, chuyện đó cũng không quan trọng. Hiện tại tiểu Viêm Tử đã đột phá Đấu Sư, cũng nơi đổi nơi lịch lãm rồi. Ta dự định đến Tháp Qua Nhĩ sa mạc ở phía Tây, còn ngươi thì sao?

Dược Lão khẽ cười hỏi Tiêu Lệ.

_ Tháp Qua Nhĩ sa mạc? Theo ta biết thì nơi đó có 1 loại Dịch Hỏa tồn tại, có lẽ mục tiêu của ngài là nó phải không. Có lẽ không lâu nữa chúng ta sẽ lại gặp nhau, ta cũng có chút việc ở đó. À đúng rồi! Tiêu Đình đại ca đang ở Thạch Mạc Thành, đệ nếu có rỗi thì nên đến chỗ huynh ấy.

Tiêu Lệ cười nói. Đi gần Tiêu Viêm, hắn mới có nhiều nhiệm vụ để làm. Hơn nữa, hắn cũng muốn xem Medusa nữ vương đẹp như thế nào. Bất quá hiện tại, hắn vẫn còn vài việc phải giải quyết, tạm thời chưa thể rời khỏi Ma Thú Sơn Mạch này được.

.....

Tiêu Viêm sau khi hoàn toàn ổn định thực lực nhất tinh Đấu Sư thì lập tức từ biệt đám người Tiêu Lệ, trở về Thanh Sơn Trấn giải quyết ân oán với Lang Thủ dong binh đoàn. Sau đó, hắn nhanh chóng hướng về phía Tháp Qua Nhĩ sa mạc mà đi.

Tiêu Lệ cũng đã từ tay Tiêu Viêm lấy được quyển Thất Thái Độc Kinh. Có điều hiện tại, hắn vẫn chưa có biện pháp thích hợp để khống chế Ách Nan Độc Thể. Bởi vậy, hắn tạm thời sẽ không đưa nó cho Tiểu Y Tiên. Cứ để nàng tiếp tục làm 1 cô y sư hiền lành thiện lương như thiên sứ cũng không tệ...

Vân Vận mặc dù đã hoàn toàn trục xuất được độc tố ra khỏi cơ thể. Thế nhưng muốn phá giải Tử Tinh Phong Ấn để khôi phục thực lực thì vẫn còn cần chờ vài ngày nữa. Nàng đã ước định với Tiêu Lệ sẽ giúp hắn đánh bại Tử Tinh Dược Sư Vương, đổi lại hắn sẽ lấy Tử Linh Tinh cho nàng.

Khoảng thời gian này sớm chiều ở chung, tình cảm giữa Tiêu Lệ và Vân Vận đã tiến triển rất nhanh chóng, mối quan hệ giữa Vân Vận và chúng nữ cũng rất hòa hợp.

Vương mặc duy nhất chính là Tiêu Lệ quá hoa tâm. Bên cạnh hắn hiện tại đã có 2 mỹ nữ, hơn nữa theo lời các nàng thì vẫn còn không ít tỷ muội khác. Vân Vận tính cách lại rất bảo thủ. Chuyện như vậy tạm thời nàng vẫn chưa chấp nhận được...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Khiêu Chiến Dực Sư Vương

Ma Thú Sơn Mạch ngày hôm nay cực kỳ náo nhiệt. Từ sáng tinh mơ, vô số ma thú đã rầm rộ di chuyển tạo nên một khung cảnh vô cùng huyền ảo.

Cũng không phải là đến mùa giao phối hay là hôm nay có sự kiện đặc biệt gì. Ma thú bạo động như vậy cũng chỉ vì một nguyên do – một nữ nhân loài người.

Nàng mặc một bộ trường bào xanh biếc, phe phẩy đôi cánh đầu khí hoa lệ lơ lửng trên không trung. Ngọc thủ nắm chặt một thanh trường kiếm màu xanh kỳ dị, đôi mắt đẹp của nàng nhìn chăm chăm sơn mạch liên miên phía dưới lặng lẽ tỏa ra uy áp khủng bố của Đấu Hoàng cường giả.

_ Nữ nhân loài người, người vậy mà còn dám xuất hiện? Hôm nay, ta nhất định phải lấy mạng ngươi để báo mối thù chặt sừng...

Cảm nhận được khí tức cuộn cuộn của Vân Vận, bên trong động phủ to lớn, Tử Tinh Dực Sư Vương nổi giận rít gào, tiếng gầm cuồng bạo vang vọng khắp chân trời.

Theo âm thanh cuồng nộ vang lên, một bóng hình màu tím nhanh như tia chớp lao vút ra từ bên trong sơn động. Ngay lập tức, ánh lửa tung tóe đầy trời, khu rừng rậm phía dưới trong nháy mắt bị phá hủy thành một mảnh lộn xộn.

Tử Tinh Dực Sư Vương vừa thấy Vân Vận liền đỏ mắt, sử dụng thân thể khổng lồ của mình lao thẳng về phía nàng. Xuyên qua từng hàng đại thụ gây đổ nghiêng ngã, hai bóng hình một xanh một tím không ngừng truy đuổi, liên tục va chạm lẫn nhau trên không trung.

...

Ở một bên khác, Tiêu Lệ lại đang bị hai con ngũ giai ma thú Cuồng Sát Bạo Hùng và Ma Vân Báo ngăn cản trước mặt.

Kế hoạch đánh lên của Tiêu Lệ đã sớm phá sản. Tử Tinh Dực Sư Vương mặc dù tự cao tự đại nhưng cũng không phải là ngu ngốc. Một mình Vân Vận nó hoàn toàn có thể đối phó thể nhưng thêm vào Tiêu Lệ thì khó nói rồi. Cái sừng gãy của nó lần trước ngăn cản một kích trí mạng của Tiêu Lệ đến giờ vẫn còn âm ỉ đau...

Cuồng Sát Bạo Hùng và Ma Vân Báo đều là loại cực kỳ hiếu chiến. Lần trước, nếu không phải Tử Tinh Dực Sư Vương không cho phép, bọn nó đã liều mạng xông lên hỗ trợ.

Dù sao vùng Đông bộ này quanh đi quẩn lại chỉ có 3 con ngũ giai ma thú bọn nó và Tử Tinh Dực Sư Vương. Nếu muốn tìm đối thủ xứng tầm hầu như chúng nó đều phải di chuyển vào sâu bên trong Ma Thú Sơn Mạch mới được.

Thông tin ma thú!

Cuồng Sát Bạo Hùng – lv59

Ma thú họ gấu, sinh sống và săn mỗi đơn độc, tính tình hung hãn hiếu sát, sở hữu lớp da dày và bộ móng vuốt sắc bén, lực lượng vô cùng lớn, tốc độ và trí tuệ khá cao, là 1 cỗ máy giết chóc vô cùng toàn diện.

Thiên phú: Cuồng Bạo (gia tăng tốc độ, công kích, phòng ngự và bỏ qua đau đớn trong thời gian ngắn)

Ma Vân Báo – lv55

Ma thú họ báo, sinh sống và săn mỗi đơn độc, tính tình tàn nhẫn gian xảo, sở hữu tốc độ cực nhanh và khả năng ẩn nấp vô cùng tốt, thủ đoạn tàn công và di chuyển vô cùng quỷ dị, là kẻ săn mỗi vô cùng phiền phức.

Thiên phú: Ma Vân (chuyển hóa cơ thể thành sương mù, có thể giảm 80% sát thương vật lý)

Một con loại hình toàn diện kết hợp với một con giỏi đánh lén, đây là một đội hình có thể làm đau đầu bất cứ kẻ nào. Mặc dù Tiêu Lệ đã lên cấp tam tinh Đấu Vương sau khi hạ được Ngũ Vũ Xuân Linh Hoan, thế nhưng một mình hẳn phải chống lại hai con ngũ giai ma thú vẫn có chút miễn cưỡng.

Không dám sinh cường, Tiêu Lệ nhanh chóng triệu hoán Huyền Thiên Tâm Ma Phong ra để hỗ trợ chiến đấu.

Cuồng Sát Bạo Hùng cảm nhận khí tức trên người Tiêu Lệ yếu ớt hơn nó không ít thì không chút e ngại, dùng thân thể khổng lồ như một chiếc xe tăng hung hăng đâm về phía hắn. Sát khí cuộn cuộn trên cơ thể nó mơ hồ ngưng tụ thành một cái lồng giam vô hình bao vây lấy Tiêu Lệ.

Hít sâu một hơi để ngăn chặn sát khí xâm thực, Tiêu Lệ triệu hoán ra Tịch Tà Yêu Lôi bao bọc khắp cơ thể mình rồi bùng phát Âm Lôi Huyền Bộ đến cực hạn, không ngừng né tránh theo những quỹ đạo cực kỳ phức tạp để lại vô số lôi ảnh xung quanh Huyết Sát Bạo Hùng.

Theo đà xông tới của Huyết Sát Bạo Hùng, từng đạo từng từng lôi ảnh liên tục nổ tung để lại trên lớp lông đen của nó vô số vết cháy xém.

Bất quá... chút vết thương ngoài da này chỉ làm hung tính của Cuồng Sát Bạo Hùng thêm trầm trọng. Tốc độ của nó không giảm mà tăng, như một viên

đạn pháo không lồ bắn về phía Tiêu Lệ.

Tiêu Lệ lâm nguy không loạn. Vô Tướng Tâm Nhân giúp hắn nhìn ra kẻ hở trong đòn công kích mạnh mẽ của Cuồng Sát Bạo Hùng. Phong Lôi Thiên Vũ rung lên, thân thể hắn như thuần di xuyên qua lỗ hổng bên mạn sườn của nó, còn không quên bồi thêm một đòn Âm Dương Long Trảo Thủ để lại trên cơ thể nó năm lỗ máu sâu hoắm.

Bị máu tươi kích thích, Cuồng Sát Bạo Hùng như rơi vào trạng thái điên cuồng, thiên phú cuồng bạo của nó được kích hoạt, hoàn toàn bỏ qua phòng ngự, liều mạng công kích Tiêu Lệ khiến cho hắn không thể tiếp tục tránh né thông dong như trước.

Tiêu Lệ mặc dù có rất nhiều cao giai đấu kỹ nhưng tu vi của hắn vẫn còn kém không ít so với Cuồng Sát Bạo Hùng. Cứng đối cứng một hồi, trên người hắn bắt đầu xuất hiện một ít vết thương.

Phía bên kia, Huyền Thiên Tâm Ma Phong cũng chẳng khá hơn hắn là mấy. Chênh lệch ba cấp khiến tốc độ của nó hoàn toàn không theo kịp Ma Vân Báo, liên tục bị trúng đòn. Nếu không phải Ma Vân Báo còn e ngại huyền thuật của Huyền Thiên Tâm Ma Phong, trận chiến một chiều này e là đã sớm kết thúc.

Cuộc chiến trên bầu trời thì lại càng khốc liệt. Từ Tinh Dục Sư Vương bị Vân Vận chặt gãy sừng, sau đó lại bị Tiêu Lệ đánh lên suýt mất mạng, cộng thêm Từ Linh Tinh và Bàn Sinh Từ Tinh Nguyên đều bị trộm mất nên vô cùng căm hận, tấn công cực kỳ cuồng bạo khiến Vân Vận chỉ có thể cố gắng tránh né.

Có điều Vân Vận tu luyện lại là Phong thuộc tính đầu khí, mà nàng chủ yếu là muốn kéo dài thời gian nên chỉ thủ mà không công. Mặc dù vô cùng chật vật, thế nhưng trong thời gian ngắn, Từ Tinh Dục Sư Vương cũng không làm gì được nàng.

Khẽ liếc mắt toàn trường, nhìn thấy toàn bộ phe mình đều rơi vào thế hạ phong, Tiêu Lệ rút cuộc không nhẫn nại được nữa.

Quyết định được ăn cả ngã về không, Tiêu Lệ từ bên trong kho hệ thống lấy ra một nắm lớn đạn dược ném vào miệng rồi lập tức nuốt xuống. Được lực hùng hậu bắt đầu lan tỏa ra khắp cơ thể hắn...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Cuồng Sát Bạo Hùng

Cuồng Bạo Đạn, Phong Hành Đạn, Kim Cương Đạn, Lôi Nộ Đạn,... Tiêu Lệ cũng không quan tâm là loại nào, hễ là có thể lập tức gia tăng thực lực đều bị hắn cho vào miệng. Được lực mãnh liệt như kinh đào hải lăng nhanh chóng lan tỏa khắp kinh mạch hắn.

Theo được lực nhanh chóng hấp thu vào cơ thể, khí tức của Tiêu Lệ cũng không ngừng tăng lên, chẳng mấy chốc đã tiếp cận so với Cuồng Sát Bạo Hùng, mà còn chưa có dấu hiệu dừng lại.

Từ trước tới nay phần lớn đối thủ của Tiêu Lệ đều là những kẻ có thực lực tương đương hoặc thấp hơn hắn. Dù là lúc ở Bắc bộ Ma Thú Sơn Mạch gặp phải ma thú mạnh hơn hắn cũng dễ dàng đào tẩu.

Bất quá lần này, Tiêu Lệ không thể bỏ chạy. Vậy nên hắn chỉ có thể liều mạng.

Lần đầu tiên “cẩn thuốc” trong trận chiến, cảm giác của Tiêu Lệ hiện tại chính là... không quen... cực kỳ xa lạ với sức mạnh của chính mình...

Lại giống như là trí não của bản thân đang phải điều khiển một cơ thể khác. Mặc dù cơ thể này vô cùng mạnh mẽ nhưng hắn lại không thể tùy tâm không chế, chẳng khác nào trẻ con cầm trong tay khẩu đại bác mà không thể dùng...

Bởi vì nguyên nhân hệ thống, sau khi Tiêu Lệ tăng cấp, hắn lập tức auto thích nghi với thực lực mới, chẳng phải mất thời gian làm quen. Thế nên lần này, khi không có hỗ trợ của hệ thống, Tiêu Lệ trở nên cực kỳ chật vật. Phải khó khăn lắm, hắn mới miễn cưỡng điều khiển được sức mạnh này.

Gian nan chống đỡ đòn công kích của Cuồng Sát Bạo Hùng, Tiêu Lệ trong lòng âm thầm cảm thán.

Tiêu Viêm chỉ là một người Địa Cầu bình thường, vậy mà đến thế giới này hắn như cá gặp nước. Tốc độ tu luyện nhanh như chớp còn không nói, tu vi Đấu Sư đã khổng lồ được thực lực Đấu Hoàng của Dược Lão.

Chính bản thân hắn đường đường là ứng viên sát thần luân hồi chuyển thế, thực sự không có hệ thống thì Tiêu Lệ hẳn chẳng khác gì người bình thường.

Haizzz... thờ dài một hơi vút mấy suy nghĩ bị quan ra khỏi đầu, Tiêu Lệ lập tức tập trung đối phó với Cuồng Sát Bạo Hùng đồng thời cố gắng quen thuộc thực lực hiện tại của mình.

Dù sao thế giới này vốn là không công bằng. Lịch sử chỉ khắc tên của người chiến thắng. Kẻ thất bại dù có tài hoa xuất chúng thế nào rốt cuộc chỉ là đá

lót đường tô điểm cho vinh quang của kẻ thắng mà thôi.

Bản thân của Tiêu Lệ cũng không hề nhận ra một điều. Theo hần ngày càng dung hợp tinh huyết của Lôi Đế, thể chất và ngộ tính của hần đang âm thầm tăng lên, chỉ chờ một cơ hội thích hợp để bùng phát.

Bây giờ cũng có thể xem là một cơ hội, trải qua thời gian khốn đốn ngắn ngủi lúc đầu, Tiêu Lệ đã nhanh chóng thích nghi với thực lực mới của mình.

Mặc dù tu vi Tiêu Lệ vẫn là tam tinh Đấu Vương thế nhưng mọi chỉ số thuộc tính đều đã tăng lên mười mấy lần, so với Cuồng Sát Bạo Hùng trước mặt thậm chí còn nhìn hơn một chút.

Thế cuộc xoay vần, Tiêu Lệ ý vào thực lực mạnh mẽ trực tiếp cứng đối cứng, cộng thêm Tịch Tà Yêu Lôi giúp hần loại bỏ sát khí, Cuồng Sát Bạo Hùng nhanh chóng rơi vào tình thế nguy hiểm.

_ Nhân loại chết tiệt... là người ép ta.

Một tiếng gấu gầm cuồng bạo vang lên, khí tức của Cuồng Sát Bạo Hùng lại lần nữa gia tăng không ít khiến Tiêu Lệ cực kỳ bất ngờ.

Không phải hần bất ngờ chuyện Cuồng Sát Bạo Hùng có thể trọng điệp hai lần Cuồng Bạo. Cái làm Tiêu Lệ bất ngờ chính là nó cũng có thể nói.

Tiêu Lệ lịch lãm trong ma thú Sơn Mạch đã gặp không ít ngũ giai ma thú. Thế nhưng, toàn bộ bọn chúng mặc dù linh trí rất cao đều không thể mở miệng nói chuyện, ngay cả Huyền Thiên Tâm Ma Phong của hần cũng không ngoại lệ.

Không ngờ con gấu tứ chi phát triển này lại có thể nói. Tiêu Lệ còn tưởng là chỉ có lục giai ma thú như Tử Tinh Dực Sư Vương mới có thể nói tiếng người nữa chứ.

Có điều bất ngờ quy bất ngờ, Tiêu Lệ cũng không e ngại. Thực lực tăng lên khiến cho Tiêu Lệ tấn công cực kỳ thoải mái. Sau khi dùng một chiêu Âm Dương Long Trảo Thủ đánh nó văng xa mấy trăm mét, Tiêu Lệ quyết định dùng đòn kết liễu.

Thất kiếm hợp nhất sử dụng quá miễn cưỡng, dù thực lực đã tăng lên thì vẫn tốn thời gian tích tụ quá dài, còn không bằng sử dụng ngũ kiếm.

Cuồng phong bắt đầu nổi lên xung quanh Tiêu Lệ, mặt đất dưới chân hần nứt ra từng khe hở to bằng cánh tay người, không gian cũng bắt đầu rung lên nhẹ nhẹ rồi thỉnh thoảng từng mảnh nhỏ không gian vỡ vụn ra tạo thành những lỗ hổng đen ngòm to cỡ nắm đấm.

Tịch Tà Trảm Ma Kiếm trong tay Tiêu Lệ bắt đầu sáng lên một màu trắng chết chóc. Sau đó, ánh sáng trắng bị bao phủ bởi một màu đen cuồng bạo.

Tròng mắt Tiêu Lệ ngưng tụ lại, sâu thẳm như nước hồ thu. Từ trong đôi mắt hần, hai đóa vô sắc liên hoa lặng lẽ nở rộ, Vô Tướng Tâm Nhân cực hạn mở ra khóa chặt lấy Cuồng Sát Bạo Hùng.

Khí thế tăng cao đến đỉnh điểm mơ hồ ảnh hưởng đến chiến đấu trên bầu trời khiến Vân Vân và Tử Tinh Dực Sư Vương đều tạm thời ngừng lại. Tiêu Lệ hét to một tiếng, tay phải vung lên Tịch Tà Trảm Ma Kiếm chém thẳng về phía Cuồng Sát Bạo Hùng.

_ Trảm Phong – Diệt Địa – Phá Thiên – Tru Tà – Đồ Ma!

_ Tịch Tà Cừ Cự Kiếm - Ngũ Kiếm Hợp Nhất – Càn Khôn Tịch Diệt!

Theo âm thanh nghiêm nghị vang lên giữa đất trời, một tia sáng trắng gọn lên một chút màu đen lấy một tốc độ bất khả tư nghị chiếu thẳng về phía thân thể to lớn của Cuồng Sát Bạo Hùng.

Coong!

Nương theo một tiếng va chạm chói tai, phòng ngự tường chừng rất kiên cố của Cuồng Sát Bạo Hùng trước tia sáng này lại trở nên mỏng manh như tờ giấy, dễ dàng liền bị xuyên thủng.

Một dòng máu đỏ tươi kèm theo chút chất dịch màu trắng xám văng tung tóe ra khỏi đầu của Cuồng Sát Bạo Hùng.

Ting, chúc mừng ngài tiêu diệt Cuồng Sát Bạo Hùng lv59 thu được 300 triệu exp.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp tứ tinh Đấu Vương (120tr/250tr)

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Song Kiếm Hợp Bích

Thời gian như ngưng đọng lại trong khoảnh khắc Tiêu Lệ chém ra một kiếm đỏ. Ngay cả hai vị cường giả cấp Đấu Hoàng trên bầu trời cũng tạm thời dừng lại chăm chú đánh giá gã Đấu Vương trẻ tuổi này.

Từ Tinh Dực Sư Vương đã tự mình trải nghiệm qua Thất Kiếm Hợp Nhất - Thương Sinh Tịch Diệt. Có điều đó là đấu kỹ mà Tiêu Lệ miễn cưỡng sử dụng, lại bị ngăn chặn giữa chừng không thể bộc phát hết toàn bộ uy lực.

Càn Khôn Tịch Diệt về mặt dù yếu hơn Thương Sinh Tịch Diệt thế nhưng đấu kỹ này Tiêu Lệ đã hoàn toàn nắm giữ nó, thi triển lưu loát như nước chảy mây trôi, chỉ riêng uy thế hiển lộ đã đủ khiến bất cứ kẻ nào dưới cấp Đấu Hoàng đều phải run rẩy.

Cộng thêm, trạng thái của hiện tại của Tiêu Lệ sau khi sử dụng đan dược mạnh hơn lúc trước ít nhất 20 lần. Một kiếm này chém ra, dù là Đấu Hoàng cấp bậc như Vân Vạn và Từ Tinh Dực Sư Vương cũng cảm nhận được nguy hiểm.

Chiến đấu giữa Ma Vân Báo và Huyền Thiên Tâm Ma Phong cũng đã dừng lại. Nói đúng hơn là, Ma Vân Báo đã sợ tới mức không còn dũng khí chiến đấu.

Một chiêu đoạt mệnh Cuồng Sát Bạo Hùng, dù là Từ Tinh Dực Sư Vương cũng không làm được.

Trong đầu Ma Vân Báo hiện giờ chỉ có duy nhất một ý niệm – chạy trốn – phải rời khỏi nơi nguy hiểm này càng sớm càng tốt.

Chẳng qua, hai ánh mắt như có như không đang khóa chặt lấy nó khiến Ma Vân Báo ngay cả dũng khí chạy trốn cũng mất sạch, chỉ có thể nằm rũ rượi trên mặt đất lạnh lẽo run rẩy.

Một ánh mắt là đến từ Từ Tinh Dực Sư Vương trên bầu trời. Ánh mắt còn lại chính là của... Tiêu Lệ.

Tịch Tà Trảm Ma Kiếm trong tay Tiêu Lệ lại bắt đầu chuyển động. Tịch Tà Yêu Lôi đang vui vẻ thưởng thức "bữa tiệc" sát khí còn sót lại trên xác chết của Cuồng Sát Bạo Hùng cũng miễn cưỡng bỏ dở miếng mồi ngon để quay trở lại trên thân kiếm.

Không một ai hay biết, vài tia sát khí cực kỳ tinh thuần không một chút dấu hiệu lạnh lẽo thoát ra khỏi đám sát khí đang dần dần trở nên mờ nhạt ấy, không chút trở ngại âm thầm dung nhập vào linh hồn của Tiêu Lệ.

Cũng trong khoảnh khắc đó, tại một nơi xa xôi trong vũ trụ hư không mờ mịt. Một bóng người như là được tạo nên từ hắc ám thuần túy nhất khẽ nở nụ cười...

.....

Trở lại với cuộc chiến, ngay lúc Tiêu Lệ vừa giơ lên Tịch Tà Trảm Ma Kiếm, Ma Vân Báo không chút do dự lập tức quay đầu bỏ chạy.

Bất quá nó dù chạy rất nhanh, nhưng vẫn có một sinh vật khác còn ra tay nhanh hơn.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong mặc dù tốc độ thua kém Ma Vân Báo. Thế nhưng hiện tại, Ma Vân Báo đã hoàn toàn lâm vào trạng thái sợ hãi.

Mà trạng thái đó chính là điều kiện hoàn hảo nhất để Tâm Ma Huyền Thuật của Huyền Thiên Tâm Ma Phong phát huy đến mức cực hạn.

Ma Vân Báo đang bỏ chạy tốc độ cao bỗng chợt ngừng lại, giống như có hàng trăm cây kim vô hình ghim chặt nó không trung.

_ Grư... grao...

Nỗi sợ hãi của nó bắt đầu bị khuếch đại lên hàng trăm hàng ngàn lần khiến Ma Vân Báo kêu gào sợ hãi, giống như tiếng than khóc của những linh hồn bị đày đoạ trong u minh địa ngục. Đôi mắt nó cũng dần dần trở nên mờ đục không một chút sức sống.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong bị Ma Vân Báo ức hiếp từ nãy đến giờ sớm đã không nhận được. Hiện tại đã có cơ hội, nó lập tức ra tay không chút lưu tình, hoàn toàn hủy đi linh trí của Ma Vân Báo.

_ Sasa, người thật là...

Vốn là Tiêu Lệ còn đang đắn đo có nên giữ lại một mạng của Ma Vân Báo hay không. Dù sao một con ngũ giai ma thú cũng là trợ giúp không tồi.

Có thể hiện tại, linh hồn của Ma Vân Báo đã gần như bị hủy, giữ lại cũng không còn chút tác dụng. Tiêu Lệ không chút đắn đo liền vung ra một chiêu Đồ Ma Kiếm, giúp con Ma Vân Báo tội nghiệp hoàn toàn giải thoát khỏi đau đớn thống khổ như bị xé nát linh hồn.

Ting, chúc mừng ngài tiêu diệt Ma Vân Báo lv55 nhận được 50 triệu exp.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Ma Vân Báo thu được Tàng Bảo Đồ, 100 triệu exp, 100 vạn đơn trị.

Tàng Bảo Đồ - bản đồ đến một di tích thượng cổ.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp ngũ tinh Đấu Vương (20tr/300tr)

Ma Vân Báo đã hoàn toàn mất đi năng lực chiến đấu nên kinh nghiệm thu được khá thấp, cộng thêm nhiệm vụ mới vừa đủ lên cấp ngũ tinh. Chẳng qua chút exp này Tiêu Lệ cũng không quá quan tâm. Mục tiêu của hắn chính là vị bá chủ đang lơ lửng trên bầu trời kia.

_ Từ Tinh Dục Sư Vương... đến lượt ngươi rồi!

Tiêu Lệ lợi dụng được lực vẫn còn chưa trôi qua, huy động Phong Lôi Thiên Vũ bay lên bầu trời đứng sóng vai với Vân Vận.

_ Nhân loại, các ngươi đang chọc giận ta!

Từ Tinh Dục Sư Vương gầm lên. Thế nhưng đối với hai người Tiêu Lệ, Vân Vận thì chẳng có bao nhiêu uy hiếp.

_ Lời vô nghĩa cũng không cần nói nhiều, chiến một trận đi!

Tiêu Lệ nào dễ trúng kế câu giờ của Từ Tinh Dục Sư Vương, khẽ nháy mắt ra hiệu với Vân Vận rồi cùng nàng chia ra trái phải công kích nó.

_ Lưu Vân Toàn Phong Kiếm!

_ Càn Khôn Tịch Diệt!

Hai âm thanh đồng loạt vang lên. Vân Vận và Tiêu Lệ giống như phong lôi chi thần từ hai phía công kích Từ Tinh Dục Sư Vương.

_ Graoooooooo....

Từ Tinh Dục Sư Vương cũng không phải đèn cạn dầu. Nó gầm lên một tiếng, ngọn lửa màu tím lập tức toát ra từ cơ thể, bao phủ toàn bộ một góc trời.

Oong oong!!!

Phong lôi va chạm vào nhau tạo nên từng tiếng bạo tạc khủng khiếp. Toàn bộ những ngọn núi phụ cận đều bị san phẳng thành bình địa. Những ma thú xa xa xem cuộc chiến đều ríu rít bỏ chạy như chim vỡ tổ. Khung cảnh trở nên vô cùng hỗn loạn.

_ Vân Vận, bảo hộ ta một lúc!

Cảm nhận được được lực đang không ngừng trôi qua, Tiêu Lệ không dám tiếp tục giằng co với Từ Tinh Dục Sư Vương nữa.

Khẽ gọi Vân Vận một tiếng, Tiêu Lệ lập tức lùi về phía sau nàng, tay cầm ngang Tịch Tà Trảm Ma Kiếm, chuẩn bị sử dụng đấu kỹ mạnh nhất của hắn...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Thương sinh tịch diệt

Cuồng phong lại nổi lên, gào thét mãnh liệt hơn gấp mười mấy lần lúc trước. Mặt đất nứt ra thành từng cái mạng nhện chẳng chịt. Bầu trời cũng bị chấn động như muốn sụp đổ.

Tiêu Lệ giờ lên Tịch Tà Trảm Ma Kiếm. Bạch quang và hắc quang lần lượt xuất hiện bao phủ lên thân kiếm.

Tịch Tà Trảm Ma Kiếm rung lên, từng đợt ba động vô hình như tiếng chuông tử thần truyền thẳng vào linh hồn khiến Từ Tinh Dục Sư Vương và Vân Vận đều khẽ run rẩy.

Mũi kiếm ánh lên chút huyết sắc. Nguyên khí thiên địa trong phạm vi ngàn mét giống như bị nó hấp dẫn, toàn bộ hội tụ lại xung quanh Tiêu Lệ, không ngừng cô đặc thành một cây kim nhỏ xíu lơ lửng phía trước mũi kiếm.

Lặng lẽ mở ra đôi mắt, một màu đỏ tươi chiếm lấy hai con ngươi của Tiêu Lệ. Hắn nhìn chằm chằm Từ Tinh Dục Sư Vương trước mặt bằng đôi mắt chết chóc ấy. Âm thanh bá đạo tràn ngập khát máu từ nơi hắn đứng vang lên chấn động khắp một dải sơn mạch trùng trùng.

_ Trảm Phong – Liệt Địa – Phá Thiên – Tru Tà – Đồ Ma – Truy Hồn – Đoạt Mệnh!

_ Tịch Tà Cừ Cực Kiếm – Thất Kiếm Hợp Nhất – Thương Sinh Tịch Diệt!

Một tia sáng đỏ chói lợi từ Tịch Tà Trảm Ma Kiếm phát ra, như vượt qua không gian ghim thẳng đến mi tâm của Từ Tinh Dục Sư Vương.

_ Từ Tinh Phong Ấn!

Từ Tinh Dục Sư Vương biết không thể tránh né liền cắn răng thi triển bí thuật mạnh nhất của nó hòng ngăn cản một kích toàn lực của Tiêu Lệ.

_ Phong Cực, Văn Sát.

Cùng thời điểm đó, Vân Vận cũng không nhân rồi nhanh chóng ngưng tụ lực lượng rồi thi triển ra đấu kỹ mạnh nhất của nàng.

Hai luồng ánh sáng một xanh một đỏ như lưu tinh cản nguyệt ầm ầm va chạm vào quang trụ màu tím của Từ Tinh Dục Sư Vương.

Từ sắc quang trụ lúc trước không gì cản nổi bây giờ giống như đậu hũ vừa chạm vào liền vỡ nát. Huyết quang và lục quang lấy khí thể không gì ngăn nổi chiếu thẳng vào đầu của Từ Tinh Dục Sư Vương.

Đùng... đoàng...

Một tiếng nổ lớn vang lên, thân thể khổng lồ của Từ Tinh Dục Sư Vương ầm ầm ngã xuống, san phẳng mảnh rừng rậm bên dưới thành bình địa.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Con Đường Vương Giả, ban thưởng: Thẻ Tự Chọn (lv6), Đồng Giáp Ma Vệ, 1 tỷ exp.

Thẻ Tự Chọn (lv6) – tùy ý chọn một vật phẩm lv6 trở xuống trong Kỳ Trân Các.

Đồng Giáp Ma Vệ - khôi lỗi cấp bậc Đấu Hoàng.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp lục tinh Đấu Vương (720tr/500tr), ban thưởng: 100 vạn đơn trị

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp thất tinh Đấu Vương (220tr/650tr), ban thưởng: 100 vạn đơn trị.

Đơn trị tích lũy: 1235 vạn.

Ting, xuất hiện nhiệm vụ mới.

Nhiệm vụ chủ tuyến: Dị Lôi Bảng

Yêu cầu: Thu phục được một loại Dị Lôi bất kỳ.

Ban thưởng: Dị Lôi Bảng, Dẫn Lôi Đài,? exp.

Không một gợi ý, không có chút thông tin nào về nhiệm vụ lần này. Điều duy nhất hắn có thể đoán được, chính là lượng exp ban thưởng sẽ phụ thuộc vào loại Dị Lôi hắn chiếm được.

Dị Lôi rất ít được nhắc tới trong nguyên tác nên Tiêu Lệ cũng không thể dựa vào trí nhớ mà làm. Bởi vì hai loại Dị Lôi ít ỏi được đề cập, thực lực của hắn hiện tại không có cách nào chạm tới.

Cửu Huyền Kim Lôi và Hắc Ma Lôi, thứ lôi điện tồn tại trong hư vô này sẽ chỉ giáng xuống khi cửu phẩm đan được được sinh ra, không phải thứ một tên Đấu Vương như Tiêu Lệ dám mơ tưởng.

Ngoài hai thứ đó ra, không còn bất kỳ đầu mối nào khác.

Chán nản lắc đầu, Tiêu Lệ quyết định tạm thời bỏ qua vấn đề nan giải này, đến đâu hay đến đó. Với lại, trong lòng Tiêu Lệ hiện tại cũng đã có vài suy đoán, chỉ là chưa dám chắc chắn.

Từ Tinh Dục Sư Vương mặc dù bị thương rất nặng nhưng vẫn còn chưa chết, đang nằm thoi thóp trên mặt đất sợ hãi nhìn về phía Tiêu Lệ.

Thương Sinh Tịch Diệt điểm mạnh nhất không phải là lực lượng khủng khiếp của nó mà là khả năng tàn phá linh hồn, khiến cho kẻ địch dù sở hữu năng lực hồi phục cao đến đâu cũng khó lòng chịu nổi.

Nếu không phải Từ Tinh Dục Sư Vương thân thể và linh hồn đều vô cùng mạnh mẽ, nó đã sớm trở thành một xác chết. Bất quá... tình trạng hiện tại của nó cũng cực kỳ tồi tệ.

Chậm rãi bước đến gần Từ Tinh Dục Sư Vương đang bất lực nằm nơi đó, Tiêu Lệ khẽ đang tay lên trán của nó. Nơi đó, một lỗ máu sâu hoắm ghê người đang không ngừng tuôn ra một chất dịch màu đen tanh tưởi.

Tiêu Lệ cau mày nhìn Từ Tinh Dục Sư Vương đang từng một thời hô mưa gọi gió, chúa tể cả vùng Đông bộ Ma Thú Sơn Mạch này, bây giờ lại thảm hại như một con chó chết mặc người sinh sát mà thảm cảm thán. Trong đầu hắn hai luồng suy nghĩ cũng không ngừng đấu tranh với nhau.

Một mặt, Tiêu Lệ muốn nhân cơ hội hiếm có này giết luôn Từ Tinh Dục Sư Vương để lấy exp. Lấy thực lực Đấu Vương giết được lục giai ma thú, exp chắc chắn cực kỳ nhiều.

Mặt khác, Tiêu Lệ muốn giữ nó lại làm tọa kỵ cho mình. Lục giai ma thú có thể phi hành cũng không nhiều. Quan trọng là Từ Tinh Dục Sư Vương là một chủng tộc có huyết thống khá cao cấp, chiến lực rất mạnh mẽ, có thể giúp đỡ hắn rất nhiều trong giai đoạn này.

_ Grur... grur...

Bất chợt, một tiếng thú kêu nhỏ xíu lọt vào tai Tiêu Lệ. Ngẩng đầu lên, hắn nhìn thấy con Tử Tinh Dực Sư non đang len lén đi đến chỗ Tử Tinh Dực Sư Vương, đôi mắt rung rung cảnh giác nhìn về phía hắn.

Nó không ngừng liếm láp miệng vết thương của mẫu thú, đồng thời sử dụng cái đầu nhỏ dụi dụi vào lớp lông mềm mại, miệng phát ra tiếng kêu ừ ừ khụt.

Nhìn thấy cảnh đó, Tiêu Lệ mấy lần gờ kiểng lên nhưng rồi lại hạ xuống. Rốt cuộc, hắn vẫn không đành lòng xuống tay.

_ Tử Tinh Dực Sư Vương, ngươi có nguyện ý thần phục ta?

Ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Lệ, đôi mắt mờ đục của Tử Tinh Dực Sư Vương lóe lên một chút sát khí nhưng rất nhanh liền ảm đạm xuống khi thấy ánh mắt buồn bã của Tử Tinh Dực Sư non. Nó chán nản cất giọng ồm ồm.

_ Đ... được... được rồi!

Ting, chúc mừng ngài đánh bại Tử Tinh Dực Sư Vương, thu được 500 triệu exp.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp bát tinh Đấu Vương (70tr/800tr), ban thưởng: 100 vạn đơn trị.

Âm thanh thông báo của hệ thống lại vang lên khiến Tiêu Lệ giật mình. Hắn đã quên hệ thống hiện tại đánh bại cũng thu được exp, chỉ là khá ít mà thôi. Hắn đã từng thử nghiệm qua, exp nhận được khi giết chết một ma thú cấp khoảng 10 lần nếu chỉ đánh bại nó.

Nhận được niềm vui ngoài ý muốn, Tiêu Lệ nhanh chóng đặt ấn ký của mình vào linh hồn bản nguyên của Tử Tinh Dực Sư Vương.

Sau đó, hắn để Tịch Tà Yêu Lôi đi vào cơ thể nó hút ra tịch diệt kiếm khí đang tàn phá. Đồng thời, hắn từ hệ thống lấy ra vài viên đan dược trị thương cho vào miệng nó.

_ Ngươi quay về động phủ của mình dưỡng thương cho tốt, mười ngày nữa ta sẽ quay trở lại.

Làm xong xuôi mọi việc, cảm thấy khí sắc của Tử Tinh Dực Sư Vương đã khá hơn nhiều, Tiêu Lệ khẽ vuốt ve nó cẩn thận.

Sau đó, hắn cùng Vân Vận quay trở lại động phủ bí mật của mình...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Mờ ám trong đêm

Tiệc vui nào cũng phải đến lúc tàn, Tiêu Lệ mặc dù vô cùng mong muốn giữ Vân Vận ở lại bên cạnh mình. Thế nhưng, nàng một mực muốn quay về Vân Lam Tông, hắn cũng vô kế khả thi...

Dùng vũ lực thì chắc chắn là đánh không lại!

Đừng thấy Tiêu Lệ có thể giải quyết Tử Tinh Dực Sư Vương mà lầm tưởng hắn đã có thực lực ngang với Đấu Hoàng. Nếu không phải có Vân Vận hỗ trợ, chỉ sợ hắn còn chưa kịp tụ lực đã bị xé ra vài chục mảnh.

Nói cho chính xác, Tiêu Lệ hiện tại chỉ có thể phát ra công kích cấp bậc Đấu Hoàng chứ không phải hắn có chiến lực cấp bậc Đấu Hoàng.

Về phần dùng thủ đoạn... Đó không không phải là tính cách của Tiêu Lệ. Hắn chỉ dùng thủ đoạn với kẻ địch chứ không bao giờ sử dụng với nữ nhân chính mình ưa thích.

Hơn nữa, Vân Vận có thừa thông minh để chặn đứng mấy trò mèo đó của Tiêu Lệ. Thanh Long bí pháp nhược điểm lớn nhất chính là nó gần như không có tác dụng với những người tu vi cao hơn Tiêu Lệ hắn.

Điểm tích cực duy nhất là Vân Vận có vẻ như cũng có hảo cảm với hắn, chỉ là không biết có thể gọi là yêu thích hay không...

_ Ngươi hiện tại có tu vi gì? Vì sao ta không thể cảm nhận được ba động đầu khí của ngươi?

Trên bàn tiệc ngoài trời, Vân Vận đã hơi ngà ngà say, gương mặt ửng hồng quay sang hỏi Tiêu Lệ.

Đêm nay là tiệc chia tay mà Tiêu Lệ và chúng nữ tổ chức cho Vân Vận. Bởi vậy, nàng mới phá lệ uống rượu với bọn họ một lần.

_ Bát tinh Đầu Vương thôi, vẫn còn kém nàng một chút!

Tiêu Lệ hơi hột trả lời.

_ Vậy sao...

Vân Vận nhẹ giọng nói, bầu không khí có vẻ hơi trầm xuống.

_ Thôi không nói mấy chuyện này nữa! Ngày mai nàng trở lại làm Vân Lam Tông chủ cao cao tại thượng rồi... Hôm nay, nàng phải uống say với chúng ta mới được.

Tiêu Lệ nâng lên một ly rượu Sherry hướng về Vân Vận làm động tác mời. Mấy nữ nhân khác đều đã bị chuốc say hoặc giả vờ say, kéo nhau vào bên trong nghỉ ngơi, tạo không gian riêng cho Tiêu Lệ tán tỉnh Vân Vận.

_ Hừ! Ngươi muốn chuốc say ta là có ý đồ gì? À đúng rồi, Từ Linh Tinh ngươi đã hứa với ta đâu?

Vân Vận hừ một tiếng nói, nàng làm sao không nhìn ra suy nghĩ đen tối trong lòng Tiêu Lệ.

_ Đây! Mà nàng cần Từ Linh Tinh làm gì vậy?

Nạp giới trên ngón tay lóe sáng, một viên tinh thạch màu tím phát ra ánh sáng chói lọi hiện ra trong tay Tiêu Lệ.

Cái nạp giới này chỉ là một cái nạp giới cấp thấp mà Tiêu Lệ sử dụng để ngụy trang, chủ yếu cất giữ một ít đồ vật linh tinh.

_ Ngươi đoán xem?

Vân Vận tỉnh nghịch hỏi?

_ Là cho Nạp Lan Yên Nhiên chứ gì...

Tiêu Lệ vẻ mặt không quan trọng trả lời.

_ Chuyện của Yên Nhiên ta vô cùng xin lỗi! Lần trước là do ta quá nuông chiều nàng mới để nàng làm bừa như vậy...

Vân Vận vẻ mặt hơi buồn bã đáp. Mấy ngày nay ở chung, bởi vì Tiêu Lệ cũng không có ý định giấu diếm, Vân Vận đã biết một chút về lai lịch của Tiêu Lệ, cũng biết gã thiếu niên vừa tiến giai Đầu Sư mấy hôm trước chính là Tiêu Viêm.

_ Bỏ đi, việc đã qua rồi! Chuyện của người trẻ tuổi cứ để người trẻ tuổi giải quyết! Nàng yên tâm, dù kết quả thế nào ta cũng không nhúng tay...

Tiêu Lệ vẻ mặt giống như là một ông cụ non trả lời.

_ Hihi... ngươi nói cứ như ngươi già lắm không bằng.

Vân Vận hiếm có nở nụ cười, rực rỡ như như đoá mẫu đơn nở rộ khiến Tiêu Lệ nhìn chăm chăm không chớp mắt.

_ Ngươi nhìn ta như vậy làm gì?

Vân Vận lờm hờn nói.

_ Vân Vận, nàng đẹp quá!

Tiêu Lệ nói rồi bất ngờ chồm tới ôm chặt lấy Vân Vận, đặt lên môi nàng một nụ hôn say đắm. Có men rượu trong người, khả năng kiềm chế của hắn bỗng dưng giảm xuống đáng kể.

_ Um...um...

Vân Vận có lẽ không ngờ rằng Tiêu Lệ lại dám lớn mật như vậy. Bị Tiêu Lệ "đánh lén", nàng chỉ biết ngo ngắc ngồi yên tại đó chịu trận, dường như quên mất luôn cả việc chống cự.

Tiêu Lệ được nước lấn tới, cái lưỡi như bá long dùng mảnh cại mở hàm răng ngọc của Vân Vận, đuổi bắt chiếc lưỡi non mềm của nàng, tham lam hút lấy quỳnh tương ngọc dịch.

Hai tay của Tiêu Lệ bắt đầu rục rịch, khẽ vuốt ve vòng eo thon mịn của Vân Vận rồi bắt đầu thám hiểm xung quanh, lần mò lên hai ngọn thánh nữ phong cao vút của nàng.

_ U'...

Bị Tiêu Lệ chạm vào vùng nhạy cảm, Vân Vận khẽ rên lên một tiếng, đôi mắt mê ly tràn ngập xuân ý. Mùi thơm hé mở, vô thức đáp lại nụ hôn cuồng nhiệt của Tiêu Lệ.

Thỏa thuê xoa nắn hai quả cầu thịt no đủ của Vân Vận, Tiêu Lệ dần dần không còn cảm thấy đủ, một tay bắt đầu tìm xuống vuốt ve mỹ đồn căng mọng của nàng.

Vân Vận lúc bình thường dáng người nhìn qua có vẻ cao gầy. Thế nhưng bên dưới lớp quần áo đó lại là một cơ thể cực kỳ gợi cảm. Nơi nào cần nhỏ thì cực kỳ thon thả, nơi nào cần lớn thì cực kỳ đầy đặn khiến Tiêu Lệ yêu thích không muốn rời tay.

Tiêu Lệ kỹ thuật vô cùng điêu luyện, chẳng bao lâu đã kích thích cho Vân Vận liên tục thở dốc, miệng không ngừng nỉ non những tiếng rên rỉ vô nghĩa, hai tay theo bản năng choàng lấy cổ Tiêu Lệ.

Hai người quấn quýt lấy nhau một lúc, đôi tay Tiêu Lệ lại bắt đầu không an phận. Một tay của hắn tiếp tục xoa nắn hạt đậu hồng trên ngọc nhũ của nàng, tay còn lại rời khỏi mộng mềm tìm tòi thám hiểm vào chốn đào nguyên thần bí.

_ Không!!!!!!

Tay Tiêu Lệ vừa chạm vào mặt động của Vân Vận, nàng bỗng như con nai nhỏ bị kinh sợ, bắt ngờ đẩy hắn ra rồi hoảng loạn bỏ chạy về phía khu rừng trước mặt.

Chẳng mấy chốc Vân Vận đã không còn thấy bóng dáng. Chỉ còn lại một mình Tiêu Lệ ngơ ngác ngồi phía sau nhìn theo bóng lưng nàng dần biến mất vào màn đêm mờ mịt, dường như vẫn còn chưa hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

Lắc đầu cười khò, Tiêu Lệ khẽ đưa bàn tay lên, hít sâu một hơi. Cảm nhận mùi thơm dịu nhẹ như gió xuân trên cơ thể Vân Vận vẫn còn vương trên tay hắn.

Uể oải vờn vai một cái, Tiêu Lệ mệt mỏi nằm gục xuống bàn, ngủ mê man lúc nào không biết...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Cường hóa đấu kỹ

Tỉnh dậy sau giấc ngủ dài, mặt trời đã lên quá đỉnh đầu, Tiêu Lệ lặng lẽ rời khỏi phòng để làm vệ sinh cá nhân.

Còn làm sao để về phòng thì... là do Tiêu Ngữ sáng sớm thức dậy, nhìn thấy hắn nằm trước cửa động phủ đã mang hắn vào.

Hôm qua là lần đầu tiên Tiêu Lệ uống say đến như vậy kể từ khi đến thế giới này. Cũng không phải hoàn toàn là say rượu, nếu không, hắn dùng đan được giả rượu là được...

Vân Vận rút cuộc cũng không quay về. Nàng chỉ len lén trở lại đặt một bức thư bên cạnh hắn rồi biến mất.

Trong thư cũng không có nội dung gì đặc biệt, chỉ là ngắn gọn một vài lời ân cần đơn giản. Bất quá câu cuối cùng của nàng khiến Tiêu Lệ cảm thấy có chút hi vọng – “có lẽ lần sau gặp lại, ta sẽ không bỏ chạy nữa”.

Tạm gác lại chuyện của Vân Vận sang một bên, Tiêu Lệ sau khi qua loa ăn uống một chút lập tức đi vào Bạch Hổ Đường của hệ thống, tập trung rèn luyện đấu kỹ.

Theo thực lực ngày càng tăng cao, những đấu kỹ của Tiêu Lệ cũng ngày càng phức tạp.

Cách thức sử dụng là có thể thông qua hệ thống để học ngay lập tức. Nhưng những biến hóa của đấu kỹ thì hoàn toàn là phải dựa vào Tiêu Lệ tự mình nghiên cứu và tập luyện.

Chẳng hạn như Tịch Tà Cửu Cực Kiếm, thay vì sử dụng liên hoàn kiếm rườm rà, Tiêu Lệ hiện tại đã hoàn toàn thành thạo để sử dụng được từng kiếm đơn lẻ.

Làm như vậy vừa nhanh chóng lại vừa tiết kiệm được đấu khí. Bởi vì 9 kiếm của Tịch Tà Cửu Cực Kiếm vốn không phân chia mạnh yếu, mỗi kiếm đều có ưu nhược riêng, tùy theo từng trường hợp mà sử dụng mới có thể phát huy tác dụng lớn nhất của nó.

Tịch Diệt kiếm thức cũng cần Tiêu Lệ tự mình nghiên cứu. Hiện tại, Tiêu Lệ đã sử dụng tương đối thành thạo Thương Sinh Tịch Diệt, cũng không cần có người ngăn chặn để hắn tích súc lực lượng như lúc trước.

Những Địa giai đấu kỹ khác cũng được Tiêu Lệ sắp xếp thời gian tập luyện, bao gồm Âm Dương Long Trảo Thủ, Âm Lôi Huyền Bộ, Cuồng Từ Phong Bạo và Thiên Lôi Đạn Chi.

Âm Dương Long Trảo Thủ hiện tại trải qua Tiêu Lệ tỉ mỉ bồi luyện, dung hợp vài chục loại đấu kỹ nổi tiếng mà hần dày công sưu tập bên trong Thiên Long đại lục. Nó đã lần nữa tiến hóa, trở thành Địa giai cao cấp đấu kỹ, và có tổng cộng 4 cách biến hóa chủ đạo.

Cách thứ nhất gọi là Cầm Long Thủ có thể cách không nhiếp vật, khống chế kẻ địch từ xa, là cách sử dụng cơ bản và toàn diện nhất trong Âm Dương Long Trảo Thủ.

Cách thứ hai gọi là U Long Trảo thiên về tấn công, có sức sát thương cực lớn cùng với hiệu quả hoại tử khiến kẻ địch không thể hồi phục nhanh chóng.

Cách thứ ba gọi là Tà Long Chi có tác dụng tương tự điểm huyết có thể gây nên một số hiệu quả xấu cho kẻ địch, chẳng hạn như trì trệ tốc độ vận chuyển đầu khí hoặc là di chuyển.

Cách cuối cùng gọi là Bích Long Chương thiên về phòng ngự, có thể dùng để ngăn chặn công kích, thậm chí là đảo ngược công kích của kẻ địch.

Bốn cách biến hóa có nhu có cương, vô cùng linh động được Tiêu Lệ tập luyện vô cùng nhuần nhuyễn nhằm đối phó nhiều tính huống khác nhau.

Âm Lôi Huyền Bộ cũng là một đấu kỹ được dung hợp từ nhiều loại thân pháp.

Tiêu Lệ tỉ mỉ chọn lựa hơn chục loại thân pháp đấu kỹ khác nhau, trong đó thậm chí có 2 quyền Địa giai trung cấp mà hần tiêu tốn 120 vạn đơn trị đổi ra từ Kỳ Trần Các để cường hóa nó.

Trải qua vài lần thất bại, Tiêu Lệ rốt cuộc mới thành công dung hợp Âm Lôi Huyền Bộ trở thành Địa giai cao cấp đấu kỹ. Nó sở hữu tổng cộng 3 loại biến hóa chính.

Loại thứ nhất gọi là Âm Bộ có tác dụng ẩn nấp hành tung và khí tức.

Loại thứ hai gọi là Lôi Bộ có tốc độ cực kỳ nhanh dùng để di chuyển, truy đuổi hoặc bỏ trốn.

Loại thứ ba gọi là Huyền Bộ có thể tạo ra huyền ảnh dùng để sát thương và quấy rối kẻ địch.

Cuồng Từ Phong Bạo và Thiên Lôi Đạn Chi đồng dạng cũng được Tiêu Lệ nâng cấp thành Địa giai cao cấp đấu kỹ. Chỉ riêng hai thứ này tổng cộng tiêu tốn của hần hết khoảng 600 vạn đơn trị. Tên gọi cũng chuyển thành Cực Từ Phong Bạo và Thiên Lôi Đạn Vũ.

Cùng với một số khoảng chi tiêu khác như mua trang bị phụ trợ hoặc là bồi dưỡng cho chúng nữ, tổng cộng đã ngốn hơn ngàn vạn đơn trị của Tiêu Lệ biến hần từ đại phú hào tiêu xài thoải mái thành kẻ dùng tiền phải tính toán từng ly.

Lúc này trong tài khoản của Tiêu Lệ chỉ còn ngót ngét 200 vạn đơn trị. Bất quá những khoản tiền bỏ ra này đều thu lại hồi báo xứng đáng.

Hiện tại trong tất cả đấu kỹ của Tiêu Lệ, chỉ có phi hành đấu kỹ Phong Lôi Thiên Vũ vẫn còn là Địa giai trung cấp.

Còn lại, năm đấu kỹ khác là Tịch Tà Cửu Cực Kiếm, Âm Dương Long Trảo Thủ, Âm Lôi Huyền Bộ, Thiên Lôi Đạn Vũ và Cực Từ Phong Bạo đều đã trở thành Địa giai cao cấp Đấu Kỹ.

Chiến lực tổng hợp của bản thân Tiêu Lệ bây giờ đã đề thăng không chỉ gấp mười lần so với lúc trước.

Hiện tại, nếu phải lần nữa đơn đả độc đấu Từ Tinh Dục Sư Vương, Tiêu Lệ cũng có mười phần tự tin chiến thắng được nó.

Ngoài điều đó ra, thực lực của chúng nữ cũng được đề thăng rất nhanh chóng. Tiêu Ngữ và Hồng Diệp đều đã là Đại Đấu Sư đỉnh phong, chỉ thiếu một cơ hội để tiến giai Đấu Linh.

Lý Nhược Lan và Tô Thanh Thanh thì chỉ tăng lên một tinh bởi vì hai nàng chỉ tu luyện bình thường chứ còn chưa được Tiêu Lệ mua mớ.

Tiêu Y Tiên cũng đã bắt đầu tập luyện Thất Thái Độc Kinh. Ách Nan Độc Thể của nàng thể hiện ra phẩm chất vô cùng đáng sợ, trong thời gian ngắn ngủi mười mấy ngày đã đột phá từ tám đoạn đầu khí lên thành nhất tinh Đấu Giả.

.....

Tu luyện không có khái niệm thời gian, khi Tiêu Lệ hoàn tất quá trình cường hóa bản thân thì đã là hơn một tháng sau.

Vội vã thu thập một chút, Tiêu Lệ mang theo chúng nữ rời khỏi động phủ hướng về nơi ở của Từ Tinh Dục Sư Vương, đồng thời kích hoạt trận pháp phong kính nơi này lại. Trong thời gian ngắn, hần hần là sẽ không quay về đây.

Từ Tinh Dục Sư Vương đã sớm hồi phục hoàn hảo. Tiêu Lệ để nó làm tọa kỵ chờ hần và chúng nữ hướng về mục tiêu tiếp theo của hần, đồng thời cũng là nơi Tiêu Viêm đang lịch lãm – Tháp Qua Nhĩ Sa Mạc

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 103: Phát hiện bất ngờ

Lục giai ma thú tốc độ phi hành vô cùng khủng khiếp. Chỉ mới vài ngày, nhóm người Tiêu Lệ đã bay qua hơn nửa cái đế quốc, địa vực của Tháp Qua Nhĩ sa mạc thấp thoáng hiện ra trong tầm mắt bọn họ.

Thời gian đã trôi qua một tháng, có lẽ Tiêu Viêm đã sớm tới nơi này. Bất quá còn một ít thời gian nữa mới đến thời điểm Dị Hỏa xuất thế, Tiêu Lệ cũng không quá vội vàng.

Hôm nay, nhóm người Tiêu Lệ lại như mọi ngày, tùy ý dừng chân ở một thành thị nhỏ nhỏ trên đường để tìm chỗ nghỉ ngơi. Dù sao, Tiêu Lệ tu luyện là để hưởng thụ chứ không phải để chịu khổ. Trừ một vài thời điểm đặc thù, lúc bình thường, hắn đều có gắng cân bằng giữa cày cuốc và thư giãn.

Đệ Tử Tinh Dục Sư Vương dừng lại ở một nơi hoang vu cách thành thị một khoảng xa. Tiêu Lệ cho nó vào hệ thống nghỉ ngơi rồi gọi Tuyệt Ảnh Chu Lang ra chờ hắn và các nàng vào thành.

Lục giai ma thú quá mức khủng bố. Nếu nó tùy tiện đáp xuống bất kỳ thành thị nào cũng có thể gây nên một trận sóng to gió lớn cho toàn bộ Gia Mã đế quốc. Mà Tiêu Lệ hiện tại thì lại không muốn gây sự chú ý quá nhiều.

Tam giai ma thú làm tọa kỵ mặc dù vẫn đưa tới một trận oanh động cho thành thị nhỏ nhỏ này. Bất quá chuyện như vậy ở Gia Mã đế quốc cũng không phải là chưa từng xuất hiện. Mọi người mặc dù kinh sợ thế nhưng cũng không có hoảng loạn quá mức.

Thành thị này gọi là Xích Lan Thành bởi vì nơi đây có một loại linh thảo đặc thù gọi là Xích Lan mọc tràn lan khắp nơi. Theo lời người ở đây, loại linh thảo này chủ yếu có tác dụng trang trí mà thôi.

Lúc đầu, Tiêu Lệ cũng không quá để ý đến chúng. Chỉ đến khi Tam Vỹ Hồ của hắn tham ăn lên xoi mấy nhánh Xích Lan trang trí trong phòng rồi lên cơn sốt cao, Tiêu Lệ mới cuống cuống tìm hiểu nguyên nhân.

Dùng đủ mọi biện pháp vẫn không có kết quả, Tiêu Lệ rốt cuộc mới nhớ tới tới Giám Định Thuật của hệ thống.

Thử vài cách giám định khác nhau lên Tam Vỹ Hồ, Tiêu Lệ mới phát hiện ra một chuyện kinh khủng mà hắn không thể nào ngờ tới.

Không phải là Tam Vỹ Hồ đang bị sốt, cơ thể nó nóng như vậy là do nó đang được cải tạo huyết mạch. Hay nói đúng hơn, là nó đang bước vào quá trình tiến hóa phân tổ.

Tam Vỹ Hồ thông thường có vài cách tiến hóa khác nhau, chẳng hạn như Tam Vỹ Yêu Hồ, Băng Hòa Lôi Hồ, Tứ Dục Tam Vỹ Hồ,... Thế nhưng để gọi là phân tổ, mục tiêu tiến hóa của nó chỉ có thể là một sinh vật duy nhất, một sinh vật vốn đã tuyệt chủng ở Đấu Khí đại lục này kể từ sau thời đại viễn cổ - Lục Vỹ Linh Hồ.

Tam Vỹ Hồ tiến hóa là một chuyện tốt, thế nhưng nó tiến hóa không biết nguyên nhân tại sao lại làm Tiêu Lệ cứ canh cánh trong lòng. Hơn nữa, quá trình phân tổ này khá yếu ớt, có thể dễ dàng thất bại bất cứ lúc nào.

Lục tung cả khách sạn thậm chí là mấy căn nhà phụ cận để tìm kiếm thứ đáng ngờ mà vẫn không có kết quả, Tiêu Lệ chán nản quay về phòng dự định nghỉ ngơi một lúc rồi lại đi tìm tiếp.

Từ hệ thống lấy ra mấy viên Lôi Oanh Đan để làm bi sắt tung hứng giải khuây. Tiêu Lệ bắt đầu suy nghĩ về những kế hoạch sắp tới khi đến Tháp Qua Nhĩ sa mạc.

Đầu tiên, hắn là hắn sẽ tìm kiếm thử xem quanh đây có loại Dị Lôi nào tồn tại hay không. Dù sao Tháp Qua Nhĩ điều kiện khắc nghiệt, dễ dàng sản sinh ra các loại thiên địa linh vật.

Kế tiếp là hội họp với Tiêu Đình và Tiêu Viêm, xem xem có xuất hiện thêm nhiệm vụ mới nào không. Với thực lực của Tiêu Lệ hiện tại, trừ phi đến Trung Châu hoặc là tiến vào vùng trung tâm của Ma Thú Sơn Mạch, còn lại chỉ có làm nhiệm vụ mới đủ exp cho hắn thăng cấp.

Cuối cùng, chính là mục tiêu quan trọng nhất mà Tiêu Lệ đến đây – Medusa nữ vương. Hắn muốn nhìn xem người được mệnh danh là đệ nhất mỹ nữ trong Đấu Phá Thương Khung này trông như thế nào.

Đang miên man trong dòng suy nghĩ, bất chợt một viên Lôi Oanh Đan vọt khỏi tay hắn văng đến góc phòng.

Tiêu Lệ lười nhác đứng lên tiến về phía đó, dự định nhặt lại viên bi thì bất chợt hắn nhìn thấy mấy cái lá cây Xích Lan trong chậu kiếng ở góc phòng có vài vết cắn. Đối với Tiêu Lệ, mấy cái vết cắn này chẳng xa lạ gì. Bởi, chúng chính là vết răng của Tam Vỹ Hồ.

Thử mở ra Giám Định Thuật với mấy gốc Xích Lan, Tiêu Lệ hoàn toàn giật mình với kết quả mà hệ thống hiện ra.

Dục Huyết Yêu Lan – ngũ giai linh thảo hấp thu máu huyết của Đẩu Đế cường giả hoặc thập giai ma thú mà sinh trưởng, có công dụng cải tạo và tinh luyện huyết mạch, tỉ lệ nhỏ phân tử huyết mạch. Nếu nồng độ máu huyết đủ nồng đậm có thể tiến hóa thành Dục Huyết Yêu Lan Vương.

Phát hiện bất ngờ làm Tiêu Lệ lưu luyến. Linh dược này đẳng cấp cao như vậy mà lại mọc tràn lan khắp nơi. Hơn nữa, nó chỉ hấp thụ máu huyết mà sống hoàn toàn không dựa vào chút nguyên khí thiên địa nào. Thảo nào người ở đây chẳng hề phát hiện ra nó có gì đặc thù!

Mặt khác, sau khi sử dụng Giám Định Thuật cục bộ thu được thông tin bổ sung, Tiêu Lệ mới biết vì sao chẳng có tên Luyện Dược Sư nào dám lấy thứ này thử nghiệm chế tạo đan dược.

Không phải là không có, chẳng qua những người từng thử đều đã chết cả rồi. Thứ này dù sao cũng là mọc lên từ máu của Đẩu Đế chí tôn, không phải là phạm phụ tặc tử có thể tùy ý sử dụng.

Thứ nhất, công thức luyện chế Dục Huyết Yêu Lan thành đan dược để giảm bớt tác dụng phụ đã sớm thất truyền từ thời viễn cổ. Thứ nghiệm sai lầm khả năng rất cao sẽ tạo ra độc dược thay vì đan dược.

Thứ hai, kẻ phục dụng phải có tu vi, thiên phú, ý chí và cả...may mắn nhất định. Hơn nữa, người phục dụng phải biết liều lượng thích hợp để cải tạo huyết mạch dần dần, nếu không rất có nguy cơ bị sốc thuốc mà chết.

Điều cuối cùng mới là quan trọng nhất, Dục Huyết Yêu Lan phân ra đực cái. Nam tính chỉ có thể sử dụng cây đực còn nữ tính chỉ có thể sử dụng cây cái. Nếu làm ngược lại, kẻ phục dụng sẽ bị huyết độc phản phệ mà chết ngay tức khắc...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Dục Huyết Yêu Lan

Phải nói là tiểu Lily của hắn quá may mắn. Nó ăn vừa đúng loại, đúng lượng lại còn thành công kích hoạt tiến hóa phân tử tỉ lệ cực nhỏ nữa. Thế nhưng muốn hoàn toàn tiến hóa thì nó còn phải đều đặn sử dụng Dục Huyết Yêu Lan mới được.

Đối với người khác đây chính là một nan đề. Bởi vì Dục Huyết Yêu Lan mặc dù có rất nhiều nhưng không có phương pháp phân biệt đực cái, cũng không biết liều lượng sử dụng thích hợp. Lần này có thể may mắn nhưng các lần kế tiếp thì rất khó nói...

Bất quá đối với Tiêu Lệ đây chỉ là chuyện vặt. Giám Định Thuật của hệ thống có thể xem như là bug đối với thế giới này, không có chuyện gì mà nó không thể giám định ra.

Bỏ ra 50 vạn đơn vị giám định nâng cao, Tiêu Lệ dễ dàng liên tục thu được rất nhiều thông tin hữu ích. Chẳng hạn như cách để phân biệt Dục Huyết Yêu Lan đực cái, liều lượng thích hợp để phục dụng trực tiếp căn cứ theo tu vi...

Chuyện này đối với Tiêu Lệ chẳng khác nào đào được đại bảo tàng. Thậm chí, hắn còn dự định sau khi gặp Dược Lão sẽ để ông ấy thử nghiệm cứu thứ này một chút. Lấy trình độ luyện dược thuật của Dược Lão cộng thêm thông tin mà hắn cung cấp, Tiêu Lệ cảm thấy bọn hắn rất có khả năng thành công phục chế đan phương thượng cổ điều chế Dục Huyết Yêu Lan.

Thu được cơ duyên bất ngờ, Tiêu Lệ hài lòng dẫn chứng nữ đi dạo chơi khắp Xích Lan Thành rồi về khách sạn ngủ một giấc thật ngon. Tất nhiên là không thể thiếu một phen điên loạn đào phượng với Tiêu Ngữ và Hồng Điệp!

Sáng hôm sau, Tiêu Lệ tràn đầy tinh thần thức dậy. Để hai nàng phục vụ hắn vệ sinh cá nhân buổi sáng, Tiêu Lệ dẫn các nàng xuống đại sảnh rồi gọi toàn bộ những món đặc sản của vùng này để thưởng thức.

Tiêu Lệ cũng không dự định tự mình đi hái Dục Huyết Yêu Lan. Dù thứ này hiện tại không có mấy giá trị, thế nhưng nếu có kẻ trắng trợn thu thập tất yếu sẽ dẫn đến những kẻ hữu tâm chú ý.

_ Phu quân, loài hoa này đẹp quá!

Tiêu Ngữ đã sớm được Tiêu Lệ dặn dò, cùng nhau bố trí một màn kịch.

_ Nàng thích không?

Tiêu Lệ phối hợp đáp lời.

_ Tất nhiên là thích rồi!

Tiêu Ngữ như một diễn viên chuyên nghiệp, trên môi nở một nụ cười rạng rỡ vô cùng xinh đẹp khiến gần như toàn bộ ánh nhìn của các nam nhân trong

đại sảnh đều hướng về nàng.

_ Vậy à... Này tên kia!

Tiêu Lệ tùy ý gọi một tên phục vụ có vẻ lạnh lợi đến.

_ Người giúp ta đi thông báo toàn thành, ta muốn thu mua Xích Lan mỗi gốc một vạn kim tệ.

Tùy ý vứt một cái túi chứa vài vạn kim tệ đã sớm chuẩn bị cho tên phục vụ, Tiêu Lệ như một tên thiếu gia ăn chơi trác táng vì một nụ cười của người đẹp mà sẵn sàng đốt tiền.

_ Dạ, dạ tiểu nhân làm ngay!

Nhóm người Tiêu Lệ sử dụng tam giai ma thú làm tọa kỵ, thân phận chắc chắn không tầm thường. Nay lại ra tay hào phóng như vậy nhất thời gây nên một trận oanh động không nhỏ trong đại sảnh.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, thông tin một vị thiếu gia muốn mua Xích Lan giá cao đã lan khắp toàn thành. Người người thi nhau mang Xích Lan đến chỗ Tiêu Lệ như sợ hấn chỉ mua vài gốc rồi sẽ thôi,

Tiêu Lệ ai đến cũng không cự tuyệt, phân phó Lý Nhượng Lan và Tiêu Y Tiên tiếp nhận Dục Huyết Yêu Lan bọn họ mang đến.

Hơn nữa khi hấn trả tiền cũng không bao giờ đếm kỹ càng có bao nhiêu gốc, cứ ảng chừng số lượng rồi vứt ra một túi tiền to. trên căn bản là luôn nhiều hơn số tiền hấn phải trả.

Cứ như vậy, chỉ trong vòng ba ngày ngắn ngủi, gần như toàn bộ Dục Huyết Yêu Lan ở Xích Lan Thành đều đã vào túi Tiêu Lệ mà không mấy may mắn phát lên chút nghi ngờ nào.

Lại nán thêm một buổi sáng tùy ý dạo chơi một chút, đã không còn Dục Huyết Yêu Lan được mang tới, Tiêu Lệ cũng không tiếp tục nán ná lập tức mang theo chúng nữ nhanh chóng hướng về phía Tháp Qua Nhĩ sa mạc.

.....

Trên bầu trời cuồng phong gào thét, Tiêu Lệ đang ở trên lưng Tử Tinh Dục Sư Vương khuôn mặt vô cùng đắm chiêu suy nghĩ.

Nguyên bản hấn là muốn trước tiên đến Thạch Mạc Thành hội họp với Tiêu Đình và Tiêu Viêm. Thế nhưng không biết bằng cái phép ma thuật nhiệm màu nào, cả bọn lại lạc vào bên trong Tháp Qua Nhĩ sa mạc, càng đi càng sâu.

Đã gần ba ngày kể từ điểm rời khỏi Xích Lan Thành, đoàn người Tiêu Lệ cơ bản đều là sinh hoạt trên lưng Tử Tinh Dục Sư Vương, kể cả ăn uống ngủ nghỉ.

Xung quanh chỉ toàn một màu vàng của cát, chẳng có chút dấu hiệu của người sống. Mặc dù thi thoảng cũng có vài con rắn nhỏ hay bọ cạp thể nhưng bọn chúng lại không thể nói. Mà xa nhân nổi tiếng khắp sa mạc thì Tiêu Lệ chẳng gặp bất kỳ tên nào.

Phi hành không mục đích về phía trước, ngay lúc Tiêu Lệ đang chán nản định tiến vào hệ thống xem có biện pháp nào không thì bất chợt Tô Thanh Thanh reo to:

_ Thiếu gia, có ốc đảo phía trước!

Một màu xanh nổi bật giữa cát vàng sa mạc, một ốc đảo xinh lung linh xuất hiện trong tầm mắt bọn họ, khoảng cách cũng tương đối xa. Bất quá Tô Thanh Thanh ánh mắt cực độc, có thể nhìn khoảng cách mà Tiêu Lệ chỉ thấy vài chấm đen mà thôi.

Có ốc đảo là có nước, mấy nữ nhân vài ngày không được tắm rửa đã sớm toàn thân khó chịu ai nấy đều nôn nao chỉ muốn tìm một cái hồ để thỏa thích bơi lội

Tử Tinh Dục Sư Vương tốc độ phi thường nhanh, chỉ một lát sau đã đến phía trên ốc đảo rồi nhanh chóng đáp xuống bãi cát vàng phía trước.

Nhìn từ trên cao xuống, ốc đảo này cực kỳ rộng. Hơn nữa, ở trung tâm ốc đảo còn có một cái hồ nước trong veo thật lớn.

Ngay khi đoàn người Tiêu Lệ vừa định tiến vào ốc đảo, một âm thanh sột soạt vang lên. Chỉ thấy mười mấy nữ đáng người yếu điệu, khuôn mặt lạnh lùng xuất hiện từ trong rừng cây, đôi mắt bén nhọn vô cùng thận trọng đánh giá bọn họ và Tử Tinh Dục Sư Vương.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Mỹ Nữ Xà Nhân Tộc

Dẫn đầu là một xà nữ thực lực thất tinh Đẩu Linh, dáng người cực kỳ nóng bỏng, núi non đồ sộ chỉ được che đầy bởi một lớp vải mỏng manh, làm bạo lộ hơn phân nửa cặp hung khí khủng bố của nàng ra trước mắt Tiêu Lệ.

Nàng dùng đôi mắt nhỏ tràn ngập cảnh giác nhìn chăm chăm Tiêu Lệ và Từ Tinh Dục Sur Vương. Bởi vì trong sáu người một thú trước mặt, chỉ có hai kẻ này là nàng hoàn toàn không nhìn thấu.

_ Xin hỏi tôn giả là ai? Đến địa bàn xà nhân tộc chúng ta có việc gì?

Vị mỹ nữ xà nhân khẽ cúi đầu hỏi. Những xà nữ còn lại cũng khẽ khom người thể hiện sự tôn kính đối với Tiêu Lệ và Từ Tinh Dục Sur Vương.

_ Chúng ta chỉ là tình cờ đi ngang nơi này, muốn ghé lại ốc đảo tắm rửa nghỉ ngơi một chút mà thôi! Nếu có quấy rầy xà nhân tộc, mong các vị bỏ qua cho...

Tiêu Lệ tỏ ra vô cùng có khí độ, khẽ gật đầu đáp lễ nói.

_ Vô cùng xin lỗi! Hiện tại ốc đảo này không thể vào.

Vị xà nữ dẫn đầu về mặt áy náy nói.

_ Vì sao không thể vào? Xà nhân tộc các ngươi cũng bá đạo quá rồi đấy!

Từ Tinh Dục Sur Vương giọng điệu không vui chen vào. Mấy ngày này lưu lạc trong sa mạc, đối với một kẻ đã quen sinh sống ở nơi khí hậu ẩm ướt như Ma Thú Sơn Mạch như nó thì quả là cực hình tàn khốc.

Hơn nữa, đám người Tiêu Lệ ít ra còn có thể trải nệm ở trên lưng nó nghỉ ngơi, dù không thoải mái lắm nhưng cũng không đến mức khó chịu.

Còn bản thân Từ Tinh Dục Sur Vương lại chỉ có thể nằm dài trên cát vàng nóng bỏng, cố gắng chịu đựng sự bức bối để phục hồi chút sức lực mà tiếp tục hành trình.

Cơ thể Từ Tinh Dục Sur Vương quá mức khổng lồ. Mặc dù Tiêu Lệ đã từ hệ thống đổi ra không ít Hàn Băng Thạch để làm dịu không khí xung quanh. Thế nhưng đối với nó thì vẫn không khác nào muối bỏ biển, chẳng có bao nhiêu tác dụng.

_ Nơi này là lãnh địa của xà nhân tộc, bọn ta muốn làm gì còn cần phải giải thích. Các ngươi nếu không nhanh rời đi, đợi tỷ tỷ của ta nổi giận lên thì muốn đi cũng không được đó!

Từ trong rừng cây, một vị xà nữ nhìn qua có vẻ trẻ tuổi bò ra, dùng giọng điệu vô cùng kiêu ngạo nói. Hoàn toàn không cảm thấy lực giai ma thú đối với nàng có bao nhiêu uy hiếp.

Thiếu nữ này mặc dù chỉ có thực lực nhị tinh Đẩu Linh, thế nhưng vị xà nữ dẫn đầu lại đối với nàng có vẻ khá cung kính. Hơn nữa, phục sức trên người nàng cũng hoa lệ tinh mỹ hơn tất cả các xà nữ ở đây, giống như muốn thể hiện ra thân phận cao quý của nàng vậy.

_ Tỷ tỷ của ngươi nổi giận? Tốt! Tốt! Tốt! Ta rất cuộc muốn xem tỷ tỷ ngươi là thần thánh phương nào, lại có thể dạy ra một muội muội đánh đá như thế.

Tiêu Lệ bắt đầu nổi bão. Mặc dù bình thường hắn rất thương hoa tiếc ngọc, thế nhưng hắn lại đặc biệt căm ghét những nữ nhân kiêu kỳ như vậy, chỉ biết dựa hơi gia tộc mà thể hiện tính tình tiểu thư chua ngoa của mình.

Vừa nói dứt lời, toàn thân Tiêu Lệ bộc phát ra khí thế vô cùng khủng khiếp hất văng toàn bộ đám xà nữ trước mặt ra hai bên. Rồi lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai, hắn như mũi tên rời cung lao thẳng vào trong rừng rậm, chẳng mấy chốc đã đến được chỗ hồ nước.

Đập vào mắt Tiêu Lệ là một khung cảnh khiến Tiêu Lệ thiếu chút nữa xịt máu mũi. Bốn mỹ nhân ngư... nói cho chính xác thì là bốn mỹ xà ngư đang ngâm mình trong làn nước mát, tám quả đào tiên đang đưa trong không khí như khiêu khích những kẻ tò mò.

Sững sờ vài giây, bốn nàng nhanh chóng từ nấp giới trên tay lấy ra một tấm lụa mỏng khoác lên người, che đi hai ngọn thánh nữ phong đầy đặn của mình rồi dùng đôi mắt đầy kinh ngạc đánh giá Tiêu Lệ.

Ting, thông tin nhận vật!

Nguyệt Mỹ - Ngũ tinh Đẩu Vương.

Tộc trưởng Mỹ Xà tộc, một trong tám bộ tộc xà nhân ở Tháp Qua Nhĩ sa mạc. Về ngoài lăng lờ nhưng bên trong cực kỳ lạnh lùng, thích trêu chọc nam nhân.

Lamia – Thất tinh Đẩu Vương.

Tộc trưởng của Huyền Xà tộc, một trong tám bộ tộc xà nhân ở Tháp Qua Nhĩ sa mạc. Tính tình vô cùng dâm dăng và độc ác, thích chơi đùa với nam đồng rồi hút sạch tinh nguyên của họ.

Stheno – Cửu tinh Đầu Vương.

Tộc tỷ của Medusa nữ vương, là thành viên hoàng tộc của các bộ tộc xà nhân ở Tháp Qua Nhĩ sa mạc. Tính tình cực kỳ độc đoán và tàn bạo, yêu thích giết chóc.

Medusa – Cửu tinh Đầu Hoàng.

Nữ vương của các bộ tộc xà nhân ở Tháp Qua Nhĩ sa mạc. Tính tình cực kỳ mạnh mẽ ngạo kiều, thích mọi việc đều phải theo ý mình.

Giám Định Thuật gần như tự động được Tiêu Lệ sử dụng. Nhìn một loạt thông tin mà hệ thống cung cấp, khí thế của hắn nhất thời lui giảm hơn phân nửa.

Medusa nữ vương vậy mà lại xuất hiện ở đây! Không phải là trong nguyên tác, nàng sau khi lấy được Thanh Liên Địa Tâm Hỏa thì một mực ở trong hoàng cung của mình để chuẩn bị tiến hóa hay sao? Vì lẽ gì nàng lại thoải mái ở đây nghịch nước như vậy?

Mặc dù một trong các mục đích của Tiêu Lệ đến Tháp Qua Nhĩ sa mạc là để nhìn xem Medusa nữ vương đẹp như thế nào, có điều cũng không phải là ngay bây giờ a...

Dự định của hắn là trước hết tìm Tiêu Viêm rồi tranh thủ thời gian cày nhiệm vụ, cố gắng thăng cấp lên Đầu Hoàng trước, đợi thời điểm thích hợp rồi mới đi tìm Medusa cơ mà... Thế này sai quá sai rồi!

Bất quá... Medusa nữ vương quả thật không hổ danh là đệ nhất mỹ nữ trong Đầu Phá Thương Khung. Trong số các nữ nhân mà Tiêu Lệ đã gặp qua, chỉ có mỗi mình Vương Ngữ Yên là có thể so sánh với nàng ta.

Thế nhưng Ngữ Yên chỉ có thể so sánh về dung mạo. Nàng ấy tính tình hiền dịu nhu thuận, cũng không có khí chất ngạo kiều quyền rũ cùng phong phạm nữ vương như Medusa vậy.

Về phần Huân Nhi... có lẽ khi nàng lớn hơn một chút cũng sẽ không thua kém Medusa đi...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Đá trúng thiết bản

Bốn vị mỹ xà nữ trong hồ đồng loạt hướng ánh mắt về phía Tiêu Lệ, khí thế khủng khiếp phát ra từ cơ thể các nàng như cuồng phong bão tố, ép Tiêu Lệ không thể không lùi về sau liên tục.

_ Ngươi là ai?

Medusa nữ vương mỹ mạo toát ra ngút trời lửa giận, dùng ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống Tiêu Lệ hỏi.

_ A...a... đại mỹ nhân... hiểu lầm... hiểu lầm mà thôi!

Tiêu Lệ ấp úng trả lời. Hắn không ngờ lại có một đám mỹ xà nữ đang ở đây tắm rửa, mà chết người nhất là Medusa nữ vương cũng ở đây. Nếu biết trước hắn đã đi đường vòng rồi.

_ Hiểu lầm? Hay cho một câu hiểu lầm!

Medusa nữ vương cười lạnh nói. Vừa dứt lời, nàng khẽ vung tay lên. Nước hồ như bị cái gì điều khiển phun thẳng lên cao hóa thành một con thủy xà lao vút về phía Tiêu Lệ.

_ Âm Dương Bích Long Chương!

Công kích tùy ý của cửu tinh Đầu Hoàng cũng không phải là dễ dàng có thể cản được. Tiêu Lệ mặc dù hiện tại chiến lực có thể so sánh với ngũ tinh Đầu Hoàng cũng không dám chính diện đón đỡ.

Hắn một mặt vận dụng biến chiêu của Âm Dương Long Thảo Thủ làm lệch công kích của Medusa nữ vương sang hướng khác. Đồng thời chân đạp Âm Lôi Huyền Bộ nhanh chóng quay ngược lại phía ngoài.

_ "Đùa chứ, đá trúng thiết bản rồi! Cửu tinh Đầu Hoàng đâu phải là hắn hiện tại có thể đối phó, dù là thêm vào Tử Tinh Dực Sư Vương cũng không thể. Lại còn thêm ba nàng cao cấp Đầu Vương, nếu không nhanh bỏ chạy, còn ở đây chờ các nàng làm thịt hắn sao?"

Tiêu Lệ trong lòng thầm nghĩ. Hắn lúc tiến vào đã nhanh, lúc chạy ra còn nhanh hơn. Không chờ đám xà nữ bên ngoài kịp hoàn hồn, hắn đã nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Tử Tinh Dực Sư Vương.

Không nói một lời, Tiêu Lệ lập tức kéo Tiêu Ngữ các nàng lên lưng Sư Vương rồi ra lệnh cho nó nhanh chóng nhắm phía sau bay thẳng, không cần biết là đi đến đâu.

Tử Tinh Dực Sư Vương còn đang mồi mết. Bị Tiêu Lệ hối thúc, nó vừa định mở miệng thắc mắc thì chợt cảm nhận khí thế khủng khiếp tràn ngập gần dữ dội phát ra từ hướng rừng cây.

Không nói không rằng, Tử Tinh Dực Sư Vương lập tức ngoan ngoãn cất cánh, dùng hết sức bình sinh bay thẳng về phía xa.

Medusa nữ vương phẫn nộ rồi. Nàng đang cùng mấy thuộc hạ thân tín và tỷ tỷ của mình bàn bạc kế hoạch sử dụng Thanh Liên Địa Tâm Hóa ra sao, tiện thể ngâm mình thư giãn.

Nhân loại chết tiệt ở đâu không biết, lại dám xông vào Tháp Qua Nhĩ sa mạc của nàng. Hắn còn nhìn thấy toàn bộ cơ thể của nàng nữa chứ. Medusa nữ vương tự tôn rất cao, việc như vậy nàng tuyệt đối không chấp nhận được.

Nhanh chóng thay đổi một bộ xiêm y khác, Medusa nữ vương lập tức ra lệnh cho ba vị xà nữ Đầu Vương kia điều động toàn bộ xà nhân tộc truy nã đám người Tiêu Lệ. Bản thân nàng cũng lập tức mở ra hai cánh đầu khi nhanh chóng đuổi theo Tử Tinh Dực Sư Vương.

.....

Lại nói Tiêu Viêm sau khi từ biệt Tiêu Lệ thì gần như y hệt nguyên tác, trước tiên lấy sức một người hủy diệt Lang Thủ dong binh đoàn. Kế đến, hắn ở Hắc Nhanh Thành đại triển hùng phong, nhất cử liên thông qua khảo hạch nhị phẩm Luyện Dược Sư.

Tới được Tháp Qua Nhĩ sa mạc, hắn theo lời Tiêu Lệ trước hết tìm đến Thạch Mạc Thành gặp Tiêu Đình. Sau đó, mọi chuyện lại theo đúng lộ trình. Tiêu Viêm cùng Tiêu Đình và Thanh Lân đi tìm Dịch Hỏa nhưng Thanh Liên Địa Tâm Hóa đã bị Medusa nữ vương trước một bước đoạt mất. Hắn không còn cách nào khác đành phải tự mình đi vào sâu trong Tháp Qua Nhĩ sa mạc, tìm cơ hội đoạt lại Thanh Liên Địa Tâm Hóa.

Bất quá lần này bị Tiêu Lệ quấy lên một vùng nước đục, hành trình của Tiêu Viêm trong sa mạc trở nên gian nan hơn rất nhiều.

Medusa nữ vương dù tu vi cao hơn Tử Tinh Dực Sư Vương, thể nhưng luận về tốc độ vẫn thua kém một chút. Truy đuổi mấy giờ liền, nàng rốt cuộc đã đánh mất tung tích của đám người Tiêu Lệ.

Cũng vì vậy mà Medusa nữ vương triệt để bạo nộ, giận cá chém thớt ra lệnh tiêu diệt toàn bộ nhân loại dám bén mảng vào Tháp Qua Nhĩ sa mạc. Tiêu Viêm vì thế mà cũng cực kỳ vất vả tránh né lũ xà nhân lùng sục.

.....

Về phần đám người Tiêu Lệ, sau khi thành công bắt đuôi Medusa nữ vương, bọn hắn đã tìm được một ốc đảo tương đối nhỏ chỉ có một đám xà nhân cấp bậc không đồng đều từ Đầu Già đến Đầu Sư thủ hộ.

Sau khi thanh lý sạch sẽ mấy tên xà nhân phiền phức, chỉ giữ lại vài ả xà nữ để phục vụ bọn họ, Tiêu Lệ quyết định sẽ tạm trú ẩn ở đây vài ngày, chờ giồng tổ qua đi sẽ tiếp tục nghĩ kế hoạch khác.

Thế nhưng, hệ thống luôn thích trêu ngươi Tiêu Lệ, ngay khi hắn vừa định nghỉ ngơi thì một loạt âm thanh khiến Tiêu Lệ vừa vui lại vừa buồn vang lên.

Ting, xuất hiện nhiệm vụ mới!

Nhiệm vụ thứ 3 của Thất Hiền Giả

Nhiệm vụ ẩn: Thợ Săn Gorgon

Yêu cầu: Thu phục hoặc giết chết ba tỷ muội Stheno, Euryale và Medusa.

Ban thưởng: Minh Xà Đồng, Vườn Hoa Gorgon, 5 tỷ exp.

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Mị Xà Nguyệt Mị

Yêu cầu: thu phục hoặc giết chết tộc trưởng Mị Xà bộ tộc Nguyệt Mị

Ban thưởng: Vật phẩm ngẫu nhiên lv5 + 250 triệu exp + 250 vạn đơn trị

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Huyền Xà Lamia

Yêu cầu: thu phục hoặc giết chết tộc trưởng Huyền Xà bộ tộc Lamia

Ban thưởng: Vật phẩm ngẫu nhiên lv5 + 350 triệu exp + 350 vạn đơn trị

...

Nhiệm vụ phụ tuyển: Đoạt Lại Dị Hóa

Yêu cầu: Hỗ trợ Tiêu Viêm cướp lại Thanh Liên Địa Tâm Hóa.

Ban thưởng: Vật phẩm ngẫu nhiên lv5 + Thẻ ngẫu nhiên + 500 triệu exp

...

Nhiệm vụ phụ tuyển: Tung Tích Dị Lôi.

Yêu cầu: Đánh bại Bát Dực Hắc Xà Hoàng.

Ban thưởng: Dị Lôi Tàn Đồ, Thẻ ngẫu nhiên + 2 tỷ exp.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Lang Thang Trong Sa Mạc

Sa mạc mênh mông, cát vàng mịn mù bao phủ bầu trời. Giữa ánh nắng chói chang, một bóng người cô độc lặng lẽ dẫm từng bước chân trên nền cát nóng bỏng. Phía sau hắn một khoảng xa, một con sói toàn thân đỏ rực cũng lầm lũi bước theo, thỉnh thoảng khẽ tru lên vài tiếng.

Một người một sói chính là Tiêu Lệ và Tuyệt Ảnh Chu Lang. Về phần Tiêu Ngữ các nàng, kể cả mẹ con Từ Tinh Dực Sư Vương và Tam Vỹ Hồ, Hắc Ma Chu đều ở lại ốc đảo.

Quanh ốc đảo, Tiêu Lệ còn cẩn thận mô phỏng trận pháp trong hang động thần bí của hắn ở Ma Thú Sơn Mạch mà vị thất phẩm Luyện Dược Sư kia để lại nhằm che giấu đi sự tồn tại của nơi đây. Trừ phi là Đấu Hoàng cường giả, bằng không rất khó để phát hiện.

Sau khi nghiên cứu kỹ nhiệm vụ, Tiêu Lệ quyết định sẽ hành động một mình. Bởi vì đối thủ lần này thực lực vượt xa hắn, bản thân hắn nếu đánh không lại thì chỉ cần trốn vào hệ thống là được.

Còn nếu phải chiếu cố thêm người khác, Tiêu Lệ chỉ sợ lực bất tòng tâm. Hắn chỉ mang theo Huyền Thiên Tâm Ma Phong và Tuyệt Ảnh Chu Lang đi cùng bởi vì bọn chúng có thể được triệu hoán vào trong hệ thống.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong là bậc thầy huyền thuật cũng là một trinh sát trời sinh. Tiêu Lệ mặc dù chiến lực mạnh mẽ thế nhưng khả năng ẩn nấp và điều tra vẫn còn kém xa nó. Mang theo nó sẽ có những lúc rất được việc.

Về phần Tuyệt Ảnh Chu Lang thì đơn thuần chỉ vì nó là thuộc tính hỏa, điều kiện nơi đây vô cùng thích hợp để nó rèn luyện. Hơn nữa, có nó đi cùng, Tiêu Lệ thỉnh thoảng cũng có thể nằm trên tấm lưng đầy lông nhung mềm mại của nó để thoải mái nghỉ ngơi.

Sau khi vô tình phát hiện Dục Huyết Yêu Lan, Tiêu Lệ đã tốn không ít đơn trị để giám định và tìm ra phương pháp thích hợp để sử dụng chúng nó.

Hiện tại, toàn bộ các năng và đám sùng thú của hắn đều đã bắt đầu phục dụng thứ này. Bất quá thiên phú mỗi người không giống nhau, tác dụng của Dục Huyết Yêu Lan cũng không đồng đều.

Tiêu Ngữ và Hồng Diệp là những nữ nhân sớm nhất ở bên cạnh Tiêu Lệ, trường kỳ được hắn mưa móc nên thiên phú cũng chậm rãi tăng lên. Sau khi phục dụng Dục Huyết Yêu Lan đều đã như được lột xác, dễ dàng đột phá bình chương Đấu Linh. Hơn nữa, một hơi liền đột phá thẳng lên tam tinh Đấu Linh.

Lý Nhượng Lan thiên phú khá bình thường, mặc dù Tiêu Lệ đã rất dụng tâm nhưng hiện tại nàng chỉ mới là ngũ tinh Đại Đấu Sư mà thôi.

Ngạc nhiên nhất không ngờ lại là Tô Thanh Thanh. Nàng sau khi được cải tạo huyết mạch không ngờ cũng giống như Tam Vỹ Hồ, bắt đầu phân tổ huyết mạch. Cũng không biết tổ tiên của nàng là ai, Giám Định Thuật trước khi phân tổ hoàn tất là không có tác dụng.

Tiêu Y Tiên thì không có gì quá đặc biệt, cùng nguyên tác giống nhau sau khi thức tỉnh Ách Nan Độc Thể thì tu vi thăng tiến như điều gặp gió. Nếu

không phải Tiêu Lệ cố ý khống chế sợ rằng hiện tại nàng thậm chí có thể đột phá tới Đại Đấu Sư...

Tam Vỹ Hồ thì đang trong giai đoạn quan trọng nhất của quá trình phân tổ, thường xuyên lâm vào ngủ say nên Tiêu Lệ phải để nó ở lại ốc đảo cho các nàng chăm sóc.

Về phần Hắc Ma Chu... sau khi nó ăn xong mấy phần Dục Huyết Yêu Lan đã tự nhả ra một đồng tơ dệt thành một cái kén rồi chui vào đó ngủ đến tận bây giờ.

Tuyệt Ảnh Chu Lang cũng có dấu hiệu tiến hóa. Thế nhưng điều đó cũng không ảnh hưởng nó đi cùng Tiêu Lệ rèn luyện.

Còn Huyền Thiên Tâm Ma Phong huyết mạch đã tương đối cao. Có lẽ phải dùng đến Dục Huyết Yêu Lan Vương mới có công hiệu.

.....

Mấy ngày này, Tiêu Lệ theo sự chỉ dẫn của Huyền Thiên Tâm Ma Phong rốt cuộc không còn bị lạc đường, dần dần tiếp cận thành thị trung tâm sa mạc, cũng là nơi Medusa nữ vương và hoàng tộc của xà nhân trú ngụ.

Theo thông tin từ hệ thống, hai vị tỷ tỷ của Medusa nữ vương đều có thực lực cửu tinh Đấu Vương. Mặc dù chỉ thiếu một chút là tiến cấp Đấu Hoàng, thế nhưng chỉ cần chưa phải là Đấu Hoàng thì Tiêu Lệ không hề e ngại.

Thậm chí, dù là Đấu Hoàng xuất hiện, chỉ cần không phải loại cao cấp Đấu Hoàng như Medusa nữ vương thì Tiêu Lệ vẫn có tự tin đối phó. Bởi vậy nan đề của hắn chính là Medusa nữ vương.

Đối với vấn đề làm Tiêu Lệ đau đầu này, một vị cứu tinh đã xuất hiện giúp Tiêu Lệ giải quyết. Tiểu Linh Nhi hơn một năm nay không thấy đâu rồi cuộc đã trở lại.

Về thời gian vắng mặt, Linh Nhi không hé răng một lời, chỉ qua loa nói rằng nàng có việc quan trọng. Tiêu Lệ cũng không tiện gặng hỏi. Bất quá điều này cũng không quan trọng lắm, Tiêu Lệ quan tâm nhất vẫn là làm sao đối phó Medusa nữ vương.

Theo lời Linh Nhi, thời cơ tốt nhất để đối phó với Medusa nữ vương chính là lúc nàng vừa tiến hóa thành công, trở thành một con tiểu Thất Thái Thôn Thiên Mãng. Trong nguyên tác hình như đây cũng là thời điểm mà nàng bị Tiêu Viêm lừa gạt đi.

Bất quá lần này toàn bộ Tử Tinh Nguyên Linh Dịch đều nằm trong tay Tiêu Lệ, có lẽ số mệnh đã định hắn phải bao nuôi con rắn nhỏ này rồi...

Ngay khi Tiêu Lệ đang thả mình theo những dòng suy nghĩ, bất chợt Huyền Thiên Tâm Ma Phong xuất hiện sau lưng hắn.

_ Chủ nhân, phía trước có một người rất giống tam thiếu gia Tiêu Viêm đang bị một ả xà nữ truy đuổi. Chúng ta có nên hỗ trợ không ạ!

Huyền Thiên Tâm Ma Phong giọng nói ngọt ngào êm dịu truyền vào tai Tiêu Lệ.

Phần lớn ngũ giai ma thú đều không nói được tiếng nhân loại, chỉ trừ một vài loài linh trí cực cao, mà Huyền Thiên Tâm Ma Phong lại là một trong số đó.

_ Tam đệ sao... chẳng lẽ... hắn đang bị Nguyệt Mị truy đuổi?

_ Cơ hội tốt! Sasa, dẫn đường cho ta nào!

Tiêu Lệ khẽ lẩm bẩm, rồi bất chợt mừng rỡ như điên. Hắn lập tức ra lệnh cho Huyền Thiên Tâm Ma Phong dẫn đường rồi nhanh chóng bay theo sau nàng...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Nguyệt Mị

Mặt trời khuất bóng nhường chỗ cho màn đêm đen ngịt trĩu. Mặt trăng to lớn ở trên cao như một ngọn thiên đăng soi sáng cả bầu trời. Ánh sáng lung linh huyền ảo bao phủ khắp sa mạc làm cho người ta có cảm giác như toàn nơi đây đang được áo lên một lớp ngấn sa.

"Phắc..."

Trong sa mạc yên tĩnh, một âm thanh xé gió đột ngột vang lên. Một bóng đen đột nhiên xuất hiện ở chân trời phía bắc, sau đó nhanh như tia chớp xẹt qua giữa không trung.

Bởi vì di chuyển tốc độ cao mà nơi bóng đen đi qua đều sinh ra từng cơn gió lốc mạnh mẽ, tạo thành một con đường bằng cát vàng tựa như là một cái

đuôi rắn thật dài đến tận vài trăm mét trong sa mạc.

Trong cát bụi mịt mù khắp nơi, bóng đen đã nhanh chóng biến mất tại phía chân trời phía đối diện. Thế nhưng khi cát vàng mù trời vẫn còn chưa kịp lắng xuống, một bóng đen khác lại thình lình xuất hiện đuổi theo bóng đen phía trước.

Bóng đen phía sau tốc độ bay lại càng thêm kinh hoàng. Nơi bóng đen này lướt qua, kinh phong mãnh liệt trực tiếp mở rộng con đường bằng cát mà bóng đen phía trước tạo thành thêm gấp đôi.

Hai bóng đen một chạy một đuổi, khoảng cách càng ngày càng gần. Nếu có cường giả đứng quan sát sẽ dễ dàng nhận ra bóng đen phía sau đang đùa giỡn bóng đen phía trước, tựa như là mèo vờn chuột.

_ Đúng là tam đệ và Nguyệt Mị rồi... Cứ tưởng ta quấy lên như vậy, hần thậm chí còn không tiến vào sa mạc được nữa chứ... Ai ngờ mọi chuyện đâu vào đấy!

Tiêu Lệ lung tựa vào thân thể to lớn của Tuyệt Ảnh Chu Lang, mắt vẫn chăm chú theo dõi cuộc rượt đuổi phía trên bầu trời xa xa, khẽ thấp giọng lầm bầm.

Nguyệt Mị vẫn chưa có dấu hiệu gì sẽ ra đòn sát thủ, bởi vậy Tiêu Lệ cũng không quá vội vàng. Hơn nữa với khoảng cách này, hần tùy thời đều có thể can thiệp vào trận chiến.

Mặt khác, theo đúng kịch bản thì một lúc nữa, đám người Đan Vương Cổ Hà sẽ đến đây. Mà trong đám người đó rất nhiều khả năng sẽ có sự góp mặt của Vân Vận. Đó mới chính là điều mà Tiêu Lệ thực sự chờ đợi...

_ Hi vọng là Vận nhi sẽ tới... thật là mong đợi a...

Ngay khi Tiêu Lệ đang suy nghĩ vẩn vơ, màn rượt đuổi kịch tính trên bầu trời rốt cuộc cũng có chuyển biến.

Nguyệt Mị có vẻ như đã hết kiên nhẫn, bắt đầu công kích mãnh liệt Tiêu Viêm. Mà hần thì cũng cố gắng phản kháng lại, bắt quá chỉ như trúng chọi đá.

_ Tới rồi...

Thời điểm Tiêu Viêm đã từ bỏ phản kháng, Nguyệt Mị đang từ từ tiến lại gần hần. Ở phía xa xa, Tiêu Lệ nằm dựa vào thân thể Tuyệt Ảnh Chu Lang khẽ mỉm cười lầm bầm.

_ Ha ha... ta đã nói bên này có hơi thở của xà nhân, quả nhiên không sai... Hơn nữa nàng thoát nhìn có vẻ là một người có lai lịch không nhỏ a...

Hai đạo thân ảnh đột nhiên từ bầu trời phía đông hiện lên nhanh chóng lao về phía này. Cùng với đó, một tiếng cười to sang sảng được khuếch đại bởi đầu khí cũng theo gió mà tới, vang vọng khắp vòm trời của phiến sa mạc này.

"Đùng đoàng"

Trên bầu trời, hai bóng người đột nhiên dừng lại, kinh khí xé gió tạo ra bạo tạc giống như là một tiếng sấm sét giữa trời quang.

_ Ô ồ!!! Quả nhiên ở đây có người...

Một lúc sau khi hai người kia xuất hiện không lâu, lại một âm thanh khác vang lên, đồng dạng vang vọng khắp nơi nơi. Một điểm đen xuất hiện từ phía xa rồi dần dần lớn lên, rõ ràng là một đầu ma thú thật to lớn toàn thân màu bích lục, xuất hiện trên không trung của phiến sa mạc này.

Lấy thực lực bát tinh Đấu Vương của Tiêu Lệ, hần có thể dễ dàng cảm nhận được trên ma thú có một Đấu Hoàng và một Đấu Vương, có lẽ là Vân Vận và Cổ Hà. Thế nhưng bọn họ thì chẳng ai nhận ra sự tồn tại của hần, đơn giản vì hệ thống đã che dấu toàn bộ khí tức rồi.

Kịch hay vẫn còn phía trước. Sau màn chào hỏi đơn giản, hai phe đã bắt đầu lao vào chiến đấu.

Sư Vương Nghiêm Sư và Phong Hành Giả Phong Lê đều có thực lực khoảng chừng tứ, ngũ tinh Đấu Vương. Bọn họ lấy hai đánh một chẳng mấy chốc đã ép Nguyệt Mị vào thế hạ phong, phải vận dụng bí thuật chạy trốn.

_ Đến đây là kết thúc...

Tiêu Lệ rốt cuộc động thủ. Chỉ thấy hần đứng dậy, thân hình khẽ lóe lên đã xuất hiện ngay trước mặt Nguyệt Mị. Trong sự ngỡ ngàng của toàn trường, Tiêu Lệ lập tức đưa tay lên khẽ vận hờ vào không trung về phía nàng.

_ Âm Dương Cầm Long Thủ!

Khẽ hô thầm trong lòng một tiếng, Tiêu Lệ nở nụ cười, cách không tóm chặt lấy một tay Nguyệt Mị kéo về phía hần, đánh gãy bí pháp đang thi triển nửa chừng của nàng.

_ Nhân loại đê tiện, không ngờ lại còn mai phục... Tên hỗn đản mau thả ta ra!

Âm Dương Cầm Long Thủ vô cùng huyền ảo, Tiêu Lệ chỉ vận hồ trong không khí đã hoàn toàn khóa chặt hành động của Nguyệt Mị khiến nàng vô cùng khó chịu, mở miệng chửi bới hắn.

Nghe Nguyệt Mị nói vậy, Tiêu Lệ khẽ kéo một cái. Nàng giống như bị một sợi tơ vô hình không chế bay về phía hắn.

_ Ngươi không nhận ra ta sao?

Tiêu Lệ dùng Âm Dương U Long Chỉ khóa chặt đầu khí của nàng, rồi một tay ôm lấy vòng eo thon mượt lưng linh như thủy xà, khẽ nở nụ cười hỏi.

_ Ngươi... là ngươi?

Nguyệt Mị giật mình thất thanh hét lớn khiến cho mấy vị cường giả xung quanh như chột bưng tỉnh. Phong Hành Giả Phong Lệ bước tới trước mặt Tiêu Lệ khẽ ôm quyền nói.

_ Đa tạ các hạ giúp đỡ! Chẳng hay...

Không đợi hắn nói hết lời, Tiêu Lệ đã trực tiếp khoát tay, một cỗ kinh phong trống rỗng xuất hiện hất hắn lui lại vài bước.

_ Lời thừa không cần nói! Ta mang nàng ta đi, không có vấn đề gì chứ?

Cảm nhận được uy áp mơ hồ cùng sát khí như ẩn như hiện toát ra từ người Tiêu Lệ, Phong Lê và Nghiêm Sư đều không tự chủ được lùi lại một chút.

_ Nếu không có vấn đề, vậy thì ta đi trước! À còn nữa... lần sau gặp lại!

Tiêu Lệ hừ không tóm lấy Tiêu Viêm, tay còn lại vẫn ôm lấy Nguyệt Mị đối với Phong Lê và Nghiêm Sư lạnh lùng nói. Đôi mắt hắn vô tình hữu ý nhìn về phía hắc bào nhân vẫn luôn đứng ở phía sau đám người khẽ mỉm cười

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Xà nữ phong tình

Một nơi nào đó trong sa mạc, một bóng người từ trong hư không trống rỗng hiện ra. Bóng người đó một tay ôm ngang vòng eo một vị nữ xà nữ, tay còn lại xách một tên thiếu niên như xách một con gà, rõ ràng chính là Tiêu Lệ vừa rời khỏi chỗ đám người Cổ Hà không lâu.

_ Tam đệ, chúng ta lại gặp nhau...

Tiêu Lệ bỏ Tiêu Viêm xuống mỉm cười nói.

_ Nhị ca, ngươi đến Tháp Qua Nhĩ sa mạc lúc nào vậy?

Tiêu Viêm ngượng ngùng phui lấp cát trên người, cười cười hỏi Tiêu Lệ.

_ Vừa đến vài ngày mà thôi... Thanh Liên Địa Tâm Hỏa ngươi có chiếm được không?

Tiêu Lệ áp ứng trả lời rồi đánh trống lảng sang chuyện khác.

_ Không có chiếm được! Thanh Liên Địa Tâm Hỏa đã bị Medusa nữ vương đoạt mất rồi...

Tiêu Viêm có vẻ thất vọng trả lời khiến Tiêu Lệ có hơi bất ngờ.

Theo lý thì Tiêu Viêm đã được hắn cho biết trước thông tin về Thanh Liên Địa Tâm Hỏa và vị trí của nó. Hắn hẳn là phải nhanh chân hơn Medusa nữ vương mới đúng. Kết quả, hắn vẫn là kẻ đến sau.

_ Vậy hiện giờ ngươi chắc là đang đến thành thị trung tâm sa mạc tìm cơ hội đoạt lại Địa Tâm Hỏa từ trong tay Medusa nữ vương?

Tiêu Lệ thắc mắc hỏi. Nguyệt Mị đã bị hắn làm ngất xỉu, hơn nữa dù nàng có tỉnh thì cũng không thoát khỏi tay hắn được, cũng không lo lắng nàng sẽ gây nên chuyện gì.

_ Cũng gần như vậy... Nhị ca! Huynh ở đây thì tốt quá rồi! Huynh có thể giúp ta lấy Thanh Liên Địa Tâm Hỏa được không?

Tiêu Viêm hưng phấn hỏi.

_ Medusa nữ vương thực lực rất mạnh, ngay cả ta cũng không phải đối thủ. .

Tiêu Lệ lộ ra vẻ mặt trầm ngâm nói. Nhìn thấy trong mắt Tiêu Viêm hiện lên chút thất vọng, hắn lại nói tiếp:

_ Thôi được... ta sẽ cố gắng... còn được hay không phải xem ý trời rồi. .

Tiêu Lệ và Tiêu Viêm sau khi trao đổi một chút liền quyết định tách ra, bình chia hai đường lợi dụng đám người Cổ Hà gây hỗn loạn tìm cơ hội đột nhập vào nơi ở của Medusa nữ vương.

Chia tay Tiêu Viêm, Tiêu Lệ mang theo Nguyệt Mị còn đang hôn mê đi về hướng thành thị trung tâm của Tháp Qua Nhĩ sa mạc. Có bản đồ mà Tiêu Viêm đưa cho, hẳn rồi cuộc không bị lạc đường lần nữa.

.....

Trung tâm Mị Xà bộ tộc, Tiêu Lệ ngồi chễm chệ trên một cái ghế bành, được hai tên xà nữ xinh đẹp phù phục hai bên xoa bóp cho hắn.

Phía bên dưới, Nguyệt Mị đang vô cùng tích cực phục vụ cho tiểu Tiêu Lệ, không ngừng phun ra nuốt vào. Lưỡi rắn linh hoạt liên tục vuốt ve tiểu Tiêu Lệ khiến nó ngày càng thêm nóng bỏng và to lớn, Nguyệt Mị phải phồng má lên mới có thể nuốt trọn được.

Tiêu Lệ hai mắt mơ màng, ngồi trên ghế bành êm ái hưởng thụ Nguyệt Mị tận tình chăm sóc. Hai tay hắn cũng không nhàn rỗi ôm lấy vòng eo thon thả tròn bóng của hai nàng xà nữ bên cạnh, tận tình xoa bóp bộ ngực cao vút của hai nàng biến nó thành nhiều hình dạng thú vị.

Phải công nhận một điều là vòng eo của xà nữ đặc biệt gợi cảm, xà nữ tu vi càng cao thì lại càng quyến rũ. Mà vòng eo thon mượt như vậy, bộ ngực của các nàng lại càng thêm hấp dẫn, Tiêu Lệ đã nấn nót chúng cả đêm mà đến giờ vẫn chưa thấy chán.

Đêm hôm qua, Nguyệt Mị sau khi tỉnh dậy, vừa định mở miệng chửi rủa Tiêu Lệ thì bị Thanh Long khí tức trên cơ thể hắn hấp dẫn, cuối cùng lại chủ động quấn lấy hắn, nhiệt tình hoan lạc giống như nắng hạn gặp mưa rào.

Xà tính vốn dâm, xà tộc chính là một trong những tộc đàn bị Thanh Long bí pháp ảnh hưởng mạnh mẽ nhất. Mà bản thân Nguyệt Mị tu vi lại thấp hơn Tiêu Lệ, còn bị hắn ôm trong lòng đi lâu như vậy. Mặc dù nàng đang hôn mê vẫn hít vào không ít khí tức trên cơ thể hắn. Để rồi cuối cùng, Nguyệt Mị cũng triệt để trầm luân trong nhục dục với Tiêu Lệ.

...

Hiện giờ Nguyệt Mị đã hoàn toàn thuận theo Tiêu Lệ, Mị Xà bộ tộc cũng trở thành nơi hắn dừng chân trong lúc chờ đợi bọn Cổ Hà đi đến chỗ Medusa nữ vương náo loạn.

Tiêu Lệ cũng không lo lắng hắn sẽ không theo kịp bọn họ. Bởi vì sự kiện lần trước Medusa nữ vương tắm rửa bị hắn nhìn thấy, nàng ta đã nổi cơn thịnh nộ ra lệnh trục xuất toàn bộ nhân loại ra khỏi Tháp Qua Nhĩ sa mạc. Do đó hành trình lần này của bọn Cổ Hà còn trắc trở hơn gấp mười lần so với nguyên tác.

Đang suy nghĩ vu vơ, bất chợt Tiêu Lệ gầm nhẹ một tiếng, hai tay ôm lấy đầu của Nguyệt Mị mạnh mẽ phóng xuất toàn bộ tinh hoa vào trong miệng nàng.

Mà Nguyệt Mị cũng vô cùng phối hợp, nhu thuận nuốt xuống, lưỡi rắn thật dài còn khẽ liếm môi như vẫn còn chưa đã thèm.

_ Tiểu yêu tinh, từ đêm qua đến giờ mà nguoi vẫn ăn chưa no à?

Tiêu Lệ thấy vẻ mặt dâm đãng của Nguyệt Mị thì trêu chọc.

_ Thì sao, chẳng lẽ nguoi hỏi hận sao?

Nguyệt Mị cũng không phải dạng vừa, trêu chọc ngược lại Tiêu Lệ.

_ Ha ha, chỉ sợ nàng không chịu nổi mà thôi... đừng quên, lúc nãy là ai rên rỉ cầu xin ta tha thứ... .

Tiêu Lệ lại vòng tay ôm hai xà nữ bên cạnh, một lời nói trúng tim đen Nguyệt Mị. Đêm qua mặc dù là nàng chủ động, thế nhưng cuối cùng lại bại trận, phải nhờ đến hai thuộc hạ tâm phúc của nàng hỗ trợ mới miễn cưỡng thỏa mãn được Tiêu Lệ.

_ Hừ... Nguoi được tiện nghi lại còn khoe mẽ!

Nguyệt Mị hờn dỗi liếc mắt Tiêu Lệ, hai thuộc hạ thân tín như tỷ muội của nàng cũng đã rơi vào trong vòng tay giặc. Vậy mà hắn vẫn còn chưa hài lòng.

_ Được rồi... nếu nàng vẫn còn muốn thì ta chúng ta lại tiếp tục nhé!

Tiêu Lệ nở một nụ cười gian xảo rồi lập tức kéo Nguyệt Mị vào lòng, đặt lên môi nàng một nụ hôn, hai tay thăm dò trên khắp cơ thể quyến rũ, tiểu Tiêu Lệ hùng dũng cũng đã sẵn sàng ra trận. Một đợt phiên vũ phúc vũ nữa lại sắp bắt đầu... .

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 110: Độc chiến tam xà

(Các đạo hữu ai có kim phiếu đẩy truyện lên top với... ai không có kim phiếu thì đề cử giùm Tiểu đi)

Mị Xà bộ tộc là chi tộc có nhiều mỹ nữ quyến rũ nhất trong xà nhân tộc. Tộc trưởng Nguyệt Mị càng là siêu cấp mỹ hoặc, là vu vật mà hầu hết nam nhân đều âm thầm mơ ước. Có lẽ trong toàn bộ xà nhân tộc, nàng chỉ thua kém mỗi mình Medusa nữ vương mà thôi.

Medusa nữ vương Tiêu Lệ đã từng gặp, thậm chí lần trước hắn chính là nhìn thấy nàng đang khóa thân.

Nếu luận về nhan sắc, trong số các nữ nhân mà Tiêu Lệ từng gặp chỉ có Vương Ngữ Yên và vị Thất phẩm Luyện Dược Sư Trầm Vân kia là có thể so sánh. Thế nhưng mà khí chất cao quý ngạo kiều độc hữu của nàng thì không ai so bì được, đó là mới là thứ hấp dẫn Tiêu Lệ nhất.

Bất quá ở Nguyệt Mị lại có một sự quyến rũ lôi cuốn đặc biệt mà những nữ nhân khác không có được, giống như một quả mật đào chín mọng càng thưởng thức lại càng tìm thấy hương vị thơm ngon

Trong ba hình mẫu nữ nhân lý tưởng của nam nhân, nếu như Medusa nữ vương chính là bà hoàng trong phòng khách thì Nguyệt Mị lại chính là một Geisha trong phòng ngủ, khiến Tiêu Lệ yêu thích không muốn buông tay.

Nguyệt Mị đã được Tiêu Lệ dạy dỗ ngoan ngoãn, chủ động dùng đuôi rắn thật dài quấn lấy hắn, ép chặt hai quả đào tiên căng mọng mềm mại của nàng vào ngực hắn.

Tiêu Lệ cũng không khách khí, hai tay không ngừng du dương trên khắp cơ thể nàng, vuốt ve là da trơn bóng, cuối cùng dừng lại trên bộ ngực cao vút dùng sức nắn bóp.

_ Chủ nhân... ta muốn...

Nguyệt Mị hai mắt nhắm hờ khẽ rên rỉ nói.

Xà nhân tộc hầu hết đều vô cùng dâm dăng, Nguyệt Mị cũng không phải ngoại lệ. Bị Tiêu Lệ mãnh liệt kích thích, nàng đã sớm ướt đầm không chịu nổi, chủ động tóm lấy đại long thương của hắn kéo vào trong mật động của nàng.

Xà nữ chính là cực phẩm vu vật trong chuyện hoan ái. Không chỉ có vòng eo thon mượt vô cùng quyến rũ, ngay cả mật động của các nàng cũng là đặc biệt khít khao siết chặt.

Mà Nguyệt Mị so với các xà nữ khác lại càng chặt chẽ tiêu hồn hơn gấp trăm lần khiến Tiêu Lệ thoải mái không nói nên lời, đại long thương không ngừng tăng nhanh tốc độ tiến công.

Thanh Long bí pháp là chí bảo trong chuyện phòng the. Tiêu Lệ hiện tại đã tu luyện tầng hai, Thanh Long Ngự Nữ Kinh đến mức viên mãn, chính là khắc tinh của mọi nữ nhân.

_ Uh... Uh... Uh... Uh...

Nguyệt Mị bị Tiêu Lệ mạnh mẽ công kích như vậy là càng trở nên mê mẩn, hai tay và đuôi quấn chặt lấy hắn, môi đỏ mọng vô thức phát ra những tiếng rên rỉ vô cùng dụ hoặc.

_ Aaahhhh...

Bất chợt, Tiêu Lệ gầm nhẹ một tiếng, hai tay bóp chặt vào hai quả đào tiên mềm mại của Nguyệt Mị rồi ồ ạt phóng xuất tinh hoa vào cơ thể nàng.

_ Nguyệt Trinh, làm sạch nó cho ta!

Tiêu Lệ rút đại long thương ra khỏi cơ thể Nguyệt Mị, ôm lấy một trong hai nàng xà nữ còn lại nói.

Hai nàng xà nữ này là tỉ muội song sinh, tỷ tỷ gọi là Nguyệt Như còn muội muội gọi là Nguyệt Trinh. Cả hai nàng đều là thuộc hạ tâm phúc của Nguyệt Mị, tu vi tứ tinh Đầu Linh.

Nguyệt Như lẳng lơ mê hoặc, Nguyệt Trinh nhu thuận dịu dàng. Mặc dù khuôn mặt giống nhau như đúc nhưng tính cách mỗi người một vẻ, lại cực kỳ thành thạo chiêu chuộng nam nhân. Tiêu Lệ đêm qua đã cùng hai nàng lên đỉnh Vu Sơn không dưới mười lần.

_ Dạ!

Nguyệt Trinh nghe Tiêu Lệ nói vậy thì khẽ trườn lên ngậm lấy đại long thương của hắn, lưỡi rắn thật dài vô cùng điều luyện vuốt ve nó.

Nguyệt Như thấy muội muội đã chiếm được tiên cơ thì cũng không chịu thua kém, lập tức quần quanh người Tiêu Lệ, ép ngọc nhũ non mềm của nàng vào miệng hắn để Tiêu Lệ tùy ý thưởng thức.

Ngực của Nguyệt Như nhỏ hơn Nguyệt Mị một chút, nhưng lại cực kỳ mịn màng, tròn bóng như đậu hũ non, chạm vào cực kỳ thoải mái.

Tiêu Lệ được hai nàng hầu hạ một lúc liền bắt đầu nổi hứng thú, lại tiếp tục khởi xướng một trận chiến mới. Trước tiên, hắn đè Nguyệt Trinh xuống cho đại long thương mạnh mẽ đâm sâu vào cơ thể nàng.

Nguyệt Trinh cực kỳ nhu thuận, bất kể là Tiêu Lệ mãnh liệt dầy vò như thế nào đều vô cùng ngoan ngoãn phối hợp, cực lực hầu hạ đưa hắn phiêu du lên tận chín tầng mây.

Triền miên cùng Nguyệt Trinh một lúc, Tiêu Lệ rời khỏi cơ thể quyến rũ của nàng rồi lập tức ôm lấy Nguyệt Như bên cạnh nhanh chóng xua quân công thành chiếm đất.

Nguyệt Như cực kỳ dâm dăng, mặc dù bên dưới đang bị Tiêu Lệ tập kích nhưng mà vẫn không quên ép bộ ngực mềm mại của nàng vào mặt hắn, còn khẽ chà xát khiêu khích Tiêu Lệ.

_ Lại còn dám khiêu khích nữa, xem ta trừng phạt ngươi như thế nào...

Tiêu Lệ khẽ cắn hạt sen hồng thơm ngát trên ngọc nhũ của Nguyệt Như, đại long thương tăng nhanh tốc độ liên tục ra vào cơ thể nàng.

_ Sách sách sách! Chủ nhân, ngài trừng phạt người ta đi...

Trải qua một đêm điên loạn đảo phượng, Nguyệt Như đã sớm hiểu được tính cách của Tiêu Lệ, cũng không e sợ hắn như lúc đầu, còn chủ động trêu chọc khiêu khích hắn.

_ Yêu tinh, xem lão phu thu phục ngươi đây!

Tiêu Lệ vừa nói vừa đẩy tốc độ lên mức cực hạn, đại long thương như giã tỏi điên cuồng đâm sâu vào tận hoa tâm của Nguyệt Như đưa nàng bồng bênh lên đỉnh Vu Sơn.

_ Ah... ahh... ahhh... ahhhh...

Nguyệt Như trong miệng phát ra những tiếng rên rỉ tiêu hồn, đuôi rắn khẽ niết, mật động của nàng lại càng thêm siết chặt gia tăng sức ép lên nhục côn của Tiêu Lệ.

_ Aaahhhh...

Tiêu Lệ gầm lên một tiếng, tiểu Tiêu Lệ tốc độ cực nhanh liên tục ra vào cơ thể Nguyệt Như vài ngàn cái rồi mãnh liệt phun trào. Từng dòng tinh hoa trắng đục phun ra lấp đầy hoa tâm của Nguyệt Như, có một ít còn chảy ngược ra khỏi mật động của nàng tạo nên một bức tranh vô cùng dâm mỹ mê hoặc.

_ Chủ nhân, Sasa cũng muốn...

Ngay khi Tiểu Lệ vừa định kết thúc cuộc chiến, một âm thanh ní non bất chợt vang lên trong tai hắn. Huyền Thiên Tâm Ma Phong chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện trong phòng, khuôn mặt nóng bừng, hai mắt rung rung nhìn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Dạ Sấm Sa Mạc

Tiêu Lệ bình thường đều xem Huyền Thiên Tâm Ma Phong là sủng thú của mình. Bởi vậy, mặc dù nàng rất xinh đẹp và quyến rũ. Thế nhưng hắn vẫn chưa từng có ý định xấu xa gì với nàng... hoặc nếu có... thì cũng phải đợi sau khi nàng hoàn toàn hóa hình đã...

_ Sasa, ngươi muốn gì?

Nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Huyền Thiên Tâm Ma Phong, Tiêu Lệ nổi lên hứng thú trêu chọc nàng.

_ Sasa muốn giống bọn họ...

Huyền Thiên Tâm Ma Phong ấp úng nói. Từ sau khi lần nữa phục hồi ngũ giai, mở ra linh trí, nàng đã trở thành trợ thủ đắc lực của Tiêu Lệ, là sủng thú thường xuyên ở bên cạnh hắn nhất.

Cũng vì thế, nàng đã dần dần bị Thanh Long khí tức của hắn ảnh hưởng. Nếu không phải mặc cảm bản thân là ma thú, nàng đã không kiềm nén đến tận bây giờ.

_ Giống bọn họ? Cô cũng muốn trở thành xà nhân à?

Tiêu Lệ biết mà cố tình giả ngu, nụ cười trên môi càng ngày càng đậm.

_ Sasa không muốn làm xà nhân!!! Chủ nhân, người đừng ghẹo Sasa nữa mà...

Huyền Thiên Tâm Ma Phong khuôn mặt ửng hồng ngượng ngùng nói.

Tiêu Lệ dùng hành động thay cho câu trả lời, ôm lấy Sasa vào lòng đặt lên môi nàng một nụ hôn nồng cháy. Đầu lưỡi hắn như một con rắn linh hoạt luôn lách bên trong khoang miệng nàng.

Sasa ngoại trừ lực chi đều là móng vuốt cùng một đôi cánh tơ mềm mại ra, toàn bộ cơ thể nàng cũng không hề khác gì nữ nhân bình thường, thậm chí so với đám xà nữ còn giống nhân loại hơn.

Ngọc nữ của nàng được bao phủ bên dưới một lớp vảy mềm, mặc dù không lớn nhưng tròn trịa và cực kỳ săn chắc, xúc cảm rất tốt. Kết hợp cùng với vòng eo thon nhỏ như eo kiến và tám lưng ong mượt mà làm cho đáng người nàng càng thêm nổi bật.

Hơn nữa, có lẽ vì là ong chúa nên mặc dù ngực khá nhỏ nhưng bù lại mông mẩy của nàng thì lại vô cùng phì nhiêu và căng mọng. Vô mạnh một cái tạo nên tiếng “bốp” thật lớn, cảm giác đàn hồi truyền đến tay khiến cho Tiêu Lệ mặc dù đã trải qua một đêm mây mưa dữ dội vẫn hùng phong bạo phát, đại long thương chỉ thẳng thượng thiên.

_ Ta bắt đầu nhé!

Tiêu Lệ kẻ sát tai của Sasa khẽ nói, một luồng hơi nóng phả vào ót nàng khiến cơ thể nàng khẽ run nhè nhẹ.

_ Ááááá.....

Không đợi Sasa trả lời, đại long thương của Tiêu Lệ đã sớm cứng rắn đâm sâu vào cơ thể nàng, dễ dàng xuyên phá một lớp màng mỏng manh khiến Sasa không kiềm được bật lên tiếng rên rỉ tiêu hồn.

_ Nàng vẫn là xử nữ?

Cảm nhận nguyên âm thuần khiết trong cơ thể Sasa khiến Tiêu Lệ vô cùng bất ngờ. Sasa vốn là Tâm Ma Phong Hậu, đã từng sinh ra không ít Tâm Ma Phong, theo lý mà nói nàng không thể là xử nữ mới đúng.

_ Ừm... là vì...

Khẽ mở mắt ra, nhìn thấy Tiêu Lệ đang trở mặt kinh ngạc nhìn mình, Sasa mới chậm rãi giải thích...

Tâm Ma Phong tộc hình thức sinh sản rất kỳ lạ. Chỉ có Phong Hậu mới có thể sinh sản và kéo dài huyết mạch cho tộc đàn. Những con

Một cách gọi là sinh sôi vô hạn, Phong Hậu sẽ rơi vào trạng thái ngủ say trong một khoảng thời gian rồi sinh ra một lượng lớn trứng. Tất cả trứng đều nở ra Tâm Ma Phong hoặc Tâm Ma Phong Vệ chịu sự điều khiển của Phong Hậu.

Một cách khác gọi là truyền thừa huyết mạch. Tâm Ma Phong Hậu sau khi trưởng thành và tiến hóa thành Huyền Thiên Tâm Ma Phong có thể đi tìm phối ngẫu của mình, sau đó sẽ sinh ra những Phong Hậu đời kế tiếp.

_ Thì ra là vậy...

Tiêu Lệ nói rồi lại bắt đầu tăng tốc khiến Sasa liên tục rên rỉ. Cảnh xuân nhất thời tràn ngập khắp gian phòng...

.....

Thành thị trung tâm sa mạc, Medusa thần điện.

Trên bầu trời, một đầu ma thú to lớn trôi nổi giữa không trung. Vài bóng người lơ lửng phía trước đầu ma thú không xa, trên người lẳng lẽ tràn ra khí tức khủng bố làm đám xà nhân tu vi hơi thấp bên trong thành thị đều không ngừng run rẩy.

Đám người Cổ Hà không nhanh không chậm lẳng lẳng không bay tới, chẳng mấy chốc đã dừng phía trước tường thành, khẽ đưa mắt đánh giá xung quanh.

Nhìn thấy bọn họ dừng lại, trên tường thành, hai bóng người cũng chậm rãi bay lên giữa không trung đối mặt với Cổ Hà, rõ ràng chính là Lamia và Mặc Ba Tư.

Mặc Ba Tư tỉnh tỉnh nóng này, vừa xuất hiện đã lớn tiếng chửi mắng. Lại còn cùng Sư Vương Nghiêm Sư đấu khẩu không ngừng. Kẻ thù cũ gặp nhau, hai bên lời qua tiếng lại tranh cãi quyết liệt, thậm chí còn có dấu hiệu muốn động thủ.

_ Tốt rồi, lão Sư! Đừng cùng bọn hán đấu võ mồm nữa!

Nhìn hai tên cừu nhân đang muốn lao vào ăn thua đủ với nhau, Cổ Hà bắt đầu đi lắt đầu phát tay ngăn lại Nghiêm Sư. Sau đó, hán khẽ bước lên một bước rồi chợt hét lớn, trong âm thanh mang theo đầu khí vang vọng khắp cả tòa thành.

_ Medusa nữ vương bệ hạ! Tại hạ Gia Mã đế quốc - Cổ Hà - đi vào nơi này không phải muốn cùng quý tộc khai chiến, chỉ là có việc cần cùng ngài thương lượng. Mong nữ vương bệ hạ có thể hiện thân một lát!

Theo tiếng quát ngưng lại, trong ngoài tường thành, một mảnh yên tĩnh xuất hiện, hồi lâu sau vẫn như cũ không có một chút phản ứng.

Trông thấy tình huống này, lông mày của Cổ Hà hơi nheo lại. Nhưng mà ngay tại lúc hán lại muốn hét to một tiếng thì bất chợt bầu trời phía trên tường thành bất chợt phát sinh dị biến, không gian đột nhiên vận vẹo vô cùng quỷ dị.

Nhìn một màn này, đám người Cổ Hà đều hơi kinh hãi. Trừ hắc bào nhân vẫn luôn duy trì trầm mặc ra, những người còn lại đều khẽ lùi lại một bước, sau đó ngưng trọng nhìn về phía không gian vận vẹo kia.

Trên không trung, mặt trời đã dần khuất dạng, ánh tà dương chiếu xuống vùng không gian vận vẹo khúc xạ ra từng chùm ánh sáng đủ mọi màu sắc tạo nên một khung cảnh lung linh huyền ảo.

Nháy mắt sau, một thân thể mềm mại là lướt, đường cong uyển chuyển từ từ ngưng tụ giữa ánh sáng muôn màu đó, rực rỡ xuất hiện trong tầm mắt vô số người...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Medusa nữ vương

Tuyệt mỹ nữ nhân đột ngột xuất hiện, thân thể mềm mại được bao bọc dưới cấm bảo màu tím, đầy đặn là lướt tựa như một quả mật đào thành thực toát ra vẻ kinh diễm vũ mị.

Mái tóc dài đen nhánh tùy ý thả xuống bờ vai trần gợi cảm, vòng eo mảnh khảnh uyển chuyển tôn lên bộ ngực căng tròn tràn đầy nhựa sống lấp ló bên dưới lớp cấm bảo mềm mại.

Phía dưới thắt lưng là một đoạn đuôi rắn màu tím tùy ý đong đưa trong không khí lộ ra một cổ xinh đẹp đã tính tràn ngập dụ hoặc, làm cho người khác không hiểu vì sao toàn thân đều có chút nóng lên.

Ánh mắt Tiêu Lệ lướt qua thân thể gần như hoàn mỹ đó, cuối cùng dừng lại trên khuôn mặt mỹ lệ kia, đáy lòng không nhận được tràn ngập rung động.

Mặc dù đã gặp nàng một lần, lại còn nhìn thấy toàn bộ mỹ cảnh tuyệt diệu bên hồ nước. Thế nhưng lúc đó Tiêu Lệ nào có tâm trạng thưởng thức, chỉ là một chút dư vị đọng lại trong tâm trí hán mà thôi.

Hiện giờ cẩn thận nhìn ngắm, Tiêu Lệ mới hiểu được vì cái gì rất nhiều người ở gần Tháp Qua Nhĩ sa mạc đều nói sắc đẹp của Medusa nữ vương có thể cùng hung danh của nàng so sánh.

Đối với nữ nhân này dường như chỉ có hai chữ tuyệt mỹ mới có thể hình dung. Nhưng mà ẩn sau vẻ đẹp tuyệt trần đó lại chính là khí chất ung dung cùng cao quý của một vị nữ hoàng.

_ "Nữ vương bệ hạ!"

Sau khi tuyệt thế giai nhân xuất hiện, toàn bộ xà nhân đông nghìn nghịt trên dưới tường thành đồng loạt quỳ xuống, thanh âm tràn ngập cung kính vang vọng khắp vòm trời.

_ Ngươi tìm ta?

Trên bầu trời, Medusa nữ vương khẽ cúi đầu nghi hoặc nhìn Cổ Hà, đôi môi đỏ mọng hơi hé mở khiến cho dung nhan tinh khiết của nàng nhất thời rực rỡ lên. Chỉ một nụ cười đã khiến cho đám Đẩu Linh đi theo Cổ Hà đều thoáng thất thần...

_ Nữ vương bệ hạ, may mắn được gặp người, tại hạ là Cổ Hà của Gia Mã đế quốc!

Dưới cái nhìn chăm chú của Medusa, Cổ Hà hít sâu một hơi áp chế cảm xúc trong lòng xuống, ngẩng đầu lên cười nói.

_ Nói đi! Ngươi tìm ta có chuyện gì? Tuy các người cường hoành tiến vào trong lãnh địa tộc ta là hành động cực kỳ vô lễ, nhưng mà xà nhân tộc chúng ta cũng không phải không nói lý lẽ. Hơn nữa... Đan Vương Cổ Hà danh chấn Gia Mã đế quốc, tùy tiện ném ra chút tài phú là có thể bồi thường điểm tổn hại nhỏ ấy mà. Ta nói có đúng không, Đan Vương?

Nhìn Cổ Hà khẽ thở dài một hơi giống như trút được gánh nặng, Medusa nữ vương khẽ mất long lanh lóe lên một tia giảo hoạt.

Thoáng trầm mặc, khuôn mặt Cổ Hà hiện lên nét ngưng trọng.

Đừng nhìn Medusa nữ vương trước mặt bộ dáng tươi cười tựa như thiếu nữ nhà bên không chút nguy hiểm. Cổ Hà vô cùng rõ ràng người này sát phạt quyết đoán ra sao.

Năm đó Gia Mã đế quốc khai chiến cùng Xà Nhân tộc, hơn phân nửa cường giả đều là tan xương nát thịt trong tay nàng.

_ Cường hoành tiến vào quý tộc quả thực là chúng ta đã thất lễ! Những tổn hại này, Cổ Hà tất nhiên sẽ bồi thường thỏa đáng. Về phần mục đích hôm nay... Cổ Hà đến chủ yếu là vì Dịch Hóa mà nữ vương bệ hạ lấy được.

Khẽ hít sâu một hơi, Cổ Hà lấy hết bình tĩnh ngẩng đầu lên nhìn Medusa nữ vương trên bầu trời kiên nghị nói.

_ Dịch hóa? Các người làm thế nào biết được tin tức ta tìm được Dịch hóa?

Khuôn mặt mỉm cười dần dần chuyển thành lạnh nhạt, Medusa nữ vương khẽ gạt mấy sợi tóc mềm mại trên trán, con ngươi màu tím lóe ra hàn ý âm lãnh nói.

_ Nửa năm trước Cổ Hà ở trong sa mạc tìm một loại dược liệu, vô tình cảm nhận được khí tức của Dịch Hóa lập tức tìm đến. Mặc dù không tìm thấy Dịch Hóa cũng không thấy được thân ảnh của nữ vương bệ hạ, chẳng qua ta phát hiện ở đó một miếng vảy rắn bảy màu. Thứ này chỉ khi nữ vương bệ hạ toàn lực chiến đấu thì mới xuất hiện hộ thân, mà ở trên đó ta còn cảm nhận được khí tức của Dịch Hóa...

Medusa nữ vương nghe vậy khẽ liếm đôi môi hồng nhuận, một đôi đồng tử kỳ dị gắt gao nhìn chăm chăm Cổ Hà.

Giả vờ như không thấy vẻ mặt bất thiện của nàng, Cổ Hà cẩn thận lùi về sau một bước cười khổ.

_ Nữ vương bệ hạ! Dịch Hóa đối với một gã Luyện Dược Sư quan trọng thế nào chắc ngài cũng rõ ràng. Xà nhân huyết mạch âm hàn, Dịch Hóa đối với ngài tác dụng không lớn, không bằng đổi lấy thứ khác thực dụng hơn. Nếu nữ vương bệ hạ đồng ý, Cổ Hà nguyện dùng hai viên Đẩu Linh Đan và một viên Hóa Hình Đan để đổi lấy Dịch Hóa của ngài...

Lục phẩm Đẩu Linh Đan có thể giúp cho Đẩu Vương cường giả lập tức đề thăng một tinh, thứ này Tiêu Lệ đã sớm sử dụng để thăng cấp từ bát tinh lên cửu tinh Đẩu Vương nên không xa lạ gì. Hơn nữa, trong tay hắn vẫn còn một viên Đẩu Linh Đan chưa sử dụng.

Còn thất phẩm Hóa Hình Đan có thể giúp cho ma thú chưa đạt tới Thất giai hoàn toàn hóa hình thành nhân loại, công dụng vô cùng nghịch thiên. Tiêu Lệ có nhiều sủng thú như vậy, tất nhiên tìm hiểu rất kỹ về những loại đan dược thế này.

_ Ta không thể không thừa nhận điều kiện của ngươi quả thực rất mê người... chỉ có điều... thật có lỗi, ta vẫn không thể cùng ngươi trao đổi được...

Trên bầu trời, dưới vô số ánh mắt chăm chú, Medusa trầm mặc hồi lâu, trong lòng không ngừng cân nhắc. Rốt cuộc, nàng khẽ thở dài một hơi, cắn cắn đôi môi đỏ mọng đầy gọi cảm, đôi mắt đẹp thoáng hiện lên chút tiếc nuối nhìn về phía Cổ Hà bất đắc dĩ nói.

Nghe lời nói của Medusa nữ vương, Tiêu Lệ khẽ nở nụ cười. Medusa nữ vương cuối cùng vẫn không đồng ý trao đổi. Vậy thì sắp tới sẽ có một trận đại chiến rồi...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Thanh liên địa tâm hỏa

Trên bầu trời, cuộc đàm phán vẫn diễn ra vô cùng căng thẳng. Chỉ thấy Vân Vận dưới lớp hắc bào đứng ra vạch trần mục đích sử dụng Dịch Hóa cũng như là tình trạng hiện tại của Medusa nữ vương.

Vừa dứt lời, thân Vân Vận nhất thời tiêu thất trong không trung, vô thanh vô tức xuất hiện ngay sau lưng Medusa nữ vương, cánh tay trắng nõn tinh khiết như bạch ngọc khẽ vỗ về phía nàng.

Nhìn thấy Vân Vận động thủ, Lamia và Mặc Ba Tư sắc mặt đại biến, hai cánh đầu khí rung lên, vừa định tiến lên trợ giúp thì bị Nghiêm Sư và Phong Lê

ngăn cản.

Trên bầu trời, không khí vốn là bình tĩnh hài hòa nhất thời trở nên giương cung bạt kiếm.

_ Rốt cuộc cũng bắt đầu rồi... _

Nhìn Vân Vận một chương đánh tan phân thân năng lượng của Medusa nữ vương thành một đám khói màu tím nhạt, chậm rãi tiêu tán trong không trung, Tiêu Lệ khẽ lẩm bẩm nói.

Ngay sau đó, trận chiến trên bầu trời nhanh chóng tiến vào giai đoạn căng thẳng. Bởi vì một đoạn thời gian trước bị Tiêu Lệ quấy lên một vùng nước đục, xà nhân tộc đã sớm tiến vào tình trạng giới nghiêm, cường giả tập trung ở Medusa thần điện vô cùng đông đảo.

Nguyệt Mị đã sớm đến Medusa thần điện hội họp cùng bảy vị thủ lĩnh khác. Dù sao, chuyện nàng theo Tiêu Lệ cũng không ảnh hưởng gì đến việc nàng vẫn là một thành viên của xà nhân tộc.

Cộng thêm Medusa xà vệ thủ lĩnh Hoa Xà Nhi và Medusa đại tể sư Stheno. Hiện tại bên trong Medusa thần điện thậm chí có đến mười tên Đẩu Vương cường giả.

Bên phía Cổ Hà, mặc dù có Vân Vận là Đẩu Hoàng thế nhưng còn lại cũng chỉ có năm tên Đẩu Vương cường giả là Cổ Hà, Phong Lệ, Nghiêm Sư cùng với Thượng Tinh và Văn Lăng vừa mới đến sau hội họp.

Hơn nữa, thực lực binh quân của các Đẩu Vương cường giả bên phía Xà Nhân tộc lại càng nhìn hơn một chút. Nếu không phải kiêng kỵ chiến lực Đẩu Hoàng của Vân Vận, lại thêm đề phòng có biến cố khác phát sinh, Xà Nhân tộc đã sớm áp đảo đám người Cổ Hà.

Dẫu vậy, chiến cuộc vẫn lâm vào thế giằng co, hai phe đều bị kiềm chế. Chỉ có Tiêu Viêm ngư ông đắc lợi, theo sự chỉ dẫn của Dược Lão tìm đến chỗ Medusa nữ vương. Còn Tiêu Lệ thì vẫn ở bên ngoài, chờ đợi thời cơ càng thích hợp hơn.

.....

Nơi này là một bãi đất trống hình tròn, cây trúc cùng với hoa cỏ chung quanh đều đã bị dọn sạch sẽ.

Một hàng những hòn đá nhỏ bóng loáng bao bọc một cái hồ cạn tạo thành một cái ao nhỏ. Trong ao chứa một chất lỏng trong suốt, mặt trên sương trắng lượn lờ, từ phía xa đã có thể cảm nhận được nhiệt độ lạnh vô cùng từ nơi đó tỏa ra. Chỉ cần người có kiến thức ở đây sẽ dễ dàng nhận ra, thứ chất lỏng trong suốt đó chính là Băng Linh Hàn Tuyền.

Trung ương ao nhỏ, một đóa hoa sen bằng thủy tinh được điêu khắc một cách tinh xảo bốc cháy hừng hực. Không phải là một đóa sen lửa hay là bị đốt cháy, nó như vậy là bởi vì bên trong đó, một đoàn hỏa diễm màu xanh phi thủy rục rờ đang chậm rãi bốc lên.

Đoàn hỏa diễm màu xanh này cực kỳ có linh tính, lúc hơi hơi bùng lên, lúc thì ngưng tụ thành hình hoa sen, khi thì ngưng tụ thành hình một con rắn lửa màu xanh thật nhỏ. Nó không ngừng di động bên trên đóa hoa sen thủy tinh, bộ dáng ôn nhuận cực kỳ đáng yêu, rõ ràng chính là Thanh Liên Địa Tâm Hỏa.

Đài sen thủy tinh kia rõ ràng không phải vật bình thường, mỗi lần đoàn hỏa diễm kia sắp bùng lên khỏi phạm vi của nó thì một vòng hào quang màu trắng nhàn nhạt đột ngột hiện lên, sau đó đem hỏa diễm muốn thoát ra kia đẩy ngược trở về.

Cùng lúc đó, mỗi khi Thanh Liên Địa Tâm Hỏa cùng màn hào quang tiếp xúc, Băng Linh Hàn Tuyền trong ao nhỏ lại giảm bớt một phần. Hiển nhiên, đài sen thủy tinh đã mượn nhờ lực lượng của Băng Linh Hàn Tuyền mới có thể đem Thanh Liên Địa Tâm Hỏa vây trong đó.

Medusa nữ vương hiện tại cùng với đạo năng lượng lúc trước xuất hiện bên ngoài thành không có chút nào khác biệt.

Nàng vận một thân cẩm bào màu tím sa hoa, đem thân thể mềm mại uyển chuyển bao bọc trong đó. Vóc người đầy đặn lung linh rực lửa, sóng mắt lưu chuyển đầy mị hoặc, cơ hồ có thể khiến ánh mắt của mọi nam nhân đều sẽ nứt toác ra.

Dưới cẩm bào màu tím lộ ra một đoạn đuôi rắn thon dài đồng dạng cũng là màu tím ma mị. Đuôi thon lười biếng quấy động, tạo ra phong tình ngang bướng khác thường vô cùng quyến rũ.

Lúc này, đôi mắt đẹp của Medusa nữ vương đang gắt gao nhìn chăm chăm vào Thanh Liên Địa Tâm Hỏa bên trong ao nhỏ. Dưới ánh sáng phản xạ, bên trong con ngươi màu tím nhạt của nàng cũng lóe lên ánh lửa đang nhảy múa.

_ Chính là lúc này... _

Cúi đầu ní non một tiếng, trên gương mặt xinh đẹp của Medusa nữ vương hiện lên một nét thoáng do dự hiếm thấy.

Nháy mắt sau đó, do dự lập tức biến thành kiên định. Dưới cẩm bào màu tím lộ ra hai đoạn cổ tay trắng như tuyết, cánh tay nhỏ nhắn đặt trước người chậm rãi kết xuất mấy cái thủ ấn.

Cùng với ấn kết biến đổi trong tay Medusa nữ vương, đài sen thủy tinh đột nhiên run rẩy dữ dội, vòng hào quang ở phía trên từ từ biến mất.

Mà ngay sau khi hào quang hoàn toàn biến mất, Thanh Liên Địa Tâm Hóa cũng mất đi sự trôi buộc, đột nhiên mạnh mẽ bùng lên, chỉ thấy trong nháy mắt liền biến thành một cơn bão hòa diễm cuồng bạo.

Dưới cơn bão hòa diễm này, Băng Linh Hàn Tuyền bên dưới ao nhỏ bị bốc hơi nhanh chóng ngay cả mắt thường cũng có thể dễ dàng thấy được.

Không để ý đến những cây trúc héo rũ xung quanh bị nướng đến bốc lên khói xám mịn mờ, Medusa nữ vương hàm răng trắng tinh khê cắn chặt đôi môi đỏ mọng, tay ngọc của nàng chậm rãi cởi nút thắt cẩm bào.

Nhất thời, một khối ngọc thể hoàn mỹ tựa như kiệt tác tâm đắc nhất của tạo hóa, cứ như vậy trần trụi lộ ra bên trong rừng trúc...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Medusa tiến hóa

Trong khu rừng trúc toàn một màu xanh, thân thể mềm mại đầy đặn hoàn mỹ như bạch ngọc hiện ra vô cùng hấp dẫn khiến miệng lưỡi người ta phải khô khốc.

Dung nhan kiều diễm trong lúc lơ đãng lộ ra một vẻ xinh đẹp tựa như yêu tinh mỹ hoặc. Chiếc cổ thon dài trắng nõn, lộ ra đường cong ưu nhã. Phía dưới chiếc cổ tru nhả ấy, một đôi ngọc nhũ đầy đặn vĩnh cao dong đưa trong không khí như khiêu khích ánh mắt người nhìn.

Có lẽ bởi vì nhiệt độ cao mà một giọt mồ hôi xuất hiện ở trên cổ nàng, sau đó một đường chảy xuống khê lướt qua ngọc nhũ đầy đặn mượt mà kia tạo thành một đường cong cực kỳ gợi cảm, ần ần thoáng có chút dâm tà rồi cuối cùng lặng lẽ tan vào hư vô.

Nơi giọt mồ hôi kia biến mất là một vùng bụng mảnh mai bằng phẳng, nhìn qua có chút yếu đuối. Nhưng ần trong vẻ thanh mảnh đó lại phảng phất một cảm giác mềm dẻo, săn chắc không có một chút thịt dư thừa. Chỉ liếc mắt nhìn một cái cũng đủ khiến người ta xúc động không nhận được muốn vươn tay tới chạm vào vuốt ve.

Phía dưới eo nhỏ đó là cái đuôi rắn màu tím mị hoặc tràn ngập ngang bướng. Đuôi rắn khê dong đưa trong không khí ần ần hiện ra phong tình dị vực, cực kỳ cuốn hút không thể nghi ngờ.

Trong khu rừng trúc nhỏ nhỏ này, khối thân thể mềm mại khiến cho không biết bao nhiêu nam nhân thèm thuồng này cứ như vậy trần trụi bại lộ ra, cực kỳ bỏ mắt cho kẻ nào may mắn nhìn thấy được.

Trong bụi cỏ, Tiêu Viêm trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chăm khối thân thể mềm mại trần trụi khiến nam nhân điên cuồng kia. Như một lẽ tất nhiên, từ bụng dưới của hắn, một cỗ tà hỏa đột nhiên dâng lên khiến sắc mặt hắn đỏ au. Một lúc lâu sau, hắn mới cắn răng vận chuyển đầu khí, đem tà hỏa đang xung động trong cơ thể đè áp xuống.

_ Nữ nhân này... thật là đáng sợ a...

Lại ngẩng đầu lên, Tiêu Viêm chỉ dám đưa ánh mắt nhìn chăm chăm vào Thanh Liên Địa Tâm Hóa đang hùng hực thiêu đốt giữa không trung, không dám lại tiếp tục nhìn khối thân thể mềm mại xinh đẹp tràn ngập hấp dẫn kia nữa. Hắn sợ nếu như không cẩn thận sẽ đem bản thân mình lộ ra.

_ Medusa nữ vương trời sinh có một loại lực mị hoặc. Thứ này đối với nam nhân mà nói chính là liều xuân dược kịch liệt nhất. Đương nhiên với thực lực của nàng bây giờ, luồng tà lực tràn ngập mị hoặc như vậy đã đạt tới cảnh giới tùy tâm sở dục. Mà khi nàng đang xich lửa như thế, lực mị hoặc kia sẽ tự nhiên phóng thích ra ngoài...

Tiêu Lệ không biết từ lúc nào đã xuất hiện sau lưng Tiêu Viêm, thanh âm trầm ổn nhưng ần ần chút nóng cháy giăng giải cho hắn.

Lấy thực lực cửu tinh Đầu Vương của Tiêu Lệ, lại sở hữu Thanh Long thể chất gần như miễn dịch hầu hết các loại xuân dược mị độc, vậy mà hắn vẫn không thể hoàn toàn chống cự lại sự mê hoặc của Medusa nữ vương.

_ Ách... nhị ca! Huỳnh đến đây từ khi nào thế?

Nghe được thanh âm của Tiêu Lệ, Tiêu Viêm hoảng hốt quay đầu, vô cùng mừng rỡ hỏi.

_ Từ khi Medusa nữ vương vừa bắt đầu cởi áo, hắn đã ở sau lưng ngươi rồi. Chỉ là ta thấy hai ngươi ngấm nhìn nàng ta chăm chú quá nên mới không gọi mà thôi...

Dược Lão không chút lưu tình vạch trần hai tên sắc lang.

_ Ấc ặc... sư phụ, nhị ca! Chúng ta khi nào động thủ?

Tiêu Lệ nghe vậy chỉ cười trừ. Bất quá Tiêu Viêm thì lại ngượng chín mặt, giả vờ nói lảng sang chuyện khác.

_ Dục tốc bất đạt, cứ chờ một chút đi! Mặc dù bây giờ Medusa nữ vương đặt toàn bộ sự chú ý trên Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, thế nhưng nếu nàng phát hiện có kẻ quấy rầy nhất định sẽ ra tay giải quyết phiền phức trước. Tuy rằng ta và nhị ca ngươi có khả năng mang ngươi chạy trốn, nhưng còn Thanh Liên Địa Tâm Hỏa...

Dược Lão khuôn mặt lãnh đạm nói.

_ Vậy thì tiếp tục chờ đi...

Tiêu Viêm khoé miệng nhếch lên, vừa định quay đầu lại nhìn về phía khu đất trống thì một cái tay như trời giáng cốc một cái đau điếng vào đầu hắn.

_ Nhị ca, sao huynh đánh đệ?

Bất thành linh bị đòn, Tiêu Viêm xoay đầu lại, về mặt oan ức hỏi Tiêu Lệ.

_ Đệ còn hỏi? Tẩu tẩu tương lai mà đệ cũng dám nhìn trộm?

Tiêu Lệ khuôn mặt nghiêm túc, mắt nhìn không chớp về phía ngọc thể lửa lò của Medusa nữ vương, lễ thắng khí hùng giáo huấn Tiêu Viêm.

_ Tẩu tẩu tương lai? Nhị ca, ta nhớ tẩu tẩu là Tiêu Ngự tỷ tỷ và Hồng Diệp tỷ tỷ cơ mà?

Tiêu Viêm về mặt đau khổ nói.

_ Ai quy định nhị ca ngươi chỉ có hai thê tử? Nếu đệ còn dám nhìn trộm... vậy thì Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, đệ tự mình nghĩ cách đi.

Tiêu Lệ lại cốc đầu Tiêu Viêm một cái, ánh mắt chưa từng rời khỏi ngọc thể trần trụi hấp dẫn của Medusa nữ vương.

...

Để cảm bào màu tím tùy ý rơi trên mặt đất, Medusa nữ vương chậm rãi tiến lên một bước, đôi mắt đẹp mê ly nhìn chăm chăm vào đoàn hỏa diễm màu xanh ở giữa không trung.

_ Nếu cứ dựa theo biện pháp tu luyện bình thường thì không biết lúc nào mới có thể chạm tới cánh cửa Đấu Tông. Cho nên muốn thăng cấp Đấu Tông nhanh nhất... cũng chỉ còn có con đường này!

Khẽ cắn bờ môi đỏ mọng, nàng nhẹ giọng lầm bầm.

_ Nếu tiến hóa thành công, hôm nay tất cả nhân loại đến đây đều phải vĩnh viễn lưu lại sa mạc này!

Tay ngọc mảnh khảnh nhẹ nhàng nắm lại, Medusa nữ vương chậm rãi ngẩng đầu nhìn năng lượng kịch liệt ba động chỗ tường thành, trong đôi mắt đẹp xẹt qua chút hàn ý. Ngón tay khẽ gạt mái tóc trên trán, nàng quay lại nhìn Thanh Liên Địa Tâm Hỏa đang cháy hùng hực trên không trung lạnh lùng nói.

Nói xong một câu tràn ngập băng giá này, Medusa nữ vương đưa cánh tay nhỏ nhắn xé bỏ sợi dây buộc tóc màu tím, nhất thời mái tóc đen nhánh mềm mại xỏa tung xuống đất.

Nhẹ nhàng lắc lắc đầu, những sợi tóc theo động tác tùy ý đó mà nhảy múa trong gió khiến Medusa nữ vương lại càng tăng thêm vài phần phong tình quyến rũ.

Hai tay khẽ siết, Medusa khép hờ đôi mắt đẹp, tay ngọc không ngừng biến hóa ra những thủ ấn kỳ dị, năng lượng trong rừng trúc đột nhiên trở nên ba động vô cùng kịch liệt...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Tiến hóa thất bại?

Bên trong rừng cây, Tiêu Lệ phát hiện sự biến đổi này nhất thời giật mình, thân thể hơi chùn xuống chuẩn bị đối phó với các loại biến cố phát sinh.

_ Nàng ta đến cùng định làm gì?

Ba động trong rừng trúc ngày càng kịch liệt. Đến cuối cùng, trên đảo nhỏ không ngờ mơ hồ hình thành một cái vòng xoáy năng lượng cực lớn. Nhìn biến hóa này, Tiêu Viêm trong lòng kinh ngạc, khẽ thốt lên.

_ Chuyện này... ta cũng không rõ lắm. Việc tiến hóa của Medusa nữ vương có chút thần bí, ta trước kia cũng chỉ nghe nói qua nhưng chưa bao giờ nhìn tận mắt...

_ Bất quá... hình như cái con đường tiến hóa này, tỉ lệ thành công không cao.... Đúng vậy! Nói cách khác, nếu nàng tiến hóa thành công thì sẽ tiến hóa thành cái gì, không ai có thể biết rõ. Cái này dường như là ngẫu nhiên. Chỉ có một điểm có thể xác định là chắc chắn sẽ có liên quan đến rắn."

Dược Lão cười khổ nói. Với kiến thức của hắn, vậy mà cũng không thể giải thích chuyện này.

_ Nàng chính là linh hồn tiến hoá, thoát ly thể xác vốn có, dùng linh hồn lực lượng ngưng tụ thành một cái thân thể mới. Dựa vào hình dáng hiện tại, bản thể của nàng có lẽ là Tử U Viêm Xà.

_ Loại lực giải ma thú này trong thân thể có một tia huyết mạch của viên cổ ma thú. Nếu có thể thúc giục tia huyết mạch mỏng manh này, nó sẽ có một tỷ lệ vô cùng nhỏ huyết mạch phản tổ, tiến hóa trở thành tổ tiên viên cổ của nó.

_ Dự tượng như thế này... nếu ta đoán không sai, nàng nhất định là muốn tiến hóa trở thành viên cổ dị thú - Thất Thái Thôn Thiên Mãng, tồn tại được cho là có thể sánh ngang với Đầu Thánh...

Nhìn Medusa nữ vương bên trong quang mang chói mắt đang dần dần biến hóa thành một cự xà màu tím dài tới mười mấy trượng, trôi nổi tại không trung phía trên đảo nhỏ, Tiêu Lệ nhẹ giọng giải thích. Mặc dù hắn không nhớ rõ lắm tình tiết này, nhưng Giám Định Thuật của hắn không phải là để cho vui.

_ Những chuyện này ngươi vậy mà cũng biết?

Dược Lão nghe được lý giải của Tiêu Lệ thì cực kỳ ngạc nhiên. Lấy lịch duyệt của Dược Lão cũng chỉ có thể biết đại khái tình trạng hiện nay của Medusa nữ vương. Vậy mà Tiêu Lệ có thể giải thích rành mạch, lại còn đoán được nàng sẽ tiến hóa thành cái dạng gì.

_ Dược Lão, ngài đừng quên ta là nhận được truyền thừa của Đại Đế thượng cổ. Đối với cường giả cấp bậc như hắn, dị thú như Thất Thái Thôn Thiên Mãng bất quá chỉ là sùng thú mà thôi.

Tiêu Lệ cười nhạt, nửa giả nửa thật nói. Hắn tất nhiên không thể nói rõ ràng về hệ thống với Dược Lão. Mà hệ thống đã sắp đặt cho hắn là người kế thừa của thượng cổ Lôi Đế, vậy thì cứ dùng luôn thân phận đó thôi.

_ Đã quên ngươi là một cái tiểu quái thai! Nếu như là tiến hóa linh hồn, vậy thì đợi thời điểm nàng ta tiêu hao hầu hết lực lượng của Thanh Liên Địa Tâm Hỏa chính là lúc thích hợp nhất thu phục nó.

Dược Lão nhìn về phía cự xà màu tím trên cao trầm ngâm nói.

_ Được rồi, tạm để! Ngươi có thể mở mắt ra!

Nhìn thấy Medusa nữ vương đã hoàn toàn chuyển hóa thành hình dáng cự xà, Tiêu Lệ cũng không tiếp tục bắt Tiêu Viêm nhắm mắt, để hắn thoải mái quan sát cho thỏa lòng hiếu kỳ.

Quá trình tiến hóa của Medusa nữ vương cực kỳ đau đớn và thảm thiết. Nàng để Dị Hỏa tùy ý thiêu đốt cơ thể mình, mượn áp lực khủng khiếp đó kích hoạt một tia huyết mạch mỏng manh của tổ tiên bên trong thân thể.

Lân phiến trên người nàng bởi vì sức nóng khủng khiếp mà không ngừng tróc ra, bị Thanh Liên Địa Tâm Hỏa thiêu cháy thành than đen, vô lực rơi xuống mặt đất.

Sau khi lân phiến rơi xuống, máu tươi cũng bắt đầu tuôn ra trên cơ thể nàng. Chỉ có điều máu tươi tuôn ra trong nháy mắt đã bị nhiệt độ kinh khủng của Thanh Liên Địa Tâm Hỏa thiêu cháy thành hư vô, tạo nên từng mảng huyết sắc hoa văn cực kỳ bắt mắt.

Cùng với đó, tiếng thét chói tai tràn ngập thể lương phát ra từ chỗ Medusa nữ vương, vang vọng khắp toàn thành khiến cho toàn bộ đám cường giả đang chiến đấu quyết liệt toàn bộ đều dừng lại, đồng loạt tập trung về phía nơi này, sau đó cực kỳ kinh hãi nhìn về phía cự xà đang oằn oại trong ngọn lửa.

Một nữ vương cao ngạo như nàng lại phải bật ra tiếng thét thảm thiết như vậy, khó có thể tưởng tượng Medusa nữ vương hiện tại đang phải thừa nhận sự đau đớn kịch liệt đến mức nào.

Dị Hỏa thiêu đốt không chỉ là thể xác, ngay cả linh hồn cũng phải chịu sự dày vò vô cùng thảm khốc.

Loại đau đớn đến mức đáng sợ này... tuyệt đối không phải là người bình thường có thể gánh nổi!

Chỉ nửa giờ sau, tiếng thét chói tai của Medusa nữ vương mới từ từ trở nên yếu ớt, cuối cùng hoàn toàn im lặng.

Thân thể cự xà có lẽ vì tiêu hao quá lớn nên đã dùng giây dụa, lân phiến màu tím xinh đẹp đã biến thành một mảnh đen kịt.

Cự xà màu tím lúc trước dài đến vài mươi trượng hiện giờ chỉ còn ngắn ngủi hai, ba trượng. Khó mà tưởng tượng, Thanh Liên Địa Tâm Hỏa đã thiêu rụi hết bao nhiêu máu tươi của nàng.

Trong ngọn lửa màu xanh, thân thể Nữ vương Medusa nằm yên tĩnh không nhúc nhích, Thanh Liên Địa Tâm Hỏa không ngừng thiêu đốt trên người, mùi da thịt cháy khét nhàn nhạt chậm rãi truyền ra bên ngoài.

_ Chẳng lẽ thất bại?

Tiêu Lệ nghi ngờ khẽ lắc đầu, hẳn cũng không chắc sự có mặt của mình có gây nên biến cố gì không.

Cùng với tiếng thét tắt lịm của Medusa nữ vương, cả tòa thành cũng từ từ lâm vào không khí trầm mặc chết chóc. Chốc lát sau đó, từng đạo ánh sáng tràn ngập cửu hận liền chuyển dời đến người Cô Hà cùng hắc bào nhân ở trên không trung.

Không để ý đến những ánh mắt cửu hận đó, Vân Vận nhàn nhạt nhìn về phía ngọn lửa màu xanh ở phía xa, đôi mắt hơi đắm chiêu.

Chỉ trong chốc lát, Vân Vận đột nhiên cau mày lại, ngừng đầu lên nhìn bầu trời bỗng chốc trở nên tối đen như mực, cảm giác ánh sáng đã bị thứ gì đó từ từ nuốt chửng.

_ Có cái gì đó không đúng... Năng lượng thiên địa đột nhiên trở nên bạo động...

Hoi trầm mặc xuống, Vân Vận bất chợt thét một tiếng gọi đám người Cô Hà tập trung lại bên cạnh nàng, trong thanh âm lạnh lùng vậy mà xen lẫn một tia ngưng trọng..

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Lôi kiếp không dừng lại?

Trời cao trong vắt không một gợn mây, ánh trăng sáng lung linh soi rọi khắp bốn phương khiến sa mạc về đêm càng trở nên mông lung và huyền bí.

Bất chợt, bầu trời bỗng nhiên tối sầm đi như là đêm nguyệt thực. Từng đoàn mây đen không biết từ nơi đâu kéo tới, chậm rãi che lấp ánh mặt trăng.

“Oanh... Đùng...”

Mây đen ẩn chứa năng lượng vô cùng cuồng bạo, từng tia chớp giống như những con ngân xà bay tán loạn trong đó, thỉnh thoảng va chạm nhau tạo nên những tiếng sấm rền cực lớn vang vọng khắp vòm trời.

Đột nhiên, từ trong mây đen bao phủ bầu trời vang lên một tiếng sấm ù tai. Khoảnh khắc đó, cả thiên địa bỗng chốc sáng rực hẳn lên. Một đạo tia sét cực lớn màu bạc từ giữa tầng mây bắn xuống, dễ dàng xuyên qua quang mang màu tím, cuối cùng găm thẳng vào trong Thanh Liên Địa Tâm Hỏa đang cháy rừng rực.

Lôi kiếp không có dấu hiệu dừng lại, một tia sét vừa đánh xuống, một tia sét khác đã cấp tốc ngưng tụ. Hơn nữa, nhìn xu thế nó còn muốn mạnh mẽ hơn tia sét trước đó.

“Oanh... Long...”

Khi mọi người còn chưa kịp phản ứng, thì tia sét thứ hai lớn gần gấp đôi tia sét đầu tiên đã nhanh chóng giáng xuống, mạnh mẽ xé toạc cơ thể của Tử U Viêm Mãng trên bầu trời ra thành vài mảnh.

Tia sét thứ hai vừa dứt, tia sét thứ ba đã cấp tốc ngưng tụ, ánh bạc rực rỡ soi sáng cả bầu trời ẩn chứa uy lực mạnh mẽ khiến hầu như toàn bộ những kẻ phía dưới đều không ngừng run rẩy.

Trước uy lực khủng khiếp của thiên nhiên đó, dù là Đấu Vương hay Đấu Linh cũng không mấy khác biệt so với người bình thường.

_ Có gì đó sai sai... sai lắm sai...

Nhìn bầu trời sấm sét vẫn liên miên không dứt, Tiêu Lệ chân mày cau lại, khẽ lắc đầu. Hẳn nhớ rõ trong nguyên tác chỉ có một lần sấm sét giáng xuống, mà hiện giờ lôi kiếp đã sắp giáng xuống đạo thứ ba.

“Uỳnh... Đoàng...”

Ngay khi Tiêu Lệ còn đang miên man trong dòng suy nghĩ thì tia sét đã hoàn toàn ngưng tụ, nhìn sơ qua cũng phải lớn gấp ba lần tia sét đầu tiên.

Gần như đồng thời khi tia sét khủng bố kia giáng xuống, một bóng người màu bạc nhanh như chớp lao thẳng về phía Thanh Liên Địa Tâm Hỏa.

Xuyên qua Dịch Hóa đã bị lôi kiếp làm suy yếu đến cực độ, hai tay hắn tóm lấy rồi ôm chặt một phần tàn thi Tử U Viêm Xà đã bị tàn phá chỉ còn dài chưa đến một trượng bên trong ngọn lửa, dùng thân thể đơn bạc cường ngạnh cứng đối cứng với lôi đình cuồng bạo.

_ Ôi định mệnh! Lại tay nhanh hơn não rồi...

Tiếng thở dài hoàn toàn bị che lấp bởi tiếng ùng ùng của sấm sét, Tiêu Lệ hai tay ngưng tụ Âm Dương Bích Long Chương, một mặt bảo vệ sinh cơ leo lắt như nhện ngọn đèn trước gió đang uẩn dục bên trong tàn thi, mặt khác phải gồng mình chống chịu lôi đình lực lượng điên cuồng oanh tạc trên thân thể hắn.

Cũng may... có vẻ như Thất Thái Thôn Thiên Mãng bên trong xác của Tử U Viêm Xà đã hấp thụ bớt hơn phân nửa lôi lực. Nếu không, lôi kiếp uy lực tiếp cận một kích của Đẩu Tông như vậy không phải là cơ thể Tiêu Lệ hiện tại có khả năng thừa nhận.

Dù vậy, lôi đình khủng bố điên cuồng chạy dọc thân thể vẫn khiến hắn lông tóc cháy xém, cả người gần như tê liệt. Cảm giác đó... không hề dễ chịu một chút nào...

Ting, phát hiện lôi đình lực lượng cường độ cao, Lôi Vũ Đế Quyết tự động kích hoạt.

Ting Lôi Vũ Đế Quyết độ thành thạo tăng lên 39%

Ting Lôi Vũ Đế Quyết độ thành thạo tăng lên 45%

Ting Lôi Vũ Đế Quyết độ thành thạo tăng lên 51%

...

Lôi Vũ Đế Quyết mặc dù là Đế giai công pháp nhưng từ lúc nhận được đến giờ hầu như chẳng có trợ giúp gì đáng kể đối với Tiêu Lệ, khiến hắn cơ hồ quên mất nó.

Bất quá Đế giai dù sao vẫn là Đế giai, trong thời khắc quyết định nhất, nó đã phát huy tác dụng cực lớn.

Không phải Thất Thái Thôn Thiên Mãng đã hấp thụ phần lớn lôi đình lực lượng, sự thật gần như ngược lại. Nếu không nhờ Tiêu Lệ sở hữu Lôi Vũ Đế Quyết giúp nâng gánh chịu phần lớn uy lực của lôi kiếp, Medusa nữ vương rất có khả năng đã tiến hóa thất bại rồi.

Nguyên nhân vì sao lôi kiếp này lại lớn hơn gấp ba lần so với nguyên tác, có lẽ chỉ có cái hệ thống thích làm trò kia và bản thân Medusa nữ vương biết.

Nhưng có một điều chắc chắn, lôi kiếp đã rèn luyện thể chất và đấu khí của Tiêu Lệ đề thăng một mảng lớn, mặc dù hắn không biết chính xác nó là bao nhiêu... bởi vì... quá trình đó còn chưa dừng lại...

Ting, chúc mừng ngài thành công đột phá Đẩu Hoàng, ban thưởng: 3000 vạn đơn trị.

...

Ting, phát hiện mầm mống Dịch Lôi, phải chăng vận dụng Lôi Vũ Đế Quyết cường ép tiến hành luyện hóa?

...

Ting, chúc mừng ngài thành công luyện hóa mầm mống Dịch Lôi, thu được Độ Kiếp Lôi!

...

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến Dịch Lôi Bảng, ban thưởng: Dịch Lôi Bảng, Dẫn Lôi Đài, 3 tỷ exp.

...

Ting, chúc mừng ngài thành công thăng cấp nhị tinh Đẩu Hoàng (1,7 tỷ/1,6 tỷ), ban thưởng: 1000 vạn đơn trị.

...

Ting, chúc mừng ngài thành công thăng cấp tam tinh Đẩu Hoàng (100tr/2tỷ), ban thưởng: 1000 vạn đơn trị.

...

Dịch Lôi Bảng – bảng danh sách do thượng cổ Lôi Đế tạo ra, ghi lại toàn bộ Dịch Lôi trong thiên địa. Ngoài ra, Dịch Lôi Bảng còn có công năng định vị Dịch Lôi.

Dẫn Lôi Đài – có thể hấp dẫn lôi đình lực lượng trong thiên địa.

...

Ting, xuất hiện nhiệm vụ mới!

Nhiệm vụ chủ tuyến: Hoàng Giả Trở Về.

Yêu cầu: thắng cấp Đấu Hoàng và đánh bại Văn Sơn.

Ban thưởng: Vật Phẩm Tự Chọn lv7 + Ngân Giáp Ma Vệ lv7 + 10 tỷ exp.

...

Nhiệm vụ phụ tuyến: Văn Lam Tổng Chủ.

Yêu cầu: thu phục Văn Vận.

Ban thưởng: Thanh Linh Huyền Trận lv6 + Lam Vân Ngọc Bội + 1 tỷ exp.

...

Nhiệm vụ phụ tuyến: Hắc Giác Vực

Yêu cầu: thành lập thế lực tranh bá Hắc Giác Vực

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv6 + Hắc Giác Ma Diện + 3 tỷ exp.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Thôn thiên mạng và địa tâm hỏa

Lôi đình đến nhanh, đi cũng nhanh không kém. Âm thanh ừng ực bạo liệt của tiếng sấm bên tai mọi người còn chưa hoàn toàn tiêu tán thì mây đen trên bầu trời đã bắt đầu cấp tốc lùi tan. Nháy mắt sau, ánh sáng nóng cháy lại tiếp tục bao phủ cả thành thị sa mạc này.

Khi âm thanh ồ ồ trong tai dần mất đi, vô số người đều vội vàng hướng ánh mắt vào trong quang mang màu tím. Có điều sau khi những tia sét kia đánh xuống, sương mù màu xanh nhàn nhạt đã bắt đầu từ trong đảo nhỏ thoát ra, đồng thời đem tầm mắt của mọi người che phủ đi mất.

Sương mù màu xanh là do Lôi Kiếp và Di Hoả va chạm với nhau sinh ra, linh hồn lực lượng không cách nào vượt qua được, tình huống bên trong đã hoàn toàn bị ngăn cách với ngoại giới.

Bên trong làn sương mù, Tiêu Lê trải qua lôi kiếp rèn giữa không những không chút suy yếu mà trái lại còn đang ở trạng thái sung mãn hơn bao giờ hết.

Tiêu Lê dùng tay làm đao khê cạy mở phần xác đã cháy đen không thành hình dạng của Tử U Viêm Mãng, sau một hồi lục lọi liền tìm được một con tiểu xà bầy sắc vô cùng đáng yêu trong đó.

Trong nháy mắt Tiêu Lê lấy ra Thất Thái Thôn Thiên Mãng, thi thể cự xà nhanh chóng hoá thành bột phấn. Cùng với đó, một đạo khí tức kinh khủng đột nhiên phóng ra, lấy một tốc độ không thể tưởng tượng nhanh chóng bao phủ cả toà thành thị này.

_ Ngoan nào Medusa, đừng nghịch!

Tiêu Lê trước tiên từ trong nạp giới lấy ra một ít Bạo Sinh Tử Tinh Nguyên để dành Thất Thái Thôn Thiên Mãng đang làm nũng. Sau đó, hắn từ trong hệ thống lấy ra một cái Tuế Viêm Hộ Thủ rồi nhanh chóng cho Thất Thái Thôn Thiên Mãng đang ngo ngoáy trong tay vào đó, hoàn toàn che lấp khí tức kinh khủng của nàng.

Tuế Viêm Hộ Thủ này không phải là hộ giáp bảo vệ mà là một vật phẩm chuyên dụng để nuôi dưỡng hỏa hệ ma thú của Diêm Hựu, Tiêu Lê phải đắn đo lắm mới quyết định chọn nó. Bởi vì thứ này vốn là không có bán trong Kỳ Trần Các, nếu không phải có một cơ hội tùy ý chọn lựa vật phẩm, Tiêu Lê cũng không cách nào lấy được.

Theo khí tức của Medusa nữ vương như thủy triều cấp tốc lui xuống, làn sương mù màu xanh nhạt cũng dần dần tan biến. Để lộ ra bên trong đó, một ngân bào nam nhân áo quần lam lũ nhưng thần thái vô cùng sắc bén, đôi mắt chớp lóe từng tia sét bạc hờ hững nhìn về phía cường giả toàn trường đang tụ tập về đây.

_ Người là ai?

Nhìn ngân bào nam nhân lơ lửng bên cạnh Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, Mặc Ba Tư và Nghiêm Sur tính khí nóng nảy, không nhận được gần như đồng loạt

quát lên.

_ Các ngươi còn không có tư cách hỏi ta... Muốn sống thì cút đi!

Nhìn hai tên thô lỗ nam nhân hùng hổ lao tới chất vấn, Tiêu Lệ chỉ cười nhạt trả lời. Theo thực lực nhanh chóng tăng lên, Gia Mã đế quốc này đã không còn mấy người có thể khiến hắn e dè.

_ Lùi lại đi, hắn sẽ giết các ngươi đó!

Ngay khi đám người Cổ Hà còn định vọng động bước lên tranh luận cùng Tiêu Lệ thì Vân Vận đã lập tức ngăn lại, đôi mắt vừa mừng vừa lo nhìn chăm chăm hắn.

_ Sao vậy? Hắn chỉ là một tên Đấu Vương thôi mà...

Bởi vì Tiêu Lệ vừa mới thăng cấp, hắn còn chưa kịp điều chỉnh cấp độ khí tức mà hệ thống hiển lộ thế nên cái mà đám người Cổ Hà cảm nhận được chỉ là khí tức cửu tinh Đấu Vương lúc hắn còn chưa trải qua lôi kiếp.

_ Ngươi đã từng thấy Đấu Vương nào có thể thu phục lục giai ma thú làm tọa kỵ sao?

Vân Vận còn chưa nói dứt lời, một bóng hình khổng lồ không biết từ lúc nào đã âm thầm xuất hiện bên trong tòa thành thị này, cuối cùng dừng lại dưới chân ngân bào nam nhân.

_ Từ... Từ... Từ Tinh Dực Sư Vương? Bá chủ vùng Đông bộ của Ma Thú Sơn Mạch – Từ Tinh Dực Sư Vương?

Không chỉ riêng Cổ Hà, gần như toàn bộ Đấu Vương hay Đấu Linh trong tràng đều thốt lên kinh hãi. Bá chủ kiệt ngạo bất tuân như vậy, có người đủ khả năng thu phục nó hay sao...

_ Vận, chúng ta lại gặp nhau... Lần này nàng sẽ không bỏ chạy... đúng chứ?

Tiêu Lệ mỉm cười, trêu chọc Vân Vận. Thấy nàng còn chưa trả lời, Tiêu Lệ quay sang hướng về những người khác bắt đầu tiễn khách.

_ Các ngươi, ở đâu thì về đấy đi! Dị Hỏa này ta định rồi!

Tiêu Lệ vừa nói, khí tức trên người hắn bắt đầu dâng lên, từ cửu tinh Đấu Vương nhanh chóng đột phá Đấu Hoàng, cuối cùng ổn định ở tam tinh Đấu Hoàng.

_ Không biết cao nhân phương nào giá lâm, Cổ Hà không kịp nghênh tiếp. Thế nhưng Dị Hỏa đối với ta vô cùng quan trọng! Không biết ngài có thể hay không bỏ đi thứ mà mình yêu thích... Cổ Hà nguyện dùng giá cao để đổi lấy!

Bị khí thế của Tiêu Lệ áp đảo, cộng thêm Từ Tinh Dực Sư Vương uy hiếp, đám người Cổ Hà đều không tự chủ lùi lại vài bước. Khẽ liếc nhìn Vân Vận vẫn đứng ngây như phỗng không có chút phản ứng, rốt cuộc Cổ Hà đành cắn răng ôm quyền nói với Tiêu Lệ.

_ Rất tiếc, Thanh Liên Địa Tâm Hỏa đối với ta hiện tại có chỗ dùng đến. Hơn nữa, lấy trình độ luyện dược thuật của ngươi cũng không có khả năng cung cấp thứ ta muốn! Thật xin lỗi! Từ Tinh, đi thôi!

Từ Tinh Dực Sư Vương gầm lên một tiếng, âm thanh cuồng bạo chấn động cả phiến sa mạc này.

Ngay khi mọi người còn chưa kịp hoàn hồn, Tiêu Lệ đã mang theo Tiêu Viêm và Vân Vận cùng với Thanh Liên Địa Tâm Hỏa nhanh chóng biến mất trong tầm mắt mọi người...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Trở về ốc đảo

Một ốc đảo sa mạc nào đó, nơi đoàn người Tiêu Lệ trú ẩn.

_ Phu quân, ngươi đã về! Chào Tiêu Viêm đệ đệ, Vân Vận tỷ tỷ!

Tiêu Ngữ và Hồng Diệp nhìn thấy Từ Tinh Dực Sư Vương mang Tiêu Lệ cùng với Tiêu Viêm, Vân Vận trở về thì tiến lên nghênh đón.

_ Ủm! Hử... các ngươi là...

Tiêu Lệ khẽ ừm một tiếng đáp lời, ngay khi hắn vừa phóng xuống thì bất chợt nhìn thấy hai tiểu mỹ nhân lạ lẫm đứng xen lẫn trong chúng nữ. Mặc dù khí tức có chút quen thuộc, thế nhưng nhất thời Tiêu Lệ cũng không nhớ ra bọn họ là ai.

Ting, thông tin ma thú!

Lục Vỹ Linh Hồ (Lily) – lv51

Thượng cổ linh thú, phiêu diêu bất định, lẩn tránh thể gian. Là một loài linh thú tinh thông huyền thuật. Sáu cái đuôi tượng trưng cho lục dục của sinh linh.

...

Quý Diện Hắc Ma Chu (Nana) – lv51

Thượng cổ hung thú, tính tình cổ quái, thường ẩn náu ở thâm sơn cùng cốc. Là một loài hung thú tinh thông nhiếp hồn thuật, thích biến sinh vật khác thành khôỉ lồi cho bản thân.

...

Bởi vì không muốn bị mất mặt, Tiêu Lệ đành phải âm thầm sử dụng Giám Định Thuật lên hai nàng.

Không dùng còn không biết, hóa ra hai tiểu sủng thú của hắn vậy mà đều tiến hóa thành nhân hình, còn là hai thiếu nữ vô cùng xinh đẹp. Một người thì lung linh mỹ hoặc một người thì kiều sa quyến rũ, đều toát ra phong tình khác lạ.

_ Phu quân đoán xem đây là ai!

Nhìn thấy Tiêu Lệ còn đang ngơ ngác, Tiêu Ngữ liền tiến lên ôm lấy cánh tay hắn đùa nghịch hỏi!

_ Là Lily và Nana à? Tiến hóa thành công rồi sao?

Tiêu Lệ làm ra vẻ không có việc gì trả lời khiến Tiêu Ngữ giận dỗi đâm vào ngực hắn thỉnh thịch. Lily thì che miệng tủm tỉm cười quay sang nói với Nana:

_ Muội đã bảo huyền thuật đối với chủ nhân không có tác dụng mà!

Nói xong, Lily nhanh chóng giải trừ huyền thuật để lộ ra một đôi tai cáo mềm mại cùng sáu cái đuôi trắng muốt dong đưa trong gió.

Nana còn khoa trương hơn, bản thể của nàng nửa thân trên là một thiếu nữ cực kỳ hấp dẫn, thế nhưng nửa thân dưới vẫn là hình dáng của Hắc Ma Chu, nhìn qua khiến Tiêu Lệ liên tưởng đến một sinh vật trong thần thoại Hy Lạp, Arachne.

Lại cùng chúng nữ trò chuyện một hồi, Tiêu Lệ mới phát hiện một sự thật kinh hoàng. Thì ra Lily và Nana đồng loạt tiến hóa thành giống loài thượng cổ là Lục Vỹ Linh Hồ và Quý Diện Hắc Ma Chu nên đã dẫn động lôi vân. Thế nhưng đẳng cấp bọn họ quá thấp, do đó không thể khiến lôi kiếp giáng xuống.

Cùng lúc đó, Medusa nữ vương cũng tiến hóa thành Thất Thái Thôn Thiên Mãng đồng dạng dẫn động lôi kiếp. Lôi vân nơi đây chưa kịp tiêu tán đi cộng hưởng với lôi vân của nàng khiến cho lôi kiếp Medusa nữ vương phải gánh chịu lớn gấp ba lần so với thông thường.

Nếu không có Tiêu Lệ đứng lúc xuất hiện, sợ là một đời Medusa nữ vương cứ như thế hương tiêu ngọc vẫn.

.....

Trường phong ba ở Medusa thần điện đã trôi qua được ba ngày, Nguyệt Mị đã dẫn theo Nguyệt Như và Nguyệt Trinh đến ốc đảo nơi Tiêu Lệ cư ngụ, còn lừa được cả Lamia theo cùng.

Sau khi nhìn thấy Thất Thái Thôn Thiên Mãng, xác nhận Medusa nữ vương đã an toàn đồng thời thuận lợi tiến hóa, các nàng rốt cuộc cũng trút được một cọc tâm sự trong lòng.

Nguyệt Mị và Nguyệt Như, Nguyệt Trinh các nàng tất nhiên là tận tình chiêu đãi Tiêu Lệ một bữa tiệc "thịt rắn tươi" vô cùng mỹ diệu. Bất ngờ là Lamia cũng chủ động tham gia vào tràng hương diễm đó khiến Tiêu Lệ lại có một đêm cực kỳ vất vả...

Khi Tiêu Lệ tỉnh dậy thì đã là sáng hôm sau. Nhìn bốn nàng xà nữ lỏa thể nằm la liệt trên mặt đất, Tiêu Lệ khẽ lắc đầu. Đêm qua đại chiến quá khốc liệt, có lẽ trong thời gian ngắn các nàng cũng không thể tỉnh lại.

Để các nàng lại trong chốn ẩm dục êm nghỉ ngơi, Tiêu Lệ đơn giản vệ sinh cá nhân một chút rồi nhanh chóng đến nơi Tiêu Viêm đang bế quan. Ba ngày thời gian, có lẽ Tiêu Viêm đã hoàn toàn ổn định trạng thái, cũng là lúc thích hợp để hắn dung hợp Dị Hỏa đầu tiên rồi.

Sau khi giúp Tiêu Viêm đoạt lại Thanh Liên Địa Tâm Hỏa và thu được Lamia vào hậu cung, Tiêu Lệ đã đồng thời hoàn tất hai nhiệm vụ thu được 850 triệu exp cùng với một ít vật phẩm linh tinh, trong đó có một cái thẻ cường hóa mà tạm thời Tiêu Lệ còn chưa biết nên dùng như thế nào.

Cộng thêm trước đó ở trong ốc đảo của Nguyệt Mị phát hiện trong dược viên của nàng khá nhiều Tuyết Tinh Thảo, Tiêu Lệ cũng thuận tiện hái lấy một ít để xử lý nốt cái nhiệm vụ còn tồn đọng đó.

Hiện giờ danh sách nhiệm vụ của Tiêu Lệ chỉ còn lại bảy cái.

Nhiệm vụ chủ tuyển: Hoàng Giả Trở Về.

Yêu cầu: thắng cấp Đấu Hoàng và đánh bại Vân Sơn.

Ban thưởng: Vật Phẩm Tự Chọn lv7 + Ngân Giáp Ma Vệ lv7 + 10 tỷ exp.

...

Nhiệm vụ ẩn: Tam Quý Gorgon

Yêu cầu: Thu phục hoặc giết chết ba tỷ muội Stheno, Euryale và Medusa.

Ban thưởng: Minh Xà Đồng, Vườn Hoa Gorgon, 5 tỷ exp.

...

Nhiệm vụ ẩn: Lục Đạo Luân Hồi.

Yêu cầu: thu phục được 6 loài ma thú thuộc 3 chủng tộc thiên địch.

Ban thưởng: mở ra Ma Thú Cốc + Lục Đạo Luân Bàn (lv?) +? Exp

...

Nhiệm vụ ẩn: Thanh Trùng Sâu Mọt

Yêu cầu: tiêu diệt gián điệp của Hồn Điện ẩn bên trong Tiêu Gia.

Ban thưởng: Lôi Thần Thịnh Nộ (lv6) + Thủy Ngục Châu (lv6) + 1 tỷ exp.

...

Nhiệm vụ phụ tuyển: Tung Tích Dị Lôi.

Yêu cầu: Đánh bại Bát Dực Hắc Xà Hoàng.

Ban thưởng: Dị Lôi Tàn Đồ, Thẻ ngẫu nhiên + 2 tỷ exp.

...

Nhiệm vụ phụ tuyển: Vân Lam Tông Chủ.

Yêu cầu: thu phục Vân Vân.

Ban thưởng: Thanh Linh Huyền Trận lv6 + Lam Vân Ngọc Bội + 1 tỷ exp.

...

Nhiệm vụ phụ tuyển: Hắc Giác Vực

Yêu cầu: thành lập thế lực tranh bá Hắc Giác Vực

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv6 + Hắc Giác Ma Diện + 3 tỷ exp.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Dị lôi bảng

Nơi Tiêu Viêm chọn bế quan là một sơn mạch khá hoang vu nằm ở rìa sa mạc, Tiêu Lệ ngồi trên lưng Tử Tinh Dực Sư Vương cũng phải mất gần ba giờ

mới đến nơi.

Đây là một sơn động do thiên nhiên hình thành, vị trí sơn động vừa vặn ở chính giữa vách núi dựng đứng, nhìn xung quanh cơ hồ không có bất luận nơi nào có thể đặt chân.

Đứng ở đỉnh vách núi nhìn xuống, bên dưới là vực sâu không thấy đáy được mây mù che lấp. Địa phương mà trên không chạm trời, dưới không chạm đất đúng là chỗ lý tưởng nhất để ẩn nấp.

Người bình thường muốn vào sơn động này hầu như là không có khả năng. Bất quá Tiêu Viêm có Từ Vân Dực còn Tiêu Lệ thì có Phong Lôi Thiên Vũ, nơi này cũng không phải là quá khó để tiến vào.

Bên trong sơn động diện tích cũng không lớn, chỉ vừa đủ để Tiêu Viêm sử dụng. Mặc dù sơn động không có ánh sáng rọi tới, thế nhưng có mấy viên Nguyệt Quang Thạch khảm trên vách động, ánh sáng dịu nhẹ cũng đủ để nhìn rõ cảnh vật bên trong.

Hiện tại, Tiêu Viêm đã bắt đầu tiến vào quá trình dung hợp Địa Hòa. Hắn ngồi yên trên Thanh Liên Tọa, toàn bộ tinh thần chìm sâu vào cơ thể, không ngừng đối kháng với Thanh Liên Địa Tâm Hỏa.

Bên ngoài, Tiêu Lệ cũng không nhàn rỗi. Hắn vận dụng Độ Kiếp Lôi vừa mới thu được tạo thành một quang hoàn bao bọc lấy Tiêu Viêm, lợi dụng lôi lực mạnh mẽ không ngừng kiểm chế Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, mặt khác giúp Tiêu Viêm rèn luyện cải tạo thể chất.

Làm xong mọi chuyện, Tiêu Lệ nhàm chán bắt đầu kiểm kê lại những chiến lợi phẩm còn chưa được sử dụng trong thời gian qua.

Trước tiên là Đồng Giáp Ma Vệ, thứ này mặc dù được hệ thống miêu tả là có chiến lực sánh ngang Đấu Hoàng thế nhưng để sử dụng nó cũng có phiền phức nhất định. Để sử dụng Ma Vệ cần có một nguồn năng lượng duy trì.

Hiện tại, Tiêu Lệ chỉ có hai nguồn năng lượng khả thi. Một là Tinh thạch, thứ này phải mua trong hệ thống, giá cả rất cao mà thời gian duy trì lại có hạn. Nếu không phải là trường hợp cấp bách, Tiêu Lệ không muốn sử dụng đến thứ này.

Cách còn lại là tìm một linh hồn của cường giả để làm vật dẫn. Cách này không những khiến Ma Vệ càng linh hoạt hơn mà thời gian duy trì cũng lâu hơn nhiều. Khó khăn duy nhất chính là ở vùng hẻo lánh như Gia Mã đế quốc, linh hồn Đấu Hoàng cũng không dễ tìm.

_ Xem ra sau chuyện này phải trở về Tiêu gia một chuyến, tên nội gián của Hồn tộc cũng nên được xử lý rồi.

Nghĩ đi nghĩ lại, rốt cuộc Tiêu Lệ cảm thấy chỉ có tên đó mới là mục tiêu khả dĩ nhất.

Dẫn Lôi Đài tác dụng chủ yếu là để phụ trợ cho Lôi Vũ Đế Quyết, thứ này Tiêu Lệ tùy thời đều có thể sử dụng. Cuối cùng chỉ còn lại Địa Lôi Bảng.

Địa Lôi Bảng cũng không phải là một bảng danh sách đơn thuần. Nói đúng hơn nó là một cái bản đồ, phía trên ghi tổng cộng mười chín loại Địa Lôi hơn nữa còn kèm theo chỉ dẫn mơ hồ. Địa Lôi vị trí càng gần hắn, chỉ dẫn lại càng rõ ràng cụ thể.

Đệ nhất - Đại Thiên Phạt Lôi

Địa Lôi đến từ vị diện khác, hành tung bí ẩn, giáng xuống Đấu Khí đại lục khi có Đế đan xuất thế.

...

Đệ nhị - Trảm Thiên Diệt Thánh Lôi

Địa Lôi uẩn dục từ cốt tủy của Thượng Cổ Hoàng Long, uy lực thông thiên có thể trảm diệt hết thảy.

...

Đệ tam - Thảm Phán Thiên Lôi

Địa Lôi thần bí không rõ nguồn gốc, lang thang trong hư không mờ mịt vô tận, phán quyết số mệnh của sinh linh.

...

Đệ tứ - Cứu Huyền Kim Lôi

Địa Lôi trải qua hàng vạn năm hình thành tại hạch tâm của Hư Không Lôi Trì, giáng xuống Đấu Khí đại lục khi có Cửu Phẩm Huyền Đan xuất thế.

...

Đệ ngũ - Ngũ Hành Hỗn Nguyên Lôi

Địa Lôi tồn tại từ thuở hỗn độn sơ khai, hình thể vô định, thiên biến vạn hóa, tuy là lôi nhưng mang đầy đủ đặc tính của ngũ hành

...

Đệ lục - Âm Hắc Ma Lôi

Dị Lôi sinh ra bên trong Hư Không Lôi Trì, hung tàn quỷ dị, cuồng bạo bất kham, giáng xuống Đấu Khí đại lục khi có Cửu Phẩm Bảo Đan xuất thế.

...

Đệ thất - Minh Ngục Luyện Hồn Lôi

Dị Lôi thần bí không rõ nguồn gốc, trấn áp Minh Ngục luyện hóa những linh hồn bị vấy bẩn

...

Đệ bát - Tu La Ma Ha Lôi

Dị Lôi bản mệnh của thượng cổ Ma Ha tộc.

...

Đệ cửu - Cửu Thái Linh Lôi

Dị Lôi kỳ lạ du đãng trong thương khung, tràn ngập linh tính, bị dẫn động khi có Bát phẩm đan được xuất thế.

...

Đệ thập - Vô Tướng Sát Lôi

Dị Lôi sinh ra trong các chiến trường thượng cổ, vô hình vô sắc, có thể tước đoạt sinh cơ mà không để lại dấu vết.

...

Đệ thập nhất - Phá Huyền Tâm Lôi

Dị Lôi thần bí đến từ vị diện khác, du hành bên trong tâm linh của sinh vật. Có khả năng phá diệt hết thảy hư huyền.

...

Đệ thập nhị - Lục Dục Tử Tiên Lôi

Dị Lôi đến từ vị diện khác, nguồn gốc thần bí, có thể thao khống dục vọng của sinh linh.

...

Đệ thập tam - Cuồng Bạo Hoang Lôi

Dị Lôi do Cuồng Bạo Đại Thánh cướp đoạt lôi lực trong thiên địa luyện hóa thành Hoang Lôi. Uy lực cực kỳ khủng khiếp có thể hủy thiên diệt địa.

...

Đệ thập tứ - Độ Kiếp Lôi

Dị Lôi sinh ra trong thương khung, tồn tại dưới hình dáng lôi vân, bị dẫn động khi có thất phẩm đan được xuất thế hoặc là thất giai ma thú hóa hình.

...

Đệ thập ngũ - Phệ Quỷ Huyền Âm Lôi

Dị Lôi thôn phệ ma quỷ trong Minh Ngục mà sinh ra, cực kỳ quỷ dị. Có khả năng xâm thực và thôn phệ sinh linh.

...

Đệ thập lục - Thâm Hải Hàn Lôi

Dị Lôi sinh ra ở đáy biển sâu, âm u lạnh lẽo, khả năng gây tê liệt cực mạnh.

...

Đệ thập thất - Tịch Tà Yêu Lôi

Dị Lôi kỳ dị đến từ vị diện khác, uy lực rất yếu nhưng có khả năng khắc chế yêu tà cực mạnh.

...

Đệ thập bát - Lạc Tinh Lôi

Dị Lôi sinh ra do vắn thạch va vào nhau, uy lực bạo tạc cực mạnh.

...

Đệ thập cửu - Vạn Thú Tề Minh Lôi

Dị Lôi sinh ra trong thương khung, tiếng rền như vạn thú đồng thời rống lên, có khả năng chấn nhiếp linh hồn.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Sơ Ngộ Băng Hoàng

Hoa thơm cỏ lạ đủ mọi màu sắc thình thoảng xuất hiện điểm xuyến cho ranh giới giữa sa mạc và lục địa. Bất quá so với cát vàng tí tắp không thấy bến bờ trong sa mạc mà nói, nơi đây quả thật là thuận mắt hơn nhiều.

Vùng đất này đã tiếp cận rìa sa mạc, thình thoảng cũng có thể bắt gặp được thương nhân xuôi ngược cùng với những tiểu đội dong binh từ trong sa mạc lập sát mà thú trở về. Ở nơi sa mạc cùng lục địa giao tiếp, một đoàn người vô cùng nhộn nhịp không nhanh không chậm đi tới.

Bởi vì có huyền thuật của Lục Vỹ Linh Hồ, mấy nàng xà nữ cùng với Nana dưới con mắt của khách bộ hành không khác gì người bình thường. Thế nhưng một đoàn người có nhiều mỹ nữ như vậy cũng thu hút rất nhiều ánh mắt say mê của đám nam nhân dọc đường.

Bất quá đối với ánh mắt trầm trồ của mọi người chung quanh, đoàn người dường như không hề nhận thấy, bước chân vẫn chậm rãi đi trên mặt đường nóng bỏng.

_ Phu quân, sắp đến chưa vậy, nóng chết người ta rồi!

Một nữ nhân dung mạo diễm lệ, toàn thân xiêm y đỏ rực ôm lấy cánh tay tên ngân bào nam nhân, cọt cọt cặp hung khí đồ sộ của nàng vào cơ thể hần lăm nùng.

Rời khỏi ốc đảo cũng đã gần hai ngày, mặc dù càng gần lục địa không khí càng đỡ oi bức, thế nhưng Hồng Diệp đã quen khí hậu mát mẻ ở ốc đảo, không nhịn được cắn nhả vài câu.

_ Ừm căn cứ theo bản đồ thì còn khoảng một giờ nữa là tới Thạch Mạc Thành. Chúng ta trước tiên đến chỗ có nhân của tiểu Viêm tử, sau đó quay về căn cứ Mạc Thiết dong binh đoàn của Tiểu Đình đại ca nghỉ ngơi... ừm, kế hoạch là vậy...

Tiêu Lệ lười biếng đáp.

Trải qua mấy ngày vất vả, Tiêu Viêm dưới sự giúp đỡ của Tiêu Lệ và Dược Lão hữu kinh vô hiểm rốt cuộc thành công dung hợp Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, còn nhân cơ hội đó thành công đột phá Đại Đấu Sư.

Hiện tại, bọn họ chính là đang đi đến chỗ Băng Hoàng Hải Ba Đông để Tiêu Viêm lấy một phần tàn đồ của Tịnh Liên Yêu Hỏa nơi hấn.

Một đường vừa đi vừa trò chuyện vui vẻ, chẳng mấy chốc, tại phía Đông của Tháp Qua Nhĩ sa mạc, bóng dáng của một khu thành thị thật lớn mơ hồ xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Nhìn thấy Thạch Mạc thành cách đó không xa, không chỉ Hồng Diệp khẽ thở dài một hơi, ngay cả Tiêu Lệ trên khuôn mặt ý cười cũng nhiều thêm vài phần.

Ở trong sa mạc trải qua nhiều chuyện như vậy thật sự là làm cho tinh thần Tiêu Lệ có chút mỏi mệt. Giờ đây, có thể tìm một nơi để thật sự thoải mái nghỉ ngơi, tự nhiên làm cho Tiêu Lệ có chút hưng phấn.

Trong âm thanh hân hoan của mọi người, đoàn người Tiêu Lệ chậm rãi đi tới chỗ cửa thành, sau đó lần lượt tiến vào.

Thành thị trong sa mạc cùng thành thị bên trong đế quốc so sánh thì cấu trúc đơn giản hơn vài phần nhưng lại kiên cố hơn nhiều.

Nguyên nhân có lẽ là bởi vì nằm kề bên Tháp Qua Nhĩ sa mạc, phòng ngự tại nơi này so với bên trong đế quốc cũng thâm nghiêm hơn rất nhiều. Giữa thành thị, tùy ý cũng có thể thấy được binh lính vũ trang hạng nặng đang nghiêm cẩn tuần tra.

Thuận lợi tiến vào thành thị, Tiêu Lệ tùy ý tìm một khách sạn để tạm thời an bài chúng nữ, sau đó cùng Vân Vận theo Tiêu Viêm dẫn đường nhanh chóng tìm tới một cửa hàng bán đồ phong cách cổ xưa ở cuối phố.

Vì sao phải dẫn theo Vân Vận? Đơn giản là vì cô nàng nặng nề đòi đi! Với thực lực tam tinh Đấu Hoàng của nàng, Tiêu Lệ có muốn ngăn cũng không được. Chuyện này cũng không phải là sinh tử quyết đấu!

Bởi vậy Tiêu Lệ không còn cách nào khác đành bắt đắc dĩ dắt theo một cục nợ xinh đẹp đi theo Tiêu Viêm. Tất nhiên là hai người đã sớm cài trang cùng ấn dấu khí tức. Nếu không, Băng Hoàng nhận ra tông chủ đại nhân rồi bỏ chạy mất dép thì Tiêu Lệ hẳn đâu còn trò hay để xem..

Có lẽ bởi vì hiện tại trời đã sập tối cho nên đại môn của cửa hàng lúc này đã khép hờ. Ánh đèn leo lắt bên trong hắt ra chiếu lên trên ba người Tiêu Lệ tạo nên một cảnh tượng có vẻ mông lung thần bí.

Quét mắt nhìn về phía dòng người thưa thớt nơi ngã tư đường, Tiêu Viêm lúc này mới lặng lẽ đẩy đại môn ra, cùng Tiêu Lệ và Vân Vận nhanh chóng tiến vào, đồng thời phất tay đem cánh cửa đóng lại.

Bên trong cửa hàng, một khối Nguyệt Quang Thạch tản ra hào quang nhàn nhạt, ôn hòa không chói mắt. Ở phía cuối quầy, Hải Ba Đông vẫn cúi đầu cẩn thận chạm khắc bản đồ. Bởi vì quá chuyên tâm, hắn cũng không cảm ứng được ba người Tiêu Lệ đã lặng lẽ đi vào.

_ Này lão già khốn kiếp, ngươi rút cuộc có muốn luyện được nữa hay không?

Nhìn thấy Hải Ba Đông vẫn cặm cụi chế tác bản đồ không hề chú ý đến mình, Tiêu Viêm không nhịn được tùy ý nhặt một cái bản đồ trên bàn ném mạnh về phía hắn khẽ lăm bằm.

Khi quyển bản đồ sắp chạm vào thân thể Hải Ba Đông thì bất chợt bị một cổ hàn khí hiện ra đóng thành khối băng, tức thì vô lực rơi xuống bên cạnh hắn.

_ Haha, tiểu huynh đệ, ngươi rút cuộc đã trở về. Thật sự là làm ta đợi thật lâu a!

Buông cây bút trên tay xuống, Hải Ba Đông ánh mắt quét qua người Tiêu Viêm, trong đôi mắt hiện lên vẻ kỳ dị.

Cách mấy tháng không thấy, thiếu niên trước mặt dĩ nhiên cũng trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều, thậm chí tại trên người hắn Hải Ba Đông tựa hồ còn nhận thấy được một cỗ khí tức nóng cháy như có như không.

_ Ngươi đã tìm được Dị Hỏa?

Hải Ba Đông kinh ngạc hỏi.

_ Không có biện pháp, lão tiên sinh trong tay có thứ ta cần, bởi vậy ta tất nhiên là muốn nhanh chóng trở về. Hơn nữa, nếu không có bản đồ của lão tiên sinh tương trợ, cho dù ta ở trong sa mạc tìm một năm thời gian sợ rằng cũng khó có thể đạt tới mục đích.

Tiêu Viêm cười nói.

_ Haha... được rồi... tiểu huynh đệ... không biết việc ta nhờ ngươi...

Giơ lên bàn tay khô héo, Hải Ba Đông đột nhiên nghiêm mặt cười hỏi.

_ Sa Chi Mạn Đà La ta đã lấy được. Còn phần tàn đồ đó có phải hay không nên đưa cho ta rồi?

Khẽ lắc lư mấy cành hoa vàng rực rỡ, Tiêu Viêm cười híp mắt như một tên gian thương hỏi.

_ Tiểu huynh đệ... Lúc đầu, chúng ta đã giao hẹn chỉ cần ngươi giúp ta đem đan dược giải trừ phong ấn luyện chế ra, ta đây liền cấp tàn đồ cuối cùng cho ngươi. Hơn nữa ngày sau, ta coi như là mắc nợ ngươi một cái nhân tình...

Khẽ chà xát hai bàn tay khô héo vào nhau, Hải Ba Đông cười khan nói đôi lại chỉ là một cái liếc mắt xem thường của Tiêu Viêm.

_ Cũng tốt... Đã như vậy... bây giờ chúng ta bắt đầu luôn chứ?

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Trêu chọc vân vận (s)

Sau khi lấy được đan phương và tài liệu của Phá Ách Đan, Tiêu Viêm đi vào một căn phòng yên tĩnh do Hải Ba Đông sắp xếp để bắt đầu luyện dược. Lão nhân cũng đi theo nhưng không có vào phòng mà chỉ lặng lẽ đứng phía ngoài hành lang chờ đợi.

Tiêu Lệ không hề có hứng thú với việc luyện dược nhằm chán luôn đòi hỏi sự tỉ mỉ và tập trung cao độ. Hắn lười biếng dẫn theo Vân Vận đi dạo xung quanh cửa hàng bán đồ vốn chẳng có gì đáng chú ý này. Đôi mắt gần như dính chặt trên đôi hung khí đầy đặn cao vút trước ngực nàng.

_ Tiêu Lệ chết tiệt, nguoi nhìn cái gì vậy?

Nhìn thấy Tiêu Lệ nhìn chằm chằm ngực mình, trên khuôn mặt thanh cao thoát tục của Vân Vận hiếm thấy nổi lên từng rặng mây hồng, sáng giọng mắng.

_ Ngắm mỹ nhân...

Tiêu Lệ thấy Vân Vận ngượng ngập thì lại càng trêu chọc, đôi mắt không chút che dấu sẫm soi đôi ngực cao vút của nàng. Ánh mắt nóng cháy như thể muốn thiêu rụi lớp xiêm y phiền phức che đầy phong cảnh mỹ diệu. Bàn tay không biết từ lúc nào đã âm thầm đặt lên eo thon mịn màng của nàng khẽ vuốt ve.

_ Hử... chỉ giỏi miệng lưỡi trơn tru...

Vân Vận nguyệt hấn một cái hờn dỗi nói, làm như không nhận ra móng vuốt của Tiêu Lệ đang tác quái trên cơ thể mình, thế nhưng khuôn mặt thì lại càng thêm đỏ hồng như một quả táo chín.

_ Trơn tru cũng được... miễn nàng thích là được...

Tiêu Lệ thấy Vân Vận không phản đối thì càng được nước lấn tới, tay heo từ từ vuốt ve xuống bờ mông mềm mại gọi cảm của nàng khẽ nắn bóp. Nhìn Vân Vận như một con cừu nhỏ cam chịu trước miệng ác lang, Tiêu Lệ không còn nhịn nổi khẽ kề sát lỗ tai nàng phả hơi nóng vào đó.

_ Chúng ta... tiếp tục chuyện lần trước nhé...

Nhìn thấy Vân Vận như cũ không có phản ứng, Tiêu Lệ vừa định lấn thêm chút nữa thì nàng đã vội vàng giữ chặt cánh tay đang tác quái của hắn, dùng giọng nhỏ xú như muỗi kêu nói.

_ Đừng mà... ở đây... không nên...

Nghe âm thanh ní non ma mị đó, Tiêu Lệ ở đâu còn nhịn được lập tức ôm ngang eo thon của nàng, mạnh mẽ đặt xuống môi một nụ hôn mãnh liệt.

_ U... U...

Bị Tiêu Lệ bất ngờ tập kích, Vân Vận giống như con cừu nhỏ bị hoảng sợ liều mạng giãy dụa, hai tay không có chút sức lực đâm thỉnh thoảng lên lồng ngực của hắn.

Tiêu Lệ không hề quan tâm sự chống cự yếu ớt đó của Vân Vận, hai tay bắt đầu mò mẫm khắp cơ thể nàng cuối cùng dừng lại trên hai ngọn thánh nữ phong cao vút.

Có lẽ do luyện kiếm từ nhỏ, cơ thể Vân Vận cực kỳ dẻo dai, đặc biệt là hai quả đào tiên căng mọng nhưng cực kỳ săn chắc, sờ vào vừa mềm mại lại vừa đàn hồi khiến Tiêu Lệ mê mẩn không dứt tay ra được...

_ Á... hự...

Bị Tiêu Lệ tập kích chỗ hiểm, cơ thể Vân Vận khẽ run lên nhẹ. Thế nhưng tu vi tam tinh Đấu Hoàng của nàng lúc này bỗng như tan biến thành mây khói, cả người không một chút sức lực, chỉ đành để mặc cho Tiêu Lệ tùy ý làm càn trên thân thể nàng.

Rất nhanh, Tiêu Lệ đã không còn thỏa mãn với tình trạng hiện tại. Hắn từ trong hệ thống đổi ra một cái Huyền Xà Kết Giới dùng để che đi âm thanh và ánh sáng xung quanh nơi đây, tạo thành một vùng không gian riêng của hai người.

Từ bên ngoài nhìn vào sẽ chỉ thấy một vùng khói đen hư vô mờ mịt, thế nhưng bên trong lại đang trình diễn một khung cảnh xuân tiêu cực kỳ mỹ diệu khiến bao gã nam nhân đều âm thầm mơ ước.

Dưới ánh sáng nhàn nhạt bên trong kết giới, Tiêu Lệ từ từ cởi bỏ bộ váy màu xanh lam nhạt tươi mát của Vân Vận, từng chút từng chút một biến nàng thành một thôn nữ rừng xanh trần trụi.

Bộ ngực tròn trịa no đủ của Vân Vận mất đi quần áo trói buộc lập tức bật tung ra ngoài như hai quả đào tiên tràn đầy nhựa sống thanh xuân, đọng đọng trong không khí như hai cái bánh pudding thơm ngon ngào ngọt khiến Tiêu Lệ kim lòng không đành vô thức há miệng ra ngọam lấy.

Tiêu Lệ như một đứa trẻ tham lam, một bên không ngừng hưởng thụ quả đào tiên căng mọng, một tay vẫn không quên tóm chặt lấy quả đào tiên còn lại như sợ bị ai giành mất.

Thương thức chán chê bên này, Tiêu Lệ mới hơi nới lỏng tay ra rồi lập tức ngoạm lấy quả đào tiên còn lại, tham lam hút lấy mùi vị xử nữ trên cơ thể nàng.

_ Uhm...um... Tiêu Lệ... ta... ta... nóng quá...

Tiêu Lệ kỹ thuật điều luyện, một khúc đạo đầu đơn giản đã khiến cho Vân Vận xuyên tâm rộn rạo, hai tay vô thức vuốt ve cơ thể hần, chủ động rên rỉ cầu hoan.

Tiêu Lệ không hề quan tâm Vân Vận cầu khẩn, đôi tay như có ma thuật vẫn tiếp tục chu du khắp cơ thể nàng, tìm tòi những điểm mẫn cảm trên ngọc thể mỹ diệu lung linh của Vân Vận.

_ Uhm... Tiêu Lệ... chàng... um... đừng... đừng trên... um... đừng trên... người ta... nữa mà... um...

Cảm thấy Vân Vận đã sẵn sàng, Tiêu Lệ rốt cuộc không tiếp tục trên chọc nàng nữa. Hắn lập tức khê vận đầu khí, bộ Ngân Bào có thể ngăn chặn một kích toàn lực của Đấu Sư vậy mà chẳng khác gì tờ giấy mỏng, nhanh chóng bị chấn vỡ thành bột mịn.

Thoát khỏi quần áo vương vãi, tiểu Tiêu lệ đã sớm cứng rắn như sắt thép hùng hổ bật ra khỏi nơi ẩn nấp, như mãnh long ngẩng đầu thị uy sức mạnh trước mặt Vân Vận.

_ Ừc... chàng... chàng muốn gì...?

Nhìn đại long thương cự đại của Tiêu Lệ lắc lư phía trước mặt mình, từng làn gân xanh dữ tợn uốn lượn phía trên đó như những sinh vật còn sống, Vân Vận khê nuốt một ngụm nước bọt ngáy ngò hỏi.

_ Nàng... đoán xem...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Khẩu hoan (s)

Tiêu Lệ không chờ Vân Vận trả lời. Ngay khi nàng còn đang há hốc miệng ngơ ngác bởi lần đầu thấy hùng phong của nam nhân thì hắn đã lập tức giữ lấy đầu nàng, đâm thẳng đại long thương vào giữa đôi môi hồng nhuận cực kỳ gợi cảm.

_ Ừ... Ừ...

Bị Tiêu Lệ bất ngờ tập kích, cảm giác khó thở cùng với buồn nôn bất chợt ập tới khiến cho Vân Vận lập tức muốn đẩy hắn ra, thế nhưng lại mạnh mẽ kìm xuống, đôi mắt ngân nước nhìn về phía Tiêu Lệ.

_ Nàng không quen à?

Nhìn thấy khuôn mặt Vân Vận hiện lên nét khó chịu, Tiêu Lệ lập tức ngừng lại động tác, đôi tay khê vuốt ve mái tóc suôn mượt như làn suối mây bông bành của nàng, quan tâm hỏi.

Nhìn thấy Vân Vận khê gạt đầu, Tiêu Lệ thoáng bối rối. Thực sự là Vân Vận lúc này quá hấp dẫn, quá quyến rũ đã khiến hắn không thể kìm lòng mà mạnh mẽ công kích, quên mất nàng vẫn là xử nữ còn chưa có kinh nghiệm hầu hạ nam nhân như Hồng Điệp các nàng.

_ Ta làm chậm lại nhé? Nàng nên dùng lưỡi nhiều vào! Cứ tưởng tượng nàng đang ăn kem ống vậy đó!

Kem là một món ăn ưa thích của Tiêu Lệ ở kiếp trước, được hắn mang đến thế giới này, vừa để thưởng thức, vừa để dùng làm công cụ hướng dẫn chúng nữ cách khẩu hoan.

Lần trước khi Vân Vận gặp nạn được Tiêu Lệ cứu và ở cùng hắn một thời gian dài, nàng đã từng được thưởng thức rất nhiều món kem khác nhau. Trong đó, tất nhiên là cũng có kem ống.

Vân Vận không hổ là Vân Lam tông chủ, thiên phú vô cùng tốt, ngay cả chuyện chăn gối cũng học hỏi rất nhanh. Trải qua thời gian đầu hơi trúc trắc, nàng đã nhanh chóng trở nên thành thạo, chiếc lưỡi đình hương điều luyện cẩn thận vuốt ve đại long thương khiến Tiêu Lệ vô cùng thoải mái.

Nàng còn sáng tạo thêm phương pháp mới, vận dụng phong thuộc tính đầu khí bao bọc lấy đầu lưỡi. Khi chạm vào đại long thương cứng rắn nóng bỏng của Tiêu Lệ, chiếc lưỡi thanh tân của nàng mang theo một luồng không khí mát lạnh chạy dọc theo chiều dài gần 7 thốn của nó khiến Tiêu Lệ sướng rơn cả người, hồn phách như muốn lìa khỏi xác bay đến tận mây xanh.

Được Vân Vận phục vụ một lúc, Tiêu Lệ rốt cuộc không giữ được, bất chợt ghim chặt lấy mái tóc nàng, đại long thương gia tốc di động, tần suất ra vào

mỗi lúc một nhanh. Chẳng mấy chốc, đại long thương như con mãnh long dữ tợn xối xả phun ra long tức nhầy nhụa màu trắng bạc vào trong miệng nhỏ của nàng.

_ Tiêu Lệ chết tiệt, chàng đã hài lòng chưa?

Bị Tiêu Lệ bất ngờ bắn vào như vậy khiến Vân Vận suýt nữa bị sặc. Cổ nén cảm giác khó chịu nơi cổ họng, Vân Vận nhanh chóng nuốt xuống toàn bộ "kern tươi" của Tiêu Lệ, đôi mắt long lanh lờm lờm hờn dỗi nói.

Tinh hoa của Tiêu Lệ trải qua Thanh Long bí pháp cải tạo hương vị còn tốt hơn cả loại kem vani hảo hạng nhất. Hơn nữa, bên trong còn ẩn chứa một số linh dịch đặc biệt có tác dụng bồi bổ nguyên âm, tăng cường tu vi cho nữ nhân.

Bởi vậy trong số chúng nữ, phần là những người đã từng nuốt qua tinh hoa của Tiêu Lệ hiện tại đều đã bị nghiện, mỗi ngày đều muốn hoan lạc cùng hắn, mỗi lần đều muốn hút sạch toàn bộ của hắn mới thôi.

_ Chỉ như vậy làm sao có thể hài lòng! Chỉ cần là cùng nàng, ta vĩnh viễn đều không thể hài lòng, vĩnh viễn đều muốn ăn nàng đến tận xương mới thôi...

Tiêu Lệ mân mê bầu ngực căng tròn của Vân Vận, thổi từng luồng hơi nóng vào tai nàng nói.

_ Miệng lưỡi trơn trơ...

Vân Vận khẽ lờm lờm một cái lập tức ôm lấy Tiêu Lệ cường hôn hắn, cũng học theo Tiêu Lệ thở khí như lan vào tai hắn.

_ Phu quân, ta muốn rồi...

Nghe được thanh âm ní non đó, Tiêu Lệ ở đâu còn chịu đựng được, lập tức xách thương ra trận, đại long thương nhắm thẳng mặt động thần bí đã sớm ẩm ướt như đê vỡ của nàng mà mạnh mẽ tiến vào.

_ Á...

Hai tiếng rên khẽ đồng loạt vang lên báo hiệu một trận đại chiến đã bắt đầu. Không hề có khúc dạo đầu, Tiêu Lệ long thương cứng rắn, thế công như gió táp mưa sa, sấm rưng chớp giạt không cho Vân Vận một cơ hội phản kháng.

_ U... U... U... U...

Vân Vận dù sao cũng là Đẩu Hoàng cường giả, đau đớn ngắn ngủi qua đi, nàng đã nhanh chóng thích nghi với kích cỡ khủng bố của Tiêu Lệ, chủ động ghénh hợp để hai người cùng lên đỉnh vu sơn.

_ Nàng... thoải mái... không?

Tiêu Lệ tính hiếu thắng rất mạnh, nhất là trong chuyện chăn gối với nữ nhân của mình. Thấy Vân Vận đang dần chiếm thế chủ động, Tiêu Lệ càng gia tăng nhanh tốc độ, vận dụng hết mọi kỹ xảo mà hắn biết liên tục dày vò nàng.

Hai tay Tiêu Lệ cũng không hề nhàn rỗi tùy ý du dương trên cơ thể mỹ diệu, khi thì vuốt ve bộ ngực tròn trịa cao vút, lúc thì nắn bóp bờ hông cong căng mọng mềm mại đầy dụ hoặc, thỉnh thoảng tìm tới những điểm nhạy cảm trên cơ thể nàng khẽ niết khiến Vân Vận liên tục thốt ra tiếng rên rí khoái lạc.

_ Ừm... Ừm... thoải mái... thoải mái lắm...

Vân Vận khuôn mặt tràn ngập hạnh phúc, hai tay vô thức ôm chặt lấy cổ Tiêu Lệ, đôi chân thon dài gọi cảm quán chặt lấy hông hắn, miệng ní non từng âm thanh mị hoặc.

_ Phu quân... xuất hết... vào trong... thiếp... đi...

Hai người liên tục vận động cường độ cao hơn một khác, Tiêu Lệ và Vân Vận rốt cuộc cùng nhau lên tới đỉnh Vu Sơn. Tinh hoa của Tiêu Lệ như một dòng thác lũ, mạnh mẽ tràn lướt hết toàn bộ chướng ngại, cuối cùng chảy vào trong hoa tâm của Vân Vận.

Nằm ôm nhau nghỉ ngơi một lúc, Vân Vận lại tiếp tục không an phận, chủ động kích thích đại long thương của Tiêu Lệ khiến nó lại lần nữa trở nên cứng rắn bên trong cơ thể nàng.

_ Tiểu bảo bối! Chưa ăn đủ no sao?

Nhìn thấy cử động của Vân Vận, Tiêu Lệ khẽ hôn lên trán nàng trêu chọc hỏi.

_ Ừm...

Vân Vận dùng hành động thay lời nói, chủ động đẩy ngã Tiêu Lệ, ngồi lên phía trên hắn như một nữ kỵ sĩ cười trên chiến mã xung phong sa trường.

Dưới ánh sáng mờ nhạt bên trong Huyền Xà Kết Giới, một trận phiến vân phúc vũ nữa lại sắp sửa bắt đầu...

Chương 123: Phá Ách Đan

Hơn hai giờ diễn loạn đảo phượng, cùng nhau lên đỉnh Vu Sơn không biết bao nhiêu lần, Tiêu Lệ mới hài lòng thỏa mãn kết thúc trận chiến hương diễm, cùng Vân Vận mặc lại quần áo rồi đi đến chỗ Hải Ba Đông đang chờ đợi như chưa có chuyện gì xảy ra.

Vân Vận không hổ là Đấu Hoàng cường giả, dù vận động cường độ cao liên tục như vậy nhưng bề ngoài không chút dấu hiệu mỏi mệt. Cộng thêm Hải Ba Đông hiện giờ toàn bộ lực chú ý đều đặt vào Phá Ách Đan mà Tiêu Viêm đang luyện chế, bởi vậy hẳn cũng không phát hiện một màn vừa rồi.

Hơn nữa, Tiêu Lệ và Vân Vận đều mặc đấu bồng đen trùm kín toàn thân. Trừ phi là cẩn thận chú ý, bằng không cũng chẳng ai phát hiện chuyện gì khác thường.

"Cạch"

Vừa lúc đó, cửa phòng luyện dược bật mở, Tiêu Viêm khuôn mặt tràn ngập ý cười bước, trên tay tùy ý tung hứng một cái lọ ngọc hoa văn tinh xảo, loại chuyên dùng để cất chứa cao giai đan dược.

Hải Ba Đông đang nhàm chán dựa lưng vào tường, trong đầu liên tục lướt nhanh những suy nghĩ hỗn loạn. Vừa thấy Tiêu Viêm bước ra, hắn lập tức mãnh liệt xoay người, thân thể bỗng chốc cứng ngắt vì kinh ngạc.

Ánh mắt hắn nhìn chăm chăm vào chiếc bình ngọc đang tung lên rồi rơi xuống trong tay Tiêu Viêm, trái tim khô héo theo đó cũng tung lên rồi rơi xuống từng nhịp.

_ Tiểu huynh đệ, thành công rồi sao?

Khẽ nở một nụ cười méo xệch, Hải Ba Đông vội vàng tiến lên phía trước ân cần hỏi.

Tiêu Viêm khuôn mặt tràn ngập ý cười nhìn về vội vã của Hải Ba Đông. Chậm rãi đi tới, bàn tay khẽ vẫy chiếc bình ngọc rồi tùy ý ném về phía Hải Ba Đông.

_ Cũng tương đối! Hôm nay vận khí của ta có vẻ cũng không tệ, vừa vận sử dụng hết tài liệu thì miễn cưỡng thành công...

_ Á... Cẩn thận, coi chừng vỡ!

Nhìn bình ngọc vẽ một đường cong vi diệu trong không trung, Hải Ba Đông cơ hồ cả da đầu đều tê dại, vội vàng chặt vật tiếp lấy. Sau đó, hắn cẩn thận dùng hai bàn tay mở ra nắp bình, hai mắt nổi lên sự kích động như điên cuồng khi thấy khoả đan dược màu tím nằm yên tĩnh trong đó.

Điên cuồng là hiển nhiên bởi vì hắn đã có trong tay Phá ách đan mà hắn luôn hằng mong ước, dù vẫn có một chút khó tin.

Ngắn ngủi một ngày, một người không đến hai mươi tuổi lại có thể luyện chế ra lục phẩm đan dược mà ngay cả Đan Vương Cổ Hà cũng gần như không thể làm được.

_ Hải lão tiên sinh, đồ vật này ta đã thuận lợi luyện chế cho người, vậy tắm tã đồ kia...

Nhìn thần sắc mừng rỡ của Hải Ba Đông sau khi nhận được Phá Ách Đan, Tiêu Viêm khẽ cười nói.

_ Khụ khụ, tiểu huynh đệ, không phải là ta không tin người! Bất quá lão phu cũng chưa bao giờ gặp qua Phá Ách Đan, chỉ biết rằng theo đan phương miêu tả nó quả thật có màu tím. Cho nên...

...Không biết tiểu huynh đệ có thể hay không đợi ta phục dụng thử để xem nó có thật sự phá giải phong ấn không? Nếu phong ấn có thể phá giải thì lão phu sẽ lập tức giao ra tã đồ, hơn nữa còn giải thích cho người những gì ta biết về nó.

Nghe Tiêu Viêm, Hải Ba Đông hơi sững sốt. Chợt nhanh chóng áp chế niềm kích động xuống, hắn khẽ liếm môi, con ngươi xoay vòng, khuôn mặt thoáng lộ vẻ xấu hổ nói.

_ Lão tiên sinh, người không ngừng tìm lý do để kéo dài thời gian, không có phong độ của một đại nhân vật từng trong Thập đại cường giả Gia Mã đế quốc a. Hơn nữa... tiểu tử dốc toàn lực trợ giúp lão tiên sinh, không nghĩ đến người lại làm cho ta có chút thất vọng...

Tiêu Viêm lắc đầu, bàn tay nhẹ nhàng phủi đi tro bụi trên ống tay áo, mặt không đổi sắc nói:

_ Haizz... Tiêu Viêm tiểu huynh đệ, lúc trước chúng ta đâu có giao hẹn là chỉ cần người giúp ta luyện chế Phá Ách Đan là có thể đổi lấy tã đồ. Khả khả,

ngươi dù sao cũng phải cho ta kiểm chứng một chút chứ, để xem đan dược này là thật hay giả. Nếu như ngươi lấy một viên đan dược khác đưa cho ta, vậy không phải là quá thiệt thòi cho ta ư?

Hải Ba Đông lộ ra nét mặt cáo già so với trong tưởng tượng của Tiêu Viêm còn ghê gớm hơn nhiều, bộ dạng cười khở thật sự giống như hẳn phải chịu thiệt thòi rất lớn.

_ Lão tiên sinh, ta phải nhắc nhở ngươi một chút. Phá Ách Đan này là ta dựa vào đơn thuốc và tài liệu mà lão cung cấp để luyện chế, đến tột cùng có phá giải được phong ấn hay không thì chỉ có quý mới biết. Cho nên...

...Nếu sau khi ngươi phục dụng đan dược xong mà phong ấn không được hóa giải thì điều đó không thể đổ lên đầu ta. Tiểu tử đã thay ngươi ngàn dặm xa xôi giữa sa mạc, hao hết trăm phương ngàn kế mới tìm được Sa Chi Mạn Đà La, còn tiêu phí đại lượng tinh lực luyện chế đan dược cho ngươi...

...Ta làm nhiều như vậy để được một cái tàn đồ cùng với nhân tình của một vị đầu hoàng cường giả. Ngươi nói ta làm ăn có lời sao?

Nhìn bộ dạng khở sở của Hải Ba Đông, Tiêu Viêm khẽ cau mày, mười ngón tay đan vào nhau vờn vai một cái, cười lạnh nói.

_ Lão phu cũng biết là yêu cầu như vậy là có chút quá đáng. Thế nhưng tiểu huynh đệ xin cứ yên tâm, ta tự nhiên không có khả năng làm ra chuyện vong ân phụ nghĩa. Như vậy đi, không cần lập tức giải trừ phong ấn, chỉ cần khi Phá Ách Đan đạt đỉnh điểm hiệu quả, lão phu sẽ lập tức giao tàn đồ cho ngươi. Hơn nữa, đan dược chính là do tiểu huynh đệ luyện chế, ngươi chẳng lẽ còn không tin tưởng tay nghề của mình sao? Haha...

Nghe vậy, Hải Ba Đông khuôn mặt thoáng có chút xấu hổ, gượng cười thỏa hiệp nói.

_ Được rồi, theo ý ngươi đi! Nhắc nhở với lão tiên sinh một chút, đây là lần cuối cùng ta nhượng bộ.

Nói rồi hai người nhanh chóng đi xuống tầng hầm để phục dụng Phá Ách Đan.

Nhìn hai người một già một trẻ tranh cãi nảy lửa, Tiêu Lệ khẽ mỉm cười, cũng lờ lững bước theo bọn họ xuống tầng hầm...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Hỏa linh kết giới

Tiến vào tầng hầm, nhiệt độ chung quanh bất chợt giảm xuống, lãnh ý mờ mịt lượn lờ xung quanh ba người Tiêu Lệ.

Cẩn thận quan sát chung quanh, Tiêu Lệ có chút ngạc nhiên khi phát hiện đây là không gian bên trong một khe nứt tự nhiên. Ổ vết nứt trên trần và tường xung quanh, tuyết trắng đã đóng băng.

Phía trên đầu bọn họ, từng cây thủy nhũ kết tinh sắc nhọn trông tựa như những thanh kiếm treo ngược. Nhân nhật hơi lạnh phát ra phiêu phù trên mặt đất tựa hồ như những đám mây không thể tan loãng. Cũng không biết Hải Ba Đông tốn bao nhiêu công sức mới có thể có được kiến trúc này.

_ Muốn làm gì thì làm nhanh lên, ta không quá thích hoàn cảnh nơi này.

Khẽ cau mày, Tiêu Viêm tùy ý kéo một chiếc ghế ngồi xuống, khuôn mặt hiện lên vẻ khó chịu nói. Hẳn là Hòa hệ Đầu Già, tất nhiên là không thoải mái khi ở trong hoàn cảnh lạnh giá thế này.

_ Haha... được rồi!

Cười cười gật đầu, Hải Ba Đông đem Phá Ách Đan trong nạp giới lấy ra, đặt trong lòng bàn tay cẩn thận nhìn ngắm. Sau đó, hắn bất chợt khẽ dẫm chân một cái, thân hình bay nhanh lên cao.

Giữa không trung, hàn khí đột nhiên ngưng tụ tạo thành một cái ngai vàng băng giá. Hải Ba Đông lập tức ngồi xếp bằng trên đó, bỏ Phá Ách Đan vào miệng rồi nhanh chóng nuốt xuống.

Nhiệt độ trong hầm lạnh như băng, không khí trở nên yên lặng sau khi Hải Ba Đông tiến vào trạng thái tu luyện. Còn Tiêu Viêm chỉ lo ngồi trên ghế tùy ý nghịch mấy viên bi sắt trong tay, tựa hồ không quan tâm đến việc Hải Ba Đông phá giải phong ấn có thuận lợi hay không.

Bầu không khí yên lặng kéo dài chừng nửa giờ rồi cuộc cũng bị một gợn sóng năng lượng phá vỡ.

Băng ngai phía trên vẫn ở trạng thái yên lặng, thân hình Hải Ba Đông bỗng nhiên kịch liệt run rẩy, một cỗ năng lượng ba động mạnh mẽ như thủy triều từ trong cơ thể hắn khuếch tán ra. Năng lượng đi qua nơi nào thì băng trụ nơi đó vỡ nát.

Chậm rãi ngừng đầu lên, bình thản nhìn những sóng năng lượng đang ập đến, Tiêu Viêm khẽ huy động hai tay cấp tốc bố trí một cái Hỏa Linh Kết Giới

bao bọc lấy bản thân hần cùng với Tiêu Lệ và Vân Vận. Sóng năng lượng tiến đến gần đều bị nhiệt độ cực cao của thanh sắc hỏa diễm đốt cháy thành hư vô.

Hòa Linh Kết Giới là Huyền giai cao cấp đấu kỹ loại phòng ngự. Là một trong số những đấu kỹ có thể phối hợp với Phần Quyết mà Tiêu Lệ đặc biệt chuẩn bị cho Tiêu Viêm, đối với giai đoạn này của hần có trợ giúp cực lớn.

Hòa Linh Kết Giới tạo ra một quả cầu lửa bao bọc xung quanh người sử dụng có tác dụng triệt tiêu uy lực từ công kích khác. Hơn nữa, kẻ địch chạm vào màn lửa sẽ không ngừng bị hỏa diễm thiêu đốt, là một chiêu công thủ toàn diện.

Ngoài Hòa Linh Kết Giới ra còn có hai Huyền giai cao cấp đấu kỹ khác cùng với một cái Địa giai sơ cấp đấu kỹ. Huyền giai lần lượt là thân pháp đấu kỹ Phong Hỏa Luân và phụ trợ đấu kỹ Phong Hỏa Luyện Hồn. Về phần Địa giai là một cái công kích đấu kỹ gọi là Phong Hỏa Liên Thành.

Phong Hỏa Luân là đấu kỹ được Tiêu Lệ dung hợp cải tiến từ Bạo Bộ. Đấu kỹ này tạo ra hai bánh xe lửa dưới chân người sử dụng, lợi dụng hỏa diễm bạo tạc để gia tốc trong không trung. Đồng thời, hỏa diễm bạo tạc cũng có thể sử dụng như thủ đoạn công kích.

Hơn nữa, bánh xe lửa từ Phong Hỏa Luân còn có thể ném ra như ám khí tốc độ cao, chỉ cần vừa chạm vào kẻ địch là nó sẽ phát nổ, uy lực rất lớn.

Phong Hỏa Luyện Hồn chỉ là tầng thứ nhất của Thiên giai đấu kỹ Thiên Diễm Thiêu Hồn, một trong những đấu kỹ thành danh của Diễm Hậu. Nó cực kỳ thích hợp với các Luyện Dược Sư như Tiêu Viêm, thậm chí là linh hồn thể như Dược Lão cũng có thể sử dụng rất tốt.

Tác dụng của Phong Hỏa Luyện Hồn là lợi dụng linh hồn lực lượng để gia tăng tốc độ cho bản thân người sở hữu. Mỗi khi Tiêu Viêm sử dụng một hỏa hệ đấu kỹ thì với khả năng phụ trợ của Phong Hỏa Luyện Hồn, tốc độ của hần sẽ được gia trì thêm khoảng 40%.

Phong Hỏa Liên Thành là một chiêu công kích đấu kỹ dạng quần thể cực mạnh. Ngoài uy lực rất lớn, đấu kỹ này còn có một ưu điểm là gây ra hiệu ứng "Liên Hóa". Hiệu ứng này có tác dụng biến mỗi kẻ địch trúng phải thành một mồi lửa sống, điệp gia uy lực cho đấu kỹ. Địch nhân càng nhiều thì uy lực của Phong Hỏa Liên Thành lại càng khủng bố.

Ba đấu kỹ này kết hợp với những đấu kỹ sẵn có khiến cho thực lực của Tiêu Viêm trực tiếp đề thăng một mảng lớn. Mặc dù tu vi chỉ là nhất tinh Đại Đấu Sư nhưng theo giám định của hệ thống, hần đã có chiến lực tương đương thất tinh Đại Đấu Sư mà không cần sự giúp đỡ của Dược Lão.

....

Phía trên băng ngai, Hải Ba Đông tựa hồ vẫn chưa nhận thấy được dị tượng, thân thể hần kịch liệt run rẩy.

Một lúc sau, khuôn mặt già nua của Hải Ba Đông bất chợt ửng đỏ, trên trán hần xuất hiện một cái tattoo hình rắn do năng lượng ngưng tụ. Xà hình xoay tròn liên tục đưa đầu khí mệnh mỏng trong cơ thể hần tiến về phong ấn.

Sau khi tattoo hình rắn hiện lên chốc lát, từ cổ Hải Ba Đông xuất hiện một tia năng lượng màu tím, lượn lờ tiến đến tiếp xúc cùng với tattoo hình con rắn màu xanh. Hai cỗ năng lượng hung hăng va chạm nhau, tạo thành một gợn sóng năng lượng.

Năng lượng màu tím cùng với hỏa xà màu xanh tại trên trán Hải Ba Đông không ngừng giằng co. Cả hai tự do phóng xuất quang mang khiến cho ấn đường của Hải Ba Đông có chút quỷ dị.

Hơn nữa, hai loại năng lượng này giao tranh ngay tại vị trí trọng yếu của não bộ nên tạo ra sự đau đớn khủng khiếp làm cho khuôn mặt Hải Ba Đông trở nên vặn vẹo, nhìn qua có chút dữ tợn...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 125: Hóa Giải Phong Ấn

Hai đạo năng lượng màu tím và màu xanh ở trên trán của Hải Ba Đông liên tục giằng co hơn nửa giờ. Rốt cuộc, đạo năng lượng màu xanh hơi âm đậm vài phần, hiển nhiên Phá Ách Đan tựa hồ đã bắt đầu phát huy công dụng.

Năng lượng màu tím thắng thế chậm rãi lần ép đi năng lượng màu xanh, dần dần đuổi nó ra khỏi trán của Hải Ba Đông. Rồi đột nhiên, năng lượng màu tím đột nhiên bạo phát, từng luồng năng lượng liên miên không dứt ồ ạt cuốn tới hoàn toàn trục xuất năng lượng màu xanh ra ngoài.

Năng lượng màu xanh vừa thoát ly khỏi đầu Hải Ba Đông bất chợt tựa như đang run rẩy dữ dội, cuối cùng hóa thành một làn khói nhẹ tiêu tán vào hư vô.

Thời điểm năng lượng hình xanh biến mất, đôi mắt của Hải Ba Đông vốn đang nhắm chặt chợt mở ra, tinh quang như thực chất bắn ra ngoài.

Một cỗ khí thể hung hãn giống như sư tử tỉnh giấc từ người hần phát ra, mang những áp lực bị ức chế suốt vài chục năm nay hoàn toàn bạo phát.

Dưới cổ khí thế hung mãnh đó, băng tuyết trong tầng hầm tuy dày nhưng không cách nào chịu nổi cũng bắt đầu nứt vỡ.

- Haha, phong ấn đáng chết cuối cùng cũng bị phá giải! Lão phu đã lại trở thành Đấu Hoàng!

-

Bàn chân đạp xuống mặt băng, Hải Ba Đông huyền phù giữa không trung, khuôn mặt tràn ngập vẻ vui sướng cất tiếng cười điên cuồng.

Tiếng cười ẩn chứa sóng âm kịch liệt mang theo đấu khí công kích vào băng đá xung quanh, tạo nên những con chấn động khiến băng tuyết bạo liệt rơi xuống. Vài cây gai băng nhọn hoắt cũng bị sóng âm chấn vỡ thành bột mịn.

Sau tràng cười điên cuồng, Hải Ba Đông đột nhiên thu hồi ánh mắt, hướng về phía Tiêu Viêm vẫn ngồi không nhúc nhích nhìn chăm chú.

Cảm nhận được ánh mắt sắc bén đang nhìn mình, Tiêu Viêm khước miệng hơi nhếch lên, chậm rãi ngẩng đầu. Khuôn mặt hắn cực kỳ bình tĩnh, thâm trầm giống như một cái hồ sâu không thấy đáy, thản nhiên nhìn vị Đấu Hoàng cường giả mới hồi phục thực lực giữa không trung.

Hai ánh mắt va chạm nhau trên không đều phóng ra ý tứ không khoan nhượng, hàn ý nhàn nhạt lượn lờ khiến không khí xung quanh giống như bị đông cứng lại.

_ Thật là có lỗi! Vừa rồi bởi vì thực lực hồi phục đột ngột cho nên trong lúc nhất thời, lão phu không thể khống chế tốt khí thế của mình. Đã làm cho tiểu huynh đệ phải bị sợ hãi rồi!

Hàng tá suy nghĩ nhanh như chớp lướt qua trong đầu hai người. Rất cuộc, Hải Ba Đông là người đầu tiên phá vỡ bầu không khí căng thẳng.

_ Thật có chút đáng tiếc a... Bản thiếu vốn định lĩnh giáo một chút thực lực chân chính của Băng Hoàng đã từng vang danh khắp Gia mã đế quốc. Hiện tại xem ra, chuyện này tựa hồ không có khả năng rồi...

Khẽ phui lớp bụi băng trên áo, Tiêu Lệ nhìn về phía Hải Ba Đông khuôn mặt ôn hòa đang lơ lửng trên không trung nhàn nhạt nói. Khí thế tam tinh Đấu Hoàng không chút che giấu bộc phát ra từ cơ thể hắn mơ hồ có xu thế áp đảo khí thế vừa nãy của Hải Ba Đông.

_ Khụ... Các hạ là ai?

Ho khan một tiếng, khước mắt Hải Ba Đông hơi giật giật nhẹ không dễ phát hiện, cẩn thận hỏi.

_ Đây là nhị ca của ta, bên cạnh là nhị tẩu!

Tiêu Viêm ngồi trên ghế cười cười giới thiệu.

_ Băng Hoàng, có muốn thử một chút không?

Tiêu Lệ vịn tay vào nhau tạo thành từng tiếng răng rắc, vẻ mặt mong chờ hỏi.

_ Haha... Các hạ nói đùa rồi! Bộ xương già này của ta cũng không còn bao nhiêu năm sinh lực nữa...

Hải Ba Đông cười khan phát phát tay nói, đồng thời trong lòng thầm một tiếng may mắn. Ba người này đều có vẻ thâm sâu khó dò. Hoàn hảo lúc trước, hắn không có phá hủy thể diện. Bằng không, trận chiến này xảy ra, ai thắng ai bại còn chưa biết trước được.

Hơn nữa, đắc tội với một gã Luyện Dược Sư có thể luyện ra được lục phẩm đan dược rõ ràng là một việc cực kỳ không khôn ngoan.

Nếu có khả năng nhất kích tất sát đối phương còn tốt, nhưng nếu để đối phương chạy thoát thì chẳng khác nào tự chuốc phiền phức vào thân. Những ngày sau này, Hải Ba Đông hắn sợ rằng sẽ gặp rắc rối liên miên không dứt.

Hải Ba Đông đã kiến thức qua lực hiệu triệu của cao giai Luyện Dược Sư. Mà cấp bậc luyện dược của tiểu tử trước mặt này so ra cũng không hề thấp chút nào.

_ Lão tiên sinh, phong ấn hôm nay đã giải khai, nhiệm vụ của ta coi như đã hoàn thành hoàn toàn, vậy tàn đồ kia...

Cười cười không có ý kiến, Tiêu Viêm chậm rãi đứng thẳng lên. Nhìn chăm chú vào lão giả trước mặt, hắn chậm rãi đưa bàn tay ra, lãnh đạm cười nói.

Hai chữ tàn đồ lọt vào tai, da mặt nhăn nhoe của Hải Ba Đông có chút co giật. Bất quá lúc này, hắn ngược lại cũng không có kiếm cơ khác.

Hải Ba Đông có thể cảm nhận được rõ ràng. Trong khi hắn trầm mặc một lúc, đấu khí đã bắt đầu mãnh liệt cuộn trào lưu chuyển trong cơ thể ba người trước mặt.

Trong con ngươi đen nhánh của Tiêu Viêm, hàn ý lạnh như băng cũng dần dần hiện ra. Hiển nhiên, nếu bây giờ Hải Ba Đông hắn mà nói thêm nửa câu trì hoãn thì ba người này chỉ sợ sẽ lập tức trở mặt động thủ.

Thở dài một tiếng, Hải Ba Đông ngón tay sờ sờ trên nệm gối. Theo đó một mảnh da nhỏ ó vàng, cũng không biết là đến từ loại ma thú nào, bộ dáng cực kỳ cổ xưa chột hiện ra trong bàn tay hắn.

Về mặt cực kỳ không muốn nhẹ nhàng vỗ về mảnh tàn đồ cổ xưa, Hải Ba Đông thở dài nói.

_ Ta chế tạo bản đồ vài chục năm nhưng chưa bao giờ gặp qua bản đồ phức tạp như thế. Không lâu sau khi tìm được nó, ta đã từng muốn chiếu theo mảnh tàn đồ này phục chế lại một phần.

_ Bất quá cực kỳ quý dị là, bản đồ sau khi vẽ ra cùng với bản gốc rốt cuộc lại không giống nhau. Thử nghiệm nhiều lần kết quả vẫn như thế. Cuối cùng, ta buộc phải buông tha cho ý nghĩ này... Theo ta đoán, chuyện này cùng với việc bản đồ bị tàn khuyết có liên quan với nhau...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Biến Cố Thạch Mạc Thành

Đã khôi phục tu vi Đấu Hoàng, Hải Ba Đông cũng không muốn ở lại Thạch Mạc Thành làm một tiểu thương bán bản đồ. Do đó sau một lúc bàn bạc, ngay sáng sớm hôm sau, hắn đã cùng ba người Tiêu Lệ ly khai nơi đây.

_ Nhị ca, bây giờ chúng ta đi đâu?

Nhìn đại môn của cửa hàng bản đồ đang được Hải Ba Đông chậm rãi đóng kín, Tiêu Viêm quay sang Tiêu Lệ xin ý kiến hỏi.

_ Ủm... trước tiên đến chỗ đại ca đi!

Trầm ngâm một lúc, Tiêu Lệ quyết định đi gặp Tiêu Đình trước. Theo nguyên tắc, ở Thạch Mạc Thành này vẫn còn một cái biến cố nhỏ, hắn cũng không vội rời đi. Hơn nữa kể từ lúc chia tay ở Thanh Sơn Trấn, hắn đã có mấy năm không gặp vị đại ca này rồi.

Quay lại khách sạn để đón chúng nữ, Tiêu Lệ dẫn theo mọi người, dưới sự hướng dẫn của Tiêu Viêm nhanh chóng hướng về phía Nam Thành mà đi. Sau khi chuyển qua vài cái ngã tư đường, một cái sân lớn cơ hồ có thể so sánh cùng Quảng Trường Ba Đình xuất hiện trong tầm mắt bọn họ.

Ở vị trí cao nhất trong sân, một lá cờ màu đen xám phát phơ theo gió. Trên mặt lá cờ thêu năm chữ màu đỏ chói cực kỳ bắt mắt, Mạc Thiết Dong Binh Đoàn, ẩn ẩn lộ ra một cỗ khí thế thiết huyết cứng rắn cùng ý chí kiên cường.

Phía ngoài đại trạch, vài tên đại hán thân hình dũng mãnh đứng thấp thấp, tay cầm vũ khí sáng loáng, ánh mắt sắc bén cảnh giác nhìn chăm chăm bên ngoài.

Trên thân thể cứng cáp của bọn họ mơ phát ra nhàn nhạt mùi vị huyết tinh chứng tỏ đây đều là những dong binh đã từng liếm máu trên lưỡi đao, ăn ngủ trên chiến trường.

_ Mạc Thiết dong binh đoàn là một trong tam đại dong binh đoàn ở Thạch Mạc Thành, cùng với Sa Chi dong binh đoàn và Bạo Phong dong binh đoàn.

Tiêu Viêm khẽ cười đơn giản giới thiệu. Mọi người không ai nói gì, chỉ có Nguyệt Mị lặng lẽ cười nhạt, trong lòng thầm nghĩ "cái gì mà tam đại dong binh đoàn, chỉ có vài tên Đại Đấu Sư, tùy ý một đội cận vệ của nàng là có thể tiêu diệt sạch".

Suy nghĩ là thế, nhưng Nguyệt Mị cũng không có nói ra. Dù sao, vị đoàn trưởng này cũng là đại ca của Tiêu Lệ, nàng tự nhiên không muốn làm hắn mất hứng.

_ Có chuyện gì vậy, sao vẻ mặt các người lại trầm trọng như thế.

Nhìn thấy không khí xung quanh tựa hồ có điểm không đúng, Tiêu Viêm vội vàng bước tới hỏi. Hắn nhớ lần trước đến đây, lân cận có rất nhiều cửa hàng, dòng người tấp nập vô cùng náo nhiệt. Vậy mà hiện tại, chỉ còn lác đác vài cái cửa hàng đang mở, cũng không có người mua hàng, không khí vô cùng hiu quạnh.

_ Tiêu Viêm thiếu gia?

Mấy tên hộ vệ vẻ mặt hung thần ác sát nhìn đoàn người. Bất quá vừa nhìn thấy khuôn mặt của Tiêu Viêm, bọn họ lập tức sùng sốt bỏ xuống vũ khí, mừng rỡ như điên nói.

_ Rốt cuộc là có chuyện gì?

Tiêu Viêm nghi ngờ hỏi.

_ Thiếu gia cứ vào trong gặp đoàn trưởng, hẳn sẽ cho người biết rõ tình hình.

Nhìn vẻ mặt cẩn trọng của mấy tên hộ vệ, Tiêu Viêm cũng không có hỏi nhiều, dẫn dắt mọi người nhanh chóng tiến vào bên trong.

Phía trong đại sảnh, Tiêu Đình ngồi ở chủ vị, tay cầm một chung nước trà hồi lâu vẫn không đưa lên miệng, dường như là đang băn khoăn chuyện gì. Hai bên trái phải, Tiêu Tông cùng mấy vị phó đoàn trưởng khác đồng dạng vẻ mặt đăm chiêu tràn ngập lo lắng cùng bất an.

_ Đại ca, có chuyện gì vậy? Vì sao bên ngoài lại cảnh giới nghiêm mật như thế?

Không khí yên tĩnh bị một tiếng "Cạch" thanh linh phá vỡ. Tiêu Viêm đẩy ra cửa phòng tiến vào, hấp tấp hỏi.

_ Tam đệ, về rồi đó à! Mọi chuyện thuận lợi không?

Tiêu Đình trong lòng căng thẳng, nhìn thấy người tới là Tiêu Viêm thì khẽ thở phào quan tâm hỏi.

_ Rất tốt, đệ đã lấy được Dịch Hòa. Thế nhưng ở đây cuối cùng là có chuyện gì xảy ra vậy?

Tiêu Viêm vẻ mặt nghiêm túc đáp lời.

_ Chuyện này... Haizzz.... Thôi bỏ đi, có nói đệ cũng không giúp gì được.

Tiêu Đình thân thể khẽ run, vừa định mở miệng nói nguyên nhân, thế nhưng cuối cùng lại thở dài uể oải lắc đầu.

_ Tam đệ không được... vậy còn đệ thì sao?

Tiêu Lệ thông dong đến, vừa lúc nghe được tiếng thở dài của Tiêu Đình, vội vàng bước vào hỏi.

_ Nhị đệ? Đệ đến lúc nào vậy?

Tiêu Đình thấy người đến là Tiêu Lệ thì vô cùng ngạc nhiên, lập tức mừng rỡ nói.

_ Đi cùng với tiểu Viêm từ! Đệ gặp hấn ở trong sa mạc, giúp hấn lấy Dịch Hòa rồi theo hấn về đây thăm đại ca. Vừa rồi là có chuyện gì, đại ca cứ nói đệ sẽ giúp huynh giải quyết!

Tiêu Lệ thông dong đáp lời. Hấn cũng không nhớ rõ mấy tình tiết phụ này, bởi vậy chỉ còn cách hỏi Tiêu Đình.

Nhìn vẻ mặt tự tin của Tiêu Lệ, trong lòng Tiêu Đình cũng đã yên tâm vài phần. Theo tin tức nhận được từ gia tộc, Tiêu Lệ ít nhất cũng là Đấu Linh cường giả. Giải quyết chuyện này không nói là phát tay làm được nhưng chắc hẳn cũng không quá khó khăn.

_ Chuyện là vậy...

Thì ra một đoạn thời gian trước, không biết vì sao Sa Chi dong binh đoàn bỗng nhiên bắt đầu thanh lọc các thế lực ở Thạch Mạc Thành.

Đoàn trưởng của Sa Chi dong binh đoàn dựa vào thực lực bản thân hẳn là Đại đấu sư, rất nhanh liền thu tóm hầu hết các tiểu dong binh đoàn lân cận.

Vốn là lấy thực lực Mạc Thiết dong binh đoàn cũng sẽ không e ngại Sa Chi dong binh đoàn. Bởi vì Mạc Thiết dong binh đoàn mặc dù không có Đại Đấu Sư tọa trấn nhưng số lượng Đấu Sư thì phải có đến gấp ba lần Sa Chi dong binh đoàn.

Bất quá vài ngày trước, bên trong Sa chi dong binh đột nhiên xuất hiện thêm mười tên Đấu Sư không biết từ đâu đến, thậm chí còn có một gã Đại Đấu Sư, thực lực đột nhiên tăng vọt.

Chỉ ngắn ngủn vài ngày, hầu như toàn bộ dong binh đoàn ở Thạch Mạc Thành đều đã bị Sa Chi dong binh đoàn thu phục. Mà ngày hôm nay, rốt cuộc cũng đến lượt Mạc Thiết dong binh đoàn!

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127: Bích Xà Tam Hoa Đồng

Nghe Tiêu Đình trình bày rõ ràng đầu đuôi sự việc, Tiêu Viêm bỗng nhiên nhớ tới vị tiểu cô nương có Bích Xà Tam Hoa Đồng, vội vàng hỏi.

_ Thanh Lân đâu? Nàng không phải có một đầu tư giải ma thú làm sủng vật sao?

Nghe câu hỏi Tiêu Viêm, trong lòng Tiêu Đình hơi khẽ run rẩy. Hắn biết Tiêu Viêm rất quan tâm đến tiểu cô nương đáng yêu này. Nhưng vấn đề là...

_ Trước khi Sa Chi dong binh đoàn bắt đầu càn quét Thạch Mạch Thành một đoạn thời gian, Thanh Lâm đi ra ngoài rồi không thấy trở về nữa. Ta đã thử phái người đi tìm. Theo một ít dấu vết để lại thì tựa hồ nàng đã bị người ta bắt cóc rồi...

Đăm chiêu một lát, rốt cuộc Tiêu Đình vẫn là cẩn rắng nói ra sự thật cho Tiêu viêm biết.

Khỏe mặt có chút run rẩy, Tiêu Viêm chậm rãi thở ra một hơi. Hắn không nghĩ mình rồi đi chỉ hai ba tháng, nơi này đã xảy ra nhiều chuyện như vậy.

_ Tiêu Đình, thời hạn đã tới, người quy thuận hay là chết?

Tiêu Viêm còn đang định nói gì thì một tiếng hét lớn từ xa truyền tới. Một đoàn người khí thế hùng hổ kéo đến phía trước đại trạch của Mạc Thiết dong binh đoàn, đáng vẻ vô cùng hung hăng can quấy.

Dẫn đầu đoàn người là một trung niên áo vàng, khuôn mặt kiêu căng ngạo mạn. Hắn ngồi trên một cái kiệu lớn do tám tên Đẩu Giả khiên đi, tư thái cao cao tại thượng như quân lâm thiên hạ nhìn về phía đại sảnh Mạc Thiết dong binh đoàn. Giọng nói ẩn chứa đẩu khí hùng hồn khiến mấy tên hộ vệ đều khẽ run rẩy.

_ Tên kia là ai vậy?

Nghe giọng nói ồm ồm đó, Tiêu Lệ hơi nhú mày hỏi Tiêu Đình.

_ Khục khục, tên đó gọi là Mạc Nhiễm, nhất tinh Đại Đẩu Sư, công pháp là thổ thuộc tính.

Có Tiêu Lệ ở đây, Tiêu Đình cũng cảm giác tự tin hơn rất nhiều. Khẽ ho khan một tiếng, hắn mới chậm rãi nói.

_ Thì ra là lũ rác rưởi Mạc gia! Vận nhi, ta giải quyết bọn chúng, Vân Lam Tông sẽ không có ý kiến gì chứ.

Nghe cái tên Mạc Nhiễm từ miệng Tiêu Đình, Tiêu Lệ rốt cuộc cũng nhớ ra một chút.

Mạc gia nhắm tới Bích Xà Tam Hoa Đồng của Thanh Lâm, còn bắt cóc cô bé định móc lấy đôi mắt. Lúc sau còn có cả Lục Man và Bát Dực Hắc Xà Hoàng của Thiên Xà Phủ tham gia vũng nước đục này nữa.

Nghĩ vậy, trong lòng Tiêu Lệ âm thầm thở phào một hơi. Nếu hắn không nán lại Thạch Mạch Thành thì chẳng biết đến khi nào mới có cơ hội gặp được Bát Dực Hắc Xà Hoàng.

Tiêu Lệ cũng không phải là nhớ rõ mỗi cái nhân vật phụ như vậy. Nếu không phải Bát Dực Hắc Xà Hoàng là kẻ đầu tiên được "thương thức" món Phật Nộ Hóa Liên từ Tiêu Viêm thì có lẽ Tiêu Lệ sẽ không có chút ấn tượng nào về nó.

_ Sẽ không! Mà cho dù có ý kiến thì cũng có tác dụng gì chứ! Tên biến thái như chàng sẽ sợ sao?

Vân Vận ứng lời một tiếng lừm Tiêu Lệ nói. Ngay cả tông chủ Vân Lam Tông hắn cũng dám giờ trò, còn sợ Vân Lam Tông có ý kiến gì sao mà phải hỏi nàng.

_ Thế thì tốt! Ta cũng đã từng nghe một ít chuyện về Mạc gia, bọn chúng chuyên môn săn lùng những người sở hữu Dị Thể rồi cắt lấy bộ phận biến dị cấy ghép cho tộc nhân của mình. Tiêu Viêm tử, cô nương gọi là Thanh Lâm đó có điểm gì đặc biệt sao?

Nghe được Vân Vận hờn dỗi, Tiêu Lệ cũng không có ý kiến, quay sang Tiêu Viêm hỏi. Hắn nhớ mang mang nàng có một đôi mắt đặc biệt có thể điều khiển rắn nhưng không nhớ nó gọi là gì.

_ Đúng rồi, nàng ấy có một cặp dị nhãn gọi là Bích Xà Tam Hoa Đồng, có thể điều khiển các ma thú loại rắn.

Tiêu Viêm cố gắng áp chế phần nộ đáp.

_ Là Bích Xà Tam Hoa Đồng sao? Vậy thì đệ phải nhanh chóng giải quyết đám rác rưởi này đi! Chúng ta cần lập tức lên đường tới Mạc gia. Bằng không, tiểu cô nương Thanh Lâm kia ắt sẽ có nguy hiểm đến tính mạng...

Tiêu Lệ lông mày cau lại nói.

_ Hiểu rồi! Cho đệ năm phút!

Tiêu Viêm nói xong, dưới chân hắn hỏa diễm bạo tạc tạo thành hai cái bánh xe lửa cực kỳ bắt mắt.

Thân hình Tiêu Viêm trong nháy mắt bắn ra mấy chục mét như lướt trên không trung mà đi, chẳng mấy chốc đã không còn thấy bóng dáng.

Ít phút sau, hàng loạt tiếng kêu thảm thiết như heo bị chọc tiết vang lên bên ngoài đại trạch, từng bóng người nhanh chóng bị ngọn lửa màu xanh cực nóng thiêu đốt, hóa thành từng đám tro bụi cuốn theo chiều gió như thể chưa từng tồn tại trên thế gian.

_ Được rồi! Vận nhi, Hải lão, tiểu Viêm từ, chuẩn bị một chút rồi chúng ta lập tức lên đường!

Có Tiêu Lệ ở đây, mọi việc Tiêu Viêm đều để hắn làm chủ. Đối với sự sắp xếp của hắn người cũng không ai có ý kiến gì.

_ Mị nhi, Lamia, hai nàng ở lại bảo hộ tốt cho mọi người. Có việc gì quan trọng thì phải bàn bạc với Tiêu Đình đại ca, không được tự ý xử lý. Nếu gặp chuyện không giải quyết được thì phải lập tức liên lạc cho ta.

Giao cho mỗi nàng một viên Truyền Tin Châu trung cấp lv6, Tiêu Lệ mới cùng Vân Vận, Hải Ba Đông và Tiêu Viêm nhảy lên lưng Tử Tinh Dực Sư Vương, nhằm hướng Diêm Thành đi tới.

Truyền Tin Châu là một vật phẩm rất hữu dụng, công dụng tương tự điện thoại video, có thể truyền được hình ảnh và âm thanh trong phạm vi nhất định.

Truyền Tin Châu chia làm nhiều cấp, đẳng cấp càng cao thì phạm vi truyền tin càng xa. Mặt khác, Truyền Tin Châu sơ cấp lúc trước Tiêu Lệ sử dụng chỉ có thể truyền tải âm thanh. Hiện giờ đổi một cái trung cấp thì còn có thể truyền tải thêm cả hình ảnh. Cũng không biết tới cao cấp, nó sẽ có tác dụng thế nào.

Bất quá, thứ này giá cả cũng không rẻ. Truyền Tin Châu trung cấp cũng chỉ có vài người được giữ. Các nàng còn lại chỉ có thể giữ một viên Truyền Tin Châu sơ cấp để làm smartphone cho tiện việc liên lạc.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Một khúc nhạc đệm

Bầu trời trong xanh cao vời vợi, từng đám mây trắng trôi lững lờ tạo thành đủ mọi loại hình dáng thú vị. Giữa nền trời xanh thẫm đó, một bóng đen lao vút đi tạo thành từng trận cuồng phong gào thét.

Nhìn từ dưới mặt đất, bóng đen đó chỉ bé tí như một con chim én đang bay về phương Bắc. Thế nhưng đó là vì khoảng cách quá xa nên mới làm cho người ta có cảm tưởng bóng đen đó chậm rãi bay lượn.

Nếu có cường giả chăm chú quan sát thì sẽ phát hiện sự thật, bóng đen là một ma thú khổng lồ như một chiếc xe tải hạng nặng, đôi cánh to lớn lao vút đi với một tốc độ khủng khiếp còn nhanh gấp mấy lần tốc độ âm thanh.

Ngạc nhiên hơn nữa, trên lưng quái vật khổng lồ như vậy lại có mấy bóng người đang thoải mái ngồi đàm luận khiến cho những kẻ vô tình phát hiện đều âm thầm run rẩy. Phải là thần thánh phương nào mới có thể thu phục ma thú khủng bố như vậy làm tọa kỵ đây.

Bóng đen lao nhanh vun vút bỗng chốc thả chậm tốc độ, nhìn rõ ràng thì chính là Tử Tinh Dực Sư Vương đang chờ theo bốn người Tiêu Lệ, Vân Vận cùng với Tiêu Viêm và Hải Ba Đông. Chỉ thấy bóng đen dừng hẳn trên không trung, mở miệng nói.

_ Dựa theo lộ trình mà Hải lão đã miêu tả thì với tốc độ của ta, còn phải mất hơn ba giờ nữa mới đến được Diêm Thành. Nhưng mà hiện tại trời đã sắp tối, chủ nhân có muốn tìm một chỗ nghỉ lại hay không?

Phía trên lưng Tử Tinh Dực Sư Vương, bốn người đang ngồi đối diện tạo thành một vòng tròn.

Chỉ thấy Hải Ba Đông ngưng tụ băng thuộc tính đầu khí tạo thành một cái băng ngai trời nổi giữa không trung.

Vân Vận còn ghé gối hơn, nàng ngưng tụ phong thuộc tính đầu khí thành vòng xoáy tạo ra một cái bảo tọa vô hình rồi ung dung ngồi trên đó.

Tiêu Lệ lại càng là người khoa trương nhất. Hắn chỉ là ngồi trên một cái ghế đệm bình thường, thế nhưng lại lợi dụng lôi thuộc tính đầu khí tạo thành phản lực để nó tùy ý lơ lửng.

Chỉ có Tiêu Viêm đáng thương không có khả năng khống chế đầu khí tinh diệu như vậy, đành phải thành thành thật thật ngồi trên lớp lông nhung mềm mại của Tử Tinh Dực Sư Vương.

Bản thân Tiêu Viêm không phải Đẩu Hoàng chân chính mà Dược Lão chắc chắn không có khả năng lãng phí linh hồn lực lượng để hắn làm trò. Bởi vậy hắn đành phải ngoan ngoãn ngồi im nhìn ba người kia biểu diễn.

_ Ừm, cũng được! Người vào không gian ma thú trước đi.

Khẽ cân nhắc một lúc, Tiêu Lệ mới lên tiếng ra lệnh cho Tử Tinh Dực Sư Vương.

Cái gọi là không gian ma thú thực ra chỉ là một khu vực bên trong Tầng Bảo Khố của hệ thống, được Tiêu Lệ đặc biệt cải tạo lại làm nơi nghỉ ngơi cho đám sủng thú và tọa kỵ của hắn.

Bởi vì hiện tại vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ Lục Đạo Luân Hồi, Tiêu Lệ vẫn chưa mở ra được Ma Thú Cốc dành riêng cho ma thú cư ngụ nên đành ủy khuất đám ma thú một chút để chúng ở tạm nơi đây.

Cũng may là tuy thời gian trong hệ thống bị cố định, qua ngày mới sẽ lặp lại từ đầu, thế nhưng phạm là việc gì liên quan đến Tiêu Lệ thì thời gian đều sẽ bị gấp khúc, chỗ hấn cái tạo mới được giữ lại mà không bị xóa bỏ.

Sau khi Từ Tinh Dục Sư Vương biến mất vào không gian ma thú, bốn người Tiêu Lệ mỗi người đều tự mở ra song dục, phiêu phù trên không trung.

_ Hải lão, có chuyện gì vậy...

Nhìn thấy Hải Ba Đông vẻ mặt cảm thán, Tiêu Lệ khẽ cười hỏi.

_ Không có gì, chỉ là không ngờ Tiêu Lệ tiểu hữu tuổi còn trẻ như vậy mà đã tu luyện đến Đẩu Hoàng cấp bậc, hơn nữa còn thuần phục được ma thú hung mãnh như Từ Tinh Dục Sư Vương làm tọa kỵ.

Hải Ba Đông khoe miệng giật giật, một lúc sau mới khẽ lắc đầu, thở dài nói.

_ Haha may mắn mà thôi! Chỉ là lợi dụng lúc nó cùng cường giả khác lưỡng bại câu thương, hiềm hiềm thu được chiến quả ấy mà.

Tiêu Lệ cười cười nửa thật nửa giả đáp lời. Cũng may cho Hải Ba Đông là thời điểm Tiêu Lệ nói chuyện với Vân Vận, hấn còn chưa kịp vào đại sảnh. Chứ nếu không, biết được Tiêu Lệ còn tù binh được trái tim của Vân Lam tông chủ, cũng chẳng biết Hải Ba Đông sẽ ngạc nhiên thành cái dạng gì.

Tiêu Lệ cũng không có tiếp tục dây dưa ở cái đề tài này, nhanh chóng dẫn theo ba người hóa thành bốn đạo lưu quang bay về phía trước. Chẳng mấy chốc, một cái tiểu trấn đã xuất hiện trước mặt bọn họ.

Bởi vì không muốn gây ra sự chú ý không cần thiết, ngay khi còn cách tiểu trấn một đoạn, bốn người đã đồng thời thu hồi song dục, dùng thân pháp nhanh chóng tiến vào trấn.

Nơi này gọi là Tam Lộ Trấn, bởi vì nơi đây là giao điểm của ba tuyến đường quan trọng. Phía Bắc thông đến Diêm Thành, phía Tây nối liền Tháp Qua Nhĩ, phía Đông Nam nối liền Gia Mã Sơn Mạch.

Bởi vì vị trí địa lý vô cùng trọng yếu, Tam Lộ Trấn mặc dù tên gọi là trấn nhưng đã phát triển không khác gì một tiểu thành thị. Hơn nữa, mọc lên nhiều nhất chính là khách sạn để cho khách bộ hành có nơi nghỉ chân.

Đi loanh quanh một lúc vẫn không tìm được chỗ bởi vì hầu hết khách sạn lớn đều đã đầy người, Tiêu Lệ chán nản vừa định dùng đến vũ lực thì Vân Vận đề nghị trước đi dạo phố một lúc, nhìn xem có còn sót nơi nào hay không.

Bởi vì hiện tại mới là chiều tà, phố phường tương đối vắng vẻ nhưng khung cảnh lại rất nên thơ, Tiêu Lệ cũng không muốn làm mất nhã hứng của người đẹp, không còn cách nào khác hơn là đành phải bồi nằng tiếp tục đi một lúc.

Phải công nhận một điều là nữ nhân trời sinh đã yêu thích dạo phố và mua sắm, dù là nữ nhân cao cao tại thượng như Vân Vận thì cũng không ngoại lệ. Suốt một chặng đường dài, nằng liên tục lôi kéo Tiêu Lệ thử thử cái này, mua mua cái nọ, toàn là những đồ vật cổ quái.

Đám đồ vật này phần lớn đều không rõ tác dụng, được bày bán với giá cao ngắt ngưỡng để dụ dỗ kẻ tò mò. Ngay cả Tiêu Viêm thi thoảng cũng xen vào thử vận may.

Mặt trời dần dần chìm xuống núi, khi Tiêu Lệ vừa định kết thúc chuyến mua sắm này để cố gắng tìm một nơi nghỉ chân thì một âm thanh cười cợt vang lên.

_ Mỹ nhân, thật là xinh đẹp a... có muốn đi chơi cùng đại gia hay không?

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Gặp Nhị Thế Tổ

Nhìn về phía âm thanh vang lên, một tên thanh niên áo trắng tướng mạo ngọc thụ lâm phong nhưng vẻ cười cợt lại ẩn ẩn chút gian xảo.

Hắn dùng đôi mắt dâm đãng quét tới quét lui khắp người Vân Vận, đặc biệt là đôi ngực cao vút cùng bờ hông cong gợi cảm, khiến cho nằng vô cùng chán ghét.

Vân Vận khi ở bên cạnh tình lang thì cực kỳ ý lại, vô thức ôm lấy cánh tay Tiêu Lệ như một con chim nhỏ nép vào lòng hấn không hề có chút phong

phạm của Đẩu Hoàng cường giả.

_ Đây tiện nhân kia, Bàng nhị thiếu gia đang hỏi người đó!!!

Một tên trong đám tùy tùng của tên thanh niên áo trắng bước lên nhỉnh hót nói.

_ Người gọi ai là tiện nhân?

Từ nãy đến giờ không tìm được khách sạn ưng ý, lại bị mấy con ruồi vo ve làm phiền khiến Tiêu Lệ trong lòng cực kỳ không thoải mái, lời thuộc tính đầu khí trong cơ thể đã cấp tốc vận chuyển.

_ Sơn lâm đã cầu ở đâu, đừng cản đường bốn thiếu gia vui vẻ với mỹ nhân...

Tiêu Lệ vốn là người đơn giản, không thích khoa trương. Hắn ăn mặc cũng khá bình dị, chỉ là một bộ ngân bào đơn sắc, nhìn sơ qua chẳng khác gì một tên người hầu. Bởi vậy mới khiến đám người này tưởng hắn dễ trêu chọc.

_ Người nói cầu?

Tiêu Lệ vốn không phải là thánh nhân lòng dạ bác ái gì. Có người trêu chọc nữ nhân của hắn, còn mắng lên đầu hắn thì làm sao nhịn được. Thế nhưng khi vừa định tiện tay xử lý lũ rác rưởi này, một ý tưởng chợt lóe lên trong đầu Tiêu Lệ khiến hắn nở nụ cười nhạt nói.

_ Nunu, có người gọi người kia.

Giữa phố xá sầm uất, một bóng hình to lớn như một chiếc xe tải nhỏ trống rỗng xuất hiện, bộ lông mềm mại màu đỏ ánh bạc rạn rờ giữa ánh hoàng hôn.

Tuyệt Ảnh Chu Lang cũng không có phần tổ huyết mạch như Lục Vỹ Linh Hồ và Tiểu Diện Hắc Ma Chu. Do đó vẫn còn lẹt đẹt ở tứ giai cấp bậc, cũng không có hóa thành bán nhân hình.

Thế nhưng đó là nếu so sánh với đám sủng thú còn lại của Tiêu Lệ. Còn ở Gia Mã đế quốc này, tứ giai ma thú đã là rất ghê gớm. Mà Tuyệt Ảnh Chu Lang tuyệt đối là đứng hàng đầu trong số tứ giai ma thú, chiến lực của nó theo hệ thống giám định đã không hề thua kém Đẩu Linh đỉnh phong loài người.

_ Thế nào? Ta gọi cầu cho người rồi đấy! Chơi vui vẻ nhé!

Tiêu Lệ nở nụ cười nửa miệng trêu chọc. Câu cuối cùng tự nhiên là nói với Tuyệt Ảnh Chu Lang.

Nhìn thấy ma thú to lớn đột nhiên xuất hiện, khí tức còn khủng khiếp hơn cả lão tổ tông ngũ tinh Đẩu Linh của Bàng gia, tên gọi là Bàng nhị thiếu và đám tùy tùng đều không ngừng run rẩy, mấy tên nhát gan thậm chí đã xả lũ trong quần.

Người đi đường cũng cực kỳ ngạc nhiên, dồn dập dạt ra tránh né thật xa Tuyệt Ảnh Chu Lang. Một số người hơi can đảm thì nán lại một khoảng xa thấp giọng đàm luận.

_ Đây ma thú đó là gì vậy? Xem khí thế chẳng lẽ là tứ giai ma thú?

Một tên dong binh hỏi.

_ Không biết, nhưng khí thế này chắc chắn là tứ giai ma thú không sai được, thậm chí là tứ giai đỉnh phong!

Một tên dong binh khác trả lời.

_ Lông màu chu sa, trên người lấp lánh ánh bạc, tốc độ nhanh như chớp, khi chạy nước rút có thể đạt tới vô hình vô ảnh. Nếu ta đoán không lầm đây là ma thú cực kỳ quý hiếm – Tuyệt Ảnh Chu Lang!

Một tên thanh niên quần áo hoa lệ, có lẽ là công tử thế gia, phe phẩy cây quạt ra vẻ tri thức trả lời.

Nơi đây là giao lộ của nhiều khu vực quan trọng, dong binh, mạo hiểm giả cũng như là con cháu thế gia tập hợp rất đông. Chưa ăn thịt heo thì chí ít cũng từng thấy qua heo chạy, rất nhanh đã có người nhận ra thân phận của đại lang vừa xuất hiện.

Chỉ thấy Tuyệt Ảnh Chu Lang không ngừng nhảy qua nhảy lại, vòn đám người Bàng nhị thiếu gia như một con cún đùa nghịch lũ côn trùng mà nó tìm thấy được khiến cho bọn họ kêu la thảm thiết, liên tục khóc lóc cầu xin tha thứ.

Tuyệt Ảnh Chu Lang là sủng thú đầu tiên của Tiêu Lệ, bị hắn nuông chiều thành hư, ăn uống cũng cực kỳ kén chọn. Nó tuyệt đối không ăn thịt sống, cũng sẽ không ăn thịt người. Bởi vậy sau khi đùa giỡn chán chê, nó mới dùng móng vuốt sắc nhọn ghim một chân tên Bàng nhị thiếu gia xuống mặt đất rồi quay đầu hỏi ý kiến Tiêu Lệ.

_ Giết đi!

Nghे mệnh lệnh của Tiêu Lệ, Tuyệt Ảnh Chu Lang không chút chần chừ, móng vuốt khê lướt qua, tên Bàng nhị thiếu gia và sáu tên tùy tùng lập tức biến thành những cái xác không đầu, máu thịt bầy nhầy khiến cho những người đứng xem âm thầm kinh hãi. Mấy tên gian thương lúc này bán đồ giá cắt cổ

cho Tiêu Lệ đều nom nớp lo sợ.

_ Có ai biết lũ cận bạ này ở khách sạn nào không?

Tiêu Lệ trước nay mặc dù không phải hung tàn hiếu sát, nhưng cũng tuyệt đối không phải người nhân từ mềm yếu. Khẽ liếc nhìn bảy cái xác máu thịt đầm đìa trên mặt đất, hắn thần nhiên làm như không thấy lớn tiếng hỏi đám người vây xem.

_ Có... có... là... là... khách sạn... là khách sạn... của tiểu nhân...

Bất chợt bị Tiêu Lệ nhắc đến, gã chủ khách sạn run rẩy lắp bắp trả lời.

_ Được rồi, không cần phải sợ như vậy, ta cũng không có định làm gì người!

Tiêu Lệ thay đổi một nụ cười ôn hòa trả lời, hoàn toàn khác hẳn bộ mặt lãnh huyết vô tình trước đó. Nếu không phải là có một màn trước mặt, đánh chết người khác cũng không tin bảy cái xác máu me trên mặt đất là tác phẩm của hắn.

_ Hiện giờ phòng của mấy tên này đã trống, ta muốn thuê được chứ?

Đội tên chủ khách sạn bình tĩnh một chút, Tiêu Lệ mới tiếp tục hỏi.

_ Được được, tất nhiên là được, vị công tử này muốn gì đều được.

Lão chủ khách sạn khẽ thở phào trả lời.

_ Tốt rồi! Vận Nhi, tiểu Viêm Tử, Hải lão, chúng ta đi thôi.

Theo chân lão chủ khách sạn, bốn người Tiêu Lệ nhanh chóng được sắp xếp ba căn phòng cao cấp tinh xảo, yên ổn nghỉ ngơi chờ sáng sớm ngày mai sẽ lên đường tiến vào Diêm Thành.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Diêm Thành

Diêm Thành nằm ở phía đông của Gia Mã đế quốc. Đường lớn rộng mở khiến cho Diêm Thành trở thành tuyến đường quan trọng để trung tâm đế quốc liên lạc tới các tỉnh phía Đông.

Sở hữu một vị trí chiến lược trọng yếu như vậy, Diêm Thành được mệnh danh là thành thị lớn nhất phía đông Gia Mã đế quốc. Hằng năm, đều có trọng binh được đế quốc phái đến nơi đây trấn thủ.

Mục tiêu bốn người Tiêu Lệ hướng tới lần này chính là Mặc Gia, thế lực cường đại nhất ở phía đông Gia Mã đế quốc, đóng trụ sở bên trong Diêm Thành.

Vì Mặc gia bá đạo lũng đoạn nên hơn một nửa các loại sản nghiệp bên trong Diêm thành đều thuộc sở hữu của Mặc gia. Lợi nhuận hằng năm của các sản nghiệp này cho dù phải bỏ ra một chút tiền thuế cùng với không ít cống phẩm cho Vân Lam Tông thì vẫn giúp Mặc Gia càng ngày càng trở nên giàu có.

Tuy rằng có thế lực lớn dễ gây họa, thế nhưng Mặc Gia có Vân Lam Tông đứng phía sau cho nên dù là hoàng thất của Gia Mã đế quốc cũng sẽ không dễ dàng tìm đến Mặc gia gây phiền toái.

Bởi vậy, Mặc gia gần như không kiêng nể gì bành trướng thế lực, phát triển mạnh mẽ, mơ hồ trở thành bá chủ của Diêm thành. Nếu không phải ở phía Đông còn có tam đại gia tộc khác âm thầm kiềm chế, chỉ sợ vùi dập tuyệt của Mặc Gia đã sớm khuếch trương đến các khu vực khác rồi.

Nhưng kể cả như vậy, vài năm gần đây Mặc gia dựa vào Vân Lam Tông đằng sau, đã dần dần kéo tam đại gia tộc xuống dưới, nghiễm nhiên trở thành bá chủ vùng phía đông Gia Mã đế quốc này.

Từ Tam Lộ Trấn đến Diêm Thành khoảng cách cũng không quá xa. Chỉ mất gần nửa giờ, bốn người Tiêu Lệ rốt cục đã tới được phạm vi của Diêm Thành.

Lúc này đã là bình minh, mặt trăng êm dịu đã bị ánh mặt trời vàng rực hoàn toàn thay thế. Một tòa thành thị thật lớn ở phía trước giống như một con mãnh thú đang nằm phũ phịch xuống dần dần hiện ra trong tầm mắt bốn người Tiêu Lệ.

Để tránh rắc rối như lần trước, Tiêu Lệ sau khi vừa rời khỏi khách sạn đã trực tiếp triệu hoán ra Tuyệt Ảnh Chu Lang cùng với Từ Tinh Dục Sư (con của Từ Tinh Dục Sư Vương đó) để làm tọa kỵ.

Từ Tinh Dục Sư sau khi ăn không ít Dục Huyết Yêu Lan đã thành công đột phá thành tứ giai ma thú. Thế nhưng dù sao nó vẫn còn là ấu kỳ, hình thể nhỏ hơn Tuyệt Ảnh Chu Lang không ít, chỉ đủ để Tiêu Lệ ôm Vân Vận ngồi trên đó. Tuyệt Ảnh Chu Lang không còn lựa chọn nào khác đành phải làm tọa kỵ cho Tiêu Viêm và Hải Ba Đông.

Hiệu quả đến tức thì, người trên đường nhìn thấy hai con tứ giai ma thú thì đều hoảng hốt dạt cả ra hai bên tạo thành một thông đạo rộng rãi cho bốn người Tiêu Lệ. Ngay cả binh lính giữ công cũng không dám làm khó bọn họ, qua loa kiểm tra một chút liền để bốn người vào thành.

Xuyên qua một thông đạo tối đen, ánh sáng chói lóa đột nhiên xuất hiện khiến cho Tiêu Lệ theo thói quen nheo mắt lại.

Một lát sau, đợi đến lúc thích ứng được với ánh sáng, Tiêu Lệ lúc này mới chậm rãi mở to mắt, bên tai hắn tràn ngập âm thanh huyền ảo.

Chậm rãi xuất hiện trong tầm mắt Tiêu Lệ là một tòa thành thị khổng lồ. Đứng ở lối ra của tường thành, Tiêu Lệ ngẩng đầu nhìn hai bên đường chỉ chít cửa hàng hoa lệ cùng với dòng người qua lại liên miên bất tận trên ngã tư, trong lòng không khỏi tán thưởng một tiếng.

Nơi đây quả không hổ danh là thành thị lớn nhất phía đông của Gia Mã đế quốc. Mức độ phồn hoa cùng với lưu lượng người hành tẩu so với Ô Thần Thành chênh lệch không chỉ vài chục lần.

_ Chúng ta tìm một tửu lâu ăn sáng, nhân tiện nghe ngóng tin tức một chút.

Nhìn dòng người tấp nập trên đường, Tiêu Lệ khẽ trầm ngâm một chút, nói.

Mọi người đều lấy Tiêu Lệ làm đầu, tự nhiên không có ý kiến, lập tức theo hắn bắt đầu rảo bước trong thành.

_ Ngã tư đường này ta tính có tổng cộng 103 gian hàng, trong đó có đến 74 gian hàng biển hiệu đề một chữ "Mặc". Người ta nói Mặc gia ở Diêm thành này là bá chủ, xem ra quả nhiên không giả.

Một đường đi qua, chung quanh vô số biển hiệu sặc sỡ làm cho mọi người rối mắt. Lúc sau khi đi qua ngã tư đường, Tiêu Viêm chép miệng, khẽ cười nói.

_ Mặc gia này hiện tại cũng quá mức bá đạo đi. Nhớ năm đó ta tới Diêm thành này, ở đây vẫn còn có vài phương thế lực có thể đấu lại với Mặc gia.

Hải Ba Đông đảo ánh mắt một vòng, gật đầu nói.

_ Vân Lam Tông kia thật sự có năng lực lớn vậy sao? Một người trước kia không được tính là mạnh mẽ ở gia tộc, dựa vào bọn họ lại có thể quét khỏi như thế?

Tiêu Viêm sờ cằm, nhũn mày nói.

_ Chuyện này đệ phải hỏi Vân Lam Tông tông chủ mới được!

Tiêu Lệ nghe hai người đàm luận không nhịn được xen vào nói một câu.

_ Vân Lam Tông tông chủ kia cao cao tại thượng, đệ làm sao có khả năng gặp được cơ chứ!

Tiêu Viêm cười cười đáp lại, cũng không có chú ý Vân Vận bên cạnh khuôn mặt ửng hồng.

Lần trước ở Ma Thú Sơn Mạch, Tiêu Lệ vẫn chưa có nói thân phận của Vân Vận cho Tiêu Viêm, thậm chí là tên cũng không có. Bởi vậy, Tiêu Viêm mặc dù biết nàng là Đấu Hoàng cường giả, lại không biết nàng chính là Vân Lam Tông chủ cường thế, bình thường chỉ gọi nàng là tẩu tẩu.

_ Chỉ sợ nàng ta cũng không biết là chuyện gì... Vân Lam Tông tông chủ kia cao cao tại thượng, làm sao sẽ lo lắng những chuyện nhỏ bé này đây.

Tiêu Lệ liếc nhìn Vân Vận khuôn mặt như quả táo chín, khẽ cười ẩn ý nói. Hắn cũng không vội tiết lộ thân phận của nàng, như vậy mọi chuyện sẽ không thú vị.

_ Được rồi, không nói đề tài này nữa! Chúng ta vào đây ăn thôi!

Dừng trước một tửu lâu sa hoa sang trọng, Hải Ba Đông cười nói, chấm dứt đề tài nhàm chán này.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Điều Tra

Từ lâu nay tên là Vạn Kim Lâu, là một trong những sản nghiệp quan trọng của Mặc Gia. Hải Ba Đông đã từng đến đây một lần nên gợi ý Tiêu Lệ chọn nó để tiện bề thăm thính tin tức.

Chủ từ lâu nhìn thấy hai con ma thú hung hãn đứng trước tiệm của mình thì trong lòng run cầm cập, thế nhưng bề ngoài vẫn tỏ ra cực kỳ niềm nở tiếp đón bốn người Tiêu Lệ vào trong.

Từ lâu nay chia làm bốn tầng, Tiêu Lệ không chút suy nghĩ liền mang theo ba người lên tầng cao nhất.

Tùy ý gọi một bàn tiệc sa hoa, bốn người chọn một cái bàn ở gần cửa sổ để nghe ngóng tình hình. Đối với Đẩu Hoàng cường giả, chút khoảng cách như vậy không phải là vấn đề quá lớn.

_ Không biết tiểu cô nương gọi là Thanh Lân đó bị nhốt nơi nào. Giá mà có một món đồ tùy thân của nàng, Tuyệt Ảnh Chu Lang của ta có thể đánh hơi ra được vị trí nàng bị giam giữ.

Tiêu Lệ lợi dụng lời đầu khí tạo thành từ trường làm nhiễu âm thanh khiến tiếng nói của bọn hắn không thể truyền ra khỏi phạm vi ba mét xung quanh cái bàn này.

_ Lân đó tí thí với Tiêu Tùng tộc thúc, đệ có bị thương ngoài da một chút. Thanh Lân đã dùng khăn tay của mình lau cho đệ. Hình như đệ vẫn còn giữ chiếc khăn đó.

Tiêu Viêm trầm ngâm suy nghĩ một lúc, nhíu mày nói.

_ Cũng được! Nunu của ta mặc dù hơi vô dụng một chút nhưng đánh hơi rất giỏi. Chỉ cần một chút dấu vết là có thể tìm ra nơi đó rồi.

Tiêu Lệ nghe vậy thì cười nói. Cũng không biết Tuyệt Ảnh Chu Lang nghe được thì sẽ có cảm nghĩ như thế nào. Nó dù gì cũng là tứ giai đỉnh phong ma thú, so với cường giả mạnh nhất vùng phía đông Gia Mã đế quốc này còn nhìn hơn một chút, vậy mà bị Tiêu Lệ xem là vô dụng, chỉ có thể làm cầu tìm đường.

_ Tốt rồi! Giờ chúng ta trước tiên ăn sáng, sau đó đi thăm thú xung quanh Diêm Thành nhân tiện nghe ngóng tin tức. Đợi đến trời tối, ta sẽ cho Nunu bắt đầu hành động.

Mọi người bắt đầu thưởng thức bữa tiệc. Thức ăn ở đây mặc dù không ngon như đồ trong hệ thống, bất quá lại có một hương vị khá đặc biệt, thi thoảng đổi món như vậy so ra cũng không tệ.

Bốn người đang thoải mái thưởng thức bữa sáng của mình thì một âm thanh nghị luận lọt vào tai khiến Tiêu Lệ chú ý. Hắn vẫn duy trì từ trường đặc biệt mà mình tạo ra lúc này, ngăn cản âm thanh từ bàn bọn hắn phát ra nhưng lại khuếch đại âm từ bên ngoài truyền vào.

_ Nay, sao mấy ngày nay người kéo về Diêm Thành đông vậy nhỉ? Ta nhớ lần trước đến đây, người đi lại chưa được một nửa so với hiện tại.

Một tên thực khách hỏi đồng bạn.

_ Ngươi không biết chuyện gì sao? Đúng là tin tức lạc hậu!

Tên đồng bạn của hắn trả lời.

_ Chuyện gì là chuyện gì?

Tên thực khách ngạc nhiên hỏi.

_ Hai ngày nữa là sinh nhật của Mặc Gia đại trưởng lão – Mặc Thừa. Nghe nói không chỉ các thế lực phía Đông mà ngay cả những thế lực ở trung bộ cũng đều phái người tới chúc mừng. Thậm chí đến Vân Lam Tông cũng cử sứ giả dự tiệc.

Tên đồng bạn của hắn ra vẻ kiến thức uyên bác nói.

_ Vậy sao, ngay cả Vân Lam Tông cũng phái người tới! Mặc Thừa quả thật có mặt mũi nha!

Tên thực khách cảm thán đáp.

_ Hừ... Mặc Gia ở vùng phía Đông này tuy rằng có thể xem là thế lực cường đại, thế nhưng trong mắt đại quái vật như Vân Lam Tông bọn họ lại không đáng nhắc tới. Nếu không phải Mặc gia hằng năm đều cống nộp một khoản tài phú khổng lồ cho Vân Lam Tông thì bọn họ làm sao có thể cùng Mặc gia kéo lên quan hệ?

Gã đồng bạn của hắn khinh thường nói. Nhìn trang phục và phong thái, tên này có lẽ đến từ một đại thế lực mạnh mẽ, bởi vậy mới không chút kiêng kỵ Mặc Gia.

Nghe đoạn đối thoại của bọn họ, Tiêu Lệ trong lòng âm thầm tính toán. Nếu như còn hai ngày nữa mới đến sinh nhật của Mặc Thừa, tức là bọn hắn đã đến sớm hai ngày so với nguyên tác, cũng không biết có gây ra biến cố gì không.

Tiếp theo đó cũng không có thông tin nổi bật gì, bốn người Tiêu Lệ sau khi ăn xong liền rời khỏi tửu lâu, tìm một khách sạn để làm nơi nghỉ chân chờ trời tối.

Vốn nguyên bản Tiêu Lệ dự định sau khi ăn xong sẽ đi nghiên cứu tình hình Diêm Thành một chút. Thế nhưng Tiêu Viêm và Hải Ba Đông lại viện cớ tu luyện, chỉ có mình Vân Vận là cực kỳ hứng thú. Rốt cuộc, Tiêu Lệ đành phải tự mình bồi tiếp mỹ nhân đi dạo phố.

Trong thời gian này, các khách sạn lớn đều đã Mặc Gia bao trọn để chiêu đãi khách mời. Người bình thường là không thể tìm được chỗ yếu. Bất quá mọi việc luôn có ngoại lệ, cường giả luôn luôn nằm ngoài hạn chế của người bình thường.

Có kinh nghiệm lần trước, lần này Tiêu Lệ không thèm đi loanh quanh dò hỏi mà trực tiếp cười trên Từ Tinh Dục Sư đến khách sạn lớn nhất Diêm Thành, mạnh mẽ đoạt luôn ba phòng tốt nhất để làm nơi nghỉ chân.

Sau khi tìm được chỗ ở, Tiêu Viêm và Hải Ba Đông nhanh chóng trốn vào phòng mất dạng, Từ Tinh Dục Sư và Tuyệt Ảnh Chu Lang cũng được hán đệ lại khách sạn cho bọn người hầu chăm sóc, còn hán thì cùng Vân Vận lại bắt đầu rảo bước khắp các phường thị.

Nữ nhân đối với dạo phố và mua sắm dường như không bao giờ hết hứng thú, mới hôm trước ở Tam Lộ Trấn đã đi cả buổi, mua sắm một đống lớn những đồ vật vô dụng. Thế nhưng hôm nay nàng vẫn cực kỳ hứng thú, lôi kéo Tiêu Lệ ngắm nhìn hết gian hàng này đến cửa tiệm khác, lại mua sắm cả bao đồ vật cồng kềnh kỳ lạ.

Cũng may là ở thế giới này có loại đồ vật như nạp giới! Nếu không, phải tay xách nách mang như kiếp trước, hán đã sớm kéo nàng về.

Cùng người đẹp dạo chơi, khái niệm thời gian dường như không hề tồn tại. Chẳng mấy chốc, bầu trời đã sập tối, hai người tràn đầy thỏa mãn quay trở về khách sạn nghỉ ngơi để chuẩn bị khuya đến sẽ đột nhập vào Mặc Gia.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Dấu vết mong manh

Đêm khuya trong Mặc Phủ vẫn cực kỳ náo nhiệt, Tiêu Lệ cũng không có mang theo bất cứ người nào, âm thầm thu Từ Tinh Dục Sư và Tuyệt Ảnh Chu Lang vào không gian hệ thống rồi một mình xâm nhập vào Mặc Phủ.

Bởi vì gần tới ngày sinh nhật của Mặc Thừa, bên trong Mặc Phủ cảnh giới cực kỳ sâm nghiêm, đến một con ruồi cũng khó bay lọt.

Bất quá Tiêu Lệ không phải là ruồi. Hắn là một Đấu Hoàng cường giả hàng thật giá thật, đám thủ vệ nhìn thì tinh nhuệ trước mặt hắn không khác gì mấy chú lính chì không có bao nhiêu tác dụng.

Dựa theo bố trí canh gác trong Mặc Phủ, Tiêu Lệ không ngừng phán đoán và sử dụng Giám Định Thuật, liên tục đổi hướng nhiều lần. Rốt cuộc, hắn cũng thành công xâm nhập vào trọng địa của Mặc Gia.

Khác với bên ngoài thủ vệ đông đúc, khu vực trọng địa này trái lại có rất ít thủ vệ. Không phải là Mặc Gia quá tự tin mà đơn giản là vì nơi này cơ quan trùng trùng, người bình thường hoàn toàn không thể xâm nhập mà không gây kinh động cho đám thủ vệ.

Hơn nữa, thủ vệ nơi này mặc dù ít ỏi nhưng cấp bậc thấp nhất cũng đều là thất tinh Đấu Sư. Mà ở vùng phía Đông hẻo lánh này, thất tinh Đấu Sư đã đủ chống đỡ cho một tiểu gia tộc hưng thịnh.

Tiêu Lệ tìm được một vị trí khá vắng vẻ, nhanh chóng vô hiệu hóa cơ quan ở đó rồi thả ra Tuyệt Ảnh Chu Lang đang nôn nóng khó nhịn. Trước mặt Giám Định Thuật của hắn, cơ quan phức tạp đến mấy cũng chỉ là đồ chơi.

_ Nunu, bắt đầu tìm thôi!

Tuyệt Ảnh Chu Lang sở dĩ gọi là tuyệt ảnh không chỉ vì nó sở hữu tốc độ khủng khiếp mà còn là nhờ khả năng ẩn nấp và ngụy trang bậc thầy.

Lớp lông màu đỏ ánh bạc của nó có thể hấp thụ và bẻ cong ánh sáng tạo nên sự khúc xạ giống như ảo ảnh trong sa mạc, khiến kẻ địch chỉ có thể nhìn thấy cảnh vật xung quanh mà hoàn toàn không nhận ra sự có mặt của nó.

Bên trong nơi này thủ vệ ít ỏi, mặc dù cấp bậc khá cao nhưng vẫn còn thấp hơn xa so với Tiêu Lệ và Tuyệt Ảnh Chu Lang. Bởi vậy, một người một sói rất thuận lợi sục sạo khắp mọi góc ngách.

_ Vô lý! Nơi này rõ ràng là trọng địa của Mặc Phủ, hơn nữa còn canh gác cẩn mật như thế, vì sao tìm mãi chẳng thấy gì đáng ngờ.

Khởi đầu thuận lợi rất nhanh bị thay thế bằng sự hụt hẫng. Hơn một giờ tìm kiếm mà không có kết quả khiến cho Tiêu Lệ trong lòng không thoải mái, không nhịn được mắng thầm một tiếng.

Tuyệt Ảnh Chu Lang cũng lắc đầu nguầy nguậy, dùng tâm linh giao tiếp biểu hiện rằng nơi này rõ ràng có chút mùi của Thanh Lâm chứng tỏ nàng đã từng bị mang đến đây. Thế nhưng mùi hương lưu lại trong khí rất nhẹ thể hiện rằng nàng chỉ là mang đi ngang qua chứ không hề lưu lại lâu.

_ Thử tìm hướng kia xem!

Lại đổi một hướng khác, Tiêu Lệ gần như đã mất kiên nhẫn nói với Tuyệt Ảnh Chu Lang. Nếu không phải là sợ làm thay đổi cốt truyện sẽ mất đi cơ hội gặp được Bát Dực Hắc Xà Hoàng, Tiêu Lệ đã sớm động thủ tóm lấy Mặc Thừa.

"Gao"

Hướng đi này không có mùi của Thanh Lâm, thế nhưng Tuyệt Ảnh Chu Lang lại có phát hiện khác khiến nó hú lên một tiếng báo hiệu cho Tiêu Lệ.

Thì ra nơi này có một cánh cửa bí mật thông xuống hầm ngầm dưới lòng đất, Tiêu Lệ tiếp tục sử dụng Giám Định Thuật rất nhanh đã phá giải được cơ quan, thành công mở được lối vào.

Đi xuống bên dưới, cảnh tượng đập vào mắt khiến Tiêu Lệ giật mình hoảng hốt.

Nơi này giống như một phòng thí nghiệm cỡ lớn với vô số tàn chi và nội tạng vương vãi khắp nơi, có cái thậm chí còn đang chảy máu đầm đìa.

Nhìn sơ qua một chút, trong đó có đủ loại ma thú khác nhau từ nhất giai tới tam giai, thậm chí Tiêu Lệ còn phát hiện mấy cái xác người thiếu mất vài bộ phận trong số đó.

_ Nơi này là bãi rác của Mặc Gia à?

Chỉ vừa liếc sơ, Tiêu Lệ đã nhận ra nơi đây là chỗ để thử nghiệm cấy ghép các bộ phận của ma thú vào cơ thể người mà Mặc Gia vẫn tiến hành bao lâu nay.

Có lẽ bởi vì phải tập trung chuẩn bị sinh nhật cho lão già Mặc Thừa nên nơi này không được dọn dẹp, cực kỳ bừa bộn. Tiêu Lệ tùy ý đi xung quanh một vòng, hi vọng tìm ra chút manh mối có thể còn sót lại. Bất quá nơi này có vẻ chỉ toàn là xác chết, cũng không có thứ gì để hắn đặc biệt chú ý.

Ngay khi Tiêu Lệ vừa định rời khỏi nơi này để tìm kiếm xem còn hầm ngầm bí mật nào khác hay không, một khí tức yếu ớt bất ngờ lọt vào trong cảm nhận của hắn.

Cảm ứng của Đầu Hoàng cường giả cực kỳ nhạy bén, Tiêu Lệ nhanh chóng tìm ra chủ nhân hơi thở là một con rắn hai đầu màu đỏ sẫm, lớp vảy cứng rắn như nhám thạch bị tróc ra từng mảnh chảy máu đầm đìa.

Nó đã rơi vào trạng thái hấp hối, chỉ dựa vào ý chí mà níu kéo một chút sinh mệnh mong manh. Thế nhưng chút hi vọng đó của nó cũng không còn duy trì được bao lâu, nó đã hoàn toàn sức cùng lực kiệt, chỉ còn thoi thóp chờ chết.

_ Màu đỏ, có hai đầu... chẳng lẽ là Song Thủ Hóa Linh Xà của Thanh Lâm?

Mới đầu, Tiêu Lệ cũng không quá chú ý đến nó, chỉ đơn giản nghĩ nó là một vật thí nghiệm khốn khổ. Thế nhưng cẩn thận suy nghĩ, hắn bỗng nhớ ra lai lịch của con rắn tội nghiệp này.

Vội vàng từ hệ thống lấy ra một ít đan dược chuyên dụng cho ma thú, Tiêu Lệ nhanh chóng cho vào cả hai miệng của nó rồi dùng lõi thuộc tính đầu khí của mình kích thích dùng Song Thủ Hóa Linh Xà vẫn duy trì hơi thở yếu ớt.

Làm xong mọi việc, Tiêu Lệ không chế Tịch Tà Yêu Lôi thanh lọc những vết thương mưng mủ trên cơ thể nó rồi thu vào bên trong hệ thống để nó có thể yên tĩnh nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Cảm giác bất an

Một đêm tìm kiếm mà không thu được chút kết quả đáng nói nào, Tiêu Lệ mệt mỏi quay trời về khách sạn nghỉ ngơi. Ngoại trừ việc cứu được Song Thủ Hóa Linh Xà miễn cưỡng có thể xem là một điểm lợi tức. Về cơ bản, có thể nói chuyến đi đêm qua của Tiêu Lệ hoàn toàn công cốc...

_ "Trong nguyên tác, tiểu Viêm tử cứu được tiểu Thanh Lâm trong tiệc sinh nhật của lão già Mặc Thừa nên chắc là hiện giờ nàng hắn là vẫn an toàn."

Nằm trên đùi Vân Vận, Tiêu Lệ nghĩ thầm, rất nhanh đã đi vào giấc ngủ.

Đến trưa, Tiêu Lệ tỉnh dậy, đơn giản vệ sinh cá nhân một chút rồi gọi Vân Vân đang nhập định tu luyện cung xuống đại sảnh ăn trưa.

_ Nhị ca, có kết quả gì không?

Tiêu Viêm quan tâm hỏi Tiêu Lệ. Bởi vì sợ quá nhiều người sẽ gây náo động, Tiêu Viêm mặc dù rất lo lắng cho Thanh Lâm nhưng cũng đành ở yên tu luyện trong phòng để Tiêu Lệ một mình đi điều tra.

_ Ta tìm được Song Thủ Hòa Linh Xà của Thanh Lâm đang hấp hối, may mắn vẫn kịp cứu sống nó. Thế nhưng tiểu Thanh Lâm thì không có tung tích.

_ Bất quá theo một vài dấu hiệu ít ỏi, nàng có lẽ vẫn an toàn, ít nhất là đến trước khi lễ sinh nhật của lão già Mặc Thừa kết thúc. Hừ... lão già đó đã tâm cũng không nhỏ đâu!

Tiêu Lệ hừ lạnh nói.

_ Làm gì phiền phức như vậy? Lấy thực lực Đấu Hoàng của ba người các ngươi, cứ trực tiếp xông vào Mặc Gia đòi người là được. Vân Lam Tông còn không đến mức vì một gã ngoại môn đệ tử mà làm khó ba gã Đấu Hoàng.

Hải Ba Đông lười biếng nói.

Đấu Hoàng, trên cơ bản là có thể tự tung tự tác ở Gia Mã đế quốc. Trong thập đại cường giả của Gia Mã đế quốc cũng chỉ có ba gã Đấu Hoàng là hoàng thất thủ hộ giả Gia Hình Thiên, Vân Lam Tông chủ và Hải Ba Đông hẳn.

Mà ba người Tiêu Lệ đều có thực lực như vậy, hoàn toàn có thể mạnh mẽ đến Mặc Phủ, ép Mặc Thừa giao người. Việc gì phải phiền phức âm thầm điều tra như vậy?

_ Cũng không đơn giản như vậy! Ta luôn có cảm giác chuyến đi lần này còn có biến cố khác, rất nguy hiểm. Linh cảm của ta trước giờ chưa bao giờ sai.

_ Hơn nữa... đêm qua khi đột nhập Mặc Phủ, ta cảm nhận được khí tức của một Đấu Hoàng cường giả khác đang ẩn nấp trong đó. Khí tức đó rất mạnh, thậm chí có lẽ là Đấu Hoàng đỉnh phong đã bước một chân vào ngưỡng cửa Đấu Tông.

Tiêu Lệ vẻ mặt nghiêm trọng nói. Hắn luôn cảm giác mọi chuyện không đơn giản như vậy, thậm chí cảm giác được sự nguy hiểm, điều mà chưa từng xuất hiện từ trước tới nay.

Từ lúc đến Đấu Khí đại lục này, Tiêu Lệ ý vào hệ thống hỗ trợ nên mọi việc trên cơ bản đều cực kỳ thuận lợi. Điều đó khiến cho hắn theo bản năng nghĩ rằng đây đơn giản là một trò chơi giống như những truyện yy mà mình đã đọc ở kiếp trước mà quên mất rằng đây là một thử thách để quay trở lại thân phận ứng viên sát thần trước kia.

Bất quá, kể từ sau khi hệ thống nâng cấp lần trước, khó khăn cũng theo đó đã bắt đầu xuất hiện.

Tần suất nhận được nhiệm vụ mới giảm rõ rệt, độ khó thì tăng cao trong khi phần thưởng chỉ nhiều hơn một chút. Hơn nữa, những phần thưởng vượt cấp như lúc trước không còn thấy nữa mà thay vào đó là các nhiệm vụ vượt cấp lại hiện ra mỗi lúc một nhiều.

_ Vậy bây giờ chúng ta phải làm sao?

Nhìn thấy vẻ mặt căng thẳng của Tiêu Lệ, Tiêu Viêm lo lắng hỏi.

_ Để ta chuẩn bị một chút! Ngày mai, vào đúng sinh nhật của Mặc Thừa, chúng ta sẽ hành động!

Tiêu Lệ trầm ngâm một chút rồi cắn răng nói. Phe hắn thêm vào Hải Ba Đông và Từ Tinh Dục Sư Vương thì tổng cộng có đến năm Đấu Hoàng cường giả. Có biến cố gì xảy ra, bọn họ hẳn là vẫn có thể ứng phó được.

.....

Mặc Phủ.

Trong đại sảnh rộng rãi, chỉ chít người tới tới lui lui trò chuyện nghị luận rôm rả, không khí cực kỳ náo nhiệt.

Tại đại sảnh bố trí một hàng ghế ngồi đặc biệt dành cho các đại biểu hoặc thủ lĩnh những thế lực cường đại nhất ở khu vực phía đông Gia Mã đế quốc này.

Mặc dù trong lòng rất nhiều người đều tràn ngập căm hận, mong cho Mặc gia sớm một chút suy tàn. Thế nhưng bọn họ biểu hiện ra vẫn cực kỳ đúng phép, thể hiện đầy đủ sự tôn kính dành cho gia chủ.

Tại ghế thủ vị trên đài cao, một vị hoa phục lão già mái tóc hoa râm đang hướng về phía tân khách tới lui ôm quyền đáp lễ.

Hắn tựa hồ là cực kỳ hưởng thụ loại cảm giác có vô số ánh mắt đổ kị nhìn chăm chăm mình thế này. Bởi vật trên khuôn mặt già nua vẻ vui mừng pha lẫn tươi cười đắc ý chưa bao giờ gián đoạn.

Lão già này chính là Mặc gia đại trưởng lão - Mặc Thừa - đồng thời cũng là một cây đại trụ chống đỡ Mặc gia.

Mặc gia sở dĩ có thể đạt đến địa vị như bây giờ gần như hơn phân nửa công lao đều là của hắn.

_ Diêm Thành chủ, Bác Nhĩ đại nhân đến!

Ở ngoài cổng lớn, một tiếng hô thông báo truyền vào đại sảnh làm cho không khí huyền ảo nơi đây chợt có chút tĩnh lặng, từng đạo ánh mắt kỳ dị cũng dồn dập quét về phía đó.

Bình thường mà nói, quan viên đế quốc sẽ không chủ động tới tham gia những tiệc mừng của thế lực địa phương. Bất quá hôm nay, Diêm Thành chủ trước đông người lại đến đây chúc mừng. Cử chỉ này khiến cho mọi người trong lòng đều sáng tỏ, Mặc gia nguyên lai đã đã thông Diêm thành trên dưới tất cả các bộ phận.

Thu được sự ủng hộ của quan địa phương, lại có Vân Lam Tông hậu thuẫn, khó trách Mặc gia mấy năm gần đây thực lực tăng vọt, hơn nữa còn đang mơ hồ có xu thế độc bá ở vùng phía đông hẻo lánh này.

Kế tiếp, một nhóm lớn thủ lĩnh các thế lực có địa vị cao tại vùng phía đông Gia Mã đế quốc cũng lần lượt xuất hiện. Trong nhất thời, không khí náo nhiệt trong đại sảnh dâng lên đỉnh điểm, quả thực là một ngày thịnh hội long trọng...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Khẩu xuất cuồng ngôn

Bên trong Mặc Phủ đông vui chẳng khác nào ngày tết, Mặc Thừa khuôn mặt tràn ngập ý cười đang vui vẻ đón nhận những lời chúc mừng từ những đại diện các thế lực lớn.

_ Vân Lam Tông, Cát Diệp tiên sinh và Nạp Lan Yên Nhiên tiêu thư tới!

Bất chợt, một tiếng thông báo vang lên khiến không khí ồn ào nơi đây thoáng trở nên yên tĩnh. Chỉ thấy Mặc Thừa vội vã tự mình xuống đài rồi bước nhanh về phía lối ra vào.

_ Dĩ nhiên là Vân Lam tông chủ thân truyền đệ tử, Nạp Lan Yên Nhiên? Haha... thảo nào Mặc Thừa hưng phấn như vậy.

_ Lão gia hỏa này từ nay về sau không biết muốn lấy việc này khoe khoang bao lâu đây!

_ Ôi... xem ra Vân Lam Tông đối với Mặc gia đúng là càng ngày càng coi trọng a, dĩ nhiên để thiếu tông chủ tự mình đến dự đại thọ của Mặc Thừa!

Không khí yên tĩnh chỉ duy trì chớp mắt, tiếng nghị luận bốn phía lại vang lên cực kỳ sôi nổi.

Chỉ thấy ở chỗ cổng lớn, một đám người vây quanh xung quanh một vị nữ tử trẻ tuổi, dáng người thướt tha đang nhịp nhàng chậm rãi bước đi về phía đại sảnh.

Nàng thân mặc nguyệt bào, trên khuôn mặt xinh đẹp động lòng người nở ra một nụ cười nhàn nhạt khiến cho đám nam nhân háo sắc ven đường ai nấy nhìn chăm chăm không chớp mắt, thần tình tràn ngập hưng phấn.

Trong đại sảnh náo nhiệt, từng ánh mắt mịt mờ liên tiếp đảo qua thân thể mềm mại là lướt của Nạp Lan Yên Nhiên. Nữ tử này... tương lai sẽ là người nắm giữ Vân Lam Tông, không thể nghi ngờ đã trở thành tiêu điểm toàn trường.

Vân Lam Tông là thế lực khổng lồ đứng sừng sững tại Gia Mã đế quốc. Trong lòng các thế lực trung đẳng ở đây, hoàn toàn là tồn tại như một tòa núi cao, sức uy hiếp vô cùng lớn. Mặc gia có thể cùng Vân Lam Tông quan hệ thật sự khiến không biết bao nhiêu người ghen ghét đỏ mắt.

Những người đại diện các thế lực lớn thì khuôn mặt trầm tư khổ sáo, trong lòng không ngừng tính toán xem có nên hay không sớm ngã theo Mặc gia một chút, tránh cho Mặc gia ngày sau thực lực tăng vọt thì mổ gà lấy trứng, tiêu diệt thế lực bọn họ.

Tại trong đại sảnh, thời điểm mọi người đều có tâm tư bất đồng thì phía trên đỉnh đầu bọn họ, bốn đạo hắc bào thân ảnh chợt quỷ dị hiện ra.

Bàn chân vững vàng đạp lên xà nhà cao chót vót, ánh mắt bốn người khẽ quét qua đám người ồn ào bên dưới, cuối cùng dừng lại ở vị trí của Mặc Thừa.

_ Kia hẳn là Mặc gia đại trưởng lão, Mặc Thừa?

Tầm mắt tập trung vào tên hoa phục lão già gầy gò đang tươi cười, Tiêu Viêm nhàn nhạt nói.

_ Ừm, xác thực là hần!

Hải Ba Đông liếc nhìn Tiêu Viêm gật đầu nói.

_ Kế tiếp chúng ta làm gì bây giờ?

Tiêu Viêm quay đầu hỏi ý kiến Tiêu Lệ.

_ Cứ theo đề nghị của Hải lão lúc trước, tiểu Viêm từ ngươi đi lên xách tên khốn Mặc Thừa đó lên đánh một trận thừa sống thiếu chết, sau đó yêu cầu Mặc Gia giao người!

Tiêu Lệ khẽ đảo mắt nhìn Mặc gia đại trưởng lão vẫn đang vui vẻ chưa biết đại họa sắp ập xuống đầu, lạnh nhạt nói.

_ "Thực là lão già không may, trong cuộc đời lại gặp phải hai tên sát tinh này!"

Nghe lời nói của Tiêu Lệ, Hải Ba Đông khẽ lắc đầu, trong lòng vì Mặc Thừa phía dưới xuân phong đắc ý mà mặc niệm vài giây.

Thời điểm mấy người Tiêu Lệ còn đang bàn luận, phía bên dưới, Mặc Thừa đã bước lên ép tay xuống yêu cầu mọi người im lặng. Tiếp đó, hần bắt đầu tự biên tự diễn về cái gọi là Mặc Minh.

Nhìn thấy có trò hay, Tiêu Lệ khoác tay ra hiệu Tiêu Viêm đang muốn động thủ tạm thời ngừng lại, hứng thú quan sát cái trò kẻ tung người hứng này. Đợi đến khi Mặc Thừa cười hề hề tự nhận mình sẽ là minh chủ, Tiêu Lệ mới đề Tiêu Viêm đi xuống.

_ Thật có lỗi, Mặc đại trưởng lão! Ta nghĩ Mặc Minh giao cho ngươi làm minh chủ không thích hợp. Bởi vì ngươi tựa hồ tạm thời không rảnh để quản lý a...

Trong đại sảnh an tĩnh, thanh âm nhàn nhạt đột nhiên vang lên, đầu bóng màu đen quý dị không chút dấu hiệu bất chợt hiện ra tại phía trên đầu bọn họ.

Dưới lớp hắc bào, một cặp mắt âm lãnh nhìn Mặc Thừa sắc mặt đang dần trở nên âm trầm phía trên đài cao, lạnh lùng nói.

Trong phòng khách bỗng xuất hiện một thân ảnh mặc hắc bào tự nhiên hấp dẫn hết thảy ánh mắt tập trung vào hần.

Đối với việc này, mọi người đều cảm thấy vô cùng ngạc nhiên, trong lòng thầm thay vị không không mời kia mặc niệm một câu. Mặc Thừa cực kỳ coi trọng mặt mũi, vị hắc bào nhân này nói như vậy không thể nghi ngờ chính là đã chọc giận hần.

- Các hạ là ai?

Ánh mắt lạnh lùng nhìn hắc bào nhân, Mặc Thừa nhíu mày trầm giọng nói.

_ Ngươi chính là Mặc Thừa? Ta muốn tìm ngươi hỏi một chuyện!

Hắc bào nhân hồ hững nói, thanh âm rõ ràng của người còn trẻ tuổi. Giọng nói nhẹ nhàng không bởi vì vẻ mặt như muốn giết người của Mặc Thừa mà có chút biến hoá.

_ Ngày hôm nay là ngày vui của Mặc gia. Mong rằng các hạ nể mặt chúng ta mà tạm hoãn một chút. Bất luận có việc gì, chờ yến hội hôm nay kết thúc hãy trở lại trao đổi được không?

Nghe được âm thanh còn trẻ, trong lòng Mặc Thừa thoáng thở ra một hơi. Bàn tay khô héo chậm rãi lộ ra ngoài ống tay áo.

Cánh tay Mặc Thừa hơi cong lên, cuồng bạo hoá thuộc tính đầu khí ngưng tụ trong lòng bàn tay hần tản ra quang mang màu đỏ thẫm khiến nó nhìn qua có chút quý dị.

Nghe lời nói của Mặc Thừa, ngôn ngữ ẩn chứa sát ý, hắc bào nhân hơi có chút lay động giống như đang cân nhắc, rồi sau đó tựa hồ có chút bất đắc dĩ lắc đầu.

Một lát sau, một câu nói cuồng vọng chậm rãi từ miệng hắc bào nhân vang lên, khiến cho tất cả mọi người trợn mắt, há hốc mồm mà không thốt ra được lời nào.

_ Hahaha... Nể mặt? Ngươi có tư cách gì mà nói lời này? Mặc gia tại vùng phía đông hẻo lánh này có thể xem là một thế lực không tệ. Thế nhưng nói cho cùng, các ngươi bắt quá... chỉ là một con chó của Vân Lam Tông mà thôi!!!

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Huyết tẩy mặc gia

Hắc bào nhân khẩu xuất cuồng ngôn, lời vừa nói ra nghe rất sững tai khiến hầu như toàn bộ khách khứa trong đại sảnh đều hướng ánh mắt tập trung về phía hắn.

Đứng trên đài cao, Mặc Thừa gất gao nhìn chăm chăm hắc bào nhân phía dưới. Khuôn mặt già nua vốn đang rạng rỡ thoáng trở nên có chút vẩn vơ, nhìn quả cực kỳ dữ tợn.

Khoé miệng hơi co quắp, bàn tay Mặc Thừa vung lên. Nhất thời, trong phòng khách, các cửa phòng bị phá tung. Trong chớp mắt, hơn mười cao thủ Mặc gia trang bị tới tận rằng đằng đằng sát khí xông vào phòng khách, bao vây xung quanh hắc bào nhân.

-Từ khi lão phu trở thành Mặc gia đại trưởng lão, nhiều năm như vậy, chỉ có các hạ là người thứ nhất dám đến Mặc gia gây sự...

Mặc Thừa ngửi khí lạnh lùng nói.

_ Lời vô dụng không cần phải nói nhiều! Ta hôm nay xác thực là đến phá Mặc gia phá đám lão già thúi nhà ngươi.

Hắc bào nhân ngôn ngữ ẩn chứa vẻ cười cợt, lời nói ra lần nữa làm toàn trường khiếp sợ.

_ Tốt! Tốt! Ha ha ha! Tiểu tử, có can đảm!

Mặc Thừa phấn nộ đến cực điểm, phát ra tiếng cười lớn.

Một cỗ khí tức mạnh mẽ từ trong thân thể Mặc Thừa bạo phát ra xung quanh khiến cho quần áo của hắn phồng lên, bay phàn phật.

Nhìn đại trưởng lão trên gương mặt hồng hào tràn ngập sát ý, các cao thủ Mặc gia xung quang cũng nắm chặt vũ khí, vẻ mặt hung hăng trừng mắt nhìn về phía hắc bào nhân.

Bọn họ toàn thân đầu khí sôi trào, chuẩn bị tùy thời đồng loạt xông lên đem kẻ không biết trời cao đất rộng kia chém thành một đồng thịt vụn

_ Ta đến Mặc gia chủ yếu là vì một người... Giao ra tiểu cô nương Thanh Lâm mà các ngươi đã bắt tại Thạch Mặc Thành!

Không để ý đến khí thế của Mặc Thừa tăng vọt, hắc bào nhân thoáng trầm mặc, lạnh lùng nói.

Hắc bào nhân vừa nói xong, Mặc Thừa khuôn mặt đại biến. Lần này, hắn không tiếp tục nói thêm một lời thừa nào nữa, sắc mặt lãnh lẽo như một khối băng.

Bàn tay vung lên, cao thủ Mặc gia xung quanh hò hét chói tai. Vài tên cao thủ cấp bậc Đấu Sư nhanh chóng triệu hồi đầu khí sa y, sau đó vung đại đao trong tay hướng hắc bào nhân chém tới.

Đứng thẳng tại chỗ, hắc bào nhân vẫn không hề có bất cứ động tác né tránh nào. Khi hơn mười thanh đại đao sắc bén chém tới gần thân thể, một ngọn lửa màu sẫm bạch từ trong cơ thể hắn tùy ý phát ra, tạo thành một kết giới xung quanh hắn.

Đại đao sắc bén được đầu khí bao phủ tiếp xúc với kết giới hòa điểm màu sẫm bạch kỳ dị. Chỉ trong chớp mắt, trước những ánh mắt khiếp sợ của toàn trường, từng cây đại đao biến thành một đồng sắt nóng cháy.

Thậm chí, có mấy tên cao thủ Mặc gia chậm chân bị ngọn lửa lan đến, không kịp kêu thảm một tiếng đã hoá thành một đám tro bụi rơi xuống nền nhà.

Nhất thời, từng đạo ánh mắt kinh hãi nhìn chăm chăm vào hắc bào nhân đang đứng yên bất động. Nhớ tới sẫm bạch hoà điểm kinh khủng, tất cả mọi người da đầu tê dại, không từ chủ thò ra một ngón khí lạnh.

_ Các hạ đến tới cùng là ai? Mặc gia chúng ta tựa hồ chưa bao giờ đắc tội với người. Các hạ hà tất phải tìm Mặc gia ta gây phiền phức? Ngươi có biết đứng sau lưng Mặc Gia là ai không?

Đồng dạng bị kinh hoàng bởi sẫm bạch hoà điểm, Mặc Thừa trong lòng thoáng trầm xuống một chút, một cảm giác bất an từ từ dâng lên trong lòng.

_ He he... Chỗ dựa Mặc gia phải chăng là Vân Lam Tông? Bất quá hôm nay tại đây, Vân Lam Tông chủ đến đây cũng không thể bảo vệ được ngươi, Mặc Thừa!

Hắc bào nhân cười lạnh, cắt lời Mặc Thừa. Tuy lúc này ngôn ngữ càng thêm cuồng vọng nhưng bất quá có sự kinh sợ của sẫm bạch hoà điểm, đã không ai dám cho rằng hắn xuất khẩu cuồng ngôn.

_ Giao ra Thanh Lâm! Bằng không... hôm nay, Huyết... Tẩy... Mặc... Gia...!

Hắc bào nhân chậm rãi tiến lên trước một bước bình thản nói, từ trong cơ thể hắn sát khí khủng khiếp chọt bùng lên.

_ Ta không biết ngươi đang nói cái gì! Các hạ có hay không quá mức cuồng vọng. Ngươi có thể hạ nhục Mặc gia ta, thế nhưng Vân Lam Tông chủ

không phải người mà người có thể nói xấu!

Nhận thấy ngôn ngữ của hắc bào nhân tràn ngập sát khí, Mặc Thừa trong lòng run lên. Bất quá hấn vẫn như cũ hiên ngang, lăm liết quát.

_ Chó cậy chủ sao? Có điều, lúc trước ta đã nói qua... Hôm nay, cho dù là Vân Vận tới cũng vô dụng!

Hắc bào nhân lạnh lùng nói.

Cước bộ chậm rãi tiến thêm một bước nữa, thân thể hắc bào nhân chợt lay động. Một bánh xe lửa nổ tung dưới chân hấn, hắc bào nhân trong nháy mắt hoá thành một đạo hắc sắc quang ảnh, gần như thuần đi xuất hiện ngay phía sau lưng Mặc Thừa.

_ Không giao. Vậy thì đi chết đi!

Bên tai vang lên giọng nói âm lãnh, Mặc Thừa đôi mắt chợt co rút. Thấy tốc độ như quỷ dị đó của hắc bào, trong lòng hấn chợt cảm thấy lạnh toát như rơi vào hầm băng.

Thế nhưng Mặc Thừa dù sao cũng là cường giả thành danh, hấn sẽ không dễ dàng chịu chết.

Đầu khí trong cơ thể Mặc Thừa điên cuồng khởi động tạo thành một màn hào quang đỏ thẫm giống như hỏa diễm bao bọc lấy thân thể hấn.

Cùng lúc đó, bàn tay Mặc Thừa co lại thành trảo, móng tay sắc bén tựa như móng vuốt chim ưng hung hăng chớp tới hắc bào nhân.

Nhìn một trảo ngoan độc đang chớp đến, hắc bào nhân cười nhạt một tiếng, tay nắm thành quyền mang theo một cỗ đầu khí hung mãnh vô cùng nện vào lòng bàn tay của Mặc Thừa.

Nhất thời, một loạt tiếng kêu răng rắc thanh thúy vang lên, Mặc Thừa thân thể bị cỗ đầu khí hung mãnh đó trực tiếp đánh bay ra ngoài, không nhận được phun ra một ngụm máu, ướt cả vạt áo. Thân thể hấn nặng nề rơi trên mặt đất, tiếp tục lăn đi đến hơn mười thước mới chậm rãi ngừng lại.

Chỉ một quyền, ột cường giả nổi tiếng tại vùng phía đông Gia Mã đế quốc dĩ nhiên bị hắc bào nhân tùy ý đánh bay đi như đánh một con chó.

_ Giao người ra!

Nhìn bộ dáng thảm hại của Mặc Thừa, hắc bào nhân nhàn nhạt nói.

- Người là đang khiêu chiến Mặc gia cùng Vân Lam Tông!

Mặc Thừa bước chân xiêu vẹo cố gắng bò dậy nhưng vẫn cường ngạnh nói. Tới giờ khắc này, hấn rõ ràng muốn dùng Vân Lam Tông để khiến vị hắc bào nhân thần bí này phải kiêng kỵ.

_ Ta đã cho người cơ hội...

Thoáng có chút thất vọng thờ dài một tiếng, hắc bào nhân bước chân nhẹ nhàng hướng phía trước đi tới, một lần nữa như quỷ dị đột nhiên hiện trước mặt Mặc Thừa. Bàn tay lộ ra túm chặt lấy cổ hấn, hắc bào nhân hồ hững nói tiếp.

_ Người đã không quý trọng nó... Vậy thì chết đi!

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Đấu hoàng cường giả

Đại sảnh chìm trong im lặng, mọi người sững sờ nhìn Mặc Thừa dễ dàng bị hắc bào nhân bóp cổ lập tức không kiểm được nuốt một ngụm nước bọt.

Hơn mười phút trước Mặc Thừa còn đang hoạch định hùng đồ đại lược, nhất thống mấy tỉnh phía đông của Gia Mã đế quốc. Mười phút sau, ngay cả mạng nhỏ của hấn cũng bị người khác nắm trong lòng bàn tay.

Biến hóa nghiêng trời lệch đất như vậy quả thật làm cho mọi người trong đại sảnh có cảm giác khó mà tin được. Nhưng mặc kệ cảm giác không chân thực như thế nào, cái đang xuất hiện trước mắt bọn họ lại đúng là sự thật rành rành, một sự thật vô cùng tàn khốc.

Thanh danh hiển hách khắp mấy tỉnh phía đông, Mặc gia đại trưởng lão, Quái Tử Mặc lúc này đang trở thành một món đồ chơi trong tay người khác.

_ Các hạ, xin hạ thủ lưu tình!

Nhìn thấy hắc bào nhân chuẩn bị bóp chết Mặc Thừa trong tay, trong đại sảnh, một tiếng quát thình lình vang lên.

Nghe tiếng quát, mọi người trong đại sảnh đều hướng mắt về nơi phát ra âm thanh, cuối cùng dừng lại trên người Cát Diệp vừa đứng dậy, lập tức sắc mặt có hơi biến đổi.

Tiếng quát của Cát Diệp ngược lại cũng làm cho động tác của hắc bào nhân đình chỉ một lúc.

Hắc bào nhân khẽ xoay người lạnh nhạt nhìn Cát Diệp đang đứng trên đài cao. Trên tay trái của hắn, một ngọn sâm bạch hỏa diễm nhàn nhạt không ngừng nhảy múa.

_ Giao Thanh Lân ra!

Nhìn chằm chằm Cát Diệp hồi lâu, hắc bào nhân lại xoay đầu đi. Dưới hắc bào, đôi mắt lạnh lẽo tập trung trên gương mặt trắng bệch của Mặc Thừa, lạnh lùng nói.

_ Đại đại nhân, ta thật sự không hiểu người đang nói gì...

Bị ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chú, gương mặt Mặc Thừa ửng ửng có chút đau đớn run rẩy nói.

Trong hắc bào, bóng người rõ ràng lắc đầu thờ dài. Bàn tay hắn giơ lên, ngọn sâm bạch hỏa diễm giống như đang nhảy múa, sau đó vẽ lên một vòng trên không trung vừa khớp với góc cánh tay phải của Mặc Thừa.

"Phắc"

Bàn tay hắc bào nhân như một lưỡi đao sắc bén, không hề gặp chút trở ngại nào xuyên qua cánh tay Mặc Thừa. Lập tức, một cánh tay từ bả vai rơi xuống tầm thâm đỏ xinh đẹp.

Cánh tay đứt đến tận gốc nhưng lại không một giọt máu chảy ra mà chỉ thấy một vết cháy đen. Hiển nhiên, trong nháy mắt lúc bàn tay hắc bào nhân quét qua, nhiệt độ nóng cháy của sâm bạch hỏa diễm đã đem những mạch máu trong đó thiêu rụi hoàn toàn.

Nỗi đau đớn khi bị cắt tay bất ngờ xảy ra làm cho khuôn mặt Mặc Thừa trở nên nhăn nhó, nhìn qua cực kỳ dữ tợn. Tiếng kêu thảm thiết, thê lương ẩn chứa sự đau đớn khó có thể che giấu như heo bị chọc tiết từ trong miệng hắn phát ra thật lớn làm cho mọi người trong đại sảnh trong lòng không khỏi nổi lên một cổ hàn ý.

_ Thật tàn nhẫn!!!

Ánh mắt run rẩy nhìn gương mặt của người bị cắt tay, sắc mặt mọi người đều trở nên trắng bệch, khẽ nuốt một ngụm nước bọt.

Chỉ trong nháy mắt thời gian, cường giả danh chấn một vùng phía đông của Gia Mã đế quốc thình lình lại trở thành một người tàn phế. Sự chênh lệch cực lớn này khiến cho mọi người cảm thấy như đang lạc vào một giấc mơ.

_ Người rốt cuộc là ai? Ta thật sự không biết người nói gì...

Mặc Thừa kịch liệt thở hổn hển, khuôn mặt dữ tợn. Ánh mắt hắn gắt gao nhìn chằm chằm vào bên trong hắc bào, cất giọng khàn khàn nói.

_ Người đang lãng phí lòng kiên nhẫn ít ỏi của ta...

Âm thanh trầm thấp, lạnh lẽo lộ ra vẻ không còn kiên nhẫn. Tính cương quyết của Mặc Thừa vẫn không làm cho hắc bào nhân sinh ra chút cảm giác bội phục nào.

Bàn tay một lần nữa lại đưa ngang tạo thành hình dạng như một lưỡi đao, sâm bạch hỏa diễm lại hùng hực nhảy múa trên đó.

_ Người giết chết ta, tiểu cô nương kia tuyệt đối cũng phải bồi táng theo!!!

Khuôn mặt Mặc Thừa cấp tốc run rẩy, đồng tử co rút nhìn theo bàn tay đang chậm rãi giơ lên. Một lúc sau, hắn cuối cùng nhìn không được rống lên.

_ Nguyên lai Thanh Lân vẫn còn sống a...

Nghe Mặc Thừa gào rú, hắc bào nhân nhẹ nhõm thở ra một hơi, khẽ nói thầm trong lòng.

_ Trong Mặc gia, người nào có quyền nói chuyện mau lẹ ra đây, giao ra tiểu cô nương Thanh Lân đã bị các người bắt. Nếu không hôm nay, ta sẽ huyết tẩy Mặc gia!

Hắc bào nhân quay đầu, hướng đám Mặc gia đệ tử nhẹ giọng nói.

Mặc dù giọng nói của hắc bào nhân khá bình thản nhưng đám Mặc gia đệ tử đã từng thấy hắn ra tay tàn nhẫn như thế nào. Bởi vậy, bọn hắn không dám hoài nghi thực giả ra sao, lập tức có một người quay đầu chạy đi, sau đó biến mất khỏi đại sảnh.

_ Vô dụng! Tại Mặc gia này không một kẻ nào dám làm trái mệnh lệnh của ta!

Mặc Thừa thở hổn hển, xoay xoay cái cổ, muốn giãy giụa thoát ra khỏi bàn tay của hắc bào nhân nhưng không có nửa điểm tác dụng.

_ Ngươi nói thêm câu nữa, ta thiêu hủy đầu lưỡi của ngươi!

Bàn tay thon dài chậm rãi giờ qua giờ lại trước mặt Mặc Thừa, sâm bạch hỏa diễm bao trùm trên bề mặt bàn tay phản xạ hào quang âm lãnh trong đông tử khiến hắc mang những lời chuẩn bị thốt ra cưỡng ép nuốt trở lại vào bụng.

Chẳng bao lâu sau khi tên Mặc gia đệ tử biến mất, một đám người về mặt kinh hoảng từ bên ngoài chạy vào đại sảnh. Sau khi nhìn thấy bộ dạng chật vật của Mặc Thừa, sắc mặt bọn họ đều trở nên ngốc trẻ.

Ai có thể nghĩ đến, Đại trưởng lão mà ngày thường cao cao tại thượng, tư thế hiên ngang lại biến thành bộ dạng thảm hại như thế này?

_ Vị đại nhân này, tại hạ chính là Mặc Lan, gia chủ của Mặc gia. Không biết Đại trưởng lão đã có điều gì đặc tội đến ngài?

Một trung niên thân mặc hoa phục bước lên hai bước, khách khí trầm giọng hỏi.

_ Mười phút sau, ta muốn gặp được tiểu cô nương Thanh Lan đã bị các ngươi bắt giữ. Nếu không làm được, Mặc gia cũng không cần thiết phải tồn tại nữa!

Dưới hắc bào, thanh âm băng lãnh cùng khí thế khủng bố đột nhiên bạo phát làm cho mọi người trong đại sảnh về mặt đều tràn ngập kinh hãi.

"Cạch"

Hắc bào nhân vẫn đứng yên chờ đợi. Thế nhưng dưới khí thế hùng hồn áp bức, lấy vị trí hắc mang trung tâm, vô số khe nứt nhỏ bắt đầu lan tràn ra.

Nhìn những khe nứt chằng chịt như mạng nhện xuất hiện, Nạp Lan Yên Nhiên cùng Cát Diệp đã từng kiến thức qua khí thế với cường độ như thế này, sắc mặt đột ngột biến đổi thất thanh hét lớn:

_ Đấu Hoàng Cường Giả!!!

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Nạp lan yên nhiên

Lời nói của hai người giống như tiếng sấm rền hung hăng bổ vào đầu mọi người trong đại sảnh.

Giờ phút này, kể cả về mặt oán độc của Mặc Thừa cũng không kiềm được dờ dẩn ra. Hắc chưa từng nghĩ đến vị hắc bào nhân thần bí này, vậy mà lại là một Đấu Hoàng cường giả!

Dưới khí thế kinh khủng đó, Mặc Lan khuôn mặt trở nên tái nhợt, run cầm cập lẩm bẩm.

_ "Tiểu cô nương... chẳng lẽ là người Đại trưởng lão mang về? Trời ơi là trời! Lão già kia rốt cuộc chọc tới người nào? Vậy mà khiến cho một Đấu Hoàng cường giả tìm tới tận cửa chất vấn."

_ Xin đại nhân chờ một lát! Chúng ta lập tức thả người..

Dưới áp bức của Đấu Hoàng cường giả, Mặc Lan quyết định cực kỳ dứt khoát. Hắc rất rõ ràng bản thân mình căn bản không có nửa điểm tư cách đề bàn điều kiện, cho nên lập tức đáp ứng yêu cầu của hắc bào nhân.

_ Mặc Lan, đứng lại cho ta! Ai cho phép ngươi thả người?

Mặc Thừa bỗng nhiên ngẩng đầu, phần nộ quát.

_ Đại trưởng lão, ngươi hà tất vì một tiểu cô nương mà đem đến cho Mặc gia chúng ta tai họa ngập đầu như thế?

Bị Mặc Thừa cản trở, Mặc lan nhú mày phần nộ nói. Nhìn bộ dạng của hắc, dường như không hề biết chuyện Thanh Lan có Bích Xà Tam Hoa Đồng.

_ Ngươi biết cái quái gì? Tiểu cô nương kia, tuyệt đối..

Mặc Thừa dữ tợn nghiêm mặt hét lên.

Thế nhưng, lời còn chưa dứt, hắc bào nhân đã lập tức chuyển thân, mũi chân ẩn chứa kinh khí khủng bố hung hăng đá vào bụng Mặc Thừa khiến cho hắn phun ra một ngụm máu tươi, lời định nói cũng bị mạnh mẽ nuốt xuống.

Hắc bào nhân tựa hồ coi Mặc Thừa như ruồi nhặng, nhả nãi đã đến cực hạn. Sau khi tàn nhả đá một cước, trên nắm tay hắn lại cấp tốc ngưng tụ sâm bạch hỏa diễm. Hiện nhiên, lần này hắc bào nhân thật sự muốn hạ sát thủ.

_ Các hạ, xin hãy nể mặt Vân Lam Tông cho Mặc Thừa một con đường sống!

Cảm thụ sát ý ngập trời của hắc bào nhân, Cát Diệp sắc mặt đại biến, vội vàng quát lên.

Thấy hắc bào nhân không hề có chút dấu hiệu dừng lại, gương mặt già nua Cát Diệp có chút khó coi. Do dự trong nháy mắt, Cát Diệp cắn chặt răng, thân thể lướt xuống phía dưới nhằm hướng hắc bào nhân liều mạng xông tới.

_ Không phải việc của ngươi, đừng xen vào chuyện của người khác, rút đi!

Đang khi Cát Diệp hùng hổ xông tới, chợt một tiếng quát hờ hững vang lên. Một bóng người quỷ dị hiện ra giữa không trung, thủ chương nhẹ nhàng vỗ vào ngực Cát Diệp.

Lập tức, Cát Diệp sắc mặt trắng bệch, thân thể như điều đứt dây bay ngược ra ngoài, bất tỉnh nhân sự. Nếu không phải Tiêu Lệ nể mặt Vân Vận nên không hạ sát thủ, Cát Diệp bây giờ đã là một xác chết!

_ Lại... lại... một Đấu Hoàng cường giả nữa?

Đám khách mời nhìn thấy kẻ mới xuất hiện tiện tay đánh trọng thương một Đấu Linh cường giả thì không khỏi hút vào một ngụm khí lạnh, có người sợ hãi hét lên.

Bóng người vừa xuất hiện đồng dạng được bao phủ trong hắc bào, hai cánh phe phẩy, khí thế khủng bố còn nhìn hơn hắc bào nhân lúc trước một chút chứng minh hắn cũng là Đấu Hoàng cường giả.

_ Trời ơi! Mặc gia rốt cuộc là trêu chọc đến ai? Vậy mà dẫn hai gã Đấu Hoàng cường giả tự mình tới cửa hỏi tội..

Đám khách mời sôi nổi nghị luận. Trong lòng bọn họ âm thầm vui vẻ, nếu Mặc gia rơi đài, bọn họ sẽ bớt đi một con quái vật áp bức trên đầu mình. Thậm chí, có người còn đang tính toán làm sao thu được lợi ích lớn nhất sau khi Mặc gia bị diệt.

_ Vị đại nhân này, cử chỉ hôm nay của ngươi... là muốn khiêu khích Vân Lam tông sao?

Nhìn khuôn mặt tái nhợt của Cát Diệp, đôi mày liễu của Nạp Lan Yên Nhiên dựng thẳng, đây là lần đầu tiên nàng thấy có người dám đối phó với người của Vân Lam tông như vậy. Khẽ cười lạnh, nàng lập tức hướng mắt về phía vị hắc bào nhân kia âm lãnh nói.

_ Hừ... Vân Vận ở trước mặt ta cũng chưa từng dùng ngữ khí như vậy! Hôm nay, để ta thay nàng giáo huấn ngươi một chút... cái gì là kính trọng trường bối.

Tiêu Lệ mặc dù không ghét Nạp Lan Yên Nhiên, thế nhưng hắn vẫn chưa quên nàng từng ở trước mọi người làm phụ thân hắn khó xử như thế nào, nếu không muốn nói là nhục nhã.

Lần trước là vì chưa đủ thực lực nên Tiêu Lệ mới tạm thời nhẫn nhịn. Hiện giờ tu vi Đấu Hoàng của hắn đã đủ để đi ngang Gia Mã đế quốc, Tiêu Lệ cũng không cần thiết phải bó tay bó chân như trước.

_ Thay sư phụ giáo huấn ta?

Nạp Lan Yên Nhiên ngạc nhiên nói. Còn chưa kịp phản ứng lại, nàng đã bị Tiêu Lệ tóm lấy. Một ngón tay của hắn nhẹ nhàng chạm vào vai nàng, Tà Long Chi lập tức hoạt động phong tỏa hành động của nàng lại.

Mang Nạp Lan Yên Nhiên đã không thể cử động như xách một con gà con, Tiêu Lệ bay đến vị trí cách Tiêu Viêm không xa rồi lợi dụng lời đầu khí thuộc tính tạo thành từ trường khiến nàng trôi nổi trên không trung.

"Bốp"

Trước sự kinh ngạc gần như muốn rớt quai hàm xuống đất của đám khách mời trong đại sảnh, Tiêu Lệ giơ tay lên hung hăng vỗ mạnh vào mông ngọc của Nạp Lan Yên Nhiên tạo thành một tiếng bốp thanh thúy. Cảm giác đàn hồi vô cùng đã tay khiến hắn không nhịn được lại vỗ thêm hai cái nữa.

_ Đây là vì ngươi ngông cuồng ngạo mạn!

"Bốp"

_ Đây là vì ngươi không biết tôn trọng trường bối!

"Bốp"

_ Còn đây là vì ngươi đã chọc nhảm người không nên chọc!

Ba tiếng "bốp" thanh thúy vang lên cùng với giọng nói hờ hững của Tiêu Lệ. Đôi mắt Nạp Lan Yên Nhiên như muốn nứt ra, khuôn mặt đỏ hồng đến lợi hại, khóe mắt rung rung mấy giọt nước bị nàng miễn cưỡng kìm lại.

_ Ngươi... ngươi...

Nạp Lan Yên Nhiên ngờ ngác nhìn vị hắc bào nhân, không thể tin được hẳn trước mặt mọi người vậy mà lại đánh mông nàng, ngượng ngùng đến không nói ra lời.

_ Chuyện hôm nay, kẻ nào dám hé răng nửa lời, ta sẽ diệt môn kẻ đó! Lão Tam, giải quyết xong mọi chuyện rồi đến chỗ cũ tìm ta!

Tiêu Lệ ánh mắt khê đảo qua toàn trường, tiếng nói được đầu khí khuếch đại truyền vào thẳng trong não từng người.

Khê dạn dò Tiêu Viêm một câu, Tiêu Lệ lập tức làm bất tỉnh Nạp Lan Yên Nhiên rồi mang theo nàng lóe lên một cái, chỉ trong chớp mắt đã không còn thấy bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Yên tĩnh trước giông bão

Nghe lời nói của Tiêu Lệ, Tiêu Viêm khê gật đầu một cái biểu thị đã biết. Sau đó, dưới cái nhìn chăm chú của các khách mời, hắc bào nhân chậm rãi bước về phía Mặc Thừa. Sát ý âm lãnh của hắn nhàn nhạt tỏa ra khiến cho bên trong đại sảnh lượn lờ một cỗ khí tức băng giá.

Mặc Thừa nhìn hắc bào nhân thực sự có ý định giết mình, cầu xin tha mạng là vô nghĩa. Bởi vậy, hắn quyết định liều mạng bộc phát ra Phá Sơn Tỷ đã che giấu bấy lâu nay.

Bất quá Phá Sơn Tỷ mặc dù là móng vuốt của ngũ giai ma thú, thế nhưng trước thực lực tuyệt đối của Đấu Hoàng, nó vẫn chẳng khác gì đồ chơi, bị Cốt Linh Lãnh Hóa của Tiêu Viêm thiêu đốt hóa thành một cái băng điều cùng với Mặc Thừa.

"Cạch"

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, tượng băng rơi xuống đất ầm ầm vỡ ra. Bên trong, thi cốt vô tồn...

Nhìn trên khối băng trắng toát từ từ tan chảy trên tấm thảm xinh đẹp, trong đại sảnh ngập tràn một sự yên tĩnh chết chóc...

Đạm mạc nhìn khối băng trắng bị nghiền nát, hắc bào nhân hơi ngẩng đầu, nhìn xuyên qua tấm áo choàng màu đen chậm rãi đảo quanh đại sảnh tĩnh mịch.

Tuy rằng ánh mắt của hắn bị tấm áo choàng che khuất, thế nhưng khi ánh mắt của hắn chuyển đến người nào thì người đó sắc mặt đại biến, co đầu rút cổ lại.

Trong lòng mọi người đều hiện lên thủ đoạn kinh khủng của hắc bào nhân, không hề có ý định vọng động, cũng không dám nhìn thẳng vào hắn.

Nhìn toàn trường đều im thin thít, không khí tĩnh lặng đến độ một cây kim rơi xuống cũng có thể nghe tiếng. Hắc bào nhân khê nở nụ cười nhạt, xoay người lại, chậm rãi quay về phía Mặc gia đệ tử đang sầm sập bước tới.

- Giao người!

Dừng trước mặt Mặc Lan, hắc bào nhân cất giọng lạnh như băng, trong đó vẫn ẩn chứa sát ý nồng đậm.

_ Đại nhân... người đang trên đường tới!

Mặc Lan trong lòng có chút run rẩy, hiểu rõ nếu như vẫn còn trì hoãn thì sợ rằng chính mình sẽ đồng dạng hoá thành một khối băng.

_ Còn năm phút!

Hắc bào nhân không để ý tới Mặc Lan đang run cầm cập, ngôn ngữ lạnh lẽo phun ra, sau đó đứng thẳng như một cây cọc gỗ không nói gì nữa.

Nghe được ba chữ này, Mặc Lan khoé miệng khê gạt vài cái. Sau đó, hắn vội vàng phát tay gọi một gã Mặc gia đệ tử, sắc mặt khẩn trương, bảo hắn nhanh chóng đi thúc giục.

.....

Cùng lúc đó, Tiêu Lệ sau khi bắt lấy Nạp Lan Yên Nhiên thì thân hình lập tức lóe lên, chỉ trong chớp mắt đã biến mất khỏi tầm mắt mọi người. Khi xuất hiện trở lại thì đã là phía trên xà nhà nơi Vân Vận và Hải Ba Đồng đang chờ đợi.

_ Tiêu Lệ chết tiệt, sao chàng lại đánh mông Yên Nhiên?

Vân Vận nhìn thấy Tiêu Lệ mang Nạp Lan Yên Nhiên đã bất tỉnh nhân sự trở lại thì dậm chân hậm hực nói.

_ Nàng ta kiêu căng như vậy, còn dám khiêu khích cả ta. Thân là phu quân của nàng, ta tất nhiên phải có trách nhiệm giúp nàng giáo huấn đồ đệ.

Tiêu Lệ mặt không biến sắc nói.

_ Hừ... chứ không phải chàng thấy Yên Nhiên xinh đẹp nên nội tâm ngứa ngáy? Còn nữa, ai đồng ý lấy chàng đâu mà tự nhận là phu quân của người ta?

Vân Vận lườm Tiêu Lệ đang giương giương mắt ý hờn dỗi nói.

Kể từ sau khi trao thân cho Tiêu Lệ, tính cách Vân Vận giống như thay đổi một trăm tám mươi độ. Không còn là Vân Lam Tông chủ lạnh lùng cao cao tại thượng, thay vào đó, nàng giống như trở thành một tiểu cô nương tình đầu chóng nổ, vô cùng hoạt bát đáng yêu.

_ Được rồi, đừng nháo nữa! Ta cảm nhận được khí tức của người kia, sợ rằng một lúc nữa không tránh khỏi một trận đại chiến nên mới sớm mang Yên Nhiên đi, tránh cho nàng có thể gặp nguy hiểm.

Tiêu Lệ giờ tay cốc đầu Vân Vận, sau đó khẽ vuốt ve mái tóc mềm mại của nàng, nghiêm túc nói.

_ Ủm, thiếp hiểu rồi!

Nghe đến chuyện chính sự, Vân Vận cũng thôi không đùa giỡn với Tiêu Lệ, lặng lẽ nhìn xuống phía dưới.

.....

Trong đại sảnh rộng lớn được trang hoàng long lẫy, trên tường cột treo đầy những vật dụng màu đỏ tượng trưng cho ngày vui. Nhưng mà lúc này, những người hiện diện trong đại sảnh nhìn thấy điều đó lại chỉ biết cười khổ. Mặc gia hôm nay là ngày vui thế nhưng lại chuẩn bị cử hành tang lễ luôn rồi.

Tuy rằng một màn lúc này khiến cho nhiều người bị chấn động, thế nhưng không khí trong đại sảnh lại lặng ngắt như tờ. Tràng cảnh quý dị vừa rồi khiến cho mọi người có cảm giác dựng tóc gáy, nhiệt độ trong phòng dường như cũng trở nên lạnh hơn, giống như lọt vào hầm băng.

Đứng thẳng tại chỗ, hắc bào nhân hơi lắc lư đầu, dư quang trong khoé mắt xuyên thấu qua hắc bào quét về phía ba bóng đen như hư ảo đang ngự trên xà nhà, hướng về phía bọn họ khẽ gật đầu ý muốn nói tất cả đều thuận lợi.

Tiêu Lệ đứng trên xà nhà nhìn thấy cử chỉ của Tiêu Viêm thì khẽ gật đầu. Thế nhưng cảm giác bất an trong lòng hắn càng ngày càng lớn dần, không có dấu hiệu dừng lại.

Dường như chưa cảm nhận được sự lo lắng trên gương mặt của Tiêu Lệ, Tiêu Viêm vẫn lẳng lặng đứng chờ. Nhưng mà đột nhiên, chiếc nhẫn đen kẹt trên ngón tay hắn run lên nhẹ nhẹ.

_ Sư phụ, có chuyện gì sao?

Hắc sắc giới chỉ mặc dù chỉ run nhẹ nhưng cũng đủ làm Tiêu Viêm cảm nhận được. Trong lòng ngạc nhiên, hắn lập tức nhẹ giọng hỏi.

_ Cần thận một chút! Không biết vì sao ta mơ hồ cảm giác được một chút khí tức quen thuộc...

Âm thanh già nua của Dược Lão mang theo vẻ ngưng trọng cùng nghi hoặc từ trong lòng Tiêu Viêm vang lên.

_ Khí tức quen thuộc? Nghĩa là sao?

Nghe vậy, Tiêu Viêm hơi kinh ngạc, vội hỏi.

_ Có lẽ là khí tức của vị Đẩu Hoàng đỉnh phong mà nhị ca ngươi đã cảm nhận được. Nguyên bản, cổ khí tức kia ẩn nấp vô cùng hoàn mỹ. Bất quá thời điểm ngươi mượn linh hồn lực lượng của ta để bùng nổ trong chốc lát, nó mới vừa có chút dao động. Nếu không như vậy, chỉ sợ ta cũng không thể phát hiện ra.

Dược Lão trầm giọng nói. Suy nghĩ một lúc, hắn lại khẽ lẩm bẩm.

_ Hơn nữa, cổ khí tức này làm ta có cảm giác quen thuộc... Có thể... y đã từng cùng ta tiếp xúc qua...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 139: Đấu Hoàng Tề Tự

Nghe được lời Dược lão, Tiêu Viêm trong lòng chấn động, khuôn mặt bên trong hắc bảo hiện lên vẻ khiếp sợ.

_ Ta năm đó rất ít tiếp xúc với cường giả tại Gia Mã đế quốc cho nên... ta nghĩ vị cường giả thần bí này hẳn là từ nơi khác chạy đến đây. Chỉ là không biết vì nguyên nhân gì mà hắn lại ẩn núp bên trong Mạc gia?

Dược lão trầm ngâm nói.

_ Mặc kệ là có chuyện gì, ta sẽ cẩn thận một chút. Chờ Thanh Lâm xuất hiện, ta sẽ mang theo nàng chạy nhanh khỏi nơi đây.

Hoi gật đầu, Tiêu Viêm khuôn mặt hiện lên một chút ngưng trọng, đôi mắt mơn hắc bảo che đầy nhanh chóng đảo qua toàn bộ mọi người trong đại sảnh, muốn tìm xem vị cường giả thần bí đó là ai.

Năm phút thời gian nhanh chóng trôi qua. Ở thời khắc tối hậu, Mạc Lan thần sắc đang kích động rốt cuộc thò ra một hơi dài khi nhìn thấy mấy bóng người xuất hiện trong tầm mắt.

Vài bóng người từ cửa lớn chạy vào. Trên lưng một gã Mạc gia đệ tử là một tiểu cô nương mặc thanh y đang mở to đôi mắt xinh đẹp, khiếp đảm nhìn hoàn cảnh lạ lẫm.

Trong đại sảnh, tất cả ánh mắt tập trung vào tiểu cô nương đáng yêu, trong lòng thoáng có chút ngạc nhiên. Bọn họ thực sự nghĩ không ra nguyên nhân khiến cho hai gã Đấu Hoàng cường giả gây náo động lại là một tiểu cô nương xinh đẹp như vậy.

Nhìn thấy Thanh Lâm mặc dù có chút tiểu tụy nhưng không đáng lo ngại, Tiêu Viêm thở dài một hơi nhẹ nhõm, bàn tay đang nắm chặt trong hắc bảo có chút thả lỏng.

_ Đại nhân, tiểu cô nương này chính là người mà đại trưởng lão mang về từ Thạch Mạc Thành. Trong thời gian này chúng ta vẫn chưa có làm gì thương tổn nàng.

Cẩn thận mang Thanh Lâm ôm xuống, Mạc Lan trong lòng không yên hướng Tiêu Viêm cười khổ nói.

Lúc này Thanh Lâm vẫn chưa nhận ra Tiêu Viêm. Bởi vậy khi thấy Mạc Lan đem nàng hướng về phía hắc bảo nhân, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời hiện lên vẻ lo lắng, muốn từ chối nhưng lại không thể lay động được tay của Mạc Lan.

Khi thấy Thanh Lâm được mang tới, Tiêu Viêm giống như trút được gánh nặng trong lòng, nhẹ nhàng vươn cánh tay định tiếp nhận nàng, bỗng nhiên...

"Uỳnh!"

Lúc Tiêu Viêm vươn tay ra, một tiếng động thanh thúy vang chột lên. Sàn nhà cứng rắn đột nhiên nứt ra, vỏ sò thân cây màu xanh từ bên dưới mọc lên. Sau đó chúng nhanh chóng quấn lại, trong nháy mắt thời gian đã tạo thành một nhà giam bằng gỗ, đem Tiêu Viêm phong kín trong đó.

Biến cố thành linh xảy ra trong đại sảnh làm cho tất cả mọi người đều sùng sốt, bọn họ không thể nào nghĩ tới có người chủ động công kích Đấu Hoàng cường giả.

Thời điểm mọi người còn đang ngây người ra thì trong đại sảnh, một đạo nhân ảnh mặc y phục người hầu bình thường đột nhiên lao vút vào giữa sảnh.

Thanh sắc nhân ảnh mang theo tốc độ kinh khủng, trong chớp mắt đã tới trước mặt Mạc Lan đang kinh hãi. Hai tay hắn duỗi ra, Thanh Lâm đã bị hắn ôm vào trong lòng.

Thanh sắc nhân ảnh sau khi đoạt được Thanh Lâm, mũi chân điểm nhẹ xuống đất, liền muốn cấp tốc rời khỏi nơi này.

Nhưng mà ngay lúc đó, bên trong lao tù bằng gỗ kia, sâm bạch hoa diễm mãnh liệt bạo phát, chỉ trong giây lát đã đem toàn bộ chướng ngại đốt sạch.

_ Còn muốn chạy?

Vừa thoát khỏi giam cầm, Tiêu Viêm lập tức lao về phía thanh sắc nhân ảnh. Quát khê một tiếng, bàn chân hắn ẩn chứa hung mãnh kinh khí hung hăng đá vào đầu thanh sắc nhân ảnh.

Nhìn thấy thế công hung mãnh của Tiêu Viêm, thanh sắc nhân ảnh khê vung tay lên, trên mặt đất một chột dựng lên một cây cọc gỗ thật lớn ngăn cản công kích của Tiêu Viêm.

Sau khi ngăn trở Tiêu Viêm, thanh sắc nhân ảnh thân thể ở không trung quỹ dị uốn éo, nhằm hướng cửa lớn lao đi như một tia chớp.

_ Hải lão, ngăn người đó lại!

Nhìn thấy tình hình rối cuộc này sinh biến hóa, Tiêu Lệ khẽ nói với Hải Ba Đông bên cạnh.

Mặc dù Lục Man đã xuất hiện, thế nhưng theo giám định của hệ thống, nàng chỉ là thất tinh Đấu Hoàng mà thôi, cũng không phải là người mà Tiêu Lệ đã cảm ứng được.

_ Chẳng lẽ Thiên Xà Phủ vẫn còn ẩn giấu hậu chiêu? Hay là có cường giả khác định làm ngư ông đắc lợi?

Cảm giác bất an không giảm mà còn tăng khiến cho Tiêu Lệ trong lòng vô cùng lo lắng, khẽ lẩm bẩm.

_ Thôi kệ vậy! Bình tới tướng đồ, nước đến đất ngăn! Với thực lực của ta hiện tại trong Đấu Hoàng đã không có người khó dễ được. Hơn nữa, bên cạnh ta còn có Vân nhi và Tử Tinh mà.

Đắn đo mãi không có kết quả, Tiêu Lệ khẽ lắc đầu nghĩ thầm.

Thời điểm Tiêu Lệ đang miên man suy nghĩ thì phía bên kia, Hải Ba Đông đã nhanh chóng lao xuống chặn đường Lục Man.

_ Hắc hắc, đã sớm chờ ngươi.

Khi thanh sắc nhân ảnh sắp tới cửa lớn, hàn khí đột nhiên bùng lên, trong giây lát ngưng tụ thành một khối băng thuần đầy vừa vịn đem nơi đó bít kín.

_ Hi hi... bốn gã đấu hoàng cường giả! Không nghĩ tới ở Gia Mã đế quốc quả thật là ngọa hổ tàng long. Bất quá... ta đối với tiểu cô nương này rất có hứng thú, cũng sẽ không tùy tiện buông tay.

Mũi chân khẽ điểm vào băng thuần, thanh sắc nhân ảnh có chút bất đắc dĩ bật người trở lại. Thân ảnh mạnh mẽ nhảy lên một đỉnh của tòa nhà, ánh mắt liếc về phía xà ngang nơi ba người Tiêu Lệ, Vân Vân cùng với Hải Ba Đông đang đứng cười nói.

Trong đại sảnh, Tiêu Viêm như một tia chớp nhanh chóng lao đến một đỉnh khác, lạnh lùng nhìn thanh y nữ nhân che mặt. Hai tay Tiêu Viêm giờ lên, sâm bạch hoa diễm cấp tốc thiêu đốt trên tay hắn.

Trong đại sảnh rộng lớn, năm cổ khí thế bàng bạc dâng lên. Đám khách khứa ngẩng đầu nhìn lên năm người, thần tình đều như ngây dại..

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Thanh Y Nữ Nhân

Trên đỉnh của tòa nhà trung tâm ở Mặc Phủ, năm đạo nhân ảnh đứng sừng sững, khí thế Đấu Hoàng bàng bạc tuôn ra khiến mọi người trong đại sảnh bị áp bách đến mức gần như không thở nổi.

Lúc này trong lòng thanh y nữ nhân thần bí, Thanh Lâm mặc dù đang hôn mê nhưng cánh tay nhỏ nhắn vẫn đang vô thức giãy dụa.

_ Ha ha, tiểu nha đầu! Yên tâm đi, ta không nỡ làm tổn thương ngươi đâu!

Ôn nhu vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của Thanh Lâm, thanh y nữ nhân nhu hòa cười, tay trái nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng ngực.

Kế tiếp nàng mới ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú vào tình thế bản thân đang bị bao vây bởi bốn người Tiêu Lệ, Vân Vân cùng với Tiêu Viêm, Hải Ba Đông.

_ Nếu sớm biết rằng sẽ dẫn động đến bốn vị Đấu Hoàng cường giả, ta đã sớm động thủ rồi... Tại Mặc gia kia có cái gọi là Di Thực Thuật, ta vốn tưởng nó có gì lợi hại nên mới âm thầm học trộm. Thật là làm ăn lỗ vốn!

Liếc nhanh một vòng, cuối cùng dừng lại ở người có vẻ là đứng đầu trong bốn người, Tiêu Lệ, nàng khẽ lắc đầu cười nói.

_ Các hạ là ai? Vì sao muốn cướp đoạt Thanh Lâm?

Tiêu Viêm chăm chú nhìn thanh y nữ nhân, hắc bào hạ xuống che đôi mắt, quát lạnh hỏi.

_ Tiểu gia hỏa này nguyên lai gọi là Thanh Lâm sao? Ha ha... cái tên không tệ a...

Thanh y nữ nhân cười nói, ngón tay cẩn thận đề lên mí mắt của Thanh Lâm, chăm chú nhìn đồng tử lơ mơ có ba cái điểm đen nhỏ.

_ Quả nhiên là Bích Xà Tam Hoa Đồng. Xem ra Bạch nha đầu cảm ứng không sai lầm a...

Xem xét kỹ lưỡng, nàng lúc này mới vừa lòng gật gật đầu, nhẹ giọng lầm bầm.

Thanh y nữ nhân vén nhẹ mí mắt của Thanh Lâm khiến cho Tiêu Viêm khoé miệng có chút run rẩy. Hiện tại hắn cũng đã hiểu, nguyên lai nữ nhân thần bí này cũng là vì Thanh Lâm có Bích Xà Tam Hoa Đồng mà đến.

_ Mặc kệ các hạ là ai, bất quá ta khuyên ngươi nên đem Thanh Lâm trả lại cho ta. Bằng không, bọn ta sẽ dùng vũ lực đoạt lại.

Tiêu Viêm nhìn chăm chăm vào thanh y nữ nhân, lạnh lùng nói.

_ Ha ha... Tiểu cô nương này đối với ta cực kỳ trọng yếu, thực sự không có khả năng giao cho các ngươi. Mặc dù bốn vị đều là Đấu Hoàng cường giả... cũng không có khả năng.

Thanh y nữ nhân cười lắc đầu, cương quyết nói.

_ Vậy thì chiến!

Nghe được thanh y nữ nhân nói thế, Tiêu Viêm không chút chần chờ, bạch sắc hỏa diễm dày đặc mãnh liệt từ trong cơ thể bạo phát ra. Nhất thời, bên trong đại sảnh nhiệt độ chợt tăng mạnh như bên trong hỏa diễm sơn.

Mũi chân Tiêu Viêm dẫm mạnh vào cây cột dưới chân, nhất thời một bánh xe lửa nổ tung dưới chân hắn. Kế tiếp, một vết nứt lớn từ chỗ mũi chân chạm vào cấp tốc lan tràn xuống tới mặt đất.

Chỉ trong nháy mắt, cái trụ bằng gỗ to lớn cứng rắn nhanh chóng vỡ vụn ra thành từng mảnh nhỏ. Nhờ vào lực phản chấn, thân thể Tiêu Viêm giống như một viên đạn pháo bắn thật mạnh về phía thanh y nữ nhân.

Khi Tiêu Viêm quát lên thì Hải Ba Đông cũng như một tia chớp ra tay. Bàn tay hắn nhanh chóng kết ấn điều động năng lượng thiên địa xung quanh tụ tập lại.

Ngay lập tức, trước người hắn hàn khí ngưng tụ hình thành nên hơn mười mũi dùi bằng sắc nhọn, trên đỉnh nhọn của mỗi mũi dùi đó đều có hình xoắn ốc khiến cho nó thoát nhìn đã thấy lực sát thương kinh khủng.

Hải Ba Đông khẽ phát nhẹ ống tay áo, hơn mười mũi dùi bằng đó nhanh chóng tản ra phân bố xung quanh, vừa vận phong kín toàn bộ không gian mà thanh y nữ nhân có thể trốn tránh.

Thân hình xẹt qua giữa không trung, nắm tay Tiêu Viêm ẩn chứa bạch sắc hỏa diễm dày đặc, cùng với lực lượng khủng bố hung hăng đập về phía thanh y nữ nhân.

"Rắc"

Bị trước sau giáp kích, thanh y nữ nhân trầm ngâm trong nháy mắt. Kế đó, bàn chân nàng dẫm mạnh xuống cột trụ. Theo âm thanh răng rắc vang lên, cột trụ bằng gỗ vỡ vụn, các mảnh vỡ bắn lên không trung tạo thành một bức tường gỗ ngăn chặn công kích của Tiêu Viêm.

Cùng lúc đó, tay phải của thanh y nữ nhân vung lên, năm đạo năng lượng màu xanh như những cây roi dài từ ngón tay bắn mạnh ra, nhảy múa trong không gian tạo thành một quả cầu bao bọc lấy thân thể nàng. Tất cả bằng dùi chạm vào quả cầu màu đều bị đẩy ngược ra ngoài.

_ Người Gia Mã đế quốc quả nhiên không thích giằng giải lý lẽ, lúc nào cũng có khuynh hướng bạo lực. Khó trách cường giả trên đại lục đều nói rằng các ngươi thô lỗ.

Dễ dàng ngăn cản công kích của Tiêu Viêm và Hải Ba Đông, thanh y nữ nhân khẽ cười nói.

_ Cô là Lục Man?

Vẫn đứng yên bất động cùng Vân Vận từ nãy đến giờ, Tiêu Lệ rốt cuộc huy động Phong Lô Thiên Vũ bay lên, mở miệng hỏi.

_ Ngươi nhận thức ta?

Thanh y nữ nhân không trả lời mà hỏi ngược lại Tiêu Lệ, vẻ mặt vô cùng ngạc nhiên.

_ Ta biết Thiên Xà Phủ các cô có phương pháp rất tốt để bồi dưỡng Bích Xà Tam Hoa Đồng, cho nên có lẽ cô cũng sẽ không làm hại tiểu Thanh Lâm... Bất quá... để nàng theo ta thì vẫn tốt hơn...

Tiêu Lệ vừa nói dứt lời, bầu trời bất chợt biến đổi. Lôi vân đen kịt từ bốn phương tám hướng dồn dập kéo tới, sấm chớp rền vang chấn động cả vòm trời tựa như thương thiên nổi cơn thịnh nộ.

Độ Kiếp Lôi nhảy múa trên bàn tay Tiêu Lệ, giống như quân vương điều khiển binh sĩ của mình, không ngừng điều động lôi vân các nơi tụ tập lại.

_ Ta biết cô còn một đồng bạn, mau gọi hắn đến đây đi! Nếu không... chỉ e cô không thể nguyên vẹn rời khỏi Gia Mã đế quốc này đâu.

Tiêu Lệ lạnh nhạt nói. Sấm chớp trên bầu trời cũng theo đó rung chuyển, giống như vạn quân gào thét trợ uy cho lời nói của hắn...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Bát dực hắc xà hoàng

Nhìn thanh thế khủng khiếp mà Tiêu Lệ đang tạo ra, Lục Man trong lòng cũng cảm thấy hơi bị chấn động. Lôi đình uy lực bức này, sợ rằng đã tiếp cận cảnh giới Đấu Tông.

_ Vì tìm kiếm Bích Xà Tam Hoa Đồng, ta đã bỏ ra hơn mười năm. Mãi đến hôm nay, ta rốt cuộc mới may mắn gặp được. Đừng nói các ngươi có bốn vị Đấu Hoàng, dù là thêm bốn vị nữa ta tuyệt đối cũng sẽ không bỏ qua.

Chấn động thì chấn động, về mặt Lục Man chưa từng có biết hóa. Nàng nhìn chăm chăm Tiêu Lệ khẽ lắc đầu cười nói, không có nửa phần ngừ khi có thể thương lượng.

_ Ta không cần biết ngươi là ai! Hôm nay, dù có phải liều cái mạng này ta cũng sẽ mang nàng về Thiên Xà Phủ.

Lục Man cắn chặt răng cứng rắn nói. Sau đó, nàng lập tức từ trong ngực lấy ra một cái còi đưa lên trên miệng. Nhất thời, một tiếng "Huýt" bén nhọn mang theo sóng âm kỳ lạ từ môi nàng phát ra, nhanh chóng khuếch tán trên bầu trời.

Theo thanh âm truyền ra không lâu sau, trong rừng rậm xa xôi đột nhiên vang lên một trận oanh minh chấn động, một cự thú khổng lồ không kém Từ Tinh Dực Sư Vương lập tức bay vọt lên bầu trời.

Sau khi cự thú xuất hiện, nó nhanh chóng quay về phía chân trời bên này, nhằm hướng Lục Man đang đứng bay vọt tới, cái bóng to lớn của nó che phủ một mảng lớn trên mặt đất.

Cự thú hình thể cực kỳ thon dài, nhìn qua dường như là ma thú có họ hàng với loài rắn. Tốc độ phi hành của ma thú này khiến cho người ta cảm thấy rung động, cơ hồ giống như thun di. Chỉ vài cái chớp mắt, nó đã tới được vị trí của Lục Man đang đứng.

Theo cự thú dừng lại, bóng đen to lớn cũng dần dần trở nên rõ ràng, hình dáng khủng bố của nó lúc này mới hoàn toàn bị đám người Tiêu Lệ thu vào trong tầm mắt.

Đây là một con cự xà hình thể cực kỳ khổng lồ, toàn thân ngăm đen, trên lớp vảy còn có một ít đường vân sắc sỡ, nhìn qua có chút kỳ dị.

Thân thể cự xà có nhiều màu sắc, trên lưng mọc ra tám cánh màu đen. Hơn nữa, phía trên đỉnh đầu của nó cũng sinh ra một cái sừng đen hình xoắn ốc nhìn qua vô cùng có lực sát thương.

Tại đỉnh nhọn trên sừng lóe ra tử mang nhàn nhạt, hiển nhiên là ẩn chứa kịch độc. Đôi mắt hình tam giác chớp lóe hoàn toàn không có chút nào giống dã thú, ngược lại trông giống như nhân loại tràn ngập khôn khéo và xảo trá.

_ Bát Dực Hắc Xà Hoàng?

Nhìn bộ dáng hắc xà kia, Hải Ba Đông khuôn mặt hơi đỏ, kinh ngạc thốt lên.

Ting, thông tin ma thú

Bát Dực Hắc Xà Hoàng – lv66.

Một loại ma thú có thiên phú dị bẩm, là hình thái tiến hóa cuối cùng của Tam giai ma thú Lưỡng Dực Hắc Xà. Kể từ tam giai bắt đầu, mỗi khi đề thăng một giai, nó sẽ mọc ra thêm một đôi cánh.

...

Xa xa trên bầu trời, Lục Man cùng Bát Dực Hắc Xà Hoàng khổng lồ từ từ tụ hợp. Nhất thời, hai cỗ khí thế kinh khủng, bao trùm bầu trời. Những đám lôi vân của Tiêu Lệ cũng trong khoảnh khắc bị khí thế khủng bố này liên tiếp chấn vỡ thành bụi phấn.

Dưới vòm trời phong vân dừng động, sấm chớp rung chuyển, sáu luồng khí thế cấp bậc Đấu Hoàng tràn ngập bốn phương tám hướng. Không gian xung quanh trong thời khắc này cơ hồ cũng bị chấn động đến run rẩy, giống như sắp đến ngày tận thế.

Bên trong Diêm thành, tất cả mọi người tại đây dưới sáu cỗ khí thể mệnh mông cuộn cuộn đan quện vào nhau, ai nấy cơ thể không ngừng run cầm cập. Cỗ áp lực kinh khủng kia làm cho không ít người có cảm giác giống như bị tảng đá ngàn cân đè lên, hô hấp tựa cũng trở nên cực kỳ nặng nề.

_ Lục Man... Ha ha ha... Không nghĩ tới người như thế nào mà lại bị người ta đánh thành bộ dáng này. Tin này mà truyền trở về chỉ sợ sẽ cấp cho bọn họ một trận cười no nê!

Đôi mắt tam giác thật lớn nhìn chằm chằm vào bốn người Tiêu Lệ, Vân Vận cùng với Tiêu Viêm và Hải Ba Đông ở phía đối diện, Bát Dực Hắc Xà Hoàng cái miệng lớn không ngừng mở ra đóng vào, phát ra tiếng cười đinh tai nhức óc.

_ Người cái tên khốn kiếp Bạch Nha! Ta trên người mang theo tiểu cô nương này, hơn nữa lại bị bọn chúng quần đấu, người có giỏi thì thử một mình đấu với tên mặc ngân bào kia xem?

Thân thể huyền phù ở bên cạnh Bát Dực Hắc Xà Hoàng tám cánh, nghe được tiếng hân cười nhạo, Lục Man không khỏi cả giận liếc về phía Tiêu Lệ nói.

_ Thật sự là Bích Xà Tam Hoa Đông?

Hắc hắc cười không trả lời, dưới thân không ngừng phe phẩy cái đuôi rắn thật lớn. Bát Dực Hắc Xà Hoàng đôi mắt tam giác hơi giật giật, đưa ánh mắt liếc một cái Thanh Lân trong lòng Lục Man, thanh âm tựa như sấm sét cũng nhiều hơn vài phần ngưng trọng.

_ Ừm.. cảm nhận của người không sai, quả thật đúng là như vậy!

Nhắc tới điểm này, nữ nhân áo xanh ánh mắt gian tà đó tán ra ý mừng, gật gật đầu, cười nói.

_ Vậy là tốt rồi a...

Nghe vậy, Bát Dực Hắc Xà Hoàng rõ ràng thở một hơi dài nhẹ nhõm, lại đem ánh mắt quét về phía bốn người đứng đối diện, cuối cùng dừng lại ở trên thân thể Tiêu Viêm đang rực cháy một ngọn sâm bạch hỏa diễm.

_ Không trách được ta lại có cảm giác kì lạ. Tại sao ta cảm thấy khí tức trên thân thể người này mơ hồ có chút quen thuộc vậy nhỉ?

Nhìn thật kỹ Tiêu Viêm, Bát Dực Hắc Xà Hoàng trầm ngâm một lúc, ngạc nhiên nói.

_ Người cũng có loại cảm giác này? Lúc trước ta cũng vì thoáng cảm nhận qua trên thân thể hắn có cỗ khí tức quen thuộc nên vừa rồi mới bại lộ vị trí bản thân đang ẩn nấp. Bất quá ta đã từng tiếp xúc với rất nhiều cường giả, cho nên nhất thời cũng nhớ không rõ cỗ khí tức này tương tự của ai..

Lục Man kinh ngạc trừng mắt nhìn, nhìn từ trên xuống dưới Tiêu Viêm trầm giọng nói.

_ Hai vị, có phải là quên chuyện gì hay không?

Nhìn hai người mãi mê trò chuyện, hoàn toàn quên mất sự tồn tại của mình, Tiêu Lệ trong lòng không vui nói. Trong tay hắn, Độ Kiếp Lô giống như cảm nhận được sự giận dữ của chủ nhân, không ngừng gào thét biến bầu trời thành một lò ngục kinh hoàng..

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Vòi rồng băng nhận

Cảm nhận được sự phẫn nộ của Tiêu Lệ, trên bầu trời phía xa, Lục Man và Bát Dực Hắc Xà Hoàng vẻ mặt đều dần trở nên ngưng trọng.

_ Tiêu Viêm tử, Hải lão hai người đối phó với Bát Dực Hắc Xà Hoàng. Ta và Vận nhi đối phó với nữ nhân đó!

Mặc dù nhiệm vụ của Tiêu Lệ yêu cầu là đánh bại Bát Dực Hắc Xà Hoàng thể nhưng có một điểm đặc biệt là hắn không cần phải tự mình hạ nó. Bởi vậy, hắn chủ động giao việc đó cho Tiêu Viêm và Hải Ba Đông. Còn bản thân Tiêu Lệ sẽ chọn đối thủ khó nhằn hơn – Lục Man.

_ Rõ rồi!

Tiêu Viêm lập tức ứng lời Tiêu Lệ, trên người hắn sâm bạch hỏa diễm bốc cháy càng lúc càng lợi hại. Cả người như một quả cầu lửa lao vút về phía Bát Dực Hắc Xà Hoàng.

_ Giúp ta ngăn cản hắn một lúc!

Sắc mặt Hải Ba Đông ngưng trọng hét lên một tiếng, hai tay kết ấn, ổng tay áo phát phơ trong không trung. Nhất thời, hàn khí mãnh liệt từ trong cơ thể

hắn bạo phát ra.

Chỉ trong chớp mắt, phiên thiên địa này, hoàn toàn bị hàn khí lơ lửng trên bầu trời bao phủ. Bởi vì nhiệt độ giảm xuống mà hơi nước trong không khí bị kết tinh thành những đóa hoa tuyết xinh đẹp nhẹ rơi xuống.

Chẳng bao lâu sau, trên bầu trời cuồng phong gào thét, những bông tuyết xinh đẹp tuyệt mỹ kia trong chốc lát ngưng tụ thành những ngọn giáo băng sắc nhọn. Một trận cuồng phong theo đó nổi lên, dần dần hình thành lỗ xoáy.

Lỗ xoáy nhanh chóng khuếch tán, gần ba phút sau đã trở thành một cái vòi rồng bán kính hơn ba mươi mét. Cộng hưởng với lôi uy trên bầu trời tạo nên một khung cảnh cực kỳ hùng tráng.

Từng ngọn giáo băng sắc bén lập tức dung nhập vào trong cuồng phong. Chỉ trong giây lát, một cái vòi rồng bên ngoài khoác lên một tầng băng nhận màu trắng hung hăng xuất hiện giữa phiên thiên địa này.

Bằng vào thực lực bản thân, hình thành vòi rồng băng nhận hung hãn như thế, cho dù là với thực lực nhị tinh Đấu Hoàng của Hải Ba Đông lúc này cũng có chút cố hết sức. Tên trấn hấn không khỏi lẩm cẩm mồ hôi lạnh.

_ Tiêu Viêm, tránh ra!

Hải Ba Đông trầm giọng quát một tiếng, Tiêu Viêm lập tức tung một cước vào thân thể Bát Dực Hắc Xà Hoàng. Mượn uy lực phản chấn từ Phong Hỏa Luân, thân hình Tiêu Viêm cấp tốc lùi lại thật xa.

Hải Ba Đông nhìn thấy Tiêu Viêm nhanh chóng bay vọt lại, lập tức phát tay một cái. Vòi rồng băng nhận khổng lồ mang theo tiếng gió rít bén nhọn như xuyên qua không gian, cuồng bạo rít gào quét tới thân thể khổng lồ của Bát Dực Hắc Xà Hoàng.

_ Hắc hắc... thanh thế thật sự không tồi! Bất quá ta chính là lực tinh Đấu Hoàng, người chỉ có thực lực nhị tinh Đấu Hoàng mà lại muốn đấu cùng ta sao? Ha ha ha!!!

Nhìn vòi rồng mang theo băng nhận bạo liệt cuốn tới, Bát Dực Hắc Xà Hoàng cười to một tiếng, dùng cái đầu thật lớn ngăn lại. Trong nháy mắt, một ngọn lửa màu đen bỗng nhiên từ trong cơ thể nó bạo phát ra, sau đó cuộn cuộn không ngừng vận chuyển năng lượng.

Ngọn lửa màu đen liên tục ngưng tụ, cuối cùng hình thành một cái hình thể năng lượng khổng lồ màu đen hình dáng tương tự với Bát Dực Hắc Xà Hoàng.

Cái đuôi lớn vùng mạnh, Bát Dực Hắc Xà Hoàng lập tức khiến hình thể năng lượng được ngưng tụ từ ngọn lửa màu đen kỳ dị đó mãnh liệt bạo phát. Nhất thời, một cỗ kinh khí khủng bố hỗn loạn hung hăng nện lên vòi rồng băng nhận thanh thế khủng khiếp kia.

Trong khoảnh khắc hai cỗ kinh khí va chạm nhau, chỗ không gian mà chúng tiếp xúc dường như bị chấn nứt thành từng khe hở đen ngòm.

"Ầm ầm!"

Hai loại năng lượng một trắng một đen giằng co với nhau một thời gian ngắn, cuối cùng tạo thành một vụ nổ kinh hoàng. Cho dù là khoảng cách hàng chục cây số cũng mơ hồ nghe thấy thanh âm nổ vang dữ dội.

Trong nháy mắt hai loại năng lượng va chạm gây ra nổ mạnh, từng đạo gợn sóng năng lượng theo vụ nổ khuếch tán, đồng thời chấn lui Hải Ba Đông cùng với Bát Dực Hắc Xà Hoàng về phía sau.

_ Ha ha... căn cứ theo năng lượng người đã dùng lúc này, cho dù lấy thực lực Đấu Hoàng của người e rằng cũng chỉ sử dụng được chiêu đó vài lần mà thôi? Ta nói có đúng không, lão gia hỏa kia? Ha ha ha...

Nhìn khuôn mặt hiện lên một chút mồ hôi lạnh của Hải Ba Đông, Bát Dực Hắc Xà Hoàng cười to nói.

_ Bát Cực Băng!

Tiếng cười còn chưa hoàn toàn chấm dứt, đôi đồng tử tam giác thật lớn kia chợt trừng lớn. Lân giáp màu đen bao phủ toàn thân Bát Dực Hắc Xà Hoàng trong khoảnh khắc bỗng nhiên quỳ dị co rút lại.

Cùng với đó, một tầng chất nhầy từ dưới vảy Bát Dực Hắc Xà Hoàng thẩm thấu ra bao phủ toàn bộ cơ thể nó, giống như tạo thành một lớp áo giáp màu tím sẫm.

Một âm thanh bạo tạc vang, Thân hình Tiêu Viêm đột nhiên trống rỗng hiện ra tại vị trí phân eo của Dực Hắc Xà Hoàng. Năm tay bao phủ sâm bạch hóa chảy hùng hực chợt nắm chặt.

Lập tức, một cỗ kinh khí hỗn loạn giống như thiên băng địa liệt, hung hăng nện xuống thân thể Bát Dực Hắc Xà Hoàng. Tại giờ khắc này, ngay cả ống tay hắc bào rộng thùng thình kia dường như đều trở nên cứng như sắt thép.

"Thình thịch!"

Nắm tay nện thật mạnh lên phía trên thân thể của Bát Dực Hắc Xà Hoàng. Thế nhưng cùng lúc đó, sắc mặt của Tiêu Viêm đồng thời cũng trở nên cực kỳ

khó coi.

Bởi vì ở trong cảm giác của hắn, lớp vảy Bát Dực Hắc Xà Hoàng bỗng nhiên trở nên giống như lớp da con cá trạch trơn trượt. Năm tay Tiêu Viêm nện lên đó nhưng rốt cuộc lại bị lớp chất nhầy bên ngoài cơ thể nó làm chệch ra bên ngoài.

Nhưng mà tuy một kích này lực lượng gần như thất thoát hết, bất quá vẫn sót lại một vài bộ phận cứng rắn trên thân thể Bát Dực Hắc Xà Hoàng bị ngọn lửa sấm bạch ẩn chứa sức nóng kinh khủng kia đánh vào.

Nhất thời, một ít vảy rắn của Bát Dực Hắc Xà Hoàng bị thiêu cháy đến cong vẹo uốn khúc, cuối cùng rơi rụng xuống đất.

_ Tê tê... đau quá!

Trên thân truyền đến một cơn đau nhức làm cho cơ thể không lồ của Bát Dực Hắc Xà Hoàng mãnh liệt quằn quại. Cái đuôi rắn thật lớn quay ngược lại, hung hăng nện lên lưng của Tiêu Viêm.

Nhất thời, thân thể Tiêu Viêm giống như quả bóng chày, bị một đuôi của Bát Dực Hắc Xà Hoàng đập bay ra ngoài, trong miệng không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Tiêu Lệ vs Lục Man

Ở một vùng trời cách đó không xa, thời điểm Hải Ba Đông bắt đầu ngưng tụ vòi rồng băng nhận, cuộc chiến giữa Lục Man và Tiêu Lệ cũng đồng thời bắt đầu.

_ Lôi Kiếp – Cực Từ Phong Bạo!

Lôi vân trên bầu trời ừng ực tụ lại trên đỉnh đầu Tiêu Lệ, chỉ trong vài giây ngắn ngủi đã hình thành một con bão lôi điện cực kỳ khủng khiếp bao bọc lấy hắn và Lục Man, đồng thời vây kín mọi đường lui của nàng.

_ Hihi, ngươi không sợ làm tổn thương tiểu cô nương này sao?

Lục Man liếc nhìn Tiêu Lệ ở phía xa tựa như Lôi Thần giáng thế, vẻ mê trai hiện rõ trong đáy mắt, không nhịn được trêu ghẹo hắn một câu.

_ Lôi của ta có linh tính, sẽ không làm tổn thương người mà ta không muốn.

Tiêu Lệ tùy ý đùa nghịch Độ Kiếp Lôi trong tay mình hờ hững nói.

_ Vậy sao? Lôi có linh tính... chẳng lẽ là Dị Lôi trong truyền thuyết, thứ mà còn khó thu phục hơn cả Dị Hỏa?

Con người nhìn chằm chằm Độ Kiếp Lôi đang nhảy múa trong tay Tiêu Lệ, Lục Man kinh ngạc nói. Nàng vẫn tưởng là đó là một đấu kỹ có chút đặc biệt của Tiêu Lệ, lại không ngờ là Dị Lôi trong truyền thuyết, thứ mà nàng chỉ từng đọc vài lần trong cổ thư ở Thiên Xà Phủ.

Ở thời kỳ thượng cổ, Đấu Đế thống trị đại lục, Đấu Thánh chạy đầy đường, Đấu Tôn đông như kiến, Đấu Tông chỉ là tôm tép sai vặt. Lúc đó, ở Đấu Khí đại lục tồn tại hai đại chức nghiệp là Đức Khí Sư và Luyện Dược Sư.

Đức Khí Sư là những thợ rèn siêu việt, lợi dụng lõi lực rèn luyện đã kiến tạo nên vô số thần binh lợi khí, uy lực hủy thiên diệt địa. Những thần binh lợi khí này được lõi kiếp tẩy lễ, trở nên cực kỳ mạnh mẽ, so với binh khí đồng cấp do hỏa diễm rèn ra còn mạnh hơn gấp mấy lần.

Thế nhưng không hiểu vì sao, theo thời gian trôi qua, Luyện Dược Sư dần dần nổi lên chiếm cứ địa vị chí cao vô thượng trên Đẩu Khí Đại Lục. Ngược lại, những Đức Khí Sư cùng với kỹ thuật rèn đúc đặc thù của họ lại dần dần biến mất trong dòng sông lịch sử.

Rốt cuộc, cho đến hiện tại, người đời sau chỉ còn biết tới Dịch Hòa gắn liền với những Luyện Dược Sư uy danh hiển hách. Chỉ có một ít thế lực cực kỳ cổ xưa mới còn lưu giữ ít ỏi thông tin về Dịch Lôi và chức nghiệp Đức Khí Sư.

_ Cô nhận ra Dịch Lôi sao, không hổ là cường giả Thiên Xà Phủ, kiến thức không tồi!

Dịch Lôi quá mức cổ xưa, những thông tin về nó cực kỳ ít ỏi, ngay cả một người kiến thức uyên bác như Dược Lão cũng chỉ mơ hồ biết được chút ít. Không ngờ, Lục Man chỉ vừa nghe Tiêu Lệ nói một câu đã nhận ra.

_ Ta cũng chỉ là tình cờ biết được một chút, không nghĩ tới trên đại lục này vẫn còn có người thực sự chiếm được Dịch Lôi...

Lục Man cảm thán nói. Dịch Lôi còn cuồng bạo bất tuân hơn cả Dịch Hòa, người bình thường muốn thu phục nó còn khó hơn lên trời. Bởi vì cách thu phục Dịch Lôi sớm đã thất truyền từ sau thời đại thượng cổ.

_ Ta biết Thiên Xà Phủ rất giỏi khống chế, Thanh Lân để cho các người nuôi dưỡng cũng rất thích hợp...

Tiêu Lệ vẫn chưa động thủ, nhìn chằm chằm vào Lục Man chậm rãi nói.

_ Vậy thì sao người lại không cho ta mang nàng đi?

Lục Man nghe lời nói của Tiêu Lệ thì cực kỳ kinh ngạc. Nếu Tiêu Lệ đã biết nàng sẽ không làm hại tiểu cô nương này, vì sao còn gây ra huyên náo lớn như vậy?

_ Thứ nhất, từ khi trở thành Đẩu Hoàng ta vẫn chưa tìm được đối thủ thích hợp, nếu cô muốn mang Thanh Lân đi thì đánh với ta một trận trước đã.

_ Thứ hai, ta cần cô gọi Bát Dực Hắc Xà Hoàng đến đây. Ta có chút chuyện phải nhờ nó kiểm chứng một chút...

_ Cuối cùng, ta muốn mượn trận đại chiến này để dụ một người ra... Thiên Lôi Đạn Vũ!

Tiêu Lệ thanh âm trầm ổn nói.

Vừa dứt lời, lõi điện đã sớm tích tụ từ lúc nào trong lòng bàn tay Tiêu Lệ bỗng chốc hóa thành trăm ngàn quả cầu sấm sét, từ bốn phương tám hướng dồn dập bắn về phía Lục Man.

_ Hừ... đã sớm biết người có ý đồ khác! Thanh Đằng Liên Thuần!

Lục Man hừ lạnh nói, bàn tay cấp tốc huy động. Nhất thời, vô số dây leo phá đất mọc lên, kết lại thành một quả cầu xanh mướt bao bọc lấy nàng. Vô số lõi đạn rơi vào đó đều như muối bỏ biển, không nổi lên chút phản ứng nào.

_ Thiên Lôi Đạn Vũ – Liên Hoàn Đạn Vũ!

Một chiêu không thu được kết quả, Tiêu Lệ cũng không chút bận tâm. Địa giai cao cấp đầu kỳ không phải đơn giản có thể cản lại như vậy. Uy lực thực sự của Thiên Lôi Đạn Vũ nằm ở chỗ nó có thể điệp gia vô số lần.

Trăm ngàn lõi cầu chỉ trong nháy mắt lại hình thành trong không trung, sau đó liên miên bất tận bắn về phía Lục Man đang ẩn nấp sau Thanh Đăng Liên Thuần.

Cường độ công kích dày đặc như vậy, một lúc sau, Tiêu Lệ rút cuộc cũng thành công để lại phía trên Thanh Đăng Liên Thuần tương chừng như bất khả xâm phạm kia vài vết cháy xém.

Thiên Lôi Đạn Vũ của Tiêu Lệ uy lực cộng hưởng càng lúc càng lớn hơn, số vết cháy xém phía trên Thanh Đăng Liên Thuần cũng tăng dần theo thời gian.

Cuối cùng, Thanh Đăng Liên Thuần rút cuộc không chịu đựng nổi áp lực, bị Độ Kiếp Lôi của Tiêu Lệ xé nát thành nhiều mảnh, bốc cháy hừng hực rơi xuống mặt đất.

_ Giương đồng kích tây sao?

Thành công xuyên thủng phòng ngự của Lục Man, thế nhưng trên mặt Tiêu Lệ lại không có một chút vui vẻ. Bởi vì hắn cảm giác được, thứ mà mình đánh trúng chỉ là một khúc gỗ mục mà thôi.

_ Âm Lôi Huyền Bộ - Huyền Bộ Vô Tung!

Khẽ lâm bảm một câu, Tiêu Lệ bất chợt động thân.

Chân đạp Âm Lôi Huyền Bộ, Tiêu Lệ hóa thành vô số tàn ảnh. Cùng lúc đó, hàng trăm ngọn dây leo không chút dấu hiệu phá đất mọc ra, tựa như những ngọn giáo bén nhọn xuyên thủng không ít tàn ảnh, bất quá cũng không có ngọn nào chạm được vào chân thân của Tiêu Lệ.

Hơn nữa, khi dây leo xuyên thủng tàn ảnh đều gây ra những vụ nổ mạnh khiến cho không ít dây leo bị xé tan thành mảnh vụn. Có điều đám dây leo vẫn như cũ tre già măng mọc không ngừng mọc lên công kích Tiêu Lệ..

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 144: Ý Niệm Diên Cuồng

Công kích đã lâu không có kết quả, Lục Man rút cuộc cũng chấm dứt kiểu tấn công đơn điệu này. Nàng hiện thân giữa không trung, hai tay kết ấn.

Nhất thời, đầu khí xanh biếc từ trong cơ thể nàng toát ra, hấp thụ năng lượng thiên địa tạo thành một cơn Đàng Xà thật lớn. Cái đuôi Đàng Xà quấy động trong không trung tạo nên từng cơn cuồng phong rít gào.

Nhìn thấy cảnh tượng đó, Tiêu Lệ cũng bắt đầu trở nên nghiêm túc. Nhanh chóng đổi Lôi Xà Thương thành Tịch Tà Trảm Ma Kiếm, sau đó hấn đồng dạng bắt đầu tích tụ năng lượng thiên địa.

Gió lốc gào thét, mặt đất nứt ra, bầu trời chấn động. Lôi vân trên bầu trời như binh sĩ hò reo, cuộn cuộn tụ lại trên đỉnh đầu Tiêu Lệ.

Bất chợt, một tia sét to bằng cột nhà tách ra khỏi tầng tầng lôi vân, giáng thẳng xuống thân thể Tiêu Lệ. Lôi Vũ Đế Quyết cấp tốc hoạt động, nhanh chóng chuyển hóa năng lượng to lớn trong lôi kiếp thành đầu khí tinh thuần nhất cuộn cuộn chảy vào Tịch Tà Trảm Ma Kiếm.

Lục Man là người ra tay trước. Đàng Xà liên tục hấp thụ thiên địa năng lượng, kích cỡ càng ngày càng lớn, chiều dài cũng có đến gần năm mươi mét.

Sau đó, từ cơ thể Đàng Xà liên tục mọc ra bốn cái đầu khác đầu khác, kích cỡ nhanh chóng tăng lên, không chút nào thua kém cái đầu thứ nhất.

_ Bích Ngục Ngũ Đầu Xà!

Lục Man hét to một tiếng, Ngũ Đầu Đàng Xà dường như xé rách không gian, thân thể khổng lồ của nó nhanh chóng phóng đại trong tầm mắt của Tiêu Lệ.

_ Tịch Tà Cừu Cực Kiếm – Thương Sinh Tịch Diệt!

Tiêu Lệ cũng không tiếp tục chần chờ. Tịch Tà Trảm Ma Kiếm được gia trì thêm Độ Kiếp Lôi hung hăng chém về phía Ngũ Đầu Đàng Xà phía trước.

Hai nguồn năng lượng khủng bố va vào nhau, thế nhưng lại không có bất cứ âm thanh hay chấn động nào xuất hiện. Một sự yên tĩnh tuyệt đối như cái miệng khủng bố của con quái vật thần bí, tham lam thôn phệ thiên địa năng lượng xung quanh.

Chỉ thấy hai cỗ năng lượng một xanh một trắng hóa thành hình dạng Ngân Long, Bích Xà không ngừng quấn chặt lấy nhau, đan xen hòa quyện, đồng thời điên cuồng ăn mòn đối phương.

Hai cỗ năng lượng quá lớn, mặc dù lẫn nhau ăn mòn không ít, thế nhưng đồng thời cũng có không ít thiên địa năng lượng bị chúng dẫn dắt, liên tục dung nhập vào bên trong vòng chiến.

Thiên địa năng lượng không ngừng bổ sung cho cho Ngân Long và Bích Xà, dần dần hình thành một thế cân bằng quỷ dị, liên tục tuần hoàn khiến cho trận chiến khốc liệt này tưởng như sẽ không bao giờ chấm dứt...

Đề rồi...

Thế cục giằng co kéo dài không biết bao lâu. Rốt cuộc, sự cân bằng mong manh cũng bị một thanh âm bạo tạc vô cùng khủng khiếp mạnh mẽ phá vỡ...

.....

Bên kia chiến tuyến, Tiêu Viêm một kích không thành, còn bị Bát Dực Hắc Xà Hoàng một đuôi quật trúng lưng, hộc máu văng ra thật xa. Hải Ba Đông thấy vậy thì huy động hai cánh đầu khí bay lại bên cạnh yểm hộ hắn.

_ Làm sao bây giờ? Tuy rằng Bát Dực Hắc Xà Hoàng cũng không có khả năng đánh chết chúng ta. Bất quá lấy tốc độ của nó, nếu muốn ngăn cản chúng ta dường như cũng không phải việc gì khó...

_ Hơn nữa, tên này thuộc tính vừa vặn khắc chế ta. Lớp vảy toàn thân của nó lực phòng ngự thật kinh người. Lúc trước, nếu không phải là dựa vào Di Hóa của người, một quyền kia chỉ sợ đối với nó một chút hiệu quả cũng không có...

Hải Ba Đông liếc nhìn Bát Dực Hắc Xà Hoàng chịu hai đòn công kích mãnh liệt mà vẫn bình yên vô sự, vẻ mặt có chút bất lực cười khổ nói.

Nghe lời nói cũng Hải Ba Đông, Tiêu Viêm khế cắn chặt hàm răng, hô hấp cũng trở nên có chút dồn dập.

_ Hai người chúng ta đều không sở hữu loại đầu khí nào có lực phá hoại mạnh mẽ khủng bố. Chúng ta muốn đánh bại Bát Dực Hắc Xà Hoàng dường như rất khó khăn a...

Nhìn thấy Tiêu Viêm không nói lời nào, Hải Ba Đông thờ dãi nói tiếp

Tiêu Viêm trầm mặc, Cốt Linh Lãnh Hóa là lực lượng của Dược Lão, cho nên trình độ khống chế của Tiêu Viêm đối với nó còn xa mới linh hoạt bằng bản thân Dược Lão.

Hướng chỉ linh hồn lực lượng này có thể để cho hắn chiến đấu với Đấu Hoàng cường giả cũng là hoàn toàn thuộc về Dược Lão. Bản thân hắn chỉ có tác dụng là một con rối trung chuyển lực lượng mà thôi...

Ngay cả Bát Cực Băng cũng không có nhiều hiệu quả đối với Bát Dực Hắc Xà Hoàng. Như vậy Tiêu Viêm chỉ còn lại một con át chủ bài chưa lật, đó là Địa giai sơ cấp đầu khí Diễm Phân Phệ Lăng Xích.

Về phần Địa giai sơ cấp đầu kỹ Phong Hỏa Liên Thành, uy lực mạnh nhất của nó chỉ được thể hiện khi quần đấu. Đối với mục tiêu đơn lẻ, sức mạnh mà nó phát ra còn chưa bằng một nửa Diễm Phân Phệ Lăng Xích.

Bàn tay nhẹ đặt ở phía trên bả vai, ngón tay Tiêu Viêm chạm đến cự xích màu đen lạnh lẽo sau lưng. Nhưng mà ngay lúc hắn chuẩn bị bắt đầu dùng con bài tẩy này, khớp mắt bỗng nhiên dừng lại ở phía trên Cốt Linh Lãnh Hỏa trong bàn tay trái.

Hơi hơi sùng sốt trong nháy mắt, một cái ý niệm gần như điên cuồng từ trong đầu Tiêu Viêm sinh ra, không thể khắc chế nổi mà không ngừng lớn dần...

_ Có lẽ như vậy... sẽ càng thêm khủng bố...

Ý niệm điên cuồng vừa xuất hiện trong đầu làm cho Tiêu Viêm không tự chủ được toàn thân hơi run rẩy.

Mặc kệ Tiêu Viêm áp chế như thế nào, ý niệm trong đầu hắn vẫn như cũ quanh quẩn không tan. Dù hắn có làm cách gì cũng không dứt bỏ được, tựa như ma chướng quần thân khiến Tiêu Viêm dần dần trầm mê trong đó.

Tiêu Viêm cũng là người quyết đoán, đã không cách nào xua tan, hắn cũng không cố gắng khống chế nữa, dần mê muội đi với ý niệm trong đầu.

_ "Nếu có thể thành công, sợ rằng lực phá hoại của chiêu này còn mạnh hơn Diễm Phân Phệ Lăng Xích a..."

Từ sâu trong linh hồn Tiêu Viêm mơ hồ có một giọng nói, tựa như ma âm mị hoặc không ngừng thủ thi bên tai hắn...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Hai loại dị hỏa

Phía đối diện, Bát Dực Hắc Xà Hoàng tùy ý vung cái đuôi khổng lồ tạo ra từng trận cuồng phong gào thét giữa bầu trời. Có thể tưởng tượng, cái đuôi to lớn đó đến tột cùng ẩn chứa lực lượng kinh khủng như thế nào.

_ Hắc hắc, như thế nào? Không đánh nữa sao?

Con người hình tam giác lờ mờ hai người đối diện không có chút động tĩnh, Bát Dực Hắc Xà Hoàng cất tiếng cười vang dội giống như tiếng sấm, âm âm rung chuyển cả một góc trời.

_ Không đánh cũng tốt, đỡ mất công lãng phí khí lực. Không biết tình hình nữ nhân Lục Man kia thế nào rồi...

Khẽ lẩm bẩm một câu, Bát Dực Hắc Xà Hoàng hơi nghiêng đầu liếc nhìn gió lốc từ trường ở phía xa, trong lòng âm thầm tặc lưỡi.

Cực Từ Phong Bạo của Tiêu Lệ là một nhà tù hoàn hảo. Nó giống như một kết giới mà ngoại trừ năng lượng thiên địa, gần như ngăn cách mọi thứ giữa bên trong với thế giới bên ngoài.

Trừ phi là có khả năng cực kỳ đặc thù, hoặc là lợi dụng thực lực vượt trội mạnh mẽ xuyên qua tầng tầng từ trường gió lốc. Bằng không, dựa vào cảm ứng hoặc là linh hồn cảm giác lực bình thường tuyệt đối không có cách nào tiếp xúc với bên trong.

Hơn nữa, Cực Từ Phong Bạo còn không ngừng lợi dụng lực lượng từ trường, vô thanh vô tức làm suy yếu địch nhân đồng thời tăng phúc cho Tiêu Lệ, giống như một quả cầu tuyết càng lăn càng lớn.

Mặc dù nghĩ như vậy, thế nhưng Bát Dực Hắc Xà Hoàng cũng không có ý định đi giúp Lục Man. Không phải là nó không muốn giúp mà đơn giản là vì hai người trước mắt chắc chắn sẽ không cho nó có cơ hội đó.

Động đưa cái đuôi rắn thật lớn, Bát Dực Hắc Xà Hoàng ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm nhất cử nhất động hai người Tiêu Viêm và Hải Ba Đông. Nó không thể rời khỏi chỗ này, vậy thì hai người kia cũng tương tự không thể.

Dưới hắc bào, Tiêu Viêm con mắt đồng dạng chăm chú nhìn chăm chăm Bát Dực Hắc Xà Hoàng đang nhàn nhã phe phẩy cái đuôi rắn to lớn, trong lòng đang không ngừng đấu tranh tư tưởng.

Suy nghĩ thật lâu, Tiêu Viêm rốt cục cũng cắn răng mạnh mẽ quyết định. Hai tay hắn chậm rãi vươn ra khỏi hắc bào, bàn tay thon dài trắng nõn giống như tay con gái, tựa hồ không mang theo bất kỳ lực lượng gì.

Nhìn thấy Tiêu Viêm cử động, Hải Ba Đông đang đứng một bên chợt sùng sốt, vẻ mặt tràn đầy nghi hoặc.

_ Hắc hắc... Thế nào? Vẫn còn muốn đánh tiếp sao? Tuy rằng người sở hữu một loại Dị Hỏa, thế nhưng nhìn dáng vẻ người tựa hồ cũng không phát huy

được toàn bộ lực lượng của nó a...

Đồng dạng nhìn thấy được động tĩnh của Tiêu Viêm, Bát Dực Hắc Xà Hoàng thân thể đang lác lác cũng lập tức đình chỉ, con ngươi tam giác cẩn thận nhìn Tiêu Viêm, có chút không kiên nhẫn cười lạnh nói.

Không để ý đến lời mỉa mai của Bát Dực Hắc Xà Hoàng, hai bàn tay Tiêu Viêm đưa lên đặt ngang ở trước người. Thoáng yên lặng vài giây, trên tay trái của hắn chợt bốc lên sâm bạch hỏa diễm. Nhiệt độ nóng cháy cơ hồ thiêu đốt không gian xung quanh trở nên vận vẹo hư huyền.

Con ngươi tam giác to lớn nhìn chăm chăm Tiêu Viêm với vẻ chăm biếm, Bát Dực Hắc Xà Hoàng tựa hồ vẫn chưa có chút nào khản trương.

Tuy rằng Dịch Hóa khiến Bát Dực Hắc Xà Hoàng cực kỳ kiêng kỵ, thế nhưng hắc bào nhân trước mặt tựa hồ cũng không thể phát huy được lực lượng chân chính của Dịch Hóa. Bởi vậy, nó đối với cử động của Tiêu Viêm cũng không phải quá mức e ngại.

Không để ý đến ánh mắt chăm chọc của Bát Dực Hắc Xà Hoàng, phía trên tay phải của Tiêu Viêm đột nhiên bùng lên một đoàn thanh sắc hỏa diễm khác.

Nhìn thấy cảnh tượng đó, con ngươi tam giác to lớn của Bát Dực Hắc Xà Hoàng bỗng nhiên co rút thật mạnh. Một tâm trạng kinh hãi, cực kỳ nhân tính hóa vậy mà lại xuất hiện trong đôi đồng tử rắn.

_ Đây... đây... đây cũng là Dịch Hóa? Đáng chết! Sao lại có thể? Trong cơ thể người làm sao có thể cùng tồn tại 2 loại Dịch Hóa?

Cảm thụ được nhiệt độ kinh khủng do luồng thanh sắc hỏa diễm kia phóng xuất, Bát Dực Hắc Xà Hoàng lập tức dờ người ra, một cảm giác sợ hãi len lỏi vào khắp tâm trí nó.

Rồi chợt giống như bị đâm phải đuôi, thân thể khổng lồ của Bát Dực Hắc Xà Hoàng hơi cong lên, âm thanh chói tai hỗn hỗn từ miệng nó phát ra vang vọng khắp vòm trời.

Đứng ở bên cạnh Tiêu Viêm, vẻ mặt Hải Ba Đông đồng dạng cũng cực kỳ kinh hãi khi nhìn hai ngọn lửa một xanh một trắng hùng hục bốc lên trên tay trắng.

Được tiếp xúc gần như vậy, Hải Ba Đông đương nhiên cảm thụ càng thêm rõ ràng nhiệt độ kinh khủng ẩn chứa trong hai luồng hỏa diễm.

Lập tức, như một phản xạ tự nhiên, Hải Ba Đông bước chân không thể không chế được vội vàng lui nhanh về phía sau một khoảng lớn, lúc đó mới hơi cảm thấy yên tâm một chút.

_ Thật không thể tưởng tượng nổi, tiểu tử này... thực sự lại có thể sở hữu hai loại Dịch Hóa!

Nhìn chăm chăm hai tay Tiêu Viêm, Hải Ba Đông khẽ hít sâu một ngụm lạnh khí, trong lòng như phiên giang đảo hải. Với kiến thức của hắn, trước giờ vẫn chưa từng nghe nói qua có ai có thể đồng thời sở hữu hai loại Dịch Hóa.

Phải biết rằng, Dịch Hóa thiên tính bá đạo, hơn nữa có tính chất hủy diệt vô cùng, giữa mỗi loại Dịch Hóa đều hoàn toàn không liên quan gì đến nhau.

Giả sử có hai loại Dịch Hóa đồng thời tồn tại trong cơ thể một người, Hải Ba Đông chỉ có thể tưởng tượng đến một loại kết cục. Đó là hai quả bom cực kỳ mất ổn định va chạm vào nhau, cuối cùng tất nhiên là xảy ra một vụ nổ mạnh....

Hải Ba Đông cũng không rõ ràng lắm Tiêu Viêm vì sao có thể đồng thời sở hữu hai loại Dịch Hóa. Bất quá lão cũng cảm giác được, trong một khắc hai loại Dịch Hóa xuất hiện, chúng nó vốn đang là năng lượng ôn hòa lại đột nhiên chợt trở nên hung bạo hơn rất nhiều.

_ Người này triệu hồi ra hai loại Dịch Hóa, đến tột cùng là muốn làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146: Phạt nô hỏa liên

Trong lòng mờ mịt những suy nghĩ, Hải Ba Đông hơi nghiêng đầu nhìn vào chỗ hắc bào bị xóc lên. Nơi đó, trên khuôn mặt thanh tú của Tiêu Viêm tựa hồ ẩn ẩn một nụ cười điên cuồng.

Nhìn thấy cảnh đó, Hải Ba Đông bất giác cảm thấy lạnh run, trong lòng không tự chủ được dâng lên một chút bất an. Hai cánh đầu khí hơi chấn động, hắn lập tức điều động hàn băng đầu khí hình thành một cái kết giới băng bao bọc xung quanh thân thể mình.

Phía đối diện, Bát Dực Hắc Xà Hoàng vẫn như cũ không ngừng hỗn hỗn chửi rủa lung tung. Hiển nhiên, việc Tiêu Viêm thực sự có thể đồng thời sở hữu hai loại Dịch Hóa làm cho hắn phải chịu đá kích không nhỏ.

Không để ý đến Bát Dực Hắc Xà Hoàng như một con cá chạch đang tăng động, ánh mắt Tiêu Viêm chăm chú nhìn hai luồng Dịch Hỏa màu sắc khác nhau, khỏe miệng khẽ co giật.

Một lát sau, Tiêu Viêm cắn răng một cái, hai tay mang theo hai loại Dịch Hỏa bất đồng, chậm rãi ép sát vào nhau.

_ CLGT??? Người điên, người điên! Người này tuyệt đối bị điên rồi!

Kinh hải nhìn cử động của Tiêu Viêm, Hải Ba Đông cùng Bát Dực Hắc Xà Hoàng hầu như là đồng thanh mắng to. Sau khi mắng xong, hai người tựa như tâm linh tương thông, đồng loạt cấp tốc lui về sau một khoảng lớn, sau đó đứng ở xa xa nhìn Tiêu Viêm.

_ Tên khốn kiếp! Người chết rồi, ai sẽ luyện chế Phục Từ Linh Đan cho ta?

Vừa lùi ra sau, Hải Ba Đông trong lòng tràn ngập bất đắc dĩ khẽ mắng một câu.

Trong suy nghĩ của Hải Ba Đông, cho dù Tiêu Viêm có thể đồng thời sở hữu hai loại Dịch Hỏa bất đồng. Bất quá hắn cũng tuyệt đối không có khả năng làm cho hai loại Dịch Hỏa cuồng bạo này tiếp xúc với nhau mà vẫn còn bình yên vô sự.

Tiếng mắng của hai người cũng không làm cho Tiêu Viêm có bất cứ chần chờ gì với ý niệm điên cuồng trong đầu hắn. Nếu Phần Quyết có thể thôn phệ nhiều loại Dịch Hỏa, vậy thì dung hợp bọn chúng lại hẳn là cũng không có vấn đề gì chứ?

Lực lượng của một loại Dịch Hỏa đã đủ làm một gã Đấu Hoàng cường giả kiêng kỵ. Nếu như hai loại Dịch Hỏa dung hợp lại cùng một chỗ, lực lượng cộng hưởng mà chúng phát ra tuyệt đối sẽ gia tăng không chỉ vài lần!

Đây là một lần thực nghiệm liều mạng. Tuy rằng cực kỳ phiêu lưu, thế nhưng giả sử có thể thực sự thành công, vậy thì Tiêu Viêm sẽ có thêm một con bài chưa lật cực kỳ khủng bố.

_ ĐKM! Thứ này nếu như thành công thì chẳng phải là ta đã tự mình sáng tạo ra một loại đấu kỹ độc nhất vô nhị hay sao?"

Trong lòng lâm bầm, Tiêu Viêm hai tay run run, sấm bạch cùng thanh sắc hỏa diễm trong tay hắn dần dần bắt đầu tiếp xúc.

"Rầm!"

Hai ngọn lửa vừa tiếp xúc trong nháy mắt, một đạo âm hưởng như tiếng sấm rền bạo phát ra từ trong lòng bàn tay Tiêu Viêm. Nhất thời, hai tay của hắn da tróc thịt bong, máu tươi giàn giụa. Nếu không phải bàn tay được đầu khí bảo hộ, chỉ sợ rằng nó sẽ trực tiếp nổ tung tại chỗ.

Cổ nén đau đớn từ lòng bàn tay truyền đến, Tiêu Viêm cắn răng mặc kệ năng lượng kinh khủng do hai loại Dịch Hỏa va chạm khiến không gian bắt đầu vặn vẹo. Cùng lúc đó, hai tay hắn cũng chậm rãi hợp lại với nhau.

Cự ly giữa hai lòng bàn tay càng lúc càng gần, áp lực mà hai loại Dịch Hỏa gây ra cũng càng ngày càng lớn. Chỉ một khoảng cách ngắn ngủi này, Tiêu Viêm gần như phải điều động từng tia lực lượng trong mỗi tế bào mới có thể chậm rãi khép lại.

Bát Dực Hắc Xà Hoàng gắt gao nhìn chăm chăm Tiêu Viêm đang hành động giống như một người điên. Tuy rằng nó biết rõ trong tình huống này, ngoan cố ở lại đây có chút không thích hợp.

Bất quá đối với việc Tiêu Viêm có thể đồng thời sở hữu hai loại Dịch Hỏa, Bát Dực Hắc Xà Hoàng trong lòng cực kỳ đố kỵ. Bởi vậy, nó mới kiên trì ở lại, muốn tận mắt thấy tên khốn kiếp cuồng vọng này tự khiến bản thân thi cốt vô tồn!

Máu tươi từ lòng bàn tay không ngừng tuôn chảy xuống, Tiêu Viêm vẫn không ngừng áp súc hai loại Dịch Hỏa đồng thời cũng phải gánh chịu sự phản phệ của chúng.

"Phụt"

Hung hăng phun ra một ngụm máu tươi Tiêu Viêm vẫn cắn chặt răng quật cường nhìn hai luồng Dịch Hỏa chậm rãi hòa vào nhau.

Trong lòng Tiêu Viêm vô cùng rõ ràng, hành động lần này chẳng khác nào tự sát. Bất quá chỉ do dự trong nháy mắt, hắn vẫn tiếp tục cố chấp làm theo ý mình.

Thanh Liên Địa Tâm Hỏa và Cốt Linh Lãnh Hỏa mỗi khi tiếp xúc đến một điểm giới hạn, bất luận Tiêu Viêm làm sao áp súc cũng không chịu dung hợp lại.

Đồng thời, theo Tiêu Viêm không cam lòng hung hăng tăng mạnh áp lực, năng lượng trong hai luồng hỏa diễm cũng dần dần trở nên vô cùng cuồng bạo.

"Uỳnh!"

Một đạo sấm rền nổ vang, lòng bàn tay của Tiêu Viêm bị năng lượng cuồng bạo mạnh mẽ xé rách.

Nhìn đoàn hỏa diễm trong tay giống như một quả lôi cầu không ngừng lóe ra tia lửa hai màu xanh trắng, con người Tiêu Viêm chợt co rút nhanh chóng.

Hắn biết... đây là hiệu cảnh báo năng lượng cuồng bạo sắp nổ tung rồi...

_ Tiêu Viêm... Chết tiệt! Người mau tiêu hủy nó nhanh lên, coi chừng nó nổ!

Nhận thấy được thiên địa năng lượng cuồng bạo quanh thân Tiêu Viêm, Hải Ba Đông cấp bách hét lên.

_ Ha ha... lại gặp một tên không biết trời cao đất rộng!

Cảm ứng mức độ của nguồn năng lượng cuồng bạo, Bát Dực Hắc Xà Hoàng cũng đắc ý phá lên cười.

Không nghe lời nói của Hải Ba Đông, con mắt Tiêu Viêm nhìn chăm chăm đoàn hỏa diễm xanh trắng cuồng bạo trong tay, tinh thần tập trung cực độ.

Trong khoảnh khắc này, thiên địa tựa hồ chột an tĩnh lại.

Trong nháy mắt, đồng tử Tiêu Viêm bỗng nhiên trở nên mờ mịt. Bất quá mười đầu ngón tay của hắn cũng trong thời điểm này vô cùng quý dị trở nên linh hoạt giống như nước chảy mây trôi. Một tia đầu khí do Phần Quyết vận chuyển ra vô thanh vô tức dung nhập vào trong đoàn hỏa diễm đang ở bờ vực bạo phát.

Theo Phần Quyết đầu khí quán nhập, đoàn hỏa diễm cuồng bạo cũng từ từ an tĩnh xuống. Lưỡng sắc hỏa diễm hơi chuyển động, cuối cùng trong ánh mắt chấn động của Hải Ba Đông và Bát Dực Hắc Xà Hoàng, chậm rãi ngưng tụ thành một đóa sen xanh trắng lớn khoảng chừng bàn tay...

Ngay khi đóa sen hình thành, Tiêu Viêm cả người chột run lên. Khẽ cúi đầu nhìn đóa sen xinh đẹp trong tay, hắn không nhận được thấp giọng lẩm bẩm.

_ Thành công rồi sao? Phật Nộ Hóa Liên...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 147: Bộ ngựa bắt ve

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Tung Tích Dị Lôi, ban thưởng: Dị Lôi Tàn Đồ, Thẻ Năng Cấp, 2 tỷ exp.

Ting, chúc mừng ngài thăng cấp tứ tinh Đấu Hoàng (1,9 tỷ/ 2,5 tỷ), ban thưởng: 1000 vạn đơn trị.

Ting, xuất hiện nhiệm vụ mới!

Nhiệm vụ phụ tuyển: Hấp Huyết Đằng Xà.

Yêu cầu: chinh phục Lục Man.

Ban thưởng: Hấp Huyết Đằng, Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv6, 1000 vạn đơn trị.

...

Nhiệm vụ ẩn: Đả Thảo Kinh Xà.

Yêu cầu: tiêu diệt kẻ địch sắp xuất hiện, bảo vệ an toàn cho Thanh Lân.

Ban thưởng: Vật Phẩm Tự Chọn lv6, Thẻ Thông Tin, 3 tỷ exp.

...

Nhiệm vụ phụ tuyển: Phật Nộ Hóa Liên.

Yêu cầu: thành công chống đỡ một chiêu Phật Nộ Hóa Liên toàn lực của Tiêu Viêm.

Ban thưởng: Luyện Ngọc Trọng Sinh, Dị Lôi Tàn Đồ, 1 tỷ exp.

...

Những âm thanh thông báo của hệ thống liên tiếp vang lên trong đầu Tiêu Lệ đánh thức hắn khỏi một trạng thái kỳ lạ.

Hệ thống từ khi thăng cấp càng ngày càng trở nên lười biếng. Mỗi lần đều sẽ đồng thời thông báo hai ba nhiệm vụ, sau đó một đoạn thời gian dài cũng

không có thêm nhiệm vụ mới.

Hơn nữa, nhiệm vụ bây giờ mỗi cái một khó hơn, hầu như đều là thách thức thực sự. Nếu không phải muốn hấn vượt cấp chiến đấu thì cũng là muốn hấn bỏ ra thật nhiều thời gian và công sức.

Chẳng hạn như cái nhiệm vụ Tam Quỷ Gorgon. Rõ ràng là Tiêu Lệ đã thành công đoạt được Thất Thái Thôn Thiên Mãng. Thế nhưng hệ thống chết tiệt lại thông báo là không hợp lệ.

Theo ý của nó, mục tiêu nhiệm vụ phải là Medusa nữ vương hoàn toàn chinh chinh. Nghĩa là Tiêu Lệ chỉ có thể chờ nàng tiến hóa hoàn tất, hoàn toàn dung hợp linh hồn với Thất Thái Thôn Thiên Mãng.

Hơn nữa, dù là hệ thống có chấp nhận Thất Thái Thôn Thiên Mãng là Medusa nữ vương thì như thế vẫn chưa đủ.

Bởi vì đại tỷ của Medusa nữ vương, đại tư tế của Xà Nhân tộc Stheno, sau khi Medusa nữ vương tiến hóa thì nàng đã giam mình bên trong thần điện bí mật ẩn sâu dưới lòng đất, dù là Nguyệt Mị và Lamia cũng không biết chỗ của nàng.

Nhưng đó vẫn chưa là gì! Theo lời của Lamia, nhị tỷ của Medusa nữ vương là đại thẩm phán Euryale đã sớm không còn ở Tháp Qua Nhĩ sa mạc.

Euryale vì truy tìm một tên phản đồ đã trộm mất báu vật của Xà Nhân tộc. Cho nên từ hai năm trước, nàng đã rời khỏi sa mạc, đến nay tung tích không rõ, chỉ sợ lạnh ít dữ nhiều.

Bất quá nếu hệ thống đã đưa ra nhiệm vụ, vậy thì Tiêu Lệ có thể tin tưởng Euryale vẫn còn sống, chỉ là không biết nàng ở nơi nào mà thôi.

.....

Phật Nộ Hỏa Liên bạo tạc sinh ra chấn động vô cùng lớn, cơ hồ khiến một vùng thiên địa rộng lớn xung quanh trực tiếp băng liệt, năng lượng thiên địa tiêu tán.

Trận chiến giữa Bích Xà của Lục Man và Ngân Long của Tiêu Lệ vì thế cũng nhanh chóng đi đến hồi kết.

Tịch Diệt Thương Sinh hóa thành Ngân Long bởi vì duyên cớ thực lực của Tiêu Lệ nên so với Ngũ Đầu Đẳng Xà kém hơn một chút.

Bất quá Tiêu Lệ lại sở hữu Độ Kiếp Lôi có thể điều động lôi kiếp. Lôi vân liên tục cung cấp năng lượng cho Ngân Long giúp nó cùng Bích Xà vẫn duy trì một thế cân bằng quý dị.

Phật Nộ Hỏa Liên trực tiếp khiến một phiên thiên địa này trong khoảnh khắc mất sạch năng lượng thiên địa. Ngũ Đầu Đẳng Xà không còn năng lượng chống đỡ vì thế lập tức bị Tịch Diệt Ngân Long nuốt chửng.

"Phụt"

Ngũ Đầu Đẳng Xà là một trong những tuyệt kỹ áp đáy hòm của Lục Man. Bích Xà kia liên kết trực tiếp với linh hồn của nàng. Khi Bích Xà bị nuốt chửng, linh hồn của nàng cũng bị thương tổn, không nhận được phun ra một ngụm máu tươi.

_ Thế nào, trả tiểu Thanh Lân cho ta được chưa?

Tiêu Lệ không hề có ý định thừa nước đục thả câu, từ phía xa hơi hốt nhìn Lục Man chăm chọc hỏi.

_ Nằm mơ! Cho dù liều cái mạng này ta cũng phải mang nàng đi!

Lục Man cắn chặt răng nói, sau đó từ trong nạp giới cấp tốc lấy ra mấy viên đan dược nhanh chóng nuốt xuống. Nàng mặc dù bị linh hồn cắn trả, thương thế không nhẹ nhưng cũng không phải là quá nặng, cũng không phải là không còn dư lực tái chiến.

_ Vậy sao? Nếu vậy thì ngoài Thanh Lân ra, tính mạng của cô, ta cũng sẽ nhận lấy!

Tiêu Lệ hờ hững nói. Đối với nữ nhân có tu vi không kém mình, Thanh Long bí pháp của Tiêu Lệ không có quá nhiều tác dụng. Bởi vậy, hấn cũng không vội vàng.

Đối với loại nữ nhân tính cách hoang dại như Lục Man, phần lớn bọn họ đều chỉ yêu thích nam nhân mạnh mẽ hơn chính mình. Bởi vậy, Tiêu Lệ dự định trước tiên khuất phục nàng rồi mới từ từ chinh phục.

_ Âm Dương U Long Trảo!

Đang đối thoại, Tiêu Lệ bất ngờ hét to một tiếng, thân thể hóa thành một luồng tàn ảnh nhanh chóng tiếp cận Lục Man, tay trái mở ra thành trảo nhằm ngay bả vai của nàng chụp tới.

_ Vạn Mộc Tù Lưng!

Lục Man mặc dù đối thoại cùng Tiêu Lệ, thế nhưng nàng chưa từng buông lỏng cảnh giác. Ngay khi Tiêu Lệ vừa động, nàng cũng lập tức phản ứng lại.

_ Cô không nhận ra gì sao?

Nhìn động tác chậm chạp của Lục Man, Tiêu Lệ chăm chọc nói.

Từ đầu trận chiến đến giờ, Tiêu Lệ chưa từng bùng hết toàn lực, một phần vì hắn muốn giữ sức để đối phó với vị Đẩu Hoàng đình phong mà mình đã cảm nhận được. Phần khác là vì muốn để Cực Từ Phong Bạo chậm rãi phát huy tác dụng, khiến Lục Man không có nửa cơ hội chạy trốn.

_ Chết tiết!

Cảm nhận động tác của mình trở nên trì trệ, Lục Man trong lòng kinh hoàng khẽ mắng một tiếng, vội vàng chuyển hướng Vạn Mộc Tù Lung bao bọc lấy chính mình, kịp thời ngăn cản một kích của Tiêu Lệ.

_ Thiên Lôi Đạn Vũ!

Tiêu Lệ một đòn không trúng đích nhanh chóng biến chiêu. Hằng hà sa số lôi cầu cấp tốc hình thành trong lôi vân, ầm ầm giáng xuống Vạn Mộc Tù Lung của Lục Man.

Vạn Mộc Tù Lung chịu lôi đạn oanh tạc như vậy dường như đã lung lay sắp đổ. Thế nhưng mỗi khi nó sắp không tan vỡ, lôi đạn lại quý dị vô thanh vô tức suy yếu đi một chút khiến nó vẫn có thể cố gắng chèo chống, chỉ là không ngừng bốc lên khói xanh.

_ Đến rồi!

Bất chợt, Tiêu Lệ dừng hẳn mọi công kích vào Lục Man, cấp tốc điều động lôi cầu xoay xung quanh cơ thể mình, trên khuôn mặt nở ra một nụ cười đắc thắng...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Chim sẻ phía sau

Hư không phía sau lưng Lục Man chợt vẩn vèo, một nhân ảnh mặc hắc bào trống rỗng hiện ra.

Không chút dấu hiệu, hắc bào nhân nhanh như chớp xuất hiện bên cạnh Vạn Mộc Tù Lung của Lục Man. Bàn tay gầy guộc của hắn duỗi ra, hắc khí màu đen bốc lên nhanh chóng ăn mòn lớp phòng ngự của nàng.

_ Xem ta là không khí sao? Âm Dương Cầm Long Thủ!

Tiêu Lệ đột nhiên bùng nổ tốc độ khủng khiếp, giống như thuận di xuất hiện bên cạnh Vạn Mộc Tù Lung. Trong lòng quát khẽ một tiếng, hai tay Tiêu Lệ đồng thời huy động, mượn chính lực lượng của hắc bào nhân đánh vắng hắn ra một khoảng xa.

_ Tiêu... từ... đừng... xen... vào... việc... của.. người... khác...!

Hắc bào nhân bị Tiêu Lệ cản trở cũng không tiếp tục công kích. Đứng tại nơi đó nhìn chằm chằm Tiêu Lệ, cất giọng ồm ồm như thanh âm của ma quỷ trong địa ngục.

Thành công chặn được đòn công kích của hắc bào nhân, Tiêu Lệ cũng không có tiếp tục truy đuổi. Không phải vì hắn không muốn mà là bởi hiện tại, hai cánh tay của hắn đã gần như tê dại. Hắc khí quý dị vẫn lượn lờ phía trên đó không có chút dấu hiệu tiêu tan.

Nếu không phải Tiêu Lệ cảm thấy có gì đó không đúng, vội vàng triệu hoán Tịch Tà Yêu Lôi lặng lẽ bao bọc lấy đôi tay của mình. Chỉ sợ hắc khí quý dị kia đã sớm ăn mòn hai cánh tay của hắn, như cái cách nó vừa ăn mòn Vạn Mộc Tù Lung.

_ Hừ... thứ quý quái gì thế này?

Tiêu Lệ hừ lạnh nói. Tịch Tà Yêu Lôi của hắn được xưng là có thể khắc chế những loại lực lượng quý dị, vậy mà với hắc khí này dường như lại không có hiệu quả cho lắm.

_ Muốn... chết...!

Hắc bào nhân không nói hai lời, bước chân khẽ dẫm lên không trung, khi hiện ra thì đã là phía sau lưng Tiêu Lệ. Bàn tay gầy guộc như móng vuốt của ma quỷ chụp thẳng vào đỉnh đầu của hắn.

_ Tốc độ này...

Tiêu Lệ mạnh mẽ nuốt xuống một ngụm nước miếng, không kịp phòng thủ, chỉ có thể né qua một chút tránh đi chỗ hiểm. Thế nhưng hắn vẫn bị hắc bào nhân để lại trên bả vai chính mình năm dấu ngón tay đen ngòm...

Ting, thông tin nhân vật!

Từ Mạc – lv 70 (Chuẩn Đấu Tông)

Thám tử của U Linh Huyền Đới trực thuộc Hồn Điện.

Mượn lực phản chấn từ đòn đánh của hắc bào nhân, Tiêu Lệ nhanh chóng bức ra một khoảng rồi vội vàng kích hoạt Giám Định Thuật lên người hắn.

_ Cái quái gì thế? Đấu Tông?

Tiêu Lệ trong lòng thầm mừng một tiếng. Hắn rõ ràng cảm ứng được người này chỉ có cảnh giới Đấu Hoàng, mặc dù cực kỳ mạnh mẽ nhưng chắc chắn không thể là Đấu Tông.

_ Có gì khó hiểu đâu! Lúc đó, tên kia đang ở trong giai đoạn then chốt để đột phá đại cảnh giới. Do đó, hắn thỉnh thoảng không thể ẩn nấp khi tức một cách hoàn mỹ, để chủ nhân cảm ứng được!

Linh Nhi như thường lệ lại bất ngờ xuất hiện giải đáp nghi hoặc cho Tiêu Lệ. Mặc dù nàng càng lúc càng lười, thế nhưng vẫn luôn ở bên trong hệ thống. Chỉ đến khi Tiêu Lệ cạ lời bỏ chiều, nàng mới chịu lên tiếng mà thôi.

_ Ra vậy! Nhưng mà tại sao ở đây lại xuất hiện Đấu Tông của Hồn Điện?

Tiêu Lệ thắc mắc hỏi. Trong nguyên tác rõ ràng không hề có Hồn Điện can thiệp vào chuyện này. Ban đầu Tiêu Lệ còn nghĩ, người ẩn nấp đó là cường giả của Thiên Xà Phủ, âm thầm yểm trợ Lục Man. Chỉ là không ngờ lại là người của Hồn Điện...

"Cạch"

Tiêu Lệ trong đầu cấp tốc trao đổi suy nghĩ với Linh Nhi, phía bên ngoài, gã hắc bào nhân của Hồn Điện cũng không chờ đợi hắn.

Mấy chục sợi xích kỳ lạ phóng ra từ trong lớp hắc bào, phía trên lơ lửng lơ hắc khí quỷ dị, chia làm ba hướng tập kích Tiêu Lệ và Lục Man, còn có Vân Vận đang lao tới tiếp ứng.

"Keng"... "Keng"...

Từng tiếng kim loại va chạm thanh thúy vang lên, hầu hết những đòn tấn công của hắc bào nhân đều tự va chạm vào nhau khiến cho nó tự mất đi uy lực. Dù vậy, ba người Tiêu Lệ, Vân Vận, Lục Man đều phải rất chật vật mới ngăn cản được.

Tên hắc bào nhân của Hồn Điện này rõ ràng còn chưa có thể hoàn toàn khống chế tốt thực lực của mình, bởi vậy mới để cho mấy người Tiêu Lệ có cơ hội thở dốc. Nếu không, chiêu vừa nãy cũng không phải đơn giản có thể cản lại như vậy...

_ Không ổn! Xem ra phải nghĩ cách khác...

Tiêu Lệ mượn lực di chuyển đến bên cạnh Vân Vận, sau đó lặng lẽ thờ ra một ngụm trọc khí, khẽ lăm bắm.

Bởi vì đã từng ở Đấu Vương cảnh giới vượt cấp chiến đấu với lục giai ma thú Từ Tinh Dực Sư Vương, cho nên Tiêu Lệ theo quán tính suy nghĩ rằng bản thân cũng có thể ở Đấu Hoàng cảnh giới vượt cấp chiến đấu với Đấu Tông cường giả.

Bất quá hắn đã sai hoàn toàn! Chênh lệch giữa Đấu Tông và Đấu Hoàng giống như một cái lạch trời không thể vượt qua. Đấu Hoàng chỉ có thể mượn đầu khí bản thân điều động thiên địa năng lượng, còn Đấu Tông thì có thể trực tiếp khống chế nó.

Một gã Đấu Hoàng chỉ có thể một địch vạn nhưng một gã Đấu Tông thậm chí có thể tự mình hủy diệt một đế quốc. Bởi vậy, phe Tiêu Lệ mặc dù nhân số áp đảo nhưng cũng không chiếm được chút ưu thế nào.

_ Xem ra... chỉ còn cách thử nghiệm chiêu đó...

Cảm nhận được chênh lệch quá lớn giữa Đấu Hoàng và Đấu Tông, Tiêu Lệ cũng từ bỏ ý định liên thủ cùng Lục Man và Vân Vận để đối phó tên hắc bào nhân Hồn Điện này.

_ Tiểu... tử... nếu... người... không... tránh... ra... thì... chết... đi...!

Hắc bào nhân trầm giọng nói. Hai bàn tay gầy guộc vũ động trong không trung tạo nên những gợn sóng kỳ lạ, lan tỏa xuống khu rừng bên dưới.

Từng đàn từng đàn chim chóc bị những gợn sóng này làm kinh động hồi hải rời khỏi tổ bay lên không trung. Bất quá chỉ vừa mới đến lưng chừng trời, hàng loạt chim chóc giống như tự sát tập thể, đồng thời ngừng đập cánh để bản thân rơi tự do xuống đất.

Nhất thời, máu tươi tung tóe thấm ướt cả một vạt rừng...

_ Hồn Điện... quá tàn nhẫn...

Nhìn thấy cảnh tượng đó, Tiêu Lệ trong lòng không tên dâng lên một cỗ lửa giận. Do dự lúc trước trong nháy mắt biến thành kiên quyết.

Khẽ cắn răng một cái, hai tay Tiêu Lệ cấp tốc kết xuất từng cái ấn chú phức tạp.

_ Tiêu Viêm đã có thể sáng tạo ra Phật Nộ Hóa Liên... Tiêu Lệ ta... vì sao không thể?

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Vạn Hồn Tận Thương

Lôi vân trên bầu trời giống những binh sĩ nghe được hiệu lệnh của quân vương, đồng loạt rền vang vô cùng dữ dội. Từng tia sét to bằng bắp chân người xé rách tầng mây, lượn lờ giữa không trung như những con lôi xà đang trong cơn đói.

Theo từng đạo ấn chú của Tiêu Lệ, những con lôi xà này bắt đầu thôn phệ lẫn nhau khiến hình thể của chúng ngày càng trở nên lớn hơn, cũng ngày càng trở nên cuồng bạo hơn...

_ Hà... không ngờ lại mệt tới vậy!

Phía bên dưới, Tiêu Lệ mồ hôi nhễ nhại, đôi mắt đỏ ngầu nhìn chăm chăm bầu trời. Hai tay hắn vẫn theo quán tính lặp đi lặp lại những ấn chú kỳ lạ kia, không chút ngừng nghỉ.

Điều khiển lôi vân là một chuyện cực kỳ không dễ dàng. Mặc dù có Lôi Vũ Đế Quyết và Độ Kiếp Lôi hỗ trợ, Tiêu Lệ gần như phải vắt kiệt tinh thần và linh hồn lực mới có thể miễn cưỡng thực hiện.

Từ trước tới nay, Tiêu Lệ sử dụng đấu kỹ toàn bộ đều dựa vào hệ thống. Ngoại trừ chú ý thời gian đóng băng hoặc là tích súc của một vài cao giai đấu kỹ, còn lại Tiêu Lệ hầu như đều có thể tùy ý thu phát, miễn là hắn còn đủ đấu khí. Đây chỉ mới là lần đầu tiên Tiêu Lệ thử tự mình sử dụng một đấu kỹ chân chính.

Mọi chuyện bắt đầu từ thời điểm Tiêu Lệ thu được Độ Kiếp Lôi, đồng thời Lôi Vũ Đế Quyết đạt 50% độ thành thạo giúp hắn thu được bí thuật thứ nhất trong đó – Dẫn Lôi Thuật.

Dẫn Lôi Thuật là phương pháp điều khiển lôi vân, mượn sấm sét rèn luyện cơ thể trong Lôi Vũ Đế Quyết. Công dụng của nó gần giống với Dẫn Lôi Đài mà Tiêu Lệ chưa có dịp sử dụng kia.

Thế nhưng Độ Kiếp Lôi mới thử then chốt khiến Tiêu Lệ nảy ra ý định điên rồ này.

Độ Kiếp Lôi được sinh ra trong thương khung, là hạch tâm của lôi kiếp. Đây là thứ Dị Lôi tồn tại nhiều nhất trên Đấu Khí đại lục nhưng đồng thời cũng là loại khó thu phục nhất.

Độ Kiếp Lôi có một đặc tính khá tương đồng với Hư Vô Thôn Viêm, nó có khả năng không ngừng sinh ra Lôi Tử.

Những Độ Kiếp Lôi Tử này xem như là một phân thân của Độ Kiếp Lôi. Chúng là hạch tâm của hầu như toàn bộ lôi kiếp xuất hiện trên Đấu Khí đại lục này.

Về phần Độ Kiếp Lôi chân chính... Ha ha... ngay cả vị thượng cổ Lôi Đế khi xưa đã lập ra Dị Lôi Bảng cũng chưa từng thu phục được.

Nếu không phải Tiêu Lệ sở hữu một cái hệ thống quá mức ăn gian so với thế giới này, hắn có nằm mơ cũng không chút hi vọng sở hữu Độ Kiếp Lôi chân chính dễ dàng như vậy.

Vì nguyên do đó, Độ Kiếp Lôi của Tiêu Lệ có khả năng cộng hưởng với các Lôi Tử du đang trong thương khung, lợi dụng chúng nó tụ tập lôi vân từ mọi nơi đến vị trí mà hắn muốn.

Bất quá như vậy còn chưa đủ! Nhờ Dẫn Lôi Thuật, Tiêu Lệ mới có thể sử dụng được đám lôi vân này...

Tiêu Lệ vẫn còn nhớ như in khoảnh khắc mà Medusa nữ vương độ kiếp. Thời điểm đó, hệ thống đã giám định rằng nàng thành công tiến hóa, đạt tới Chuẩn Đấu Tông ngang bằng với tên Hồn Điện trước mặt. Bất quá mấy đạo lôi kiếp liên tục kia vẫn khiến nàng suy yếu chút nữa vẫn lạc.

Mặc dù trong đó có chút nguyên nhân là do Tiêu Lệ khiến lôi vân cộng hưởng, lôi kiếp điệp gia. Thế nhưng tuyệt đối không thể phủ nhận sức mạnh

khủng khiếp của thứ được người đời xưng là thiên phạt này.

_ Nếu như thành công... chiều này có thể còn mạnh hơn cả Thương Sinh Tịch Diệt...

Nghĩ tới viễn cảnh bản thân có thể tự sáng tạo ra một đầu kỷ tiếp cận Thiên giai, Tiêu Lệ trong lòng âm thầm cười trộm, tự sướng đến mức suýt nữa thì đã phân tâm, mắt không chế đối với lời vãn trên bầu trời...

Nhanh chóng từ bỏ tập niệm trong đầu, Tiêu Lệ bắt đầu tập trung khống chế lời vãn đông đúc rậm rạp kia không ngừng tạo ra lời xà, sau đó để chúng tiếp tục quá trình thôn phệ.

Dần dần, Tiêu Lệ dường như rơi vào trạng thái vô ngã, thiên địa sinh linh toàn bộ đều biến mất. Trong tâm mắt hắn chỉ còn lại duy nhất lời vãn cuộn cuộn trên bầu trời cùng với vô số những con lời xà đang điên cuồng thôn phệ lẫn nhau.

Nói thì chậm diễn ra thì rất nhanh... quá trình tích tụ lời vãn chỉ diễn ra chừng vài phút, xung quanh Tiêu Lệ đã giống như một cái lõi tri bất khả xâm phạm.

Ở phía đối diện, gã hắc bào nhân đến từ Hồn Điện cũng không ngừng hấp thụ hắc khí tỏa ra từ thi thể của những sinh linh bé nhỏ đã bị hắn tàn sát.

Cả phiên thiên địa mệnh mông giống như bị chia thành hai nửa đen trắng.

Một bên là lời vãn ngập trời, từng dòng lời điện cuộn cuộn chảy tạo thành một cái lõi tri khủng bố. Cả bầu trời bị lời điện chiếu sáng, rực rỡ một màu trắng bạc lung linh.

Bên còn lại là hắc khí mịt mù, cơ hồ che mờ cả thương khung. Cả một vùng trời rộng lớn đều bị hắc khí quỷ dị mang theo những mảnh vụn linh hồn bao phủ tạo nên một trạng cảnh thảm khốc như chốn u minh địa ngục.

_ Tiêu... tử... tự... tìm... đường... chết...!

Hắc bào nhân nhanh hơn Tiêu Lệ một bước. Hắc khí tràn ngập trong thiên địa trong nháy mắt hội tụ vào trong cơ thể hắn, cuối cùng hình thành một đầu ma điều quái dị lơ lửng phía sau lưng hắc bào nhân.

_ U... Linh... Bí... Điện... – Vạn... Hồn... Tận... Thương...!

Đầu ma điều quái dị kia rít lên một tiếng "kéc" đinh tai nhức óc. Cơ thể nó như xuyên qua không gian, chớp mắt đã tiếp cận vị trí Tiêu Lệ, hắc khí khủng bố từ cơ thể nó tỏa ra khiến không gian xung quanh hắn cơ hồ bị ăn mòn lộ ra từng cái hố khe gòm chết chóc.

Thời khắc sinh tử quan đầu, Tiêu Lệ vẫn không chút hay biết, hoàn toàn đắm chìm trong trạng thái vô ngã. Hắc khí quỷ dị giống như cái hố đen không đáy, bắt đầu ăn mòn thân thể hắn....

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Dẫn lời nhập thể

Tịch Tà Yêu Lôi cảm nhận được Tiêu Lệ gặp nguy hiểm, tự động kích phát bảo hộ chủ nhân. Nó lập tức phân tách cơ thể hư huyền ra tạo thành một lớp màng mỏng, nhanh chóng bao bọc lấy những vị trí yếu hại của Tiêu Lệ, tựa như một lớp giáp bảo vệ cho hắn.

Không phải Tịch Tà Yêu Lôi không có chút tác dụng nào với hắc khí như Tiêu Lệ đã nghĩ. Chỉ là thứ kia sinh sôi quá nhanh, tốc độ thôn phệ của nó hoàn toàn không so sánh được. Bất quá hắc khí muốn xuyên qua lớp giáp mà nó tạo ra thì cũng phải tốn không ít thời gian...

Ma điều bao trùm lấy cơ thể Tiêu Lệ, hắc khí quỷ dị tỏa ra không ngừng ăn mòn từng bộ phận trên cơ thể hắn biến Tiêu Lệ thành một huyết nhân vô cùng đáng sợ.

_ Một chút nữa.... một chút nữa thôi...

Tiêu Lệ vẫn còn đang đắm chìm trong trạng thái vô ngã, không hề cảm nhận được đau đớn khủng khiếp trên cơ thể truyền tới, tinh thần vẫn không ngừng câu thông với lũ lời xà trong lời vãn.

Trong cảm nhận của Tiêu Lệ, lời xà cuồng bạo trên bầu trời mặc dù tuân theo mệnh lệnh của hắn. Thế nhưng chúng thủy chung không cách nào rời khỏi lời vãn, như là bị một kết giới vô hình nào đó vây lấy.

_ Lấy thân làm đài... dẫn lời nhập thể... lấy lời luyện thể... chứa tể vạn lời...

Thời khắc Tiêu Lệ đang trầm tư suy nghĩ, một âm thanh hư vô mờ mịt bỗng nhiên vang lên trong tâm trí hắn.

_ Đây là... khẩu quyết của Dẫn Lôi Thuật! Lấy thân làm đài... chẳng lẽ...?

Tiêu Lệ khẽ lắc đầu. Một ý nghĩ táo bạo chợt lóe lên trong đầu hắn.

_ Một liều, ba bảy cũng liều! Hay do dự cũng không phải là nam nhân!

Tiêu Lệ cũng là người quyết đoán, dám nghĩ dám làm. Hắn không chút chần chừ lập tức ra lệnh cho lôi vân trên bầu trời mượn cơ thể hắn làm vật dẫn, mạnh mẽ đánh xuống.

Lôi xà trên bầu trời như nhận ra điều gì, nhanh chóng tập trung lại một chỗ, ầm ầm giáng xuống thân thể đơn bạc của Tiêu Lệ.

Ma điều quái dị đang nuốt chửng lấy Tiêu Lệ tất nhiên không tránh khỏi số phận, bị vô số lôi xà nhanh chóng cắn xé đến không thành hình dạng. Hắc khí quỷ dị bị lôi lực cuồng bạo nghiền nát thành hư vô...

_ Chuyện... quái... quỷ... gì... thế...? Là... độ... kiếp... sao...?

Hắc bào nhân con người đỏ lồm nhìn chăm chăm vào một vùng sấm chớp bên cạnh Tiêu Lệ, tròn mắt như muốn nứt ra, không dám tin vào những gì mình thấy.

Hắc bào nhân đã sớm nhìn thấy lôi vân cuộn cuộn trên bầu trời nhưng lúc đầu hắn không quá để ý, chỉ cho rằng Tiêu Lệ đang hư trương thanh thế mà thôi.

Bất quá Đấu Tông dù sao cũng là Đấu Tông, hắc bào nhân không chút hoảng loạn. Hai tay gầy guộc của hắn nhanh chóng huy động hắc khí quanh thân hóa thành một sợi dây xích quỷ dị.

_ U... Linh... Bí... Điện... – Vạn... Hồn... Liên... Tỏa...!

Giọng nói trầm trọng phát ra, dây xích mang theo lực lượng khủng bố hung hăng đập lên cơ thể của Tiêu Lệ, đánh văng hắn ra khỏi vùng lôi điện oanh tạc.

Tiêu Lệ bị hắc bào nhân đánh bay phun ra một ngụm máu tươi, thế nhưng hắn hoàn toàn không quan tâm đến thương thế trên người mình, chỉ khẽ liếc nhìn lôi vân cuộn cuộn trên bầu trời mỉm cười.

_ Thì ra là vậy...

Lôi điện khủng khiếp lại ầm ầm giáng xuống, cơ thể Tiêu Lệ như một cái cột thu lôi hấp dẫn toàn bộ lôi kiếp tập trung vào người hắn, máu thịt thối rữa nhanh chóng bị lôi lực nghiền nát thành hư vô.

Cơ thể Tiêu Lệ vốn bị hắc khí quỷ dị ăn mòn trở nên tàn tạ không chịu nổi. Trải qua lôi kiếp rèn giũa dần dần tan thành tro bụi, chỉ có đầu và trái tim vốn được Tịch Tà Yêu Lôi bảo vệ vẫn hoàn hảo vô khuyết, tùy ý trôi nổi giữa không trung.

_ Tới lúc rồi!

Tiêu Lệ trong lòng khẽ lắc đầu. Từ bên trong hệ thống, một viên đan dược to như trái nho tỏa ra hương thơm ngào ngạt trống rỗng xuất hiện trước mặt hắn.

Phật Cốt Tủy Tùy Đan – thất phẩm đan dược – công dụng là Phật cốt tủy tùy, cải tạo thể chất, nâng cao thiên phú của người sử dụng.

Thứ này Tiêu Lệ đã cất giữ rất lâu rồi nhưng vẫn chưa có cơ hội sử dụng. Bởi vì điều kiện để hấp thụ nó chính là phải phá rồi lại lập, gần như từ bỏ cơ thể cũ để tái tạo một cơ thể mới hoàn mỹ hơn.

Phật Cốt Tủy Tùy Đan bị lôi từ trường của Tiêu Lệ dẫn dắt, nhanh chóng tan ra hòa vào những mảnh vụn thân thể còn sót lại của Tiêu Lệ.

_ Lấy lôi luyện thể thì đã là gì... bản thiếu gia còn muốn hơn thế nữa!

Tiêu Lệ trong trạng thái vô ngã đã có một ý tưởng vô cùng táo bạo, thậm chí là điên rồ. Thay vì lấy lôi luyện thể, hắn lại lấy Phật Cốt Tủy Tùy Đan làm vật dẫn, trực tiếp mượn lôi kiếp tạo thành thân thể mới.

Nếu là người khác, dám thách thức uy nghiêm thiên địa như vậy nhất định sẽ bị thần hình câu diệt.

Bất quá Tiêu Lệ rất may mắn, hắn là chủ sở hữu của Độ Kiếp Lôi cho nên lôi kiếp tự nhiên sẽ không làm tổn thương hắn. Vì vậy, Tiêu Lệ mới có thể thành công lấy lôi lực thiên địa tái tạo lại thân thể của mình.

Không biết trải qua bao lâu, giống như chỉ vài phút, lại giống như vài ngày! Tiêu Lệ mở mắt ra, liếc nhìn cơ thể hoàn mỹ không tỳ vết của mình, trên vẻ mặt không giấu được sự vui mừng.

_ Giờ... đến lượt của ta rồi...

Ngước nhìn hắc bào nhân trôi nổi ở phía xa, Tiêu Lệ khẽ lắc đầu. Từ trong hệ thống nhanh chóng lấy ra một bộ quần áo mới mặc lên người. Tiêu Lệ hướng về phía hắc bào nhân nở một nụ cười khiêu khích.

_ Chiêu này ta vừa mới sáng tạo thành công, hôm nay lấy ngươi làm vật thử nghiệm đi...

Quanh thân Tiêu Lệ, lôi điện như đang nhảy múa. Từng con lôi xà lớn nhỏ khác nhau gào thét uốn lượn, tựa như một đạo quân hùng mạnh sẵn sàng tiêu diệt bất cứ kẻ ngáng đường nào.

_ Độ Kiếp Lôi – Mãn Thiên Lôi Vũ!

Hét to một tiếng, Tiêu Lệ như một vị lôi thần giáng thế, lao thẳng về phía của hắc bào nhân...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Mãn Thiên Lôi Vũ

(Bão to quá, không về nhà được huhu... lại trễ chương rồi... thế này thì đến bao giờ mới bù đủ đây....:())

Những tia sét to lớn như những con lôi xà liên tục thoát ra từ tầng mây lao xuống xung quanh Tiêu Lệ. Tràn cảnh khủng bố y hệt thời điểm Medusa nữ vương độ kiếp.

Bất quá cũng có một vài điểm khác biệt. Lôi kiếp mặc dù liên tục đánh xuống vị trí của Tiêu Lệ, thế nhưng lại thủy chung lại không có tia sét nào chạm vào thân thể hắn.

Lôi kiếp đánh xuống chỗ Tiêu Lệ toàn bộ đều giống như mất đi mục tiêu, tùy ý lượn lờ bên cạnh hắn tựa như binh sĩ đang bảo hộ quân vương của mình.

Có điều gã hắc bào nhân của Hồn Điện thì không được may mắn như vậy.

Tiêu Lệ mang theo tầng tầng lôi kiếp lao thẳng đến chỗ của hắc bào nhân. Khi đến một phạm vi nhất định, đám lôi xà cuồng bạo này giống như cảm nhận được cái gì, ùng ùng kéo đến bao vây lấy gã hắc bào nhân đen đui.

_ Chết... tiệt...!

Gã hắc bào nhân khẽ mắng một tiếng. Hai tay hắn rung lên, hắc khí quý dị như tạo thành một cái kết giới giúp hắn tạm thời chống đỡ với lôi kiếp mãnh liệt kia.

_ Dễ dàng vậy sao?

Tiêu Lệ khẽ nở nụ cười. Mãn Thiên Lôi Vũ mà hắn dày công nghĩ ra cũng không phải chỉ đơn giản như vậy.

Chiêu thức này nguyên tắc cơ bản là độ kiếp. Tiêu Lệ lấy thân mình để làm mục tiêu cho lôi kiếp giáng xuống. Những người ở trong phạm vi lôi kiếp đều sẽ bị ảnh hưởng, đồng thời độ kiếp cùng Tiêu Lệ. Số người bị liên lụy càng nhiều, uy lực của lôi kiếp sẽ càng trở nên bá đạo.

Mà mấu chốt quan trọng của chiêu này ở chỗ, Tiêu Lệ là chủ nhân của Độ Kiếp Lôi. Lôi kiếp đối với người khác là ác mộng kinh hoàng thì đối với Tiêu Lệ lại là cơn mưa ân huệ của thương thiên, khiến hắn càng thêm mạnh mẽ.

Bất quá chiêu này cũng có nhược điểm khá rõ ràng, đó là phạm vi bao trùm quá nhỏ, bắt buộc Tiêu Lệ phải tự mình tiếp cận địch nhân. Hơn nữa, thời gian kéo dài của lôi kiếp cũng không quá lâu.

Chẳng qua chỉ như thế, đối phó với gã Chuẩn Đầu Tông trước mặt là đã hoàn toàn đầy đủ. Lôi kiếp mãnh liệt khiến hắn hầu như chỉ có thể bị động phòng thủ, không có nửa giây thời gian để phản kích Tiêu Lệ.

_ Hừ... tiểu... tử... Ngươi... sẽ... trả... giá...!

Hắc bào nhân càng chống đỡ càng lâm vào thế yếu, rốt cuộc nảy sinh ý định rút lui. Khẽ hừ lạnh một tiếng, cơ thể hắc bào nhân chợt tan rã thành vô số hắc khí, cuối cùng tiêu tán trong thiên địa.

_ Hừ... lũ Hồn Điện này chạy nhanh thật!

Tiêu Lệ cảm nhận khí tức hắc bào nhân đã hoàn toàn biến mất, cũng không tiếp tục duy trì lôi kiếp. Thứ này quá hao tổn đầu khí, Tiêu Lệ cũng không thể tùy ý sử dụng.

_ Tiêu Lệ, chàng không sao chứ!

Vân Vận vẫn đứng ở nơi gần đó, vừa thấy lời kiếp chầm dứt liền nhanh chóng bay tới đỡ lấy Tiêu Lệ, quan tâm hỏi.

_ Không sao! Tiểu Viêm tử, Hải lão, còn có... nữ nhân Lục Man kia cùng với tiểu Thanh Lân sao rồi?

Tiêu Lệ ngoại trừ tiêu hao quá lớn cũng không có gì đáng ngại, chỉ cần tĩnh dưỡng một thời gian là sẽ ổn. Bất quá hắn cũng không vội vàng rời khỏi bộ ngực mềm mại của Vân Vận.

_ Hừ... Tiểu Viêm đã hôn mê, đang được Hải lão bảo hộ. Nữ nhân kia cũng đã hôn mê nhưng tiểu Thanh Lân thì không sao. Bọn họ đều đang nằm trên lưng Tử Tinh Dực Sư Vương cùng với Yên Nhiên.

Cảm thấy Tiêu Lệ đang giờ trò, Vân Vận khẽ liếc hắn một cái hờn dỗi nói.

_ Được rồi, về Thạch Mạc Thành thôi!

Để Vân Vận dìu mình trở lại chỗ Tử Tinh Dực Sư Vương, Tiêu Lệ lập tức ra lệnh cho nó mang theo mọi người nhanh chóng quay về Thạch Mạc Thành, đề phòng gã Hồn Điện kia giả vờ đi rồi quay lại.

.....

Đã ba ngày kể từ sau trận đại chiến ở phía trên Diêm Thành, nhóm người Tiêu Lệ đều đã an toàn trở lại tổng bộ của Mạc Thiết dong binh đoàn ở Thạch Mạc Thành.

Bất quá Tiểu Viêm và Lục Man thì vẫn còn đang trong trạng thái hôn mê. Vân Vận nhận được cấp báo từ Vân Lam Tông nên đã mang theo Nạp Lan Yên Nhiên quay về Vân Lam Sơn.

Bên trong phòng nghị sự hiện tại chỉ còn Tiêu Lệ, Tiêu Đình cùng với Hải Ba Đông.

_ Nhị đệ, thương thế của tiểu Viêm tử thực sự không có gì đáng ngại? Ta thấy hơi thở của tam đệ rất yếu, chỉ sợ...

Tiêu Đình nhìn về phía Tiêu Lệ đang nhàn nhã thưởng trà, lo lắng hỏi.

_ Đại ca yên tâm! Tiểu Viêm tử miễn cưỡng dung hợp hai loại Dịch Hóa, di chứng như thế là vẫn còn nhẹ rồi! Đệ đã cho tam đệ phục dụng một viên ngũ phẩm Ngọc Lộ Đan. Hắn chắc cũng sắp tỉnh rồi.

Tiêu Lệ chắc như đinh đóng cột nói. Hiện tại, hắn chỉ đang đoán suy nghĩ xem làm thế nào để giúp Dực Lão hồi phục, còn Tiểu Viêm thì không quá đáng ngại.

_ Tam đệ cũng thật là hồ đồ! Nếu hắn xảy ra chuyện gì, chúng ta biết làm sao ăn nói với phụ thân?

Tiêu Đình vẻ mặt lo lắng nói. Hắn ngoài miệng mặc dù trách móc thế nhưng thật ra lại rất quan tâm đến mấy vị huynh đệ của mình.

_ Ha ha... tiểu Viêm tử cũng rất sáng tạo đấy chứ... không ngờ cái ý tưởng như vậy mà hắn cũng nghĩ ra được...

Tiêu Lệ cười ha ha nói, hoàn toàn không xem hành động của Tiểu Viêm là chuyện gì to tát.

_ Tiêu Đình thiếu gia, Tiêu Lệ thiếu gia! Tiểu Viêm thiếu gia đã tỉnh rồi!

Tiêu Đình còn muốn nói gì nữa thì từ phía ngoài cửa, giọng nói trong trẻo dễ thương của Thanh Lân chợt vang lên. Tiêu Lệ nghe thanh âm này thì hơi phẩy tay, cửa phòng liền tự động bật mở. Sau đó, một thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn ríu rít chạy vào trong phòng.

_ Được rồi, chúng ta đến xem tình hình của tiểu Viêm tử thôi, đại ca, Hải lão!

Tiêu Lệ khẽ quay sang nói với hai người một tiếng, sau đó cả ba cùng nhau kéo đến nơi ở của Tiểu Viêm.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Lừa gạt nạp lan yên nhiên

Bên trong một căn phòng bày trí cực kỳ trang nhã, một người thanh niên phong thần tuấn lãng nằm trên ghế dựa nhàn nhã thưởng thức ly rượu nho đỏ

màu ruby thom ngào ngát.

Phía sau lưng hắn, một cô nàng cực kỳ quyến rũ với đôi tai cáo và sáu cái đuôi phe phẩy trong không trung đang vô cùng chăm chú dùng đôi tay mềm mại của mình cẩn thận xoa bóp cho người thanh niên.

Nhìn qua bên trái một chút, trên giường đệm êm ái có một thiếu nữ đôi mươi đang yên tĩnh nằm tại đó, tựa như cô công chúa ngủ trong rừng đang lặng lẽ chờ hoàng tử của đời mình đến đánh thức.

Đột nhiên, hai hàng lông mi của thiếu nữ hơi giật nhẹ, đôi tay trắng nõn nà cũng khẽ cử động một chút, dường như có dấu hiệu hồi tỉnh. Bất quá, đôi mắt của nàng vẫn đóng chặt, một lúc lâu vẫn không hề mở ra.

_ Chủ nhân, nàng ta đã tỉnh.

Thiếu nữ mặc dù che dấu rất tốt thể nhưng nhịp thở đã thay đổi của nàng vẫn không giấu được đôi tay cáo cực kỳ nhạy của nữ nhân quyến rũ kia. Nàng ta khẽ khom người kề sát đầu của người thanh niên, hơi thở nóng bỏng phả vào tai hắn nói khẽ.

_ Ủ, ta đã biết!

Thanh niên vẫn không quay đầu lại, dường như đã cực kỳ quen thuộc với hành động thân mật của nữ nhân quyến rũ này. Hắn khẽ mân mê ly rượu Sherry trong tay, luyện tiếu uống thêm một hớp nhỏ nữa rồi mới đặt ly xuống.

Sau đó, người thanh niên từ từ đứng dậy, khẽ nghiêng đầu đưa mắt nhìn về phía thiếu nữ xinh đẹp đang giả vờ mê man trên giường rồi chậm rãi tiến lại đó.

_ Nạp Lan Yên Nhiên, cô đã tỉnh rồi thì ngồi dậy đi!

Khẽ nở một nụ cười bí hiểm, gã thanh niên đưa tay ra vuốt ve khuôn mặt trắng mịn của thiếu nữ trên giường nhẹ nhàng nói.

Thiếu nữ vẫn duy trì trầm mặc, dường như thực sự ngủ say chưa từng hồi tỉnh. Bất quá, người thanh niên cũng không quan tâm điều đó lắm.

_ Nếu cô không dậy, vậy thì ta đành phải giúp cô thay quần áo vậy.

Nhìn thấy thiếu nữ vẫn giả vờ, người thanh niên khẽ cười nhạt. Bàn tay từ từ hạ xuống bờ vai của nàng, tựa hồ thực sự muốn giúp thiếu nữ cởi ra váy áo mỏng manh trên cơ thể.

_ Á Á Á Á Á Á... Dừng lại!!!

Bàn tay người thanh niên vừa kéo dây váy được một nửa, thiếu nữ giống như con nai hoảng loạn, vội vàng bật người dậy tránh khỏi cánh tay của hắn. Đôi mắt kinh sợ nhìn chằm chằm vào gương mặt xa lạ phía trước.

Nạp Lan Yên Nhiên đã từng gặp một lần, thế nhưng cũng không có ấn tượng quá sâu, điều duy nhất đọng lại trong nàng lúc đó là một người thanh niên với thực lực Đấu Linh mạnh mẽ đã đánh trọng thương Cát Diệp.

Hơn nữa, Tiêu Lệ trải qua hơn hai năm rèn luyện trong Ma Thú Sơn Mạch và Tháp Qua Nhĩ sa mạc, thực lực cũng tăng vọt từ nhất tinh Đấu Linh lên tới tứ tinh Đấu Hoàng.

Trải qua nhiều biến cố như vậy, vẻ ngoài của hắn cũng thay đổi không ít. Nếu không phải là người quen thuộc Tiêu Lệ, không nhận ra hắn cũng là điều bình thường.

_ Ngươi... ngươi... là ai?

Nạp Lan Yên Nhiên run rẩy hỏi. Mặc dù nàng không cảm nhận được chút dấu khí nào từ Tiêu Lệ, thế nhưng trực giác nữ nhân nói cho nàng biết người này cực kỳ nguy hiểm.

_ Cô đã tới Tiêu Gia từ hôn, trước mặt mọi người khiến phụ thân ta chịu nhục nhã như vậy, lại không nhớ ta lại ai sao?

Tiêu Lệ khẽ bước tới một bước, dùng tay nâng cằm Nạp Lan Yên Nhiên cười lạnh hỏi.

_ Ngươi là... Tiêu Viêm? Không đúng... là Tiêu Lệ?

Được Tiêu Lệ nhắc nhở như vậy, ký ức mơ hồ trong tâm trí của Nạp Lan Yên Nhiên cũng dần trở nên rõ ràng. Đôi mắt mở lớn nhìn về phía thanh niên tuấn lãng trước mặt, một cái tên đột nhiên xuất hiện trong đầu nàng.

_ Đúng rồi! Nhưng không có quà đâu...

Tiêu Lệ cười nhạt trêu chọc nói.

_ Ngươi... ngươi muốn làm gì ta?

Nhìn khuôn mặt tươi cười không chút ý tốt của Tiêu Lệ, Nạp Lan Yên Nhiên giọng nói run run hỏi.

_ Cô nam quả nữ... cô nói xem... ta sẽ muốn làm gì?

Tiêu Lệ nhìn khuôn mặt trắng bệch vì sợ hãi của Nạp Lan Yên Nhiên, khẽ liếm môi nói.

_ Đừng có mơ! Nếu ngươi dám chạm vào người ta thì Vân Lam Tông và sư phụ ta sẽ không để yên cho ngươi đâu! Dù ngươi có là Đấu Linh cường giả, thế nhưng sư phụ ta chính là Đấu Hoàng.

Nạp Lan Yên Nhiên nhìn Tiêu Lệ, đột nhiên cắn răng quật cường nói.

_ Vân Lam Tông... Cô ngoại lấy Vân Lam Tông ra để hù dọa người khác thì còn làm được gì nữa? Hơn nữa... ta bây giờ cũng không phải là Đấu Linh mà chính là... Đấu Hoàng...

Dũng khí của Nạp Lan Yên Nhiên cũng không chút nào làm Tiêu Lệ động lòng, hắn khẽ tản ra một chút uy áp Đấu Hoàng của mình dọa nạt sợ đến mức hô hấp dồn dập, bộ ngực vênh cao phập phồng cực kỳ hấp dẫn.

Phải công nhận Nạp Lan Yên Nhiên phát dục rất tốt. Không những khuôn mặt xinh đẹp, đôi ngực của nàng của phát triển cực kỳ màu mỡ. Mặc dù chúng không phải quá đồ sộ nhưng kết hợp với những đường cong là lướt trên cơ thể nàng tạo nên một vóc dáng vô cùng hoàn mỹ.

_ Hơn nữa... sư phụ của nàng cũng không có khả năng giúp nàng đâu...

Tiêu Lệ hí mắt nhìn Nạp Lan Yên Nhiên, nở một nụ cười gian xảo chậm rãi nói.

_ Vì sao?

Không dám nhìn vào ánh mắt bất thiện của Tiêu Lệ, Nạp Lan Yên Nhiên ngạc nhiên nói.

_ Bởi vì sư phụ của nàng...

_ Được rồi Tiêu Lệ, chàng đừng trêu chọc Yên Nhiên nữa! Thật là, thiếp chỉ mới rời khỏi phòng một chút chàng đã không an phận!

Tiêu Lệ còn định tiếp tục đùa giỡn Nạp Lan Yên Nhiên một chút, giọng nói ngọt ngào của Vân Vận đã vang lên cắt đứt ý đồ xấu xa của hắn.

_ Yên Nhiên, con không sao chứ? Tên xấu xa này dọa con sợ hả?

Vân Vận bung một chén cháo nóng hổi đặt xuống bên cạnh Nạp Lan Yên Nhiên, khẽ sờ lên trán nàng quan tâm hỏi.

_ Sư phụ??? Chuyện này... chuyện này... rốt cuộc chuyện này là sao...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153: Phải cưới hết sao?

Nạp Lan Yên Nhiên há hốc mồm, vẻ mặt hoang mang cực độ. Đôi mắt tròn xoe mở lớn tràn ngập ngạc nhiên, dường như không dám tin một màn đang diễn ra trước mắt.

_ Có gì mà khó hiểu. Nàng ấy dung túng đồ đệ làm xằng làm bậy, khiến phụ thân ta mất đi một cô con dâu. Bởi vậy, hiện giờ nàng ấy phải bồi thường cho phụ thân ta một cô con dâu khác thôi mà...

Tiêu Lệ bước đến, trước ánh mắt không thể tin được của Nạp Lan Yên Nhiên, một tay đưa ra ôm lấy vòng eo thon thả của Vân Vận, nhẹ nhàng kéo vào lòng mình cười nói.

Bị Tiêu Lệ bất ngờ làm xấu trước mặt đệ tử, Vân Vận xấu hổ đến đỏ mặt vội vàng đẩy tay hắn ra, khẽ lườm mắt hờn dỗi rồi sau đó ngồi xuống bên cạnh Nạp Lan Yên Nhiên.

_ Được rồi, nói vào chính sự đi! Nạp Lan Yên Nhiên, có một tin tốt và một tin xấu, cô muốn nghe tin nào trước?

Tiêu Lệ thấy Vân Vận không nói gì thì cười cười ngồi xuống, nhàn nhạt nói.

_ Tin tốt và tin xấu sao? Tin xấu trước đi...

Nạp Lan Yên Nhiên nghe vậy thì lưỡng lự một chút rồi nói.

_ Cô bị một loại hắc khí kỳ lạ xâm nhiễm, không ngừng ăn mòn kinh mạch và đầu khí. Ta đã tạm thời ngăn nó lại nhưng chắc cũng không được bao lâu. Nếu không có biện pháp trục xuất nó ra khỏi cơ thể cô thì chẳng bao lâu nữa cô chắc chắn sẽ chết. Dù có may mắn sống sót được thì cũng chỉ còn là một phế nhân.

Tiêu Lệ bình thân nói ra, thể nhưng đối với Nạp Lan Yên Nhiên chẳng khác nào sét đánh ngang tai. Với một người kiêu ngạo như nàng, trở thành phế nhân còn khó chịu hơn cả cái chết.

_ Là... gã đó làm sao?

Nàng dường như đang hồi tưởng lại một màn ở Mặc gia, khê lẫm bẫm.

_ Người đã đánh bất tỉnh cô ở Mặc gia chính là ta. Sau đó, bọn ta bị một Đấu Tông cường giả thần bí khác phục kích. Mặc dù ta đã thành công đánh chạy được hắn, thể nhưng không thể bảo vệ được hết tất cả mọi người. Ngoài cô ra vẫn còn hai người nữa cũng nhiễm phải hắc khí, đang mê man bất tỉnh kìa.

Mặc dù Nạp Lan Yên Nhiên tự nói rất nhỏ, thể nhưng Tiêu Lệ vẫn nghe thấy được, mở miệng giải đáp nghi hoặc cho nàng.

_ Đấu Tông sao?

Tin tức này chẳng khác gì một quả bom oanh tạc trong màng nhĩ Nạp Lan Yên Nhiên. Đấu Tông cường giả, thảo nào sư phụ của nàng cũng không có biện pháp.

Đối với Nạp Lan Yên Nhiên, Đấu Tông chẳng khác nào truyền thuyết. Dù sao, Gia Mã đế quốc hiện giờ người mạnh nhất là Gia Hình Thiên vẫn chỉ mới đạt tới cửu tinh Đấu Hoàng mà thôi, khoảng cách Đấu Tông còn kém không biết bao nhiêu lần.

_ Vậy còn... vậy còn... tin tốt thì sao?

Trầm ngâm một lúc lâu, Nạp Lan Yên Nhiên mới ngược nhìn Tiêu Lệ, lắp bắp hỏi.

_ Tin tốt là ta có biện pháp trục xuất nó ra khỏi cơ thể cô, chỉ là cách làm có hơi chút phiền phức. Sư phụ cô đã chấp nhận rồi, chỉ còn đợi cô tỉnh để hỏi cô mà thôi.

Nhìn thấy ánh mắt dần trở nên tuyệt vọng của Nạp Lan Yên Nhiên, Tiêu Lệ khẽ cười nhạt nói.

_ Thật sao? Thật sự có thể trị khỏi cho ta? Người không gạt ta chứ?

Nạp Lan Yên Nhiên giống như người chết đuối vớ được cái phao, lập tức bật dậy dồn dập hỏi.

_ Ta gạt cô để làm gì, chỉ là phương pháp này có hơi...

Tiêu Lệ khẽ nở nụ cười bí hiểm, ngập ngừng nói.

_ Nếu sư phụ đã chấp nhận thì ta đương nhiên đồng ý!

Nạp Lan Yên Nhiên vội vã nói, không chút hay biết rằng mình đã lọt vào cái hố do Tiêu Lệ cất công đào sẵn.

.....

Phòng tắm mịt mờ sương khói, từng làn hơi nóng từ mặt nước phả lên trên cao, lượn lờ trong không trung tạo nên một khung cảnh mờ ảo lung huyền ảo.

_ Thật sự... thật sự... phải cởi hết quần áo sao?

Nạp Lan Yên Nhiên khê liếc nhìn khung cảnh xung quanh, ngượng ngùng hỏi Tiêu Lệ.

_ Tất nhiên rồi. Không chế Dị Lôi đòi hỏi độ chính xác cực cao, chỉ cần có chút tác nhân bên ngoài quấy nhiễu cũng có thể ảnh hưởng đến thành bại. Hơn nữa, dù cô có mặc quần áo thì lát nữa cũng sẽ bị lôi của ta chấn nát hết, còn không bằng cởi ra từ đầu.

Tiêu Lệ vẻ mặt nghiêm túc nói. Hắn nói cũng không quá lời, mặc dù không chế Tịch Tà Yêu Lôi có lẽ không thực sự khó khăn như vậy.

Thể nhưng, trong quá trình dùng Dị Lôi để trục xuất hắc khí ra khỏi cơ thể nàng chắc chắn quần áo của nàng sẽ bị chấn vỡ thành bột mịn. Tiêu Lệ chỉ là muốn sớm một chút thưởng thức cơ thể lung linh mỹ miều của Nạp Lan Yên Nhiên mà thôi, xem như một chút lợi tức.

_ Được... được rồi...

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Tiêu Lệ, Nạp Lan Yên Nhiên ngập ngừng một lúc, cuối cùng ngượng ngùng từ từ cởi bộ váy xanh nhạt trên người xuống.

Theo từng món y phục nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất, một cơ thể lung linh hoàn mỹ dần dần hiện ra trong tầm mắt Tiêu Lệ. Bộ ngực săn chắc vênh cao, vòng eo thon mịn cùng với vớ bờ mông đầy đặn co giãn tạo nên một đường cong hoàn hảo hấp dẫn ánh mắt người nhìn.

_ "Chẹp, cũng không hiểu tiểu Viêm tử vì sao không chút động lòng với nàng ta!"

Tiêu Lệ mãi mê ngắm nhìn vóc dáng tuyệt mỹ của nàng, trong lòng âm thầm cảm thán. Bất quá hẳn cũng là người nhìn quen mỹ nữ, mặc dù hơi có chút thất thần nhưng bề ngoài tuyệt nhiên không có chút gì khác thường.

_ Được rồi, Vận nhi nàng cũng cởi quần áo ra đi!

Tiêu Lệ thấy Nạp Lan Yên Nhiên đã thoát y hoàn toàn đang dùng tay miễn cưỡng che đi những bộ vị mê hoặc trên cơ thể mình thì hơi có chút luyến tiếc khẽ quay đầu nói với Vân Vận.

Tiêu Lệ lần đầu tiên không chế Tịch Tà Yêu Lôi ở mức độ cao như vậy, không dám đảm bảo sẽ không gây ra chút thương tổn nào cho Nạp Lan Yên Nhiên. Do đó, hắn đã sớm bàn bạc với Vân Vận nhờ nàng hỗ trợ.

_ Ừm...

Vân Vận khẽ ừm một tiếng ứng lời Tiêu Lệ. Sau đó, một ngọc thể mềm mại tuyệt mỹ khác cũng dần dần xuất hiện bên trong làn khói mờ hồ huyền hoặc này...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Hương Diễm Trị Liệu (S)

Kể từ sau khi Tiêu Lệ trở về Thạch Mạc Thành, hắn mượn sự việc Sa Chi dong binh đoàn cường hoành sáp nhập các thế lực khác, trực tiếp đoạt lấy thành quả của bọn họ, để Mạc Thiết dong binh đoàn trở thành bá chủ nơi đây.

Thạch Mạc Thành tiếp giáp Thấp Qua Nhĩ sa mạc, nơi đây thứ khan hiếm nhất đương nhiên chính là nguồn nước. Bởi vậy ngay khi không chế được Thạch Mạc Thành, điều đầu tiên mà Tiêu Lệ làm chính là sử dụng đạo cụ trong hệ thống dò tìm một mạch nước ngầm.

Kể đó Tiêu Lệ lợi dụng hình thể khổng lồ của Tử Tinh Dục Sư Vương như một chiếc xe ủi đất hạng nặng giúp hắn kiến tạo nên một cái hồ tắm lộ thiên siêu lớn với đầy đủ tiện nghi như một khu resort thu nhỏ.

Xung quanh nơi đó, Tiêu Lệ lại bố trí ra tầng tầng kết giới mà Đấu Hoàng cường giả cũng khó có thể phá vỡ để đảm bảo sẽ không có người nào làm phiền khi hắn đang nghỉ ngơi thư giãn.

Bên trong hồ tắm lộ thiên đó hiện tại đang trình diễn một màn trị liệu tràn ngập hương diễm. Ba thân thể hoàn mỹ tràn ngập mị hoặc cứ thế trần trụi giữa từng làn khói mịn mờ mông lung huyền ảo.

Nạp Lan Yên Nhiên ngồi xếp bằng trên một tảng đá nhỏ trôi nổi giữa lòng hồ. Phía sau lưng Nạp Lan Yên Nhiên, Vân Vận mở ra hai cánh đầu khí tùy ý trôi nổi giữa không trung. Tiêu Lệ thì lợi dụng từ trường lôi lực độc đáo của chính mình, lơ lửng trên mặt nước tựa như đang đạp trên đất bằng.

Sở dĩ phải bố trí phiền phức thế này chính là vì Tiêu Lệ muốn lợi dụng hoàn cảnh suối nước nóng ưa thích của Tịch Tà Yêu Lôi để khiến nó có thể phát huy ra hiệu quả lớn nhất, nhanh chóng trục xuất thứ hắc khí quỷ dị kia ra khỏi cơ thể Nạp Lan Yên Nhiên trước khi nó kịp sinh sôi.

_ Vận nhi, chuẩn bị nhé! Ta sắp sử dụng hóa giải phong ấn đối với đám hắc khí đây...

Hai ngọc thể hoàn mỹ như vậy lơ lửng trong không khí ngay trước mặt Tiêu Lệ, thế nhưng hiện tại hắn không dư thừa một chút tâm trí nào để thưởng thức. Toàn bộ sự chú ý của hắn bây giờ đều tập trung vào một đám hắc khí quỷ dị bị vây trong lôi lực ở giữa đan điền của Nạp Lan Yên Nhiên.

_ Ừm... thiếp đã sẵn sàng rồi!

Vân Vận vẻ mặt ngưng trọng đáp. Phong thuộc tính đầu khí trong cơ thể Vân Vận cấp tốc khởi động tạo nên một cái vòi rồng cỡ nhỏ bao bọc lấy Nạp Lan Yên Nhiên, từng luồng đầu khí tinh thuần bắt đầu thẩm thấu vào cơ thể nàng.

_ Bắt đầu! Tịch Tà Yêu Lôi!

Tiêu Lệ khẽ gật đầu một cái nói. Một luồng lôi lực kỳ lạ bỗng dưng xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Tịch Tà Yêu Lôi trong chiến đấu không thể hiện ra tác dụng quá lớn, thế nhưng đối với những chuyện như thế này thì nó chính là chuyên gia số một.

Nhìn Tịch Tà Yêu Lôi như đang nhảy múa trong lòng bàn tay mình, liên tục biến hóa ra rất nhiều hình dáng thú vị. Tiêu Lệ lập tức để nó tự nén lại, tạo thành một lớp màn bao bọc xung quanh ngón tay trở của hắn.

Ngập ngừng một chút, Tiêu Lệ lặng lẽ bước tới sau lưng Nạp Lan Yên Nhiên rồi ngồi xuống. Tay phải hắn vươn ra phía trước đặt lên lưng Nạp Lan Yên Nhiên, ngón tay trở được bao bọc bởi Tịch Tà Yêu Lôi nhanh chóng vẽ lên một cái đồ họa kỳ quái vô hình trên lưng nàng.

Kế đó, Tiêu Lệ đặt tay trái lên trung tâm đồ họa, bắt đầu truyền lời thuộc tính đầu khí của mình vào trong cơ thể Nạp Lan Yên Nhiên. Tay phải của hắn rời khỏi tấm lưng tròn mịn, vòng ra phía trước đặt lên ngọc nhũ vênh cao sẵn chực của nàng.

Bàn tay Tiêu Lệ vô cùng không thành thật nhẹ nhàng xoa nắn quả mật đào, tận hưởng cảm giác mượt mà căng mịn nơi đó một lúc.

Rồi kế đó, Tiêu Lệ mới khẽ đặt ngón tay trở đang được bao phủ bởi Tịch Tà Yêu Lôi lên hạt đào hồng xinh xắn, một luồng điện từ kỳ dị từ chỗ tiếp xúc men theo âm mạch nơi đầu nhũ truyền vào cơ thể nàng từ từ lan tỏa ra khắp cơ thể Nạp Lan Yên Nhiên.

Không phải là Tiêu Lệ cố tình làm phức tạp hóa vấn đề. Thực sự lời lực của Tịch Tà Yêu Lôi quá mức bá đạo, với tu vi ngũ tinh Đấu Sư của Nạp Lan Yên Nhiên căn bản không thể chịu nổi.

Ngoại trừ lợi dụng những đường âm mạch bí ẩn trong thân thể nữ nhân rồi thông qua một phương thức đặc biệt để từ từ truyền dẫn, không còn cách nào có thể an toàn đưa Tịch Tà Yêu Lôi vào thân thể Nạp Lan Yên Nhiên mà không gây ra tác dụng phụ.

Chậm rãi rời tay khỏi nơi mỹ diệu đó, Tiêu Lệ hơi vươn tay đặt lên ngọc nhũ còn lại, đồng dạng xoa nắn một lúc rồi mới từ đầu nhũ truyền vào một luồng điện từ kỳ dị khác

_ Tới lúc rồi, Vận nhi!

Cảm thấy thân thể của Nạp Lan Yên Nhiên đang dần nóng lên, Tiêu Lệ không quay đầu lại mà sử dụng truyền âm nói với Vân Vận phía trên không trung.

_ Ừm...

Vân Vận khẽ đáp lời một tiếng. Phong thuộc tính đầu khí của nàng đã sớm thâm thấu vào cơ thể Nạp Lan Yên Nhiên cấp tốc vận chuyển, nhanh chóng làm dịu mát lại những đường kinh mạch bị lời lực của Tịch Tà Yêu Lôi hun nóng.

Tận dụng thời gian Vân Vận đang hạ nhiệt cho cơ thể "hóng bóng" của Nạp Lan Yên Nhiên, Tiêu Lệ tranh thủ ở trên bộ ngực sẵn chực của nàng tận tình nắn bóp một lúc, tận tình hưởng thụ xúc cảm tuyệt diệu từ bàn tay truyền lại.

Đợi đến khi nhiệt độ thân thể của Nạp Lan Yên Nhiên đã hoàn toàn ổn định, Tiêu Lệ mới luyến tiếc rời khỏi hai ngọn thánh nữ phong của nàng, từ từ men theo triền núi tìm tới một vùng đồng bằng tròn bóng.

Khẽ vuốt ve vùng bụng bằng phẳng mịn màng của Nạp Lan Yên Nhiên một hồi, bàn tay Tiêu Lệ tiếp tục thám hiểm đến một vùng thảo nguyên tươi tốt.

Ngón tay được bao bọc bởi Tịch Tà Yêu Lôi giống như một con rắn nhỏ linh hoạt, nhanh chóng sục sạo khắp nơi. Chẳng mấy chốc đã tìm thấy một u động thân bí ẩn sâu dưới lớp cỏ mềm đen nhánh.

Không chút lưỡng lự, ngón tay Tiêu Lệ lập tức chui vào cửa động. Nhất thời, một tiếng "ư" tiêu hồn khẽ phát ra từ đôi môi anh đào của Nạp Lan Yên Nhiên...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Kích thích cực độ (s)

Ngón tay đặt trong mật động của Nạp Lan Yên Nhiên, Tiêu Lệ chậm rãi tìm đến điểm G của nàng, sau đó nhẹ nhàng vuốt ve một chút, đồng thời cố gắng bình ổn hơi thở đang dần trở nên gấp gáp của chính mình.

Từ đầu ngón tay, Tịch Tà Yêu Lôi nhận được chỉ thị của Tiêu Lệ lập tức chui vào chủ âm mạch của Nạp Lan Yên Nhiên, nhanh chóng đi vào cơ thể nàng.

Men theo những đường kinh mạch đã sớm được điện từ kỳ dị cải tạo, đủ để chịu được áp lực từ chính nó, Tịch Tà Yêu Lôi chậm rãi hướng về vị trí đan điền của Nạp Lan Yên Nhiên, nơi mà luồng hắc khí quý dị kia đang bị phong ấn.

"Phù..."

Khẽ thở ra một hơi, Tiêu Lệ vô cùng cẩn thận điều khiển Tịch Tà Yêu Lôi bao vây lấy luồng hắc khí, đồng thời khai mở lớp phong ấn rồi chậm rãi ăn mòn nó.

Hắc khí quý dị hoàn toàn không có chút cơ hội chống lại sự ăn mòn của Tịch Tà Yêu Lôi, thế nhưng nó lại có cách khác để tồn tại.

Ngay khi vừa thoát khỏi lớp phong ấn, nó liên tục sinh sôi với một tốc độ khủng khiếp. Bởi vậy, dù cho nó bị Tịch Tà Yêu Lôi không ngừng ăn mòn, hắc khí quý dị vẫn cứ tre già măng mọc, không thể nào thanh lọc hết.

Mặc dù Tiêu Lệ chiến lực mạnh mẽ, thế nhưng có một sự thật không thể chối cãi là tu vi của hắn mới chỉ đạt tới tứ tinh Đấu Hoàng. So với đấu khí hùng hồn của Đấu Tông, khoảng cách thực sự là một trời một vực,

Do đó, tốc độ tịnh hóa hắc khí của Tịch Tà Yêu Lôi không thể so với tốc độ hắc khí tự sản sinh. Bởi vậy, Tiêu Lệ đành phải dùng cách khó khăn như thế này giúp Nạp Lan Yên Nhiên trục xuất hắc khí ra khỏi cơ thể.

_ Vận nhi, giúp ta một tay!

Tiêu Lệ thành công bao vây lấy hắc khí thì lập tức điều khiển Tịch Tà Yêu Lôi men theo đường cũ nhanh chóng thoát ra khỏi cơ thể Nạp Lan Yên Nhiên.

Bất quá, có lẽ do duyên cớ phải mang theo một đám hắc khí quý dị, áp lực mà Tịch Tà Yêu Lôi tạo lên kinh mạch của Nạp Lan Yên Nhiên lớn hơn vài lần so với lúc đi vào khiến tốc độ của nó trở nên chậm rãi, thậm chí có lúc gần như trì trệ. Không còn cách nào khác, Tiêu Lệ đành phải gọi Vân Vận giúp sức.

_ Ừm...

Khẽ cắn răng một cái, Vân Vận lập tức phân ra vài luồng đấu khí tinh thuần nhanh chóng tiến đến chỗ Tịch Tà Yêu Lôi để hỗ trợ nó.

Làm xong điều này, cơ thể Vân Vận tựa hồ tiêu hao cực lớn, giống như thoát lực rơi xuống từ không trung. Tiêu Lệ thấy vậy thì lập tức phân ra một ít từ trường lôi lực đỡ lấy nàng.

Sau đó, Tiêu Lệ từ trong hệ thống lấy ra một cái đệm phao cỡ lớn tạm thời đặt Vân Vận lên đó để nàng nghỉ ngơi một chút rồi lại tiếp tục điều khiển Tịch Tà Yêu Lôi di chuyển.

Có phong thuộc tính đấu khí gia tốc, Tịch Tà Yêu Lôi giống như con ngựa hoang thoát khỏi dầm lầy, bắt đầu tăng tốc tiến về nơi mà nó đã đi vào.

_ Ừ...

Tịch Tà Yêu Lôi di chuyển trong kinh mạch như vậy khiến Nạp Lan Yên Nhiên cảm giác như có một luồng điện chạy dọc thân thể, không kim được bật ra một tiếng rên khe khẽ.

Âm thanh đó giống như kích thích Tiêu Lệ, khiến ngón tay của hắn vô thức mân mê trong mật động của Nạp Lan Yên Nhiên. Bàn tay còn lại không biết từ lúc nào cũng đã rời khỏi lưng nàng, vô thanh vô tức bò lên chiếm đóng trên bộ ngực cao vút.

Bị Tiêu Lệ kích thích như vậy, cộng thêm hoàn cảnh hương diễm lúc này, Nạp Lan Yên Nhiên theo bản năng bắt đầu thốt ra những tiếng rên rỉ vô nghĩa. Bên dưới mật động của nàng, một dòng nước ấm áp cũng lặng lẽ chảy ra, làm ướt đầm ngón tay của Tiêu Lệ.

Quá trình trục xuất hắc khí diễn ra cực kỳ khó khăn, một phần bởi vì thứ hắc khí quý dị kia liên tục phản kháng khiến cho Tịch Tà Yêu Lôi phải phân chia lực lượng ra để ăn mòn hắc khí, không thể không thả chậm tốc độ.

Thế nhưng quan trọng hơn, quá trình này khiến cơ thể Nạp Lan Yên Nhiên bị kích thích vô thức rên rỉ, vô thức cọ xát vào thân thể Tiêu Lệ khiến cho hắn phải cố gắng hết sức mới có thể giữ bình tĩnh mà tập trung điều khiển Tịch Tà Yêu Lôi.

Bất quá, Tiêu Lệ cũng không phải là ăn chay. Mặc dù hắn cố thể giữ bình tĩnh, thế nhưng cơ thể hắn lại không như vậy.

Thân thể Tiêu Lệ tựa hồ theo bản năng chậm rãi nhích sát người Nạp Lan Yên Nhiên, đại long thương mạnh mẽ ngẩng cao đầu cọ cọ vào bờ mông đầy đặn của nàng.

Đôi tay Tiêu Lệ cũng cực kỳ không thành thật, bắt đầu mân mê vuốt ve khắp cơ thể lung linh của Nạp Lan Yên Nhiên, chậm rãi thưởng thức vóc dáng hoàn mỹ của nàng khiến cho người ngọc trong lòng càng lúc càng thở gấp. Bộ ngực vênh cao phập phồng liên tục trong bàn tay của hắn.

Trải qua gần ba mươi phút cố gắng, rốt cuộc Tịch Tà Yêu Lôi với sự giúp sức của phong thuộc tính đấu khí rốt cuộc đã thành công kéo được hắc khí quý dị đến điểm G của Nạp Lan Yên Nhiên.

_ Áaa...

Cùng lúc đó, Nạp Lan Yên Nhiên đột nhiên rên lớn một tiếng. Bên trong mật động của nàng, từng dòng nước ấm bắt chợt tuôn trào như thác lũ mang theo thứ hắc khí quý dị kia đồng thời trục xuất khỏi cơ thể nàng.

Hắc khí quý dị sau khi rời khỏi thân thể Nạp Lan Yên Nhiên giống như cá rời nước, nhanh chóng suy yếu rồi cuối cùng lặng lẽ tiêu tán trong hư vô.

_ Aaaaa....

Thành công loại bỏ hắc khí, Nạp Lan Yên Nhiên giống như trút được gánh nặng, vô thức rên dài một tiếng khiến Tiêu Lệ ngồi sau lưng nàng rớt cuộc không kiềm chế nổi, lập tức đẩy ngã nàng xuống mặt nước.

Chỉ trong chớp mắt, một cây đại long thương thô dài mạnh mẽ xuyên phá phòng tuyến mỏng manh của Nạp Lan Yên Nhiên, không chút trở ngại xuyên qua mật động đã sớm vô cùng ẩm ướt rồi nhanh chóng đâm sâu đến tận hoa tâm của nàng.

Nhất thời, máu hồng chảy ra loang lổ trên mặt hồ nóng bỏng, báo hiệu một trận đại chiến kinh thiên động địa sắp sửa bắt đầu...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Sư Đồ Đồng Sàng (S)

Bên trên mặt hồ nóng bỏng, hai thân thể trần trụi dính chặt lấy nhau, trôi nổi một cách kỳ diệu trên mặt hồ mà không chút dấu hiệu chìm xuống.

Nam nhân ở phía trên người nữ nhân liên tục ra sức chuyển động mà nữ nhân bên dưới cũng cực kỳ hưởng thụ, hai tay quàng lấy cổ nam nhân thừa nhận hấn mạnh mẽ từng kích.

Thiếu nữ ngây thơ như Nạp Lan Yên Nhiên thì căn bản không có chút sức kháng cự nào với mị lực của Tiêu Lệ. Mà bản thân hắn cũng không hề bài xích nàng.

Theo lời Vân Vận đã nói, nơi nào nên nhìn hắn đều đã nhìn, nơi nào nên chạm hắn cũng đã chạm, Nạp Lan Yên Nhiên không gả cho hắn thì còn gả cho ai được sao.

Hơn nữa, Tiêu Lệ cũng không hi vọng nữ nhân từng chung đụng da thịt với mình lại vui vẻ cùng một nam nhân khác. Bởi vậy, một là không làm, nếu đã làm hắn sẽ làm đến cùng, trực tiếp biến nàng thành nữ nhân của riêng mình.

Chẳng biết qua bao lâu, cũng không biết Nạp Lan Yên Nhiên đã bị Tiêu Lệ dày vò đến tiết thân bao nhiêu lần, rốt cuộc hắn cũng đạt đến giới hạn.

_ Aaa...

Khẽ gầm nhẹ một tiếng, Tiêu Lệ ôm chặt Nạp Lan Yên Nhiên mạnh mẽ phun trào tinh hoa vào sâu tận hoa tâm của nàng, đánh dấu chủ quyền của hắn.

Ôm thân thể vô lực của Nạp Lan Yên Nhiên đặt lên trên đệm phao, Tiêu Lệ mới chú ý thấy Vân Vận đã tỉnh dậy từ lúc nào, khuôn mặt đỏ hồng nhìn chằm chằm từng cử động của hắn.

_ Bảo bối của ta, muốn sao?

Tiêu Lệ kéo Vân Vận xuống nước, đặt một nụ hôn lên môi nàng trên chọc hỏi.

Vân Vận có lẽ là đã tỉnh dậy một lúc nhưng không lên tiếng mà âm thầm xem trộm màn phiến vân phúc vũ giữa Tiêu Lệ và Nạp Lan Yên Nhiên.

Nhìn sơ qua Vân vận xiêm y tán loạn, hơi thở gấp gáp, đôi mắt mê ly, không cần suy nghĩ Tiêu Lệ cũng thừa hiểu nàng rõ ràng là đã động tình rồi.

_ Ừm...

Vân Vận đã từng cùng Tiêu Lệ ân ái không ít lần, mặc dù hơi chút ngượng ngùng khi có đồ nhi ở bên cạnh, thế nhưng nàng vẫn vô cùng thành thực đáp lại.

Hai người hôn nhau một lúc lâu, Tiêu Lệ mới rời khỏi đôi môi ngọt ngào của Vân Vận. Hai tay bắt đầu chu du khắp cơ thể hấp dẫn của nàng.

Đôi ngực của Vân Vận so với Nạp Lan Yên Nhiên thì to hơn vài vòng, độ co giãn cũng không chút thua kém. Tiêu Lệ hai tay vô cùng điêu luyện tận tình chăm sóc hai quả nhục cầu một lúc lâu thì mới luyến tiếc rời tay khỏi đó vuốt ve xuống bên dưới.

_ Lệ... đừng trên thiếp nữa... nhanh tiến vào đi mà... thiếp nóng...

Vân Vận hiện giờ đã là nóng bức khó nhịn, nào chịu được Tiêu Lệ đùa giỡn như vậy, lập tức quàng lấy cổ hắn ý ôi nói.

_ Tới ngay đây, Vân nhi...

Tiêu Lệ hôn lên môi Vân Vận một cái, đại long thương lập tức nhắm chuẩn vị trí lao thẳng đến mục tiêu, chỉ trong nháy mắt đã cắm sâu vào tận hoa tâm của nàng khiến cả hai đồng thời bật lên một tiếng rên thư thái.

Tiêu Lệ liên tục vận động trên người Vân Vận, vào ra đều đặn khiến người ngọc trong lòng liên tục thở dốc, hai chân vô thức siết chặt quanh eo Tiêu Lệ.

_ Vận nhi, nàng xoay người lại đi!

Liên tục ra vào hơn ba ngàn lần, Tiêu Lệ mới từ từ thả chậm tốc độ rồi khẽ khom người kề sát tai Vân Vận thổi một hơi nóng vào đó nói.

_ Uhm...

Vân Vận đã cùng Tiêu Lệ hoan ái không ít lần, cũng không xa lạ gì yêu cầu của hắn, lập tức ngoan ngoãn xoay người lại, bờ mông mượt mà vênh cao quay về phía hắn.

Tiêu Lệ vuốt ve rồi vỗ mạnh một cái lên kiều đòn của Vân Vận tạo thành một làn sóng thịt màu mỡ vô cùng mê hoặc, sau đó hắn lập tức xua quân ra trận, đại long thương từ phía sau mạnh mẽ trùng kích vào mật động của nàng.

_ Uhm... um... um... um...

Theo từng nhịp luật động của Tiêu Lệ, tiếng rên rỉ khoái lạc tiêu hồn cũng không ngừng phát ra từ đôi môi đỏ mọng yêu kiều của Vân Vận.

_ Vận nhi, thoải mái không?

Tiêu Lệ vòng tay ra phía trước ôm trọn hai quả đào tiên căng tròn của Vân Vận, hơi thở nóng bỏng phả vào gáy của nàng khiêu khích.

_ Thoải mái lắm, nhanh lên nữa đi chàng!

Vân Vận đôi mắt nhắm chặt, thờ hồn hển nói.

_ Ta kết thúc đây...

Tiêu Lệ đồng dạng hơi thở dồn dập, nhịp độ ngày càng gấp gáp nói.

_ Uhm... xuất vào trong thiếp đi...

Vân Vận ngọt ngào ứng lời một tiếng. Tiêu Lệ lập tức tăng nhanh tốc độ, một lúc sau thì mạnh mẽ phóng xuất, tinh hoa đậm đặc từ đại long thương phun xối xả vào trong cơ thể của nàng.

Đại long thương vừa rời khỏi mật động của Vân Vận, nàng lập tức nhu thuận khom xuống ngậm lấy nó, tận tình liếm mát khiến Tiêu Lệ vô cùng thoải mái.

Nghỉ ngơi một lúc, Nạp Lan Yên Nhiên cũng dần dần tỉnh lại. Vân Vận lập tức gọi nàng đến cùng chính mình phục vụ Tiêu Lệ.

Nạp Lan Yên Nhiên tư chất thông minh, học tập rất nhanh, chỉ một lúc đã vô cùng thành thạo khiến cho Tiêu Lệ cực kỳ thư thái, cảm giác như muốn lên tận mây xanh.

Được hai nàng hầu hạ một lúc, đại long thương của Tiêu Lệ lại lần nữa trở nên sung mãn, trở nên cứng rắn như sắt thép. Tiêu Lệ lập tức để hai nàng ngừng lại, sau đó đẩy ngã Nạp Lan Yên Nhiên rồi nhanh chóng tiến vào cơ thể nàng, bắt đầu một vòng chiến mới.

Trải qua mấy giờ liên diễn loạn đảo phương, phóng xuất không biết bao nhiêu tinh hoa vào cơ thể của Vân Vận và Nạp Lan Yên Nhiên, Tiêu Lệ mới hài lòng thỏa mãn ôm hai nàng lênh đênh trên hồ chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Manh mối dị loi

Trận chiến ở Diêm Thành đã trôi qua được vài ngày, đoàn người Tiêu Lệ đều đã hồi phục trạng thái tốt nhất. Bất quá vẫn có hai người vẫn đang nằm mê man trên giường là Tiêu Viêm và Lục Man.

Tiêu Viêm cường ép dung hợp hai loại Dị Hỏa, mặc dù thành công sáng tạo dấu kỳ Phạt Nộ Hòa Liên cực kỳ mạnh mẽ đánh trọng thương Bát Dực Hắc Xà Hoàng. Thế nhưng bản thân hắn cũng bị luồng lực lượng khủng bố đó phản phệ cơ hồ mất đi hơn nửa cái mạng

Rất may cho Tiêu Viêm là hắn được Dược Lão thay hắn gánh chịu phần lớn thương tổn, cộng thêm Tiêu Lệ kịp thời cho hắn ăn một viên ngũ phẩm Ngọc Lộ Đan. Hiện thời, tình trạng của hắn đã không còn nguy hiểm, chỉ là vẫn phải nằm trên giường ít ngày nữa.

Thương thế của Lục Man thì tốt hơn một chút. Nàng mặc dù trúng phải một đòn của gã hắc bào nhân Hồn Điện, bị hắc khí xâm thực còn nghiêm trọng hơn cả Nạp Lan Yên Nhiên. Thế nhưng dù sao Lục Man cũng là thất tinh Đấu Hoàng, chỉ là một đám hắc khí vô chủ căn bản không thể làm khó nàng quá lâu.

Cộng thêm một thuộc tính đấu khí bản thân nó cũng có tác dụng chữa trị nhất định. Chỉ mới qua một ngày, đám hắc khí quỷ dị kia đã bị đấu khí của Lục Man thanh lọc gần như toàn bộ. Có lẽ nàng sẽ hồi tỉnh ngay trong ngày hôm nay.

Vân Vận nhận được cấp báo từ Vân Lam Tông sáng sớm hôm nay đã mang theo Nạp Lan Yên quay trở về khiến Tiêu Lệ cực kỳ tiếc nuối.

Kể từ chuyện hôm đó ở hồ nước nóng lộ thiên, cả hai nàng lại càng thêm quấn quýt bên cạnh Tiêu Lệ, đặc biệt là Nạp Lan Yên Nhiên càng giống như con sam dính chặt không rời.

Cũng may là Tiêu Lệ đã giấu nhẹm thân phận thực sự của hai nàng với Tiêu Đình và Tiêu Ngữ. Nếu không, chẳng biết họ sẽ ngạc nhiên thành cái dạng gì...

_ Thiếu gia, Lục Man tiểu thư đã tỉnh lại!

Tiêu Lệ đang nhàn nhã nằm nghỉ ngơi trong phòng riêng của mình thì một giọng nói trong trẻo ngọt ngào vang lên kéo hắn ra khỏi cơn mơ màng.

Trở về từ Diêm Thành, tiểu Thanh Lan đã tự mình xin đảm nhận chăm sóc cho Tiêu Viêm, Tiêu Lệ đành phân phó Tiểu Y Tiên trông chừng Lục Man.

_ Ta đã biết, Y Tiên! Muội có thể giúp ta thay quần áo không!

Cửa phòng bật mở, một thiếu nữ váy trắng khoảng chừng mười sáu, mười bảy tuổi, khuôn mặt cực kỳ thanh thuần đáng yêu nhanh chóng tiến vào.

Thời điểm Lý Nhượng Lan mang theo Tiểu Y Tiên gia nhập Lô Xà Trại, nàng vẫn chỉ là một cô nhi, thậm chí đến cả tên cũng không có.

Sau khi Tiêu Lệ rời khỏi Lô Xà Trại, hắn cũng chỉ mang theo Tiêu Ngữ, Hồng Điện cùng với ba người Lý Nhượng Lan, Tô Thanh Thanh và Tiểu Y Tiên.

Mặc dù Tiêu Lệ chưa từng yêu cầu, thế nhưng cả ba nàng đều tự xem mình là người hầu của hắn, luôn tận tình giúp hắn xử lý các sinh hoạt cá nhân.

Chuyện như thay quần áo, Tiểu Y Tiên đã làm cho Tiêu Lệ không biết bao nhiêu lần. Bởi vậy, nàng vô cùng thoải mái tự nhiên phục vụ hắn.

Đối với Tiểu Y Tiên, Tiêu Lệ đã sớm có ý nghĩ thu nàng vào hậu cung của mình. Bất quá chừng nào còn chưa có cách giúp nàng giải quyết triệt để Ách Nan Độc Thể, Tiêu Lệ cảm thấy bản thân còn chưa xứng đáng có được nàng.

...

Bên trong một căn phòng trang trí tinh mỹ, một thanh y nữ nhân yên lặng ngồi trên giường. Nàng mặc dù đã hồi phục thương thế, có điều đấu khí bên trong cơ thể đã gần như hoàn toàn khô kiệt.

Hơn nữa, phía bên ngoài có không ít Đấu Hoàng luôn tùy thời giám thị, nàng cũng không có ý tưởng viễn vông như là bỏ trốn. Nếu đám người Tiêu Lệ đã không có ý định gây hại cho nàng, vậy thì nàng cứ yên ổn ở đây dưỡng thương mà thôi.

_ Lục Man, ta vào được chứ?

Thanh y nữ nhân đang suy nghĩ vẫn vơ, một giọng nói nam nhân đột nhiên vang lên bên ngoài cửa phòng. Không đợi nàng kịp trả lời, một ngân bào thanh niên dẫn theo một bạch y thiếu nữ chậm rãi tiến vào.

_ Ngươi là...?

Thanh y nữ nhân khẽ nghiêng đầu nhìn người tiến vào hỏi.

_ Ta gọi là Tiêu Lệ, cô đã đánh với ta một trận rồi mà không nhớ ta là ai sao?

Tiêu Lệ tùy ý lấy một cái ghế ngồi xuống gần Lục Man, tươi cười nói.

_ Thì ra là ngươi! Nói đi, ngươi giam lỏng ta ở đây có việc gì?

Lục Man hậm hực nói.

_ Ta đã cứu cô một mạng, vậy mà cô đối xử với ân nhân của mình như thế sao?

Tiêu Lệ nhìn vẻ mặt không vui của Lục Man thì cười cợt nói.

_ Vậy sao? Thế ngươi muốn ta phải làm gì? Lấy thân báo đáp à? Nếu không phải vì bị các ngươi dây dưa, ta đã sớm rời khỏi chỗ này, cũng không có bị tên điên kia quẩn lấy.

Lục Man quay mặt lại nhìn Tiêu Lệ gay gắt đáp trả.

_ Nếu cô thực sự muốn lấy thân báo đáp thì ta cũng không ngại đâu!

Tiêu Lệ thấy Lục Man như trẻ con hờn dỗi thì càng nổi lên hứng thú trêu chọc nàng.

_ Nếu ngươi không có việc gì quan trọng thì mời ra khỏi đây, ta cần được nghỉ ngơi.

Lục Man quay đầu không thèm nhìn Tiêu Lệ, ra lệnh trực khách.

_ Được rồi, nói chuyện chính sự!

Tiêu Lệ thấy Lục Man như vậy thì cũng không dám tiếp tục đùa giỡn. Ngón tay khẽ rung một cái, một tấm tàn đồ vô cùng cổ xưa xuất hiện trong bàn tay hắn.

Đây là Dịch Lôi Tàn Đồ mà Tiêu Lệ nhận được sau khi hoàn thành nhiệm vụ đánh bại Bát Dực Hắc Xà Hoàng. Theo giám định của hệ thống. Vùng núi non được vẽ trên tàn đồ là một phần của Thiên Xà Sơn Mạch.

Thế nhưng Thiên Xà Sơn Mạch rộng lớn như vậy, tàn đồ này lại không phải là mảnh chứa vị trí của Dịch Lôi, Tiêu Lệ không còn cách nào khác hơn là phải tự mình đến đó.

Cũng may, hiện tại ở bên cạnh Tiêu Lệ vừa vặn cũng có một người có lẽ khá thông thạo Thiên Xà Sơn Mạch. Nàng chính là một trong mười vị trưởng lão của Thiên Xà Phủ - Thanh Xà Lục Man.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Lục Man Kiêu Kỳ

Nhìn thấy tấm tàn đồ cổ xưa đột nhiên xuất hiện trong tay Tiêu Lệ, vẻ mặt Lục Man chợt biến đổi.

_ Sao vậy? Cô nhận ra thứ này?

Tiêu Lệ nhìn thấy khuôn mặt ngạc nhiên của Lục Man khi nhìn thấy tàn đồ thì vô cùng bất ngờ hỏi.

_ Ngươi vì sao lại sở hữu Thiên Xà Đồ? Nói mau, ngươi từ đâu lấy được nó!

Lục Man nhìn chằm chằm vào tấm tàn đồ, gằn từng chữ nói?

_ Thứ này gọi là Thiên Xà Đồ sao? Ta chỉ biết nó là bản đồ của Thiên Xà Sơn Mạch và... dẫn tới một nơi có thứ mà ta cần tìm.

Tiêu Lệ dường như không nghe ra sự giận dữ trong thanh âm của Lục Man, phe phẩy tấm tàn đồ nhàn nhạt nói.

_ Ngươi đừng đánh trống lảng! Nói cho ta biết ngươi từ đâu lấy được nó?

Lục Man thấy Tiêu Lệ không trả lời câu hỏi của nàng thì lại càng trở nên nóng vội, thậm chí dấu khí màu xanh đã nhàn nhạt xuất hiện xung quanh nàng.

_ Đừng có mạnh động như vậy, cô cũng không đánh lại ta! Cái tàn đồ này là do ta thu được trong một cổ di tích, cũng không phải cướp đoạt từ ai...

Nhìn thấy biểu hiện của Lục Man, Tiêu Lệ đoán là nàng đã hiểu lầm gì đó, bởi vậy mới lên tiếng giải thích. Bất quá cũng không thể nói rõ với nàng về hệ thống, hẳn đành nói là tìm được trong cổ di tích.

_ Thật không? Ngươi không gạt ta chứ?

Lục Man vẻ mặt nghi ngờ hỏi.

_ Ta gạt cô để làm gì? Nếu thứ này thực sự đến từ Thiên Xà Phủ, ta cũng không có đảm lượng đem ra khoe khoang trước mặt cô...

Tiêu Lệ cười hì hì nói.

_ Hừ... Xem như tạm tin ngươi! Nói đi, ngươi đem thứ này đến gặp ta là có mục đích gì?

Lục Man khề hừ một tiếng, vẻ mặt hơi hòa hoãn nói.

_ Là như vậy, theo ta biết thì tàn đồ này có tổng cộng ba tấm, nhưng hiện tại ta mới chỉ tìm được một. Cho nên ta định tự mình đi đến Thiên Xà Sơn Mạch một phen. Nhưng mà ta lại không quen thuộc nơi đó, lại sẵn dịp có cô ở đây nên ta nghĩ muốn nhờ cô dẫn đường.

Tiêu Lệ vẻ mặt nghiêm túc nói.

_ Ngươi đừng có mơ! Nơi đó là cấm địa của Thiên Xà Phủ chúng ta, ngươi nghĩ cái gì lại bảo ta dẫn đường cho ngươi?

Lục Man nghe Tiêu Lệ nói xong thì khề cười một tiếng mỉa mai.

_ Cấm địa? Thiên Xà Sơn Mạch từ lúc nào trở thành cấm địa của Thiên Xà Phủ vậy?

Tiêu Lệ kinh ngạc há hốc mồm hỏi.

_ Hihi... Ngươi bị ngu à? Ý của ta là nơi được vẽ trong Thiên Xà Đồ là cấm địa của chúng ta!

Lục Man nhìn vẻ mặt của Tiêu Lệ thì không nhịn được cười nói.

Nữ nhân này bình thường mặt lạnh như tiền, tựa như một con độc xà mang đến cho người khác cảm giác cực kỳ nguy hiểm. Không ngờ nàng khi cười lên lại có thể xinh đẹp như vậy.

_ Ngươi nhìn ta như vậy làm gì?

Lục Man thấy Tiêu Lệ không nói gì mà chỉ nhìn chăm chăm mình thì khó hiểu hỏi.

_ À không có gì! Cô thực sự không định dẫn đường cho ta? Cô không muốn mang Thanh Lân về Thiên Xà Phủ nữa à? Ta thì dù cô không dẫn đường vẫn tự mình đi được thôi.

Tiêu Lệ ra vẻ không quan tâm lắm nói.

_ Ngươi dám? Hừ... Thanh Lân ta nhất định phải mang về, mà nơi đó ngươi cũng không được phép đi!

Lục Man bá đạo nói.

_ Nữ nhân đúng là không thể nói lý! Cô đừng quên hiện tại cô đang nằm trong tay ta đó!

Tiêu Lệ cảm thấy cạn lời. Cũng may mấy nữ nhân của hắc rất là hiểu chuyện, chưa từng đòi hỏi vô lý như vậy.

_ Thì sao? Đừng mơ ta sẽ thỏa hiệp với ngươi!

Lục Man dường như cảm thấy bản thân đã nắm được nhược điểm của Tiêu Lệ, nhất quyết không hợp tác.

_ Cô đang khiêu chiến sự kiên nhẫn ít ỏi của ta!

Tiêu Lệ khuôn mặt trở nên nguy hiểm, nhìn chăm chăm vào bộ ngực đầy đặn của Lục Man nói.

Trong danh sách nhiệm vụ vẫn còn một cái nhiệm vụ yêu cầu Tiêu Lệ hắc "làm thật" Lục Man. Mặc dù hắc luôn thích mọi chuyện thuận theo tự nhiên. Thế nhưng nếu năng lực chọc giận hắc như vậy thì cũng đừng trách sao hắc cũng không nói lý lẽ.

_ Vậy sao? Ngươi không kiên nhẫn thì làm gì được ta? Giết ta sao? Ngươi không nỡ đâu!

Lục Man nhìn thấy ánh mắt dâm dề của Tiêu Lệ không những không tránh né trái lại còn ưỡn ngực lên khiêu khích. Cặp ngọc nhũ căng tròn khề lác lư trong không khí khiến Tiêu Lệ suýt chảy nước miếng.

_ Hừ... cô giỏi lắm! Chờ xem, ta sẽ khiến cô phải khóc lóc cầu xin ta như thế nào!

Tiêu Lệ hừ lạnh một tiếng. Thuyết phục mãi không được hắc đâm ra nổi nóng, buông ra một câu đe dọa rồi đóng sập cửa phòng lại dẫn theo Tiểu Y Tiên quay trở về phòng mình.

_ Thiếu gia, người đừng bực bội nữa. Hay để Y Tiên xoa bóp cho người thoải mái nhé?

Tiểu Y Tiên thấy Tiêu Lệ ngồi trên ghế bành, vẻ mặt trầm xuống thì bước tới sau lưng hắc, dùng đôi tay mềm mại nhẹ nhàng xoa xoa huyết thái dương thoải mái nói.

_ Tốt lắm, Y Tiên! Muội có thể mạnh tay lên một chút không!

Tiêu Lệ thấy Tiểu Y Tiên nhu thuận như vậy thì tâm trạng thoải mái hơn một chút, khẽ nhắm mắt lại hưởng thụ sự phục vụ của nàng. Đồng thời, trong đầu cấp tốc suy nghĩ đối sách thu phục Lục Man.

_ Thiếu gia, Y Tiên phát hiện điều này không biết có nên nói hay không. . .

Tiêu Lệ đang miên man suy nghĩ thì bất chợt giọng nói của Tiểu Y Tiên vang lên kéo hắn trở lại hiện tại.

_ Phát hiện điều gì? Muội cứ nói đi, không sao đâu!

Tiêu Lệ khẽ dựa đầu về phía sau một chút chậm rãi nói.

Đột nhiên, đầu hắn chạm vào một vật cực kỳ mềm mại đồng thời cũng khiến Tiểu Y Tiên phía sau hoảng loạn la lên một tiếng. Bất quá nàng cũng không có né tránh, để mặc Tiêu Lệ tùy ý dựa đầu vào ngực của chính mình.

_ Là như vậy, thiếu gia! Y Tiên trong lúc chăm sóc nữ nhân Lục Man đó thì phát hiện, dường như... dường như thể chất của nàng có điểm tương tự người. . .

Tiểu Y Tiên hơi sửa sang tư thế để Tiêu Lệ có thể nằm thoải mái hơn một chút, khuôn mặt đỏ hồng như trái táo chín ngượng ngùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159: Thanh Xà Tố Thể Kinh

Tiêu Lệ nghe lời nói của Tiểu Y Tiên thì lòng mảy mai cau lại, trầm ngâm một lúc lâu.

Theo lý thuyết, Thanh Long thể chất của hắn căn bản không thể xuất hiện ở đại lục này. Bởi vì theo lời của Linh Nhi thì đây là đặc quyền mà hệ thống dành riêng cho Tiêu Lệ. Vậy nên thể chất của Lục Man chắc chắn không thể là thứ này.

Bất quá Tiểu Y Tiên cũng chỉ nói là thể chất của Lục Man có điểm gì đó tương tự với hắn chứ không hẳn là giống y hệt.

Bởi vậy, Tiêu Lệ tạm thời có thể kết luận, thể chất của Lục Man sẽ có liên quan nhất định với Thanh Long bí pháp của hắn, thậm chí có thể là một bản nhược hóa của Thanh Long thể chất.

_ Xem ra... phải tìm cơ hội giám định nàng một phen.

Nghĩ nghĩ như vậy, Tiêu Lệ lập tức bảo Tiểu Y Tiên ngừng lại rồi nhanh chóng sử dụng Âm Lôi Huyền Bộ, lặng lẽ quay trở lại phòng của Lục Man.

Ẩn mình tại một góc khuất, lợi dụng hệ thống che dấu đi khí tức của mình, Tiêu Lệ nhẹ nhàng vận đầu khí đâm thủng một lỗ nhỏ trên bức vách để quan sát phía bên trong phòng.

Giám Định Thuật của hệ thống có một ưu điểm, đó chính là chỉ cần Tiêu Lệ có thể nhìn thấy mục tiêu, hắn có thể dễ dàng giám định nó mà không cần quan tâm đến khoảng cách.

Bất quá nhược điểm của nó cũng khá rõ ràng. Nếu Tiêu Lệ không thể nhìn thấy đối phương hoặc là gặp phải một kẻ địch có khả năng ẩn hình, Giám Định Thuật của hắn sẽ trở nên vô dụng.

Khẽ đảo mắt khắp phòng để tìm kiếm thân ảnh của Lục Man, một hình ảnh vô cùng kích thích đập vào mắt Tiêu Lệ khiến hắn hưng phấn đến suýt nữa tạo ra tiếng động.

Chỉ thấy ở góc phòng, một thân thể mềm mại uyển chuyển đang chậm rãi trút bỏ lớp che đậy. Theo từng món y phục nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất, một thân hình nóng bỏng cũng dần dần hiện ra trong tầm mắt của Tiêu Lệ.

Hai ngọn thánh nữ phong cao vút nhìn qua vô cùng sắc sảo đang ngạo nghễ vươn ra trong không khí. Theo từng động tác của nàng, hai quả nhục cầu đỏ cũng khẽ đong đưa thể hiện độ đàn hồi kinh người.

Nhìn xuống bên dưới một chút, vùng bụng bằng phẳng trắng nõn phối hợp với vòng eo thon mềm mại là lướt như rần nước không có một chút mỡ thừa tạo nên một vẻ gợi cảm cực kỳ hấp dẫn. Thậm chí có thể không chút thua kém so với Nguyệt Mị, Lamia các nàng. . .

Lại nhìn xuống phía dưới, ngọc đồn màu mỡ hơi ửng ra phía sau tạo thành một đường cong quyến rũ tràn ngập phong tình dị vực. Ngực trần công, mông phồng thủ tựa hồ chính là cụm từ thích hợp nhất để miêu tả dáng người bốc lửa của nữ nhân Lục Man này.

_ Chẹp... nữ nhân Lục Man này... suýt nữa làm ta quên mất chính sự rồi...

Khẽ nuốt một ngụm nước miếng, Tiêu Lệ lập tức trấn định tinh thần. Đôi mắt vẫn nhìn chăm chăm vào từng đường nét mê hoặc trên cơ thể Lục Man đồng thời ý niệm nhanh chóng kích hoạt Giám Định Thuật.

Ting, thông tin nhân vật!

Ting, Thông tin nhân vật!

Tên: Lục Man - Tuổi: 61 - Tu Vi: Thất Tinh Đẩu Hoàng

Công pháp: Vạn Mộc Bảo Điện, Thanh Xà Tổ Thể Kinh

Đấu kỹ: Bích Ngục Ngũ Đầu Xà, Thanh Xà Kiếm Pháp, Vạn Mộc Tù Lung, Thanh Đằng Liên Thuẫn,...

Thông tin khác: Trưởng lão thứ chín của Thiên Xà Phủ, tính cách tùy hứng lẳng lơ. Hiện đang truy tìm con gái bị thất lạc của phủ chủ Thiên Xà Phủ.

Thông tin xuất hiện có vài chi tiết khiến Tiêu Lệ chú ý. Thứ nhất là công pháp thứ hai của nàng Thanh Xà Tổ Thể Kinh, Tiêu Lệ nghi ngờ nó có liên quan đến bí pháp Thanh Long Tổ Tâm Kinh của hắn.

Vấn đề con lại chính là việc nàng đang truy tìm con gái đang bị thất lạc của phủ chủ Thiên Xà Phủ, hắn nghi ngờ người đó chính là Thanh Lân.

Trong khi Tiêu Lệ đang theo đuổi suy nghĩ của riêng mình, thân hình nóng bỏng của Lục Man cũng dần dần biến mất dưới một lớp thanh y mỹ lệ khiến hắn có chút tiếc nuối.

_ Giám định chi tiết Thanh Xà Tổ Thể Kinh!

Tiết nuốt quy tiết nuốt, Tiêu Lệ vẫn không quên chính sự. Hắn lập tức dùng tinh thần kích hoạt hệ thống kiểm tra những thông tin mà hắn nghi ngờ.

Ting, thông tin công pháp!

Thanh Xà Tổ Thể Kinh, một trong tam đại bí pháp của Thiên Xà Phủ, chuyên dụng cho nữ nhân. Người tu luyện sẽ trở nên dẻo dai như thanh xà, khả năng tự lành vết thương cực mạnh.

Ghi chú: Thanh Xà là hậu duệ trực hệ của Thanh Long, Thanh Xà Tổ Thể Kinh là bản nhược hóa được sáng tạo từ một phần của Thanh Long Tổ Tâm Kinh, được Thanh Long tộc tạo ra nhằm không chế Thanh Xà tộc.

Không ngoài dự đoán của Tiêu Lệ, Thanh Xà Tổ Thể Kinh quả nhiên là có liên quan đến Thanh Long Tổ Tâm Kinh. Thậm chí, nó dường như là một loại chi nhánh phụ thuộc bị không chế Thanh Long Tổ Tâm Kinh.

_ Đây Linh Nhi, hệ thống bảo là Thanh Long Tổ Tâm Kinh có thể không chế Thanh Xà Tổ Thể Kinh, nhưng nó lại không nói rõ phải làm như thế nào... người có biết hay không?

Nhìn Linh Nhi đang nhàn nhã nằm trên ghế đệm như một con sâu lười, Tiêu Lệ lắc đầu ngao ngán hỏi.

Cái tiểu quân sư này càng lúc lại càng lười biếng. Trừ khi là Tiêu Lệ chủ động hỏi hoặc là rơi vào hoàn cảnh ngặt nghèo, lúc bình thường cô nàng tuyệt đối sẽ không giúp đỡ, tiếc chứ như vàng.

_ Cái đó dễ mà... chỉ cần khi chủ nhân ở gần nàng lặng lẽ phát ra Thanh Long khí tức, nàng sẽ lập tức bị huyết mạch áp chế, trở nên thuần phục chủ nhân mà thôi.

Linh Nhi bỏ một trái nho vào miệng, khẽ lườm hắn xem thường nói.

Nhìn khuôn mặt đắc ý của nàng khiến Tiêu Lệ chỉ muốn kéo nàng ra đánh thật mạnh vào cái mông nhỏ một trận. Bất quá cô nàng này lẩn nhanh như chạch, vừa thấy hắn có vẻ bất thiện lập tức liền lùi mất không còn bóng dáng.

Không còn cách nào khác, Tiêu Lệ đành rời khỏi hệ thống, quay trở lại chỗ ẩn nấp lúc này.

Chỉ thấy lúc này, Lục Man đã quay trở lại trên giường, dáng người lồi lõm của nàng bị che đậy dưới một lớp chăn càng thêm thu hút Tiêu Lệ, khiến cơ thể hắn càng lúc càng nóng lên...

_ Rượu mời không uống nàng lại muốn uống rượu phạt... Vậy để ta xem nàng có thể kiên trì tới khi nào...

Nhìn nữ nhân yên tĩnh nằm trên giường, Tiêu Lệ khẽ nở một nụ cười gian lắm lắm...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 160: Huyền Xà Lamia

Lặng lẽ quay trở về phòng, Tiểu Y Tiên đã sớm ngủ gục trên bàn từ lúc nào, Tiêu Lệ nhìn thấy vậy thì phì cười một tiếng, cũng không muốn phá hỏng mộng đẹp của nàng.

Không còn cách nào khác, Tiêu Lệ đành bế Tiểu Y Tiên lên giường của mình, giúp nàng cởi ra y phục bên ngoài. Sau đó, hẩn nhẹ nhàng đắp chăn cho nàng rồi lặng lẽ đi sang phòng của Lamia.

Kể từ thời điểm Tiêu Lệ mang theo ba người Vân Vân, Tiêu Viêm, Hải Ba Đông đi Diễm Thành. Ngoại trừ Tiểu Y Tiên thể chất đặc thù cộng thêm Lamia thì vừa đột phá một tinh, các nàng còn lại đều dồn dập bế quan tu luyện, muốn lợi dụng Dục Huyết Yêu Lang để theo kịp bước chân Tiêu Lệ hoặc chí ít là không muốn bị hẩn bỏ lại quá xa.

"Cạch"

Cửa phòng mở ra, một mỹ xà nữ trên người khoác lên bộ áo ngủ mỏng manh màu hồng nhạt đang lười biếng nằm dài trên giường, mơ hồ hiện ra trong tầm mắt Tiêu Lệ.

Dưới ánh nến nhàn nhạt, thân hình nóng bỏng của Lamia càng trở nên lung linh huyền ảo, cái đuôi rắn tùy ý phe phẩy tạo nên một chút phong tình khác lạ khiến Tiêu Lệ cơ thể dần dần nóng lên, trong lòng không hiểu nổi lên một trận hưng phấn.

_ Lamia, nàng chưa ngủ sao?

Tiêu Lệ lặng lẽ tiến đến sau lưng Lamia, đặt đôi tay lên bộ ngực nàng khẽ xoa nắn, nhẹ giọng hỏi.

_ Người ta đang đợi người đến nha! Người ta cố tình ăn mặc khêu gợi như vậy, còn không phải là để tên sắc quỷ nhà người ngắm hay sao...

Lamia đã sớm biết người đến là Tiêu Lệ nên cũng không có phản ứng quá lớn, khẽ liếc hẩn tràn ngập câu dẫn, lẳng lơ nói.

Giọng nói của nàng ngọt ngào đến tận xương, trong thanh âm pha lẫn một chút mỉa mai hoặc kỳ lạ khiến Tiêu Lệ không thể kiềm chế, lập tức đè Lamia xuống hôn ngấu nghiến lên đôi môi đỏ mọng của nàng.

_ Dám khiêu khích bản thiếu gia sao, phải phạt nàng mới được!

Tiêu Lệ bóp mạnh vào hai quả nhục cầu đầy đặn của Lamia, ra sức nhào nặn chúng khiến nàng khẽ bật ra tiếng rên rỉ tiêu hồn, đôi mắt chớp chớp nhìn hẩn đầy mời gọi.

_ A... A... Chủ nhân... ta sai rồi... người mau hành hạ ta đi...

Lamia khẽ ưỡn bộ ngực cao vút của mình ra phía trước để Tiêu Lệ có thể dễ dàng nắn bóp, cánh tay uyển chuyển nhanh chóng tìm xuống phía dưới tóm lấy đại long thương của hẩn khẽ vuốt ve, miệng không ngừng thốt ra những tiếng rên rỉ dâm đãng kích thích Tiêu Lệ.

_ Hành hạ thế nào, bảo bối của ta?

Tiêu Lệ khẽ cắn dái tai của Lamia, phả hơi nóng vào màng nhĩ của nàng, thì thầm nói.

_ Cho... cho nó vào đi... làm chết ta đi... người ta không chịu nổi nữa rồi!

Lamia hơi thở hỗn hển, bộ ngực phập phồng trong lòng bàn tay Tiêu Lệ, gấp gáp nói.

_ Tuân lệnh, bảo bối của ta!

Tiêu Lệ khẽ đáp một tiếng. Sau đó, hẩn lập tức đẩy ngã Lamia, đại long thương tìm đúng mật động của nàng mạnh mẽ công phá, chẳng mấy chốc cả hai đã tiến vào cao trào.

Nhất thời, trong phòng tràn ngập tiếng nam nhân thở dốc cùng nữ nhân rên rỉ...

.....

Cùng lúc đó, bên trong một phòng ốc u tĩnh, nhàn nhạt mùi hoa tử đinh hương làm cho tinh thần người ta có chút sáng khoái và say mê.

Trên giường lớn rộng rãi, một thiếu niên nhắm chặt mắt nằm đó hô hấp yếu ớt mong manh làm cho mọi người lo lắng hẩn có thể hay không qua khỏi lần này.

Thiếu niên nằm trên giường thi thoảng mơ hồ cảm giác được có tiếng bước chân người đến gần rồi một lát sau lại nhanh chóng rời đi.

Không biết qua bao lâu, thiếu niên trên giường ngón tay khẽ nhúc nhích, hơi thở cũng dần trở nên ổn định. Lại qua một lúc, ánh mắt của thiếu niên cũng chậm rãi mở ra.

_ "Haizzz..."

Khẽ đảo mắt nhìn qua căn phòng có chút quen thuộc đánh giá một lần, Tiêu Viêm khẽ thở dài một hơi, toàn thân nằm ở trên giường không có chút khí lực để nhúc nhích.

Trong người có chút khó chịu, Tiêu Viêm yên tĩnh nằm đợi trên giường. Đến khi đầu óc hơi thanh tỉnh, một đám trí nhớ nhanh chóng từ sâu trong đầu hần hiện ra, để cho hắn biết tình trạng thảm hại của thân thể chính mình.

_ "Trọng thương sao..."

Hồi tưởng lại lúc dung hợp Dịch Hỏa, Tiêu Viêm khẽ nở một nụ cười khổ. Lặng lẽ hút vào một ngụm không khí trong lành, đầu óc hắn càng trở nên thanh tỉnh một chút. Chậm rãi nhắm mắt, tinh thần của hắn từ từ tiến vào trong cơ thể.

_ Lần này có đại phiền toái rồi...

Trong lòng thâm than một tiếng, tinh thần Tiêu Viêm chậm rãi di chuyển về những kinh mạch bị tàn phá, sau đó hướng xuống đan điền.

Vừa nhìn vào, Tiêu Viêm chợt tá hỏa. Bên trong đan điền của hắn hiện tại chỉ còn sót lại vài giọt chất lỏng năng lượng màu xanh nhạt biểu thị lượng đầu khí ít ỏi còn sót lại trong cơ thể hắn.

_ Phù... Chuyện gì?

Khẽ thở ra một hơi, Tiêu Viêm vừa định triệt hồi tinh thần khỏi cơ thể thì đột nhiên, một cỗ được lực không rõ xuất hiện trong cơ thể hắn.

Mượn vài giọt năng lượng ít ỏi còn sót lại làm vật dẫn, cỗ được lực này nhanh chóng lan tỏa khắp cơ thể Tiêu Viêm. Được lực ôn hòa chậm rãi chữa trị kinh mạch bị hư tổn, đồng thời làm dịu đi những vết bỏng do Dịch Hỏa lưu lại.

_ Đây là...?

Cảm nhận thay đổi rõ rệt trong cơ thể, Tiêu Viêm ngạc nhiên tự hỏi một câu. Bất quá hắn còn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra, một giọng nói thanh thúy trong trẻo vang lên đã cắt đứt luồng suy nghĩ của hắn.

_ Tiêu Viêm thiếu gia, người đã tỉnh? A a... Đại thiếu gia, nhị thiếu gia, Tiêu Viêm thiếu gia đã tỉnh rồi.

Thanh Lâm mở ra cửa phòng, nhìn thấy Tiêu Viêm đang ngồi thất thần. Nàng lập tức hét lên vui sướng rồi nhanh chóng nhảy chân sáo như một con chim sẻ nhỏ đi thông báo tin tức cho Tiêu Đình và Tiêu Lệ.

Chẳng bao lâu, đám người Tiêu Lệ đã nhanh chóng kéo tới chật nít cả căn phòng. Không còn cách nào khác, Tiêu Lệ đành phải bảo các nàng tạm thời ra ngoài chờ đợi.

Nhất thời, bên trong phòng chỉ còn lại ba huynh đệ Tiêu Đình, Tiêu Lệ và Tiêu Viêm.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161: Ba tin xấu

Trong căn phòng yên tĩnh, ba huynh đệ Tiêu Gia ngồi ba góc lặng lẽ nhìn nhau, người nhìn ta ta nhìn người, sáu mắt nhìn nhau suốt chút nữa trào máu hòng mà vẫn không ai nói gì.

_ Haha... đại ca, người thua cuộc rồi nhé! Tiểu Viêm từ trong ba ngày đã tỉnh lại rồi, vậy là huynh nợ đệ ba mươi chín kim tệ nhé. Muahaha...

Rốt cuộc, Tiêu Lệ phá lên cười, phá vỡ bầu không khí u ám này.

_ Thế nào tiểu Viêm từ, đệ thấy trong người thế nào?

Tiêu Đình không quan tâm lắm màn tấu hài của Tiêu Lệ, bước đến cạnh giường Tiêu Viêm, ngồi xuống quan tâm hỏi.

_ Đệ... đệ cũng không rõ lắm! Lúc này khi đệ nội thị thân thể thì thấy kinh mạch bị tàn phá rất nghiêm trọng. Thế nhưng khi đệ còn chưa biết làm sao thì bỗng dưng có một cỗ được lực kỳ lạ xuất hiện rồi nhanh chóng lan tỏa khắp cơ thể chữa trị kinh mạch hư tổn. Hiện tại, đệ cảm thấy khá hơn rất nhiều rồi.

Tiêu Viêm chậm rãi hồi tưởng một màn lúc này, bối rối nói.

_ Đó là ngũ phẩm Ngọc Lộ Đan của nhị ca nhét vào mồm đệ. Thứ đó cái gì cũng tốt, mỗi tội là người đang bất tỉnh thì không thể kích phát được lực của nó... Hehe ta còn tưởng là đệ ngòm luôn rồi chứ...

Tiêu Lệ cũng bước tới đầu giường còn lại vỗ bộp bộp vào vai Tiêu Viêm cười nói.

_ Á... đau! Nhị ca, huynh nhẹ tay thôi được không?

Vết thương của Tiêu Viêm vừa mới hồi phục được bảy tám phần. Tiêu Lệ vỗ mạnh như vậy khiến mặt hắn lúc xanh lúc trắng, không kịp được ré lên vài tiếng khê nói.

_ Nhị đệ, người thật là...!

Tiêu Đình cũng không nhịn được trừng mắt mắng Tiêu Lệ khiến hắn không biết làm sao, chỉ có thể thè lưỡi cười trừ.

Ở bên cạnh hai huynh đệ của mình, Tiêu Lệ cực kỳ thoải mái tùy tiện. Chẳng hề có chút nào phong phạm của Đẩu Hoàng cường giả ngửa tay thành mây, lật tay thành mưa.

_ Được rồi, không đùa nữa, nói chuyện chính sự! Tiêu Viêm từ, huynh có ba tin tốt và ba tin xấu, đệ muốn nghe tin nào trước?

Tiêu Lệ chuyển sang vẻ mặt nghiêm túc chậm rãi nói.

_ Tin xấu trước đi...

Tiêu Viêm suy nghĩ một chút rồi nói. Dù sao chịu chút thất vọng rồi lại thấp lên hy vọng vẫn đỡ hơn là tràn ngập khát vọng để rồi chìm trong tuyệt vọng.

_ Tin xấu thứ nhất, đối thủ của đệ - Nạp Lan Yên Nhiên - không biết bằng cách nào mà thời gian gần đây tu vi tăng vọt. Theo tình báo của nhị ca thì hiện tại nàng đã đạt tới ngũ tinh Đại Đấu Sư, so với lúc chúng ta gặp ở Diêm Thành tăng trọn vẹn một đại cảnh giới.

Thật vậy, ngay cả đến Tiêu Lệ cũng không ngờ, Nạp Lan Yên Nhiên vậy mà lại là Cửu Âm Huyền Sinh Thể cực kỳ hiếm thấy trong truyền thuyết. Dù là ở thời kỳ Thượng Cổ cũng không có bao nhiêu người có loại thể chất này.

Sau lần đầu Tiêu Lệ phá thân nàng, Cửu Âm Huyền Sinh Thể đã được "kích hoạt". Ngay thời điểm đó đã một hơi đột phá Đại Đấu Sư, trong vài ngày tiếp theo mãnh tiến không ngừng, đến ngũ tinh Đại Đấu Sư mới ổn định lại.

Bất quá trong thời gian đó Tiêu Viêm hôn mê, cộng thêm Tiêu Lệ cố tình giữ kín, ngoại trừ Văn Vận ra không ai biết thân phận của nữ nhân mà Tiêu Lệ mang về chính là Nạp Lan Yên Nhiên.

_ Vậy à... Hiện tại, đệ cũng đã là nhị tinh Đại Đấu Sư, không thua kém nàng. Lại nói nàng đột nhiên đề thăng như vậy chắc chắn là có kỳ ngộ nào đó, căn cơ nhất định sẽ không vững chắc, đoạn thời gian tới ắt hẳn rất khó lại có đột phá. Vậy còn tin xấu thứ hai là gì?

Tiêu Viêm cũng không phải là loại người nhu nhược sợ sệt, càng có tính kiêu chiến mới càng có thể đào móc tiềm lực ẩn giấu của hắn ra.

_ Tin xấu thứ hai là đoạn thời gian tới, nhị ca ngươi phải rời khỏi Gia Mã đế quốc một đoạn thời gian, không thể tiếp tục đi cùng chăm sóc ngươi rồi. Mọi chuyện sắp tự ngươi phải tự giải quyết thôi.

Tiêu Lệ nhìn thấy Tiêu Viêm vẫn duy trì thần sắc bình thản thì khẽ gật đầu nói tiếp.

_ Vậy sao... quả thật là tin xấu... nhưng mà có sư phụ bên cạnh có lẽ đệ vẫn sẽ ổn thôi, nhị ca đừng lo lắng quá...

Tiêu Viêm nghe vậy thì hơi biến sắc nhưng cố ra vẻ trấn định nói.

_ Đó mới là điều nhị ca lo lắng! Tin xấu cuối cùng của ngươi là về Dược Lão. Đệ mặc dù thành công sáng tạo ra Phật Nộ Hóa Liên, thế nhưng cái giá phải trả đó chính là Dược Lão phải bỏ ra 70% linh hồn lực lượng của hắn ra làm đại giới...

_ Thêm nữa vì bảo vệ ngươi, Dược Lão đã sử dụng nốt chút linh hồn lực lượng còn lại. Hiện tại, hắn đã lâm vào hôn mê rồi. Trong hắc sắc giới chỉ còn lưu lại tin nhắn cuối cùng của hắn, ngươi tự mình xem đi!

Tiêu Lệ không để Tiêu Viêm kịp thở phào, nói ra một tin tức như một quả bom oanh tạc, khiến Tiêu Viêm sửng sốt như chết đứng, hồi lâu mới dần bình tĩnh lại lặng lẽ liên lạc với hắc sắc giới chỉ.

Theo linh hồn của Tiêu Viêm đi vào trong giới chỉ, không khí trong phòng cũng trở nên trầm mặc quỷ dị.

_ Nhị đệ, tiểu Viêm tử thực sự không có việc gì chứ?

Tiêu Đình nhìn thấy Tiêu Viêm nét mặt lúc thì mừng rỡ, lúc lại trầm mặc, không nhận được lo lắng hỏi.

_ Đại ca yên tâm đi! Tiểu Viêm tử thực sự đã trưởng thành rồi, nhưng chuyện thế này không thể làm khó được hắn đâu.

Tiêu Lệ cười cười nói. Đùa chứ! Nếu dễ dàng bỏ cuộc như vậy, Tiêu viêm cũng không có khả năng thành tựu Viêm Đế chí tôn!

_ Còn chuyện của gia tộc...

Tiêu Đình nghe Tiêu Lệ nói vậy thì cũng hơi yên tâm. Rồi như chợt nghĩ đến điều gì, hắn lại quay sang Tiêu Lệ hỏi.

_ Đại ca cứ tin tưởng đệ, nơi đây không phải là nơi để ở lâu! Sắp tới đệ lại phải rời Gia Mã đế quốc, có lẽ sẽ rất lâu mới quay trở lại. Thời gian tới phải dựa vào đại ca quản lý Tiêu gia rồi...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162: Ba tin tốt

Tiêu Đình và Tiêu Lệ trao đổi về kế hoạch sau này của Tiêu gia một lúc lâu Tiêu Viêm rút cuộc cũng tỉnh lại.

_ Đại ca, nhị ca!

Tiêu Viêm khuôn mặt buồn bã khẽ nói.

_ Đệ tỉnh lại rồi! Đừng buồn, Dược Lão chỉ là tạm thời ngủ say mà thôi, cũng không phải là không thể tỉnh lại!

Tiêu Lệ vỗ vỗ bả vai Tiêu Viêm an ủi.

_ Á đau... Nhị ca, ngươi cố tình!

Bị Tiêu Lệ vỗ vào vết thương khiến Tiêu Viêm đau đến tái mặt, hung hăng trừng mắt kháng nghị.

_ Haha, được rồi, không đùa với đệ nữa! Giờ là lúc nói tin tức tốt!

Tiêu Lệ làm như không có chuyện gì cười nói.

_ Tin tốt là gì vậy nhị ca?

Tiêu Viêm ủ rũ hỏi.

_ Tin tốt là ta biết một nơi có thể lấy được linh dược chữa trị linh hồn cho Dược Lão. Có điều đệ phải tự mình đến đó lấy a...

Tiêu Lệ trước tiên nói ra một tin tức kích thích tinh thần cho Tiêu Viêm.

_ Thật sao nhị ca? Ở đâu vậy?

Tiêu Viêm khuôn mặt trở nên tươi tỉnh, mừng rỡ nói.

_ Đệ còn nhớ Nạp Lan gia không?

Tiêu Lệ nhìn Tiêu Viêm cười cười hỏi.

_ Nạp Lan gia sao... đệ sao có thể quên được chứ!

Tiêu Viêm khuôn mặt thoáng biến sắc nhẹ giọng nói.

_ Thế thì tốt! Nạp Lan gia có một gốc ngũ giai Thất Huyền Thanh Linh Tiên có hiệu quả rất tốt trong việc chữa trị linh hồn. Làm sao thu được thì đệ phải tự nghĩ cách đi.

Tiêu Lệ nhìn vẻ mặt của Tiêu Viêm nhàn nhạt nói.

_ Vậy... cũng được! Thế tin tốt thứ hai là gì?

Tiêu Viêm đã dần khôi phục chút thần thái, hưng phấn hỏi.

_ Tin tốt thứ hai là về Phần Quyết của đệ!

Tiêu Lệ úp úp mở mở nói.

_ Phần Quyết của đệ? Như thế nào, huynh nói rõ đi... hm...

Tiêu Viêm gấp gấp nói.

_ Lúc trước nhị ca đã nói Phần Quyết của đệ chính là bản tàn khuyết của Thiên Diễm Quyết - công pháp thành danh của thượng cổ Diễm Hậu - đệ còn nhớ hay không?

Tiêu Lệ không nhanh không chậm nói.

_ Tất nhiên là nhớ! Nhưng thế thì sao?

Tiêu Viêm vẻ mặt không hiểu hỏi.

_ Thiên Diễm Quyết cốt lõi là dung hợp Dị Hóa. Phần Quyết của đệ Dược Lão đã cho ta xem qua, nó chỉ còn ghi lại cách dung hợp Dị Hóa bên trong cơ thể. Bất quá, những cách vận dụng khác thì lại không hề nhắc tới.

Tiêu Lệ lại tiếp tục cách nói nửa chừng của mình, câu ra con sâu tò mò của Tiêu Viêm và các độc giả. =)))

_ Nhị ca, ý của huynh là...

Tiêu Viêm vẻ mặt mừng rỡ nói.

_ Phật Nộ Hỏa Liên mà đệ sáng tạo thực ra đã sớm được Diễm Hậu nghĩ đến. Thậm chí, Thiên Diễm Thánh Liên của nàng so với Phật Nộ Hỏa Liên của đệ càng hoàn hảo hơn... Nhưng mà dù sao thì một tên Đại Đấu Sư như đệ làm được đến vậy là đã vô cùng xuất sắc rồi!

Tiêu Lệ không chút lưu tình hung hăng đim hàng Tiêu Viêm, sau đó hần tiếp tục nói.

_ Điều quan trọng nhị ca muốn nói ở đây chính là đệ có thể nghĩ ra việc đề hòa liên xoay tròn như vậy nhằm giảm sự bài xích của Dị Hóa, tạo ra một cái cân bằng hoàn hảo. Tất cả những đấu kỹ kết hợp với Thiên Diễm Quyết đều yêu cầu khả năng khống chế và dung hợp Dị Hóa hoàn hảo như vậy...

_ Vốn là nhị ca không định sớm giao những đấu kỹ này cho đệ bởi vì có giao thì đệ cũng chưa chắc học được. Bất quá hiện tại đệ đã có thể nắm giữ được cốt lõi của nó, mặc dù chỉ là bước đầu nhưng như vậy là đã đủ rồi.

Tiêu Lệ nói xong thì từ trong hệ thống lấy ra ba quyền đấu kỹ màu đỏ rực. Thực ra không phải Tiêu Lệ cố tình giữ lại mà chính là ba quyền đấu kỹ này chỉ vừa mới xuất hiện trong Kỳ Trân Các sau khi Tiêu Viêm thành công sáng tạo Phật Nộ Hỏa Liên.

Nhưng mà Tiêu Lệ lại không thể nói trắng ra với Tiêu Viêm về hệ thống. Thế nên hần chỉ còn cách tìm một lý do có vẻ hợp lý và... có vẻ ngẫu nhiên để giải thích.

_ Thực sự... thực sự cho đệ?

Tiêu Viêm hưng phấn đến không thốt nên lời lắp bắp nói.

_ Nếu đệ không thích thì nhị ca có thể giữ lại nha...

Tiêu Lệ làm ra vẻ định cất ba quyền đấu kỹ vào nạp giới khiến Tiêu Viêm luyến luyến vội vàng tranh thủ chớp lấy.

_ Vậy còn tin tốt cuối cùng thì sao?

Được hưởng ngon ngọt, Tiêu Viêm gần như đã trút sạch nỗi buồn lúc trước, hấp tấp hỏi.

_ Tin tức tốt cuối cùng là mặc dù nhị ca không thể đi cùng đệ, nhưng huynh đã tìm được cho đệ một bảo tiêu rồi.

Tiêu Lệ cười bí hiểm nói.

_ Bảo tiêu? Là ai vậy?

Tiêu Viêm ngờ ngạc hỏi.

_ Xa tận chân trời, gần ngay trước mắt!

Tiêu Lệ ra về cao thâm mạc trắc nói.

_ Huỳnh đừng nói với đệ là Tiêu Đình đại ca nha?

Tiêu Viêm cười nói.

_ Ngươi điên à! Đại ca tu vi còn kém ngươi một chút, chiến lực lại càng không bằng. Đệ nghĩ huynh ấy dựa vào cái gì để làm bảo tiêu cho đệ.

Tiêu Lệ cốc đầu Tiêu Viêm một cái cười mắng.

_ Thế sao... vậy rốt cuộc là ai?

Tiêu Viêm gãi đầu cười hề hề nói.

_ Là Hải lão a... Nhị ca đã phải mất một viên ngũ phẩm Phục Tử Linh Đan, một viên lục phẩm Hoàng Cực Đan cùng với một cuốn địa giai trung cấp đầu kỹ Băng Phong Thiên Lý mới có thể thuyết phục hắc lâm việc cho ta trong ba năm. Trước mắt, nhị ca sẽ để hắc sẽ đi cùng bảo hộ cho đệ.

Tiêu Lệ ra về đau lòng nói.

Mặc dù trong nguyên tác Tiêu Viêm chỉ cần dùng một viên Phục Tử Linh Đan là có thể dụ dỗ được Hải Ba Đông theo hắc một năm. Thế nhưng ngoài Tiêu Viêm ra thì Tiêu Lệ còn cần Hải Ba Đông bảo hộ cho Nhã Phi bảo bối của hắc nữa.

Bởi vậy, Tiêu Lệ mới cần rằng dùng một lượng lớn đơn trị đổi lấy một viên lục phẩm Hoàng Cực Đan để thuyết phục Hải Ba Đông làm việc cho hắc.

_ Được rồi, chuyện cần nói cũng đã nói, đệ trước mắt cứ nghỉ ngơi cho tốt đi! Khi nào rời đi, nhị ca sẽ thông báo cho đệ biết!

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 163: Quyết Định Của Lý Nhược Lan

Trong gian phòng rộng lớn u tĩnh, Tiêu Lệ đang nhàn nhã ngồi trên một cái ghế đệm tinh mỹ tại vị trí trung tâm, đôi mắt nhắm hờ như là đang tập trung suy nghĩ điều gì đó.

Phía sau lưng hắc, một tiểu mỹ nữ độ chừng mười bảy mười tám tuổi đang cẩn thận xoa bóp, vô cùng chăm chú. Sáu cái đuôi của nàng bởi vì vui vẻ mà không ngừng lắc lư trong không khí, bộ dáng cực kỳ đáng yêu.

Xung quanh Tiêu Lệ, toàn bộ những nữ nhân của hắc đều tề tựu đông đủ, tùy ý ngồi trên nền gạch bóng loáng tựa như chúng tinh cùng nguyệt, trăng cảnh vô cùng hương điểm.

_ Phu quân, chàng tập hợp chúng ta đến đây là có việc gì?

Tiêu Ngừ là người ở bên cạnh Tiêu Lệ thời gian lâu nhất, lại là tộc nhân Tiêu gia nên nghiễm nhiên trở thành đại tỷ trong số chúng nữ. Trong trường hợp thế này, nàng tất nhiên phải là chim đầu đàn, mở miệng hỏi Tiêu Lệ.

_ Sắp tới ta phải rời khỏi Gia Mã đế quốc một đoạn thời gian không ngắn. Hơn nữa, nơi ta sắp đi cũng cực kỳ nguy hiểm. Bởi vậy, ta đang cân nhắc xem nên mang theo những ai...

Tiêu Lệ nhìn quanh các nàng, chậm rãi nói.

_ Chủ nhân, Lily muốn đi theo người!

_ Nana cũng muốn!

Lục Vỹ Linh Hồ vừa nghe Tiêu Lệ nói vậy thì lập tức ôm lấy cánh tay của hắc nài nỉ. Tiểu Diện Hắc Ma Chu cũng không chịu thua kém vội vàng reo lên. Huyền Thiên Tâm Ma Phong mặc dù không lên tiếng, thế nhưng đôi mắt biết nói của nàng tựa hồ biểu thị với Tiêu Lệ "Không được bỏ Sasa ở lại!"

_ Được rồi! Các ngươi đều có chiến lực ngũ giai, có thể tự bảo vệ cho chính mình, tự nhiên sẽ được đi theo!

Tiêu Lệ xoa đầu Lily cười cười nói.

_ Phu quân, chàng mà bỏ thiếp ở lại thì từ nay về sau đừng chạm vào người thiếp nữa!

Tiêu Ngữ và Hồng Diệp hai người ngồi hai bên Tiêu Lệ, hầu như đồng thanh nói.

_ Được rồi, được rồi xem như ta sợ hai nàng!

Tiêu Lệ khẽ lau một giọt mồ hôi trên trán, bắt đầu nói.

Tiêu Ngữ và Hồng Diệp không những là những nữ nhân đầu tiên theo Tiêu Lệ, hơn nữa thay hẳn quản lý Lô Xà Trại, chẳng khác nào thiếp thân quản gia của hắn. Có hai nàng đi cùng hắn cũng bớt được không ít việc.

_ Chủ nhân... người định bỏ người ta ở lại sao?

Nguyệt Mị và Lamia bỏ đến bên người Tiêu Lệ, đuôi rắn quấn chặt lấy hai chân của hắn. Lưỡi rắn mềm mại khẽ liếm dọc vành tai Tiêu Lệ khiến hắn sướng tê cả người. Đôi mắt hai nàng hí lại, cười nguy hiểm hỏi.

_ Các nàng muốn ở lại sao?

Tiêu Lệ hai tay vòng sang hai bên, mỗi tay tóm lấy một quả nhục cầu của hai nàng mạnh mẽ xoa nắn, cười gian hỏi.

_ Tất nhiên là không rồi!

Nguyệt Mị và Lamia khẽ ưỡn ngực ra để Tiêu Lệ có thể dễ dàng ôm trọn bầu sữa đầy đặn của mình, đôi mắt đẹp hí lại tràn ngập hưởng thụ, dùng giọng nói ngọt lịm đến tận xương nói.

_ Thiếu gia... ta... ta có thể ở lại hay không?

Lý Nhượng Lan nhìn Tiêu Lệ ngập ngừng nói.

_ Cô thật sự muốn ở lại?

Tiêu Lệ ngạc nhiên hỏi. Hắn mặc dù trung cầu ý kiến của các nàng, nhưng không hề nghĩ sẽ có người thực sự muốn ở lại.

_ Ta thực lực quá thấp, sợ sẽ là gánh nặng cho thiếu gia. Ta nghĩ muốn ở lại phụ giúp Tiêu Đình thiếu gia...

Lý Nhượng Lan khuôn mặt thoáng hiện lên vết hồng, ngượng ngùng nói.

_ Được rồi, tùy cô! Ta cũng đang suy nghĩ sẽ để một hai người ở lại phụ giúp đại ca quản lý gia tộc. Nếu cô đã chủ động tiến cử như vậy thì ta cũng không phản đối.

Tiêu Lệ nhìn thấy vết hồng trên khuôn mặt Lý Nhượng Lan, trong lòng nhất thời hiểu ra, cười thâm ý nói.

Bất quá Tiêu Lệ cũng cực kỳ bất ngờ, Lý Nhượng Lan đi cùng hắn lâu như vậy, thế nhưng lại không bị Thanh Long khí tức của hắn hấp dẫn. Trái lại, nàng lại bị một nam nhân mới gặp vài chục ngày là Tiêu Đình câu đi mất trái tim.

Không hổ là đại ca của hắn, quả thật có bản sự!

_ Có gì đâu mà bất ngờ! Nhượng điểm lớn nhất của Thanh Long Tổ Tâm Kinh chính là không có tác dụng với mộc thuộc tính. Lý Nhượng Lan kia vừa vặn lại là thuộc tính này thôi!

Linh Nhi không biết từ đâu bỗng chen vào một câu. Tiểu loli này có khả năng đọc suy nghĩ của Tiêu Lệ khiến hắn cực kỳ bất đắc dĩ.

Mặc dù trong một vài trường hợp khẩn cấp, khả năng này của nàng có thể giúp Tiêu Lệ kịp thời giải quyết khó khăn. Thế nhưng lúc bình thường, nàng lại thường xuyên lợi dụng nó để châm chọc hắn.

_ Thanh Long khí tức không có tác dụng với mộc thuộc tính? Vậy sao người còn bảo ta dùng nó đối phó với cô nàng Lục Man kia?

Tiêu Lệ nghe Linh Nhi nói vậy thì khó hiểu hỏi.

_ Lục Man kia là trường hợp đặc biệt. Nàng ta tu luyện Thanh Xà Tổ Thể Kinh, bí pháp là từ bản được phân tách ra từ Thanh Long Tổ Tâm Kinh. Bởi vậy, Thanh Long khí tức đối với nàng ta không phải là câu dẫn mà là áp chế trực tiếp vào huyết mạch, là sự thao túng của thượng vị giả đối với hạ vị giả.

Linh Nhi giọng nói thanh thúy lại vang lên trong đầu Tiêu Lệ.

_ Thì ra là vậy!

Tiêu Lệ tiếp tục dùng tinh thần liên lạc trao đổi với Linh Nhi.

_ Nhưng mà nếu dùng cách đó thì chủ nhân chỉ có thể chiếm đoạt được Lục Man chứ không thể hoàn thành nhiệm vụ đâu nhé! Nhiệm vụ yêu cầu là

chính phục chứ không phải là chiếm đoạt, chủ nhân bắt buộc phải tìm cách thu được tâm của nàng ta a...

Linh Nhi cười tươi như hoa nói khiến Tiêu Lệ suy nghĩ nửa cạn lời. Nếu không phải nàng lả nhanh như chạch, hẳn đã sớm tìm cơ hội đánh mông nàng để trừng phạt cái tội suốt ngày đùa giỡn hắn.

_ Được rồi, ta sẽ tự nghĩ cách!

Tiêu Lệ bất đắc dĩ nói, tinh thần nhanh chóng rời khỏi hệ thống. Thời gian hắn trò chuyện với Linh Nhi mặc dù lâu thế nhưng ở bên ngoài, hắn chỉ mới thất thần trong nháy mắt mà thôi...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 164: Tâm Ý Của Tô Thanh Thanh

Nhanh chóng ổn định lại tinh thần, Tiêu Lệ lập tức đảo mắt nhìn quanh khắp phòng. Hiện tại, trong phòng chỉ còn Tô Thanh Thanh và Tiểu Y Tiên là chưa đưa ra lựa chọn của mình.

_ Thanh Thanh, cô thì sao?

Tiêu Lệ quay sang Tô Thanh Thanh cười hỏi.

_ Thiếu gia, Thanh Thanh nghĩ muốn theo người, nhưng mà...

Tô Thanh Thanh ngượng ngùng hỏi. Thực lực của nàng là kém cỏi nhất trong số chúng nữ, chỉ hơn Lý Nhược Lan và Tiểu Y Tiên, lại không có danh phận. Bởi vậy, nàng rất sợ mình là người bị Tiêu Lệ bỏ lại.

_ Được rồi, cũng đã mang theo nhiều người như vậy mang thêm cô cũng không sao! Nhưng mà...

Tiêu Lệ thấy Tô Thanh Thanh như vậy, biết rõ nàng lo sợ chuyện gì nên phát phát tay cười nói.

_ Nhưng mà thế nào, thiếu gia?

Tô Thanh Thanh vội vàng hỏi. Kể từ thời điểm gặp gỡ Tiêu Lệ bên trong Ma Thú Sơn Mạch, Tô Thanh Thanh như trúng phải tiếng sét ái tình.

Bất quá hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình! Tiêu Lệ dường như chưa từng nhận ra tâm ý của nàng.

Hơn nữa, bên cạnh Tiêu Lệ luôn luôn có không ít nữ nhân xinh đẹp quyến rũ, tu vi cao cường. Tô Thanh Thanh cũng không có dũng khí bày tỏ tình cảm của mình với hắn, chỉ hi vọng có thể yên lặng trở thành một tiểu thị nữ bên người Tiêu Lệ mà thôi.

_ Cô cũng đã là cửu tinh Đại Đấu Sư rồi nhỉ? Ta sẽ chuẩn bị cho cô một phần Địa Tâm Thối Thệ Linh Dịch. Nếu cô có thể thành công đột phá Đấu Linh thì ta sẽ dẫn cô theo cùng.

Tiêu Lệ trong tay trống rỗng hiện ra một lọ linh dịch chính là Địa Tâm Thối Thệ Linh Dịch. Thứ này chỉ là cấp bậc ngũ giai, với lượng đơn trị của Tiêu Lệ hiện giờ đổi ra cũng không tốn kém bao nhiêu.

_ Thật sao! Đa tạ thiếu gia! Đa tạ thiếu gia!

Tô Thanh Thanh mừng rỡ reo lên. Rồi tựa hồ không kiềm chế được cảm xúc, nàng bất ngờ tóm lấy cánh tay Tiêu Lệ hôn một cái "chụt" thật kêu lên má hắn.

Làm xong hành động này, Tô Thanh Thanh mới giật mình nhớ lại hoàn cảnh hiện tại, vội vàng buông cánh tay Tiêu Lệ ra, cúi gằm mặt xuống không dám nhìn mọi người.

_ Y Tiên còn muội thì sao?

Tiêu Lệ quay sang Tiểu Y Tiên vẫn ngồi yên lặng một bên, cười hòa ái hỏi.

_ Muội thực lực yếu như vậy... có thể đi theo thiếu gia sao...?

Tiểu Y Tiên thanh âm buồn bã nói.

_ Vậy là muội muốn ở lại với Nhược Lan tỷ tỷ?

Tiêu Lệ cười cười trêu chọc hỏi. Lý Nhược Lan là người đã cứu mang Tiểu Y Tiên từ lúc nàng còn là một cô nhi cho đến tận lúc gia nhập Lôi Xà Trại, tình cảm của hai người vô cùng tốt.

_ Không, Y Tiên muốn theo thiếu gia! Nhưng mà...

Nghe Tiêu Lệ nói vậy, Tiểu Y Tiên quỳnh quáng nói. Bất quá chợt nhớ lại tu vi bản thân mới chỉ là tam tinh Đẩu Giả, về mặt của nàng lại trở nên ử rử.

_ Không sao, muối là trường hợp đặc biệt, hể chất của muối có chút đặc thù. Đợi ta tìm được phương pháp khống chế nó, thực lực của muối có thể tăng lên nhanh chóng, thậm chí có khi không kém gì bản thiếu gia đâu!

Tiêu Lệ xoa đầu Tiểu Y Tiên an ủi.

_ Vậy... vậy là thiếu gia sẽ dẫn muối theo?

Tiểu Y Tiên như con mèo nhỏ cực kỳ hưởng thụ Tiêu Lệ sủng ái, đôi mắt híp lại thành hình trăng lưỡi liềm. Rồi như chợt nghĩ ra điều gì, nàng đột nhiên reo lên vui sướng.

_ Tất nhiên rồi!

Tiêu Lệ cười nói.

Đã có quyết định, Tiêu Lệ phát tay cho các nàng quay về phòng của mình, chỉ giữ lại Tô Thanh Thanh để chuẩn bị giúp nàng hấp thu Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch.

Gọi người chuẩn bị một bồn nước nóng thật lớn, Tiêu Lệ sử dụng Giám Định Thuật kiểm tra tình trạng của Tô Thanh Thanh lại một lần rồi từ hệ thống đổi ra lượng Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch thích hợp, chậm rãi hòa chúng vào trong nước.

_ Được rồi cô cởi quần áo ra đi!

Kiểm tra thấy Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch đã hoàn toàn hòa tan trong nước nóng, Tiêu Lệ quay sang Tô Thanh Thanh nói.

_ Há... thiếu gia... Thực sự... thực sự... phải cởi quần áo ra sao?

Tô Thanh Thanh nghe lời nói của Tiêu Lệ thì kinh ngạc há hốc mồm, ấp úng nói.

_ Tất nhiên, nếu không thì cô làm sao hấp thụ được lực được?

Tiêu Lệ vẻ mặt khó hiểu hỏi.

_ Ý... ý của ta... ý của ta là thiếu gia ở đây... ta... ta...

Tô Thanh Thanh khuôn mặt đỏ hồng, ngượng ngùng nói.

_ Ngại cái gì chứ, cũng không phải là ta chưa từng thấy thân thể của cô. Hơn nữa, đột phá Đẩu Linh là một quá trình cực kỳ gian nan, dù một chút sai sót cũng có thể thất bại trong gang tấc, ta tất nhiên phải hộ pháp một bên cô để phòng có bất trắc xảy ra.

Tiêu Lệ vẻ mặt thản nhiên nói.

Có một lần Tiêu Lệ lầm tưởng là Tiêu Ngữ đang ở trong hồ tắm nên đã nhầm lẫn xông vào, thậm chí còn vươn tay bóp lấy bộ ngực mềm mại của Tô Thanh Thanh. Hồi tưởng lại cảm giác co dãn lúc chạm vào hai ngọn thánh nữ phong của nàng, Tiêu Lệ vẫn còn cảm thấy dư vị không thôi.

Không ngờ Tô Thanh Thanh lúc mặc quần áo thì có vẻ hơi gầy, nhưng mà ẩn sau lớp vải mỏng manh đó lại là hai quả nhục cầu vô cùng đầy đặn, vừa mềm mại mà lại không thiếu đi độ đàn hồi co dãn, sờ vào vô cùng thoải mái khiến Tiêu Lệ nhớ mãi không quên.

_ Được... được rồi... thiếu gia... thiếu gia có thể hay không... quay sang bên kia một chút?

Tô Thanh Thanh cúi mặt xuống không dám nhìn Tiêu Lệ, ngập ngừng nói.

_ Được rồi, ta sẽ không nhìn!

Tiêu Lệ nhắm chặt hai mắt lại, tùy ý lấy một cái ghế ngồi xuống. Vô Tướng Tâm Nhãn mở ra đến cực hạn âm thầm quan sát từng cử động của Tô Thanh Thanh.

Chỉ thấy nàng vẫn đứng cạnh bồn nước, đôi mắt chớp chớp tràn ngập ngượng ngùng nhìn Tiêu Lệ.

Ánh mắt dừng lại trên người hần một lúc lâu, cảm nhận được Tiêu Lệ đã thực sự nhắm chặt mắt, Tô Thanh Thanh mới chậm rãi trút bỏ từng món y phục trên người.

Nhất thời, một cơ thể lồi lõm tràn ngập nhu tình không chút che đậy hiện ra trong tiềm thức Tiêu Lệ...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: Kiểm tra hệ thống

Vô Tướng Tâm Nhân có thể coi là đấu kỹ đầu tiên do Tiêu Lệ sáng tạo ra dựa trên cơ sở của ba môn tuyệt học trong Thiên Long đại lục là Bắc Minh Thần Công, Đại Vô Tướng Công và Tiểu Vô Tướng Công. Tác dụng của hệ thống đối với đấu kỹ này rất ít ỏi.

Bởi vậy, không giống như các đấu kỹ dung hợp khác, không gian phát triển của nó rất rộng lớn. Bất quá cũng bởi vì thế, Tiêu Lệ không thể dựa vào tìm kiếm đấu kỹ trong Kỳ Trân Các để nâng cấp nó được.

Thế nhưng một đoạn thời gian trước, Tiêu Lệ lợi dụng áp lực từ Độ Kiếp Lôi để kích hoạt Phạt Cốt Tủy Tùy Đan thành công cải tạo linh hồn và thể phách. Đồng thời cũng nhân đó nghĩ ra một ý tưởng mới để cải tiến Vô Tướng Tâm Nhân.

Linh hồn lực lượng, thứ mà lâu nay đã bị Tiêu Lệ bỏ quên một xó.

Thực sự thì dù cùng là người xuyên việt, nhưng linh hồn lực lượng của Tiêu Lệ so với Tiêu Viêm còn mạnh hơn gấp mấy chục lần. Chỉ là linh hồn của hắn vì nguyên nhân nào đó mà bị vấy bẩn khiến hắn không thể tùy ý sử dụng nó.

Hiện tại, trải qua lôi kiếp gột rửa, Tiêu Lệ đã có thể sử dụng một phần linh hồn của mình. Nhờ đó, hắn dung nhập linh hồn lực lượng vào trong Vô Tướng Tâm Nhân khiến cho nó giống một cái máy quét siêu nhạy, có thể tìm thấy và định vị chính xác từng hạt bụi nếu Tiêu Lệ muốn.

Thậm chí, Tiêu Lệ còn có thể lợi dụng Vô Tướng Tâm Nhân để sao chép đấu kỹ của người khác, còn về phần giống được bao nhiêu phần trăm thì phải xem từng trường hợp.

Hôm nay là lần đầu tiên Tiêu Lệ thử vận dụng bí pháp Vô Tướng Tâm Nhân mới vừa được cường hóa. Có điều hắn vậy mà lại sử dụng Địa giai cao cấp bí pháp chỉ để nhìn trộm thị nữ của mình thay quần áo...

Theo một tiếng nước nhẹ nhàng vang lên, thân thể hấp dẫn của Tô Thanh Thanh đã bị che khuất bởi làn nước màu đen tuyền của Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch.

_ Thiếu gia, đã xong rồi! Thiếu gia có thể mở mắt ra được rồi!

Tô Thanh Thanh khẽ dùng tay che đi bộ ngực mềm mại của mình rồi ngược đầu lên nhìn Tiêu Lệ ngượng ngùng nói.

_ Công pháp hiện tại của cô cấp bậc quá thấp! Cô hãy bỏ qua công pháp cũ, dựa theo công pháp này để hấp thụ linh dịch. Đến thời điểm thích hợp, ta sẽ giúp cô một chút để cô thuận lợi đột phá Đấu Linh.

Tiêu Lệ đặt ngón tay lên trán Tô Thanh Thanh, truyền vào não hải của nàng một quyển Địa giai sơ cấp công pháp Phong Cực Quyết mà Vân Vận đưa cho hắn.

Sau đó, cả hai người đều tiến vào trạng thái nhập định, chuyên tâm làm việc của riêng mình.

.....

Tiêu Lệ mặc dù tiến vào trạng thái nhập định nhưng thực ra tinh thần của hắn đã chìm sâu vào trong hệ thống, chỉ để lại một tia thần thức để duy trì Vô Tướng Tâm Nhân, tùy thời quan sát tình hình của Tô Thanh Thanh.

Đã lâu rồi, Tiêu Lệ mới bỏ ra thời gian để đi dạo quanh khắp hệ thống, mặc dù là chỉ ở trong trạng thái linh hồn.

Theo tu vi của Tiêu Lệ không ngừng tăng lên, không gian bên trong hệ thống cũng được mở rộng ra một chút. Những khu vực như Ma Thú Cốc, Vườn Hoa Gorgon đều đã xuất hiện. Chẳng qua chúng nó bị vây bên trong một kết giới vô hình, Tiêu Lệ tạm thời không tiến vào được.

Đi loanh quanh một chút, Tiêu Lệ mới chậm rãi tiến về phía Tầng Bảo Khố. Bên trong nơi này hiện tại là một mảnh nhộn nhịp. Ngoại trừ một khu vực nhỏ vẫn được Tiêu Lệ giữ làm nơi cất chứa đồ vật quan trọng, những khu vực khác đều được Tiêu Lệ cải tạo thành phòng khách tạm thời.

_ Chủ nhân, người đến rồi!!!

Tiểu Diện Hắc Ma Chu là người đầu tiên phát hiện Tiêu Lệ. Bản năng của loài nhện khiến nàng có sở thích giăng vô số những sợi tơ vô hình ở khắp nơi mình ở. Bởi vậy khi Tiêu Lệ vừa đến, nàng đã ngay lập tức nhận ra, vội vàng bò đến và reo lên mừng rỡ khi nhìn thấy hắn.

_ Nana, đừng nghịch! Sasa và Lily đâu rồi?

Tiêu Lệ xoa đầu Tiểu Diện Hắc Ma Chu hỏi.

_ Sasa tỷ tỷ đang đánh cờ với Vô Nhai Tử tiên sinh. Còn Lily thì đang chảy lông cho Nunu và Sư Sư.

Tiểu Diện Hắc Ma Chu cười tươi như hoa nói.

_ Vậy à, để ta đến đó xem thế nào!

Tiêu Lệ cười đáp.

Hiện tại Tiêu Lệ có tổng cộng sáu sủng thú. Tử Tinh Dực Sư Vương là con lục giai duy nhất thường được hấn dùng làm tọa kỵ.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong, Lục Vũ Linh Hồ và Tiểu Diện Hắc Ma Chu đều là ngũ giai, hơn nữa huyết mạch cao cấp nên đều đã hóa thành bán nhân hình. Chỉ có Tuyệt Ảnh Chu Lang và Tử Tinh Dực Sư còn kẹt lại ở tứ giai đỉnh phong, vẫn còn đang tìm cơ hội đột phá.

Tử Tinh Dực Sư thực ra tùy thời đều có cơ hội đột phá ngũ giai, chỉ cần Tiêu Lệ cho nó ăn đủ Tử Tinh Nguyên Linh Dịch. Thế nhưng so với Huyền Thiên Tâm Ma Phong, Lục Vũ Linh Hồ và Tiểu Diện Hắc Ma Chu, huyết mạch của nó còn kém hơn không ít. Bởi vậy, Tiêu Lệ muốn lợi dụng Dục Huyết Yêu Lan để cải tạo huyết mạch cho nó trước khi để nó đột phá ngũ giai.

Về phần Tuyệt Ảnh Chu Lang, nó là sủng thú đầu tiên của Tiêu Lệ, theo lý thuyết đáng lẽ phải là con có cấp độ cao nhất. Thế nhưng không hiểu vì sao, bên trong cơ thể nó tựa hồ bị cái gì đó giới hạn khiến tốc độ tăng cấp của nó rất chậm rãi, mỗi lần đột phá cũng cực kỳ khó khăn.

Tùy ý vuốt ve Tuyệt Ảnh Chu Lang và Tử Tinh Dực Sư một chút, Tiêu Lệ để bọn nó lại rồi mang theo Lục Vũ Linh Hồ cùng Tiểu Diện Hắc Ma Chu đến nơi linh hồn Vô Nhai Tử đang cư ngụ. ...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: Tình hình nhiệm vụ

Rời khỏi nơi ở của Vô Nhai Tử, Tiêu Lệ tranh thủ ghé sang chỗ mẫu thân hấn một chút rồi quay trở lại nơi ở của Linh Nhi. Diệp Vấn vẫn luôn hôn mê và được Tiêu Lệ duy trì vòng lặp thời gian để hồn độc đừng phát tác. Thế nên đã vài năm trôi qua, tình trạng của nàng vẫn giống y hệt lúc mới được Tiêu Lệ đưa đến đây.

Tiểu Linh Nhi không biết lại trốn đi đâu mất, Tiêu Lệ nhàm chán liền kiểm tra một chút thông tin hiện tại của hấn. Đã lâu rồi, hấn không còn quá chú ý đến thứ này.

Ting, thông tin nhân vật!

Tên: Tiêu Lệ - Tuổi: 23 - Tu Vi: tứ tinh Đẩu Hoàng (1,9 tỷ/ 2,5 tỷ)

Công pháp: Lôi Vũ Đế Quyết lv10 (81%) - Bí pháp: Thanh Long Ngự Nữ Kinh lv6, Vô Tướng Tâm Nhãn lv6

Đấu kỹ: Tịch Tà Cừ Cực Kiếm lv6, Âm Dương Long Trảo Thủ lv6, Âm Lôi Huyền Bộ lv6, Cực Từ Phong Bạo lv6, Thiên Lôi Đạn Vũ lv6, Phong Lôi Thiên Vũ lv5.

Dị Lôi: Độ Kiếp Lôi (hạng 14), Tịch Tà Yêu Lôi (hạng 17)

Trang bị: Tịch Tà Trảm Ma Kiếm lv6.

Kho: Dẫn Lôi Đài, Thanh Linh Huyền Trận, Lam Vân Ngọc Bội, Dị Lôi Tàn Đồ, Thẻ Nâng Cấp.

Sủng thú:

Tử Tinh Dực Sư Vương lv66, Huyền Thiên Tâm Ma Phong lv57, Lục Vũ Linh Hồ lv51, Tiểu Diện Hắc Ma Chu lv51, Tuyệt Ảnh Chu Lang lv49, Tử Tinh Dực Sư lv47, Thất Thái Thôn Thiên Mãng lv?.

Tài phú: ~7000 vạn đơn trị

Danh vọng: 2048 - Mị lực: 1506

Đế Nữ Cung:

Đấu Khí Đại Lục

.....

Tiêu Ngữ

Hồng Diệp

Tiêu Ngọc

Vân Vân

Nguyệt Mị

Nguyệt Trinh

Nguyệt Như

Lamia

Mễ Đặc Nhĩ - Nhà Phi

Nạp Lan Yên Nhiên

Tuyết Ny

Elena

Triệu Oanh Oanh

Phạm Bích Hữu

Nguyễn Quỳnh Anh

Lương Thu Thủy

...

Thiên Long Đại Lục

.....

Lý Mộng La

Vương Ngữ Yên

Chung Linh

Đoàn Minh Châu

Mộ Dung Bích

Lý Thu Thủy

Tiêu Đồng Đồng

Mộc Uyển Thanh

Tân Song Thanh

Lý Thanh Lộ

Tiêu Mai

Tiêu Lan

Tiêu Cúc

Tiêu Trúc

Kim Loan Điện: Thiên Long hoàng triều, Tiêu gia, Lôi Xà Trại.

...

Cái nhiệm vụ chết tiết Đả Thảo Kinh Xà không hiểu sao đến giờ này vẫn chưa được thông báo đã hoàn thành khiến Tiêu Lệ tức muốn nổ phổi, uống công hân đánh một trận hoành tráng như vậy!

Nhiệm vụ Phạt Nộ Hóa Liên có lẽ đợi Tiêu Viêm hoàn toàn hồi phục thì hẳn có thể dễ dàng hoàn thành, cũng không có gì phải lo lắng.

Ngoài những thứ đó ra, những nhiệm vụ còn lại đều không hề có tiến triển.

Nhiệm vụ Hấp Huyết Đẳng Xà là đơn giản nhất, yêu cầu chỉ là chinh phục Lục Man. Thế nhưng nữ nhân này rất kiêu kỳ, Tiêu Lệ cũng không nghĩ có thể dễ dàng chiếm được trái tim nàng.

Bất quá Tiêu Lệ còn có một con át chủ bài chính là Thanh Lân. Chỉ cần mang tiểu cô nương này theo thì tự khắc Lục Man cũng sẽ đi theo hẳn. Lúc đó, Tiêu Lệ sẽ có nhiều thời gian để từ từ đánh cắp trái tim nàng.

Nhiệm vụ Hắc Giác Vực thì hơi khó khăn hơn một chút bởi vì yêu cầu của nó quá mơ hồ. Tiêu Lệ cũng chẳng biết phải lập được cái thế lực như nào thì mới có thể tranh bá Hắc Giác Vực được nữa.

Do đó, Tiêu Lệ chỉ còn cách căn cứ theo nguyên tắc lập ra một cái Tiêu Môn rồi cố gắng phát triển nó. Về phần khi nào hoàn thành nhiệm vụ, vậy thì phải xem tâm tình của hệ thống đại nhân rồi...

Nhiệm vụ Thanh Trùng Sâu Một thì vẫn giậm chân tại chỗ, Tiêu Lệ hoàn toàn không có chút thông tin nào về tên nội gián. Dù hẳn đã thử rất nhiều cách, thậm chí dùng Giám Định Thuật lên mỗi người của Tiêu gia rồi cuộc vẫn như cũ không chút kết quả khiến hẳn chỉ đành phải tạm gác nó sang một bên.

Nhiệm vụ Lục Đạo Luân Hồi thì hẳn mới hoàn thành được một phần ba. Chỉ có Huyền Thiên Tâm Ma Phong và Tiểu Diện Hắc Ma Chu miễn cưỡng được xem là loài đối lập. Còn lại những sùng thú khác hoặc là chênh lệch huyết mạch, hoặc là thuộc loài ôn hòa với nhau...

Nhiệm vụ Tam Quý Gorgon thì lại càng bó tay hơn. Medusa nữ vương mặc dù theo cùng hẳn, thế nhưng không biết đến khi nào mới hồi tỉnh. Stheno thì trốn mất không thấy bóng dáng. Euryale thậm chí còn không chút tin tức....

Quả thật, mấy cái nhiệm vụ được gọi là "nhiệm vụ ẩn của Thất Hiền Giả" này, cái nào cái nấy cũng đều khó xoi như nhau...

Về phần cái nhiệm vụ chính tuyến... sau khi thử sức với gã Đấu Tông của Hồn Điện, Tiêu Lệ đã dẹp luôn suy nghĩ lên Vân Lam Tông tìm Vân Sơn phiên phức rồi...

_ Haizzz....!!!

Thở ra một hơi, Tiêu Lệ còn định đi loanh quanh một chút thì một tiếng nước động đã khiến hẳn từ bỏ ý định đó.

Dựa vào một tia thần thức vẫn đang mở ra Vô Tướng Tâm Nhãn, Tiêu Lệ phát hiện Tô Thanh Thanh đã đi vào thời khắc máu chốt, trên trán nàng cũng bắt đầu lấm tấm mồ hôi.

Tinh thần vội vàng rời khỏi hệ thống, Tiêu Lệ nhanh chóng tiến đến cạnh bồn nước, một tay duỗi ra đặt lên lưng Tô Thanh Thanh. Đồng thời, đầu khí khổng lồ từ bàn tay hẳn nhanh chóng truyền vào cơ thể nàng, đàn áp phong thuộc tính đầu khí đang dẫn trở nên cuồng bạo.

_ Tập trung tinh thần, không được ngừng hấp thụ được lực! Ta sẽ giúp cô chuyển hóa chúng thành đầu khí tinh thuần!

Tiêu Lệ lợi dụng từ trường lôi lực của mình. Không ngừng áp chế được lực cuồng bạo bên trong Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch giúp Tô Thanh Thanh có thể dễ dàng hấp thụ nó.

_ Dạ!

Cố nén cảm giác ngột ngạt bên trong cơ thể, Tô Thanh Thanh cắn răng vận chuyển đầu khí khổng lồ vừa được chuyển hóa, không ngừng lợi dụng nó công phá vách tường cảnh giới.

Theo tốc độ hấp thụ được lực mỗi lúc một tăng, linh dịch màu đen tuyền cũng nhanh chóng nhạt đi đến độ mất thường cũng có thể dễ dàng thấy được.

Nhất thời, từng đường cong mỹ diệu vốn bị che giấu bởi làn nước cũng từ từ hiện ra trong tầm mắt của Tiêu Lệ...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 167: Phong Linh Thể

Trong bồn gỗ tinh mỹ, Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch bắt đầu cấp tốc xoay tròn. Theo dòng chuyển động đó, một cỗ năng lượng tinh thuần không ngừng từ trong linh dịch cuộn cuộn thâm thấu vào cơ thể Tô Thanh Thanh.

Dưới sự dẫn dắt của Tiêu Lệ, cỗ năng lượng tinh thuần này giống như một đàn dê ngoan ngoãn, nhanh chóng đi theo kinh mạch của Tô Thanh Thanh tiến vào đan điền của nàng, không ngừng bị đầu tinh cần nuốt.

Dần dần linh dịch đen tuyền trong chậu gỗ cũng nhanh chóng phai nhạt. Mà dựa vào tốc độ phai nhạt này, chỉ sợ không bao lâu nữa năng lượng khổng lồ bên trong linh dịch sẽ bị Tô Thanh Thanh hấp thu hết sạch.

Tại thời điểm đột phá, điều kiêng kỵ nhất là giữa chừng năng lượng cung cấp không đủ. Bởi vì như vậy sẽ ảnh hưởng trực tiếp khiến quá trình đột phá thất bại trong gang tấc.

Lúc này, tuy năng lượng trong linh dịch đã bị Tô Thanh Thanh hấp thu gần hết nhưng mà hấp lực mạnh mẽ trong cơ thể nàng vẫn không có chiều hướng suy giảm. Cuối cùng, đến năng lượng trong thiên địa xung quanh cũng bị nàng mạnh mẽ bị hấp thu vào cơ thể.

Thiên địa năng lượng rõ ràng loãng hơn rất nhiều so với nguồn năng lượng bên trong Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch. Thế nhưng bù lại, nó chính là một nguồn cung cấp vô cùng vô tận.

Bởi vậy, hai nguồn năng lượng hùng hồn không phân biệt cùng lúc ào ạt tràn vào cái thân thể mềm mại nhưng lại tựa như động không đáy kia.

_ Chậc! Ba bình Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch mà vẫn không đủ sao? Căn cứ theo thể chất của Tô Thanh Thanh thì nàng chỉ cần hơn hai bình là có thể đột phá rồi chứ?

Tặc lưỡi một cái, Tiêu Lệ không có thời gian quan tâm đến ngọc thể xinh đẹp trần trụi của Tô Thanh Thanh đã hoàn toàn lộ ra trước mắt mình. Tay trái khẽ vung lên, ba cái bình ngọc tinh xảo lại xuất hiện trong tay hắn!

Hơi hơi vận lực, ba cái bình ngọc nhất thời vỡ nát, linh dịch đen tuyền bị từ trường lôi lực dẫn dắt, nhanh chóng dung nhập vào vòng xoáy đang dần trở nên trong suốt, chẳng mấy chốc đã khiến nó khôi phục hiện trạng ban đầu.

_ Được rồi, để ta xem nàng có thể đạt tới mức độ nào...

Nhìn Tô Thanh Thanh đang điên cuồng hấp thụ được lực bên trong Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch tựa như một đứa trẻ tham lam không thể cưỡng lại sức hấp dẫn của bánh kẹo thơm ngon, Tiêu Lệ khẽ cười lầm bầm.

.....

Chẳng biết qua bao lâu, nguồn năng lượng từ ba bình Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch vừa mới thêm vào rốt cuộc cũng bị Tô Thanh Thanh hấp thu gần hết, nước trong bồn gỗ cũng lần nữa trở nên trong suốt.

Bất quá hấp lực từ cơ thể của Tô Thanh Thanh vẫn không chút nào giảm xuống, trái lại càng có dấu hiệu tăng lên.

_ Kỳ quái! Người bình thường căn bản không thể hấp thu nhiều Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch như vậy!

Tiêu Lệ lông mày cau lại. Chuyện không bình thường ắt có điều bất thường!

_ Giám định trạng thái, Tô Thanh Thanh!

Suy nghĩ một chút, Tiêu Lệ rốt cuộc phải nhờ tới Giám Định Thuật.

Ting, thông tin nhân vật!

Tên: Tô Thanh Thanh - Tu vi: Chuẩn Đầu Linh (lv40)

Tình trạng: đang đột phá.

Thông tin khác: Sở hữu Phong Linh Thể rất hiếm gặp. Thế nhưng tiềm lực quá thấp, không thể khai phá giới hạn thân thể dẫn đến không cách nào đột phá bình thường cảnh giới.

...

Giám Định Thuật có một đặc điểm mà Tiêu Lệ rất thích là nó có thể căn theo suy nghĩ của hân, giám định những chi tiết mà hân mong muốn, không thừa không thiếu chút nào.

_ Phong Linh Thể sao? Rõ ràng lúc trước ta đã từng giám định nàng chỉ là người bình thường thôi mà?

Tiêu Lệ nhìn kết quả giám định ngạc nhiên khẽ lắm bầm. Phong Linh Thể này mặc dù không có mạnh mẽ như Ách Nan Độc Thể nhưng cũng thuộc loại thể chất hiếm thấy, vạn người có một. Nếu nàng sở hữu Phong Linh Thể, Tiêu Lệ phải sớm biết mới đúng.

_ Ấy da... chủ nhân à... người quen Dục Huyết Yêu Lan kia rồi à...

Linh Nhi một câu gãi đúng chỗ ngứa, khiến Tiêu Lệ như chột bùng tỉnh.

_ Hóa ra là vậy! Thế nhưng vấn đề của Tô Thanh Thanh phải giải quyết thế nào?

Tiêu Lệ hỏi lại.

_ Người mang Dị Thể ở trên đại lục này rất nhiều. Thế nhưng phần lớn đều do thiên phú, tiềm lực hoặc là cơ duyên không đủ mà chẳng thể sử dụng. Bởi vậy mới khiến chúng trở nên quý hiếm như thế!

_ Đối với trường hợp như vậy, chỉ có hai cách hữu dụng nhất. Hoặc là dùng thiên tài địa bảo cải tạo thể chất cho nàng, nếu không thì phải tìm đến động thiên phúc địa mượn nhờ ngoại lực để đột phá.

Linh Nhi ra vẻ uyên bác đáp.

_ Tìm phúc địa khẳng định là không kịp. Vậy thiên tài địa bảo cần những thứ nào?

Tiêu Lệ gấp gấp hỏi.

_ Phong Tâm Quả, Bích Huyền Thạch, Từ Mộc Tham,...

Linh Nhi cười cười kể ra một loạt các loại dược liệu mà đến tên Tiêu Lệ cũng chưa từng nghe qua, thậm chí trong Kỳ Trân Các cũng không có.

_ Trong hệ thống không có bán, ta làm sao tìm được?

Tiêu Lệ khuôn mặt nhăn nhó nói.

_ Đúng rồi, mấy thứ này đều đã tuyệt chủng từ thời viễn cổ rồi mà!

Linh Nhi cười tươi như một con cáo nhỏ gian xảo vừa thực hiện được âm mưu nói.

_ Chết tiệt! Lúc này không phải lúc đùa nha!

Tiêu Lệ bức bối nói. Lúc bình thường nàng đùa giỡn thì không sao, cũng lắm là mắng nàng một chút là được. Thế nhưng hiện tại đang lúc cấp bách...

_ Đùa một chút thôi mà, dù sao thời gian bên ngoài cũng sẽ không trôi qua bao nhiêu...

Linh Nhi thanh âm giận dỗi nói, thút thít một chút một chút, nàng mới ngập ngừng nói tiếp.

_ Thực ra... vẫn còn một cách nữa!

Thực tế là khi Tiêu Lệ trao đổi bằng tinh thần với nàng, thời gian bên ngoài sẽ bị kéo chậm đến mức như ngừng trôi. Chẳng qua là hân đang lo lắng cho tình trạng của Tô Thanh Thanh nên mới nổi nóng như vậy

_ Được rồi! Là cách gì?

Tiêu Lệ nghiêm túc hỏi.

_ Người khác thì đúng là chỉ có hai cách. Thế nhưng chủ nhân là ngoại lệ...

Linh Nhi thanh âm không vui nói.

_ Nói nhanh đi, ngoại lệ thế nào?

Tiêu Lệ nôn nóng hỏi.

_ Chủ nhân có Thanh Long thể chất, chỉ cần người... ấy ấy với nàng ta là được thôi mùa...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 168: Thiếu gia, thanh thanh yêu người! (h)

Theo được lực bên trong bồn gỗ không ngừng bị Tô Thanh Thanh hấp thu, năng lượng thiên địa cũng lần nữa bị lôi kéo tạo thành một cái vòng xoáy không khí xung quanh nàng.

_ Thanh Thanh, cô ổn chứ!

Tiêu Lệ dùng đầu khí truyền âm cho Tô Thanh Thanh đang đắm chìm trong tu luyện.

_ Thiếu gia, không hiểu vì sao mỗi lần ta định đột phá, cơ thể giống như bị cái gì đó trói buộc. Cứ hễ gần thành công là lại bị thất bại trong gang tấc.

Tô Thanh Thanh nghe được giọng nói của Tiêu Lệ thì lập tức giống như người chết đuối vớ được cái phao, lập tức rối rít cầu cứu hắn.

_ Ta biết rồi! Cơ thể của cô có một chút vấn đề, giờ chỉ còn một cách để giải quyết...

Tiêu Lệ nhanh chóng truyền âm đáp lại.

_ Thiếu gia, làm sao để giải quyết?

Tô Thanh Thanh gấp gấp hỏi.

_ Cách này có hơi... có hơi...

Tiêu Lệ ngập ngừng... trong đầu suy nghĩ làm sao để có thể nói rõ rằng cách này là hắn phải chịu trách nhiệm.

_ Cách gì cũng được, thiếu gia mau làm đi! Ta sắp không xong rồi!

Cảm nhận được thời cơ đang dần dần trôi qua, Tô Thanh Thanh càng thêm nóng vội, gần như hét lên trong đầu Tiêu Lệ.

_ Được rồi, ta làm ngay!

Tiêu Lệ khẽ vung tay, lại ba cái bình ngọc bị hắn chấn vỡ hóa thành linh dịch đen tuyền dung nhập vào trong nước. Sau đó, hắn tiếp tục vận đầu khí chấn nát quần áo của bản thân rồi lập tức nhảy vào trong bồn gỗ.

Bồn gỗ tĩnh mịch khá chật hẹp, hai thân thể trần trụi chen chúc nhau trong đó. Tiêu Lệ vòng tay ôm lấy bộ ngực mềm mại của Tô Thanh Thanh nhấc bổng nàng lên, đại long thương nhắm đúng mật động của nàng cắm vào.

_ Á... thiếu gia, người làm gì vậy?

Bị Tiêu Lệ bất ngờ tập kích, Tô Thanh Thanh theo bản năng hét toáng lên định xô hắn ra. Bất quá nàng đang ở trong giai đoạn máu chót đột phá, gần như không thể cử động nên chỉ đành để Tiêu Lệ muốn làm gì thì làm.

_ Bình tĩnh, Thanh Thanh! Ta đang giúp cô đột phá giới hạn cơ thể, đây là cách duy nhất!

Tiêu Lệ vừa nói, bên dưới cũng không ngừng hoạt động. Hắn phải nắm chắc thời gian, nếu Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch lần nữa hao hết mà Tô Thanh Thanh vẫn chưa thể đột phá, có lẽ đời này nàng không còn hi vọng đặt chân tới Đâu Linh.

Bất quá nếu như có thể thành công, nàng sẽ giống như phượng hoàng dục hỏa trọng sinh, từ nay về sau con đường nàng đi sẽ vô cùng rộng mở.

_ Thiếu gia, người thích Thanh Thanh sao?

Tiêu Lệ đang vô cùng ra sức, Tô Thanh Thanh lại không tập trung đột phá mà băng quơ hỏi một câu.

_ Ta... ừm, sao nàng lại hỏi vậy?

Tiêu Lệ vô cùng bất ngờ. Lúc bình thường khi Tô Thanh Thanh hầu hạ hắn, giữa hai người vẫn thi thoảng có chút mập mờ. Tiêu Lệ cũng từng có ý định tìm cơ hội để nàng danh chính ngôn thuận đi vào hậu cung của hắn. Thế nhưng cứ đến lúc máu chót, Tô Thanh Thanh lại cố tình lảng tránh.

_ Thiếu gia, Thanh Thanh yêu người!

Tô Thanh Thanh không quan tâm đến lời nói của Tiêu Lệ. Nàng đột nhiên quay đầu lại ôm lấy cổ hắn rồi mãnh liệt cưỡng hôn hắn.

Tiêu Lệ không biết làm thế nào, chỉ đành theo bản năng làm việc, bên dưới không ngừng ra sức. Rốt cuộc, đến khi linh dịch đen tuyền chuyển thành màu xám nhạt, một dòng tinh hoa nóng bỏng theo sự co gập của đại long thương mạnh mẽ phóng ra, nhanh chóng lấp đầy hoa tâm của Tô Thanh Thanh.

Cùng thời điểm tinh hoa của Tiêu Lệ đi vào cơ thể của nàng. Một luồng thanh khí theo đó bắt đầu chạy dọc thân thể của Tô Thanh Thanh, chậm rãi làm thông suốt những đường kinh mạch bị tắc nghẽn, đồng thời loại bỏ cặn bã bên trong thân thể nàng.

Tinh hoa của Tiêu Lệ đối với thứ khác thì hoàn toàn vô dụng, thế nhưng đối với nữ nhân lại chẳng khác gì cực phẩm đan dược, đặc biệt là lần đầu tiên. Bởi vậy, Linh Nhi mới nói cách thứ ba này chỉ hần mới làm được.

_ Thanh Thanh, nắm chắc thời cơ mau đột phá!

Cảm nhận được lực bên trong linh dịch đang không ngừng trôi qua, Tiêu Lệ mặc dù vẫn còn chưa thỏa mãn thế nhưng vẫn cố gắng kìm nén, lập tức thúc giục Tô Thanh Thanh mượn thời cơ đột phá.

_ Ừm...

Nghe được sự gấp gáp trong lời nói của Tiêu Lệ, Tô Thanh Thanh không dám chần chừ. Tinh thần của nàng lập tức tập trung cao độ, không ngừng chỉ huy năng lượng theo lộ tuyến của Phong Cực Quyết công pháp vận chuyển như tên lửa siêu tốc nhanh chóng tràn về phía đầu tinh.

Rốt cuộc, thời điểm nước trong bồn gỗ hoàn toàn từ màu đen tuyền trở nên trong suốt, hấp lực khủng khiếp trong cơ thể Tô Thanh Thanh cũng đột nhiên biến mất. Đồng thời, một khí tức băng bạc chậm rãi từ thân thể nàng khuếch tán ra bên ngoài.

_ Nhất tinh Đấu Linh mà đấu khí đã hùng hậu không kém ngũ, lực tinh Đấu Linh bình thường. Phong Linh Thể này quả nhiên là thứ tốt.

Cảm nhận được cường độ đấu khí của Tô Thanh Thanh, Tiêu Lệ khẽ gật đầu cảm thán!

_ Thiếu gia, ta thành công rồi!

Tô Thanh Thanh cảm nhận tu vi của mình đã hoàn toàn ổn định ở cảnh giới nhất tinh Đấu Linh thì lập tức reo lên mừng rỡ, vòng tay ôm lấy cổ Tiêu Lệ.

Nhất thời, hai quả nhục cầu mềm mại đè ép vào ngực Tiêu Lệ khiến dục hòa hần vừa mới kiểm xuống lúc nãy lại cấp tốc bùng phát, tiểu Tiêu Lệ lần nữa hóa thân thành một con mãnh thú hung ác bên trong thân thể Tô Thanh Thanh.

_ Thiếu gia... người làm ta đi...

Cảm nhận được một cây đại long thương đột nhiên trở nên cứng rắn bên trong thân thể mình, Tô Thanh Thanh khẽ liếc mắt đưa tình với Tiêu Lệ, ngượng ngùng ý ời trong lòng hần.

Có lẽ duyên cớ Phong Linh Thể, giọng nói của Tô Thanh Thanh trở nên thanh thoát như gió xuân, khiến Tiêu Lệ càng trở nên phấn khích. Luồng dục hòa bên trong cơ thể hần tựa hồ hóa thành một đám cháy dữ dội, thiêu đốt ra khắp toàn thân.

_ Chúng ta tiếp tục nhé!

Tiêu Lệ khẽ nói một tiếng, đại long thương lập tức mạnh mẽ vận động. Một trận phiên vân phúc vũ nữa lại mãnh liệt bắt đầu...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Chuẩn bị rời khỏi

Trải qua một đêm điên cuồng, Tô Thanh Thanh không những thuận lợi đột phá còn lợi dụng được lực dư thừa được tích súc từ sáu bình Địa Tâm Thối Thể Linh Dịch, một hơi liền vượt qua ba tinh đạt tới cảnh giới tứ tinh Đấu Linh.

Phong Linh Thể của nàng cũng nhờ thế mà trở nên hoàn mỹ vô khuyết. Trong sách cổ cũng có ghi chép, nhẹ tựa lông hồng, nhanh như chim cắt và thanh khiết như gió xuân, đó chính là Phong Linh Thể.

Tô Thanh Thanh hiện tại đã giống như thoát thai hoá cốt, mặc dù dung mạo và vóc dáng không thay đổi quá nhiều, nhưng mà khí chất thì lại có một sự chuyển biến cực lớn, giống như nữ nhân bình thường hóa thành thần tiên tỷ tỷ không ăn khói lửa nhân gian.

_ Xem ra phải kiểm tra lại các nàng một lần... có khi hiện tại người nào người nấy đều là Dị Thể cả rồi!

Tiêu Lệ nhìn Tô Thanh Thanh an tĩnh ngủ say trong lòng mình thì khẽ cười lẩm bẩm.

_ Hm... tính toán thời gian, hiện tại là lúc ta nên đi Hắc Giác Vực rồi! Cũng không biết Ngọc nhi các nàng hiện tại thế nào...

Trầm ngâm một chút, Tiêu Lệ lặng lẽ tự nói.

Đế Nữ Cung thời điểm Tiêu Lệ đi tới Thiên Long đại lục thì mỗi tháng hẳn có thể triệu hoán Tiêu Ngọc đến đó một lần. Thế nhưng sau khi hắn trở về Đấu Khí đại lục, tính năng này dường như đã bị khóa.

Báo hại Tiêu Lệ! Hơn một năm nay, hẳn không thể gặp được Tiêu Ngọc và đám bạn sắc nữ của nàng, chỉ có thể dùng Truyền Tin Châu trò chuyện.

Tiêu Ngọc hiện nay đã là thất tinh Đại Đấu Sư, khoảng nửa năm trước đã đi vào nội viện của Già Nam học viện. Bất quá, nàng cũng không có gia nhập bất cứ thế lực nào trong đó. Tiêu Ngọc thường thường đều chỉ chuyên tâm bế quan tu luyện bên trong Thiên Phần Khí Luyện Tháp.

Có tài nguyên dồi dào do Tiêu Lệ cung cấp, hỏa năng mà đám học viên khác tranh giành sát đầu mẻ trán, đối với Tiêu Ngọc chẳng qua chỉ là mấy con số mà thôi.

Về phần Tuyết Ny, Elena, Phạm Bích Hữu, Nguyễn Quỳnh Anh và Lương Thu Thủy vẫn còn đang bồi hồi ở cảnh giới cao giai Đấu Sư. Năm nàng cùng với Huân Nhi và Tiêu Mị mơ hồ tạo thành một cái tiểu đoàn thể khiến vô số nam nhân trong ngoại viện đều vô cùng thèm muốn.

Bảng quơ suy nghĩ, Tiêu Lệ theo thói quen lại từ trong nạp giới lấy ra một bình Tử Tinh Nguyên rắc lên lòng bàn tay. Nhất thời, một mùi thơm nồng đậm phát ra đánh thức một con rắn nhỏ đang ngủ say, quẩn lấy cánh tay hắn.

Người được mùi món khoái khẩu quen thuộc, Thất Thái Thôn Thiên Mãng thò cái đầu nhỏ xíu ra khỏi tay áo Tiêu Lệ. Đôi mắt màu tím nhạt đảo qua đảo lại tìm kiếm xung quanh một chút rồi lập tức bò đến lòng bàn tay hắn, liếm lấy liếm để Tử Tinh Nguyên trên đó.

Tử Tinh Nguyên của Tiêu Lệ không giống lắm với Tử Tinh Nguyên của Tiêu Viêm trong nguyên. Cái thứ đó sớm đã chui hết vào bụng Tử Tinh Dực Sư rồi.

Mấy bình Tử Tinh Nguyên mà Tiêu Lệ sử dụng hiện tại đều là loại đặc biệt đã trải qua tinh luyện bên trong hệ thống, chất lượng và hương vị tốt hơn rất nhiều khiến Thất Thái Thôn Thiên Mãng và Tử Tinh Dực Sư đều thích mê, suốt ngày bám lấy Tiêu Lệ đòi ăn. Ngay cả Tử Tinh Dực Sư Vương thì thoảng cũng tìm cơ hội ăn vụng.

_ Nè Thái Lâm, còn muốn ăn nữa không?

Nhìn thấy Thất Thái Thôn Thiên Mãng đôi mắt long lanh như vẫn còn chưa đã thèm, Tiêu Lệ ôn nhu vuốt ve nó cười hỏi.

Lúc này Thất Thái Thôn Thiên Mãng đã trải qua lần đầu tiên tiến hóa, không thể nghi ngờ là đã có được linh trí nhất định. Nghe lời nói của Tiêu Lệ, nó quả nhiên có thể hiểu một ít.

Chỉ thấy Thất Thái Thôn Thiên Mãng lập tức chớp chớp đôi xà đồng màu tím nhạt, cái đầu nhỏ không ngừng làm ra động tác giống như gật đầu, lưỡi rắn phun ra nuốt vào phát ra tiếng tê tê nho nhỏ.

_ Được rồi, chỉ ăn thêm một chút thôi nhé, ăn nhiều sẽ béo đấy!

Nhìn biểu hiện cực kỳ đáng yêu của Thất Thái Thôn Thiên Mãng, Tiêu Lệ khẽ cười lấy ra thêm một bình Tử Tinh Nguyên khác, nhẹ nhàng rắc một chút lên lòng bàn tay.

"Tê tê"

Thất Thái Thôn Thiên Mãng ăn hết chỗ Tử Tinh Nguyên mà Tiêu Lệ vừa đổ ra thêm. Sau đó, nó hơi cọ cọ cái đầu nhỏ vào tay hắn như làm nũng rồi mới thỏa mãn chui trở lại trong tay áo hắn.

_ Đi xem nữ nhân Lục Man kia thế nào đã, cũng nên thông báo cho nàng một tiếng!

Tiêu Lệ dễ dàng Thất Thái Thôn Thiên Mãng yên ổn. Sau đó, hắn mới chỉnh chu lại trang phục rồi từ tốn đi đến phòng của Lục Man.

Trải qua mấy ngày tịnh dưỡng, đấu khí của Lục Man đã hồi phục được bảy tám phần so với lúc toàn thịnh. Bất quá chừng nào Thanh Lâm còn ở đây, nàng cũng sẽ không dám rời đi. Bởi vậy, Tiêu Lệ cũng không quá lo lắng.

Những ngày qua, mỗi buổi chiều Tiêu Lệ đều dành ra một giờ để đến phòng của Lục Man, rồi tùy tiện tìm đủ chuyện trên trời dưới đất để nói với nàng.

Mặc dù Lục Man không quan tâm đến Tiêu Lệ cho lắm, chỉ xem hắn như là một con ruồi vo ve phiền phức, thế nhưng Tiêu Lệ cũng không bận tâm điều đó.

Mục đích thật sự mà Tiêu Lệ tìm cách ở lý trong phòng Lục Man chính là để âm thầm phát ra Thanh Long khí tức câu dẫn nàng.

Ban đầu chỉ là một chút nên Lục Man hoàn toàn không nhận ra. Sau đó mỗi ngày, Tiêu Lệ đều gia tăng lượng khí tức phát ra một chút. Dày công như vậy, kết quả cũng không làm Tiêu Lệ thất vọng. Vài ngày gần đây, Lục Man đã dần dần chú ý tới sự tồn tại của hắn. Chỉ cần Tiêu Lệ chịu khó kiên trì thêm chút nữa, sớm hay muộn nữ kiêu kỳ này cũng sẽ phục phục thiếp thiếp trong lòng hắn mà thôi. Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net. Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170: Chuyện Xưa Của Thiên Xà Phủ

Một căn phòng tinh mỹ được trang trí một màu xanh biếc khiến người ta tưởng chừng như lạc vào giữ rừng cây. Trong căn phòng đó, một ngân bào thanh niên ngồi trên ghế dựa, miệng không ngừng cười nói.

Phía trên giường, một thanh y nữ nhân đang yên tĩnh ngồi xếp bằng tu luyện, dáng vẻ không chút quan tâm tới thanh niên. Bất quá khốc môi thi thoảng nín lại tựa như đang cố nén cười đã bán đứng nàng.

_ Ta nói này Lục Man, ba ngày nữa ta sẽ lên đường đi đến Hắc Giác Vực. Cô cũng đã khôi phục bảy tám phần rồi, có lẽ tự mình quay về Thiên Xà Phủ không vấn đề gì chứ?

Đang nói lảm nhảm liên tục, thanh âm của Tiêu Lệ bỗng dừng trở nên nghiêm túc nói.

_ Hử, ngươi rồi đi? Thanh Lâm thì sao?

Đang chăm chú lắng nghe lời nói của Tiêu Lệ nên ngay khi hắn chợt đổi giọng, Lục Man cũng giật mình vô thức hỏi lại.

_ Tất nhiên là sẽ đi theo ta rồi! Ta tưởng nàng không nghe ta nói chứ... haha...

Tiêu Lệ cười to nói.

_ Để Thanh Lâm theo ta về Thiên Xà Phủ được không? Ngươi cũng biết chúng ta sẽ không hại nàng mà!

Trái với dự đoán của Tiêu Lệ. Lục Man vậy mà không hề nổi giận, ngược lại còn đổi giọng mềm mỏng cầu xin hắn.

_ Lục Man! Cô hãy nói thật cho ta biết, rốt cuộc vì sao cô lại muốn mang tiểu Thanh Lâm về Thiên Xà Phủ đến vậy?

Tiêu Lệ thắc mắc hỏi.

Tiêu Lệ vô cùng hiếu kỳ, dù là Bích Xà Tam Hoa Đồng cực kỳ hiếm thấy, nhưng cũng không thể khiến Lục Man bỏ ra tới mười mấy năm tìm kiếm như vậy. Hắn nhớ trong nguyên tác, hình như Thanh Lâm còn trở thành Thánh Nữ của Thiên Xà Phủ.

_ Chuyện là... chuyện là...

Lục Man ngập ngừng nói. Chính bản thân nàng cũng không biết mình đã dần dần bị Tiêu Lệ ảnh hưởng. Nếu là lúc trước, nàng sẽ mặc kệ hắn chẳng thèm trả lời.

_ Nếu cô không muốn nói thì cũng không sao, nhưng mà Thanh Lâm thì ta không thể giao cho cô được a...

Tiêu Lệ vẻ mặt không quan trọng nói.

_ Khoan đã! Nếu ta nói thì ngươi sẽ giao Thanh Lâm cho ta sao?

Lục Man nghe Tiêu Lệ nói vậy thì quýnh quýnh cả lên, vội vàng hỏi.

_ Cái đó thì còn phải xem sao đã! Nhưng nếu cô không chịu nói thì chắc chắn một điều là Thanh Lâm sẽ ở lại đây với ta rồi...

Tiêu Lệ cười cười nói. Hắn đang nắm quyền chủ động nên không việc gì phải đốt cháy giai đoạn.

_ Được rồi! Ta sẽ nói! Nhưng ngươi phải hứa là phải giao Thanh Lâm cho ta, được chứ?

Lục Man nhìn vẻ mặt lơ đãng của Tiêu Lệ, trầm ngâm một hồi lâu rồi rốt cuộc cũng chịu thỏa hiệp.

_ Cái đó thì phải xem thành ý của cô rồi!

Tiêu Lệ đôi mắt khẽ đảo qua gò ngực đầy đặn của Lục Man, len lén nuốt một ngụm nước miếng cười gian nói.

_ Chuyện này kể ra thì dài lắm... phải bắt đầu từ mười ba năm trước...

Lục Man sửa sang trí nhớ một chút rồi bắt đầu chậm rãi kể lại một câu chuyện xưa cũ.

Mười ba năm trước, Phủ Chủ hiện tại của Thiên Xà Phủ lúc đó vẫn còn là thiếu chủ, đã từng đến Tháp Qua Nhĩ sa mạc này lịch lãm. Trong thời gian đó, hắn đã gặp và yêu một xà nữ, cả hai người đã có những ngày tháng hạnh phúc bên nhau.

Thế nhưng Thánh Mẫu lại không đồng ý điều đó! Nàng muốn con trai mình phải cưới một nữ nhân do nàng chỉ định. Bởi vậy, nàng đích thân đi đến Tháp Qua Nhĩ sa mạc này mang theo hắn trở về.

Bất quá mọi chuyện cũng không có đơn giản như vậy. Nữ nhân của Phủ Chủ thời điểm đó đã mang trong người cốt nhục của hắn. Nàng nghĩ là chính mình đã bị Phủ Chủ phản bội thế nên vô cùng căm hận hắn.

Sau khi sinh ra đứa trẻ, nàng bởi vì nhìn thấy hình bóng của Phủ Chủ ở trong đôi mắt nó mà giận cá chém thớt, cuối cùng bỏ rơi đứa trẻ vô tội trong sa mạc. Bản thân nàng sau đó rời khỏi Tháp Qua Nhĩ sa mạc, sau không ít khổ cực thì tìm đến được Thiên Xà Phủ.

Thế nhưng vật đổi sao dời, Phủ Chủ hiện giờ đã yên ấm bên gia đình mới, cũng không còn nhớ đến tình xưa nghĩa cũ. Hắn đã ra lệnh đuổi nàng ra khỏi Thiên Xà Phủ, còn sai người âm thầm xử lý.

Bất quá số mệnh nàng ta vẫn chưa hết, Thánh Mẫu sau khi biết chuyện về đứa trẻ kia thì vô cùng ân hận về hành động của mình năm xưa, cho nên Thánh Mẫu đã ra tay cứu nàng ta.

Sau đó, Thánh Mẫu ra lệnh cho Lục Man cùng một vài vị trưởng lão thân tín khác của nàng tóa đi bốn phương tám hướng tìm kiếm đứa trẻ thất lạc.

_ Thiên Xà Phủ chúng ta vốn là truyền nhân của Thanh Xà tộc thời thượng cổ. Người của Thiên Xà Phủ ít nhiều đều có một chút huyết mạch của Thanh Xà. Mà một mạch của Phủ Chủ chính là những người có huyết mạch nồng đậm nhất. Đặc trưng của một mạch này chính là sở hữu đôi mắt kỳ dị có thể điều khiển hầu hết ma thú loại rắn. Người trên Đâu Khí đại lục gọi nó là... Bích Xà Tam Hoa Đồng!

Lục Man vẻ mặt bi thương nói.

_ Vậy ý của cô... Thanh Lân chính là đứa trẻ kia?

Tiêu Lệ ngạc nhiên hỏi. Hắn cũng nghi ngờ Thanh Lân thân phận không tầm thường, thế nhưng không ngờ lại là con rơi của Phủ Chủ Thiên Xà Phủ.

_ Ngoại trừ truyền nhân có huyết thống thuần khiết nhất của Thanh Xà tộc, những người khác vốn không có khả năng thức tỉnh Bích Xà Tam Hoa Đồng. Bởi vậy, ta có thể khẳng định Thanh Lân chính là người ta cần tìm!

Lục Man chắc như đinh đóng cột nói.

_ Vậy sao? Theo như lời cô, nếu để Thanh Lân trở về Thiên Xà Phủ, tên Phủ Chủ kia liệu có gây khó dễ cho nàng không? Hắn thậm chí đã từng muốn xử lý mẹ của nàng cơ mà?

Tiêu Lệ nghi ngờ hỏi. Nếu tên Phủ Chủ kia đã tuyệt tình như vậy, có gì đảm bảo hắn sẽ đối xử tốt với Thanh Lân?

_ Sẽ không! Trong Thiên Xà Phủ hiện tại, quyền lực của Thánh Mẫu vẫn là lớn nhất. Mặc dù bình thường nàng rất ít khi can thiệp vào những chuyện lớn nhỏ trong phủ, thế nhưng chỉ cần nàng ra lệnh một tiếng, trên dưới Thiên Xà Phủ đều sẽ tuyệt đối phục tùng nàng!

Lục Man cười tươi nói. Sau đó, nàng chớp chớp đôi mắt xinh đẹp nhìn Tiêu Lệ ý ới nói.

_ Vậy... ngươi có thể yên tâm để Thanh Lân về cùng ta rồi chứ...?

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Dụ Dỗ Lục Man

Trong căn phòng gỗ tinh mỹ được trang trí toàn một màu xanh lục, Tiêu Lệ ngồi đối diện với Lục Man, không khí vô cùng mập mờ.

_ Hm... ta vẫn không thể để Thanh Lân đi theo cô bây giờ được!

Tiêu Lệ suy nghĩ một lúc, cuối cùng lắc đầu nói.

_ Vì sao?

Lục Man ngơ ngác hỏi. Nàng nhìn thấy Tiêu Lệ chăm chú lắng nghe mình như vậy, ngỡ rằng hắn đã động lòng rồi. Vậy mà không ngờ hắn vẫn từ chối thành ý của nàng.

_ Chuyện mà cô vừa kể quả thật rất cảm động. Thế nhưng đó chỉ là lời nói một phía của cô, ta cũng không có cách nào kiểm chứng nó đúng hay không. Cô cũng thấy tiểu Viêm từ nhà ta quan tâm Thanh Lâm thế nào. Nếu ta tùy tiện giao con bé cho cô rồi lại xảy ra chuyện gì thì ta biết phải ăn nói sao với hắn?

Tiêu Lệ mặt không đổi sắc nói. Đùa à! Hắn đang muốn làm sao dụ dỗ Lục Man theo mình, sao có thể dễ dàng để nàng rời đi như thế được.

_ Vậy... phải làm sao người mới tin tưởng ta?

Lục Man vẽ mặt cầu khẩn hỏi.

_ Hm... Sắp tới ta sẽ mang bọn họ đi Hắc Giác Vực một chuyến. Nếu cô muốn thì cũng có thể đồng hành cùng bọn ta...

Tiêu Lệ làm bộ suy nghĩ một chút rồi nói.

_ Đi cùng các người để làm gì?

Lục Man khó hiểu hỏi lại.

_ Nếu trong thời gian đó, cô có thể khiến cho ta tin tưởng cô, vậy thì phải tuyệt đối nghe theo sự sắp xếp của ta. Nếu cô cảm thấy không hài lòng thì có thể rời đi, ta sẽ không giữ lại!

Tiêu Lệ nhìn sâu vào mắt Lục Man, thanh âm trở nên nghiêm túc nói.

_ Vậy... được rồi... ta sẽ đi cùng các người!

Lục Man suy nghĩ hồi lâu, rốt cuộc cắn răng nói.

_ Cần nhắc cho cô một chuyện, nếu cô đã chấp nhận đi cùng chúng ta, vậy thì phải tuyệt đối nghe theo sự sắp xếp của ta. Nếu cô cảm thấy không hài lòng thì có thể rời đi, ta sẽ không giữ lại!

Tiêu Lệ vẫn giữ vẻ mặt lạnh lùng, trầm giọng nói.

_ Ta... ta hiểu rồi!

Lục Man còn định nói gì nữa, bất quá bắt gặp ánh mắt nguy hiểm của Tiêu Lệ, nàng rút cuộc xuống nước thỏa hiệp.

.....

Trên sân huấn luyện lúc này chính là thời gian tập đối kháng của mọi người trong đoàn, hầu hết thành viên của Mạc Thiết dong binh đoàn đều có mặt. Mặt trời đã lên đến đỉnh, mọi người mồ hôi nhễ nhại nhưng vẫn kiên trì luyện tập, không một ai có dấu hiệu lười biếng.

Phía ngoài sân huấn luyện, tại một nơi râm mát, Tiêu Đình đoàn trưởng đang nghiêm chỉnh đứng tại nơi đó, ánh mắt thỉnh thoảng đảo khắp quanh sân.

_ Thực sự phải giải tán sao?

Tiêu Đình nhìn mọi người trong sân đang vô cùng cố gắng, mặc kệ cái nắng gay gắt thì không nhịn được quay đầu hỏi Tiêu Lệ.

_ Kẻ thù của chúng ta rất mạnh và độc ác. Nếu cố chấp giữ bọn họ lại thì chỉ làm hại bọn họ mà thôi.

Tiêu Lệ lắc đầu nói. Hồn Điện sớm hay muộn cũng sẽ ghé thăm Mạc Thiết dong binh đoàn này. Đến lúc đó, nơi đây chỉ sợ sẽ máu chảy thành sông, còn không bằng sớm giải tán từ bây giờ.

_ Thực sự không còn cách nào khác sao?

Tiêu Đình vẽ mặt không nổi, hỏi. Mạc Thiết dong binh đoàn này là tâm huyết mà hắn nhiều năm xây dựng, hơn nữa mọi người ở chung tình cảm cũng rất tốt. Đột nhiên kêu hắn bỏ đi như vậy, hắn thực sự khó làm được.

_ Hm... thôi được... Nếu đại ca đã kiên quyết như vậy thì có thể cân nhắc một cách nữa.

Tiêu Lệ suy nghĩ một chút rồi cười nói.

_ Là cách gì?

Tiêu Đình mừng rỡ hỏi.

_ Ngày mai, huynh tập trung mọi người lại rồi nói ra dự định của đệ. Nếu ai đồng ý theo huynh thì toàn bộ dẫn theo, còn ai không đồng ý thì để lại cho họ một ít đan dược và kim tệ để họ tiếp tục phát triển Mạc Thiết dong binh đoàn này. Đệ sẽ để những người đi theo gia nhập vào Lôì Xà Trại, xem như một thành viên khác họ của Tiêu gia.

Tiêu Lệ vẻ mặt nghiêm túc nói.

_ Vậy... ừm... như vậy cũng được! Huynh sẽ làm theo lời đệ nói.

Tiêu Đình liếc nhìn những người trong sân, khẽ gật đầu nói.

_ Vậy là tốt rồi chứ? Mà tiểu Viêm từ đâu rồi? Hắn định cắm rễ luôn trong phòng à?

Tiêu Lệ giống như nhớ ra chuyện gì quay lại hỏi Tiêu Đình.

_ Nói xấu sau lưng người khác là không tốt đâu, nhị ca!

Tiêu Đình còn chưa kịp trả lời, từ phía sau lưng bọn họ, tiếng cười nhàn nhạt của Tiêu Viêm đã vang lên.

_ Thương thế của đệ đã bình phục rồi chứ?

Tiêu Lệ nhìn Tiêu Viêm vẻ mặt đã có chút hồng hào thì cười hỏi.

_ Xem như ổn rồi, nhị ca!

Tiêu Viêm gãi gãi đầu nói.

_ Thế thì tốt, ba ngày nữa huynh sẽ rời đi! Đệ tự thu xếp cho tốt!

Tiêu Lệ cười nhạt nói.

_ Sớm vậy sao? Thôi được rồi, nhị ca yên tâm đi, đệ có thể tự lo được!

Tiêu Viêm cười méo xệch nói.

_ Haha... đừng rầu rĩ như vậy chứ! Nếu đệ đã hoàn toàn hồi phục, vậy nhị ca cũng muốn thử uy lực Phật Nộ Hỏa Liên một chút...

Tiêu Lệ đôi mắt híp lại nhìn Tiêu Viêm nói.

_ Ý của nhị ca là...

Tiêu Viêm mở to mắt, ngạc nhiên hỏi.

_ Đệ dùng Phật Nộ Hỏa Liên công kích nhị ca, để huynh tự mình trải nghiệm xem uy lực của nó đến tột cùng là như thế nào. Nhớ... phải dùng toàn lực!

Tiêu Lệ vỗ vai Tiêu Viêm, nghiêm túc nói.

_ Cái gì? Nhưng mà... hiện tại đệ không thể khống chế Cốt Linh Lãnh Hỏa được!

Tiêu Viêm rầu rĩ nói.

_ Vậy sao? Nếu thế thì đệ thử dùng thứ này xem.

Tiêu Lệ nói rồi từ trong nạp giới lấy ra mấy viên tròn màu tím, to cỡ trứng gà ác, nhìn qua có vẻ là đan dược.

_ Thứ này là...

Tiêu Viêm nhận lấy mấy viên tím tím từ tay Tiêu Lệ, nghi hoặc hỏi.

_ Đây là Tử Hỏa Đan, được nhị ca chiết xuất từ tử hỏa của Tử Tinh Dực Sư Vương kết hợp thêm một số phụ liệu đặc biệt. Nếu đệ truyền đầu khí vào thì nó sẽ tạo ra một luồng tử hỏa khá mạnh, mặc dù không thể so sánh với Dị Hỏa nhưng nếu so với tử hỏa mà đệ sở hữu thì có lẽ mạnh hơn một chút...

Tiêu Lệ cười khà khà nói.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 172: Lấy thân thử bom

Tử Hỏa Đan, tên như ý nghĩa là loại đan dược có thể tạo ra tử hỏa. Thứ này là do Tiêu Lệ căn cứ theo nguyên tác mượn nhờ Kỳ Trân Các chế tạo, đẳng cấp được thẩm định là tứ phẩm (lv4), giá cả cũng không cao so với túi tiền của hắn hiện giờ.

_ Thứ này sử dụng thế nào?

Tiêu Viêm nghịch nghịch viên đan dược màu tím trong tay, hiếu kỳ hỏi.

_ Đệ cứ ăn vào cơ thể rồi lợi dụng đầu khí kích phát sẽ tạo ra một luồng tử hỏa tương đương hỏa điểm của Tử Tinh. Dựa vào thực lực của đệ hiện tại, uy lực của tử hỏa này khẳng định sẽ không kém bao nhiêu so với Thanh Liên Địa Tâm Hỏa.

Tiêu Lệ cười cười giải thích.

Thanh Liên Địa Tâm Hỏa mặc dù là Dị Hỏa, thế nhưng Tiêu Viêm chỉ mới là Đại Đấu Sư không thể phát huy hoàn toàn uy lực của nó.

Trái lại, Tử Hỏa Đan này được luyện chế từ tử hỏa của Tử Tinh Dực Sư Vương và những loại nguyên liệu cao cấp, lại được luyện chế bởi những tông sư luyện dược trong Kỳ Trân Các. Uy lực của nó, so với Tử Hỏa Đan trong nguyên tác mạnh hơn không chỉ vài lần.

_ Được rồi, để đệ thử một chút!

Chậm rãi tiến đến một góc sân huấn luyện rồi ngừng lại, Tiêu Viêm lấy ra viên Tử Hỏa Đan tinh xảo, hơi trầm ngâm một chút rồi cắn răng bỏ vào miệng.

Đầu khí trong cơ thể Tiêu Viêm cấp tốc vận chuyển, nhất thời một luồng tử hỏa chạy dọc theo kinh mạch, cộng hưởng với tử hỏa trong cơ thể hắn, cuối cùng bùng lên trong tay trái hắn.

_ Được rồi, nhị ca!

Ba huynh đệ Tiêu gia đều là cao tăng trong Mạc Thiết dong binh đoàn. Thế nên khi thấy cả ba tiến vào sân huấn luyện, những người xung quanh đều dồn dập ngừng lại, tò mò nhìn về phía Tiêu Lệ cùng Tiêu Viêm.

_ Nhị ca, cẩn thận một chút!

Cảm nhận được nhiệt độ nóng cháy trong lòng bàn tay trái, Tiêu Viêm hơi ngẩng đầu nhìn Tiêu Lệ nhắc nhở một câu.

_ Yên tâm đi, nhị ca nguoi dù sao cũng là Đấu Hoàng cường giả cơ mà!

Tiêu Lệ không chút để tâm nói. Tử hỏa dù sao cũng không phải là Dị Hỏa, căn bản không có khả năng đã thương Đấu Hoàng như hắn.

_ Được rồi, đệ bắt đầu đây!

Nhẹ nhàng thao túng tử sắc hỏa điểm, Tiêu Viêm tay phải bình thân đưa ra, thanh sắc hỏa điểm cũng chậm rãi bốc lên, tựa như nhảy múa trong lòng bàn tay hắn.

_ Có chuyện gì vậy!

Từ phía xa, Hải Ba Đông nhìn thấy mọi người đột nhiên tụ tập xung quanh sân huấn luyện thì cũng tò mò tiến lại gần, tùy ý hỏi một tên dong binh gần đó.

_ Ta cũng không rõ, ngài tự xem đi!

Tên dong binh nhìn thấy người tới là một trong những vị khách quý của đoàn trưởng thì hơi gật đầu, cung kích đáp.

_ Ừm..

Hải Ba Đông khẽ ừm một tiếng, khóe mắt đảo qua sân huấn luyện.

_ Bà nội nó, tiểu tử này chẳng lẽ lại muốn sử dụng chiêu thức kia?

Nhất thời nhìn thấy Tiêu Viêm hai tay đang thao túng hai ngọn lửa bất đồng màu sắc, Hải Ba Đông hơi ngẩn ngơ, sắc mặt đột nhiên thay đổi, lẩm bầm nói.

Trong mắt Hải Ba Đông dần nổi lên tia sợ hãi. Mà đồng thời trong sân, Tiêu Viêm cũng đã bắt đầu đem hai tay từ từ hợp lại...

_ Tiêu Viêm, ngươi là thằng điên! Lần trước đã suýt chết mà lần này ngươi vẫn muốn đùa với tử thần nữa sao?

Nhìn thấy cử động của Tiêu Viêm, Hải Ba Đông sắc mặt rất cực thì hoàn toàn đại biến. Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, bàn chân Hải Ba Đông mạnh mẽ đạp xuống, hai cánh đầu khí mở ra. Nhất thời, thân hình Hải Ba Đông như một tia chớp bay thẳng lên trời, thất thanh hét lên.

Ngẩng đầu nhìn Hải Ba Đông đang nổi lửa bùng bùng trên không trung, Tiêu Viêm bắt đầu cúi đầu nhún vai. Hắn cũng không nghĩ tới Hải Ba Đông lại sợ Phật Nộ Hóa Liên của chính mình như vậy.

_ Hải lão, lấy trạng thái của ta hiện tại cũng không thể tạo ra bạo tràng như lần trước đâu!

Giờ giờ bàn tay chứa từ sắc hỏa diễm lên, Tiêu Viêm dờ khóc dờ cười lắc đầu nói.

_ Đúng đó Hải lão, đây là ta bảo tiêu Viêm từ làm đấy. Ngươi yên tâm đi, ta có thể không chế được!

Tiêu Lệ cũng cười cười đối với Hải Ba Đông trên bầu trời nói. Hắn thực sự không ngờ lão già này là nhát gan đến như vậy.

_ Hai người vốn dĩ là kẻ điên! Ta lười quản người có không chế được hay không! Muốn chơi thì tự hai người chơi đi, ta còn chưa quên lần trước bị người đùa suýt chết như thế nào đâu!

Hải Ba Đông quan sát từ hỏa trong tay Tiêu Viêm, phát hiện ra đó không phải là Di Hỏa. Tuy rằng từ sắc hỏa diễm nhiệt độ cực cao, nhưng so với sâm bạch hỏa diễm mà Tiêu Viêm thao tác lần trước thì vẫn còn kém không ít. Bất quá, hắn vẫn lắc đầu cắn răng nói.

Nói xong, hàn băng song đực sau lưng Hải Ba Đông khẽ rung lên. Thân hình hắn trong mắt mọi người thoáng chốc chỉ còn là một điểm đen nhỏ, lơ lửng ở phía xa nhìn xuống.

Trải qua lần trước Tiêu Viêm sử dụng Phật Nộ Hóa Liên gây ra bạo tạc khủng bố, Hải Ba Đông trong lòng đã vô thức nảy sinh tâm lý sợ hãi. Nếu không, hắn cũng chẳng ở trước mặt nhiều người như vậy lựa chọn né tránh.

_ Haha... Hải lão có hơi nhát gan một chút!

Nhìn thấy cử động của Hải Ba Đông, Tiêu Lệ vẻ mặt không quan trọng, cười cười phát tay nói.

_ Khụ... khụ... Ta xem... hay là ta cũng nên lùi lại một chút, để hai đệ có hoàn cảnh rộng rãi!

Tiêu Đình nhìn quanh sân huấn luyện, thấy đám đông binh ai nấy vẻ mặt đều nổi lên sợ hãi, không tự chủ chậm rãi lùi lại phía sau. Lại ngẩng đầu nhìn Hải Ba Đông trên bầu trời, Tiêu Đình rút cuộc giả là cười nói.

_ Tùy đại ca vậy... để ta bố trí một chút cho mọi người yên tâm!

Tiêu Lệ nhìn thấy mọi người như lâm đại địch thì cảm thấy cạn lời. Nghĩ nghĩ một chút, hắn lấy ra một viên Kết Giới Châu bố trí ra một cái Huyền Xà Kết Giới lv5. Thứ này có thể ngăn cản mọi công kích dưới Đầu Vương, chỉ có điều phạm vi hơi nhỏ, thời gian duy trì cũng không lâu.

Làm xong xuôi chuẩn bị, nhìn thấy vẻ mặt mọi người đã yên tâm không ít, Tiêu Lệ mới quay sang Tiêu Viêm cười nói.

_ Được rồi, tới đi tiêu Viêm từ!

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Hỏa liên tiếp theo

Bên trong sân huấn luyện nhất thời trở nên trống trải, chỉ còn Tiêu Lệ và Tiêu Viêm đứng đối diện với nhau. Tiêu Viêm hướng về Tiêu Lệ khẽ gạt đầu một cái, hai tay đang chứa hai loại hỏa diễm bất đồng nhất thời hợp lại...

Theo động tác đó, thanh sắc và từ sắc hỏa diễm cũng chậm rãi tiếp xúc với nhau, năng lượng xung quanh đột nhiên ba động vô cùng kịch liệt.

"Đùng...đùng...!"

Lần này cũng giống như lần trước, quanh thân Tiêu Viêm không khí bỗng nhiên trở nên nóng nảy nhộn nhạo, từng tiếng sấm nổ vang trong lòng bàn tay hắn.

Bất quá lần này, uy lực bạo tạc cũng không có khủng bố như lần trước, cho nên phòng ngự trên tay của Tiêu Viêm vẫn có thể kiên trì không chế được.

Hết sức chăm chú điều khiển hai luồng hỏa diễm từ từ dung hợp, Tiêu Viêm cố gắng khiến cho bản thân nhớ lại cảm giác huyền diệu khi tiến vào thời khắc cuối cùng lúc trước.

Ánh mắt Tiêu Viêm gắt gao tập trung vào chỗ hỏa diễm bị áp súc thành một viên cầu hỏa diễm hai màu xanh tím. Sau một lát, con ngươi đen nhánh bỗng trừng lớn, mười ngón tay thon nhẹ không ngừng huy động.

Lần đầu tiên ở trạng thái thanh tĩnh không chế ngọn lửa, Tiêu Viêm rốt cục hiểu được. Việc này nhìn qua thì dường như có vẻ rất nhẹ nhàng, thực tế đầu khí của Phần Quyết tiêu hao cực kỳ khủng bố.

Cố gắng nhớ lại biến hoá khi Phật Nộ Hoả Liên hình thành trước kia, trong con mắt Tiêu Viêm phản chiếu hai loại hỏa diễm đang nhảy múa.

Qua chừng mười phút, bàn tay Tiêu Viêm chợt ngừng lại, linh hồn lực của hắn hoá thành một đường chỉ mỏng nhanh chóng chui vào bên trong viên cầu lửa nóng cháy.

Sau khi linh hồn lực xâm nhập, bên trong thanh tử hỏa diễm, năng lượng cuồng bạo rốt cuộc cũng từ từ biến mất. Chỉ trong nháy mắt, những tia lửa giống như những chiếc gai nhím vốn đang không ngừng bắn ra lập tức biến mất không còn tung tích.

Gắt gao nhìn chăm chăm vào thanh tử hỏa diễm trong lòng bàn tay đã cuối cùng đã trở nên bình ổn, Tiêu Viêm lặng lẽ thở ra một hơi. Hai tay nâng lên viên cầu hỏa diễm, Tiêu Viêm đôi mắt khép hờ, linh hồn lực lượng xâm nhập bên trong hỏa diễm bắt đầu chậm rãi thay đổi hình dạng của viên cầu.

Theo linh hồn lực lượng từ từ khởi động, viên cầu hỏa diễm giống như một viên đất nặn, chậm rãi biến dạng, thể tích vốn khá lớn bắt đầu cấp tốc thu nhỏ lại. Trải qua một chút thời gian, một đóa sen hai màu xanh trắng rốt cuộc thành hình, phiêu phù phía trên bàn tay của Tiêu Viêm.

_ Xem ra đệ không chế tốt hơn lần trước rồi nhỉ?

Tiêu Lệ nhìn hỏa liên đang chậm rãi xoay tròn trong bàn tay Tiêu Viêm, khẽ nở một nụ cười nói.

Lấy cảm ứng của tứ tinh Đấu Hoàng của Tiêu Lệ, có thể dễ dàng nhận ra năng lượng cuồng bạo vô cùng đáng sợ ẩn sâu trong đóa hoa sen tinh mỹ kia.

Một khi thứ này nổ tung, những kẻ có thực lực dưới Đấu Linh căn bản không có khả năng chống lại được. Thậm chí một số Đấu Linh hơi yếu cũng có thể bị chiêu thức này của Tiêu Viêm làm trọng thương.

_ Nhị ca, tiếp chiêu! Phật Nộ Hỏa Liên!

Tiêu Viêm hét lớn một tiếng. Thanh tử hỏa liên trong tay hắn cấp tốc xoay tròn rồi đột nhiên phóng ra, tựa như lưu quang bắn thẳng về hướng Tiêu Lệ.

_ Âm Dương Bích Long Chưởng!

Tiêu Lệ ánh mắt trở nên nghiêm túc. Bàn tay giơ lên đầu khí ngưng tụ phía trước hắn tạo thành hai con rồng một xám một bạc. Ngân Long và Hôi Long gầm lên một tiếng, lập tức nối đuôi nhau tạo hành một vòng tròn khép kín.

Song long liên tục xoay tròn tốc độ cao. Thiên địa năng lượng xung quanh chúng cũng bị ảnh hưởng cấp tốc hội tụ lại. Chỉ trong chớp mắt đã hình thành một cái đồ đằng, tựa như bức tường trong suốt che phía trước Tiêu Lệ.

_ Bạo!

Hỏa liên vừa tiếp xúc với long bích, Tiêu Viêm đột nhiên nắm chặt tay lại, quát lên một tiếng.

Nhất thời, thanh tử hỏa liên đang lơ lửng giữa không trung đột nhiên bành trướng rồi ầm nổ mạnh, mà ngân hôi long bích do Tiêu Lệ tạo ra cũng xuất hiện vài vết nứt.

_ Uy lực này... ít nhất cũng tương đương một kích toàn lực của nhị tinh Đấu Linh...

Tiêu Lệ cảm thán nói.

Cần phải biết rằng Tiêu Viêm hiện tại mới chỉ là nhị tinh Đại Đấu Sư, trọn vẹn một đại cảnh giới như vậy... dù là Địa giai trung cấp đấu kỹ cũng không có khả năng đạt tới. Chiêu này khả năng đã có thể so sánh với một vài Địa giai cao cấp đấu kỹ.

Mà đây chỉ là tiểu hình Phật Nộ Hỏa Liên, mặc dù Tử Hỏa Đan mà Tiêu Lệ đưa cho Tiêu Viêm phẩm chất tốt hơn nhiều lần so với nguyên tác. Nhưng mà dù sao, nó vẫn chỉ là Thủ Hỏa, căn bản không thể so được với Cốt Linh Lãnh Hỏa của Dược Lão.

Một chiêu Phật Nộ Hỏa Liên hoàn chỉnh, uy lực chỉ sợ đã tiếp cận Thiên giai!

_ Tiêu Viêm tử, làm lại lần nữa đi!

Hệ thống không hề thông báo hoàn thành nhiệm vụ, cũng chẳng biết là nó không đồng ý việc Tiêu Lệ dựa vào đầu khí vượt trội ngăn cản Phật Nộ Hỏa

Liên hay là chiêu này chỉ là tiểu hình mà không phải Phật Nộ Hỏa Liên chân chính.

Không còn cách nào khác, Tiêu Lệ đành ném cho Tiêu Viêm thêm một viên Tử Hỏa Đan nữa rồi bảo hắn trực tiếp công kích chính mình.

_ Được, đệ tới đây!

Tiêu Viêm đáp lời một tiếng, lập tức bỏ Tử Hỏa Đan vào miệng. Nhất thời, thanh sắc và tử sắc hòa điểm lại đồng loạt bốc lên, nhanh chóng ngưng tụ thành một đóa Phật Nộ Hỏa Liên mới.

Hỏa liên xuyên qua không trung lao thẳng đến chỗ Tiêu Lệ đang đứng. Bất quá lần này hắn cũng không có mở ra bất kỳ phòng ngự nào mà trực tiếp lấy thân thể máu thịt cứng đối cứng với hỏa liên cuồng bạo.

_ Nhị ca, huynh làm gì vậy???

Hỏa liên va chạm với Tiêu Lệ lập tức bị từ trường lôi lực của hắn dẫn bạo. Nhất thời, hàng loạt tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, khói bụi mịt mù che phủ mọi thứ. Từ vị trí Tiêu Lệ đứng, từng cái khe nứt thật lớn chần chịt như mạng nhện nhanh chóng lan ra xung quanh...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 174: Trước lúc chia tay

Hỏa điểm khủng khiếp trực tiếp bạo tạc trên thân thể đơn bạc của Tiêu Lệ. Quần áo trên người hắn bị ngọn lửa cực nóng thiêu đốt trong chớp mắt đã biến thành tro bụi.

Trên người Tiêu Lệ còn một cái Thiên Tầm Bảo Giáp dẻo dai tồn tại được dưới ngọn lửa mãnh liệt, miễn cưỡng che lại thân thể của hắn.

_ Thử xem, cường độ của thân thể này thế nào...

Tiêu Lệ để mặc hỏa điểm thiêu đốt trên thân thể mình, khẽ lẩm bẩm.

Kể từ sau khi lợi dụng lõi kiếp và Phật Cốt Tủy Tùy Đan cải tạo lại thân thể, Tiêu Lệ không những đẩy nhanh tốc độ dung hợp Lôi Đế huyết mạch mà còn khiến thân thể hắn thuê biến cực lớn.

Hiện tại, Tiêu Lệ không những tốc độ cực nhanh mà khả năng phòng ngự và hồi phục của hắn cũng vô cùng đáng gờm. Hỏa điểm đáng sợ như vậy thiêu đốt cũng chỉ khiến da hắn nổi lên một lớp ngân mang nhàn nhạt, tựa như là được bao bọc bởi một lớp hợp kim đặc biệt.

Tiêu Lệ bây giờ thậm chí có thể xưng là một cỗ máy hình người, so về cường độ thể hắn thậm chí không hề thua kém Tuyệt Ảnh Chu Lang, một con tứ giai đỉnh phong ma thú.

Ting, chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Phật Nộ Hỏa Liên, ban thưởng: Luyện Ngục Trọng Sinh, Dị Lôi Tàn Đồ, 1 tỷ exp.

Chúc mừng ngài thăng cấp ngũ tinh Đấu Hoàng (400tr/3tỷ), ban thưởng: 1000 vạn đơn trị.

_ Tốt rồi! Có một chiêu này, dưới Đấu Linh không ai có thể làm khó được đệ!

Tiêu Lệ phui phui tro bụi trên người, nhanh chóng lấy ra một cái áo choàng màu bạc khoác lên người, tiến lại gần Tiêu Viêm cười nói.

_ Hihi... đệ còn phải cố gắng hơn nữa mới mong đuổi kịp nhị ca!

Tiêu Viêm gãi đầu cười nói.

_ Đừng quá tham lam! Com phải ăn từng miếng, nước phải uống từng ngụm! Thời điểm bằng tuổi đệ, nhị ca chỉ mới là một tên Đấu Sư thôi.

Tiêu Lệ cốc đầu hắn một cái cười mắng.

_ Ấy da! Nhị ca, vì sao huynh cứ thích cốc đầu đệ vậy? Đệ có còn là trẻ con nữa đâu?

Tiêu Viêm ôm đầu kháng nghị.

_ Bản thiếu gia thích! Thì sao hả? Đệ có giỏi thì cứ việc né! Hahaha...

Tiêu Lệ cười to nói. Không nhân cơ hội lúc Tiêu Viêm còn trẻ bắt nạt một chút, ngày sau hắn trở thành Viêm Đế rồi muốn giáo huấn hắn cũng không có

cơ hội. Cảm giác cốc đầu Viêm Đế mà hấn không dám phản kháng, phiêu phiêu không khác gì hút lá đu đủ đầu =))

_ Nhị ca, huynh chờ đây!

Tiêu Viêm hung hăng nói. Bất quá vẻ mặt tươi cười của hấn thể hiện rõ hấn cũng chỉ là nói giỡn mà thôi.

_ Không nói chuyện này nữa, ba quyền bí kỹ nhị ca đưa cho đệ sao rồi? Đệ đã xem qua chưa?

Tiêu Lệ vỗ vai Tiêu Viêm, vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

_ Ừm... xem thì đã xem qua rồi... nhưng mà muốn sử dụng có lẽ cần một ít thời gian. Dù sao toàn bộ chúng đều là cấp bậc Địa giai...

Tiêu Viêm gãi gãi đầu ngượng ngùng nói.

_ Vậy tức là đệ chưa luyện được cái nào hết?

Tiêu Lệ trở mặt kinh ngạc hỏi.

_ Cũng không hẳn... Địa giai trung cấp bí pháp Địa Ngục Hỏa Vũ kia hấn là tầng kế tiếp của Phong Hỏa Luyện Hồn. Đệ mặc dù chưa thể luyện được nhưng cũng đã nắm được điểm chính, chỉ cần một ít thời gian nữa là có thể miễn cưỡng sử dụng.

Tiêu Viêm vẻ mặt tự tin nói.

_ Vậy còn hai quyền còn lại? Đừng nói với huynh là đệ không nắm được chút nào nhé?

Tiêu Lệ không chút lưu tình tạt cho Tiêu Viêm một gáo nước lạnh...

_ Địa giai trung cấp phòng ngự đấu kỹ Địa Ngục Hỏa Luân đệ cũng nắm được sơ bộ... có lẽ không lâu nữa cũng có thể sử dụng. Nhưng còn Địa giai cao cấp khổng chế đấu kỹ Địa Tâm Viêm Lao kia thì có chút khó khăn...

Tiêu Viêm gãi gãi đầu bất đắc dĩ nói.

_ Hm... phòng ngự đấu kỹ Địa Ngục Hỏa Luân này không giống với thân pháp đấu kỹ Phong Hỏa Luân. Thứ kia chú trọng bộc phát nhất thời, trong khi thứ này lại lợi dụng nguyên lý xoay tròn tốc độ cao nhằm hóa giải công kích.

_ Đệ nên nén ép hai loại Dịch Hỏa vào một tiết điểm rồi sau đó không chế chúng di chuyển theo hai hướng ngược lại với nhau tạo thành một vòng tròn khép kín.

Tiêu Lệ suy nghĩ một chút rồi chậm rãi giải thích cho Tiêu Viêm. Thứ này nguyên lý khá giống với Thái Cực Đạo, lợi dụng lực bộc phát của Dịch Hỏa để chúng xoay tròn tốc độ cao, mượn lực phá lực mà hóa giải công kích.

_ Đệ đã hiểu! Vậy còn Địa Tâm Viêm Lao thì sao?

Tiêu Viêm không hổ là Viêm Đế, ngộ tính cực cao. Tiêu Lệ chỉ cần nói trọng tâm, hấn đã tự suy diễn được phần còn lại.

_ Địa giai cao cấp đấu kỹ đó đệ cứ chậm rãi tìm hiểu, dù sao lấy khả năng của đệ hiện giờ rất khó khống chế nó. Tốt nhất là đệ nên tập trung tinh lực cho Địa Ngục Hỏa Vũ và Địa Ngục Hỏa Luân thôi.

Tiêu Lệ lắc đầu nói.

Muốn một tên Đại Đấu Sư như Tiêu Viêm khống chế Địa giai cao cấp đấu kỹ quả thật có chút miễn cưỡng, chỉ là hấn phải đi một đoạn thời gian không biết khi nào mới có thể trở về nên đưa trước cho hấn mà thôi.

_ Đệ đã hiểu!

Sau khi đưa cho Tiêu Viêm một cái nẹp giới chứa hơn trăm viên Tử Hỏa Đan cũng một số vật phẩm phụ trợ khác, Tiêu Lệ từ biệt mọi người rồi quay về phòng chuẩn bị đồ đạc để lên đường.

.....

Ba ngày sau, phía trước quảng trường của Mạc Thiết dong binh đoàn.

_ Được rồi, chuyện của Tiêu gia sắp tới nhờ đại ca lo liệu. Đệ đã liên lạc với phụ thân và Đinh Bộ Lâm, họ sẽ hỗ trợ cho huynh. Còn nữa, nhớ chăm sóc cho Nhược Lan! Cô ấy là một cô gái tốt!

Tiêu Lệ hướng về Tiêu Đình đang đứng chỉ huy nhóm dong binh chấp nhận đi theo hấn cười nói.

Phần lớn thành viên của Mạc Thiết dong binh đoàn đều rất trung thành với Tiêu Đình, không ai phản đối quyết định của hấn. Chỉ có hai, ba phần hoặc là

thành viên mới gia nhập, hoặc là những người bảo thủ không muốn thay đổi mới lựa chọn ở lại mà thôi.

_ Tiểu Viêm từ, đệ cũng phải cẩn thận. Vân Lam Tông ẩn tàng rất nhiều thứ, đệ không nên manh động, bất cứ việc gì cũng nên hỏi ý kiến huynh trước!

_ Hải lão, người trông chừng tiểu Viêm từ, nếu hắn không có nguy hiểm tới tính mạng thì không cần phải ra tay. Quan trọng hơn là sau khi về Mễ Đặc Nhĩ gia tộc, phải tìm và bảo hộ cho một nữ nhân tên là Nhã Phi.

Tiêu Lệ lại quay sang Tiểu Viêm và Hải Ba Đông dặn dò.

Nhã Phi tu vi quá thấp, thực sự không thích hợp mang theo cùng đến Hắc Giác Vực. Tiêu Lệ dự tính khi nào hắn tìm được một chỗ cắm dùi ở đó, hắn sẽ quay trở về Gia Mã đế quốc đón nàng.

Xong xuôi hết việc, Tiêu Lệ lập tức mang theo chúng nữ lần lượt nhảy lên lưng Tử Tinh Dực Sư Vương, nhanh chóng bay về hướng Hắc Giác Vực.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Hắc Giác Vực

Năm mới, bắt đầu một hành trình mới! Tiểu xin chúc các đạo hữu đã đồng hành cùng TCLH một năm Kỳ Hỷ:

Ngập tràn sung túc khí vận.

Vô cùng vô tận cơ duyên.

Tu vi tăng tiến liên miên.

Gia tộc yên vui hạnh phúc!

.....

Đấu Khí đại lục rộng lớn vô ngần, vạn tộc tề tựu, chính là vùng đất phồn hoa rực rỡ nhất tại thế giới này.

Bất quá Đấu Khí đại lục chỉ là một tên gọi. Thực tế, nó cũng không phải là một đại lục liền lạc mà chính là một vùng đất mênh mông trải rộng khắp thế giới.

Vùng đất này được cấu thành từ bảy địa vực lớn nhỏ khác nhau phân biệt là Tây Bắc đại lục, Mạc Bắc đại lục, Thần Nguyệt đại lục, Đông Nam hải vực, Thú Vực, Minh Ngục Giới và cuối cùng là Trung Châu.

Tây Bắc đại lục diện tích nhỏ nhất trong số bảy địa vực, đồng thời cũng là nơi có trình tự tu luyện thấp nhất, hầu như bị cô lập khỏi các địa vực khác. Ngoại trừ một ít liên hệ với Trung Châu, người Tây Bắc bình thường đều bẽ quan tòa cảng, không muốn tiếp xúc với thế giới bên ngoài.

Nhưng cũng chính vì như vậy, Tây Bắc đại lục lại là nơi tranh đấu khốc liệt nhất trên toàn cõi Đấu Khí đại lục. Trải qua thời gian lắng đọng, nơi đây tồn tại hơn ngàn đế quốc lớn nhỏ rải rác khắp bốn phương tám hướng, hàng vạn tông môn thi nhau mọc lên như nấm sau mưa.

Tại trung tâm Tây Bắc đại lục có một khu vực sở hữu địa hình vô cùng đặc thù và hiểm trở. Vô số cường giả chạy trốn từ các quốc gia khác nhau đến nơi này, lẫn nhau mâu thuẫn mà chém giết tàn nhẫn, tạo nên một vùng đất vô cùng hỗn loạn và đen tối nổi tiếng nhất trên khắp đại lục - Hắc Giác Vực.

Nơi này bởi vì không có quốc gia quản lý nên không hề tồn tại pháp luật, nắm đầm ai lớn thì người đó chính là đạo lý. Luật lệ duy nhất được tôn sùng ở đây chính là quy luật sinh tồn nguyên thủy nhất của thiên nhiên - luật rừng.

Hắc Giác Vực là một nơi vô cùng đơn giản và thuần túy. Tại đây, cho dù người công khai giết người cướp của hoặc là cưỡng hiếp nữ nhân cũng sẽ không có bất kỳ ai đứng ra ngăn trở.

Tất nhiên, điều kiện tiên quyết là người phải tìm hiểu thật kỹ đối tượng mà mình ra tay. Nếu không mà nói, kết cục của người chỉ sợ sẽ vô cùng thê thảm.

Trong vùng đất loạn lạc này, nữ nhân... có đôi khi... còn đáng sợ hơn cả nam nhân. Nguyên nhân rất đơn giản, chính là các nàng có thể "tồn tại" ở vùng đất chết chóc này.

Tại Hắc Giác Vực này, tử vong là một điều gì đó vô cùng bình thường. Nơi đây mỗi ngày đều có không ít cường giả chết đi, đồng thời cũng đều có không ít cường giả tìm đến tạo nên một vòng tuần hoàn lấy tiến khiến nơi đây không ngừng phát triển.

Yêu thích hỗn loạn, thiên hướng hắc ám, tham lam vô độ tựa hồ chính là bản tính của nhân loại. Bởi vậy, tuy biết rằng khu vực kia luôn luôn có vô số

nguy hiểm lượn lờ thể nhưng vẫn như cũ có vô số người trẻ già măng mọc liều mạng tiến vào đó.

Có người vì muốn danh chấn tứ phương; Có người lại muốn thu được cao giai công pháp, đấu kỹ, đan dược hoặc là tiền tài, mỹ nữ; Cũng có người đơn giản là trốn tránh cừu nhân hay là quốc gia truy nã mà tìm đến nơi này.

Bất quá mặc kệ lý do là gì, Hắc Giác Vực vẫn liên tục có người tiến vào làm cho vùng đất này càng ngày càng trở nên sôi động.

Nói tóm lại, nếu người muốn nổi danh trên Tây Bắc đại lục, tung hoành ở Hắc Giác Vực chính là con đường nhanh nhất.

Tất nhiên, muốn như vậy thì người phải có đầy đủ thực lực và tư bản. Còn nếu không, tiền tài danh vọng thì chưa có mà tính mạng của người đã không còn, trở thành đá lót đường cho kẻ khác bước tới vinh quang!

Mặt khác, Hắc Giác Vực cũng là nơi tập trung mua bán đủ loại tin tức trên khắp Tây Bắc đại lục. Mỗi ngày đều có vô số tình báo từ nơi này truyền ra, đồng thời cũng có vô số từ bên ngoài chuyển vào.

Lẽ dĩ nhiên, muốn thu được tình báo, người phải bỏ ra một cái giá trên trời. Hoặc là tiền tài, hoặc là những vật có giá trị thay thế. Hắc Giác Vực... xưa nay không có chuyện há mồm chờ sung rụng.

.....

Khoảng cách giữa Gia Mã đế quốc và Hắc Giác Vực vô cùng lớn, hơn nữa trên đường có vô số hung hiểm rình rập. Chặng qua đoàn người Tiêu Lệ có lực giải ma thú tọa kỵ, những vấn đề như vậy trên cơ bản cũng không gọi là vấn đề.

Từ Tinh Dục Sư Vương toàn lực phi hành, chỉ mất hơn ba ngày thời gian, một dải bình nguyên u ám đã xuất hiện trong tầm mắt đoàn người Tiêu Lệ, tựa như một tấm bình phong ngăn cách nơi đây với thế giới bên ngoài.

_ Đây là Hắc Vực đại bình nguyên sao?

Hơi ngẩng đầu rời khỏi núi non chập trùng của Nguyệt Như và Nguyệt Trinh, Tiêu Lệ đảo mắt nhìn xuống một dải bình nguyên bao la bát ngát dưới chân, khẽ lâm bầm.

_ Chính là nó! Nơi đây được xem là cửa ngõ ra vào Hắc Giác Vực. Bước vào nơi này cũng là tiến nhập một thế giới hoàn toàn khác.

Tô Thanh Thanh ngồi ở bên cạnh Tiêu Lệ chậm rãi giải thích. Nàng mặc dù thực lực yếu kém nhất trong số chúng nữ, thế nhưng đối với tìm đường và dẫn đường có năng khiếu trời sinh.

Một đoạn đường này, chính là nhờ có Tô Thanh Thanh chỉ dẫn nên đoàn người Tiêu Lệ mới có thể thuận lợi và nhanh chóng tiến đến Hắc Vực đại bình nguyên như vậy.

Hơn nữa, Tô Thanh Thanh tựa hồ đối với Hắc Giác Vực cực kỳ quen thuộc. Chuyện này đối với một người truyền kiếp mù đường như Tiêu Lệ quả thật chẳng khác gì nắng hạn gặp mưa rào khiến hân phần kích đến mức không nhịn được ngay trên lưng Từ Tinh Dục Sư Vương làm nài cả một đêm...

_ Hiểu rồi! Chúng ta trước tiên tìm nơi nào rộng rãi nghỉ lại một đêm, sáng sớm ngày mai sẽ tiếp tục lên đường.

Nhìn sắc trời đã chập tối, Tiêu Lệ ưỡn oải vươn vai nói với chúng nữ, sau đó tiếp tục tựa đầu vào giữa hai đôi gò bồng đảo mềm mại của Nguyệt Như và Nguyệt Trinh khẽ lâm bầm:

_ Cuối cùng cũng đã tới! Hắc Giác Vực... ta muốn nhìn xem... nơi này có thể hỗn loạn đến mức nào...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Hắc Vực Đại Bình Nguyên

Hắc Vực đại bình nguyên mênh mông vô tận, đảo mắt nhìn khắp nơi chỉ thấy một màu đen đơn điệu không có chút sức sống. Bầu trời hôn ám, không khí trên bình nguyên tựa như có một cỗ áp lực vô hình làm cho tâm tình người ta không tự chủ được sinh ra buồn bực. Tại cái địa phương quỷ dị thế này, khó trách người sống ở đây dần dần trở nên điên cuồng, tạo ra những quỷ tác hỗn loạn.

_ Haizzz... cái địa phương quỷ quái gì thế này...? Bay mấy giờ liền vẫn không thấy một bóng người! Thanh Thanh, nàng có chắc chúng ta đang đi đúng hướng không đó?

Tiêu Lệ nhàm chán chơi đùa hai quả nhục cầu trong tay khiến Nguyệt Mị nằm trên đùi hân khẽ phát ra tiếng rên rỉ dụ hoặc. Nhìn thấy phía dưới khung cảnh dường như không chút thay đổi, hân không nhìn được liền quay đầu hỏi Tô Thanh Thanh bên cạnh.

_ Yên tâm đi, thiếu gia! Lộ tuyến hẳn là sẽ không sai, chẳng qua nơi đây khung cảnh giống hệt nhau khiến cho thiếu gia có cảm giác như vậy thôi! Hơn nữa, chúng ta mới chỉ bay khoảng một giờ chứ nào phải mấy giờ liền.

Tô Thanh Thanh ôn nhu đáp lời. Nàng đã quen gọi Tiêu Lệ là thiếu gia, nhất thời khó mà sửa đổi.

Do Tiêu Lệ dự định kiến tạo thế lực ở gần Già Nam học viện một chút, sau này tiện bề chiếu cố lẫn nhau. Bởi vậy hắn mới bảo Tô Thanh Thanh chọn lộ tuyến về hướng đó.

_ Được rồi...

_ Chủ nhân, phía trước có một thương đội!

Tiêu Lệ còn đang định nói gì, Huyền Thiên Tâm Ma Phong bất ngờ xuất hiện sau lưng hắn ngọt ngào nói.

_ Làm tốt lắm, Sasa! Từ Tinh đi về hướng đó!

Tiêu Lệ cười cười vuốt ve mái tóc vàng óng của Huyền Thiên Tâm Ma Phong, sau đó lớn tiếng ra lệnh cho Từ Tinh Dực Sư Vương tiến về phía nàng định vị.

...

Trên bình nguyên tối đen rộng lớn, một đoàn xe bị phủ trên mình lớp bụi vàng vôi và lướt đi trên con đường hoang vắng, dần dần biến mất trong bão cát mù mịt.

Đột nhiên, một cái bóng to lớn tựa như che phủ bầu trời xuất hiện ở khoảng không phía trên của một chiếc xe nằm giữa đoàn đội. Đôi cánh màu tím lượn lờ từ hóa đang rộng ra tạo thành một bóng râm thật lớn hằn lên mặt đất.

_ ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ... Ma thú! Lớn quá!

_ Trời ơi! Không lồ như vậy, chẳng lẽ là tứ giai ma thú?

_ Không đúng, là ngũ giai ma thú! Chạy mau!

Bên dưới mặt đất là một mảnh hỗn loạn. Thương đội này mặc dù tồn tại hai gã Đẩu Linh cường giả, thế nhưng trước uy áp của ma thú trên bầu trời, cả hai đều run như cây sậy, mạnh ai nấy tìm đường thoát thân cho chính mình.

_ Cho các ngươi ba phút, toàn bộ quỳ xuống! Ai dám chạy ra khỏi nơi này ngàn mét, GIẾT SẠCH KHÔNG THA!

Đột nhiên, một tiếng nói lạnh lùng yêu mị được đầu khí khuếch đại phát ra từ phía trên lưng ma thú.

Nhất thời, hầu hết những người đang dao dác bỏ chạy đều hoảng sợ quỳ rạp xuống đất, không dám nhìn lên, giống như là sợ nếu làm như vậy thì sẽ bị ma thú khủng bố phía trên đỉnh đầu lập tức giết chết.

Bất quá cũng có một vài kẻ hoảng loạn cực độ, bất chấp tất cả muốn chạy ra càng xa càng tốt. Nhưng mà khi bọn họ vừa vượt ra khoảng cách ngàn mét tính từ chỗ ma thú, đột nhiên vô số thạch tiễn từ không trung bắn xuống, nháy mắt đã biến những kẻ liều lĩnh kia thành con nhím rồi ghim xuống mặt đất.

_ Trong các ngươi, ai có quyền nói chuyện thì quay trở lại đây!

Tiếng nói lạnh lùng lại phát ra từ trên lưng ma thú. Bất quá tất cả những người đó vẫn như cũ quỳ rạp dưới mặt đất, một lúc lâu sau vẫn không có ai đứng lên.

_ Nếu không có ai có quyền nói chuyện, vậy thì không cần giữ lại! Tà Nham Tiến!

Một lúc lâu không có ai trả lời, Lamia tựa hồ cảm thấy mình bị mất mặt, thanh âm trở nên lạnh như băng tràn ngập sát khí nói.

_ KHOAN! Là tiểu nhân, là tiểu nhân! Tiểu nhân là chủ sự của thương đội này! Không biết vị đại nhân này có gì dặn dò?

Cảm nhận được sát khí cuộn cuộn trong lời nói của Lamia. Một gã mập mập quần áo hoa lệ vội vàng đứng dậy, chạy ngay lại chỗ dưới bóng ma thú, rồi rít quỳ lạy.

_ Hừ... Đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ! Nói cho ta biết, nơi đây còn cách Hắc Giác Vực bao xa?

Lamia hừ lạnh một tiếng nói.

_ Dựa theo lộ tuyến thông thường thì còn khoảng 300 km nữa là sẽ tới nơi! Bất quá đại nhân có phi hành ma thú thì chỉ khoảng hơn 200km nữa mà thôi.

Gã mập mập run rẩy trả lời.

_ Hừ phiền phức quá! Trong số các người có ai nắm rõ lộ tuyến hay không? Tốt nhất là nữ nhân!

Lamia không vui nói.

_ Có có! Vị đại nhân này xin chờ một chút! Tâm Đan, người mau lại đây!

Gã mập mập nghe vậy liền như được đại xá, vội vàng hướng về phía một cỗ xe gọi lớn.

Từ trong xe, một thiếu nữ chừng mười sáu mười bảy tuổi, khuôn mặt thanh tú run rẩy bước ra, sau đó nhanh chóng tiến về phía gã mập mập rồi quỳ xuống bên cạnh hắn.

_ Đây là con gái của tiểu nhân, nó thường đi chung với tiểu nhân nên rất thông thuộc đường đi, hi vọng có thể vì đại nhân làm người dẫn đường.

Gã mập mập đã hơi lấy lại chút bình tĩnh, bất quá vẫn duy trì tư thế quỳ cung kính nói.

_ Được rồi, người... lên đây!

Lamia khẽ vung tay, thiếu nữ lập tức bị một sợi roi dài màu vàng óng kéo lên phía trên lưng Từ Tinh Dục Sư Vương.

_ Thành thị nào ở gần đây nhất?

Tiêu Lệ nhìn thiếu nữ đang bị đuôi của Lamia quấn lấy phía trước mặt mình, nụ cười ôn hòa hỏi.

_ Dạ... là Hắc Ấn Thành...

Thiếu nữ nhìn thấy nhiều người như vậy trên lưng ma thú thì tràn ngập sợ hãi, run rẩy nói.

_ Là Hắc Ấn Thành của Bát Phiến Môn sao? Các người đang định tiến về đó?

Tiêu Lệ ngạc nhiên hỏi. Hắn nhớ hình như trong nguyên tác, thành thị đầu tiên mà Tiêu Viêm đến tựa hồ cũng là Hắc Ấn Thành này.

_ Dạ! Đúng rồi ạ! Vài ngày nữa Hắc Ấn Thành có một đấu giá hội... thương đội của tiểu nữ chính là đến vì sự kiện này...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Hắc Ấn Thành

Lại bay chừng mười phút, bóng dáng một tòa thành lũy to lớn đen đen như mực mờ hồ xuất hiện phía trước tầm mắt của đoàn người Tiêu Lệ, khí thế hùng vĩ toát ra tựa như một con cự thú nằm chần giữa bình nguyên.

_ Phía trước mặt chính là Hắc Ấn Thành mà đại nhân muốn tới!

Ở chung một đoạn thời gian, Tâm Đan cũng dần vui bớt sợ hãi với mấy người Tiêu Lệ, bất quá nàng vẫn là cẩn thận đứng một bên ngoan ngoãn nói.

_ Chủ nhân, chúng ta đáp xuống hay là trực tiếp bay vào thành?

Từ Tinh Dục Sư Vương ngừng lại trên không trung, cất giọng ồm ồm hỏi Tiêu Lệ.

_ Hỏi thừa, tất nhiên là bay qua!

Tiêu Lệ lười biếng nằm trên thân thể mềm mại không xương của Nguyệt Trinh và Nguyệt Như cười nói. Bát Phiến Môn nho nhỏ, còn chưa có tư cách áp đặt quy tắc cho hắn.

Từ Tinh Dục Sư Vương khẽ gầm nhẹ một tiếng đáp lời. Sau đó không nhanh không chậm bay vào trong thành.

Ma thú khổng lồ mang theo uy áp khủng bố bay đến phía trước cổng thành nhất thời gây nên một trận oanh động không nhỏ. Cao tầng của Bát Phiến Môn tất nhiên là tức khắc nhận được tin, vội vàng buông bỏ công việc đang làm rồi nhanh chóng chạy đến cổng thành.

_ Tôn giá xin dừng bước! Tại hạ Viên Y, là môn chủ của Bát Phiến Môn! Chẳng hay tôn giá đến địa bàn của tệt môn là có việc gì?

Từ Tinh Dực Sư Vương vừa bay đến phía trên cổng thành, một vị bạch bào trung niên đột nhiên xuất hiện phía trước mặt nó chấp tay nói.

_ Ngươi chính là Viên Y, một trong Hắc Bảng thập cường? Cũng có một chút thực lực...

Nhìn thấy phía sau lưng Viên Y xuất hiện ba gã Đấu Vương phe phẩy đôi cánh đấu khí cùng với hơn mười gã Đấu Linh đứng rải rác khắp tường thành, Tiêu Lệ cười nhạt nói.

_ Chẳng hay tôn giá là...?

Cảm nhận được khí tức khủng bố mơ hồ áp đảo chính mình của ma thú khổng lồ trước mặt, Viên Y lông mày giật giật, cẩn thận nói.

_ Ta là ai ngươi không cần phải biết! Ta muốn vào thành nghỉ ngơi một chút, ngươi định ngăn cản ta?

Tiêu Lệ thanh âm không nhanh không chậm hơi hột nói. Độ Kiếp Lôi lạng lẽ xuất hiện trong lòng bàn tay hắn, lôi vân cuộn cuộn từ bốn phương tám hướng đột nhiên kéo tới tập trung trên đỉnh đầu Viên Y và chúng cường giả Bát Phiến Môn.

_ Viên Y không dám! Kính mời tôn giá tùy tiện!

Nhìn thấy uy thế khủng bố của lôi vân, Viên Y lạng lẽ đổ mồ hôi lạnh cung kính nói. Chuyện đùa, người ta có thể lấy lực giải ma thú làm tọa kỵ, Viên Y hẳn lấy cái gì để chống lại. Ở Hắc Giác Vực này, mềm nắn rắn buông chính là đạo lý sinh tồn.

_ Hừ... xem như ngươi thức thời!

Tiêu Lệ khẽ hừ một tiếng, lôi vân trên bầu trời gào thét dữ dội rồi nhanh chóng tản đi. Sau đó, Từ Tinh Dực Sư Vương chậm rãi bay vào trong thành, tùy tiện tìm một bãi đất trống đáp xuống.

_ Môn chủ, chúng ta làm gì bây giờ? Có cần cử người giám thị họ không?

Đứng bên cạnh Viên Y, một lão giả khuôn mặt gầy gò nhìn theo bóng dáng Từ Tinh Dực Sư Vương, cẩn thận hỏi.

_ Ngươi muốn chết à? Cường giả cấp bậc như vậy không phải là chúng ta có thể quản, cứ để mặc hắn tùy tiện đi! Người này có lẽ chỉ đi ngang qua Hắc Ấn Thành mà thôi!

Viên Y trừng mắt nhìn lão giả gắt giọng nói.

_ Không còn chuyện của chúng ta nữa, quay trở về thôi! Hi vọng đấu giá hội ngày mai sẽ không xảy ra biến cố gì!

Viên Y quay đầu nói với mấy tên Đấu Vương phía sau, rồi huy động hai cánh đấu khí bay về nơi ở của mình.

.....

Quay đầu liếc nhìn Viên Y đang từ từ biến mất trên không trung, Tiêu Lệ khẽ nở nụ cười nhạt. Sau đó để Từ Tinh Dực Sư Vương vào trong không gian hệ thống, đoàn người Tiêu Lệ theo sự hướng dẫn của Tâm Đan chậm rãi rải rảo bước về phía Hắc Ấn đấu giá phường.

Dừng chân phía trước phường đấu giá ồn ào nhộn nhịp, một tên lão giả khuôn mặt hiền từ phúc hậu dường như là nhận được lệnh từ trước, vội vàng tiến lên nồng nhiệt tiếp đón đoàn người Tiêu Lệ.

_ Bát Phiến Môn cũng thật là chịu chơi a! Không ngờ lại để một tên Đấu Linh cường giả tiếp đón khách nhân như vậy!

Tiêu Lệ nhìn tên lão giả vồn vã trước mặt, không nhịn được châm chọc một câu.

_ Tôn giá quang lâm tệ phường, môn chủ đại nhân đặc biệt dặn dò tiểu nhân tiếp đãi ngài? Chẳng hay tôn giá muốn đi đâu?

Hơn mười nữ nhân xinh đẹp vây quanh một nam nhân, có ngu cũng biết ai mới là chủ sự. Tên lão giả làm như không nghe ra ý giễu cợt trong lời nói của Tiêu Lệ, vẫn cười hề hề nói.

_ Tên Viên Y kia cũng thật là chu đáo a! Bất quá... bản thiếu gia không thích mấy lão già cho lắm... Ngươi quay lại bảo môn chủ của ngươi đổi cho ta một người khác đi! Nhớ rõ... phải là nữ nhân... xinh đẹp một chút!

Nếu tên Viên Y kia không muốn tìm phiền phức, vậy thì Tiêu Lệ cũng không định gây rắc rối không cần thiết. Bất quá kêu hắn phải đi theo một tên lão già sắp xuống lỗ như vậy, hẳn quả thực không quen.

_ Dạ tiểu nhân đã hiểu!

Tên lão giả làm vẻ mặt hiểu ra, nhanh chóng chạy đi vào bên trong. Chỉ một lát sau, một nữ nhân thành thực quyến rũ, trên người mặc một bộ áo váy màu đỏ cực kỳ nóng bỏng, duyên dáng bước tới trước mặt Tiêu Lệ.

Nữ nhân này mái tóc búi cao, trên đầu đeo linh kính trâm cài và trang sức hoa lệ. Bộ váy áo của nàng tiết kiệm vải hết cỡ, thiêu đốt ánh mắt người nhìn.

Bà vai để trần, ngực áo khoét sâu để lộ ra non nửa đôi gò bồng đảo căng mọng, tròn trịa mà không chút chảy xệ. Phía sau lưng nàng chỉ buộc hờ một sợi dây phơi bày ra tấm lưng trắng nõn nà như mỡ dê.

Nửa thân trên của bộ váy áo này chẳng khác gì một cái yếm phá cách cực kỳ bốc lửa. Từ hông trở xuống là một tà váy dài quét đất, xẻ hông táo bạo, nửa khoe nửa giấu đôi chân thon dài trắng mịn.

Đi theo sau nàng là sáu ả thị nữ, dáng người uyển chuyển, khuôn mặt xinh đẹp, tựa như chúng tinh cùng nguyệt. Bảy người bước tới trước mặt Tiêu Lệ cơ hồ hấp dẫn toàn bộ ánh mắt của chúng nhân trong đấu giá phường.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Hồng y nữ nhân

Hồng y nữ nhân dừng bước phía trước Tiêu Lệ khẽ khom người hành lễ khiến cô áo hơi trễ xuống, để lộ gần như trọn vẹn hai quả đào tiên căng tròn trắng mịn, lấp ló hai hạt đào hồng hồng.

Nữ nhân này làm rất kín đáo, lại đứng lên rất nhanh. Nếu không phải Tiêu Lệ ánh mắt sắc bén thì hẳn cũng không có khả năng nhìn được mỹ cảnh khêu gợi như vậy.

_ Vị tiên sinh này, thiếp thân gọi là Lôi Nhã, quản sự của Hắc Ấn đấu giá phường. Chẳng hay tiên sinh đại giá quang lâm tề phường là muốn tìm kiếm thứ gì?

Hồng y nữ nhân giọng nói ngọt như mía lùi, khẽ chớp chớp đôi mắt xinh đẹp hỏi.

_ Ta nghe nói Hắc Ấn Thành sắp tổ chức một buổi đấu giá, tiện thể đi ngang đây nên muốn kiến thức một phen ấy mà?

Tiêu Lệ là người nhìn quen mỹ nữ, chỉ nháy mắt đã khôi phục vẻ thông dong, cười cười nói.

_ Thì ra là vậy! Đấu giá hội hai ngày nữa mới bắt đầu. Bất quá lần này này chỉ là một tiểu đấu giá hội mỗi tháng tổ chức một lần. Sợ là không có vật gì có thể lọt vào pháp nhãn của tiên sinh.

Hồng y nữ nhân mặc dù tu vi không cao nhưng cũng là người có nhãn lực. Cảm nhận được uy áp mơ hồ từ mấy nữ nhân bên người Tiêu Lệ nên thái độ càng thêm cung kính.

_ Cũng không hẳn vậy... cao giai công pháp, đấu kỹ hay là đan dược ta đều không thiếu, dù là độc hết bảo khố của Bát Phiến Môn của các người cũng chưa chắc có thứ mà ta động tâm. Ta chỉ hiếu kỳ với một số đồ vật kỳ lạ cổ quái hoặc là mỹ nữ... giống như người vậy...

Tiêu Lệ nhìn thẳng vào bộ ngực căng tròn của Lôi Nhã cười đậm nói.

_ Tiên sinh thật biết nói đùa! Dong chi tục phẫn như thiếp thân, làm sao có khả năng lọt vào pháp nhãn của tiên sinh chứ! Nếu ngài muốn đi dạo Hắc Ấn đấu giá phường của chúng ta thì thiếp thân xin mạn phép bồi tiếp ngài một đoạn. Nơi này không thiếu nhất chính là những thứ đồ vật kỳ lạ cổ quái nha!

Lôi Nhã làm như không thấy ánh mắt háo sắc của Tiêu Lệ, hoặc đơn giản là nàng đã quen với những ánh mắt như vậy, lập tức nở ra một nụ cười như hoa đào khoe sắc đáp lời.

_ Tốt! Có mỹ nhân bồi tiếp đi dạo thì còn gì bằng.

Tiêu Lệ không biết từ đâu lấy ra một cây quạt trắng, phe phẩy cười nói.

_ Vậy... chúng ta đi ngay bây giờ nhé!

Lôi Nhã mỉm cười ngọt ngào nói.

Tiêu Lệ khẽ gật đầu xem như đồng ý. Lôi Nhã liền đi trước dẫn đường để bọn họ từ từ dạo quanh các khu vực, nhất thời gây nên một trận xôn xao bàn tán của những người ở Hắc Ấn đấu giá phường.

_ Tên đó là ai? Vậy mà lại được Lôi Nhã quản sự tự mình tiếp đãi như vậy?

Một tên nam nhân tướng mạo thô lỗ quay sang hỏi đồng bạn.

_ Ta cũng không biết! Xem đám nữ nhân bên cạnh hẳn kia, đặc biệt là mấy ả xà nữ! Chỉ nghĩ đến thân thể uyển chuyển của các nàng, lác lác cái đuôi

dưới khó của ta thôi là đủ nóng cả người hết rồi.

Một tên nam nhân khác tướng mạo hèn mọn đáp lời.

_ Các người muốn chết thì cũng đừng kéo ta theo, hắn chính là cái người vừa gây xôn xao ở cổng thành đó. Hơn nữa mấy ả xà nữ đó... các người có bản lĩnh hưởng thụ các nàng sao? Ngay cả ta cũng chưa chắc đánh lại các nàng.

Một tên nam nhân có vẻ là đầu lĩnh của bọn người này, khuôn mặt đậm vẻ tri thức lắc đầu nói. Hắn là tam tinh Đẩu Linh, vậy mà chỉ có thể cảm ứng được hai xà nữ đi phía sau thực lực nhìn hơn mình một ít, còn hai người đi bên cạnh thanh niên thì không cảm nhận được chút gì, thậm chí còn mơ hồ cảm thấy sợ hãi.

_ Chẳng lẽ là kẻ không chế lục giai ma thú kia? Nghe nói Viên Y tự mình xuất mã cũng không dám đắc tội hắn.

Gã nam nhân hèn mọn kinh ngạc nói.

_ Thế nên các người tốt nhất là quản kỹ cái miệng của mình. Ở Hắc Giác Vực này trên phải người không nên trên, các người đến chết cũng sẽ không biết mình chết như thế nào.

Gã nam nhân trí thức sâu kín nói.

Đối với đàm luận của thiên hạ Tiêu Lệ hoàn toàn không quan tâm, không nhanh không chậm bước theo chân Lôi Nhã, cẩn thận thường thức tám lưng quyền rũ cùng dáng người mê hoặc của nàng.

_ Đây Lôi Nhã, cô gia nhập Bát Phiến Môn bao lâu rồi?

Nhìn lưng một lúc, Tiêu Lệ liền cảm thấy không thú vị, lập tức bước sóng vai với Lôi Nhã cười cười hỏi.

_ Thiếp thân gia nhập Bát Phiến Môn cũng được sáu năm rồi!

Lôi Nhã nghe thấy Tiêu Lệ hỏi thì nhu thuận đáp lời.

_ Vì sao cô lại gia nhập vào Bát Phiến Môn?

Tiêu Lệ hiếu kỳ hỏi.

_ Sáu năm trước tiểu nữ bị cừu nhân truy đuổi, trốn vào Hắc Giác Vực này. Chẳng may trên đường lưu lạc lại gặp phải kẻ cướp, nếu không nhờ đại phu nhân cứu giúp sợ là tính mạng khó bảo toàn. Sau đó, thiếp thân liền trở thành thị nữ của đại phu nhân, rồi dần dần lên tới chức quản sự.

Lôi Nhã đi bên cạnh Tiêu Lệ, hô hấp Thanh Long khí tức nhân nhật toát ra từ người hắn nên tâm trí dần dần bị lung lay. Chuyện xưa của nàng cũng vô thức kể ra cho hắn biết.

_ Vậy sao? Cô xinh đẹp như vậy... gã Viên Y kia chẳng lẽ không động tâm?

Tiêu Lệ cũng không phải là chủ ý lợi dụng Thanh Long bí pháp câu dẫn nữ nhân, Chẳng qua thứ này là bản năng tự chủ phát ra, tựa như mùi hương đặc hữu của cơ thể. Hắn cũng vô pháp không chế được nên đành thích nghi với nó. Hơn nữa chuyện này đối với Tiêu Lệ trăm lợi vô hại, hắn cũng không muốn tìm cách loại bỏ nó làm gì.

_ Môn chủ rất yêu thương đại phu nhân, đối với nữ nhân khác ngay cả nhìn cũng không thêm nhìn...

Lôi Nhã vẫn chưa nhận ra những biến đổi lạng lẽ xảy ra trong tâm trí mình, ôn nhu giải thích cho Tiêu Lệ.

Đoàn người vừa đi vừa cười nói vui vẻ, chẳng mấy chốc đã đến được khu bày bán tự do bên trong đấu giá phường...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 179: Nguyện Vọng Của Tâm Đan

Nữ nhân quả thật trời sinh đối với mưa sấm có vô cùng vô tận hứng thú. Dù là kiều ngạo lạnh lùng như Lamia, thanh khiết như Tô Thanh Thanh hay là ngây thơ hồn nhiên như Tiểu Y Tiên đều không hề ngoại lệ. Thậm chí ngay cả "tù binh" như Tâm Đan cũng phá lệ buông bỏ rụt rè, nhiệt tình chọn chọn lựa lựa cùng chúng nữ.

_ Tâm Đan, cô không định quay về chỗ phụ thân của mình sao? Hay là cô ở đây chờ bọn họ đến?

Nhìn thấy Tâm Đan cùng Tiểu Y Tiên ríu ra ríu rít lựa chọn mấy món trang sức cổ quái tựa như mấy con chim sẻ vô ưu vô lo, Tiêu Lệ không nhịn được hỏi.

_ Thiếu... thiếu gia... ngài... ngài cho Tâm Đan... theo hầu ngài có được hay không?

Đột nhiên bị Tiêu Lệ hỏi như vậy, Tâm Đan giống như con chim nhỏ bị hoảng sợ vô thức tóm lấy cánh tay Tiểu Y Tiên run rẩy nói. Đi cùng Tiểu Y Tiên một đoạn thời gian ngắn nhưng cả hai cực kỳ hòa hợp, nàng cũng học theo Tiểu Y Tiên gọi Tiêu Lệ là thiếu gia.

_ Cô muốn chơi cùng Y Tiên sao? Cô không sợ phụ thân lo lắng à?

Tiêu Lệ thấy nàng và Tiểu Y Tiên thân thiết như vậy, hai người lại trạc trạc tuổi nhau thì chỉ đơn giản nghĩ rằng cô bé không muốn rời xa bạn mới mà thôi.

_ Không phải...

Tâm Đan lắc đầu như trống bỏi nói.

_ Người không muốn chơi với Y Tiên hay là không sợ phụ thân lo lắng?

Tiêu Lệ ngạc nhiên hỏi.

_ Đều không phải... thực ra... thực ra... người đó không phải là phụ thân của Tâm Đan!

Tâm Đan sợ sệt nói.

_ Cái gì?

Tiêu Lệ trừng mắt hét lớn.

_ Người đó là một tên buôn người... Hắn nhận nuôi cô nhi ở khắp nơi... sau đó huấn luyện mỗi người chúng ta thành một kiểu nữ nhân khác nhau rồi bán lại cho cường giả các nơi với giá cao. Tâm Đan bởi vì giỏi xác định phương hướng nên mới được hắn giữ lại đến giờ... chờ khi ta lớn hơn một chút sẽ nạp làm tiểu thiếp...

Tâm Đan thanh âm run run chậm rãi nói.

_ Cũng không có gì lạ... ở Hắc Giác Vực này đầy rẫy những tên gian thương như vậy. Không ít nữ tử và nhân tộc của thiếp cũng bị bọn họ bắt đi... rồi huấn luyện làm nô lệ để bán cho mấy tên háo sắc như chủ nhân vậy đó.

Nguyệt Trinh không có hứng thú quá lớn với việc mua sắm như mấy nữ nhân khác, chỉ tùy tiện lựa chọn vài món trang sức rồi lại bám dính bên người Tiêu Lệ. Nghe Tâm Đan nói như vậy, nàng bấu môi giải thích.

_ Thì ra là vậy? Tâm Đan, cô muốn theo ta thật sao? Ta chưa chắc đã đối xử tốt với cô hơn gã mập mạp đó bao nhiêu đâu a...

Tiêu Lệ cười cười nói.

Đầu Khí đại lục này cường giả vi tôn, nhục nhục cường thực. Tiêu Lệ cũng không phải là thánh nhân có trách nhiệm đi cứu vớt chúng sinh nơi này mà thậm chí, hắn còn là một ứng viên sát thân luân hồi chuyển thế.

Mặc dù không nhớ rõ những chuyện mình đã làm ở những kiếp trước nữa, thế nhưng chỉ vồn vẹn hai chữ "sát thân" cũng đủ nói lên có bao nhiêu sinh mệnh từng mất đi trong tay hắn.

_ Tâm Đan tin chính mình không cảm nhận sai... Hơn nữa... làm trâu làm ngựa cho thiếu gia vẫn tốt hơn là làm tỳ thiếp cho gã mập mạp chết tiệt đó!

Tâm Đan cũng không biết vì sao chính mình lại có ác cảm với "phụ thân" của mình như vậy, mặc dù hắn đối xử với nàng cũng không tệ lắm. Có lẽ vì nàng thấy thương cảm cho số phận của các "tỳ muội" khác của mình nên mới như thế, hoặc ít nhất là bản thân nàng nghĩ như vậy.

Bất quá Tiêu Lệ thì lại rõ ràng. Tâm Đan thực lực quá thấp, tiếp xúc với hắn lâu như vậy tự nhiên sẽ bị Thanh Long khí tức ảnh hưởng, bản năng trở nên ý lại vào hắn.

_ Cô không hối hận là được rồi! Vậy thì từ hôm nay cô sẽ là tỳ nữ của ta, Y Tiên sẽ hướng dẫn cô phải làm thế nào. Được rồi... xem như quà ra mắt, ta cho cô một nguyện vọng. Cô muốn điều gì?

Tâm Đan mặc dù không phải loại hình xinh đẹp yêu mị như Hồng Diệp, Nguyệt Mị các nàng, dáng người cũng không có gì nổi bật. Thế nhưng nàng lại rất dễ thương, giống như cô bé nhà bên khiến người ta không tự chủ được muốn dang tay che chở.

Hơn nữa, chỉ mới một buổi mà nàng đã thân thiết với Tiểu Y Tiên như vậy, cũng chiếm được thiện cảm của chúng nữ. Tiêu Lệ cũng không ngại có thêm một tỳ nữ đáng yêu như vậy để Tiểu Y Tiên có bạn cùng chơi.

_ Thiếu gia... có thể hay không... giúp Tâm Đan... giải cứu những tỷ muội còn lại... Tâm Đan nguyện làm trâu làm ngựa để báo đáp ân đức của thiếu gia...

Tâm Đan nhìn thấy Tiêu Lệ không giống giỡn chơi thì ngập ngừng một chút rồi rụt rè nói.

_ Làm trâu làm ngựa thì không cần! Cô chỉ cần ngoan ngoãn làm một tiểu thị nữ dễ thương của ta là được rồi! Gã mập đó chắc đang trên đường đến Hắc Ấn Thành. Ta sẽ cho người trông chừng, đợi khi hắn đến thì sẽ giúp cô hoàn thành tâm nguyện.

Tiêu Lệ xoa xoa đầu Tâm Đan cười nói. Sau đó âm thầm ra lệnh cho Huyền Thiên Tâm Ma Phong chú ý động tĩnh của thương đội lúc này.

Huyền Thiên Tâm Ma Phong có khả năng định vị bất cứ thứ gì nó đã từng gặp qua, chỉ cần khoảng cách không quá xa so với cảm ứng của nàng. Tiêu Lệ có nàng bên cạnh thực sự bớt được không ít phiền phức.

Mọi người lại tiếp tục dạo qua từng gian hàng một, Tiêu Lệ bởi vì có Giám Định Thuật nên vô cùng chú ý đến những món đồ vật cổ quái hoặc là có niên đại xa xưa, đặc biệt là những mảnh tàn đồ.

Bất quá đi lâu như vậy, Tiêu Lệ cũng không tìm được món đồ nào thực sự có giá trị. Những món đồ cổ xưa nếu không phải là đồ giả thì cũng chỉ là những loại vật trang trí, không có chút giá trị. Hắn cũng không phải là người say mê đồ cổ.

Một số đồ vật linh tinh khác mặc dù cấp bậc không thấp, đối với người khác thì có lẽ là một món hời lớn. Bất quá đối với trình tự của Tiêu Lệ hiện tại, những thứ này cùng với đá vụn không có gì khác nhau.

Lại đi thêm một lúc lâu, một bức tranh cổ nét vẽ quái dị đập vào mắt Tiêu Lệ khiến hắn nổi lên hứng thú. Cũng không phải bức tranh này có gì đặc biệt... chỉ là nó trông rất giống... tranh Kiểng...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 180: Bức tranh quý dị

Tranh Kiểng là loại tranh vẽ phía sau mặt kiểng (kính). Khi bắt đầu vẽ, người ta đặt tấm kiểng lên trên tờ giấy mẫu đã sớm vẽ ngược tác phẩm cần vẽ. Rồi sau đó, họ dùng bút lông chấm mực vẽ đề từ từ đồ theo tờ giấy mẫu ấy.

Kế tiếp, người ta tô màu lên tấm kiểng theo một trình tự nhất định và đem phơi khô. Bước cuối cùng là trang trí ốc xà cừ, nhũ kim... lên trên bức tranh trước khi phủ thêm một lớp sơn bảo vệ và đóng vào khung gỗ.

Thứ này là loại tranh dân gian truyền thống ở nơi mà Tiêu Lệ sống kiếp trước. Hắn mặc dù không đam mê hội họa cho lắm nhưng cũng có biết một hai về nó.

Nếu đặt ở Địa Cầu, bức tranh này sẽ chẳng có gì đáng chú ý, có chăng chỉ là một bức vẽ đẹp mà thôi. Thế nhưng nơi đây là Đấu Khí đại lục, là dị thứ nguyên không gian! Vật phẩm của Địa Cầu căn bản không thể tồn tại ở đây mới đúng.

_ Chủ nhân đừng hỏi Linh Nhi, chuyện này người ta cũng không biết đâu!

Tiêu Lệ còn chưa kịp mở ra hệ thống, thanh âm của Linh Nhi đã đột ngột vang lên chặt đứt luôn ý niệm đó của hắn. Không còn cách nào khác, hắn đành dùng Giám Định Thuật thử vận may...

Ting, thông tin vật phẩm!

Tên vật phẩm: Cổ vật!

Thông tin vật phẩm: Một món đồ niên đại cổ xưa.

Thông tin ngắn gọn đến mức không thể ngắn hơn khiến Tiêu Lệ cảm thấy cạn lời với hệ thống. Quả thật giám định rồi cũng như không giám định... Bất quá càng là như vậy, hắn càng có thể khẳng định bức tranh này có chỗ đặc thù.

_ Chương quây, bức tranh này có lai lịch gì?

Tiêu Lệ cũng lười đưa đẩy, trực tiếp cầm lấy bức tranh hỏi.

_ Ở đây chỉ được nhìn, không được sờ vào hiện vật!

Chương quây hàng này là một gã trung niên nam nhân dáng vẻ bình thường không có gì nổi bật, điển hình của kiểu người dễ dàng lọt thỏm giữa đám

đồng mà không có ai chú ý.

Thực lực bề ngoài của hắn chỉ là ngũ tinh Đại Đấu Sư. Bất quá Tiêu Lệ có Giám Định Thuật bá đạo, không khó để nhìn ra tu vi thực sự của hắn là... tam tinh Đấu Vương.

_ Thú vị... đã lâu rồi không có ai dùng ngữ điệu đó nói chuyện với ta...

Tiêu Lệ từ trong nạp giới lấy ra một cây quạt trắng, tùy ý phe phẩy như một gã công tử nhà giàu mới nổi.

_ Thế thì sao hả? Tiểu tử... ta khuyên ngươi không nên giờ thối đại thiếu gia ở Hắc Giác Vực này. Lỡ chọc phải người không nên chọc, trường bối của ngươi cũng không biết nhất xác cho ngươi nơi nào đâu!

Gã trung niên vẻ mặt không chút thay đổi, trầm giọng nói. Hắn sinh sống ở Hắc Giác Vực đã nhiều năm, gặp qua không ít thiên kiều của các thế lực đến đây lịch lãm.

Đám thiên kiều kia điểm chung là ngạo mạn tự đại, coi trời bằng vung... hơn nữa thường thường đều là đắc tội phải những kẻ tâm ngoan thủ lạt, cuối cùng chết mà chẳng biết tại sao mình chết...

_ Ấy da... thì ra là Hà chương quỳ sao. Hôm nay ngươi lại tiếp tục bán mấy thứ cổ quái này à, đã bán được cái gì chưa?

Lôi Nhã đang chọn lựa trang sức cùng với Hồng Diệp, nhìn thấy Tiêu Lệ đang đôi co với một gã chương quỳ, nàng lập tức tiến đến cười duyên nói.

_ Lôi Nhã quản sự, ngọn gió nào đưa cô tới đây vậy?

Hà chương quỳ nhìn thấy người đến là Lôi Nhã thì vô cùng bất ngờ. Ngoài Đại quản sự thần bí rất hiếm khi xuất hiện, Lôi Nhã quản sự là người có địa vị cao nhất trong số các quản sự ở Hắc Ấn đấu giá phường này.

_ Ta đang bồi tiếp một vị thượng khách!

Lôi Nhã khẽ liếc mắt nhìn Tiêu Lệ cười ngọt ngào nói.

_ Thượng khách... chẳng lẽ...

Hà chương quỳ khẽ liếc Tiêu Lệ đang chăm chú nhìn vào bức tranh trong tay, tựa hồ từ lúc nãy đến giờ không hề chú ý tới chính mình, vẻ mặt nhất thời vô cùng đặc sắc.

Hắn bình thường mặc dù giả heo ăn thịt hổ, cũng từng vài lần âm thầm xử lý mấy tên thiếu gia kiêu ngạo, thế nhưng cũng không phải là người không có đầu óc.

Bát Phiến Môn là một trong những thế lực hàng đầu Hắc Giác Vực, môn chủ Viên Y được liệt vào Hắc Bảng thập cường. Kẻ có thể được Bát Phiến Môn xem là thượng khách nếu không phải là ngũ phẩm Luyện Dược Sư thì cũng là Đấu Hoàng cường giả. Mà dù là loại nào trong số đó, Hà Kỳ hẳn đều không thể trêu chọc nổi...

_ Đây chương quỳ... bức tranh này ngươi bán thế nào?

Thời điểm Hà Kỳ đang đồ mồ hôi lạnh, Tiêu Lệ đột nhiên quay sang hỏi khiến hắn suýt chút nữa rớt tim ra ngoài.

Tiêu Lệ từ lúc cầm bức tranh đến giờ giống như bị mê hoặc, hoàn toàn chăm chú vào nó, không hề để ý gì đến hoàn cảnh xung quanh. Nếu không phải Tịch Tà Yêu Lôi đột nhiên thức tỉnh, tự phát bảo vệ tâm trí hắn, nói không chừng Tiêu Lệ đã chìm đắm trong huyền cảnh của bức tranh quý dị kia rồi.

_ Ừm... năm... à không... ba trăm vạn kim tệ đi!

Hà Kỳ ngập ngừng nói. Bức tranh này hắn vô tình đoạt được sau khi đánh chết một tên đào mộ. cũng không rõ giá trị của nó. Thế nhưng chỉ riêng huyền cảnh của bức tranh có thể khiến một gã tam tinh Đấu Vương như hắn trầm luân bảy ngày bảy đêm trong đó, cái giá này cũng không quá đắt.

_ Ba trăm vạn? Ngươi định ăn cướp à? Đừng nói là ta không biết, Hà Kỳ ngươi chuyên môn thu thập những vật kỳ lạ cổ quái, sau đó phô trương công dụng của nó lên để lừa gạt người khác.

Tiêu Lệ chưa nói gì, Lôi Nhã đã cướp lời. Nàng là người có địa vị cao nhất trong số các quản sự ở Hắc Ấn đấu giá phường này ngoại trừ Đại quản sự, đương nhiên nắm rõ những người thường xuyên buôn bán ở nơi này là dạng người nào.

Nếu là người khác thì cũng thôi đi, nàng sẽ không vì vậy mà làm khó một tên tam tinh Đấu Vương. Bất quá người này là thượng khách do đích thân môn chủ Viên Y đặc biệt dặn dò chú ý. Nàng tuyệt đối không thể để hắn phật ý được.

_ Được rồi Lôi Nhã quản sự, cảm ơn ý tốt của cô! Bất quá bản thiếu gia cũng không phải người không có nhãn lực, đáng giá hay không trong lòng ta tự có cân nhắc.

Tiêu Lệ trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người đột nhiên ôm ngang eo Lôi Nhã, cười nhạt nói.

Chương 181: Huyết Hồng Liên

Hành động lớn mật của Tiêu Lệ khiến Lôi Nhã sững sốt không nói nên lời, thậm chí quên luôn cả việc phải vùng ra, để mặc hần tùy ôi lấy chính mình.

Mà nàng như vậy, những người xung quanh lại được một phen mắt tròn mắt dẹt, không dám tin vào những gì họ đang thấy. Hà Kỳ càng là trợn mắt há hốc mồm, cả buổi không nói ra được lời nào.

Lôi Nhã là nhân vật nổi tiếng bậc nhất Hắc Ấn thành này. Không phải bởi vì sắc đẹp, địa vị hay là tu vi thất tinh Đấu Vương của nàng mà chính là bởi sự tàn nhẫn và quyết đoán đã mang lại cho nàng danh hiệu - Huyết Hồng Liên.

Lôi Nhã mặc dù bình thường thích ăn mặc gợi cảm nhưng nàng tuyệt đối không phải là người tùy tiện. Danh vọng và địa vị hôm nay của nàng hoàn toàn đều là dùng thực lực và thủ đoạn của bản thân đạt được, không phải là loại nữ nhân dựa vào thân thể để ngoi lên.

Bởi vậy hôm nay, khi thấy có một nam nhân ôm Lôi Nhã mà nàng lại không phản kháng, tất cả mọi người mới ngạc nhiên tới như vậy. Thậm chí Viên Y môn chủ cũng chưa từng có loại đãi ngộ này a!

_ Tiêu tiên sinh, có phải là người nên buông thiếp thân ra rồi hay không?

Lôi Nhã dù sao cũng là thất tinh Đấu Vương, rất nhanh đã hồi phục tinh thần, lập tức trầm giọng nói. Cũng không phải nàng không muốn tự giãy giụa ra nhưng mà cánh tay Tiêu Lệ giống như một cái gọng kiềm kẹp chặt lấy hông nàng, đầu khí trong cơ thể cũng đột nhiên trở nên trì trệ.

_ "Lôi Nhã quân sự, cô tốt nhất tạm thời không nên phản kháng! Bức tranh đó có chút quý giá, cơ thể ta đang dần bị mất khống chế. Nếu lúc này cô kích động thì ta cũng không biết chuyện gì xảy ra đâu!"

Tiêu Lệ vẫn giữ nguyên tư thế cũ, không nói một lời nhưng lại lặng lẽ truyền âm cho Lôi Nhã.

Quả thực sau khi nhìn vào bức tranh kia một lúc, cơ thể Tiêu Lệ lập tức rơi vào trạng thái rất kỳ lạ. Mặc dù Tịch Tà Yêu Lôi đúng lúc xuất hiện nhưng mà cũng chỉ đủ để bảo vệ thần trí hần tinh táo, còn thân thể thì vẫn trong trạng thái lảng lảng.

_ "Người tốt nhất nên an phận một chút. Nếu người dám được đà lần tới thì Lôi Nhã ta không ngại ngọc thạch câu phần đâu. Còn nữa... mau chóng xử lý vấn đề của người đi, bị nam nhân ôm thế này ta cảm thấy không thoải mái!"

Cảm nhận được đầu khí cuộn cuộn của Tiêu Lệ ngay tại chỗ hai người tiếp xúc. Lôi Nhã cắn răng nhìn xuống phần nộ của bản thân. Trên khuôn mặt nàng vẫn như cũ treo lên nụ cười ngọt ngào quyến rũ, truyền âm nói.

_ Ta không mang theo kim tệ. Ở đây có một viên lục phẩm Đấu Linh Đan... có thể để Đấu Vương cường giả trực tiếp để thắng một tiểu cảnh giới. Dùng nó để thay thế 300 vạn kim tệ hẳn là không vấn đề gì chứ?

Tiêu Lệ dùng tinh thần liên lạc với hệ thống, một viên đan dược màu xanh ngọc bích trống rỗng xuất hiện, lơ lửng trước mặt hần tỏa ra đan hương thơm ngào ngạt.

Không phải Tiêu Lệ không muốn dùng đơn trị trực tiếp đổi kim tệ, có điều sau khi hệ thống thăng cấp lần trước thì tính năng này đã biến mất.

Từ thời điểm đó đến nay, Tiêu Lệ không hề thiếu tiền sử dụng. Do đó, hần cũng không bận tâm đến vấn đề này. Cùng lắm là lấy vài viên cao giai đan dược ra bán là được...

_ Thực... thực sự là Đấu Linh Đan?

Ngơ ngác nhìn viên đan dược màu xanh lơ lửng phía trước mặt Tiêu Lệ, gã trung niên nam nhân kinh ngạc đến không nói nên lời, một hồi lâu sau mới run giọng lắp bắp nói.

Đấu Linh Đan... loại lục phẩm đan dược này ở Hắc Giác Vực là vô cùng quý hiếm, giá trị dao động khoảng từ ba trăm đến ba trăm năm mươi vạn kim tệ.

Bất quá thú này mỗi lần xuất hiện đều bị các thế lực lớn như Bát Phiến Môn tranh đoạt. Mà những thế lực lớn này đều là cung không đủ cầu, người khác dù có tiền cũng không thể mua được.

_ Người có đổi hay là không?

Cảm thấy cơ thể càng lúc càng mất khống chế nghiêm trọng, bàn tay đặt bên hông Lôi Nhã cũng dần dần có dấu hiệu loạn động. Tiêu Lệ nghiêng răng nói.

_ Đói, đói... tất nhiên là đói rồi!

Hà Kỳ vội vàng nói. Giữa một viên đan dược trực tiếp đề thăng thực lực và một bức tranh không biết rõ tác dụng, kẻ ngu cũng biết phải lựa chọn thế nào.

_ Tốt, ta có chuyện phải đi gấp, thứ này ngươi tự xử lý cho tốt!

Tiêu Lệ vội vã bỏ lại một câu cùng với viên Đan Linh Đan trôi nổi trong không trung rồi lập tức thu bức tranh vào hệ thống.

Sau đó, Tiêu Lệ dùng ý niệm triệu hoán ra Tử Tinh Dực Sư Vương rồi chỉ kịp truyền âm cho Nguyệt Mị và Lamia bảo hộ các nàng, hần lập tức ôm theo Lôi Nhã phóng lên lưng Dực Sư Vương bay đi mất dạng.

Theo bóng dáng to lớn đang nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt, nhất thời xung quanh vang lên từng tràng nghị luận sôi nổi.

Có người bởi vì uy áp khủng bố của ma thú mà sợ hãi than, có người lại bởi vì mức độ vung tiền như rác của Tiêu Lệ mà vô cùng hâm mộ, lại có người bị vì Tiêu Lệ ôm Lôi Nhã đi mà trong lòng tràn ngập ghen tị.

Chỉ có điều không một ai hay biết rằng. Khoảnh khắc Tiêu Lệ chạm tay vào bức tranh, hình vẽ phía trên nó đã vô thanh vô tức chuyển động. Tại một góc nhỏ trên bức tranh mà hần không hề chú ý, những đường vân ngang dọc đã lặng lẽ sắp xếp lại, tạo thành hình dáng của một khuôn mặt cười...

_ Phu quân ôm nữ nhân kia đi đâu vậy?

Đứng bên cạnh Hồng Diệp, Tiêu Ngừ vẫn chú ý quan sát diễn biến từ nãy đến giờ khẽ mở miệng hỏi.

_ Còn đi đâu nữa... tính tình phu quân như thế nào muội chẳng lẽ không biết hay sao?

Hồng Diệp nhìn theo bóng dáng Tiêu Lệ bĩu môi nói. Bất quá nàng đã quen hần phong lưu, cũng không có tâm tư gì, chỉ lòi kéo Tiêu Ngừ tiếp tục thú vui mua sắm của mình...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182: Tiểu trùng quái dị

Bầu trời êm ả đột nhiên bị một tiếng xé gió kinh người vang lên khiến không gian xung quanh không ngừng chấn động. Từng ngọn gió đen đặc thù của Hắc Giác Vực bị dư chấn ảnh hưởng trở nên bạo động tạo thành từng cái vòi rồng nhỏ rải rác trên khắp bình nguyên.

Không biết qua bao lâu, ma thú đang bay nhanh trên không trung đột ngột dừng lại, hiện ra hình dáng của nó là một con sư tử toàn thân màu tím, đôi cánh chim to lớn lập lòe từ hóa khẽ phe phẩy tạo ra âm thanh bộp bộp nhẹ nhàng.

_ Chủ nhân, chúng ta đáp xuống sao?

Ma thú to lớn mở miệng nói tiếng người, rõ ràng chính là Tử Tinh Dực Sư Vương vừa mang theo hai người Tiêu Lệ và Lôi Nhã rời khỏi Hắc Ấn đấu giá phường lúc nãy.

_ Không cần! Tử Tinh, ngươi cứ dừng ở đây đi! Trông chừng Lôi Nhã cẩn thận, ta rời khỏi một lúc sẽ lập tức quay lại!

Tiêu Lệ thờ hộc hộc gần giọng nói từng chữ một. Lập tức, thân hình của hần không chút dấu vết biến mất khiến Lôi Nhã đang bị cánh tay của hần kiềm giữ bỗng mất thăng bằng, ngã phịch ra trên lưng Tử Tinh Dực Sư Vương.

_ A! Tên khốn kiếp chết tiệt! Dám ném thiếp thân như thế... đau chết người ta rồi!!!

Lôi Nhã bị Tiêu Lệ kẹp chặt đến mức không thể vùng vẫy được, cho nên nàng cũng lười chống cự vô nghĩa. Bất quá nàng không ngờ Tiêu lệ đột nhiên lại ném nàng xuống như vậy rồi biến mất, không nhìn được cầu nhau vài câu.

_ Ngươi tốt nhất ở yên đó đừng lộn xộn! Chủ nhân về mà không thấy ngươi thì ta sẽ gặp phiền phức!

Tử Tinh Dực Sư Vương ồm ồm giọng nói. Nó trường kỳ sinh sống bên trong hệ thống, đương nhiên biết rõ Tiêu Lệ đã đi đâu.

_ Thiếp thân cứ muốn đi thì sao?

Lôi Nhã mở ra hai cánh đầu khí, làm bộ dáng thật sự muốn bay đi. Bất quá Từ Tinh Dục Sư Vương hơi lắc người một cái, từ hòa trên hai cánh nó đã đột ngột tập trung lại xung quanh năng, cuối cùng hình thành một cái lồng giam nóng chảy.

Lúc này, Lôi Nhã mới chú ý thấy chính mình đang ngồi trên lưng một con lục giai ma thú, nhất thời giật mình không nhẹ. Nàng đã sớm được Viên Y thông tri, bất quá trăm nghe không bằng một thấy.

Chỉ khi ở khoảng cách gần như thế này, nàng mới thực sự cảm nhận hết được uy hiếp khủng bố mà Từ Tinh Dục Sư Vương mang đến. Khó trách Viên Y cũng không dám chống lại, phải chọn biện pháp nhượng bộ.

_ Thế nào... người đã chịu ngoan ngoãn chưa? Người tốt nhất là đừng làm gì ngu xuẩn, chủ nhân của ta coi trọng nhất là mỹ nữ, sẽ không làm khó người đâu... Hahaha

Từ Tinh Dục Sư Vương cất tiếng cười vang vọng khắp một vùng trời. Bất quá Lôi Nhã lại làm như không quan tâm, chỉ lặng lẽ ngồi xuống điều tức. Nhất thời, bầu không khí trở nên trầm mặc.

.....

Trong khi đó, Tiêu Lệ sau khi vừa tiến nhập hệ thống liền nhanh chóng đi đến Giám Định Bảng, kiểm tra toàn diện tình trạng của bản thân.

Giám Định Thuật là vô dụng! Tiêu Lệ chỉ có thể dùng Giám Định Thuật khi biết chính xác mục tiêu cần giám định. Bất quá trong trường hợp này, chỉ có trực tiếp dùng chân thân đi vào hệ thống, kích hoạt tối đa Giám Định Bảng mới có thể biết được hấn đang gặp phải chuyện gì.

Tiêu Lệ đứng trước Giám Định Bảng, màn hình lớn nhất thời hóa thành một tấm gương soi phản chiếu tình trạng bên trong cơ thể hấn. Vừa nhìn vào đó, Tiêu Lệ nhất thời rùng mình.

Bên trong cơ thể hấn hiện tại lít nha lít nhít những con trùng nhỏ xíu. Chúng chui rúc khắp mọi ngóc ngách trong cơ thể Tiêu Lệ, khiến hấn mất kiểm soát với những hành động của bản thân.

Nếu không phải Tiêu Lệ có Tịch Tà Yêu Lôi tự chủ tạo thành một cái tiểu kết giới bảo vệ thần trí hấn, không cho lũ tiểu trùng xâm nhập. Có lẽ hấn đã giống như gã Hà chương quỳ kia, bị trầm luân trong huyền cảnh mấy ngày mấy đêm.

_ Chủ nhân, người bị sao vậy?

Linh Nhi thấy Tiêu Lệ đột nhiên xuất hiện trong hệ thống thì hết sức bất ngờ. Đạo gần đây hấn hầu như rất ít khi tiến vào hệ thống, có vào cũng chỉ là ở dạng linh hồn thể. Đã lâu lắm rồi, Tiêu Lệ mới lại lần nữa dùng chân thân để vào nơi này như vậy.

_ Ta cũng không rõ! Ta chỉ cảm một bức tranh cổ nhìn ngấm một chút, bỗng dưng cơ thể dần mất khống chế, bên trong thân thể cũng xuất hiện hằng hà sa số tiểu trùng...

Tiêu Lệ vội vàng nói. Không gian bên trong hệ thống có vẻ áp chế được lũ tiểu trùng. Chúng nó đã ngừng sinh sôi và xâm thực cơ thể hấn. Chẳng qua những phần đã mất khống chế thì vẫn không thể khá hơn được.

_ Đây là... Huyền Tâm Trùng? Không đúng... Là Nhũ Tiên Trùng? Kỳ quái? Nhũ Tiên Trùng làm sao có khả năng xuất hiện ở nơi đây?

Linh Nhi đôi mắt giống như xuyên thấu cơ thể Tiêu Lệ, nhìn thật kỹ đám tiểu trùng đang tăng động trong từng tế bào của hấn, đôi môi chum chim khẽ lẩm bẩm gì đó. Một lúc lâu sau, nàng đột nhiên trừng mắt nhìn Tiêu Lệ, hoảng hốt hết lớn.

_ Nhũ Tiên Trùng là thứ gì? Vì sao nó không có khả năng xuất hiện ở đây?

Tiêu Lệ ngạc nhiên hỏi. Hấn còn là lần đầu tiên nhìn thấy Linh Nhi thất thố như vậy.

_ Sinh linh luôn luôn có dục vọng... dù là thần cũng sẽ không ngoại lệ! Nhũ Tiên Trùng là một loại vi sinh vật đặc biệt ở Thần giới. Chúng thôn phệ dục vọng của thần để tồn tại và sinh sôi...

Linh Nhi giống như nhớ lại chuyện gì đáng sợ, run rẩy nói.

_ Người nói nhanh đi ta cái!

Tiêu Lệ gấp gáp nói. Lũ tiểu trùng đó yên tĩnh được một lát đã lại bắt đầu rục rịch rồi.

_ Nhũ Tiên Trùng thường được dùng để thanh lọc dục vọng của những vị thần. Giúp họ luôn duy trì trạng thái minh mẫn, không bị sa đọa trở thành phạm nhân...

Linh Nhi hít sâu một hơi để giữ cho mình bình tĩnh rồi chậm rãi nói. Không chờ Tiêu Lệ hỏi thúc, nàng đã tiếp lời.

_ Thế nhưng Nhũ Tiên Trùng nếu không bị khống chế có thể tự ý làm khuếch đại dục vọng của vật chủ lên gấp hàng trăm ngàn lần. Hoặc là chúng có thể thôn phệ sạch sẽ mọi thứ, biến vật chủ trở thành một sinh vật vô dục vô cầu, không khác gì một tảng đá trên đường... vô tri vô giác...

Chương 183: Nhũ tiên trùng

Bên trong căn phòng cổ kính được bày trí theo phong cách châu Âu thời La Mã, một thanh niên và một tiểu cô nương đang đứng đối diện nhau, hồi lâu không nói câu gì.

_ Có cách nào xử lý lũ tiểu trùng này không Linh Nhi?

Tiêu Lệ cắn răng nói. Sợ hãi vốn không thể giải quyết vấn đề. Còn không bằng tranh thủ thời gian động não tìm cách đối phó.

_ Nếu là ở Thần giới, Linh Nhi có hơn một ngàn cách khác nhau để xử lý lũ tạp trùng hạ đẳng này. Bất quá ở nơi nghèo nàn lạc hậu này thì...

Linh Nhi ngập ngừng nói.

_ Chẳng lẽ không còn cách nào khác hay sao? Tên chủng quỳ kia giữ bức tranh cổ này lâu như vậy vẫn bình yên vô sự kia!

Tiêu Lệ chau mày hỏi. Hắn cũng không tin lũ tiểu trùng này lợi hại như vậy. Tên chủng quỳ kia khẳng định đã nghiên cứu rất kỹ bức tranh này mà không hề gặp chuyện gì, tất nhiên ở thế giới này cũng có gì đó khác chế được chúng.

_ Bức tranh cổ... à đúng rồi, chính là bức tranh! Mấu chốt vấn đề nằm ở bức tranh cổ đó! Chủ nhân, người mau đi tìm bức tranh cổ mà người nói về đây để Linh Nhi xem xét thử một chút!

Linh Nhi ngẫm một lát rồi đột nhiên reo lên.

_ Không cần tìm!

Tiêu Lệ thở phào một hơi nói.

_ Vì sao không tìm?

Linh Nhi ngơ ngác nhìn Tiêu Lệ hỏi.

_ Vì nó ở ngay đây rồi.

Tiêu Lệ ý niệm khẽ động, bức tranh cổ lập tức lơ lửng phía trước mặt Linh Nhi.

_ Quá rõ ràng, thì ra là một cái tổ trùng!

Linh Nhi vừa nhìn thấy bức tranh cổ thì giống như trút được gánh nặng, vuốt vuốt bộ ngực nhỏ, thở hắt ra nói.

_ Vậy bây giờ phải làm sao?

Tiêu Lệ nhìn bức tranh cổ hỏi.

_ Đây thì đơn giản! Chủ nhân chỉ cần cầm lấy bức tranh kia rồi điều khiển Tịch Tà Yêu Lôi lan tỏa khắp cơ thể. Lũ côn trùng này rất ghét những thứ có năng lực tịnh hóa, sẽ chủ động tìm cách tránh né rồi theo bản năng quay trở về tổ mà thôi!

Linh Nhi cười tươi như hoa giải thích.

_ Hiểu rồi!

Tiêu Lệ cầm lấy bức tranh cổ. Tâm niệm vừa động, Tịch Tà Yêu Lôi chậm rãi phân hóa thành nhiều sơ tơ nhỏ, bắt đầu xua lũ tiểu trùng kia về phía hai cánh tay.

Nhũ Tâm Trùng vốn không hề sợ Tịch Tà Yêu Lôi. Bất quá chúng cũng không ưa thích nó, giống như người ta không thích những nơi hôi thối vậy.

Giả sử Tiêu Lệ không cầm được bức tranh cổ mà chỉ dựa vào mỗi mình Tịch Tà Yêu Lôi, lũ tiểu trùng một khi không còn đường rút lui sẽ quay lại cắn ngược, thậm chí nổi giận chiếm đoạt luôn quyền khống chế cơ thể hắn.

Đứng yên gần một giờ đồng hồ, Tiêu Lệ mới xua hết bọn Nhũ Tâm Trùng trở về bức tranh cổ. Hắn lập tức ném bức tranh ra thật xa rồi ngồi bệt xuống đất thở hồng hộc.

_ Có cổ quái! Tổ của Nhữ Tiên Trùng làm sao vào được thế giới này... lại còn trong hình dạng một bức tranh?

Trong lúc Tiêu Lệ ngồi yên điều tức, Linh Nhi lượn lờ xung quanh bức tranh cổ kia ngấm ngấm. Nàng mặc dù không dám chạm vào nó, thế nhưng chỉ cần không tiếp xúc, nhìn gần một chút cũng không sao.

_ Người xem soi bức tranh đó làm gì vậy?

Tiêu Lệ nhìn Linh Nhi đang nhìn tới nhìn lui bức tranh cổ thì thắc mắc hỏi.

_ Chủ nhân, vì sao người lại chú ý tới bức tranh này vậy?

Linh Nhi không đáp lời Tiêu Lệ mà hỏi ngược lại.

_ À thì... ta thấy nó khá giống với Tranh Kính mà ta từng gặp ở Địa Cầu... bởi vậy hiếu kỳ mà thôi!

Tiêu Lệ cau mày nói.

_ Địa Cầu... Địa Cầu... Địa... Cầu... A... Linh Nhi hiểu rồi!

Linh Nhi lâm bầm cái gì đó rồi đột nhiên reo lên.

_ Người hiểu cái gì?

Tiêu Lệ thấy vẻ mặt của Linh Nhi thì hấp tấp hỏi.

_ Thứ này khẳng định chính là từ Địa Cầu theo chủ nhân xuyên việt tới đây! Thậm chí, nó có thể đã theo người từ thần giới đi tới Địa Cầu!

Linh Nhi lại bắt đầu giống như một bà cụ non giải thích.

_ Người có thể nói rõ hơn một chút hay không?

Tiêu Lệ tùy tiện lấy tới một cái ghế đệm rồi ngồi bắt chéo chân hỏi.

_ Chủ nhân hẳn là cũng biết chính mình vốn là một ứng viên sát thần đang thực hiện thử thách, có thể xem như á thần. Bất cứ á thần nào một khi được chọn thực hiện thử thách phong thần đều phải cấy Nhữ Tâm Trùng vào cơ thể để kiểm soát dục vọng.

Linh Nhi cũng lấy tới một cái ghế đệm, ngồi đối diện với Tiêu Lệ nói.

_ Chủ nhân vì một nguyên nhân nào đó mà trong lúc đang thực hiện thử thách thì bỗng nhiên biến mất. Sau đó linh hồn của người bằng cách nào đó đã luân hồi đến Địa Cầu. Nhữ Tiên Trùng có thể bám vào linh hồn nên có một ít đã theo người đi đến nơi đó.

Linh Nhi tiếp tục nói.

_ Bất quá sau khi người luân hồi thì linh hồn bị tổn hại nghiêm trọng, cũng không còn thần thể. Nhữ Tiên Trùng không còn nơi trú ngụ đành phải đi tìm một ký chủ khác. Vừa vận bức tranh này sở hữu một ít thần tính nên chúng đã làm tổ trong đó.

Linh Nhi chỉ chỉ vào bức tranh cổ nói.

Vốn là bức tranh bị tổ của Nhữ Tiên Trùng làm cho biến dạng tạo thành những hình vẽ kỳ dị. Nhưng mà sau khi được nàng dùng thủ thuật xử lý, hình dạng ban đầu của nó đã tái hiện ra trước mắt Tiêu Lệ, rõ ràng chỉ là một bức tranh Quán Thế Âm Bồ Tát mà người ta hay dùng để thờ cúng. Có lẽ vì vậy mà nó tiềm ẩn một ít thần tính.

_ Vậy bây giờ xử lý lũ Nhữ Tiên Trùng này thế nào?

Tiêu Lệ chỉ chỉ vào bức tranh hỏi.

_ Hm... giờ chủ nhân có hai lựa chọn. Một là vứt bức tranh vào thời không loạn lưu bên trong hệ thống, để bọn Nhữ Tiên Trùng tự sinh tự diệt. Hai là thuê Kỳ Trân Các nuôi dưỡng chúng...

Linh Nhi suy nghĩ một chút rồi nói.

_ Nuôi dưỡng Nhữ Tiên Trùng... để làm gì?

Tiêu Lệ kinh ngạc hỏi lại.

_ Chủ nhân hẳn là còn nhớ bên trong Dị Lôi Bảng có một loại gọi là Lục Dục Tử Tiên Lôi chứ? Thứ này vốn là đến từ Thần Giới. Mà Nhữ Tiên Trùng loại vi khuẩn chuyên ăn dục vọng này chính là một trong những món khoái khẩu của nó. Nếu sau này chủ nhân muốn thu thập thứ kia thì bọn chúng chính

là mỗi câu tốt nhất!

Linh Nhi nhìn về mặt của Tiêu Lệ cười gian xảo như một con tiểu hồ ly nói.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 184: Bí mật của linh nhi

Đề nghị của Linh Nhi không phải là không có lý. Mặc dù lúc bình thường tiểu loli này rất thích chọc phá hấn. Nhưng mà hễ nhắc đến chuyện chính sự, nàng sẽ nghiêm túc làm tốt phận sự của mình, Tiêu Lệ cũng không lo nàng giờ trò. Bất quá về mặt cười gian như vậy của nàng khiến hấn không yên tâm cho lắm...

_ Ngươi cười rạng rỡ như vậy làm gì? Còn bí mật nào chưa nói cho ta sao?

Tiêu Lệ lắc lư hai tay cho giãn gân giãn cốt rồi đột nhiên nắm lấy lỗ tai của Linh Nhi xách lên hỏi.

_ Á đau đau đau! Chủ nhân, buông Linh Nhi ra! Đau chết người ta rồi!

Linh Nhi đang giương giương đắc ý, không ngờ Tiêu Lệ lại bất ngờ động thủ nên không kịp chạy, vội vàng khóc lóc xin tha thứ.

_ Nói mau! Nếu dám giờ trò thì đừng trách ta không biết thương hoa tiếc ngọc!

Tiêu Lệ hơi nói lỏng tay ra một chút nhưng không có buông ra. Tiểu loli này lẩn nhanh như chớp, hấn phải nắm quyền chủ động thì mới có thể yên tâm nàng không nghĩ ra những chủ ý quái đản gì gì đó.

_ À thì... Kỳ Trân Các xác thực có tính năng ký gửi nuôi dưỡng ấu thú... chỉ là...

Linh Nhi cố nén cười ngập ngừng nói.

_ Giá cao cắt cổ hả!

Tiêu Lệ cười nhạt hỏi.

_ Ừm... Há? Sao chủ nhân lại biết?

Linh Nhi nụ cười chợt cứng ngắt, về mặt không thể tin được hỏi.

_ Có gì khó đoán đâu! Ta cũng không phải là trẻ con như ngươi a...

Tiêu Lệ vân về cái lỗ tai nhỏ xinh của Linh Nhi cười cợt nói.

_ KHÔNG...PHẢI...MÀ...! Đã nói bao nhiêu lần rồi... ngươi ta không không phải là trẻ con cơ mà...

Linh Nhi khuôn mặt phúng phính gần như muốn khóc, ầm ức nói. Tiêu Lệ cũng không rõ vì sao, một tiểu loli như nàng lại ghét bị gọi là trẻ con như vậy.

_ Được rồi, ta hiểu... ta hiểu! Linh Nhi không phải là trẻ con...

Không còn cách nào khác, Tiêu Lệ đành phải xuống nước dỗ dành Linh Nhi. Bất quá không như hấn nghĩ, nàng nghe vậy thì càng khóc lợi hại hơn.

_ Sao vậy Linh Nhi... ta đã thừa nhận ngươi không phải là trẻ con rồi mà...

Tiêu Lệ tiếp tục dỗ ngon dỗ ngọt.

_ Chủ nhân nói dối! Người nói vậy nhưng người thực sự đâu có tin tưởng Linh Nhi là người trưởng thành đâu? Linh Nhi chỉ là một phân thân linh thể mà thôi! Bản thể của người ta đã sống mấy trăm ngàn năm rồi, còn không phải người trưởng thành sao... oa... oa...

Linh Nhi khóc to nói.

_ Ngươi nói cái gì? Phân thân linh thể... sống mấy trăm ngàn năm...? Linh Nhi... ngươi còn giấu ta chuyện gì sao...

Tiêu Lệ lại xách lỗ tai Linh Nhi lên hỏi.

_ AAAA... Lỡ lời rồi! Người ta đâu có nói gì đâu à!

Linh Nhi vội vàng bịt miệng, giả vờ không hiểu nói.

_ Linh Nhi... nhìn kỹ ta! Trông ta giống tên gốc lăm hay sao?

Tiêu Lệ búng vào cái mũi vênh vênh của Linh Nhi cười nguy hiểm hỏi.

_ Không có!

Linh Nhi vội vàng lắc đầu nói. Nàng rất sợ Tiêu Lệ, không phải vì hắn là chủ nhân của nàng mà là vì hắn luôn nghĩ ra đủ trò quái lạ để trừng phạt nàng.

_ Nếu vậy thì nói mau! Ta không có nhiều thời gian đâu!

Tiêu Lệ bóp bóp cái mũi xinh xinh của Linh Nhi hăm dọa.

_ Chủ nhân cũng biết, Linh Nhi là người đến từ Thần Giới. Mặc dù chưa phải Á Thần như chủ nhân nhưng cũng đã đạt đến Thị Thần, có được thần thể và thần pháp. Nếu chân thân của Linh Nhi thực sự giáng xuống một vị diện cấp thấp thế này rất có thể sẽ khiến nó lập tức sụp đổ, vì vậy phải dùng phân thân linh thể thay thế.

Linh Nhi xoa xoa tai và mũi bị Tiêu Lệ véo sưng đỏ, khóc mắt rung rung bắt đầu nói.

_ Thì ra là vậy! Vậy tại sao ta lại có thể ở thế giới này?

Tiêu Lệ xoa xoa cằm nói.

_ Chủ nhân hiện tại chỉ là linh hồn chuyển thể, không có thần thể và thần pháp nên tất nhiên là không có ảnh hưởng quá lớn.

Linh Nhi chậm rãi giải thích.

_ Không có ảnh hưởng quá lớn nghĩa là vẫn có ảnh hưởng nhất định. Vậy còn... tên của ngươi có thực sự là Linh Nhi không?

Tiêu Lệ suy nghĩ một chút rồi nói.

_ Chuyện đó... chuyện đó... chuyện đó quan trọng lắm sao?

Linh Nhi ngượng ngùng nói.

_ Nếu ngươi không muốn nói thì cũng không sao! Ta tin ngươi sẽ không hại ta!

Tiêu Lệ cười cười vỗ đầu Linh Nhi nói.

_ Hi hi... khi nào chủ nhân đến được thần giới, Linh Nhi sẽ cho ngươi biết tên thật của Linh Nhi!

Linh Nhi cười hi hi nói.

_ Được rồi, nói tiếp chính sự đi! Chuyện ký gửi Nhũ Tiên Trùng cho Kỳ Trân Các là sao? Có trở ngại gì không?

Tiêu Lệ xoa đầu Linh Nhi, ôm nàng ngồi trên đùi mình hỏi.

_ Ừm... nhưng mà Kỳ Trân Các sau khi chủ nhân nâng cấp hệ thống lần thứ hai mới có thêm tính năng đó! Về phần chi tiết cụ thể, người cứ chờ đến lúc đó sẽ biết!

Linh Nhi dường như rất thích được Tiêu Lệ cưng chiều, tựa như một con mèo nhỏ híp mắt hưởng thụ hắn vuốt ve.

_ Như vậy cũng được! Thế nhưng bức tranh này xử lý thế nào?

Tiêu Lệ cũng không quan tâm một tính năng mà mình không thể sử dụng, liền hỏi sang vấn đề khác. Bức tranh này quý dị như vậy, không thể tùy tiện vứt một xó được.

_ Ừm chuyện này cũng là một vấn đề cần quan tâm! Chủ nhân vào Kỳ Trân Các đổi lấy một cái Hộp Phong Ấn rồi bỏ bức tranh vào đó, sau đó để trong Tầng Bảo Khố là được.

Linh Nhi suy nghĩ một chút rồi nói.

_ Để trong Tầng Bảo Khố liệu có gây ảnh hưởng gì cho những người và sủng thú của ta đang sống trong đó hay không?

Tiêu Lệ cẩn thận hỏi lại.

_ Không sao, chỉ cần để bức tranh trong Hộp Phong Ấn là bọn Nhữ Tiên Trùng sẽ không tác quái được! Hơn nữa, bọn chúng chỉ ăn dục vọng của thần, sẽ không gây nguy hiểm cho những người bình thường đâu!

Linh Nhi vui vẻ đáp lại.

_ Như thế cũng được, ta sẽ làm ngay!

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 185: Bố cục đấu khí đại lục

Một nơi nào đó trên bầu trời Hắc Vực Đại Bình Nguyên, một đầu sư tử toàn thân lập lòe ngọn lửa màu tím đang tùy ý phe phẩy hai cánh, thân thể khổng lồ nhẹ tựa lông hồng trôi nổi giữa không trung.

_ Này, con sư tử chết tiệt kia! Ngươi còn định nhốt ta đến bao giờ?

Bên trong một lồng giam tạo thành bởi tử hỏa đáng cháy hừng hực, một nữ nhân váy đỏ xinh đẹp quằn rừ đang không ngừng đi đi lại lại, thi thoảng hậm hực hét lên.

_ Ngươi yên tĩnh một chút đi, chủ nhân sắp về rồi!

Từ Tinh Dục Sư Vương không nhanh không chậm nói. Ở cùng một chỗ với Tiểu Diện Hắc Ma Chu thời gian lâu dài, nó đã luyện tập nên tính kiên nhẫn không gì sánh được.

_ Ngươi đã nói câu đó một trăm hai mươi bảy lần rồi!

Lôi Nhã bực dọc nói.

_ Ngươi đã hỏi câu đó một trăm hai mươi bảy lần rồi!

Từ Tinh Dục Sư Vương vẫn bình tĩnh đáp lại.

_ Ngươi...

Lôi Nhã vừa định nói tiếp điều gì, một thân ảnh mặc ngân bào sáng rực đột ngột xuất hiện trước mặt nàng.

_ A... quý, quý... cứu ta với! Ưm... ừm.

Nhìn thấy Tiêu Lệ không chút dấu hiệu trống rỗng xuất hiện, Lôi Nhã sợ hãi hét toáng lên khiến Tiêu Lệ tê hết cả tai, vội vàng bịt miệng nàng lại.

_ Cô là thất tinh Đấu Vương mà lại sợ quý ả?

Tiêu Lệ nhìn thấy biểu cảm vô cùng đáng yêu của Lôi Nhã thì không nhịn được bật cười hỏi.

_ Sao lại không sợ? Chẳng qua là người Tây Bắc đại lục các ngươi chưa từng nhìn thấy quý thôi!

Lôi Nhã giống như nhớ lại chuyện gì, vẻ mặt tái nhợt nói.

_ Cô không phải người Tây Bắc đại lục, chẳng lẽ cô đến từ Trung Châu?

Tiêu Lệ ngạc nhiên hỏi.

_ Đúng là cô vẫn quá lười! Đấu Khí đại lục rộng lớn vô cùng, Tây Bắc đại lục cùng với Trung Châu chỉ là hai trong số rất nhiều địa vực của nó mà thôi..

Lôi Nhã nhìn Tiêu Lệ xem thường nói.

_ Vậy xin Lôi Nhã quân sự xinh đẹp quằn rừ gọi cảm đáng yêu sexy cute hãy cho kẻ cô vẫn quá lười này biết... Đấu Khí đại lục rộng lớn như thế nào?

Có lẽ bởi vì bực tức này giờ, Lôi Nhã không còn giữ phong cách điềm tĩnh nghiêm nghị như lúc ở Hắc Ấn đấu giá phường lúc này, lộ ra một mặt hết sức nữ nhân của nàng khiến Tiêu Lệ nổi lên hứng thú trên chộc.

_ Ngươi nói linh tinh cái quái gì vậy? Đúng là chủ nào tớ này! Để bản cô nương khai sáng cho ngươi một chút...

Lôi Nhã hoàn toàn nghe không hiểu Tiêu Lệ đang nói cái gì, bực mình đáp. Thấy hắn vẫn đang chăm chú nhìn nàng, Lôi Nhã hắng giọng một tiếng rồi tiếp tục nói.

_ Đấu Khí đại lục rộng lớn vô cùng... thế nhưng nó cũng không phải là một khối thống nhất mà gồm nhiều địa hình khác nhau hợp lại. Những loại địa hình bất đồng này trải qua thời gian dài gột rửa dần dần hình thành nên những vách ngăn tự nhiên, cuối cùng hoàn toàn chia nơi này thành bảy địa vực khác nhau.

_ Lấy Trung Châu làm trung tâm, phía Bắc có Mạc Bắc đại lục là một nơi cực kỳ hẻo lánh, man tộc và ma tộc hùng mạnh chém giết lẫn nhau vô cùng thảm khốc. Phía Đông có Thần Nguyệt đại lục, nghe nói là nơi cư ngụ của Tinh Linh tộc cổ xưa. Ta cũng không rõ lắm về bọn họ.

_ Phía Nam chính là thiên đường của các loài ma thú, được biết đến với tên gọi là Thiên Nam Linh hay là Thú Vực. Còn phía Đông chính là nơi mà ta từng sinh sống trước kia, Minh Ngục giới, xứ sở của các loài yêu ma quỷ quái và những loại sinh vật kỳ dị mà ngươi không bao giờ tin được chúng tồn tại.

Lôi Nhã giống như lâm vào hồi ức đáng sợ, thanh âm run run nói.

_ Minh Ngục giới đó có nhân loại sinh sống hay sao? Tây Bắc đại lục hẳn là một trong hai địa vực còn lại à?

Tiêu Lệ cũng không ngạc nhiên lắm. Phân chia Đấu Khí đại lục ở thế giới này hẳn đã sớm biết thông qua hệ thống, chỉ là không có chi tiết như Lôi Nhã vừa kể mà thôi.

_ Minh Ngục giới chia làm nội ngục và ngoại ngục. Bên trong nội ngục hầu như không có người sống, chỉ có những loài ma quỷ đáng sợ bị trấn áp nơi đây và một ít kẻ không biết sống chết tìm đến để rèn luyện lịch lãm gì đấy. Ngoại ngục thì hoàn cảnh không có khắc nghiệt như vậy, cũng có không ít nhân loại sinh sống...

_ Còn lại Tây Bắc đại lục cùng Đông Nam hải vực chính là hai địa vực nhỏ nhất trong số bảy địa vực, thực lực binh quân cũng là yếu nhất! Phương hướng thì... ta không cần nói chứ?

Lôi Nhã khinh thường nói.

Là người từng sinh sống ở nơi cạnh tranh khốc liệt như Minh Ngục Giới, khó trách nàng có thể dễ dàng đứng vững gót chân ở nơi hỗn loạn như Hắc Giác Vực này.

_ Đông Nam hải vực không phải là biển à? Vì sao lại được tính là địa vực?

Tiêu Lệ giống như một gã học trò chăm chỉ, tích cực hỏi những điều mình không biết.

_ Đông Nam hải vực mặc dù là một vùng biển, thế nhưng trong hải vực có vô số đảo và quần đảo, chiếm hơn một nửa diện tích bề mặt toàn bộ hải vực. Chính vì vậy, nó cũng được xem là một địa vực.

Lôi Nhã giống như rất hài lòng đối với sự hiếu học của Tiêu Lệ, tận tình chỉ bảo những nghi hoặc cho hắn.

_ Lôi Nhã quân sự, rất đa tạ cô đã giúp ta hiểu biết thêm về Đấu Khí đại lục này. Khi nào có dịp, liệu ta có thể mời cô cùng ta đi du lịch qua các địa vực hay không?

Tiêu Lệ cực kỳ yêu thích những nữ nhân vừa xinh đẹp vừa trí tuệ như Lôi Nhã, làm ra một bộ dáng mà hắn cho là thân sĩ nhất trắng trợn tán tỉnh.

_ Chuyện đó để sau đi! Ngươi có phải là nên hay không đưa ta quay trở lại Hắc Ấn Thành? Còn nữa, bảo con sư tử chết tiệt kia giải trừ cái hỏa lung này đi... nóng chết bản cô nương rồi!

Lôi Nhã không chút quan tâm đến lời của Tiêu Lệ, trầm giọng nói.

_ Cô là hỏa thuộc tính mà lại sợ lửa... đúng là bó tay!

Tiêu Lệ lau bàu một câu rồi vội vàng ra lệnh cho Tử Tinh Dực Sư Vương thu hồi tử hỏa, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất quay trở lại Hắc Ấn đấu giá phòng...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 186: Tán tỉnh lôi nhã

Bên trong Hắc Ấn Thành hiện tại cực kỳ ồn ào náo nhiệt, vô số người đang xì xào bàn tán về một tin tức có thể nói là chấn động nhất Bát Phiến Môn những năm qua.

Một trong tám vị trưởng lão của Bát Phiến Môn, Huyết Hồng Liên - Lôi Nhã vậy mà bị người ngang nhiên bắt đi ngay giữa Hắc Ấn đấu giá phùng.

Chuyện này... có thể nói là công khai đánh mặt Bát Phiến Môn, đối với danh vọng của bọn họ có ảnh hưởng thật lớn. Viên Y dù sao cũng đứng thứ tám trên Hắc Bảng của Hắc Giác Vực, tất nhiên sẽ không dễ dàng nhận xuống chuyện này, cũng không biết hắn sẽ xử lý như thế nào...

_ Này, người nghe gì chưa, Huyết Hồng Liên bị người ta bắt cóc rồi kia!

Một gã thanh niên đáng người cao gầy nói.

_ Nữ nhân đáng sợ đó vậy mà có người dám đụng tới hay sao? Kẻ nào to gan như vậy? Bát Phiến Môn chẳng lẽ chịu để yên sao?

Một tên mập ú vẻ mặt không thể tin được hỏi lại

_ Haha... đúng là lũ người tối cổ! Bát Phiến Môn mặc dù làm mưa làm gió ở Hắc Ấn Thành, thế nhưng gặp cường giả thật sự thì bọn họ vẫn phải co đầu rụt cổ mà thôi!

Một tên nam nhân râu ria xồm xoàm cười haha nói.

Bên ngoài là một mảnh xôn xao, thế nhưng bên trong phủ thành chủ của Hắc Ấn Thành, Viên Y và chúng cao tăng của Bát Phiến Môn vẫn bình chân như vại.

_ Môn chủ... chẳng lẽ chúng ta cứ để yên như vậy sao? Như vậy còn gì là mặt mũi của Bát Phiến Môn nữa?

Một gã trưởng lão đầu tóc bạc phơ nhìn thấy Viên Y vẫn ung dung ngồi uống trà thì không nhận được hỏi.

_ Không để yên thì có thể làm gì? Người có thể nói cho ta được không?

Viên Y khẽ nhấp một ngụm trà thơm, cười nhạt hỏi.

_ À thì thì...

Tên trưởng lão ấp úng nói.

Gã này là điển hình thùng rỗng kêu to, đầu tôm não sứa. Gặp việc gì cũng hô hào xung phong chứ không hề biết vận dụng cái đầu. Nếu không phải hắn có thực lực nhị tinh Đấu Linh lại nương nhờ vào Bát Phiến Môn cường đại, hắn là đã sớm chết mất xác ở trong Hắc Giác Vực này rồi.

Bát Phiến Môn ngoài môn chủ Viên Y thực lực tam tinh Đấu Hoàng ra còn có tám vị nội môn trưởng lão đều có thực lực Đấu Vương mà Lôi Nhã là một trong số đó. Bọn họ chia ra đảm nhận các chức hộ pháp, quản sự trông coi quản lý các sản nghiệp của Bát Phiến Môn.

Bên dưới nội môn trưởng lão là các ngoại môn trưởng lão đảm nhận các chức vụ chấp sự, hộ sứ làm nhiệm vụ phụ tá cho Viên Y và các nội môn trưởng lão giải quyết sự vụ trong môn.

_ Thực lực của tên kia ngay cả ta cũng phải cảm thấy sợ hãi. Nếu trực tiếp giao phong với hắn, ta chắc chắn thất bại không thể nghi ngờ. Hơn nữa, hắn còn có một đầu lục giai ma thú làm tọa kỵ, bồi cảnh kháng định không phải tầm thường. Nếu ta có thể dùng Lôi Nhã để kéo lên quan hệ với một người như vậy, đối với Bát Phiến Môn ắt hẳn thu về chỗ tốt không ít.

Viên Y nhìn thấy một vài tên trưởng lão vẫn còn muốn nói gì, đành phải chậm rãi phân tích thiệt hơn cho bọn họ. Làm người đứng đầu một đại thế lực trong Hắc Giác Vực, Viên Y phải giữ vững cái đầu lạnh, không thể vì cái lợi trước mắt mà hấp tấp, cũng không thể vì cái gọi là thanh danh hư vô mờ mịt mà liều mạng.

_ Nếu lỡ tên kia mang Lôi Nhã đi mất thì sao?

Một tên Đấu Linh trưởng lão vẫn không phục hỏi tiếp.

_ Vậy thì ta chỉ việc giết sạch đám nữ nhân mà tên đó để lại là được! Yên tâm đi, chuyện này bản môn chủ tự có tính toán, các người không cần nhiều lời!

.....

Bên trong quảng trường là vẫn không khí sôi nổi, tràn ngập tiếng bàn tán nghị luận. Bất quá ở phía xa, Tiêu Lệ vẫn đang thông thả ung dung cùng Lôi Nhã cười trên lưng Tử Tinh Dực Sư Vương quay trở về Hắc Ấn Thành.

_ Lôi Nhã tiểu thư, theo lời cô nói.. Minh Ngọc Giới bị ngăn cách với Tây Bắc đại lục bởi một cái Tử Vong Huyết Hải dù là Đấu Hoàng cường giả cũng không thể vượt qua được. Vậy thì làm sao cô có thể trốn tránh cừu nhân mà chạy tới nơi này?

Tiêu Lệ ngồi bên cạnh Lôi Nhã, len lén ngắm nhìn vóc người mỹ diệu của nàng tươi cười hỏi.

Đây mới chỉ là lần đầu tiên từ khi thế giới này, Tiêu Lệ mới dồn hết tâm trí để tán tỉnh một nữ nhân như vậy. Dù là lúc trước dày công dụ dỗ Vương Ngữ Yên và Vân Vận, hần cũng đều dựa vào việc biết trước cốt truyện để chiếm ưu thế. Chỉ có lần này, Tiêu Lệ mới thực sự cảm nhận độ khó của việc crush một người.

_ Ừm... theo lời trưởng bối của ta, dù là Đấu Tông hay Đấu Tôn siêu cấp cường giả cũng phải hết sức cẩn thận khi vượt qua Tử Vong Huyết Hải. Nhưng mà ai nói với ngươi là bản cô nương nhất định phải đi qua nơi chết tiệt đó thì mới đến được Tây Bắc đại lục?

Lôi Nhã vênh mặt nói.

_ Vậy rốt cuộc là cô đến đây bằng cách nào?

Tiêu Lệ ngạc nhiên hỏi.

_ Ban đầu bản cô nương cùng tộc nhân chạy đến Trung Châu, thế nhưng vẫn bị cừu nhân đuổi theo được. Sau đó, bọn ta phân ra mà chạy. Bản cô nương bỏ ra đại giá tổn gần chín thành tu vì thì mới thành công bắt đuôi được chúng, nhưng mà bản thân cũng bị trọng thương. Chuyện sau đó thì ta đã kể với ngươi rồi...

Lôi Nhã cười ngọt ngào nói.

Nàng cũng không biết vì sao chính mình lại có cảm giác thân thiết với Tiêu Lệ như vậy, những chuyện bí mật của bản thân chưa từng nói với ai đều tự nhiên kể hết với hần.

_ Ta còn tưởng có gì ghê gớm, hóa ra cô cũng chỉ là vô tình chạy lạc đến Tây Bắc đại lục này... Mà khoan đã... cô nói tổn thất chín thành tu vì... nghĩa là trước kia cô không chỉ là thất tinh Đấu Vương???

Tiêu Lệ cười cười trêu chọc. Nhưng mà cẩn thận suy nghĩ lại lời nói của Lôi Nhã, hần bất chợt ngạc nhiên hét lên...

_ Thì sao... cũng chỉ là ngũ tinh Đấu Hoàng như ngươi thôi mà...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Người ngoài quy tắc

Trên lưng Tử Tinh Dực Sư Vương, gió cuốn cuốn thổi, Tiêu Lệ và Lôi Nhã ngồi nhìn nhau, một lúc lâu vẫn không ai nói gì, bầu không khí có chút quỷ dị.

_ Sao cô lại biết ta là ngũ tinh Đấu Hoàng?

Tiêu Lệ ngạc nhiên hỏi. Hệ thống có thể ẩn giấu tu vi thực sự của hần, dù là Đấu Đế cũng không thể nhận ra, vậy mà Lôi Nhã có thể.

_ Không rõ, chỉ là ta có thể cảm nhận được?

Lôi Nhã lắc đầu nói. Không hiểu vì sao vừa gặp Tiêu Lệ, nàng đã có cảm giác như gặp lại người thân của mình.

_ "Giám Định Thuật".

Ting, không thể giám định!

_ "Cái gì? Linh Nhi, vì sao ta không thể giám định?"

Tiêu Lệ cảm thấy khó hiểu, đành sử dụng Giám Định Thuật để hi vọng tìm ra manh mối. Bất quá kết quả hiển thị ra khiến hần vô cùng giật mình.

Không thể giám định... đây là cái khái niệm gì? Thế giới này mặc dù theo lời Linh Nhi thì không phải do hệ thống tạo ra mà là một thế giới vốn tồn tại từ trước trong hàng tỷ tỷ thế giới song song của đại vũ trụ. Bất quá mọi chuyện xảy ra ở thế giới này vẫn tuyệt đối nằm trong sự kiểm soát của hệ thống. Vì vậy, nó mới có thể dễ dàng cung cấp mọi thứ mà Tiêu Lệ muốn cho hần.

_ "Chủ nhân... có lẽ nàng ta đến từ một thượng vị diện, nằm ngoài quy tắc của thế giới này... do đó đẳng cấp hệ thống của người hiện tại không thể giám định được!"

Linh Nhi run run giọng nói.

Nàng cũng không ngờ một người của thượng vị diện lại có thể lọt vào nơi này. Cũng không biết là ngẫu nhiên hay là do Artharas cố tình sắp đặt nữa...

_ "Vậy... đến khi nào thì ta mới có thể giám định được?"

Tiêu Lệ nghi hoặc hỏi.

_ "Cái đó Linh Nhi cũng không chắc lắm! Theo Linh Nhi biết thì người còn hai lần nâng cấp hệ thống nữa khi linh hồn thăng hoa. Lần kế tiếp hẳn là thời điểm người tiến nhập Đâu Tông. Còn lần cuối cùng... là khi người trở thành... Đâu Đế!"

Linh Nhi suy nghĩ một chút rồi nói.

_ Đâu Đế? Chẳng phải trở thành Đâu Đế là hoàn thành luân hồi rồi sao?

Tiêu Lệ ngờ ngác hỏi.

_ Ai nói với chủ nhân điều đó? Ngay từ đầu Linh Nhi đã nói khi người hoàn thành tất cả nhiệm vụ chính tuyến sẽ hoàn thành lần luân hồi này cơ mà!

Linh Nhi nhún vai nói.

_ Vậy à... hệ thống nâng cấp lần trước, có thêm những tính năng nào ta còn chưa hiểu hết nữa...

Tiêu Lệ thờ dãi. Hệ thống cũng thật thú vị... nâng cấp tính năng nhưng không có hướng dẫn sử dụng, cũng không có giới thiệu tính năng mới.

_ Chủ nhân, người phải tập làm quen thôi. Dù sao đây cũng là thử thách chứ không phải là đi nghỉ mát, có chút khó khăn cũng là chuyện bình thường.

Linh Nhi cười hi hi giao hoạt nói.

Tiêu Lệ thờ dãi, cũng không nói thêm gì nữa, tinh thần nhanh chóng rời khỏi hệ thống.

_ Này tên khốn kiếp, ngươi đang suy nghĩ cái gì vậy? Sao ta hỏi mà ngươi không trả lời?

Tiêu Lệ trao đổi với Linh Nhi mặc dù thời gian cực nhanh, thế nhưng Lôi Nhã vẫn không đủ kiên nhẫn chờ đợi, lắc lắc người hần hỏi.

_ Ta có tên có họ không phải là tên khốn kiếp...

Tiêu Lệ cảm thấy cạn lời với Lôi Nhã. Lúc ở Hắc Án đấu giá phường nàng ôn nhu nhã nhặn bao nhiêu thì hiện tại nàng bạo dạn phóng khoáng bấy nhiêu.

_ Ngươi đâu có nói tên cho người ta biết...

Lôi Nhã đột nhiên đỏ mặt thẹn thùng nói.

_ Ta họ Tiêu tên Lệ là người của Gia Mã đế quốc!

Tiêu Lệ thấy Lôi Nhã như vậy thì cười cười đáp lời, vô thanh vô tức nhích lại gần nàng một chút.

_ Ngươi mới đến Hắc Giác Vực à?

Lôi Nhã không nhận ra hành động mờ ám của Tiêu Lệ, vẫn tươi cười nói.

_ Ừm vừa đến được vài ngày...

Tiêu Lệ gật đầu đáp lời.

_ Ngươi... không giống phải lưu vong đến nơi này giống như những tên khốn kiếp khác. Ngươi có dự định gì sao?

Lôi Nhã nhìn nhìn Tiêu Lệ một lúc rồi chậm rãi hỏi.

_ Ừm... trước mắt ta định bồi hồi ở Hắc Án Thành một đoạn thời gian để tìm hiểu về lối sống và thế cục ở Hắc Giác Vực... sau đó thì xây dựng một cái thế lực tranh đoạt quyền không chế nơi đây...

Tiêu Lệ suy nghĩ một chút rồi ngập ngừng nói.

_ Tranh bá Hắc Giác Vực, nguyện vọng của ngươi chỉ như thế? Thật là làm cho bản cô nương thất vọng!

Lôi Nhã bĩu môi khinh thường nói.

_ Tất nhiên không phải, nơi đây chỉ là một chốn dừng chân trên con đường chinh phục Đâu Khí đại lục của ta mà thôi. Hơn nữa, ta chọn Hắc Giác Vực còn có một nguyên nhân khác...

Tiêu Lệ vội vàng đáp lời, hần cũng không muốn nữ nhân mình thích khinh thường mình.

_ Nguyên vọng thật lớn lao a... nguyên nhân khác là gì?

Lôi Nhã phì cười nói.

_ Cái này ta thậm chí không nói được! Mà cô hỏi nhiều như vậy để làm gì?

Tiêu Lệ cau mày hỏi.

_ Người ta nói với người rồi! Người ta là vì trốn tránh cừu nhân nên mới lưu lạc đến đây! Bất quá Tây Bắc đại lục này trình tự quá thấp, người ta dự định sau khi khôi phục thực lực Đâu Hoàng sẽ quay về Trung Châu tìm kiếm tộc nhân của mình.

Lôi Nhã lật mặt nhanh như chớp, nũng nịu nói.

_ Cô sẽ không nói với ta là cô muốn ta giúp cô khôi phục thực lực, rồi lại giúp cô đi Trung Châu tìm tộc nhân chứ?

Tiêu Lệ trợn mắt ngạc nhiên hỏi. Mặc dù hần rất muốn tán đổ Lôi Nhã, nhưng nàng cũng không cần phải dùng cách trực tiếp như vậy chứ?

_ Tất nhiên rồi, người định bỏ rơi người ta sao hả... đừng làm như người ta không thấy hành động vụng trộm của người! Nếu người chịu giúp bản cô nương, ta có thể sẽ suy nghĩ lại...

Lôi Nhã giống như đi guốc trong bụng Tiêu Lệ, đọc vị hết ý đồ đen tối của hần, cười ma mãnh nói.

_ Thôi được rồi, vậy còn Bát Phiến Môn thì cô tính sao?

Tiêu Lệ lắc đầu bất đắc dĩ nói.

_ Bát Phiến Môn... người ta đã định rời khỏi đó từ lâu rồi... chẳng qua thời cơ chưa thích hợp mà thôi...

Lôi Nhã nhìn về phương hướng Hắc Ấn Thành cười nhạt nói.

_ Cô không phải vì báo ân cứu mạng của đại phu nhân gì đó nên mới gia nhập Bát Phiến Môn hay sao?

Tiêu Lệ nghi hoặc hỏi.

_ Haha... người ngốc thật hay già vờ ngốc vậy... Hắc Giác Vực này... làm gì có bữa cơm nào miễn phí...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 188: Hợp tác

Lời nói của Lôi Nhã khiến Tiêu Lệ hết sức sững sờ, nhìn trân trân nàng. Qua một lúc hần mới lắc đầu thở dài một hơi. Quả thật Hắc Giác Vực là một nơi đấu tranh sinh tồn rất khốc liệt, đi nhầm một bước có thể dẫn đến vạn kiếp bất phục. Ở nơi này, nhân từ là tự sát, chẳng có ai sẽ có lòng hảo tâm giúp đỡ ai bao giờ...

_ Cô có thể nói rõ hơn một chút không...

Tiêu Lệ nhìn Lôi Nhã khê hỏi.

_ Lúc đầu, người ta cũng rất cảm kích đại phu nhân. Thế nhưng sống ở Hắc Giác Vực một thời gian, nhận ra được bản chất của người nơi này, người ta mới dần dần sinh lòng nghi ngờ.

_ Trải qua một thời gian âm thầm điều tra, người ta phát hiện được đại phu nhân tu luyện một môn công pháp đặc thù, có thể rút đi sinh lực của những nữ nhân khác để tẩm bổ cho tu vi và sắc đẹp của bản thân mình.

_ Bất quá nàng ta tính sai một chút. Người ta phục hồi tu vi nhanh hơn nàng ta dự kiến. Bởi vậy, nàng ta rốt cuộc cũng không dám thực hiện ý đồ xấu của mình a...

Lôi Nhã cười rộ nũng nịu nói.

_ Thì ra là vậy! Nhưng mà tại sao nàng lại tin tưởng ta đến thế, chúng ta chỉ vừa mới gặp nhau thôi mà? Nàng không sợ ta lừa bán nàng luôn à...

Tiêu Lệ thấy Lôi Nhã không phản đối thì lại âm thầm nhích lại gần nàng thêm chút nữa, trêu chọc hỏi.

_ Cái này người ta cũng không biết a! Ngay lúc vừa gặp người thì người ta đã có một cảm giác vô cùng thân thiết, y hệt như gặp lại tộc nhân của mình vậy. Cứ xem như là... trực giác của nữ nhân đi... hìhì...

Lôi Nhã chớp chớp đôi mắt đẹp, cười duyên nói.

_ Tốt! Nếu cô đã quyết tâm như thế, vậy thì chứng minh cho ta thấy đi!

Tiêu Lệ đột nhiên đổi sang vẻ mặt nghiêm túc nhìn Lôi Nhã nói.

_ Chứng minh thế nào đây...?

Lôi Nhã thấy Tiêu Lệ lật mặt nhanh hơn lật sách như vậy thì khẽ giật mình, nghiêng đầu nghi hoặc hỏi.

_ Hôn ta đi!

Tiêu Lệ mặt không đổi sắc nói.

"Bópppp"

_ Người đi chết đi tên khốn kiếp! Người ta có nói là muốn làm nữ nhân của người sao?

Đáp lại Tiêu Lệ không phải là một nụ hôn nồng thắm như trong tưởng tượng của hắn mà là một cái tát như trời giáng khiến hắn suýt chút văng khỏi lưng Từ Tinh Dục Sư Vương.

Lôi Nhã đứng chống hông nhìn Tiêu Lệ đang ngơ ngác không hiểu chuyện gì xảy ra, thờ hồng hộc hậm hực nói. Bởi vì hô hấp gấp gáp, bộ ngực cao vút của nàng phập phồng mãnh liệt tạo nên một đạo sóng thịt mê người.

_ Đau! Sao cô nói là cô muốn theo ta cơ mà?

Tiêu Lệ bùm má, đôi mắt vẫn nhìn chằm chằm vào đôi núm chập trùng trước mắt, ngơ ngác hỏi.

_ Thì cũng đâu nhất định phải làm nữ nhân của người! Chúng ta là quan hệ hợp tác không được à?

Lôi Nhã bĩu môi khinh thường nói. Không hiểu sao, khi nhìn thấy vẻ mặt bất đắc dĩ của Tiêu Lệ, nàng lại cảm thấy cực kỳ vui vẻ, không nhịn được lại càng muốn trêu chọc hắn.

_ Thôi được rồi... thế chẳng hay nếu như chúng ta hợp tác thì Lôi Nhã quản sự có thể giúp gì cho ta?

Tiêu Lệ chán nản hỏi.

_ Người ta dù sao cũng đã ở Hắc Giác Vực hơn sáu năm rồi, cũng có một chút thế lực riêng. Nếu như người cần thì ta có thể cung cấp cho người không ít thông tin hữu dụng nha!

Lôi Nhã chớp chớp mắt nói.

_ Nếu thế thì ta đâu nhất định phải hợp tác với cô?

Tiêu Lệ cười dửng dưng nói.

_ Nói thế tức là người không muốn hợp tác với bản cô nương?

Lôi Nhã trừng mắt nhìn Tiêu Lệ nói.

_ Tất nhiên là muốn!

Tiêu Lệ không chút do dự đáp.

_ Vậy thì người nói nhiều như vậy làm gì? Cứ quyết định vậy đi!

Lôi Nhã lờm Tiêu Lệ bá đạo nói.

_ Được rồi, xem như ta chịu thua cô! Vậy cô có kiến nghị gì để ta thành lập thế lực hay không?

Tiêu Lệ thực sự bó tay không có cách nào với nàng, sức kháng cự của hắn đối với mỹ nữ rất thấp.

Hơn nữa, không chỉ mình Lôi Nhã bị hấp dẫn, chính bản thân Tiêu Lệ cũng có một cảm giác cực kỳ thân thiết với nàng mà giống như lời nàng nói, tựa như là gặp lại tộc nhân của mình. Cảm giác này còn mãnh liệt hơn khi hấp gặp người thân trong Tiêu gia một chút.

_ "Chẳng lẽ, nàng có cùng nguồn gốc với ta sao..."

Nén lại nghi hoặc trong lòng, Tiêu Lệ vẫn giữ vẻ mặt như bình thường cười nói với Lôi Nhã.

_ Hắc Giác Vực này mặc dù vẫn đang không ngừng mở rộng, không ngừng đấu tranh. Bất quá thế cục cơ bản đều đã được các đại thế lực phân chia xong. Nếu như ngươi muốn chiếm một địa bàn cho riêng mình cũng không phải là chuyện ngày một ngày hai có thể làm được...

Lôi Nhã chậm rãi phân tích.

_ Vậy thì xây dựng một cái thế lực không cần địa bàn là được rồi...

Tiêu Lệ lắc đầu cười nói. Mục đích hấp muốn tạo dựng thế lực ở nơi này chính là để sau này trông chừng Cổ Đế động phủ, chỉ cần tinh nhuệ không cần nhiều người. Do đó, hấp không nhất thiết phải tranh cướp đất đai làm gì...

_ Thế lực kiểu gì mà không cần địa bàn?

Lần này đến lượt Lôi Nhã ngạc nhiên hỏi lại.

_ Buôn tình báo, bán đấu giá, chỉ chiêu mộ cường giả!

Tiêu Lệ ngắn gọn nói ra dự định của mình.

_ Vậy ngươi dự định đặt tên thế lực của mình là gì?

Lôi Nhã là người thông minh, chỉ nghe vài câu đơn giản đã hiểu ý đồ của Tiêu Lệ, mỉm cười hỏi.

_ Tính cách của ta không thích bị trói buộc, thế lực của ta cũng sẽ như vậy, không ở một nơi cố định. Vậy thì gọi nó là... Tiêu Dao Các!

Tiêu Lệ ngẫm nghĩ một chút rồi nói. Hấp dù sao cũng từng nhận ân huệ của Vô Nhai Tử, xem như là vì lão phát dương quang đại Tiêu Dao phái đi...

_ Tiêu Dao Các sao? Tên rất hay! Tiêu dao tự tại, vô câu vô thúc! Cũng được, vậy từ nay ngươi là Các Chủ còn người ta sẽ là Phó Các Chủ của Tiêu Dao Các... hìhì...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 189: Con đường chinh phục

Ting, xuất hiện nhiệm vụ mới!

Nhiệm vụ treo thưởng: Con đường chinh phục - Bát Phiến Môn

Yêu cầu: tiêu diệt hoặc tiêu diệt Bát Phiến Môn

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv?, đơn trị (?), exp (?)

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Con đường chinh phục - Huyết Tông

Yêu cầu: tiêu diệt hoặc tiêu diệt Huyết Tông

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv?, đơn trị (?), exp (?)

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Con đường chinh phục - Hắc Khô Mộ

Yêu cầu: tiêu diệt hoặc tiêu diệt Hắc Khô Mộ

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv?, đơn trị (?), exp (?)

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Con đường chinh phục - Thiên Âm Tông

Yêu cầu: thâu tóm hoặc tiêu diệt Thiên Âm Tông

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv?, đơn trị (?), exp (?)

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Con đường chinh phục - La Sát Môn

Yêu cầu: thâu tóm hoặc tiêu diệt La Sát Môn

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv?, đơn trị (?), exp (?)

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Con đường chinh phục - Cuồng Sur Bang

Yêu cầu: thâu tóm hoặc tiêu diệt Cuồng Sur Bang

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv?, đơn trị (?), exp (?)

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Con đường chinh phục - Ma Đạo Môn

Yêu cầu: thâu tóm hoặc tiêu diệt Ma Đạo Môn

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv?, đơn trị (?), exp (?)

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Con đường chinh phục - Viêm Tông

Yêu cầu: thâu tóm hoặc tiêu diệt Viêm Tông

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv?, đơn trị (?), exp (?)

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Con đường chinh phục - Thiên Dược Phường

Yêu cầu: thâu tóm hoặc tiêu diệt Thiên Dược Phường

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv?, đơn trị (?), exp (?)

...

Nhiệm vụ treo thưởng: Con đường chinh phục - Phong Thành

Yêu cầu: thâu tóm hoặc tiêu diệt Phong Thành

Ban thưởng: Vật Phẩm Ngẫu Nhiên lv?, đơn trị (?), exp (?)

...

Nhiệm vụ phụ tuyến: Hắc Băng

Yêu cầu: thu phục hoặc giết chết Hắc Băng thập đại cao thủ.

Ban thưởng: Vật Phẩm Tự Chọn lv?, Hắc Giác Lệnh, exp (?)

....

Tiêu Lệ và Lôi Nhã đang say sưa trao đổi về kế hoạch thành lập Tiêu Dao Các thì một loạt âm thanh thông báo từ hệ thống đột ngột vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ của hân.

Mười một nhiệm vụ! Trọn vẹn mười một cái nhiệm vụ xuất hiện cùng lúc. Cũng không biết là điềm tốt hay điềm xấu nữa... Với tiến độ trung bình một tháng một nhiệm vụ mà nói, lần bạo phát này đồng nghĩa một năm tới hân sẽ không có thêm nhiệm vụ nào.

_ "Linh Nhi, sao lúc trước ngươi nói ta chỉ có tối đa mười nhiệm vụ thôi mà?"

Tiêu Lệ đảo mắt nhanh qua một loạt nhiệm vụ, hầu như là cùng một dạng giống nhau không có gì đặc biệt thì lập tức réo gọi Linh Nhi.

_ Ừm... Linh Nhi vừa kiểm tra lại... thì ra là sau khi hệ thống nâng cấp lần trước giới hạn nhiệm vụ đã được tăng lên thành hai mươi nhiệm vụ rồi.

Linh Nhi lục lọi tìm kiếm một hồi mới chậm rãi trả lời Tiêu Lệ.

_ Sao ngươi không nói ta biết sớm?

Tiêu Lệ càu nhàu.

_ Cái này Linh Nhi cũng vừa mới biết thôi mà!

Linh Nhi về mặt vô tội nói.

_ Được rồi, đã sắp về tới Hắc Ấn Thành, lần sau ta sẽ nói tiếp với ngươi!

Tiêu Lệ cắn nhằn một tiếng, tinh thần nhanh chóng rời khỏi hệ thống.

_ Chủ nhân, chủ nhân... rốt cuộc cũng kết nối được với người rồi! Đám thương nhân lúc trước mà người bảo Sasa giám thị đã tới đây, hiện đang ở Nam thành, chủ nhân muốn xử trí thế nào?

Ngay khi Tiêu Lệ vừa định ra lệnh cho Tử Tinh Dực Sư Vương mở hết tốc lực quay trở lại Hắc Ấn đầu giá phùng, hân đột nhiên nhận được tinh thần liên lạc từ phía Huyền Thiên Tâm Ma Phong.

_ Ta hiểu rồi, ngươi cứ ở đó chờ một lát, ta sẽ đến ngay!

Tiêu Lệ truyền âm đáp lời. Sau đó, hân lập tức ra lệnh cho Tử Tinh Dực Sư Vương đổi hướng bay về phía Nam thành của Hắc Ấn Thành.

.....

Bầu trời Hắc Ấn Thành đang êm ả đột nhiên bị một cái bóng cực lớn che phủ tạo nên trập trập hỗn loạn bên dưới. Mặc dù nhiều người vẫn đang xì xào bàn tán về Tiêu Lệ và con lục giai ma thú của hân. Thế nhưng "nghe" và "thấy" là hai chuyện hoàn toàn khác nhau.

Chỉ khi tự mình cảm nhận uy áp khủng khiếp lặng lẽ phát ra từ cơ thể Tử Tinh Dực Sư Vương, bọn họ mới hiểu vì sao Bát Phiến Môn quyết định co đầu rút cổ, tạm lánh phong mang.

Lục giai ma thú so với Đầu Hoàng cường giả càng nhiều thêm một chút hung tính và cuồng bạo. Áp lực mà nó tạo ra vì thế so với cường giả đồng cấp còn mãnh liệt hơn vài lần.

_ Chủ nhân, chính là ở trong khách sạn kia!

Tử Tinh Dực Sư Vương tùy ý lơ lửng trên bầu trời, thân hình nóng bỏng của Huyền Thiên Tâm Ma Phong lập tức hiện ra phía sau lưng Tiêu Lệ, khẽ cúi đầu nói.

_ Đúng là đại sắc lang! Đến thu phục ma thú cũng xinh đẹp như thế!

Huyền Thiên Tâm Ma Phong ngoại trừ lục chi đều là móng vuốt gai độc sắc nhọn, hình dáng bên ngoài của nàng không khác gì nhân loại, hơn nữa còn là tuyệt thế mỹ nữ. Lôi Nhã thấy vậy thì không nhịn được châm chọc một câu.

_ Sasa, bọn họ ở nơi nào?

Tiêu Lệ không quan tâm đến lời nói tràn ngập mùi dấm chua của Lôi Nhã, quay lại hỏi Huyền Thiên Tâm Ma Phong.

_ Là ở trong tòa nhà đó!

Huyền Thiên Tâm Ma Phong chỉ về phía một tòa khách sạn nhìn qua khá sang trọng nói.

_ Được rồi, chúng ta xuống đó thôi!

Tiêu Lệ cười nhạt nói, đồng thời mở ra hai cánh đầu khí. Bất quá còn chưa kịp bay xuống, Lôi Nhã đã ngăn hấn lại.

_ Ngươi như vậy mà cũng đòi làm chủ một thế lực à? Bảo cô ấy xuống đó mang người lên là được rồi! Còn nữa, khi nói chuyện đừng quay người lại như vậy!

Lôi Nhã cười hi hi nói. Nàng đã quen sinh tồn ở Hắc Giác Vực, đương nhiên biết làm thế nào mới có thể khiến kẻ khác kính phục và sợ hãi.

_ Vậy thì... Sasa, ngươi xuống dưới mang gã mập lúc này lên đây đi...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Bước đi đầu tiên

Trên bầu trời cao chót vót, từng cơn gió lạnh lẽo như cắt da cắt thịt thổi qua, Từ Tinh Dục Sư Vương vẫn lặng lẽ đứng trên bầu trời, phe phẩy đôi cánh to lớn tán phát ra uy áp khủng bố đến mỗi góc ngách trong Hắc Ấn Thành dẫn đến trận trận kinh hô cùng sợ hãi của người bên dưới.

Tiêu Lệ muốn chính là hiệu quả như vậy. Nếu muốn nhanh chóng có một chỗ đứng vững chắc ở Hắc Giác Vực hỗn loạn này, những biện pháp ôn hòa căn bản là vô dụng.

Bất quá Tiêu Lệ cũng không quá thích phương thức máu tanh tàn khốc như Lôi Nhã gợi ý. Bởi vậy, hấn chọn cách chấn nhiếp và uy hiếp.

Biện pháp này có lẽ không mang đến hiệu quả cường liệt như là trực tiếp chém chém giết giết. Nhưng mà mơ mơ hồ hồ vậy lại càng thích hợp với tính cách của Tiêu Lệ hiện giờ.

Cái vùng nước đục Hắc Giác Vực này... rất sâu. Cái gọi là Hắc Bảng chẳng qua chỉ là phần nổi của tảng băng trôi mà thôi. Hai người đứng đầu Hắc Bảng là Kim Ngân nhị lão chẳng qua chỉ là Đầu Hoàng đình cấp.

Nhưng mà Tiêu Lệ lại biết rất rõ... không tính Tô Thiên đại trưởng lão và Thiên Bách nhị lão thủ hộ giả của Già Nam Học Viện, trong Hắc Giác Vực này vẫn ẩn giấu ít nhất là bốn vị Đầu Tông cường giả...

Địa Ma Lão Quỷ của Ma Viêm Cốc, Mạc Thiên Hành của Hắc Hoàng Tông, Ứng Sơn lão nhân hành tung bất định, còn có tên hộ pháp khôn kiếp của Hồn Điện đều có thể tùy thời xuất hiện quấy rối hấn.

Tiêu Lệ sẽ không cho là những kẻ này sẽ nhân từ hảo tâm, đợi hấn phát triển thế lực đến mức đủ để uy hiếp địa vị của bọn chúng. Đặc biệt là tên gia hỏa Hồn Điện chết tiệt kia từ đầu đã định sẵn sẽ cùng hấn đối nghịch rồi...

.....

Trên lưng Từ Tinh Dục Sư Vương, Tiêu Lệ tùy ý ngồi trên một cái ghế đệm, dáng vẻ trầm tư suy nghĩ. Hai bên trái phải của hấn, Lôi Nhã và Huyền Thiên Thiên Tâm Ma Phong ưu nhã ngồi đó, trên mặt duy trì nụ cười quyền rũ.

_ Lôi Nhã quản sự...

Quỳ một lúc lâu, gã mập mạp rốt cuộc không nhịn được mở miệng dò hỏi...

_ Ngươi gọi ta làm gì? Thiếp thân chỉ là đi nhờ một lúc thôi, cũng không phải là chân chính chủ nhân nơi này...

Lôi Nhã khóe mắt chớp chớp cười nói.

_ Vị đại nhân này... không biết ngài triệu tập tiểu nhân lên đây là có việc gì...

Gã mập mạp cẩn thận nói.

Đỗ Thanh hấn cũng thật sự mệnh khổ. Lần trước gặp gỡ trên đại bình nguyên đã khiến hấn một phen sợ hãi, phải dâng ra một đứa "con gái nuôi" mà chính mình yêu thích làm vật thế mạng. Tưởng là đã tai qua nạn khỏi, ai biết vừa đến Hắc Ấn Thành, gã hung thần kia lại lần nữa tìm đến hấn.

_ Nghe nói ngươi thu nhận và nuôi dưỡng rất nhiều nữ nhi sao?

Tiêu Lệ chậm rãi ngẩng đầu lên, nhàn nhạt nói.

_ Dạ... dạ... chỉ là... chỉ là...

Đỗ Thanh run run nói, trong lòng thầm mắng Tâm Đan xối xả. Nếu không phải đứa "con gái" này ở bên tai đại nhân thủ thi, đại nhân vật như vậy vì sao lại tìm chính mình phiền phức.

_ Ta không thích những kẻ nói chuyện áp úng như vậy...

Tiêu Lệ ánh mắt lóe lên phong mang nói. Huyền Thiên Tâm Ma Phong lập tức phối hợp khẽ giơ lên móng vuốt sắc nhọn, âm thầm vận dụng tinh thần chấn nhiếp.

_ Dạ, tiểu nhân hiện tại nhận nuôi tổng cộng năm mươi một đứa con gái... Ngoài Tâm Đan đã sớm theo phục thị đại nhân thì theo đoàn lần này có ba mươi lăm người...

Đỗ Thanh mặc dù tu vi không cao nhưng lại rất giỏi nhìn sắc mặt của người khác, đó là lý do hắn có thể thuận lợi sinh tồn trong Hắc Giác Vực này. Vừa nhìn thấy Tiêu Lệ vẻ mặt cười cười nhưng không ẩn chứa sát ý, hắn lập tức thành thật khai báo hết mọi thứ không chút che giấu.

_ Năm trăm vạn kim tệ!

Tiêu Lệ tùy ý nói ra một cái giá.

Quả thật Tiêu Lệ có thể dùng vũ lực trực tiếp cướp đoạt người. Bất quá loại chuyện mỏ gà lấy trứng này, chỉ những kẻ ngu xuẩn mới đi làm.

Tiêu Lệ cũng không phải đơn thuần chỉ là vì đáp ứng nguyện vọng của Tâm Đan nên mới ra tay cứu vớt đám nữ nhân này. Ngay khi nghe Tâm Đan nói về những "tỷ muội" của mình, trong đầu Tiêu Lệ đã nảy sinh một vài ý tưởng.

Tiêu Dao Các mà Tiêu Lệ muốn thành lập có ba tiêu chí. Buồn tình báo đương nhiên là để thu thập tin tức ở các nơi, biết người biết ta mới trăm trận trăm thắng.

Bán đấu giá thì nhằm để thu được những đồ vật cổ quái khắp nơi, đặc biệt là tàn đồ. Với Giám Định Thuật của Tiêu Lệ, đãi cát tìm vàng tựa hồ cũng không quá khó khăn.

Về phần thu nhận cường giả... đơn giản chỉ là vì có một ít thù hạ sai vật mà thôi. Tiêu Lệ cũng không kỳ vọng người ở nơi này sẽ có kinh thể hải tặc thiên phú thế nào. Dù sao, đối thủ của hắn chính là một trong viễn cổ bát tộc - Hồn Tộc.

Nói thì chậm diễn ra thì rất nhanh. Đỗ Thanh vừa nghe được cái giá của Tiêu Lệ báo ra thì không có lấy nửa giây do dự, lập tức cười híp mắt vui vẻ đồng ý.

Nói đùa, kẻ ngu mới không đồng ý!

Không nói đến chênh lệch thực lực vô cùng lớn giữa Đỗ Thanh và Tiêu Lệ. Hắn cực khổ tìm kiếm, tỉ mỉ huấn luyện, còn không phải là để mạng các nàng bán đi làm nữ nô hay sao?

Ở Hắc Giác Vực này, sinh mệnh con người là thứ không đáng giá nhất.

Đám "con gái" mà Đỗ Thanh mang tới này thường thường chỉ bán được chừng bảy tám vạn kim tệ mỗi người, may mắn lắm mới có một người giá trị hơn mười vạn kim tệ.

Tiêu Lệ báo ra cái giá này gần như đã là gấp đôi con số Đỗ Thanh mong muốn, bảo sao hắn lại không chút nghĩ ngợi chấp nhận.

Dặn dò Đỗ Thanh mang người ký gửi ở chỗ Lôi Nhã, Tiêu Lệ mang theo nàng nhanh chóng quay trở về Hắc Ấn đấu giá phường.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191: Hắc ấn đấu giá hội

Còn hai ngày nữa Hắc Ấn đấu giá hội mới tiến hành. Lần này chỉ là một tiểu đấu giá hội, cũng không có vật phẩm gì quá quý giá, Tiêu Lệ ban đầu cũng không định tham dự.

Bất quá, sau khi hắn nói kế hoạch thành lập Tiêu Dao Các của mình cho chúng nữ, Hồng Diệp đã gợi ý hắn nên lợi dụng đấu giá hội này để khuếch trương thanh thế. Dù sao Tiêu Lệ gia tài phong phú, tùy ý lấy ra vật gì cũng có thể dễ dàng nhắc lên sóng to gió lớn ở Hắc Giác Vực này.

Bàn bạc kỹ lưỡng từng đường đi nước bước, Tiêu Lệ trước tiên liên lạc với Lôi Nhã để nàng thuyết phục Viên Y tạm hoãn đấu giá hội lại thêm vài ngày. Sau đó trực tiếp ký gửi lượng lớn cao giai vật phẩm cho Bát Phiến Môn đấu giá, lấy danh hào Tiêu Dao Các mà bán ra.

Viên Y lúc đầu không quá đồng ý kế hoạch này. Nhưng mà, sau khi Tiêu Lệ đặt lên bàn một viên đan dược nho nhỏ tản ra mùi hương thơm ngát, thái độ của hắn lập tức thay đổi một trăm tám mươi độ.

Lục phẩm đan dược - Hoàng Cực Đan - loại đan dược ở cấp bậc này đảo mắt khắp Hắc Giác Vực hiện tại tựa hồ có không quá ba người có thể lấy ra, hơn nữa dù có tiền cũng chưa chắc mua được.

Viên Y bồi hồi tại tam tinh Đấu Hoàng đã có một đoạn thời gian không ngắn. Bởi vậy, viên Hoàng Cực Đan này đối với hắn chẳng khác nào đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Viên Y lập tức ra lệnh đình chỉ đấu giá hội dời đến đúng một tuần sau, vừa đủ thời gian để cường giả khắp Hắc Giác Vực có thể tìm tới, hơn nữa còn tích cực thay Tiêu Lệ tuyên truyền quảng bá. Từ một tiểu đấu giá hội mỗi tháng một lần phút chốc trở thành thịnh hội mười năm mới có một lần.

Tiêu Lệ cũng không vội vàng giao đồ vật cần đấu giá cho Bát Phiến Môn mà chỉ để Lôi Nhã âm thầm thả ra một ít tin tức mơ hồ nhằm lôi kéo càng nhiều cường giả tụ tập đến. Tin tưởng có một viên Hoàng Cực Đan kia làm đại giá, Viên Y cũng sẽ không có dị nghị quá lớn.

Kỳ Trân Các có một tính năng đặc biệt, Tiêu Lệ có thể yêu cầu đánh dấu một cái "tiêu ký" lên bất kỳ món đồ nào mình mua. Điều này cũng là nhờ Linh Nhi đoạn thời gian gần đây tích cực thay hắn đào móc những tính năng mới mà biết được.

Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Tiêu Lệ quyết định chọn ba loại vật phẩm để đưa ra đấu giá. Thứ nhất chính là công pháp và đấu kỹ, thứ hai là vũ khí và trang bị, cuối cùng là cơ quan và khôi lỗi.

Công pháp và đấu kỹ chính là cái bug lớn nhất mà Tiêu Lệ có được. Hệ thống phân chia công pháp đấu kỹ thành mười cấp phân biệt từ Huyền giai sơ cấp đến Đế giai sơ cấp.

Ngay từ cấp một đã là Huyền giai sơ cấp, đến hiện tại Tiêu Lệ thậm chí đã có thể trực tiếp đổi được Địa giai cao cấp đấu kỹ, chẳng qua giá đơn trị cũng là một con số trên trời mà thôi.

Bất quá hiện tại, Tiêu Lệ cũng chỉ dự định lấy ra vài quyển địa giai sơ cấp để áp trực mà thôi. Hắn cũng không muốn làm kinh động đến mấy lão quái vật Đấu Tông ẩn cư trong Hắc Giác Vực quá sớm.

Vũ khí và trang bị thì đơn giản hơn một chút, hoàn toàn dựa theo chất liệu đã làm ra nó. Phân chia cấp bậc cũng không chênh lệch quá nhiều với thể giới này, giá tiền cũng không có khủng khiếp như là công pháp và đấu kỹ.

Hơn nữa, ở nơi tràn ngập hỗn loạn như Hắc Giác Vực này, nhu cầu của mọi người đối với vũ khí trang bị còn cao hơn công pháp đấu kỹ một ít.

Dù sao, giá trị của công pháp và đấu kỹ chỉ được phát huy tối đa khi rơi vào tay một gia tộc hoặc là thế lực nào đó. Đối với phần lớn những người độc hành trong Hắc Giác Vực này, một món vũ khí vừa tay so với một quyển cao giai đấu kỹ lại càng có tác dụng to lớn.

Về phần cơ quan và khôi lỗi... thứ này chủ yếu là dùng để thị uy sức mạnh của Tiêu Dao Các nhằm đe dọa những thế lực có ý đồ lấn le dòm ngó.

Đồng Giáp Ma Vệ đến hiện tại Tiêu Lệ cũng không có cơ hội sử dụng. Thứ này đòi hỏi phải phong ấn vào nó một linh hồn Đấu Hoàng cường giả hoặc là sử dụng năng lượng tinh hạch khởi động, bất quá hiện tại còn không muốn lãng phí như vậy.

Lần này, theo kiến nghị của Linh Nhi, Tiêu Lệ chấp nhận chịu thiệt 30% giá trị để bán con Đồng Giáp Ma Vệ này cùng với Thanh Linh Huyền Trận trở lại Kỳ Trân Các. Nhất thời, bên trong Kỳ Trân Các lập tức xuất hiện thêm hai loại mặt hàng mới là khôi lỗi và cơ quan.

Lại trải qua thương nghị cùng Lôi Nhã, Tiêu Ngữ, Hồng Diệp và Nguyệt Mị các nàng gần ba ngày thời gian, Tiêu Lệ rốt cuộc mới quyết định được số lượng thích hợp chính mình sẽ lấy ra nhằm thu được hiệu quả cao nhất.

Đối với mấy chuyện làm ăn buôn bán này, Tiêu Lệ mặc dù không phải là không biết nhưng mà so với hắn, các nàng lại càng am hiểu tường tận hơn.

Lôi Xà Trại, thế lực đầu tiên của Tiêu Lệ, vẫn là do Tiêu Ngữ trực tiếp quản lý còn Hồng Diệp là phụ tá của nàng. Nguyệt Mị thì chính là người phụ trách thông thương mậu dịch giữa Xà Nhân tộc và các đế quốc lân cận.

Dù sao Tháp Qua Nhĩ sa mạc tài nguyên khan hiếm, thức ăn nước uống đều thiếu thốn trầm trọng. Nếu không thể dựa vào chiến tranh cướp đoạt, bọn họ chỉ còn có thể sử dụng biện pháp trao đổi hàng hóa mà thôi.

Lôi Nhã lại càng không cần phải nói, nàng không những là quản sự của Hắc Ấn đấu giá phường, lại càng chính là "tay trong" của Tiêu Lệ trong Bát Phiến Môn hiện tại.

Có nàng trợ giúp, tin chắc không mất quá nhiều thời gian, Tiêu Dao Các của hắn sẽ nổi danh khắp Hắc Giác Vực. Thậm chí thời điểm thích hợp, Lôi Nhã còn có thể cho Viên Y một nhát dao chí mạng. Dù sao, danh sách nhiệm vụ của Tiêu Lệ cũng có tên Bát Phiến Môn trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 192: Sát Hoàng Ma Trận

Mấy ngày gần đây, một tin tức không biết do ai thả ra, truyền đi với tốc độ chóng mặt làm oanh động khắp hang cùng ngõ hẻm của Hắc Giác Vực.

Đấu giá hội định kỳ mỗi tháng một lần do Bát Phiến Môn tổ chức tại Hắc Ấn Thành, bởi vì một thần bí thế lực đột nhiên xuất hiện gửi ủy thác mà trực tiếp thăng cấp thành thịnh hội mười năm có một.

Người ta đồn đãi lần này cao giai đàn được và vũ khí xuất hiện không ít! Thậm chí, nghe nói còn có đến ba quyển Địa giai cấp bậc đấu kỹ và một cái trận pháp có thể giết chết Đấu Hoàng cường giả áp trực.

Trên sơn đạo rộng rãi, năm tên nam nhân ăn mặc quái dị đang hối hả đi về phía trước. Bọn họ có vẻ như vừa tập hợp lại, đang không ngừng trao đổi thông tin với nhau.

_ Người nghe gì không, Hắc Ấn đấu giá hội lần này được một thế lực thần bí ủy thác rất nhiều vật phẩm quý giá. Vì thế, nó mới bị dời lại năm ngày để Bát Phiến Môn có thêm thời gian tuyên truyền a...

Chỉ thấy một tên thấp lùn trong số đó vẻ mặt vênh vênh đắc ý nói.

_ Người là người tới cô à? Cái tin tức lạc hậu của người cả Hắc Giác Vực này đều biết hết cả rồi! Ta chính là vừa nhận được một tin tuyệt mật từ bằng hữu truyền tới a...

Một tên cao gầy ngông nghênh nói.

_ Là tin gì?

Bốn tên kia nghe vậy, đột ngột sững lại, vẻ mặt có chút chờ mong nhìn hắn.

_ Lần đấu giá hội này chính là do Lôi Nhã quân sự đích thân làm đấu giá sư!

Tên kia vẻ mặt hèn mọn nói ra khiến bốn tên đồng bọn đều xì mũi khinh thường.

_ Đây Sắc Cầu, người cũng không xem lại bản thân người là cái dạng gì... Lôi Nhã quân sự chính là Đấu Vương cường giả hàng thật giá thật. Người một con cóc ghè mà muốn ăn thịt thiên nga sao...

Một tên lùn lùn vẻ mặt nham hiểm cười gian nói.

_ Tien Hồ, người cũng đừng nói móc ta. Người dám thề bốn người các người không có một chút ý đồ nào với nàng ta hay sao? Đặc biệt chính là Tien Hồ người, đừng tưởng là ta không biết! Chẳng phải hôm trước người bắt Đào Đào mang mặt nạ mô phỏng theo khuôn mặt của Lôi Nhã quân sự rồi để nàng thoải mái cho người sao? Hừ...

Gã cao gầy gọi là Sắc Cầu hừ lạnh nói khiến tên lùn gọi là Tien Hồ á khẩu không nói gì được. Ba tên còn lại thấy cảnh đó thì đều cười ha hả, rõ ràng là một đám đồng tâm như nhau.

_ Được rồi, hai tên hồ bằng cầu hữu các người cũng đừng có cạnh khóe nhau nữa. Mấy tin tức đó dường như có người cố ý thả ra, hiện tại cường giả các nơi tại Hắc Giác Vực đều đang ùn ùn kéo về Hắc Ấn Thành rồi.

Một tên cao to cơ bắp vạm vỡ cười khà khà nói.

_ Ừm, ta điều tra được bên trong vật phẩm đấu giá lần này có một bộ hộp kích đấu kỹ cấp bậc Huyền giai vừa vặn thích hợp Nam Giang Ngũ Quái chúng ta. Nếu có thể thành công thu tới tay khẳng định sẽ trực tiếp đề thăng chiến lực năm huynh đệ chúng ta lên một mảng lớn, nhất định phải cố gắng hết sức đoạt lấy!

Một tên cao gầy vẻ mặt thư sinh có vẻ là thủ lĩnh năm người cười nói.

Một màn như vậy cũng đồng thời diễn ra tại khắp nơi trong Hắc Giác Vực. Tràn cảnh náo nhiệt thế này... đã gần ba mươi năm nay chưa từng xuất hiện một lần.

.....

Trái với tràng diện hối hả tấp nập bên ngoài, tại khu khách quý của Bát Phiến Môn lại là một khung cảnh thanh bình thư thái, tựa như là thế ngoại đảo viên.

Tiêu Lệ ung dung nằm trên người Nguyệt Trinh và Nguyệt Như, đầu tựa vào giữa núi non mềm mại, thoải mái hưởng thụ hai nàng nhẹ nhàng cẩn thận xoa bóp.

Nguyệt Trinh và Nguyệt Như là song sinh tỷ muội, ngoại trừ chấm đỏ giữa trán hai nàng màu sắc có chút đậm nhạt khác nhau. Còn lại từ trên xuống dưới, từng đường tơ kẽ tóc mỗi người đều hoàn toàn giống nhau như hai giọt nước.

Cũng may là hai nàng tính cách cùng với màu sắc y phục yêu thích vẫn có chút bất đồng. Nguyệt Trinh yêu thích màu trắng tinh khiết, tựa như một vị tiên tử không ăn khói lửa nhân gian. Nguyệt Như lại yêu thích màu xanh thanh nhã, chẳng khác nào một vị thánh nữ không nhiễm chút bụi trần.

Nguyệt Trinh và Nguyệt Như còn có một kỹ thuật mà Tiêu Lệ rất hài lòng. Hai nàng tựa như Thanh Xà, Bạch Xà quấn đuôi của mình lại với nhau tạo thành một cái ghế thịt cực kỳ êm ái.

Hơn nữa, thân thể Nguyệt Trinh và Nguyệt Như tựa hồ phảng phất mùi hương hoa linh lan và hoa dạ hương nhàn nhạt, khiến tinh thần Tiêu Lệ luôn luôn được thư giãn. Bởi vậy, hẳn cực kỳ sủng ái hai nàng, yêu thích đến độ Nguyệt Mị cũng phải âm thầm ghen tị.

Bất quá, Tiêu Lệ đối xử với nữ nhân của mình rất nghiêm. Bất kỳ ai muốn đấu đá tranh sủng đều bị hắn dùng "gia pháp" hầu hạ cả đêm, đến hôm sau vẫn chưa xuống giường nổi.

Bởi vậy, chúng nữ mặc dù thi thoảng lẫn nhau có chút tiểu đồ kỵ nhưng mà hậu cung của hắn vẫn chưa bao giờ nổi lên sóng to gió lớn không thể khống chế nổi.

_ Ngừ Ngừ, tình hình thế nào rồi?

Nằm ở trên giường thịt mềm mại, Tiêu Lệ nhìn về phía Tiêu Ngừ ánh mắt chăm chú đặt trên mấy thứ sổ sách, nhàm chán hỏi.

_ Đúng như chàng dự liệu, lượng người đổ về đông đến mức Bát Phiến Môn cũng khó lòng kiểm soát được. Cũng may chúng ta đã sớm chia đấu giá hội này ra thành nhiều đợt, kéo dài trong bảy ngày, hơn nữa giới hạn thân phận người tiến vào. Không phải vậy, sợ là Từ Tinh Dục Sư Vương cũng không đủ uy hiếp.

Tiêu Ngừ khẽ lau mồ hôi trên trán, cười vui vẻ nói. Nàng thực lực không mạnh, bởi vậy ở trên một phương diện khác có thể thay Tiêu Lệ phân ưu, nàng mới thấy mình xứng đáng ở bên cạnh hắn.

_ Nàng cũng không cần lo lắng như vậy! Chỉ cần người tới không phải Đấu Tông, ta đều có thể trấn áp hết. Hơn nữa... nếu có tên Đấu Hoàng nào điu mù đến quấy rối, ta không ngại lấy hắn làm vật thí nghiệm để ta biểu diễn Sát Hoàng Ma Trận đâu..

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 193: Kế hoạch kinh thiên

Sát Hoàng Ma Trận, tên như ý nghĩa, chính là một trận pháp đặc thù chuyên dùng để tiêu diệt Đấu Hoàng cường giả. Đương nhiên, cái giá bỏ ra sẽ không hề nhỏ chút nào. Nhưng mà chỉ bao nhiêu đó thôi cũng đã đủ khiến rất nhiều tông môn thế lực bên trong Hắc Giác Vực phải điên cuồng.

Cần phải biết rằng Hắc Bảng thập đại cường giả hiện tại, người xếp hạng cao nhất là Kim Lão tu vi cũng chỉ mới là Đấu Hoàng đỉnh phong mà thôi.

Tuy nói rằng trong Hắc Giác Vực xác thực ẩn giấu một ít Đấu Tông cường giả nhưng mà loại nhân vật đứng ở đỉnh cao này số lượng tối đa sẽ không vượt quá một bàn tay. Đấu Hoàng chung quy vẫn là chiến lực nhất lưu tại nơi này.

Mà một cái trận pháp có thể tiêu diệt Đấu Hoàng như vậy mang hàm nghĩa, thế lực nào có thể sở hữu được nó tương đương mang trong mình một quả bom nguyên tử. Trừ một vài tông môn cổ xưa ra, phần lớn thế lực gặp bọn họ đều phải lựa chọn đi đường vòng.

Tiêu Lệ lấy ra cái Sát Hoàng Ma Trận này có hai mục đích quan trọng. Một là gây nên mâu thuẫn giữa các thế lực trong Hắc Giác Vực, quấy lên một vùng nước đục thật lớn nhằm che mắt mọi người, để Tiêu Dao Các của hắn có đầy đủ thời gian phát triển.

Mục đích thứ hai chính là nhằm chấn nhiếp những lão bất tử cấp bậc Đấu Tông kia. Những lão già đó đều là quái vật sống lâu thành tinh, đương nhiên sẽ dễ dàng hiểu được thông điệp mà hắn ẩn chứa bên trong hành động đấu giá trận pháp lần này...

Ba quyền Địa giai sơ cấp đấu kỹ lại càng được Tiêu Lệ tính toán kỹ lưỡng, cũng không phải tùy tiện lựa chọn ba quyền ngẫu nhiên trong Kỳ Trân Các.

Thế lực ở Hắc Giác Vực đan xen lẫn lộn, giữa mỗi phương lẫn nhau đều có ít nhiều mâu thuẫn. Tiêu Lệ chính là đặc biệt lựa chọn ba loại đấu kỹ có thể dễ dàng khiến bọn họ tranh chấp sát đầu mẻ trán. Còn bản thân hắn thì ung dung tọa sơn quan hổ đấu.

Đan dược và vũ khí trang bị thì không có sâu xa phức tạp như vậy nhưng cũng không phải là không có ý đồ.

Những loại đan dược mà Tiêu Lệ bán ra đều là dạng có thể dễ dàng thực lực trong thời gian ngắn mà không lưu lại quá nhiều tác dụng phụ. Chẳng hạn như Phong Hành Đan gia tăng tốc độ, Cuồng Bạo Đan gia tăng chiến lực, Bá Thể đan gia tăng nhục thân...

Về phần vũ khí và trang bị thì chủ đạo là loại hình công kích có độ bền cao, số còn lại là những trang bị hỗ trợ khả năng bỏ chạy đào mệnh, tuyệt nhiên không có một món nào là loại hình phòng ngự.

Nếu nhìn sơ qua, những loại đan dược và vũ khí trang bị này cũng không có gì đặc biệt, một vài thể lực kinh doanh trong Hắc Giác Vực như Thiên Dược Phường, Bát Phiến Môn đều thỉnh thoảng bán ra. Thế nhưng, ẩn giấu trong những thứ bình thường ấy chính là một kế hoạch kinh thiên của Tiêu Lệ

Nếu ở những nơi khác, có lẽ kế hoạch này của Tiêu Lệ là rất ngu ngốc. Thế nhưng tại Hắc Giác Vực này, đây chính là một chiêu giết người không thấy máu cực kỳ âm hiểm

Hắc Giác Vực tràn ngập hỗn loạn, giết người cướp của nơi đâu cũng có. Một lời không hợp liền chém giết là chuyện bình thường đến mức không thể bình thường hơn.

Nếu đột nhiên có lượng lớn đan dược và vũ khí trang bị trực tiếp đề thăng thực lực như vậy đổ vào thị trường với giá cả vừa phải, đương nhiên người người đều có thể tìm cách thu được.

Mà một khi thực lực nhanh chóng tăng lên như vậy, hung tính của những người này sẽ được kích phát đến cực độ khiến cho Hắc Giác Vực đã loạn nay lại càng loạn thêm.

Vũ khí có độ bền cao cùng với trang bị bảo mệnh xác suất hư tổn thấp hơn rất nhiều so với trang bị loại hình phòng ngự. Vì thế có thể dễ dàng truyền bá "tiêu kỹ" của Tiêu Dao Các ra khắp Hắc Giác Vực thông qua việc bị cướp đoạt không ngừng

Những người thu được đan dược và vũ khí trang bị chắc chắn sẽ trở nên kiêu căng ngạo mạn, hoặc là ý thế hiếp đáp người khác hoặc là đi tìm cừu nhân báo thù. Mà những người còn lại bị uất ức tất nhiên sẽ dùng trăm phương ngàn kế để cầu cạnh Tiêu Dao Các.

Rốt cuộc, trai cò đấu nhau ngư ông đắc lợi. Tiêu Dao Các của hắn chỉ cần ung dung xem kịch vui mà vẫn còn thể bất tri bất giác từ từ thôn tóm Hắc Giác Vực vào trong sự khống chế của mình.

.....

Chỉ còn một ngày nữa là đến thời điểm Hắc Ấn thịnh hội chính thức mở ra, người ở khắp nơi đổ về đã chật ních Hắc Ấn Thành. Ngoại trừ những người bản địa và một ít tùy tùng cường giả, những người có tu vi dưới Đấu Sư hầu như đều không có tư cách đặt chân vào thành, chỉ có thể bồi hồi bên ngoài dựng lên không ít lều trại để chờ đợi.

Cũng may Tiêu Lệ đã sớm định rõ cấp bậc đấu giá. Bốn ngày đầu tiên vật phẩm hầu như đều thuộc về tầng lớp Đại Đấu Sư trở xuống, cường giả chân chính đều còn đang âm thầm chờ đợi ở ngoài. Vì vậy, nơi này mặc dù đông nhưng lại rất dễ dàng không chế.

Hai ngày tiếp theo, áp lực vật phẩm đã lên tới cấp bậc của Đấu Vương cường giả. Mà phạm là người tu vi dưới Đại Đấu Sư đều không có tư cách tham gia đấu giá hội, dù là tùy tùng cũng không được.

Ngày cuối cùng, Sát Hoàng Ma Trận cùng với ba quyền Địa giai đấu kỹ đều sẽ lần lượt xuất hiện. Người có tư cách tiến vào phòng đấu giá ít nhất phải là Đấu Vương cường giả...

Ngồi trên đỉnh của một tòa nhà, Tiêu Lệ tùy ý để cương phong lạnh lẽo thổi qua người mình, lạnh lẽo ngấm phở xa đông đúc bên dưới.

Đêm nay là một đêm cực kỳ dài... Bởi vì chỉ rạng sáng mai thôi, khi đấu giá thịnh hội chính thức bắt đầu, Hắc Giác Vực này... sẽ nhanh chóng bị cuốn vào một trận gió tanh mưa máu...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Phi Vũ Thiên Sương

Hôm nay là ngày nhộn nhịp nhất của Hắc Ấn Thành trong vòng năm mươi năm gần đây. Trên đường phố, dòng người chỉ chít kéo về Hắc Ấn đấu giá phường.

Vé vào cửa cho bốn ngày đầu tiên của đấu giá hội đã sớm bán hết từ hôm trước. Tiêu Lệ quy định mỗi người chỉ được mua một vé nhằm mục đích có thể "phát tán" những món hàng của hắn trong phạm vi rộng nhất có thể.

Phòng đấu giá Hắc ấn diện tích tương đối lớn có thể đồng thời chứa được vài vạn người, chia làm hai phân cấp rõ rệt. Lô ghế đầu tiên dành cho khách quý hầu như đã kín chỗ, những thể lực lớn nhất trong Hắc Giác Vực đều sớm cử người đại diện đến đây tham dự thịnh hội này...

Mấy thế lực lớn mặc dù đặt trọng tâm ở trên Sát Hoàng Ma Trận và mấy quyền Địa giai đấu kỹ, thế nhưng cũng không trở ngại bọn họ tranh giành những món đan dược và vũ khí cấp thấp hơn này.

Dù sao, quy mô của một thế lực cũng không phải chỉ gói gọn trong mấy người cao tầng. Mỗi một đại thế lực đều là một hệ thống rườm rà phức tạp. Mà đan dược và vũ khí trong Hắc Giác Vực đều là loại cung không đủ cầu, bọn họ sẽ không ngại thu về cho thế lực của mình nhiều một chút...

Hàng ghế còn lại dành cho những người bình thường kia lại càng chật ních nhân ảnh chen chúc. Mọi người đều hồi hộp chờ mong, đấu giá hội lần này có gì đặc biệt.

"Đing... Doong..."

Theo một tiếng chuông ngân thanh thúy vang lên, đài đấu giá hoàn toàn được làm từ Bích Linh Hàn Ngọc bỗng được ánh sáng năm màu chiếu lên tạo thành từng chùm huỳnh quang rực rỡ soi rọi khắp phòng đấu giá.

Một làn sương khói mờ ảo đúng lúc phun ra như càng làm cho ánh sáng ấy thêm phần lung linh huyền ảo. Rồi đột nhiên, một bóng người là lướt xuất hiện phía sau màn khói.

Mặc dù chỉ là một hình bóng mờ lung, thế nhưng vóc người lồi lõm hoàn mỹ tới cực điểm kia vẫn khiến cho vô số nam nhân trong tràng đôi mắt sáng rực nhìn chăm chăm nằng, tiếng hò reo inh ỏi vang lên khắp nơi.

Hình bóng xinh đẹp kia tựa hồ đảo mắt một vòng nhìn quanh phòng đấu giá, sau đó chậm rãi bước ra khỏi làn khói. Váy đồ thướt tha quét trên mặt đất tựa như một đóa sen lửa nở rộ giữa bầu trời.

Mặc dù hầu hết mọi người đều đã sớm biết tin đồn Lôi Nhã sẽ tự mình chủ trì đấu giá hội lần này. Thế nhưng thời điểm nàng thực sự bước ra vẫn gây nên một trận oanh động không nhỏ trong phòng đấu giá.

Phải biết một điều là... lần gần nhất mà Lôi Nhã đứng ra làm đấu giá sư cho một cuộc đấu giá đã là gần năm năm trước, khi nàng vẫn còn là một tên chấp sự đấu giá phàm.

Mà bản thân Lôi Nhã hiện tại giống như một đại minh tinh trong Hắc Giác Vực, vừa xinh đẹp thánh khiết, vừa kiêu sa mị hoặc khiến vô số nam nhân điên cuồng vì nàng.

_ Hừ... nam nhân tên nào cũng như tên nào...

Trên một gian phòng sa hoa nằm ở vị trí cao nhất ngay phía sau đài đấu giá, Lamia đang lười biếng nằm trên ghế mềm nhìn thấy tràng cảnh bên dưới thì liếc xéo Tiêu Lệ, hừ lạnh châm chọc nói.

Phòng đấu giá Hắc Ấn thiết kế ghế ngồi theo hình rẽ quạt hai trăm bảy mươi độ. Phương vị còn lại có một gian phòng bí mật vốn là dành riêng cho Viên Y. Từ vị trí này có thể dễ dàng bao quát tình hình bên dưới, tùy thời ra tay can thiệp.

Bất quá hôm nay, căn phòng này đã bị Tiêu Lệ cường hoành chiếm mất, còn Viên Y tên kia thì đã sớm không chờ đợi được bề quan phục dụng Hoàng Cực Đan mất rồi...

_ Hihi... chư vị từ khắp nơi gấp gáp đổ về đây, có lẽ là đã rất vất vả. Lôi Nhã ở đây xin thay mặt Bát Phiến Môn cảm tạ chư vị đã nhiệt tình ủng hộ chúng ta...

Lôi Nhã chớp chớp đôi mắt quyến rũ nhìn quanh một vòng khiến không khí trong phòng đấu giá trở nên sôi nổi hơn bao giờ hết. Thanh âm ngọt lịm đến tận xương làm cho không ít nam nhân định lực kém thậm chí đã có dấu hiệu... nhất trụ kinh thiên.

_ Hừ là các vị đã sớm biết... lần đấu giá hội này đột ngột được tổ chức như vậy là bởi vì có một thần bí thế lực đã ký gửi cho bản môn lượng lớn đan dược, vũ khí, trang bị cùng với cao giai công pháp, đấu kỹ...

_ Những món đồ này trải qua chuyên gia của bản môn thẩm định đã xác nhận là chất lượng vô cùng tốt, không có bất cứ vấn đề gì, tin tưởng sẽ không làm cho mọi người thất vọng...

Hoi vung tay lên ra hiệu cho mọi người im lặng, Lôi Nhã tiếp tục sử dụng thanh âm câu hồn đoạt phách của mình chậm rãi giới thiệu.

_ Như vậy... Lôi Nhã sẽ không làm mất thời gian của chư vị thêm nữa... Ta tuyên bố... Hắc Ấn thịnh hội... hiện tại... BẮT ĐẦU...

Nhìn thấy những ánh mắt nóng hừng hực dán chặt trên người mình, Lôi Nhã khẽ nở một nụ cười mị mị, cao giọng nói.

Tiếng nói của Lôi Nhã vừa dứt, phía sau lưng nàng đột nhiên dâng lên một cái đài thủy tinh phát ra ánh sáng rực rỡ chói mắt.

Cái đài thủy tinh này cũng không phải là chất liệu thông thường mà là Phi Thúy Linh Tinh hiếm thấy. Ánh sáng của nó phát ra thậm chí còn có công dụng che đi linh hồn cảm giác lực, bởi vậy càng kích thích trí tò mò của những người bên trong phòng đấu giá.

Ánh sáng từ Phi Thúy Linh Tinh phát ra trải qua Bích Linh Hàn Ngọc trung hòa thì chậm rãi dịu xuống, cuối cùng hiện rõ món đồ bị che giấu bên dưới

màn hào quang của nó, rõ ràng là một đôi cánh thiên sứ cực kỳ mỹ lệ.

_ Trên Đấu Khí đại lục này, muốn có thể tự do bay lượn trên bầu trời thì ít nhất phải đạt tới Đấu Vương thực lực hoặc là sử dụng phi hành đấu kỹ...

_ Nhưng mà Đấu Vương cường giả ít ỏi, dù là toàn bộ Hắc Giác Vực cũng không có bao nhiêu người... Mà phi hành đấu kỹ còn hiếm thấy hơn, lại có nhược điểm tiêu tốn đấu khí rất lớn...

Lôi Nhã khẽ vuốt ve đôi cánh, chậm rãi giới thiệu. Dừng một lúc đến khi mọi người bắt đầu sốt ruột, nàng mới tiếp tục nói.

_ Bất quá... có phi hành đạo cụ này... dù là người bình thường cũng có thể dễ dàng tung hoành thiên khung, tốc độ của đôi cánh này thậm chí có thể so sánh với Đấu Vương cường giả mà chỉ cần tiêu hao một ít Huyền Tinh Thạch...

_ Giá khởi điểm là... 1 kim tệ! Hiện tại mọi người có thể tùy ý ra giá để sở hữu đôi cánh Phi Vũ Thiên Sương này...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 195: Tranh giành quyết liệt

_ Một ngàn kim tệ!

...

_ Hai vạn kim tệ!

...

_ Ba mươi vạn kim tệ!

...

Thanh âm báo giá không ngừng vang lên, phút chốc đã lên tới hơn trăm vạn mới hơi ổn định lại. Đến khi giá trị đạt tới một trăm sáu mươi vạn thì đột nhiên im bặt.

_ Chư vị xác định sẽ để Thiên Dược Phòng đoạt lấy đôi cánh Phi Vũ Thiên Sương này với giá một trăm sáu mươi vạn kim tệ sao?

Đôi cánh này giá trị thực sự không thấp hơn mấy món vật phẩm áp trực ngày hôm nay. Nó được Tiêu Lệ cố tình đặt ở đầu tiên nhằm khuấy động bầu không khí.

Bất quá mức độ cạnh tranh lại không có kịch liệt như hần dự kiến, thậm chí mấy thế lực hàng đầu trên ghế khách quý cũng chỉ mới có Viêm Tông và Thiên Dược Phòng báo giá một lần mà thôi.

Lôi Nhã là quân sự kiêm thủ tịch đấu giá sư của Hắc Ấn đấu giá phòng, đương nhiên thừa hiểu đây không phải là giới hạn của mấy thế lực lớn. Nàng khẽ đảo mắt qua các thế lực còn lại, thanh âm trong trẻo pha lẫn chút khiêu khích.

_ Lôi Nhã quân sự, không phải chúng ta nghi ngờ khả năng thẩm định của Bát Phiến Môn. Bất quá như người nói, đôi cánh này phải sử dụng Huyền Tinh Thạch để kích hoạt. Thứ này chúng ta thậm chí còn không biết nó là gì, người bảo chúng ta làm sao tìm?

Một lão ầu ầu gầy như một bộ xương khô, khuôn mặt đáng sợ không khác gì mấy bà phù thủy trong truyện cổ tích, thanh âm ồm ồm nói.

_ Ừm... đúng là như vậy! Hơn nữa... thứ này thực sự có thể cho người bình thường có thể đạt tốc độ như Đấu Vương cường giả sao? Ta chưa từng nghe trên đấu khí đại lục này có đồ vật thần kỳ như vậy!

Một tên nam nhân trên ngực mang đồ án hình một cây đao lóm chồm rặng nhon cười nham hiểm nói.

_ Được rồi... Đây là món đầu tiên, ta sẽ thử nghiệm cho chư vị thấy công dụng thực sự của nó. Tin tưởng sau khi tận mắt chứng kiến, chư vị khẳng định sẽ không còn nghi ngờ khả năng của giám định sư Bát Phiến Môn chúng ta!

Tiêu Lệ đã sớm dự liệu được tình huống này. Ngay từ khi quyết định chọn đôi cánh này để "chào hàng", hần cũng đã căn dặn tốt Lôi Nhã phải xử lý thế nào. Bởi vậy nàng cũng rất thông dong ứng đối.

Lôi Nhã khẽ vỗ tay một cái. Từ phía sau màn, hai thị nữ xinh đẹp ăn mặc cực kỳ khêu gợi dẫn theo một tiểu cô nương lên đài. Cô bé này chừng mười sáu tuổi, tên là tiểu Châu, là một trong những người được Tiêu Lệ mua lại từ gã gian thương Đỗ Thanh kia.

_ Tiểu cô nương này hoàn toàn là người bình thường, một đoạn đầu khí cũng không có. Điểm này chur vị ở đây hẳn là có thể dễ dàng nhận thấy được...

Lôi Nhã bước đến bên cạnh tiểu Châu cười giới thiệu. Sau đó nàng lấy trong hộp ngọc mà thị nữ mang lên một viên thủy tinh phát ra màu xanh lấp lánh tựa như đá Sapphire giơ lên cao mỉm cười nói tiếp.

_ Còn đây là Huyền Tinh Thạch mà Mặc lão lão của Hắc Khô Mộ vừa nhắc tới lúc nãy. Thứ này cũng là do Tiêu Dao Các độc quyền sản xuất, chuyên dùng để khởi động các loại cơ quan và khôi lỗi mà bọn họ chế tác ra. Chur vị yên tâm, giá cả thứ này sẽ không quá cao đâu!

Lôi Nhã nói xong thì lập tức cầm Huyền Tinh Thạch đến bên cạnh Phi Vũ Thiên Sương song đực, trước mặt mọi người cẩn thận lấp vào.

_ Xong rồi, tiểu Châu, ngươi mau biểu diễn thử cho chur vị ở đây có dịp mở rộng tầm mắt đi!

Lôi Nhã lấp xong Huyền Tinh Thạch rồi nháy mắt ra hiệu cho hai thị nữ bên cạnh giúp tiểu Châu mang vào Phi Vũ Thiên Sương, sau đó để nàng bước một vòng quanh đài đấu giá cho mọi người trong tràng chiêm ngưỡng kỹ càng.

Tiểu Châu mặc dù nhỏ tuổi nhưng tư chất khá thông minh mà lại dạn dĩ. Dáng người của nàng cũng hơi hướng cao gầy, cực kỳ thích hợp để làm người mẫu. Nàng đã sớm được Tiêu Lệ tập luyện nhiều lần để có thể trình diễn Phi Vũ Thiên Sương một cách ấn tượng nhất, bởi vậy vô cùng tự tin.

Sau khi đi đủ một vòng, Phi Vũ Thiên Sương trên lưng tiểu Châu bắt chợt rung lên. Trong khoảnh khắc, nàng đột nhiên biến mất trên đài, khi hiện ra thì đã là trước mặt tên nam tử hèn mọn của Ma Dao Môn.

Tốc độ như vậy khiến cho hầu hết mọi người trong phòng đấu giá đều ngạc nhiên há hốc mồm, không khí trở nên tĩnh lặng đến mức quỷ dị.

Đạt được hiệu quả đúng như mong đợi, Lôi Nhã khẽ gạt đầu ra hiệu, Phi Vũ Thiên Sương trên lưng tiểu Châu lại lần nữa rung lên mang nàng quay trở về bên cạnh Lôi Nhã.

_ Chur vị cảm thấy như thế nào? Đôi cánh Phi Vũ Thiên Sương này thực sự chỉ đáng giá một trăm sáu mươi vạn kim tệ thôi sao?

Lôi Nhã vẫn để cho tiểu Châu đứng bên cạnh mình, khẽ liếc mắt một vòng khắp phòng đấu giá rồi mỉm cười quyến rũ khiêu khích nói.

_ Thật sự không thể tin được! Đôi cánh này bản thiếu gia định rồi, ai dám tranh với ta tức là đối nghịch với Ma Dao Môn! Ba trăm vạn kim tệ!

Gã nam tử gương mặt hèn mọn là người cảm nhận sâu sắc nhất tốc độ của Phi Vũ Thiên Sương, hẳn không chút do dự nâng lên gần gấp đôi cái giá lúc trước mà Thiên Dược Phường đưa ra!

_ Đối nghịch thì đã sao? Cuồng Sur Bang chúng ta chẳng lẽ lại sợ Ma Dao Môn các người? Ba trăm năm mươi vạn!

Một gã thanh niên cơ bắp cuộn cuộn, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, nhìn qua cực kỳ nam tính cười lớn nói.

_ Đôi cánh mỹ lệ thế này hẳn là thích hợp cho nữ nhân hơn là lũ xú nam nhân các ngươi. Không bằng để Thiên Dược Phường chúng ta đoạt về, thế nào? Điều phường chủ khẳng định sẽ rất thích a... Năm trăm vạn đi!

Một mỹ phụ áo tím khoét cổ thật sâu để lộ ra gần hết bộ ngực hùng vĩ của mình, liếm liếm đôi môi tím mọng nói.

_ Mộng Cơ, ngươi nói như vậy không bằng nhường cho La Sát Môn chúng ta đi... Tô Mị đại nhân chắc chắn sẽ gửi lời cảm tạ cho Điều phường chủ a! Sáu trăm vạn kim tệ!

Một nữ nhân toàn thân váy trắng bán trong suốt cười nhạt nói. Nàng khi nói còn cố tình đưa bộ ngực cao vút của mình như thị uy với mỹ phụ áo tím. Bầu không khí nhanh chóng được đẩy lên cao trào...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 196: Bạch Phỉ vs Mộng Cơ

Ma Dao Môn, Cuồng Sur Bang, Thiên Dược Phường, La Sát Môn còn có thêm Viêm Tông và Hắc Khô Mộ cũng tham dự. Giá trị của Phi Vũ Thiên Sương nhanh chóng được tăng lên đến chóng mặt.

Sau khi vượt qua ngàn vạn kim tệ, các tông môn tranh chấp đều có hơi chùn bước. Ngay cả tên thiếu môn chủ của Ma Dao Môn lúc đầu hùng hổ nhất cũng không dám tiếp tục ra giá, chỉ còn Thiên Dược Phường và La Sát Môn vẫn cạnh tranh vô cùng quyết liệt.

Nữ nhân... có đôi khi chỉ vì một món y phục hay trang sức tinh xảo thậm chí có thể đấu đá tàn nhẫn hơn cả nam nhân. Nhất là Thiên Dược Phường và

La Sát Môn từ lâu đã nhìn nhau không vừa mắt...

_ Một ngàn một trăm vạn kim tệ! Mộng Cơ, nếu ngươi dám nâng giá thì bản tiên tử sẽ không tiếp tục phụng bồi...

Nữ nhân váy trắng cắn răng nói. Ngàn vạn kim tệ đã là giới hạn của nàng.

La Sát Môn mặc dù là một trong những thế lực hàng đầu Hắc Giác Vực, thế nhưng hôm nay mới chỉ là ngày đầu tiên. Nàng cũng không muốn lãng phí tài lực như vậy chỉ để tranh một hơi với Thiên Dược Phưong.

_ Bạch Quả Phụ, không chơi nữa à? Thiên Dược Phưong chúng ta cái gì có thể thiếu nhưng không thiếu nhất chính là tiền! Một ngàn hai trăm vạn kim tệ!

Mỹ phụ áo tím cười châm chọc nói.

Nữ nhân váy trắng tên là Bạch Phi. Nàng ở La Sát Môn có ngoại hiệu là Bạch Tiên Tử thế nhưng có một số người lại âm thầm gọi nàng với một cái ngoại hiệu khác... Bạch Quả Phụ!

Sở dĩ gọi như vậy là bởi vì phạm là nam nhân từng qua lại với Bạch Phi thì không quá ba ngày sẽ biến mất không để lại chút dấu vết.

_ Hừ... lão thái bà ngươi bị nam nhân bỏ rơi thì cũng đừng đổ lên đầu bản tiên tử. Là chính gã đó tự tìm đến ta chứ đâu phải ta chủ động câu dẫn tình nhân của ngươi đâu.

Bạch Phi nghe được lời của Mộng Cơ thì hừ lạnh nói.

_ Được rồi... nhị vị! Nơi đây là phòng đấu giá Hắc Ấn, nhị vị có thể thu liễm một chút sao? Mộng Cơ trưởng lão của Thiên Dược Phưong ra giá một ngàn hai trăm vạn kim tệ còn ai muốn ra giá cao hơn không?

Lôi Nhã thấy không khí trở nên giương cung bạt kiếm thì hắng giọng một tiếng cao giọng nói. Khí thế thất tinh Đấu Vương âm thầm phát ra chấn nhiếp Bạch Phi và Mộng Cơ đang có dấu hiệu mất kiểm chế kia.

Bạch Phi và Mộng Cơ mặc dù cũng là Đấu Vương, thế nhưng thực lực hai nàng vẫn còn kém Lôi Nhã không ít. Hơn nữa nơi này là Bát Phiến Môn, hai nàng cũng không muốn tùy tiện sinh sự nên đều im lặng ngồi lại ghế của mình.

_ Nếu không còn ai ra giá cao hơn thì ta tuyên bố, đôi cánh Phi Vũ Thiên Sương này thuộc về Mộng Cơ trưởng lão của Thiên Dược Phưong.

Lôi Nhã chờ một lúc không thấy ai có dấu hiệu ra giá nữa thì vỗ nhẹ lên đài thủy tinh tuyên bố kết quả. Sau đó, thị nữ nhanh chóng tháo đôi cánh trên lưng tiểu Châu ra đặt vào hộp rồi đi xuống phía sau màn.

Đài thủy tinh mang theo Phi Vũ Thiên Sương hạ xuống. Khi dâng lên trở lại thì phía trên đài đã thay đổi thành một thanh kiếm toàn thân ngăm đen, nhìn qua cực kỳ sắc bén.

_ Đây là tam phẩm vũ khí được chế tạo từ tinh thiết và răng nanh của tam giai ma thú Huyết Tinh Lang, tên gọi là Lang Nha, vô cùng sắc bén, hơn nữa lại có hiệu quả băng huyết khiến mục tiêu chảy máu không ngừng.

_ Chúng ta ở đây đồng thời bán một trăm thanh giống hệt nhau, giá thấp nhất là mười vạn kim tệ mỗi thanh. Chư vị nếu ai muốn ra giá thì vui lòng ghi số lượng cùng với giá tiền của mình vào cái bảng được đặt sẵn bên cạnh, mỗi người chỉ được ra giá một lần. Chúng ta sẽ xem xét từ giá cao nhất tính dần xuống cho đến khi đủ một ngàn thanh.

Lôi Nhã cầm lên thanh kiếm, xoay quanh nó một vòng rồi đặt lại xuống cười nói. Nàng cũng là lần đầu thấy cái hình thức bán đấu giá quái lạ này của Tiêu Lệ, lại có thể đồng thời đấu giá một ngàn món đồ cùng lúc...

Hình thức này thật ra cũng không phải là mới mẻ gì, Tiêu Lệ cũng chỉ là học lỏm ở kiếp trước mà thôi. Hẳn từ trong hệ thống đổi ra một cái siêu máy tính chuyên dụng để thống kê và kết toán.

Lúc đầu mặc dù cũng có chút trở ngại thế nhưng người ở đây dù sao đều là cường giả, ngộ tính không thấp. Lôi Nhã lại giải thích thêm một vài chỗ khó hiểu, mọi người cũng nhanh chóng thích nghi với hình thức đấu giá mới lạ này.

Một ngàn thanh Lang Nha Kiếm nhanh chóng được bán ra, trong đó có đến bảy tám phần đều thuộc về các thế lực lớn. Số còn lại bị những thế lực nhỏ hơn thu tóm, chỉ có lác đác một ít bị vài tên độc hành giả may mắn chiếm được.

_ Lần đầu có hơi lúng túng một chút bất quá hẳn là chư vị cũng đã hiểu phương thức đấu giá mới này rồi chứ? Vậy chúng ta lại bắt đầu vật phẩm tiếp theo.

Rốt cuộc cũng hoàn thành lần đấu giá thứ hai. Lôi Nhã khẽ lau mồ hôi trên trán cười quyền rũ nói. Kế đó, nàng lại lần nữa vỗ lên đài thủy tinh để nó hạ xuống rồi mang theo một cái hộp ngọc khác đi lên.

Bên trong hộp ngọc lần này tam phẩm Cuồng Bạo Đan có tác dụng gia tăng toàn diện 20% sức chiến đấu và làm giảm đi cảm giác đau đớn trong vòng hai mươi phút mà không có bất kỳ tác dụng phụ.

Hạn chế duy nhất của nó là chỉ có tác dụng với Đại Đấu Sư trở xuống. Bất quá ở Hắc Giác Vực này, Đại Đấu Sư vẫn là tầng lớp trung kiên, dù là mấy

thể lực lớn cũng động tâm với loại đan dược này.

Tam phẩm Cuồng Bạo Đan cũng giống như Lang Nha Kiếm, đồng thời đấu giá trăm viên khiến cho đám Đại Đấu Sư bên dưới đỏ mắt tranh giành, liều mạng ra giá.

Một vật liên tiếp một vật, toàn bộ đều là các loại tam phẩm đan dược hoặc vũ kh. Giá cả cuối cùng đều chỉ dao động trong khoảng hai mươi đến ba mươi vạn kim tệ, nhưng chừng đó đã đủ biến Tiêu Lệ thành một đại phú hào...

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Thạch Giáp Ma Vệ

Đấu giá hội trôi về thời điểm cuối, những vật phẩm đẳng cấp ngày càng cao hơn xuất hiện khiến cho cuộc tranh chấp ngày càng khốc liệt. Mọi người đều đỏ mắt ra giá, không ai muốn nhường ai...

_ Hiệu quả hơn cả mong đợi nhỉ... cứ thế này không khéo ta có thể lũng đoạn toàn bộ Hắc Giác Vực a...

Nằm trên cơ thể mềm mại của Nguyệt Trinh và Nguyệt Như, Tiêu Lệ ung dung nhìn xuống quang cảnh náo nhiệt bên dưới khe lắm bầm.

Hắn cũng không ngờ người ở Hắc Giác Vực lại liều lĩnh như thế, dù táng gia bại sản cũng phải tranh hơn thua với cừu nhân của mình.

Bất quá điều đó nói cho cùng chính là quy luật sinh tồn của nơi hỗn loạn này. Tiền tài chỉ là vật ngoài thân, thực lực mới chính là vương đạo.

_ A...

Đang suy nghĩ vu vơ, Tiêu Lệ bất chợt cảm nhận một tiếng, hai tay vịn chặt đầu của Lamia đang ngậm lấy tiểu Tiêu Lệ dưới thân hắn, sau đó mạnh mẽ phóng xuất tinh hoa vào trong miệng nàng.

_ Hừ... Lần sau nếu nàng còn dám so sánh phu quân của mình với nam nhân khác thì không phải chỉ "trùng phạt" đơn giản thế này đâu!

Tiêu Lệ vỗ vỗ vào bờ mông căng tròn của Lamia cười gian nói.

_ Nhưng mà... người ta... người ta vẫn muốn chàng tiếp tục "trùng phạt" người ta a...

Lamia nhanh chóng nuốt hết tinh hoa của Tiêu lệ, đôi mắt nheo lại nhìn hắn biểu thị chính mình còn chưa thỏa mãn.

_ Nàng vẫn ăn chưa no sao?

Tiêu Lệ bóp mạnh vào mông thịt của Lamia liếm môi nói.

Mấy ngày hôm nay, Tiêu Lệ tập trung gần như toàn bộ tinh lực vào việc bố trí đấu giá hội, chỉ có rất ít thời gian thư giãn cùng các nàng.

Hơn nữa, hiện tại đang là mùa sinh sản của Xà Nhân Tộc. Cơ thể của bọn họ trong thời gian này trở nên đặc biệt mẫn cảm và thèm muốn chuyện giao hoan. Không chỉ riêng Lamia, cả ba nàng Nguyệt Mỹ, Nguyệt Trinh, Nguyệt Như mấy ngày hôm nay cũng thường xuyên quấn lấy Tiêu Lệ.

_ Cũng không biết Medusa nữ vương thế nào...

Thất Thái Thân Thiên Mãng từ khi theo Tiêu Lệ thì luôn luôn được ăn no ngủ kỹ, suốt ngày trốn trong tay áo hắn không chịu ra ngoài, cực kỳ y lại vào Tiêu Lệ.

_ Phu quân... phu quân... chàng đang nghĩ gì thế?

Tiêu Lệ đang miên man theo đuổi suy nghĩ của mình thì bất chợt cảm thấy tiểu Tiêu Lệ hơi đau nhói. Không biết từ lúc nào, Lamia đang uốn éo bên dưới đã lại lần nữa ngậm lấy đại long thương của hắn, trong khi các nàng còn lại thì vây kín xung quanh, không ngừng lay gọi hắn.

_ Lamia, nàng làm gì thế?

Mặc dù Lamia chỉ cần nhẹ, thế nhưng dù sao thứ đó vẫn vô cùng mẫn cảm. Tiêu Lệ bị đau thì không nhịn được híp mắt nhìn Lamia đang cười nguy hiểm nói.

_ Người ta chưa no nha! Phu quân lại không chịu cho người ta "ăn", người ta đành phải...

Lamia khẽ vươn lưỡi rắn thật dài liếm môi cười dâm nói.

_ Xem như ta sợ nàng!

Tiêu Lệ nói rồi lập tức đẩy ngã Lamia. Nhất thời, âm thanh rên rỉ tiêu hồn vang lên rồi lập tức bị che lấp bởi tiếng hò reo vô cùng ồn ào bên dưới phòng đấu giá.

Tiêu Lệ cũng không nặng bên này nhẹ bên kia. Sau khi đưa Lamia lên đỉnh Vu Sơn, hắn quay sang lần lượt chiếu cố cho Nguyệt Mỹ, Nguyệt Trinh, Nguyệt Như ba nàng khiến bản thân gần như sức cùng lực kiệt.

Theo thực lực của Tiêu Lệ và chúng nữ ngày càng tăng lên, Thanh Long bí pháp tầng thứ hai đã không còn đủ đáp ứng nhu cầu của hắn và chúng nữ.

Tiêu Lệ chỉ đành phải phân chia thời gian chung đụng cùng các nàng, không còn khả năng giường lớn cùng ngủ như lúc trước nữa.

Thỏa mãn xong bốn nàng, đấu giá bên dưới cũng đi đến vật phẩm cuối cùng chính là món áp trục lần này - Thạch Giáp Ma Vệ.

_ Hiện giờ đã là vật phẩm cuối cùng của ngày hôm nay rồi. Đây là một vật phẩm hết sức đặc biệt mà Tiêu Dao Các chế tạo ra, số lượng khá ít ỏi nhưng uy lực là cực kỳ khủng khiếp...

Lôi Nhã chậm rãi nói. Ánh sáng xung quanh đột nhiên tắt đi, đài thủy tinh lại lần nữa hạ xuống. Từng làn sương khói mờ ảo lập tức phun ra phủ kín đài đấu giá.

Trong màn khói lung linh huyền ảo, đài thủy tinh rực rỡ ánh sáng lại từ từ dâng lên, một hình bóng hiện ngang như ẩn như hiện phía sau lưng Lôi Nhã.

_ Chư vị... đây là một con khôi lỗi do Tiêu Dao Các chế tác, gọi là Thạch Giáp Ma Vệ có chiến lực tương đương với Đấu Vương cường giả. Chỉ cần người sử dụng cung cấp đủ Huyền Tinh Thạch cần thiết, nó thậm chí có khả năng đấu một trận với cửu tinh Đấu Vương a...

_ Giá khởi điểm của con Thạch Giáp Ma Vệ này là một ngàn vạn kim tệ, mỗi lần nâng giá không thể thấp hơn năm mươi vạn. Xin mời chư vị ra giá!

Lôi Nhã cao giọng giới thiệu.

Có hiệu ứng của Phi Vũ Thiên Sương lúc đầu, các thế lực trong phòng đấu giá cũng không có yêu cầu lại thử nghiệm, nhanh chóng báo ra cái giá của mình.

_ Một ngàn hai trăm vạn! Các ngươi này giờ mua sắm lượng lớn đan dược và vũ khí, hẳn là không còn tài lực dư dả nữa chứ. Không bằng nhường cho Thiên Dược Phường chúng ta đi!

Mộng Cơ trưởng lão của Thiên Dược Phường cười quyền rũ nói.

_ Mộng Cơ, ngươi đừng nghĩ ai cũng là quý nghèo như bọn rác rưởi Ma Đạo Môn! Viêm Tông chúng ta ra giá một ngàn năm trăm vạn kim tệ!

Một mỹ phụ khác mặt váy áo đỏ rực như lửa cao giọng báo giá.

Tuy nàng không hờ hạng như Mộng Cơ nhưng lại có một phen phòng tình khác, nhất là bộ ngực khủng bố như muốn xé áo mà ra của nàng càng thu hút ánh mắt của nam nhân, dù là Tiêu Lệ cũng không nhịn được liếc nhìn một lần.

_ Viêm Tông từ này đến giờ chỉ ngồi yên xem náo nhiệt, ta còn tưởng là Xích Mẫu Đôn ngươi lại bị nam nhân lừa hết tiền rồi chứ! Bất quá thứ này bán tiền từ muốn rồi! Thiên Dược Phường ra giá hai ngàn vạn kim tệ!

Nữ nhân gặp nhau thường rất khó hòa thuận, đặc biệt là mỹ nữ. Mộng Cơ vừa thấy mỹ phụ váy đỏ của Viêm Tông báo giá thì không chút lưu tình châm chọc, một hơi liền tăng thêm năm trăm vạn kim tệ.

_ Được ta chơi với ngươi đến cùng! Hai ngàn năm trăm vạn kim tệ!

Xích Mẫu Đôn cũng không chút yếu thế, đồng dạng tăng thêm năm trăm vạn kim tệ.

Bạn đang đọc truyện *Trò Chơi Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.